

MISSALE ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII., URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

EDITIO OCTAVA JUXTA EDITIONEM TYPICAM

CUM APPROBATIONE S. RIT. CONGR.

RATISBONÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.

SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

MDCCCXCIV.

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

QUo primum tempore ad Apostolatus apicem assumpti fuimus, ad ea libenter animum, viresque nostras intendimus, et cogitationes omnes direximus, quæ ad Ecclesiasticum purum retinendum cultum pertinerent, eaque parare, et, Deo ipso adjuvante, omni adhi-ito studio efficere contendimus. Cumque inter alia Sacri 'dentini Concilii decreta, nobis statuendum esset de ris libris, Catechismo, Missali, et Breviario edendis, que emendandis: edito jam, Deo ipso annuente, ad puli eruditionem Catechismo, et ad debitas Deo persol-ndas laudes Breviario castigato, omnino, ut Breviario issale responderet, ut congruum est et conveniens (cum um in Ecclesia Dei psallendi modum, unum Missæ ebrandæ ritum esse maxime deceat), necesse jam vide-'ur, ut, quod reliquum in hac parte esset, de ipso nempe ali edendo, quam primum cogitaremus. Quare erudi- lectis viris onus hoc demandandum duximus: qui m diligenter collatis omnibus cum vetustis nostræ Va- Bibliothecæ, aliisque undique conquisitis, emendatis, e incorruptis codicibus; necnon veterum consultis ac torum auctorum scriptis, qui de sacro eorumdem uum instituto monumenta nobis reliquerunt, ad pristinam sale ipsum sanctorum Patrum normam ac ritum resti-erunt. Quod recognitum jam et castigatum, matura adhi-ita consideratione, ut ex hoc instituto, cœptoque labore, ructus omnes percipiant, Romæ quam primum imprimi, que impressum edi mandavimus: nempe ut Sacerdotes telligant, quibus precibus uti, quos ritus, quasve cære-nias in Missarum celebratione retinere posthac debeant. t autem a sacrosancta *Romana* Ecclesia, cæterarum Ec-

clesiarum matre et magistra, tradita ubique amplectantur omnes, et observent, ne in posterum perpetuis futuris temporibus in omnibus Christiani orbis Provinciarum Patriarchalibus, Cathedralibus, Collegiatis, et Parochialibus, sæcularibus, et quorumvis Ordinum, monasteriorum, tam virorum, quam mulierum, etiam militiarum regularibus, ac sine cura Ecclesiis, vel Capellis, in quibus Missa Conventualis alta voce cum Choro aut demissa, celebrari juxta Romanæ Ecclesiæ ritum consuevit, vel debet, alias quam juxta Missalis a nobis editi formulam decantetur, aut recitetur, etiamsi eædem Ecclesiæ quovis modo exemptæ, Apostolicæ Sedis indulto, consuetudine, privilegio, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel aliis quibusvis facultatibus munitæ sint; nisi ab ipsa prima institutione a Sede Apostolica approbata, vel consuetudine, quæ, vel ipsa institutio super ducentos annos Missarum celebrandarum in eisdem Ecclesiis assidue observata sit: a quibus, ut præfatam celebrandi constitutionem, vel consuetudin nequaquam auferimus; sic si Missale hoc, quod nunc n lucem edi curavimus, iisdem magis placeret, de Episco, vel Prælati, Capitulique universi consensu, ut, quibusvis non obstantibus, juxta illud Missas celebrare possint, permittimus; ex aliis vero omnibus Ecclesiis præfatis eorumdem Missalium usum tollendo, illaque penitus et omnino rejiciendo, ac huic Missali nostro nuper edito, nihil umquam addendum, detrahendum, aut immutandum esse decernendo, sub indignationis nostræ pœna, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, et ordinamus. Mandantes, ac districte omnibus et singulis Ecclesiarum prædictarum Patriarchis, Administratoribus, aliisque perso quacumque Ecclesiastica dignitate fulgentibus, etiamsi R. E. Cardinales, aut cujusvis alterius gradus, et præe nentiæ fuerint, illis in virtute sanctæ obedientiæ præcipientes, ut ceteris omnibus rationibus, et ritibus ex aliis Mi salibus quantumvis vetustis hactenus observari consuet in posterum penitus omissis, ac plene rejectis, Missa juxta ritum, modum, ac normam, quæ per Missale hoc a nobis nunc traditur, decantent, ac legant; neque in Miss celebratione alias cæremonias, vel preces, quam quæ h Missali continentur, addere, vel recitare præsumant. Atqu ut hoc ipsum Missale in Missa decantanda, aut recitand in quibusvis Ecclesiis absque ullo conscientiæ scrupulo, a aliquarum pœnarum, sententiarum, et censurarum incursu, posthac omnino sequantur, eoque libere et licite uti possi et valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, etia perpetuo concedimus, et indulgemus. Neve Præsules, A

ministratores, Canonici, Capellani, et alii quocumque nomine nuncupati Presbyteri sæculares, aut cujusvis Ordinis regulares, ad Missam aliter, quam a nobis statutum est, celebrandam teneantur: neque ad Missale hoc immutandum a quolibet cogi, et compelli, præsentesve litteræ ullo umquam tempore revocari, aut moderari possint, sed firmæ semper et validæ in suo exsistant robore, similiter statuimus, et declaramus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ac in Provincialibus, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, nec non Ecclesiarum prædictarum usu, longissima et immemorabili præscriptione, non tamen supra ducentos annos, roborato, statutis et consuetudinibus contrariis quibuscumque. Volumus autem, et eadem auctoritate decernimus, ut post hujus nostræ constitutionis, ac Missalis editionem, qui in Romana adsunt Curia Presbyteri post mensem; qui vero intra montes, post tres: et qui ultra montes incolunt, post sex menses, aut cum primum illis Missale hoc venale propositum fuerit, juxta illud Missam decantare, vel legere teneantur. Quod ut ubique terrarum incorruptum, ac mendis et erroribus purgatum præservetur, omnibus in nostro, et S. R. E. dominio mediate, vel immediate subjecto commorantibus impressoribus, sub amissionis librorum, ac centum ducatorum auri Cameræ Apostolicæ ipso facto applicandorum: aliis vero in quacumque orbis parte consistentibus sub excommunicationis latæ sententiæ, et aliis arbitrii nostri pœnis, ne sine nostra, vel speciali ad id Apostolici Commissarii in eisdem partibus a nobis constituendi, licentia, ac nisi per eumdem Commissarium eidem impressori Missalis exemplum, ex quo aliorum imprimendorum ab ipso impressore erit accipienda norma, cum Missali in Urbe secundum magnam impressionem impresso collatum fuisse, et concordare, nec in ullo penitus discrepare prius plena fides facta fuerit imprimere, vel proponere, vel recipere ullo modo audeant, vel præsumant, auctoritate Apostolica, et tenore præsentium similibus inhibemus. Verum, quia difficile esset præsentes litteras ad quæque Christiani orbis loca deferri, ac primo quoque tempore in omnium notitiam perferri, illas ad Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ de more publicari et affigi, ac earumdem litterarum exemplis etiam impressis, ac manu alicujus publici tabellionis subscriptis, nec non sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eamdem prorsus indubitatam fidem ubique gentium et locorum, haberi præcipimus, quæ præsentibus

haberetur, si ostenderentur, vel exhiberentur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ permissionis, statuti, ordinationis, mandati, præcepti, concessionis, indulti, declarationis, voluntatis, decreti, et inhibitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimo, pridie Idus Julii, Pontificatus nostri anno quinto.

Cæsar Glorierius.

H. Cumin.

Anno a Nativitate Domini 1570. Indict. 13. die vero 19. mensis Julii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, et D. N. Pii Divina providentia Papæ V. anno ejus quinto, retroscriptæ litteræ publicatæ, et affixæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Joañem Andream Rogerium, et Philibertum Cappuis Cursores.

Scipio de Octavianis Magister Cursorum.

CLEMENS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

CUm Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quo nos Christus Dominus sacri sui corporis participes effecit, atque apud nos usque ad consummationem sæculi permanere decrevit, maximum sit omnium Sacramentorum, illudque in sacra Missa conficiatur, ac pro peccatis totius populi Deo Patri offeratur; sane omnino conveniens est, ut qui omnes unum sumus in uno corpore, quod est Ecclesia, et de uno corpore Christi participamus, una et eadem celebrandi ratione, uniusque officii et ritus observatione in hoc ineffabili et tremendo sacrificio utamur. Quod cum Romani Pontifices prædecessores nostri semper optarint, atque in hoc diu *multum*que desudarint, tum in primis fel. rec. Pius Papa

Quintus Missale Romanum ex Decreto Sac. Concilii Tridentini ad veterem et emendatiorem normam restitui, Romæque imprimi curavit. Qui etsi multis propositis pœnis severissime caverit, ne quid illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur; tamen progressu temporis, sive typographorum, sive aliorum temeritas et audacia effecit, ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia, errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante S. Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, et ex qua omnes fere Missarum Introitus, et quæ dicuntur Gradualia, et Offertoria accepta sunt, omnino sublata est: Epistolarum, et Evangeliorum textus, qui hucusque in Missæ solemniis prælectus est, multis in locis perturbatus; ipsis Evangeliis diversa, ac prorsus insolita præfixa initia: plurima denique passim pro arbitrio immutata sint: cujus rei prætextus fuisse videtur, ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum vulgatæ editionis revocarentur, quasi id alicui propria auctoritate, atque Apostolica Sede inconsulta, facere licitum sit. Quod nos animadvertentes, pro nostra Pastorali sollicitudine, qua omnibus in rebus, ac præcipue in sacris Ecclesiæ ritibus, optimam, eamque veterem normam studemus tueri, et conservare, primum prædicta Missalia impressa sic depravata prohiberi et abrogari, eorumque usum in celebratione Missarum interdici jussimus, nisi ad præscriptum exemplaris sub ipso Pio V. editi integre in omnibus emendarentur: deinde mandavimus nonnullis venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in sacris litteris versatis, et Ecclesiasticæ antiquitatis peritis, ut curam Missale ad pristinam, et quam maxime emendatam formam restituendi susciperent; qui pro sua erga nos fide, et in Romanam Ecclesiam pietate et studio, adhibitis etiam aliis rerum Ecclesiasticarum peritis, et eruditis viris, et veteribus Missalibus aliisque præterea libris, qui ad eam rem opportuni videbantur, accurate perquisitis et diligenter inspectis, Missale Romanum suæ integritati restituere, ac ipsius Pii V. et eorum qui ab eo delecti fuerant, laborem et diligentiam confirmare, et comprobare curarunt. Verum in eo munere peragendo factum est, ut nonnulla ex diligenti librorum antiquorum collatione in meliorem formam redacta, et in regulis, et rubricis aliqua uberius et clarius expressa sint, quæ tamen ex illorum principiis et fundamentis quasi deducta, illorum sensum imitari potius, et supplere, quam aliquid novi afferre videantur. Missale itaque quod idem Pius V. ediderat, sic recognitum, in nostra Typographia *Vaticana* quam emendatissime imprimi,

et ad communem utilitatem publicari jussimus. Ut autem illius usus in omnibus Christiani orbis partibus, perpetuis futuris temporibus conservetur, ipsum Missale in alma Urbe nostra in eadem Typographia tantum, et non alibi imprimi posse decernimus: extra Urbem vero juxta exemplar in dicta Typographia nunc editum, et non aliter, hac lege imprimi posse permittimus, ut nimirum Typographis quibuscumque illud imprimere volentibus, id facere liceat, requisita tamen prius, et in scriptis obtenta dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in iis locis in quibus fuerint: ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum licentia; alioquin si absque hujusmodi licentia dictum Missale sub quacumque forma de cætero ipsi imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi et Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum exsistentes, excommunicationis latæ sententiæ, a qua, nisi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant: in alma vero Urbe, ac reliquo Statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso. Et nihilominus eorumdem Missalium per eos de cætero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut vendendorum usum ubique locorum et gentium sub eisdem pœnis perpetuo interdicimus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam hujusmodi licentiam concedant, Missalia ab ipsis Typographis imprimenda, et postquam impressa fuerint, cum hoc Missali auctoritate nostra recognito, et nunc impresso, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi vel detrahi permittant, nec in præmissis prætextu incuriæ Typographorum, aut non factæ per correctores, vel alios ab ipsis forsitan deputandos diligentiæ, se aliquo modo excusare, quodque in infrascriptas pœnas non incurrerint, allegare valeant, et in ipsa licentia originali de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur: cujus licentiæ copia initio, vel in calce cujusmodi Missalis semper imprimatur. Quod si secus fecerint, Inquisitores videlicet privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Antistites autem, et Ordinarii locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum vero Vicarii, privationis similiter officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac præterea excommunicationis absque alia declaratione, ut præfertur, pœnas incurrant eo ipso. Cæ-

terum pauperum Ecclesiarum, Clericorum, et personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum quorumcumque indemnitatis ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Missalia hactenus impressa penes se habentibus (iis dumtaxat exceptis quæ auctoritate nostra, ut supra dictum est, interdicta et abrogata fuerunt), ut ea retinere et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis quibuscumque Typographis hactenus per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros Missale prædictum Pii V. imprimendi concessis, quæ per præsentes expresse revocamus, et revocata esse volumus: necnon constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, generalibus vel specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die vii. Julii M.DC.IV. Pontificatus nostri Anno xiii.

M. Vestrius Barbianus.

URBANUS PAPA VIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

SI quid est in rebus humanis plane divinum, quod nobis superni cives (si in eos invidia caderet) invidere possent, id certe est sacrosanctum Missæ Sacrificium, cujus beneficio fit, ut homines quadam anticipatione possideant in terris cœlum, dum ante oculos habent, et manibus contrectant ipsum cœli, terræque Conditorem. Quo magis est mortalibus laborandum, ut hoc tantum privilegium cultu, atque honore debito tueantur, caveantque Angelos *negligentiæ* osores, qui sunt æmuli

venerationis. Hinc factum est, ut hujus sacri mysterii celebrandi rationem, ac preces, quas Summi Pontifices prædecessores nostri Pius V. et Clemens VIII. diligentissime recognosci atque instaurari curaverunt; Nos quoque eorum vestigiis inhærentes, iterum examinari, et si quid forte in iis assiduus (quod plerumque contingit) temporis cursus corruperit, restitui jusserimus. Quamobrem sicuti nuper ad divini Officii nitorem reformari Breviarium, ita demum hujus exemplo ad divini Sacrificii ornamentum corrigi Missale mandavimus. Et quoniam hasce quasi alas, quas Sacerdos instar Cherubim prisci mystici Tabernaculi quotidie pandit ad verum mundi Propitiatorium, decet esse plane geminas atque uniformes: hujus rei curam commisimus viris eruditis, ac piis, quorum diligentia ita opus perfectum est, ut nihil desiderari amplius possit. Nam rubricæ, quæ sensim ab usu, rituque veteri degeneraverant, in pristinum restitutæ; quæ vero non ita captui legentium accommodatæ videbantur, clarius explicatæ: præterea collata omnia cum codice Sacræ Scripturæ Vulgatæ editionis, quæque diversa irrepserant, ad ejus unius exemplum, normamque correcta sunt. Verumtamen parum prodesse consuevit solertia Correctorum, nisi ad eam par Typographorum accedat industria; propterea dilecto filio Andreæ Brugiotto Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto mandavimus, ut Missale ita expurgatum in lucem emittat: sed quæ in posterum extra Urbem imprimi contigerit, ea non aliter, quam ad exemplar in dicta Typographia nunc editum imprimi posse permittimus, requisita tamen prius, et in scriptis obtenta dilectorum filiorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis, in iis locis in quibus fuerint, ubi vero non fuerint, Ordinariorum locorum facultate; alioquin si absque ea dictum Missale ipsi post hac imprimere, aut Bibliopolæ vendere præsumpserint, Typographi, et Bibliopolæ extra Statum nostrum Ecclesiasticum exsistentes excommunicationis latæ sententiæ, a qua, nisi a Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constituti, absolvi nequeant; in alma vero Urbe, et reliquo Statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis librorum, et typorum omnium Cameræ prædictæ applicandorum pœnas absque alia declaratione irremissibiliter incurrant eo ipso: et nihilominus eorumdem Missalium per eos de cætero absque hujusmodi licentia imprimendorum, aut vendendorum usum ubique locorum et gentium sub eisdem pœnis interdicimus, et prohibemus. Ipsi autem Inquisitores, seu Ordinarii locorum, antequam hujusmodi licentiam, et facultatem concedant, *Missalia* ab ipsis Typographis imprimenda, et postquam

impressa fuerint, cum hoc Missali auctoritate nostra recognito, diligentissime conferant, nec in illis aliquid addi, vel minui permittant. In ipsa vero licentia originali obtinenda, de collatione facta, et quod omnino concordent, manu propria attestentur: cujus licentiæ copia initio, vel in fine cujusque Missalis semper imprimatur. Quod si secus fecerint, Inquisitores privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda; Ordinarii autem locorum suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ, eorum vero Vicarii privationis similiter Officiorum, et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa, et alia in posterum obtinenda, ac insuper excommunicationis absque alia declaratione pœnas incurrant eo ipso. Cæterum pauperum Ecclesiarum, Clericorum, et personarum Ecclesiasticarum, ac Typographorum, et Bibliopolarum quorumcumque indemnitatis ex benignitate Apostolica rationem habentes, eisdem Missalia hactenus impressa penes se habentibus, ut ea retinere, et illis uti, eaque vendere respective possint, similiter permittimus, et indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis quibuscumque Typographis, per Nos, seu Romanos Pontifices prædecessores nostros, Missale imprimendi concessis, quæ per præsentes expresse revocamus, et revocata esse volumus, nec non constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis generalibus, vel specialibus, in contrarium præmissorum quomodocumque concessis, approbatis et confirmatis. Quibus omnibus etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset; tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus. Volumus autem ut præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die secunda Septembris M.DC.XXXIV. Pontificatus nostri anno duodecimo.

M. A. Maraldus.

J. Savenier.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

OMNIBUS HAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM A DOMINO.

Cum ab Urbano VIII. decretum sit, ne a typographis Missale Romanum in lucem edatur, quin de perfecta novæ editionis concordia cum archetypis Romanis exemplaribus plane constet et ab Ordinario loci illud imprimendi facultas requisita et obtenta fuerit: Nos ad dilecti Filii Nostri Friderici Pustet, S. Sedis Apost. necnon S. Rit. Congr. Typographi et Bibliopolæ Ratisbonensis preces R. P. Georgium Schober C. Ss. R., Censorem Nostrum, deputavimus, qui diligenti examine instituto novæ hujus editionis, ut dicunt in 18⁰, integritatem, omnimodamque cum authenticis exemplaribus consonantiam comprobaret.

Quamobrem quum ex illius Censoris testimonio de hac consonantia certiores facti simus, quumque ab eodem relatum Nobis sit, novam istam editionem Originalibus ad amussim respondere et a Sacra Rituum Congregatione declaratum fuisse, eamdem plane concordare cum editione typica ab eadem S. Congregatione publicata: Nos prædictum Missale Romanum in 18⁰ a Friderico Pustet excusum tenore præsentium libentissime adprobamus, evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro Sigillo munitas, expediri jussimus.

Ratisbonæ, die 5. Aprilis 1894.

✝ Ignatius Epps Ratisbon.

Dr. Alph. M. Scheglmann, Secret.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS.

Sacra Rituum Congregatio inhærendo Decretis alias factis prohibet omnino Missas a S. R. Congregat. non approbatas, et signanter Missas nuncupatas S. Gregorii pro Vivis et Defunctis, Missas quindecim Auxiliatorum, Missam de Patre Æterno, et quascumque alias, ut supra, non approbatas.

Nemo audeat uti Pileolo in celebratione Missarum sine expressa licentia Sedis Apostolicæ, non obstante quacumque contraria consuetudine.

Item prohibetur usus Rochetti, exceptis tamen quibus de jure competit, et præter hoc statuitur, et declaratur, nemini licere inservire, aut assistere in celebratione Missarum aut divinorum officiorum cum Rochetto, neque cum cotta habente manicas angustas ad instar Rochetti: et idem servandum est in Concionibus.

Paramenta non debent sumi de Altari pro celebratione Missarum, cum id competat tantum Episcopis sive solemniter, sive privatim celebrent. Inferioribus vero habentibus usum Pontificalium, non nisi quando in Pontificalibus celebrant.

Demum renovando Decreta alias facta, mandat Sacra Congregatio in omnibus, et per omnia servari Rubricas Missalis Romani, non obstante quocumque prætextu, et contraria consuetudine, quam abusum esse declarat.

Et facta relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano VIII. Sanctitas Sua annuit, et ab omnibus ubique servari, et in Missali Romano noviter imprimendo apponi mandavit.

Julius Rospigliosius, Secret.

URBIS ET ORBIS.

Cum occasione Missalis Typis Sac. Congregationis de Propaganda Fide summa cura, ac diligentia novissime impressi, et propediem *publico* usui exponendi Sac. Rit. Congregationi enixe fuerit supplicatum, ut nonnulla ejusdem Sac. Congregat. Decreta jam alias edita, et approbata, in

prædicto novo Missali summatim apponi, et imprimi posse, benigne concedere dignaretur, videlicet:

Missæ pro Defunctis, sive de Requie in Festis Duplicibus contra præscriptum Rubricarum Missalis Romani nullatenus celebrari debent. Quod si ex benefactorum institutione Missæ hujusmodi celebrandæ incidunt in Festum Duplex, tunc, ne dilatio Animabus suffragia exspectantibus detrimento sit, in aliam diem non impeditam minime transferantur, sed dicantur de Festo currenti cum applicatione Sacrificii juxta mentem eorumdem benefactorum. Die 5. Augusti 1662. Approbatum a fel. rec. Alexandro VII. eadem die.

Prædictum Decretum ab ejusdem fel. rec. Alexandro VII. speciali Brevi, quod incipit —*Creditæ nobis*— denuo fuit confirmatum, ac insuper statutum, idem servandum esse, quoad Missas in Altaribus Privilegiatis ex obligatione celebrandas, et Indulgentias per ejusmodi privilegia concessas Animabus in Purgatorio exsistentibus suffragari, perinde ac si celebratæ fuissent Missæ Defunctorum. Ac denique declaratum, Anniversaria, et Missas cantatas de Requie relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus, etiam in Duplici majori contingentes, in prædicto Decreto, die 5. Augusti edito minime comprehendi, prout antea in una Novarien. 22. Novembris 1664. eadem Sac. Rit. Congregatio declaraverat. Die 22. Januarii 1667. Pontific. XII.

Deinde fel. rec. Clemens IX. eadem Sacræ Congregationis Decreta, alio Brevi, cujus initium — *Cum Fel. Record.* — iterum confirmavit, prædictamque Alexandri VII. dispositionem ad Altaria non in perpetuum, sed ad Septennium, seu aliud brevius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum Hebdomadæ diebus nunc et in futurum quandocumque privilegiata extendit. Die 23. Septembris 1669. Pontific. III.

Tandem proposito dubio, an supradictæ Alexandri VII., et Clementis IX. declarationes sibi locum vindicarent etiam in diebus Dominicis, et infra Octavas Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, et Corporis Christi, aliisque anni diebus, quibus licet a festo duplici non impediantur, adhuc tamen Missæ Defunctorum juxta Ritum Ecclesiæ celebrari nequeunt, quatenus nimirum Missæ, quas iisdem diebus celebrare licet, servata ceteroqui privilegiorum forma, ad Altaria privilegiata celebrarentur, eadem Sac. Rit. Congregatio die 3. Aprilis 1688 prædictorum Pontificum declarationes pro omnibus diebus, quibus juxta Rubricas Missæ Defunctorum celebrari non possunt, intelligendas esse respondit, ejusque Decretum subinde confirmatum fuit a fel. rec. Inno-

centio Papa XI. speciali Brevi quod incipit: *Alias postquam,* dato die 4. Maji 1688.

Decretum a Sacr. Rituum Congregatione Anno 1630 editum, quo permittitur, posse in Ecclesiis recitari Officia, et Missas celebrari de illis Sanctis, quorum Corpora, vel Reliquiæ Insignes in eisdem asservantur, intelligendum est de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis eorumdem, vel Insignis Reliquiæ; secus vero de Sanctis in eodem Martyrologio non descriptis. Quorum tamen Corporibus, et Reliquiis ab Ordinariis locorum approbatis debita a Fidelibus veneratio exhibenda est, sed absque Officio, et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691, approbatum a fel. rec. Innocentio XII. die 19. Oct.

Ad augendam Fidelium venerationem erga Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum, ejusdem cultum in toto Terrarum Orbe promovendum, prohibitum est celebrare Missas Votivas, vel pro Defunctis infra Octavam Corporis Christi. Die 21. Junii 1670, eademque die a fel. rec. Clemente X. adprobatum.

Item prohibitum est, easdem Missas celebrari infra Octavam Nativitatis Domini. In Missis vero solemnibus pro re gravi infra eamdem Octavam celebrandis, dicenda est Præfatio juxta Rubricam Generalem tit. 12. num. 4. Die 25. Septembris 1706, jam a Sanctissimo adprobatum.

Re vera in Sac. Rit. Congregatione ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Barberini, pluries discussa, et mature perpensa, Sac. eadem Rit. Congregatio supradicta Decreta, tum ut Celebrantium instructioni, et usui sint, tum ut nonnulli abusus, qui in aliquibus locis irrepserunt, penitus evellantur, in Missali post Rubricas Generales apponi, et imprimi posse censuit; si Sanctissimo Domino Nostro visum fuerit. Die 15. Sept. 1714.

Factaque deinde per me Pro-Secretarium de prædictis Sanctissimo Domino Nostro relatione, Sanctitas Sua sensum Sac. Congregat. approbavit, eademque Decreta in Missali apponi, et imprimi mandavit. Die 29. Septembris ejusdem Anni 1714.

F. Card. de Abdua Præf.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Ep. Liparitanus,
Sac. Rit. Congr. Pro-Secret.

URBIS ET ORBIS.

Sanctissimus Dominus Noster PIUS PAPA IX. ex Sacrorum Rituum *Congregationis* consilio summatim apponi et imprimi mandavit in principio Missalis duo ab ea-

dem S. Congregatione alias edita decreta, videlicet:

Quando occurrit Dedicatio Basilicarum Sanctissimi Salvatoris et Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli infra octavam Dedicationis aliarum ecclesiarum, sumatur pro commemoratione alia Oratio de Communi: nempe *Deus qui invisibiliter*. Die 25. Septembris 1706. ad XI.

Orationes pro Romanorum Imperatore tam in Missa Præsanctificatorum Feria VI. in Parasceve, quam in fine Præconii Paschalis Sabbato Sancto, ob sublatum Romanum imperium non amplius recitentur: excudantur tamen ut antea in novis Missalibus. Die 23. Septembris 1860. ad III. Die 14. Martii 1861.

C. Episc. Portuensis et S. Rufinæ
Card. Patrizi S. R. C. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

H. Capalti S. R. C. Secret.

URBIS ET ORBIS.

Quum Sacra Rituum Congregatio Decreto lato die 23. Septembris 1706 in una Urbis et Orbis edixerit, ut initio Missalis apponerentur tria quæ sequuntur Decreta, videlicet:

Feria VI. in Parasceve Crux ad Altare thurificari debet eo prorsus modo, quo fit in aliis Missis, non omissis debitis genuflexionibus transeundo ante Sanctissimum Sacramentum. Die 5. Julii 1698 in Panormitana, et 11. Februar. 1702 ad I. in Lerien.

In Missa Rogationum in Festo Sancti Marci, si incidit in Dominica, non est dicendum Credo, quia est Missa ferialis. Die 25. Septembris 1688 in Mutinen.

Quando Festum Annuntiationis Beatæ Mariæ Virginis transfertur, in choro dum cantantur verba — *Et incarnatus est* — omnes genuflectere debent in die translationis tantum. Eadem die 23. Septembris 1706, Urbis et Orbis Novum Missale.

Sanctissimus Dominus Noster PIUS PAPA IX. voluit, ut hæc tria Decreta imprimantur in nova editione Missalis Romani propediem a Typographia Sacræ Congregationis de Propaganda Fide publicanda. Die 10. Julii 1862.

C. Episc. Portuensis et S. Rufinæ
Card. Patrizi S. R. C. Præf.

Loco ✠ Sigilli.

D. Bartolini S. R. C. Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Annus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum; dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

De Anni Correctione, ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexagintaquinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas; et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod a *Concilio ad* xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur, ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600, anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset *Bissextilis*, ita ut annus 1700. *1800. 1900.* Bissextiles non

sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

Nuptiæ,
quando celebrari non possint juxta Decret. Concil. Trident.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a Feria iv. Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet; in aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

De Cyclo Decennovennali Aurei Numeri.

Cyclus decennovennalis Aurei Numeri est revolutio numeri 19. annorum ab 1. usque ad 19., qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia: Anno 1577. numerus cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 1., anno sequenti 1578. est 2., et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius usque ad 19., qui Aureus numerus cadet in annum 1595., post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1596. Aureus numerus sit rursus 1., et anno 1597. sit 2. etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582. inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582. reperietur hoc modo:

6.	7.	8.	9.	10.
15.	16.	17.	18.	19.
11.	12.	13.		14.
1.	2.	3.	4.	5.

Año 1582. tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6. secundus autem, qui est 7., sequenti anno 1583. et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

De Epactis et Noviluniis.

Epacta nihil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat: ita ut Epacta primi anni sit 11., cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat; atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11. diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit, Epactam secundi anni

esse 22.; cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11. diebus, qui additi ad 11. dies primi anni, efficiunt 22.; ac proinde, finito hoc anno, Novilunia contingere 22. diebus prius, quam primo anno: Epactam autem tertii anni esse 3., quia si rursus 11. dies ad 22. adjiciantur, efficietur numerus 33.; a quo si rejiciantur 30. dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3., atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11. dierum, abjectis tamen 30., quando rejici possunt. Solum quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo numero 19. respondentem, quæ est 29. adduntur 12., ut abjectis 30. ex composito numero 41., habeatur rursum Epacta 11. ut in principio. Quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo numero 19., sit tantum 29. dierum. Si enim 30. dies contineret, ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19. annos Solares ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius, quam ante 19. annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo quo in hac tabella dispositæ sunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.
Epactæ	xi.	xxii.	iii.	xiv.
5.	6.	7.	8.	9.
xxv.	vi.	xvii.	xxviii.	ix.
10.	11.	12.	13.	14.
xx.	i.	xii.	xxiii.	ix.
15.	16.	17.	18.	19.
xv.	xxvi.	vii.	xviii.	xxix.

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19. annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19. Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19. Epactarum, utamur 30. numeris Epactalibus ab 1. usque ad 30. ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est tricesima, notata numero non sit, sed signo hoc *, propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30. Epactis respondent decem et novem Aureis numeris variæ decem et novem Epactæ, prout Solaris anni ac Lunaris æquatio exposcit; quæ quidem decem et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11. adduntur-que semper 12. illi Epactæ, quæ respondet Aureo numero 19., ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo numero

1. ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos numeros, et Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582. post detractionem decem dierum, usque ad annum 1700. exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, reipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

Aur. num.	6.		7.		8.
Epactæ	xxvi.		vii.		xviii.
9.	10.	11.	12.	13.	14.
xxix.	x.	xxi.	ii.	xiii.	xxiv.
15.	16.	17.		18.	19.
v.	xvi.	xxvii.		iii.	xix.
1.	2.	3.		4.	5.
i.	xii.	xxiii.		iv.	xv.

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum *. Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit eo die Novilunium *fiet.* Invenietur autem Aureus *numerus vel ex* antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum illius tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si prima Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno etc.

Exemplum: Anno correctionis 1582. Aureus numerus est 6., nempe primus primæ tabellæ, cujus usus incipit ab Idibus Octobris dicti anni 1582., detractis prius decem diebus. Erit ergo tunc Epacta xxvi. quæ sub Aureo numero 6. collocatur, fietque Novilunium die 27. Octobris, et 26. Novembris et 25. Decembris. Item anno 1583. jam correcto Aureus numerus est 7., cui in eadem tabella supposita est Epacta vii. quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia indicabit: ut in Januario die 24., in Februario die 22. in Martio die 24. etc.

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700. exclusive.

c b	A g	f e d	e b	A g f	e d	c b	A
g f	e d c	b A	g f e	d c	b A g	f e	d

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582. post Idus Octobris (detractis prius

decem diebus) tribuatur littera c primæ cellulæ, et sequenti anno 1583. littera b secundæ, et anno 1584. dentur litteræ A g tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis ordine aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit dummodo minor sit, quam annus 1700., dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ Apostoli: inferior autem ab hoc Festo usque ad finem anni. Exempli gratia: Sit invenienda littera Dominicalis anni 1587. Numera ab anno 1582, quem tribue primæ litteræ c, usque ad annum 1587., tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem et inferiorem, pro una cellula), cadetque annus 1587. in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Est ergo toto eo anno littera Dominicalis d, annusque communis est, cum littera simplex occurrat. Rursus sit investiganda littera Dominicalis anni 1616. Numera ab anno 1582. ut dictum est, usque ad annum 1616., redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, pervenies*que ad duas* hasce litteras c b, septimo loco positas. Est ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c Dominicam diem indicabit a principio anni illius usque ad festum S. Mathiæ, inferior autem b in reliqua parte anni.

Alia Tabella Epactarum

respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusive usque ad annum 1900. exclusive.

Aur. num.	10.	11.	12.	13.
Epactæ.	ix.	xx.	i.	xii.
14.	15.	16.	17.	18.
xxiii.	iv.	xv.	xxvi.	vii.
19.	1.	2.	3.	4.
xviii.	*	xi.	xxii.	iii.
5.	6.	7.	8.	9.
xiv.	xxv.	vi.	xvii.	xxviii.

Alia Tabella Epactarum

respondentium Aureis numeris ab anno 1900. inclusive usque ad annum 2200. exclusive.

Aur. num.	1.	2.	3.	4.
Epactæ.	xxix.	x.	xxi.	ii.
5.	6.	7.	8.	9.
xiii.	xxiv.	v.	xvi.	xxvii.
10.	11.	12.	13.	14.
viii.	xix.	*	xi.	xxii.
15.	16.	17.	18.	19.
iii.	xiv.	25.	vi.	xvii.

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ Tabulæ Epactarum, ostendemus rem exemplis. Anno 1700. tribua-

tur Epacta ix., quæ sub Aureo numero 10. collocatur: fietque Novilunium 22. Januarii, 20. Februarii et 22. Martii. Item anno 1701. tribuatur Epacta xx. sub Aureo numero 11. collocata, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit: ut in Januario die 11., in Februario die 9., in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus año 1710. Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1., et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1. et 31., in Martio (nam in Februarium nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1. et 31., in Aprili die 29. etc.

Postremo: año 1916. Aureus numerus est 17., sub quo in ordine Epactarum tertiæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25. non antiquo numero, ut aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1915. in Kalendario Epacta 25. vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6., in Februario die 4., in Martio die 6., in Aprili die 4. etc. Quotiescumque enim Epacta 25. respondet Aureis numeris majoribus, quam 11., quales sunt posteriores octo a 12. usque ad19., sumenda est in Kalendario Epacta 25. vulgari numero scripta: quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris, quam 12., quales sunt priores undecim ab 1. ad 11. inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta xxv. antiquo numero scripta: atque hoc solum contingit in Epacta 25., in aliis nunquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duæ Epactæ scilicet xxv. et xxiv. sunt adscriptæ.

Tabella litterarum Dominicalium

ab anno 1700. inclusive, usque ad annum 1800. exclusive.

d c	b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b
A g f	e d	c b A	g f	e d c	b A	g f e

Alia Tabella litterarum Dominicalium

ab anno 1800. ad 1900. exclusive.

f e	d	c	b	A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c
b	A	g f	e	d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g

Alia Tabella litterarum Dominicalium

ab anno 1900. ad 2100. exclusive (annus 2000. erit Bissextilis).

A g	f	e	d	c b	A	g	f	e d	c	b	A	g f	e
d	c	b A	g	f	e	d c	b	A	g	f e	d	c	b

Usus hujus Tabellæ talis est. Anno 1700. tribuatur unica littera inferior c primæ cellulæ, relicta littera d superiori, quia annus ille 1700. non est Bissextilis, sed communis, et littera d fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701. tribuatur littera b secundæ cellulæ etc. Item anno 1704. tribuantur geminæ litteræ f e quintæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum pervenias: redeundo ad principium Tabellæ, quotiescumque eam percurreris: nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit, quam annus 1800., dabit litteram Dominicalem propositi anni: quæ si unica occurrerit, annus erit communis: si vero duplex, Bissextilis: et tunc superior littera Dominicalem diem indicabit in Kalendario a principio anni, usque ad festum S. Mathiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo, usque ad finem anni.

De Indictione.

Indictio est revolutio 15. annorum ab 1. usque ad 15., qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam indictionis frequens usus est in Diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est: initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Tabella Indictionum ab Anno Correctionis 1582.

10.	11.	12.	13.		14.	15.	1.
2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582. tribuas primum numerum, qui est 10., et sequenti anno 1583. secundum numerum, qui est 11., et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

De Festis Mobilibus.

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv. Lunæ primi mensis (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv. Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21. mensis Martii contingit vel propius ipsum sequitur), efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive, (hujus enim Epactæ xiv. Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21. Martii, vel eum propius sequitur), numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim; proximus dies Dominicus diem *hunc* xiv. sequens (ne cum

Judæis conveniamus, si forte die xiv. Lunæ caderet in diem Dominicam) sit dies Paschæ.

Exemplum: Anno 1605. Epacta est x. et littera Dominicalis b. Et quoniam invenimus Epactam x. inter diem 8. Martii, et 5. Aprilis inclusive positam esse e regione diei 21. Martii, a quo inclusive, si deorsum versus numerentur 14. dies, inveniemus xiv. Lunam die 3. Aprilis, quæ est Dominica, cum e regione illius sit littera Dominicalis b. Ne igitur cum Judæis conveniamus, qui Pascha celebrant die xiv. Lunæ, sumenda est littera Dominicalis b, quæ sequitur xiv. Lunam, nempe ea, quæ e regione diei 10. Aprilis collocatur: atque eo anno Pascha celebrandum erit die 10. Aprilis. Item anno 1604. Epacta est xxix. et duplex littera Dominicalis d c, cum annus ille sit Bissextilis. Si igitur ab Epacta xxix. quæ e regione diei 1. Aprilis ponitur inter diem 8. Martii, et 5. Aprilis inclusive, numerentur dies 14., cadet xiv. Luna in diem 14. Aprilis. Et quia tunc currit posterior littera Dominicalis, nempe c, quæ post diem 14. Aprilis, id est, post xiv. Lunam collocata est e regione diei 18. Aprilis celebrabitur eo anno Pascha die 18. Aprilis.

Ceterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Nam e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum: Anno 1606. Epacta est xxi. et littera Dominicalis A. Si igitur in tabula antiqua sumatur littera Dominicalis A, quæ primo infra Epactam xxi. occurrit, reperietur e regione hujus litteræ Dominica Septuagesimæ die 22. Januarii, dies Cinerum 8. Febr., Pascha 26. Martii, Ascensio Domini 4. Maji, Pentecostes 14. Maji, et festum Corporis Christi 25. Maji. Dominicæ autem inter Pentecosten et Adventum eo anno erunt 28., et Adventus celebrabitur die 3. Decembris: et sic de ceteris. Epacta est x. et littera Dominicalis b, quæ in tabula reperitur e region[illegible] Epactæ x. Quare sumen[illegible] est alia littera b, quæ prox[illegible] infra Epactam invenitur, [illegible] gione cujus invenies S[illegible] gesimam die 6. Feb[illegible] diem Cinerum 23. Feb[illegible] et Pascha die 10. Aprili[illegible]

Notandum autem est [illegible] quemadmodum in an[illegible] muni, cadente littera [illegible] cali e regione Epac[illegible] bula antiqua, sumi[illegible]

littera proxima infra Epactam, ut diximus: ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proximæ inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Nam e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut año 1609. in cellula litteræ Dominicalis d, tunc currentis e regione Epactæ xxiv., quæ eodem anno currit, habetur Septuagesima die 15. Februarii, dies Cinerum 4. Martii, Pascha 19. Apr. etc.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum sancti Mathiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo festo indagando accipienda sit; ita tamen, ut Septuagesimæ, et diei Cinerum inventæ in Januario aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Mathiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur: post festum autem S. Mathiæ, in Februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24. Februarii dicatur 25., et dies 25. dicatur 26. etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Imo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili currente Epacta xxiv. vel xxv., et littera Dominicali d c, ut in secundo ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088. et 3784. Exempli gratia. Anno 2096. Bissextili, Epacta erit v. et litteræ Dominicales A g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11. Februarii et dies Cinerum 28. Februarii. Si autem addatur unus dies, cadet Septuagesima in diem 12. Februarii quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29. Februarii quæ est Feria iv. Pascha autem, et reliqua Festa in eos dies cadent qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088. Bissextili Epacta erit xxiv. et litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21. Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22. Februarii quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10. Martii, quare nihil additur etc. Rursus anno 3784. Bissextili, Epa-

cta erit xxv. et litteræ Dominicales d c. Ergo iterum per posteriorem c reperietur Septuagesima die 21. Februarii, hoc est, addita 1. die 22. Quod si per priorem litteram d in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv. et xxv. littera d indicet Septuagesimam die 15. Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25. Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22. Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est, ut Pascha, ceteraque Festa mobilia a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando Festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7. et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7. in sinistro latere accipiatur, et prima littera d infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d Septuagesima die 1. Februarii, dies Cinerum 18. Februarii, Pascha die 5. Aprilis etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27. Novembris inclusive usque ad diem 3. Decembris inclusive, ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27. Novembris usque ad diem 3. Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2. Decembris: quia ibi est littera g in Kalendario etc.

Ad finem tandem tabellarum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur, quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. num.	Cyclus Epactar.		Litterae Dominic.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pente-costes.	Corpus Christi.	Dominicae post Pentec.	Domin. I. Adventus.
16		xxiii		Jan.	Febr.	Mart.	Apr.	Maji.	Maji.		
5		xxii	d	18	4	22	30	10	21	28	29 Nov.
		xxi	e	19	5	23	1 Maj.	11	22	28	30
13		xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 Dec.
2		xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
		xviii	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10		xvii	b	23	9	27	5	15	26	27	27 Nov.
		xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18		xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7		xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
		xiii	f	27	13	31	9	19	30	27	1 Dec.
15		xii	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	27	2
4		xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
		x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 Nov.
12		ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1		viii	d	1 Feb.	18	5	14	24	4	26	29
		vii	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9		vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
		v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17		iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6		iii	b	6	23	10	19	29	9	25	27 Nov.
		ii	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14		i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3		*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
		xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 Dec.
11		xxviii	g	11	28	15	24	3	14	25	2
		xxvii	A	12	1 Mrt.	16	25	4	15	25	3
19	25.	xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv	xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
			d	15	4	19	28	7	18	24	29
			e	16	5	20	29	8	19	24	30
			f	17	6	21	30	9	20	24	1 Dec.
			g	18	7	22	31	10	21	24	2
			A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
			b	20	9	24	2	12	23	23	27 Nov.
			c	21	10	25	3	13	24	23	28

Litteræ Dominic.	Cyclus Epactarum.	Septuag.	Dies Cinerum.
D	23.	18 Jan.	4 Febr.
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Jan.	11 Febr.
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Febr.	18 Febr.
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Febr.	25 Febr.
	1. * 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15 Febr.	4 Mart.
E	23. 22.	19 Jan.	5 Febr.
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Jan.	12 Febr.
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Febr.	19 Febr.
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Febr.	26 Febr.
	* 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16 Febr.	5 Mart.
F	23. 22. 21.	20 Jan.	6 Febr.
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Jan.	13 Febr.
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Febr.	20 Febr.
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *	10 Febr.	27 Febr.
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17 Febr.	6 Mart.
G	23. 22. 21. 20.	21 Jan.	7 Febr.
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Jan.	14 Febr.
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Febr.	21 Febr.
	5. 4. 3. 2. 1. * 29.	11 Febr.	28 Febr.
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Febr.	7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Jan.	8 Febr.
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Jan.	15 Febr.
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Febr.	22 Febr.
	4. 3. 2. 1. * 29. 28.	12 Febr.	1 Mart.
	27. 26. 25. 25. 24.	19 Febr.	8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Jan.	9 Febr.
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Jan.	16 Febr.
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Febr.	23 Febr.
	3. 2. 1. * 29. 28. 27.	13 Febr.	2 Mart.
	26. 25. 25. 24.	20 Febr.	9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Jan.	10 Febr.
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Jan.	17 Febr.
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Febr.	24 Febr.
	2. 1. * 29. 28. 27. 26.	14 Febr.	3 Mart.
	25. 25. 24.	21 Febr.	10 Mart.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominicæ post Pent.	Dominica prima Adventus.
22 Mart.	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	28	29 Nov.
29 Mart.	7 Maji	17 Maji	28 Maji	27	29 Nov.
5 Apr.	14 Maji	24 Maji	4 Junii	26	29 Nov.
12 Apr.	21 Maji	31 Maji	11 Junii	25	29 Nov.
19 Apr.	28 Maji	7 Junii	18 Junii	24	29 Nov.
23 Mart.	1 Maji	11 Maji	22 Maji	28	30 Nov.
30 Mart.	8 Maji	18 Maji	29 Maji	27	30 Nov.
6 Apr.	15 Maji	25 Maji	5 Junii	26	30 Nov.
13 Apr.	22 Maji	1 Junii	12 Junii	25	30 Nov.
20 Apr.	29 Maji	8 Junii	19 Junii	24	30 Nov.
24 Mart.	2 Maji	12 Maji	23 Maji	28	1 Dec.
31 Mart.	9 Maji	19 Maji	30 Maji	27	1 Dec.
7 Apr.	16 Maji	26 Maji	6 Junii	26	1 Dec.
14 Apr.	23 Maji	2 Junii	13 Junii	25	1 Dec.
21 Apr.	30 Maji	9 Junii	20 Junii	24	1 Dec.
25 Mart.	3 Maji	13 Maji	24 Maji	28	2 Dec.
1 Apr.	10 Maji	20 Maji	31 Maji	27	2 Dec.
8 Apr.	17 Maji	27 Maji	7 Junii	26	2 Dec.
15 Apr.	24 Maji	3 Junii	14 Junii	25	2 Dec.
22 Apr.	31 Maji	10 Junii	21 Junii	24	2 Dec.
26 Mart.	4 Maji	14 Maji	25 Maji	28	3 Dec.
2 Apr.	11 Maji	21 Maji	1 Junii	27	3 Dec.
9 Apr.	18 Maji	28 Maji	8 Junii	26	3 Dec.
16 Apr.	25 Maji	4 Junii	15 Junii	25	3 Dec.
23 Apr.	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Dec.
27 Mart.	5 Maji	15 Maji	26 Maji	27	27 Nov.
3 Apr.	12 Maji	22 Maji	2 Junii	26	27 Nov.
10 Apr.	19 Maji	29 Maji	9 Junii	25	27 Nov.
17 Apr.	26 Maji	5 Junii	16 Junii	24	27 Nov.
24 Apr.	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Nov.
28 Mart.	6 Maji	16 Maji	27 Maji	27	28 Nov.
4 Apr.	13 Maji	23 Maji	3 Junii	26	28 Nov.
11 Apr.	20 Maji	30 Maji	10 Junii	25	28 Nov.
18 Apr.	27 Maji	6 Junii	17 Junii	24	28 Nov
25 Apr.	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Nov.

Tabella temporaria

Anno Dom.	Litteræ Dominic.	Aur. num.	Epactæ.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.
1895	f	15	iv	10 Febr.	27 Febr.	14 Apr.
1896	e d	16	xv	2 Febr.	19 Febr.	5 Apr.
1897	c	17	xxvi	14 Febr.	3 Mart.	18 Apr.
1898	b	18	vii	6 Febr.	23 Febr.	10 Apr.
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.
1902	e	3	xxi	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1903	d	4	ii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1904	c b	5	xiii	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvi	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viii	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xi	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxii	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vi	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxi	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Ap
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 M
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 A

Anno Dom.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Domin. post Pent.	Domin. prima Advent.
1895	23 Maji	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.
1896	14 Maji	24 Maji	4 Junii	9	26	29 Nov.
1897	27 Maji	6 Junii	17 Junii	10	24	28 Nov.
1898	19 Maji	29 Maji	9 Junii	11	25	27 Nov.
1899	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.
1900	24 Maji	3 Junii	14 Junii	13	25	2 Dec.
1901	16 Maji	26 Maji	6 Junii	14	26	1 Dec.
1902	8 Maji	18 Maji	29 Maji	15	27	30 Nov.
1903	21 Maji	31 Maji	11 Junii	1	25	29 Nov.
1904	12 Maji	22 Maji	2 Junii	2	26	27 Nov.
1905	1 Junii	11 Junii	22 Junii	3	24	3 Dec.
1906	24 Maji	3 Junii	14 Junii	4	25	2 Dec.
1907	9 Maji	19 Maji	30 Maji	5	27	1 Dec.
1908	28 Maji	7 Junii	18 Junii	6	24	29 Nov.
1909	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov.
1910	5 Maji	15 Maji	26 Maji	8	27	27 Nov.
1911	25 Maji	4 Junii	15 Junii	9	25	3 Dec.
1912	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	26	1 Dec.
1913	1 Maji	11 Maji	22 Maji	11	28	30 Nov.
1914	21 Maji	31 Maji	11 Junii	12	25	29 Nov.
1915	13 Maji	23 Maji	3 Junii	13	26	28 Nov.
1916	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	24	3 Dec.
1917	17 Maji	27 Maji	7 Junii	15	26	2 Dec.
1918	9 Maji	19 Maji	30 Maji	1	27	1 Dec.
1919	29 Maji	8 Junii	19 Junii	2	24	30 Nov.
1920	13 Maji	23 Maji	3 Junii	3	26	28 Nov.
1921	5 Maji	15 Maji	26 Maji	4	27	27 Nov.
1922	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.
1923	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.
1924	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.
1925	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.
1926	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.
1927	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.
1928	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30. Nov.

KALENDARIUM.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
				Januarius.
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini, dupl.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani, dupl. cum com. Oct. S. Joannis Ap., et Ss. Innocentium.
xxviii	c	iii	3	Octava S. Joannis Apost. et Evang. dupl. cum commem. Ss. Innocentium.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium, duplex.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiph., semidupl. et commem. S. Telesphori Papæ et Mart.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini, duplex.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ, semidupl.
xxiii	A	vi	8	De Octava.
xxii	b	v	9	De Octava.
xxi	c	iv	10	De Octava.
xx	d	iii	11	De Octava, et comm. S. Hygini Papæ et Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, duplex.
				Domin. II. post Epiph. Ss. Nominis Jesu, duplex.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. cum comm. S. Felicis Presb. et Martyris.
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ Conf. duplex cum commem. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I. Papæ et Mart. semidupl.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis, duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, duplex et commem. S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	S. Canuti, Regis et Mart., semiduplex ad libitum, cum comm. Ss. Marii, Marthæ etc. Mm.
				Item Ss. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum, Martyrum.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. duplex.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. duplex.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Martyrum, semiduplex.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
viii	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Confess. semidupl. et com̃. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Episc. et Mart. duplex.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Episc. et Mart. duplex.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf. et Eccl. Doct. duplex.
iii	g	v	28	S. Agnetis Secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Episc. Conf. et Eccl. Doct. duplex.
i	b	iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semidupl.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. duplex.
				Februarius.
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc. et Mart. duplex.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg. dupl.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Episc. et Mart.
25. xxvi	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Ep. et Conf. dupl.
xxv. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart. duplex.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Episc. et Conf. duplex cum comm. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abbatis, duplex.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf. duplex.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. duplex cum comm. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. duplex.
xviii	g	iii	11	Ss. VII Fundatorum Ord. Servorum B. M. V. Conf. duplex.
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presbyt. et Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Episc. et Mart.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ duplex.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Episc. Conf. et Eccl. Doct. dupl. cum comm. Vigiliæ.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
v	f	vi	24	S. Mathiæ Apostoli. duplex.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				In anno bissextili mensis Febr. est dierum 29. et festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. etc.; et litt. f. bis servit, 24. et 25.
				Martius.
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semiduplex, et com. S. Lucii I. Papæ et Mart.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl., et comm. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf. duplex.
xxii	e	vii	9	S. Franciscæ Romanæ Viduæ, dupl.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Mm. semiduplex.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patritii Episc. et Conf. duplex.
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dpl.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. Benedicti Abbatis. duplex.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. M. V. dupl.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. duplex.
iii	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf. semid.
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	
				Feria VI. post Dominicam Passionis, Septem Dolor. B. M. V. dupl.
				Aprilis.
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. duplex.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxv. xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. duplex.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Mart. semiduplex.
xv	f	xviii	14	S. Justini Mart. dupl. cum comm. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pont. et Mm. semid.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart. semiduplex.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. duplex.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
iv	c	vii	25	S. Marci Evangelistæ, duplex.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pont. et Mart. semiduplex.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. duplex, cum commem. S. Vitalis Mart.
*	g	iii	29	S. Petri Mart. duplex.
xxix	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virginis. dupl.
				Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Josephi Conf., Sponsi B. M. V. duplex.

Majus.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxviii		Kal.	1	Ss. Philippi et Jacobi Apost., dupl.
xxvii	b	vi	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct.
	c			duplex.
xxvi		v	3	Inventionis S. Crucis, dupl. et comm.
	d			Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mart. ac Juvenalis Episc. et Conf. in Missis privatis tantum.
25. xxv	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, duplex.
xxiv	f	iii	5	S. Pii V. Papæ et Conf. duplex.
xxiii	g	Prid.	6	S. Joannis ante portam Latinam, dupl.
xxii	A	Non.	7	S. Stanislai Episc. et Mart. duplex.
xxi	b	viii	8	Apparitionis S. Michaëlis Archangeli. duplex.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Episc. et Conf. dupl. cum commem. Ss. Gordiani et Epimachi Martyrum.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg., atque Pancratii Mm. semiduplex.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	S. Bonifacii Mart.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	S. Ubaldi Episc. et Conf. semidupl.
xii	d	xvi	17	S. Paschalis Baylon Conf. duplex.
xi	e	xv	18	S. Venantii Mart. duplex.
x	f	xiv	19	S. Petri Cœlestini Pap. et Conf. dupl. cum commem. S. Pudentianæ Virg.
ix	g	xiii	20	S. Bernardini Senensis Conf. semid.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	S. Gregorii VII. Papæ et Conf. dupl. cum com̃. S. Urbani I. Papæ et M.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Conf. duplex cum comm. S. Eleutherii Papæ et Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semidupl. cum com̃em. S. Joannis Papæ et Mart.
i	A	v	28	S. Augustini Episc. et Conf. duplex.
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	S. Felicis I. Papæ et Mart.
xxviii	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. cum comm. S. Petronillæ Virg.
				Feria VI. post Oct. Ss. Corp. Christi. Sacrat. Cordis Jesu. dupl.

Junius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Martyrum.
xxv.xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf. duplex.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifacii Episc. et Mart. duplex.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Episc. et Conf. duplex.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Martyrum.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ Scotiæ Viduæ, semiduplex.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Apost. duplex.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. duplex cum comm. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Conf. duplex.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti, atque Crescentiæ Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Martyrum.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. cum comm. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papæ et Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf. duplex.
v	e	x	22	S. Paulini Episc. et Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitatis S. Joannis Baptistæ. dupl.
ii	A	vii	25	S. Gulielmi Abbatis. dupl. cum comm. Oct. Nativ. S. Joannis.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Martyrum. dupl. cum commem. Octavæ Nativitatis S. Joannis.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis. semidupl.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ et Conf. semidupl. cum commem. Octav. et Vigil.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Apost. duplex.
xxvii	f	Prid.	30	Commemorationis S. Pauli Apost. dupl. cum commem. Octav. Nativ. S. Joannis Baptistæ.

Julius.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
				Dominica I. Julii. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. duplex.
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ. duplex, cum commem. Octav. Ss. Apost.
25. xxv	A	vi	2	Visitationis B. M. V. dupl. cum comm. Ss. Processi et Martiniani Mart. in Missis privatis tantum.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semiduplex.
xxiii	c	iv	4	De Octava.
xxii	d	iii	5	Ss. Cyrilli et Methodii Pont. et Conf. dupl. cum comm. Octav.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli. dupl.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Vid. semiduplex.
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum, et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virg. et Mart. semid.
xvi	c	v	11	S. Pii I. Papæ et Mart.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbat., duplex cum comm. Ss. Naboris et Felicis Martyrum.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papæ et Mart. semidupl.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semidupl.
xi	A	xvii	16	B. M. V. de Monte Carmelo, duplex.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf. semiduplex.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Confess. duplex cum comm. Ss. Symphorosæ cum septem filiis Mart.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. duplex.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf. duplex cum comm. S. Margaritæ Virg. Mart.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virginis.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc. et Mart. duplex cum comm. S. Liborii Ep. et Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia et comm. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apost., duplex et commem. S. Christophori Mart. in Missis privatis tantum.
i	d	vii	26	S. Annæ Matris B. Mariæ, duplex.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Martyris.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mart., Victoris I. Pap. et Mart. ac Innocentii I. Pap. et Conf. semiduplex.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semid. cum comm. Ss. Felicis II. Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis, Martyrum.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Martyrum.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii de Lojola Conf. duplex.
				Augustus.
xxv. xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, duplex cum com̃. Ss. Machabæorum Martyrum.
xxiii	d	iv	2	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccles. Doct. duplex cum comm. S. Stephani I. Pap. et Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris, semiduplex.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. duplex.
xx	g	Non.	5	Dedicationis S. Mariæ ad Nives, dupl.
xix	A	viii	6	Transfigurationis Domini, duplex, et commem. Ss. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf. duplex cum comm. S. Donati Episc. et Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm. semiduplex.
xvi	d	v	9	Vigil. et comm. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. duplex.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii, semid. cum comm. Ss. Tiburtii et Susannæ Mm.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. cum comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava, semid. et comm. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xi	b	xix	14	Vigilia cum commem. Oct. et S. Eusebii Conf.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ V. duplex.
				Dominica infra Octav. Assumptionis. B. M. V. S. Joachim Conf. Patris ejusdem B. M. V. duplex.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf. dupl. cum comm. Oct. Assumptionis et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii Martyris, duplex, cum comm. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava, semid. et comm. S. Agapiti Martyris.
vi	g	xiv	19	De Octava.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abbatis et Eccl. Doct. dupl. cum comm. Oct. Assumpt.
iv	b	xii	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ, dupl. cum comm. Octavæ.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V., dup cum commem. Ss. Timothei, Hip polyti et Symphoriani Mart.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf. duplex cu commem. Vigiliæ.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost., dupl. R celebr. die 25.
*	f	viii	25	S. Ludovici Regis Franciæ, (semiduplex. (Romæ, 26.)
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papæ et Mart.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasanctii Conf. duplex.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex et comm. S. Hermetis Mart.
xxvi	c	iv	29	Decollationis S. Joannis Bapt., dupl. et comm. S. Sabinæ Mart.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg. duplex cum commem. Ss. Felicis et Sociorum Martyrum.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. duplex.

September.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxiii	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbatis et comm. Ss. duodecim Fratrum Martyrum.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. semiduplex.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf. semiduplex.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitatis B. Mariæ Virg. duplex et comm. S. Adriani Mart. in Missis privatis tantum.
				Dominica infra Octavam Nativitatis B. Mariæ. Ss. Nominis ejusdem B. Mariæ Virg. duplex.
xv	g	v	9	De Oct. Nativ. B. Mariæ, semid. et comm. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai a Tolentino Conf. dupl. et comm. Oct. Nativ. B. M. V.
xiii	b	iii	11	De Octava Nativ. B. M. V. semid. et comm. Ss. Proti et Hyacinthi Mart.
xii	c	Prid.	12	De Octava.
xi	d	Idib.	13	De Octava.
x	e	xviii	14	Exaltationis S. Crucis, duplex cum commem. Oct. Nativ. B. Mariæ.
ix	f	xvii	15	Octava Nativit. B. Mariæ, duplex et commem. S. Nicomedis Mart.
				Dominica III. Septembris. Septem Dolorum B. Mariæ Virg. duplex.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii et Cypriani Pont. et Mart. semiduplex cum comm. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mart.
vii	A	xv	17	Sacr. Stigmatum S. Francisci, dupl.
vi	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf. duplex.
v	c	xiii	19	Ss. Januarii Episc. et Socior. Martyrum, duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Eustachii et Sociorum Martyrum, dupl. cum commem. Vigiliæ.
iii	e	xi	21	S. Matthæi Apost. et Evang. dupl.
ii	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Episc. et Conf. dupl. cum comm. Ss. Mauritii et Soc. Martyrum.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart. semidupl. cum comm. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viii	24	B. Mariæ Virg. de Mercede dupl.
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Martyrum, semiduplex.
25. xxvi	e	iv	28	S. Wenceslai Mart. semiduplex.
xxv. xxiv	f	iii	29	Dedicationis S. Michaëlis Archangeli, duplex.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyt., Conf. et Eccl. Doct. duplex.

October.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
				Dominica I. Octobris, Ss. Rosarii B. Mariæ Virg. dupl.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Episc. et Conf. semidupl. ad libit. vel simplex de præcepto.
xxi	b	vi	2	Ss. Angelorum Custodum, dupl.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. duplex.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Martyrum.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. duplex.
xvi	g	Non.	7	S. Marci Papæ et Conf. cum comm. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mart.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Viduæ, duplex.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii, Rustici et Eleutherii Mart. semiduplex.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgiæ Conf. semidupl.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis Conf. semiduplex.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ et Mart. duplex.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis, duplex.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduæ, semiduplex.
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ, dupl.
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. duplex.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf. duplex.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abbatis, et commemor. Ss. Ursulæ et Sociarum Virg. et Martyrum.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papæ et Martyris.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ Apostolor. dupl.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.

November.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xxi	d	Kal.	1	Festum Omnium Sanctorum, dupl.
xx	e	iv	2	De Octava omnium Sanctorum, semidupl. Commem. omnium fidelium Defunctorum sub ritu duplici.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Episc. et Conf. dupl. cum commem. Octavæ, et Ss. Vitalis et Agricolæ Martyrum.
xvii	A	Non.	5	De Octava.
xvi	b	viii	6	De Octava.
xv	c	vii	7	De Octava.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum, duplex et comm. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Ss. Salvatoris, dupl. et comm. S. Theodori Mart.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xii	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf. dupl. cum comm. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Mart.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc. et Conf. dupl. et comm. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Papæ et Mart. semidupl.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semiduplex.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Episc. et Mart. duplex.
vii	d	xvii	15	S. Gertrudis Virg. duplex.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf. semiduplex.
iv	g	xiv	18	Dedicationis Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. duplex.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Vid., dupl. cum comm. S. Pontiani Papæ et Mart.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf. duplex.
i	c	xi	21	Præsentatio B. Mariæ V. dupl.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. duplex.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I. Papæ et Mart. duplex cum commem. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. dupl. cum commem. S. Chrysogoni Martyris.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. duplex.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abbat. dupl. cum comm. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia et comm. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Apost. duplex.

December.

xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semidupl.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf. duplex.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex cum commem. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbæ Abbatis commem.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Episc. et Conf. duplex.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. cum comm. Vigiliæ.
xiii	f	vi	8	Immaculatæ Concept. B. M. V. dupl.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
xii	g	v	9	De Octava, semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava, cum comm. S. Melchiadis Papæ et Martyris.
x	b	iii	11	S. Damasi I. Papæ et Conf. semidupl. cum commem. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. duplex cum commem. Octavæ.
vii	e	xix	14	De Octava.
vi	f	xviii	15	Octava Immaculatæ Conceptionis, duplex.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Episc. et Mart. semidupl.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomæ Apost. duplex.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitatis D. N. J. Chr. dupl. comm. S. Anastasiæ Mart. in secunda Missa.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart. duplex cum commem. Oct. Nativ.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Apostoli et Evangel. dupl. cum commem. Octavarum.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mart. duplex cum commem. Octavarum.
xxii	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariensis Episc. et Mart. semid. cum commem. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava Nativitatis cum commem. aliarum Octavarum.
19. xx.	A	Prid.	31	S. Silvestri I. Papæ et Conf. duplex, cum commem. Octavarum.
				Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

RUBRICÆ GENERALES MISSALIS.

Missa quotidie dicitur secundum Ordinem Officii: de Festo Duplici, vel Semiduplici, vel Simplici: de Dominica, vel Feria, vel Vigilia, vel Octava: et extra Ordinem Officii, Votiva, vel pro Defunctis.

I. De Duplici.

Missa dicitur de Duplici illis diebus, quibus in Kalendario ponitur hæc nota Duplex, et in Festis mobilibus, quandocumque Officium est Duplex. In Duplicibus dicitur una tantum Oratio, nisi aliqua commemoratio fieri debeat. Alia omnia dicuntur, ut in propriis Missis assignatum est. Quando dici debeat Gloria in excelsis, et Credo, inferius ponitur in propriis Rubricis.

II. De Semiduplici et Simplici.

Missa de Semiduplici dicitur, quando in Kalendario ponitur hæc vox Semiduplex. Præterea in Dominicis, et diebus infra Octavas. In Semiduplicibus tam Festis, quam Dominicis, et infra Octavas, dicuntur plures Orationes, ut infra dicetur in Rubrica de Orationibus. Infra Octavam dicitur Missa sicut in die Festi, nisi propriam Missam habuerit: in Dominicis vero, sicut in propriis locis assignatur. De Simplici dicitur Missa sicut de Semiduplici, ut suis locis ponitur.

III. De Feria et Vigilia.

1. Missa de Feria dicitur, quando non occurrit Festum, vel Octava, vel Sabbatum, in quo fiat Officium beatæ Mariæ. In Feriis tamen Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum et Vigiliarum, etiamsi Duplex vel Semiduplex Festum, vel Octava occurrat, in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis cantantur duæ Missæ: una de Festo post Tertiam, alia de Feria post Nonam.

2. In Vigiliis autem, et Feriis Quatuor Temporum, vel Feria secunda Rogationum, quæ veniunt infra Octavam, Missa dicitur de Vigilia vel Feriis supradictis, cum commemoratione Octavæ: præterquam infra Octavam Corporis Christi, in qua in Eccle siis Cathedralibus et Colleg tis cantantur duæ Missæ; de Octava post Tertiam, de Vigilia post Nonam Missis autem privatis dic Missa de Octava cum com moratione Vigiliæ. Si a in die Vigiliæ, vel pr Feriis fiat Officium de Festo, tunc dicitur M

Festo cum commemoratione Octavæ, et Vigiliæ, vel Feriarum prædictarum. Quod si Vigilia occurrat in die alicujus Festi ex majoribus primæ classis, in Missa non fit commemoratio de ea, sicut nec in Officio.

3. Si Festum habens Vigiliam celebretur Feria secunda, Missa Vigiliæ dicitur in Sabbato, sicut etiam de ea fit Officium, excepta Vigilia Nativitatis Domini, et Epiphaniæ.

4. Missa Vigiliæ in Adventu occurrentis, dicitur cum commemoratione Feriæ Adventus, licet de ea non sit factum Officium, Vigilia Nativitatis excepta.

5. Si in Quadragesima, et Quatuor Temporibus occurrat Vigilia, dicatur Missa de Feria, cum commemoratione Vigiliæ.

6. Tempore Paschali non dicitur Missa de Vigilia, nisi in Vigilia Ascensionis, quæ tamen non jejunatur, sicut nec Vigilia Epiphaniæ.

IV. De Missis votivis S. Mariæ et aliis.

1. In Sabbatis non impeditis Festo Duplici, vel Semiduplici, Octava, Vigilia, Feria Quadragesimæ vel Quatuor Temporum, vel Officio alicujus Dominicæ, quæ supersit, in præcedens Sabbatum translato, dicitur Missa de sancta Maria secundum varietatem temporum, ut in fine Missalis ponitur.

2. In Adventu autem, licet Officium non fiat de sancta Maria in Sabbato, dicitur tamen Missa principalis de ea, cum commemoratione de Adventu, nisi fuerint Quatuor Tempora, vel Vigilia ut supra.

3. Aliis diebus infra Hebdomadam, quando Officium fit de Feria, et non est resumenda Missa Dominicæ præcedentis, quæ fuerit impedita (exceptis Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Rogationum, et Vigiliarum), dici potest aliqua ex Missis Votivis, etiam in principali Missa, quæ vocatur Conventualis, secundum ordinem dierum in fine Missalis assignatum, cum commemoratione Feriæ, de qua factum est Officium. Quæ tamen Missæ, et omnes aliæ Votivæ, in Missis privatis dici possunt pro arbitrio Sacerdotum, quocumque die Officium non est Duplex, aut Dominica, cum commemoratione ejus, de quo factum est Officium, et commemoratione item festi Simplicis, si de aliquo occurrat eo die fieri commemorationem in Officio. Id vero passim non fiat, nisi rationabili de causa. Et quoad fieri potest, Missa cum Officio conveniat.

V. De Missis Defunctorum.

1. Prima die cujusque mensis (extra Adventum, Quadragesimam, et tempus Paschale) non impedita Officio Duplici, vel Semiduplici,

dicitur Missa principalis generaliter pro Defunctis Sacerdotibus, benefactoribus, et aliis. Si vero in ea fuerit Festum Simplex, vel Feria quæ propriam habeat Missam, aut resumenda sit Missa Dominicæ præcedentis, quæ fuit impedita, et infra Hebdomadam non occurrat alius dies in quo resumi possit: in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis dicantur duæ Missæ, una pro Defunctis, alia de Festo Simplici, vel Feria prædicta. Sed in Ecclesiis non Cathedralibus nec Collegiatis dicatur Missa de die cum commemoratione generaliter pro Defunctis.

2. Præterea Feria secunda cujusque Hebdomadæ, in qua Officium fit de Feria, Missa principalis dici potest pro Defunctis. Si autem fuerit propria Missa de Feria, vel de Festo Simplici, vel resumenda sit Missa Dominicæ præcedentis, ut supra, in Missa de die fiat commemoratio (ut dictum est) pro Defunctis. Excipitur tamen Quadragesima, et totum tempus Paschale, et quando per annum Officium est Duplex, vel Semiduplex, quibus temporibus non dicitur Missa Conventualis pro Defunctis (nisi in die Depositionis Defuncti, et in Anniversario pro Defunctis), neque pro eis fit commemoratio. Missæ autem privatæ pro Defunctis quocumque die dici possunt, præterquam in festis Duplicibus, et Dominicis diebus.

3. In die Commemorationis omnium Defunctorum, et in die Depositionis, et in Anniversario Defuncti, dicitur una tantum Oratio: et similiter in die Tertia, Septima, Trigesima, et quandocumque pro Defunctis solemniter celebratur; in aliis Missis plures, ut de Feriis, et Simplicibus dicetur infra in Rubrica de Orationibus.

4. Sequentia pro Defunctis dicitur in die Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum, et Depositionis Defuncti, et quandocumque in Missa dicitur una tantum Oratio: in aliis autem Missis pro Defunctis dicatur ad arbitrium Sacerdotis.

VI. De Translatione Festorum.

In dicendis Missis servetur Ordo Breviarii de Translatione Festorum Duplicium, quando majori aliquo Festo, seu Dominica impediuntur. In Ecclesiis autem ubi Titulus est Ecclesiæ, vel concursus populi ad celebrandum F… stum quod transferri debe… possunt cantari duæ Miss… una de die, alia de Festo: ex… cepta Dominica prima Adve… tus, Feria quarta Ciner… Dominica prima Quadra… mæ, Dominica Palmarum… tota Hebdomada majori,… minica Resurrectionis et… minica Pentecostes cum… bus sequentibus diebu… Nativitatis Domini, F… niæ, Ascensionis et Fe… poris Christi.

VII. De Commemorationibus.

1. Commemorationes in Missis fiunt sicut in Officio. De Festo Duplici aut Semiduplici, cujus facta est commemoratio per modum Simplicis in Officio, etiam in Missa fit commemoratio, non excepta Missa solemni in Festis Duplicibus secundæ classis, sed excepta Dominica Palmarum ac Vigilia Pentecostes. De Festo Simplici fit commemoratio in Missa, quando de eo in Officio facta est commemoratio in primis Vesperis. Quando autem de eo fit commemoratio tantum ad Laudes, in Missa solemni non fit commemoratio de ea, sed in Missis tantum privatis. Excipitur pariter Dominica Palmarum, et Vigilia Pentecostes, in quibus nulla fit commemoratio etiam in Missis privatis de Festo Simplici occurrente, licet facta sit in Officio. De Dominica fit commemoratio quando in ea agitur de Festo Duplici. De Octava fit commemoratio quando infra Octavam celebratur aliquod Festum, nisi illud Festum fuerit de exceptuatis in Rubrica Breviarii de Commemorationibus. Item quando infra Octavam fit de Dominica.

2. De Feria fit commemoratio in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Rogationibus, et Vigiliis, quando Missa dicenda est de Festo illis temporibus occurrente. Sed in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis, ubi plures sacerdotes quotidie celebrant, in Feriis, Rogationibus, et Vigiliis prædictis, quæ habent Missas proprias, dicuntur duæ Missæ, una de Festo, alia de Feria, Rogationibus, et Vigilia, absque ulla utrorumque commemoratione; in Festis tamen majoribus primæ classis nihil fit de Vigilia occurrente, ut dictum est supra.

3. Quando infra Hebdomadam dicuntur Missæ Votivæ, post primam Orationem semper dicatur Oratio ejus, de quo fit Officium, ut supra explicatum est in propria Rubrica.

4. Quando fit commemoratio de Feria Quatuor Temporum, pro Feriæ commemoratione dicitur prima Oratio, quæ concordat cum Officio.

5. In faciendis Commemorationibus servetur ordo ut in Breviario. De Festo Duplici quod agitur ad instar Simplicis, fiat commemoratio ante illam Dominicæ: de Dominica ante Festum Semiduplex redactum ad modum Simplicis: de Semiduplici ante diem infra Octavam: de die infra Octavam, ante Ferias prædictas: de Feriis prædictis, ante Festum Simplex: de Festo Simplici ante Orationes, quæ secundo, vel tertio loco dicendæ assignantur: et hæ dicantur ante Orationes votivas; in quibus votivis servetur deinde dignitas Orationum, ut de Ss. Trinitate, de Spiritu sancto, de Ss. Sacramento, de S. Cruce ante votivam de B. Maria, et de An-

gelis, de S. Joanne Baptista et S. Joseph ante Apostolos, et similiter in aliis.

6. Si facienda sit commemoratio pro Defunctis, semper ponitur penultimo loco. In Missis autem Defunctorum nulla fit commemoratio pro vivis, etiamsi Oratio esset communis pro vivis et Defunctis.

7. Quando dicuntur plures Orationes, prima tantum, et ultima cum sua conclusione terminantur: et ante primam, et secundam Orationem tantum dicitur Oremus, ante primam dicitur etiam Dominus vobiscum.

8. Cum vero dicuntur plures Orationes, et una Oratio eadem sit cum alia ibidem dicenda, Oratio ejusmodi, illa scilicet, quæ eadem est, non aliæ, commutetur cum alia de Communi, vel proprio, quæ sit diversa. Idem servetur in Secretis, et Orationibus post Communionem.

VIII. De Introitu, Kyrie eleison, et Gloria in excelsis.

1. Introitus semper eodem modo dicitur cum Gloria Patri, ut in Ordinario, præterquam tempore Passionis, et in Missis Defunctorum, ut etiam ibi adnotatum est.

2. Kyrie eleison dicitur novies post Introitum, alternatim cum ministro, idest, ter Kyrie eleison, ter Christe eleison, ter Kyrie eleison.

3. Gloria in excelsis dicitur quandocumque in Matutino dictus est Hymnus Te Deum, præterquam in Missa Feriæ quintæ in Cœna Domini, et Sabbati Sancti, in quibus Gloria in excelsis dicitur, quamvis in Officio non sit dictum Te Deum.

4. In Missis votivis non dicitur, etiam tempore Paschali, vel infra Octavam, nisi in Missa beatæ Mariæ in Sabbato, et Angelorum: et nisi Missa Votiva solemniter dicenda sit pro re gravi, vel pro publica Ecclesiæ causa, dummodo non dicatur Missa cum paramentis violaceis. Neque dicitur in Missis Defunctorum.

IX. De Orationibus.

1. In Festis Duplicibus dicitur una tantum Oratio, nisi facienda sit aliqua commemoratio ut dictum est supra.

2. In Festis Semiduplicibus occurrentibus ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, et a Purificatione usque ad Quadragesimam, dicitur secunda Oratio A cunctis, tertia ad libitum.

3. In Festis Semiduplicibu[s] occurrentibus ab Octava E[pi]phaniæ usque ad Purifica[tio]nem, dicitur secunda O[ratio] Deus, qui salutis, terti[a Ec]clesiæ, vel pro Papa, [...] omnium fidelium.

4. In Festis Semidupl[icibus] a Feria quarta Cinerum [...] ad Dominicam Passio[nis ... se]cunda Oratio de Fer[ia ...] A cunctis.

5. In Semiduplicibus a Dominica Passionis usque ad Dominicam Palmarum, secunda Oratio de Feria, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa.

6. In Festis Semiduplicibus ab Octava Paschæ usque ad Ascensionem, secunda Oratio de sancta Maria, Concede nos, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa.

7. In Festis Semiduplicibus infra Octavas occurrentibus, secunda Oratio dicitur de Octava, tertia, quæ secundo loco infra Octavam ponitur.

8. Infra Octavas Paschæ, et Pentecostes in Missa de Octava dicuntur duæ tantum Orationes, una de die, alia Ecclesiæ, vel pro Papa.

9. Infra alias Octavas, et in Vigiliis, quæ jejunantur (excepta Vigilia Nativitatis Domini, et Pentecostes), dicuntur tres Orationes, una de die, secunda de sancta Maria, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa. Sed infra Octavas sanctæ Mariæ, et in Vigilia et infra Octavam Omnium Sanctorum, secunda Oratio dicitur de Spiritu sancto, Deus, qui corda, tertia Ecclesiæ, vel pro Papa.

10. In Dominicis infra Octavas occurrentibus dicuntur duæ Orationes, una de Dominica, secunda de Octava: et in die Octava dicitur una tantum Oratio, nisi facienda sit aliqua commemoratio.

11. In Dominicis dicuntur tres, ut in Ordinario assignantur, quibusdam exceptis, ut suis etiam locis notatur.

12. In Festis Simplicibus, et Feriis per annum, nisi aliter in propriis locis notetur, dicuntur tres, ut in Semiduplicibus, aut quinque: possunt etiam dici septem ad libitum.

13. In Feriis Quatuor Temporum, et ubi plures leguntur Lectiones, hujusmodi plures Orationes dicuntur post ultimam Orationem ante Epistolam, ut suis locis in proprio Missarum de Tempore.

14. In Missis Votivis, quando solemniter dicuntur pro re gravi, vel pro publica Ecclesiæ causa, dicitur una tantum Oratio: sed in Missa pro gratiarum actione additur alia Oratio, ut in proprio loco notatur. In aliis autem dicuntur plures, ut in Festis Simplicibus.

15. In Votivis beatæ Mariæ secunda Oratio dicitur de Officio illius diei, et tertia de Spiritu sancto: sed in Sabbato, quando de ea factum est Officium, secunda Oratio erit de Spiritu sancto, tertia Ecclesiæ tuæ, vel pro Papa. In Votivis de Apostolis, quando ponitur Oratio A cunctis, ejus loco dicitur Oratio de sancta Maria, Concede nos famulos.

16. Si, cum plures dicuntur Orationes, occurrat fieri commemorationem alicujus Sancti, ea ponitur secundo loco, et tertia Oratio dicitur, quæ alias secundo loco dicenda erat.

17. In conclusione Orationum hic modus servatur. Si Oratio dirigatur ad Patrem

concluditur Per Dominum nostrum etc. Si ad Filium, Qui vivis et regnas cum Deo Patre etc. Si in principio Orationis fiat mentio Filii, concluditur Per eumdem Dominum nostrum etc. Si in fine Orationis ejus fiat mentio, Qui tecum vivit etc. Si facta sit mentio Spiritus sancti, in conclusione dicitur: In unitate ejusdem Spiritus sancti etc. Alia quoque in dicendis Orationibus serventur, quæ superius in Rubrica de Commemorationibus dicta sunt.

X. De Epistola, Graduali, Alleluja, et Tractu, ac de Evangelio.

1. Post ultimam Orationem dicitur Epistola: qua finita, a Ministris respondetur Deo gratias. Et similiter quando leguntur plures Lectiones, post singulas dicitur Deo gratias, præterquam in fine quintæ Lectionis Danielis in Sabbatis Quatuor Temporum, et in fine Lectionum Feriæ sextæ in Parasceve, et Sabbati Sancti.

2. Post Epistolam dicitur Graduale, quod semper dicitur, præterquam Tempore Paschali, cujus loco tunc dicuntur duo Versus, ut habetur in Rubrica in Sabbato in Albis.

3. Post Graduale dicuntur duo Alleluja, deinde Versus, et post Versum unum Alleluja. Tempore Paschali, quando non dicitur Graduale, dicitur aliud Alleluja, post secundum *Versum*: et quando dicitur Sequentia, non dicitur post ultimum Versum, sed post Sequentiam.

4. A Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum non dicitur Alleluja, neque dicitur in Missa de Feria in Adventu, Quatuor Temporibus, et Vigiliis, quæ jejunantur, exceptis Vigilia Nativitatis Domini, si venerit in Dominica, et Vigilia Paschæ, et Pentecostes, ac Quatuor Temporibus Pentecostes. Nec dicitur in Festo sanctorum Innocentium, nisi venerit in Dominica.

5. A Septuagesima usque ad Pascha, ejus loco dicitur Tractus: qui Tractus prædicto tempore in aliquibus Feriis non dicitur, ut suis locis ponitur, nec dicitur in Feriis a Septuagesima usque ad Quadragesimam, quando repetitur Missa Dominicæ.

6. Dicto Graduali, seu Alleluja, seu Tractu, dicitur Evangelium. Et in principio Evangelii dicitur: Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Deinde: Sequentia sancti Evangelii secundum N. ℟. Gloria tibi Domine. In fine Evangelii a Ministro respondetur: Laus tibi Christe, quod etiam dicitur in fine illius partis Passionis, quæ legitur in tono Evangelii, præterquam in Parasceve. Postea, si dicendum est, dicitur Credo.

XI. De Symbolo.

Symbolum dicitur post Evangelium in omnibus Dominicis per annum, etiamsi in

illis fiat de Festo, in quo alias non diceretur, vel Dominica vacet. In tribus Missis de Nativitate Domini, et deinceps usque ad Octavam S. Joannis Apostoli inclusive. In Epiphania, et per Octavam. Feria quinta in Cœna Domini. In Paschate Resurrectionis, et per Octavam. In Ascensione Domini, et per Octavam. In Pentecoste et per Octavam. In Festo Corporis Christi, et per Octavam. In omnibus Festis beatæ Mariæ, et per Octavas. In Festis duodecim Apostolorum, et Evangelistarum, et per Octavas. In utraque Cathedra S. Petri, et in Festo S. Petri ad Vincula. In Festis Conversionis, et Commemorationis S. Pauli Apostoli. In Festo S. Joannis ante Portam Latinam. In Festo S. Barnabæ Apostoli. In Festis Inventionis, et Exaltationis S. Crucis. In Festo Cordis Jesu. In Festo Pretiosissimi Sanguinis et in Transfiguratione Domini. In Festis Angelorum. In Festis S. Josephi Sponsi B. M. V. In Festo S. Mariæ Magdalenæ. In Festis Quatuor Doctorum, videlicet, Gregorii, Ambrosii, Augustini, et Hieronymi: additis Festis S. Hilarii, S. Francisci Salesii, S. Petri Damiani, S. Thomæ de Aquino, S. Isidori, S. Leonis I. Papæ, S. Anselmi, S. Bonaventuræ, S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, S. Bernardi et S. Petri Chrysologi. Item in Festis Ss. Doctorum Athanasii, Basilii, Cyrilli Alexandrini, *Cyrilli* Hierosolymitani, Gregorii Nazianzeni, Joannis Chrysostomi et S. Joannis Damasceni. In die Octava S. Joannis Baptistæ, et S. Laurentii. In Festo Omnium Sanctorum, et per Octavam. In Dedicatione Basilicæ Ss. Salvatoris, et Ss. Apostolorum Petri et Pauli. In Anniversario Dedicationis propriæ Ecclesiæ, et per Octavam. In die Consecrationis Ecclesiæ, vel Altaris. In Festis Sanctorum quibus dedicata est Ecclesia, et ubi habetur Corpus, vel insignis Reliquia Sancti, de quo agitur. In die Creationis, et Coronationis Summi Pontificis, et in Anniversario ejusdem diei. In die, et in Anniversario Electionis et Consecrationis Episcopi. Item in omnibus Festis, quæ in Dominicis, et infra Octavas celebrantur: in quibus ratione Dominicæ et Octavæ dici debet. Item in Festo Patroni alicujus loci, vel Tituli Ecclesiæ (non autem alicujus Capellæ, vel Altaris), et in Festis principalibus Ordinum, et per eorum Octavas, in Ecclesiis tantum illius Ordinis.

Item dicitur Credo in Missis Votivis, quæ solemniter pro re gravi, vel pro publica Ecclesiæ causa celebrantur, etiamsi dicantur in paramentis violaceis in Dominica.

XII. De Offertorio, Secretis, Præfationibus, et Canone.

1. Post Symbolum, vel, si non sit dicendum, post

Evangelium, dicitur: Dominus vobiscum. Oremus; deinde Offertorium; postea fit oblatio cum Orationibus, ut in Ordine Missæ. Qua oblatione facta, dicuntur Orationes secretæ, secundum numerum Orationum, quæ clara voce in principio dictæ sunt: sed ante primam Orationem non dicitur Dominus vobiscum, nec aliquid aliud sed dicto Suscipiat Dominus sacrificium, absolute dicuntur: neque etiam ante secundam Orationem dicitur Oremus. Terminatur autem prima, et ultima Oratio, ut dictum est supra in Rubrica de Orationibus: et secreto dicuntur usque ad illa verba in conclusione: Per omnia sæcula sæculorum, quæ clara voce proferuntur, et incipitur Præfatio.

2. Præfationes autem dicuntur, ut in ordine Missæ annotatum est: et quæ in Quadragesima, Tempore Passionis, et Paschali, et infra Octavas propriæ assignantur, dicuntur etiam in Dominicis, et Festis, quæ illis temporibus celebrantur: nisi illa Festa propriam Præfationem habeant.

3. Si infra Octavam alicujus Festi, quod habet Præfationem propriam, occurrat Festum ex majoribus non habens propriam Præfationem, dicitur Præfatio de Octava, quamvis de ea nulla fiat commemoratio in Missa.

4. In Missis Votivis dicitur etiam Præfatio propria, si propriam habeant: si vero non habuerint, dicitur Præfatio de Tempore, vel Octava, infra quam contigerit hujusmodi Missas celebrari: alioquin, Præfatio communis. Et quando aliqua Missa Votiva pro causa publica solemniter celebratur, dicitur in cantu solemni, ut in Duplicibus. In Missis Defunctorum quocumque tempore semper dicitur Præfatio communis.

5. In Dominicis per annum, quando non habeatur Præfatio propria, dicitur Præfatio de Trinitate, ut adnotatum jam est in Ordine Missæ.

6. Post Præfationem incipitur Canon Missæ secreto: in quo serventur omnia, ut in Ordine Missæ. Ubi vero infra actionem Communicantes, et Hanc igitur, vel alia variari contingit, suo loco in propriis Missis adnotatur.

XIII. De Communione, Orationibus post Communionem, Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, de Benedictione, et Evangelio S. Joannis.

1. Expleto Canone, et aliis omnibus usque ad Communionem, ea peracta, dicitur Communio, et Orationes post Communionem eodem modo et ordine, ut in principio Missæ: et repetito Dominus vobiscum, dicitur: Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, pro temporis ratione. Ite Missa est, dicitur quandocumque dictum est Gloria in excelsis. Cum non dicitur, ejus loco di

citur Benedicamus Domino. ℟. Deo gratias. In Missis Defunctorum dicitur Requiescant in pace. ℟. Amen.

2. Dicto Placeat, datur Benedictio: quæ a Celebrante semper datur in Missa, præterquam in Missis Defunctorum. Deinde legitur Evangelium S. Joannis, In principio. præmisso Dominus vobiscum, et Initium. ut moris est: quod Evangelium numquam prætermittitur in Missa, nisi quando fit de Festo in aliqua Dominica, vel Feria, quæ habet Evangelium proprium, quod legitur ejus loco. Excipitur Dominica quarta Adventus, cujus Evangelium non legitur in fine Missæ, quando in ea occurrit Vigilia Nativitatis Domini, quia nec in Officio lectum est. In tertia Missa de die Nativitatis Domini legitur in fine Evangelium de Epiphania Cum natus esset Jesus. Et in Dominica Palmarum in Missis privatis legitur Evangelium, quod ponitur in benedictione Palmarum, quod etiam lectum est in Officio. In Vigiliis, quæ occurrunt in Quadragesima vel Quatuor Temporibus, non legitur Evangelium Vigiliæ in fine Missæ. Et similiter in Missis Votivis numquam legitur in fine aliud Evangelium, nisi S. Joannis.

XIV. De ordinanda Missa ex supradictis Rubricis.

Supradictis Rubricis cognitis, si quis velit ordinare Missam diei, recurrat ad Ordinarium Missarum de Tempore, vel de Sanctis, secundum qualitatem Officii. Si proprium non habeat, recurrat ad Commune Sanctorum. Si de Feria agendum sit, et propria Missa non fuerit de Feria, dicatur Missa præcedentis Dominicæ, omissis Gloria in excelsis. et Symbolo: præterquam Tempore Paschali, in quo semper dicitur Gloria in excelsis. ut supra, excepta Missa Rogationum; et in Adventu prætermittitur Alleluja, post Graduale, cum suo Versu. Si dicenda sit Missa Votiva, requiratur post Commune Sanctorum suo loco. Si plures Orationes dicendæ sint, requirantur post Missas Votivas suo loco de singulis rebus singulæ. Si pro Defunctis dicenda sit Missa, habetur post Missas Votivas, cum collectis diversis circa finem Missalis. Ordo totius Missæ, cum Præfationibus, Canone, et aliis dicendis, habetur suo loco, cum Proprio Missarum de Tempore.

XV. De Hora celebrandi Missam.

1. Missa privata saltem post Matutinum et Laudes quacumque hora ab Aurora usque ad Meridiem dici potest.

2. *Missa autem Conventualis, et solemnis sequenti ordine dici debet. In Festis Duplicibus et Semiduplicibus, in Dominicis, et infra Octavas, dicta in Choro Hora Tertia.*

In Festis Simplicibus et in Feriis per annum, dicta Sexta. In Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, etiam infra Octavam Pentecostes, et Vigiliis, quæ jejunantur, quamvis sint dies solemnes, Missa de tempore debet cantari post Nonam.

3. Missa autem Defunctorum dici debet post Primam diei: ubi vero dicuntur eorum Vigiliæ mane post Matutinum diei, dictis hujusmodi Vigiliis cum Laudibus immediate dici potest Missa pro Defunctis. Sed in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum Missa Conventualis dicitur post Nonam, quia eo die est principalis. In die autem Depositionis Defuncti, vel Tertio, Septimo, Trigesimo aut Anniversario solemni, in quo fit concursus populi, poterit similiter dici ultimo loco post Nonam.

4. Excipiuntur ab hoc ordine dicendi Missam Conventualem, Missæ in Nativitate Domini, quarum prima dicitur post mediam noctem, finito Te Deum laudamus *in Matutino: secunda in Aurora, dictis Laudibus, et Prima: tertia vero in die post Tertiam, vel ubi aliter ex dispensatione Apostolica disponatur.*

5. Missæ Votivæ, quia non correspondent Officio, si solemniter celebrentur pro re gravi, vel publica Ecclesiæ causa, cum populi frequentia, dicantur post Nonam.

XVI. De his quæ clara voce, aut secreto dicenda sunt in Missa.

1. In Missa privata clara voce dicuntur Antiphona, et Psalmus ad Introitum, Confessio, et quæ sequuntur, excepta Oratione Aufer a nobis, et Oramus te Domine per merita Sanctorum tuorum etc. Item Introitus, Kyrie eleison, Gloria in excelsis, Dominus vobiscum, Oremus, Flectamus genua, Levate, Oratio vel Orationes, Prophetiæ, Epistola, Graduale, Versus, Tractus, Sequentia, Evangelium, Credo, Offertorium, Orate fratres, solum hæc duo verba, Præfatio, Nobis quoque peccatoribus, solum hæc tria verba. Item, Per omnia sæcula sæculorum etc. cum Pater noster, Per omnia sæcula sæculorum, cum Pax Domini, Agnus Dei, Domine non sum dignus, hæc quatuor verba tantum, Communio, Oratio vel Orationes post Communionem, Humiliate capita vestra Deo, Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, vel Requiescant in pace, Benedictio, et Evangelium In principio, vel aliud Evangelium. Alia omnia dicuntur secreto.

2. Sacerdos autem maxime curare debet, ut ea quæ clara voce dicenda sunt, distincte et apposite proferat, non admodum festinanter, ut advertere possit quæ legit, nec nimis morose, ne audientes tædio afficiat, neque etiam voce nimis elata, ne perturbet

alios, qui fortasse in eadem Ecclesia tunc temporis celebrant; neque tam submissa, ut a circumstantibus audiri non possit, sed mediocri, et gravi: quæ et devotionem moveat, et audientibus ita sit accommodata, ut quæ leguntur, intelligant. Quæ vero secreto dicenda sunt, ita pronuntiet, ut et ipsemet se audiat, et a circumstantibus non audiatur.

3. In Missa solemni quando dici debent a Celebrante Gloria in excelsis *et* Credo, *intonantur, et cantantur* Dominus vobiscum, *et Orationes ante Epistolam,* Dominus vobiscum, Oremus *ante Orationes, et ante Offertorium,* Præfatio, Per omnia sæcula sæculorum, *cum* Pater noster, Per omnia sæcula sæculorum, *cum* Pax Domini, *et* Orationes post Communionem. *Alia quæ in Missa privata dicuntur clara voce, in Missa solemni a Celebrante dicuntur submissa voce.*

XVII. De Ordine genuflectendi, sedendi, et standi in Missa privata et solemni.

1. In Missa privata Sacerdos genuflectit, quando legit Evangelium S. Joannis, In principio, ad illa verba: Et verbum caro factum est, et in Evangelio Epiphaniæ, Cum natus esset Jesus, ad illa verba: Et procidentes adoraverunt eum. Item in Evangelio Feriæ quartæ post Dominicam quartam Quadragesimæ, ad illa verba in fine: Et procidens adoravit eum. Item genuflectit in Dominica Palmarum, et in Missis de Cruce ad illa verba in Epistola: In nomine Jesu omne genu flectatur etc.; et quando legitur Passio ad illa verba: Exspiravit, vel emisit spiritum, ut suis locis notatur. Item genuflectit, cum dicit: Flectamus genua. Item quando in Quadragesima dicit in Tractu ℣. Adjuva nos Deus etc. et in omnibus Missis de Spiritu sancto, cum dicit ℣. Veni sancte Spiritus, reple tuorum etc. Item quando Sacramentum in Altari discoopertum apparet, genuflectit quoties ante illud transit in medio Altaris, et quandocumque in Ordine Missæ, et in ritu servando in celebratione Missæ notatur, quod debeat genuflectere.

2. Circumstantes autem in Missis privatis semper genua flectunt, etiam Tempore Paschali, præterquam dum legitur Evangelium.

3. In Missa solemni Celebrans genuflectit ad omnia supradicta, præterquam ad Flectamus genua, *et tunc ipse solus stat, Diaconus vero et Subdiaconus, et omnes alii genuflectunt. Ad Versum vero* Adjuva nos Deus etc. *et ad Versum* Veni sancte Spiritus etc. *genuflectit usque ad finem. Item genuflectit in die Annuntiationis Beatæ Mariæ et in tribus Missis Nativitatis Domini, quando cantatur in Choro:* ℣. Et incarnatus est etc. *Aliis diebus, si sedeat cum cantantur ea verba, non*

genuflectit, sed caput tantum profunde inclinat apertum: si non sedet, genuflectit.

4. Ministri semper genuflectunt cum Celebrante, præterquam Subdiaconus tenens librum ad Evangelium, et Acolythi tenentes candelabra, qui tunc non genuflectunt. Et cum Diaconus cantat illa verba ad quæ est genuflectendum, ipse versus librum, Celebrans et omnes alii versus Altare genuflectunt.

5. In Choro semper genuflectitur ab iis, qui non sunt Prælati, ad Confessionem cum suo Psalmo. In Missis autem Feriarum Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum et Vigiliarum, quæ jejunantur, ac in Missis Defunctorum genuflectunt omnes etiam ad Orationes, et dicto per Celebrantem Sanctus, usque ad Pax Domini, *et ad* Orationes post Communionem *et* Super populum, *excepta Vigilia Paschæ et Pentecostes, ac Nativitatis Domini, et Quatuor Temporibus Pentecostes. Et similiter ab omnibus genuflectitur, quando elevatur Sacramentum.*

6. In Missa item solemni Celebrans medius inter Diaconum et Subdiaconum sedere potest a cornu Epistolæ juxta Altare, cum cantatur Kyrie eleison, Gloria in excelsis, *et* Credo: *alio tempore stat ad Altare, vel genuflectit, ut supra.*

7. In Choro non sedent qui actu cantant, reliqui autem possunt sedere, quando Celebrans sedet, et præterea dum cantantur Epistola, et Prophetiæ, Graduale, Tractus, vel Alleluja, *cum Versu, ac Sequentia: et ab Offertorio usque ad incensationem Chori, et si non incensatur, usque ad Præfationem, et ad Antiphonam, quæ dicitur Communio. Ad alia stant vel genuflectunt, ut supra.*

XVIII. De Coloribus Paramentorum.

1. Paramenta Altaris, Celebrantis, et Ministrorum debent esse coloris convenientis Officio, et Missæ diei, secundum usum Romanæ Ecclesiæ: quæ quinque coloribus uti consuevit, Albo, Rubeo, Viridi, Violaceo, et Nigro.

2. Albo colore utitur a Vesperis Vigiliæ Nativitatis Domini, usque ad Octavam Epiphaniæ inclusive, exceptis Festis Martyrum, quæ infra eam veniunt. In Festo Ss. Nominis Jesu, Feria quinta in Cœna Domini, et Sabbato sancto in Officio Missæ, et ab illo die usque ad Sabbatum in Vigilia Pentecostes ad Nonam in Officio de Tempore, præterquam in Missa Litaniarum, et Rogationum. In Festo Ss. Trinitatis. In Festo Corporis Christi. In Festo Cordis Jesu. In Festo Transfigurationis Domini. In Festis beatæ Mariæ Virginis, præterquam in benedictione Candelarum, et Processione, quæ fit in Festo Purificationis ejusdem. In

Festis Angelorum. In Nativitate S. Joannis Baptistæ. In principali Festo S. Joannis Evangelistæ, quod celebratur infra Octavam Nativitatis Domini. In utraque Cathedra S. Petri. In Festo S. Petri ad Vincula. In Conversione S. Pauli. In Festo Omnium Sanctorum. In Festis Confessorum Pontificum, et non Pontificum, et Doctorum. In Festis Ss. Virginum non Martyrum, et nec Virginum nec Martyrum. In Dedicatione et Consecratione Ecclesiæ, vel Altaris, ac in Consecratione Summi Pontificis, et in Anniversario Creationis, et Coronationis ejusdem, et Electionis, et Consecrationis Episcopi. Item per Octavas prædictorum Festorum, quæ Octavas habent, quando dicitur Missa de Octava, et in Dominicis infra eas occurrentibus, quando in eis fit Officium de Dominica; præterquam in illis Dominicis, quibus tributus est color violaceus. In Missis Votivis supradictorum Festorum, quocumque tempore dicantur: et in Missa pro Sponso et Sponsa.

3. Rubeo colore utitur a Vigilia Pentecostes in Missa usque ad Sabbatum sequens finita Nona et Missa. In Festis S. Crucis et Pretiosissimi Sanguinis Domini. In Decollatione S. Joannis Baptistæ. In Natali Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et in Festis aliorum Apostolorum (exceptis Festo principali S. Joannis Evangelistæ, post Nativitatem Domini, et Festis Conversionis S. Pauli, et Cathedræ S. Petri, et ejus Vinculorum). In Festo S. Joannis ante portam Latinam. In Commemoratione S. Pauli Apostoli. In Festis Martyrum, excepto Festo Ss. Innocentium, quando non venerit in Dominica; si autem in Dominica venerit, utitur rubeo; in ejus vero die Octava semper utitur rubeo, quocumque die occurrat. In Festis Ss. Virginum Martyrum, et Martyrum non Virginum. Item per Octavas prædictorum Festorum, quæ Octavas habent, quando fit de Octava, et in Dominicis infra eas Octavas occurrentibus, eodem modo, ut dictum est supra de colore albo. Item in Missis votivis supradictorum Festorum, et in Missa pro eligendo Summo Pontifice.

4. Viridi colore utitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam, et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusive, in Officio de Tempore, excepta Dominica Trinitatis, ut supra, ac exceptis Dominicis infra Octavas occurrentibus, in quibus color Octavarum servatur: exceptis etiam Vigiliis, et Quatuor Temporibus, ut infra.

5. Violaceo colore utitur a prima Dominica Adventus in primis Vesperis usque ad Missam Vigiliæ Nativitatis Domini inclusive: et a Septuagesima usque ad Sabbatum sanctum ante Missam inclusive, in Officio de Tempore, exce-

pta Feria quinta in Cœna Domini, in qua utitur albo: et Feria sexta in Parasceve, in qua utitur nigro, ut infra: et benedictione Cerei in Sabbato sancto, in qua Diaconus, illius Præfationem dicens, solus utitur albo: ea autem finita, violaceo, ut prius. Item in Vigilia Pentecostes ante Missam a prima Prophetia usque ad benedictionem Fontis inclusive. In Quatuor Temporibus, et Vigiliis, quæ jejunantur, exceptis Vigilia, et Quatuor Temporibus Pentecostes. In Missa Litaniarum in die S. Marci Evangelistæ, et Rogationum, et in Processionibus, quæ his diebus fiunt. In Festo Ss. Innocentium, quando non venerit in Dominica. In benedictione Candelarum in die Purificationis beatæ Mariæ, et in benedictione Cinerum, ac Palmarum, et in ipsa Dominica in Palmis, et in earumdem, ac generaliter in omnibus Processionibus: exceptis Processionibus sanctissimi Sacramenti, et quæ fiunt in diebus solemnibus, vel pro gratiarum actione. In Missis de Passione Domini, pro quacumque necessitate, pro peccatis, ad postulandam gratiam bene moriendi, ad tollendum schisma, contra paganos, tempore belli, pro pace, pro vitanda mortalitate, pro iter agentibus, et pro infirmis.

6. Nigro colore utitur Feria sexta in Parasceve, et in omnibus Officiis et in Missis Defunctorum.

XIX. De Qualitate Paramentorum.

1. In Officio Missæ, Celebrans semper utitur Planeta super Albam.

2. *Si autem sit Episcopus, sive Abbas habens usum Mitræ et Baculi, ac ceterorum Pontificalium, et solemniter celebret, super Dalmaticam et Tunicellam.*

3. *Pluviali utitur in Processionibus, et Benedictionibus, quæ fiunt in Altari. Item in Officio Laudum, et Vesperarum, quando solemniter dicuntur. Eodem utitur Assistens Celebranti in Missa Pontificali. Item quando Celebrans post Missam Defunctorum facit in fine Absolutionem.*

4. *Cum Celebrans utitur Pluviali, semper deponit Manipulum, et ubi Pluviale haberi non potest, in Benedictionibus, quæ fiunt in Altari, Celebrans stat sine Planeta cum Alba et Stola.*

5. *Dalmatica et Tunicella utuntur Diaconus et Subdiaconus in Missa solemni, et Processionibus, et Benedictionibus, quando Sacerdoti ministrant.*

6. *In diebus vero jejuniorum (præterquam in Vigiliis Sanctorum), et in Dominicis et Feriis Adventus, et Quadragesimæ, ac in Vigilia Pentecostes ante Missam (exceptis Dominica* Gaudete, *etiam si ejus Missa infra Hebdomadam repetatur, et Dominica* Lætare, *Vigilia Nativitatis Domini, Sabbato sancto in be-*

nedictione Cerei et in Missa, ac in Quatuor Temporibus Pentecostes), item in benedictione Candelarum, et Processione in die Purificationis beatæ Mariæ, et in benedictione Cinerum, ac benedictione Palmarum, et Processione: in Cathedralibus, et præcipuis Ecclesiis utuntur Planetis plicatis ante pectus: quam Planetam Diaconus dimittit cum lecturus est Evangelium, eaque tunc super sinistrum humerum super Stolam complicatur: aut ponitur aliud genus Stolæ latioris in modum Planetæ plicatæ: et facta Communione resumit Planetam, ut prius. Similiter Subdiaconus dimittit eam cum lecturus est Epistolam, quam legit in Alba, et ea finita, osculataque Celebrantis manu, Planetam resumit, ut prius.

7. *In minoribus autem Ecclesiis, prædictis diebus jejuniorum Alba tantum amicti ministrant: Subdiaconus cum Manipulo, Diaconus etiam cum Stola ab humero sinistro pendente sub dexterum.*

XX. De Præparatione Altaris, et Ornamentorum ejus.

Altare, in quo sacrosanctum Missæ sacrificium celebrandum est, debet esse lapideum, et ab Episcopo, sive ab Abbate facultatem a Sede Apostolica habente consecratum: vel saltem ara lapidea, similiter ab Episcopo, vel Abbate, ut supra consecrata, in eo inserta, quæ tam ampla sit, ut Hostiam et majorem partem Calicis capiat. Hoc Altare operiatur tribus mappis seu tobaleis mundis, ab Episcopo vel alio habente potestatem benedictis, superiori saltem oblonga, quæ usque ad terram pertingat, duabus aliis brevioribus, vel una duplicata. Pallio quoque ornetur coloris, quoad fieri potest, diei Festo, vel Officio convenientis. Super Altare collocetur Crux in medio, et Candelabra saltem duo cum candelis accensis hinc et inde in utroque ejus latere. Ad Crucis pedem ponatur Tabella Secretarum appellata. In cornu Epistolæ cussinus supponendus Missali: et ab eadem parte Epistolæ paretur cereus, ad elevationem Sacramenti accendendus, parva campanula, ampullæ vitreæ vini et aquæ cum pelvicula, et manutergio mundo in fenestella, seu in parva mensa ad hæc præparata. Super Altare nihil omnino ponatur, quod ad Missæ sacrificium, vel ipsius Altaris ornatum non pertineat.

RITUS SERVANDUS
IN CELEBRATIONE MISSÆ.

I. De Præparatione Sacerdotis celebraturi.

1. Sacerdos celebraturus Missam, prævia Confessione Sacramentali, quando opus est, et saltem Matutino cum Laudibus absoluto, Orationi aliquantulum vacet: et Orationes inferius positas pro temporis opportunitate dicat. Deinde accedit ad locum in Sacristia vel alibi præparatum, ubi paramenta, aliaque ad celebrationem necessaria habentur, accipit Missale, perquirit Missam, perlegit, et signacula ordinat ad ea, quæ dicturus est. Postea lavat manus, dicens Orationem inferius positam. Deinde præparat Calicem (qui debet esse vel aureus, vel argenteus, aut saltem habere cuppam argenteam intus inauratam, et simul cum Patena itidem inaurata, ab Episcopo consecratus), super ejus os ponit purificatorium mundum, et super illud Patenam cum Hostia integra, quam leviter extergit, si opus est, a fragmentis, et eam tegit parva palla linea, tum velo serico: super velo ponit bursam coloris paramentorum, intus habentem Corporale plicatum, quod ex lino tantum esse debet, nec serico, vel auro in medio intextum, sed totum album, et ab Episcopo, vel alio habente facultatem, simul cum palla benedictum.

2. Quibus ita dispositis accedit ad paramenta, quæ non debent esse lacera, aut scissa, sed integra, et decenter munda, ac pulchra, et ab Episcopo itidem, vel alio facultatem habente, benedicta: ubi calceatus pedibus, et indutus vestibus sibi convenientibus, quarum exterior saltem talum pedis attingat; induit se, si sit Prælatus sæcularis, supra rochettum, si sit Prælatus regularis, vel alius Sacerdos sæcularis supra superpelliceum, si commode haberi possit, alioquin sine eo super vestes communes, dicens ad singula singulas Orationes inferius positas.

3. Ac primum accipiens Amictum circa extremitates et chordulas, osculatur illud in medio, ubi est Crux, et ponit super caput, et mox declinat ad collum, et eo vestium collaria circumtegens, ducit chordulas sub brachiis, et circumducens per dorsum, ante pectus reducit, et ligat. Tum Alba induitur, caput submittens, deinde manicam dexteram brachio dextero, et sinistram sinistro imponens. Albam ipsam corpori adaptat, elevat ante, et a lateribus hinc

inde, et cingulo, per ministrum a tergo sibi porrecto, se cingit. Minister elevat Albam super cingulum circumcirca, ut honeste dependeat, et tegat vestes; ac ejus fimbrias diligenter aptat, ut ad latitudinem digiti, vel circiter, super terram æqualiter fluat. Sacerdos accipit Manipulum, osculatur Crucem in medio, et imponit brachio sinistro. Deinde ambabus manibus accipiens Stolam, simili modo deosculatur, et imponit medium ejus collo, ac transversando eam ante pectus in modum Crucis, ducit partem a sinistro humero pendentem, ad dexteram, et partem a dextero humero pendentem, ad sinistram. Sicque utramque partem Stolæ extremitatibus cinguli hinc inde ipsi cingulo conjungit.

4. Si Celebrans sit Episcopus, vel Abbas, ut supra, non ducit stolam ante pectus in modum Crucis, sed sinit hinc inde utrasque extremitates pendere: et antequam accipiat Stolam, accipit parvam Crucem pectoralem, quam osculatur, et collo impositam sinit ante pectus chordulis pendere. Manipulum quoque non accipit ante Stolam, nisi in Missis Defunctorum, sed accipit ad Altare, cum in Confessione dicit Indulgentiam, *illumque prius osculatur.* — Postremo Sacerdos accipit Planetam.

5. Si sit Episcopus, vel Abbas, ut supra, habens usum Pontificalium, et solemniter celebret, accipit paramenta, et alia ut in Pontificali et Cæremoniali.

II. De Ingressu Sacerdotis ad Altare.

1. Sacerdos omnibus paramentis indutus, accipit manu sinistra Calicem, ut supra præparatum, quem portat elevatum ante pectus, bursam manu dextera super Calicem tenens, et facta reverentia Cruci, vel imagini illi, quæ in Sacristia erit, capite cooperto accedit ad Altare, ministro cum Missali, et aliis ad celebrandum necessariis (nisi ante fuerint præparata) præcedente, superpelliceum induto. Procedit autem oculis demissis, incessu gravi, erecto corpore. Si vero contigerit eum transire ante Altare majus, capite cooperto faciat ad illud reverentiam. Si ante locum Sacramenti, genuflectat. Si ante Altare ubi celebretur Missa, in qua elevatur, vel tunc ministratur Sacramentum, similiter genuflectat, et detecto capite illud adoret, nec ante surgat, quam Celebrans deposuerit Calicem super Corporale.

2. Cum pervenerit ad Altare, stans ante illius infimum gradum, caput detegit, biretum ministro porrigit, et Altari, seu imagini Crucifixi desuper positæ profunde se inclinat. Si autem in eo sit Tabernaculum sanctissimi Sacramenti, genuflectens debitam facit reverentiam. Tunc ascendit ad medium Altaris,

ubi ad cornu Evangelii sistit Calicem, extrahit Corporale de bursa, quod extendit in medio Altaris, et super illud Calicem velo coopertum collocat, bursam autem ad cornu Evangelii. Si in Altari paramenta accipit, hoc idem facit antequam descendat ab Altari, ut Missam inchoët.

3. Si est consecraturus plures Hostias pro Communione facienda, quæ ob quantitatem super Patenam manere non possint, locat eas super Corporale ante Calicem, aut in aliquo Calice consecrato vel vase mundo benedicto; ponit eas retro post Calicem, et alia Patena seu palla cooperit.

4. Collocato Calice in Altari, accedit ad cornu Epistolæ, Missale super cussino aperit, reperit Missam, et signacula suis locis accommodat. Deinde rediens ad medium Altaris, facta primum Cruci reverentia, vertens se ad cornu Epistolæ, descendit post infimum gradum Altaris, ut ibi faciat Confessionem.

5. *In Missa solemni Missale apertum super Altare, Calix vero, et alia necessaria præparentur in Credentia cooperta linteo, antequam Sacerdos veniat ad Altare. Ipse autem procedit cum Diacono, et Subdiacono, qui capite cooperto simul cum eo tenent manus junctas ante pectus; Acolythi vero ante eos deferunt candelabra cum candelis accensis, quæ deinde collocantur super Credentia: et cum pervenerit ante infimum gradum Altaris, ibi medius inter Diaconum a dextris, et Subdiaconum a sinistris, antequam ascendat ad Altare, facit cum ipsis (ut infra) Confessionem.*

6. *In Missa Pontificali omnia serventur, ut in Pontificali et Cæremoniali Romano ordinatur: cujus Pontificalis ordinem Episcopus, sive Abbas ut supra, numquam prætermittat, quandocumque cum Diacono et Subdiacono paratis celebrat.*

III. De Principio Missæ, et Confessione facienda.

1. Sacerdos cum primum descenderit sub infimum gradum Altaris, convertit se ad ipsum Altare, ubi stans in medio, junctis manibus ante pectus, extensis et junctis pariter digitis, et pollice dextero super sinistrum posito in modum Crucis (quod semper servatur quando junguntur manus, præterquam post consecrationem), detecto capite, facta prius Cruci vel Altari profunda reverentia, vel si in eo sit Tabernaculum Sanctissimi Sacramenti, facta genuflexione, erectus incipit Missam.

2. Si celebraturus sit coram summo Pontifice, sistit se ante infimum gradum Altaris a cornu Evangelii ante ipsum Pontificem, ubi genuflexus exspectat: accepta benedictione erigit se, et stans aliquantulum versus ad Altare, incipit Missam. Si autem sit coram Cardinali, Legato Sedis Apostolicæ, aut Patriarcha, Archi-

episcopo, et Episcopo in eorum residentiis, vel loco jurisdictionis, stans ante infimum gradum a cornu Evangelii ut supra exspectat: dato signo facit profundam reverentiam Prælato, et versus ad Altare incipit Missam.

☛ *3. Si autem solemniter celebrat coram summo Pontifice aut alio ex Prælatis prædictis in Ecclesiis eorum jurisdictionis, stans a sinistris Prælati, facit cum eo Confessionem, et alia servat, ut in Pontificali, et Cæremoniali Romano ordinatur.*

4. Stans igitur Celebrans ante infimum gradum Altaris, ut supra, producens manu dextera a fronte ad pectus signum Crucis, dicit intelligibili voce: In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen. Et postquam id dixerit, non debet advertere quemcumque in alio Altari celebrantem, etiamsi Sacramentum elevet, sed continuate prosequi Missam suam usque ad finem. *Quod item observatur in Missa solemni, et simul etiam a Ministris.*

5. Cum seipsum signat, semper sinistram ponit infra pectus: in aliis benedictionibus cum est ad Altare, et benedicit oblata, vel aliquid aliud, ponit eam super Altare, nisi aliter notetur. Seipsum benedicens, vertit ad se palmam manus dexteræ, et omnibus illius digitis junctis et extensis, a fronte ad pectus, et ab humero sinistro ad dexterum, signum Crucis format. *Si vero alios, vel rem aliquam benedicit,* parvum digitum vertit ei cui benedicit, ac benedicendo totam manum dextram extendit, omnibus illius digitis pariter junctis, et extensis, quod in omni benedictione observatur.

6. Postquam dixerit: In nomine Patris etc. ut supra, jungens iterum manus ante pectus, pronuntiat clara voce Antiphonam: Introibo ad Altare Dei. Minister retro post eum ad sinistram genuflexus, *et in Missa solemni Ministri hinc inde stantes prosequuntur:* Ad Deum, qui lætificat juventutem meam. Deinde Sacerdos eodem modo stans incipit, et prosequitur cum ministro, vel ministris alternatim Psalmum: Judica me Deus. usque ad finem, cum Gloria Patri. Quo finito repetit Antiphonam Introibo. cum ministris, ut supra. Qui Psalmus numquam prætermittitur, nisi in Missis Defunctorum, et in Missis de Tempore a Dominica Passionis inclusive usque ad Sabbatum sanctum exclusive in quibus semel tantum dicta Antiphona Introibo. cum ministris, ut supra, Sacerdos statim subjungit ℣. Adjutorium nostrum etc. ut infra. Cum in fine Psalmi dicit Gloria Patri etc. caput Cruci inclinat.

7. Repetita Antiphona Introibo., dextera manu producens signum Crucis a fronte ad pectus, dicit ℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Altari se profunde inclinans, junctis manibus dicit: Confiteor Deo. ut in Ordine Missæ: et prosequitur eodem modo stans inclinatus, donec a Ministro, vel Ministris dictum sit Misereatur. Cum incipitur a Ministris Confiteor, se erigit. Cum dicit: Mea culpa, ter pectus dextera manu percutit, sinistra infra pectus posita.

8. Si est coram Pontifice, Cardinali, Legato Sedis Apostolicæ, vel Patriarcha, Archiepiscopo, et Episcopo in eorum Provincia, Civitate, vel Diœcesi constitutis, ubi dicit: vobis fratres, *dicat:* tibi Pater: *similiter in fine ubi dicit:* vos fratres, *dicat:* te Pater; *quod dicens Summo Pontifici genuflectit, aliis Prælatis profunde se inclinat.*

9. Cum minister, et qui intersunt (etiamsi ibi fuerit Summus Pontifex), respondent Confiteor, dicunt tibi Pater, et te Pater, aliquantulum conversi ad Celebrantem.

10. Facta a circumstantibus Confessione, Celebrans stans respondet: Misereatur vestri etc. Deinde producens manu dextera a fronte ad pectus signum Crucis, dicit: Indulgentiam etc.; *et si est Episcopus, vel Abbas, ut supra, accipit manipulum, osculando illum in medio.* Et stans inclinatus junctis manibus prosequitur: Deus tu conversus, et quæ sequuntur in Ordine Missæ, clara voce usque ad Orationem Aufer a nobis etc.; et cum dicit: Oremus, extendit et jungit manus.

11. Et tunc si coram Summo Pontifice, aut aliis Prælatis, ut supra, celebret, facta Summo Pontifici genuflexione, aliis Prælatis profunda reverentia, accedit ad medium Altaris ante infimum gradum, et ibi incipit secreto: Aufer a nobis. *ut in Ordine Missæ.*

IV. De Introitu, Kyrie eleison, et Gloria in excelsis.

1. Dum dicit: Aufer a nobis etc., Celebrans junctis manibus ascendit ad medium Altaris, et ibi inclinatus, manibusque item junctis super eo positis, ita ut digiti parvi dumtaxat frontem, seu medium anterioris partis tabulæ, seu mensæ Altaris tangant, residuo manuum inter Altare et se retento, pollice dextero super sinistrum in modum Crucis posito (quæ omnia semper observantur, cum manus junctæ super Altare ponuntur), secreto dicit: Oramus te Domine etc., et cum dicit: Quorum reliquiæ hic sunt, osculatur Altare in medio, manibus extensis æqualiter hinc inde super eo positis: quod semper servatur, quando osculatur Altare, sed post consecrationem pollices ab indicibus non disjunguntur. In omni etiam deosculatione sive Altaris, sive libri, sive alterius rei, non producitur signum Crucis pollice vel manu super id quod osculandum est.

2. Osculato Altari accedit ad cornu ejus sinistrum, id est Epistolæ: ubi stans versus Al-

tare, et producens a fronte ad pectus signum Crucis, incipit intelligibili voce Introitum Missæ, et prosequitur junctis manibus. Cum dicit: Gloria Patri. tenens junctas manus, caput inclinat versus Crucem. Cum repetit Introitum, non signat se ut prius, et eo repetito, junctis manibus ante pectus accedit ad medium Altaris, ubi stans versus illud similiter manibus junctis, dicit eadem voce ter Kyrie eleison, ter Christe eleison, et iterum ter Kyrie eleison alternatim cum ministro. Si minister, vel qui intersunt, Celebranti non respondeant, ipse solus novies dicit.

3. Dicto ultimo Kyrie eleison, sacerdos stans in medio Altaris, et manus extendens, elevansque usque ad humeros (quod in omni manuum elevatione observatur), voce prædicta incipit, si dicendum sit, Gloria in excelsis. Cum dicit Deo, jungens manus, caput Cruci inclinat: quo erecto, stans junctis manibus ante pectus, prosequitur usque ad finem. Cum dicit Adoramus te, Gratias agimus tibi, et Jesu Christe, Suscipe deprecationem nostram, et iterum Jesu Christe, caput Cruci inclinat. Cum dicit in fine Cum sancto Spiritu, seipsum a fronte ad pectus signat, interim absolvens: in gloria Dei Patris. Amen.

4. In Missa solemni Sacerdos facta Confessione ascendit cum ministris ad medium Altaris: ubi dicto Oramus te Domine, *et osculato Altari, ponit incensum in thuribulum, ministrante Diacono naviculam, et Thuriferario thuribulum; Diaconus parum inclinatus versus Celebrantem, dicit:* Benedicite Pater Reverende, *et osculatur cochlear, et manum Celebrantis ante et post. Celebrans ter incensum ponit in thuribulum, dicens interim:* Ab illo benedicaris, etc. *et deposito cochleari, producens manu dextera signum Crucis super thus in thuribulo, illud benedicit. Postea Diaconus dimissa navicula, accipit thuribulum, et dat Celebranti, osculata prius catenularum summitate, et manu illius dextera: qui facta Cruci profunda reverentia, eam ter incensat, nihil dicens: et facta iterum Cruci reverentia, incensat Altare, ter ducens thuribulum æquali distantia prout distribuuntur candelabra, a medio ejus usque ad cornu Epistolæ: ubi demissa manu, thurificat illius postremam partem inferiorem, mox superiorem, bis ducto thuribulo: et conversus ad Altare, elevans manum incensat ejus planitiem, seu mensam in parte anteriori, ter ducens thuribulum usque ad medium: ubi facta Cruci reverentia, procedendo thurificat aliud latus Altaris triplici ductu usque ad cornu Evangelii: et pariter incensata inferiori et superiori parte ipsius cornu Evangelii duplici ductu, adhuc stans ibidem elevat thuribulum, et ter incen-*

sat superiorem tabulæ partem versus medium Altaris, ut fecit in cornu Epistolæ: deinde manu aliquantulum demissa, incensat anteriorem ejus partem, seu frontem, ter ducens thuribulum, dum procedit a cornu Evangelii usque ad medium Altaris, et facta Cruci reverentia incensat similiter triplici ductu reliquam partem anteriorem usque ad cornu Epistolæ: ubi reddito Thuribulo ipsi Diacono, ab eo ipse solus incensatur.

5. Si vero in Altari fuerint Reliquiæ, seu Imagines Sanctorum, incensata Cruce, et facta ei reverentia, antequam discedat a medio Altaris, primum incensat eas, quæ a dexteris sunt, idest a parte Evangelii prope Crucem, bis ducens Thuribulum, et iterum facta Cruci reverentia, similiter incensat bis alias, quæ sunt a sinistris, hoc est a parte Epistolæ: deinde prosequitur incensationem Altaris ut supra, ter ducens thuribulum in unoquoque latere, etiamsi in eo essent plures Reliquiæ, vel Imagines, seu etiam plura, vel pauciora candelabra.

6. Si in Altari fuerit tabernaculum sanctissimi Sacramenti, accepto thuribulo, antequam incipiat incensationem, genuflectit, quod item facit quotiescumque transit ante medium Altaris.

7. Diaconus et Subdiaconus hinc inde assistunt Celebranti, cum incensat, et cum transeunt ante Crucem, semper genuflectunt. Deinde Celebrans, Diacono a dexteris ejus, Subdiacono a dexteris Diaconi stantibus in cornu Epistolæ, legit Introitum et Kyrie eleison. *Cum vero intonat Hymnum* Gloria in excelsis Deo, *Diaconus et Subdiaconus, unus post alium, stant a tergo Celebrantis: postea ascendunt ad Altare, et hinc inde, Diaconus a dexteris, Subdiaconus a sinistris, cum Celebrante Hymnum submissa voce prosequuntur usque ad finem. Quod etiam servatur cum dicitur* Credo; *et cum dicitur* Dominus vobiscum, Oratio, Præfatio, *et* Pater noster, *Diaconus et Subdiaconus similiter stant unus post alterum a tergo Celebrantis.*

V. De Oratione.

1. Dicto Hymno Gloria in excelsis, vel, si non sit dicendus, eo omisso, Celebrans osculatur Altare in medio, manibus hinc inde super eo, ut supra, extensis: tum illis ante pectus junctis, et demissis ad terram oculis, vertit se a sinistro latere ad dexterum versus populum, hoc est, per eam partem quæ respicit cornu Epistolæ, et extendens, ac jungens manus ante pectus, ut prius, dicit voce prædicta: Dominus vobiscum, *vel si sit Episcopus:* Pax vobis *(quod dicitur tantum hoc loco, quando dictus est Hymnus* Gloria in excelsis). ℞. Et cum spiritu tuo et junctis, ut prius, manibus revertitur per eamdem viam ad librum, ubi eas extendens, et jungens ante pe-

ctus, caputque Cruci inclinans, dicit: Oremus: tum extendit manus ante pectus, ita ut palma unius manus respiciat alteram, et digitis simul junctis, quorum summitas humerorum altitudinem distantiamque non excedat, quod in omni extensione manuum ante pectus servatur. Stans autem, ut supra, extensis manibus, dicit Orationem. Cum dicit: Per Dominum nostrum, jungit manus, easque junctas tenet usque ad finem. Si aliter concluditur Oratio Qui tecum, vel Qui vivis, cum dicit: in unitate, jungit manus.

2. Cum nominatur nomen JESUS, caput versus Crucem inclinat: quod etiam facit cum nominatur in Epistola. Et similiter ubicumque nominatur nomen B. Mariæ, vel Sanctorum, de quibus dicitur Missa, vel fit commemoratio, item in Oratione pro Papa, quando nominatur, semper caput inclinat, non tamen versus Crucem. Si plures Orationes sint dicendæ, idem in eis, in voce, extensione manuum, et capitis inclinatione, quod supra dictum est, observatur.

3. Si Altare sit ad Orientem versus populum, Celebrans versa facie ad populum, non vertit humeros ad Altare, cum dicturus est Dominus vobiscum, Orate fratres, Ite Missa est, vel daturus benedictionem: sed osculato Altari in medio, ibi expansis et junctis manibus, ut supra, salutat populum, et dat benedictionem.

4. In Quatuor Temporibus, vel alias, quando dicendæ sunt plures Orationes cum Prophetiis, dicto Kyrie eleison. in medio Altaris, revertitur ad cornu Epistolæ, ubi stans ante librum extensis et junctis ante pectus manibus, caput Cruci inclinans, dicit: Oremus. Flectamus genua; et illico manibus super Altare extensis, ut se ipsum ad Altare sustineat, genuflectit, et sine mora surgens, eadem voce ministro respondente: Levate, manibus extensis dicit Orationem, ut supra, et in conclusione eas jungit. Dum autem legit Prophetias, tenet manus super librum, vel Altare positas, ut mox dicetur de Epistola.

5. In Missa solemni cum dicitur Dominus vobiscum *et* Oratio, *Diaconus et Subdiaconus stant retro post Celebrantem.* Flectamus genua *dicitur a Diacono, a Subdiacono vero* Levate, *illo primum genuflectente, hoc primum surgente: Celebrans vero non genuflectit.*

VI. De Epistola, Graduali, et aliis usque ad Offertorium.

1. Dictis Orationibus, Celebrans positis super librum, vel super Altare manibus, ita ut palmæ librum tangant, vel (ut placuerit) librum tenens, legit Epistolam intelligibili voce, et respondetur a ministro: Deo gratias, et similiter stans eodem modo, prosequitur Graduale, Alleluja,

et Tractum, ac Sequentiam, si dicenda sint. Quibus dictis, Sacerdos si privatim celebret, ipsemet, seu minister portat librum Missalis ad alteram partem Altaris in cornu Evangelii, et dum transit ante medium Altaris, caput Cruci inclinat, et Missale sic locat, ut posterior pars libri respiciat ipsum cornu Altaris, et non ad parietem, sive ad partem ejus contra se directam.

2. Locato Missali in Altari, Celebrans redit ad medium Altaris, ibique stans junctis manibus ante pectus, levatisque ad Deum oculis, et statim demissis, tum profunde inclinatus, dicit secreto: Munda cor meum, et Jube Domine benedicere. Dominus sit in corde meo, ut in Ordinario. Quibus dictis vadit ad librum Missalis, ubi stans versus illum, junctis manibus ante pectus, dicit intelligibili voce: Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Deinde pollice dexteræ manus signo Crucis signat, primo librum super principio Evangelii, quod est lecturus, postea seipsum in fronte, ore, et pectore, dicens: Sequentia vel Initium sancti Evangelii etc. ℟. Gloria tibi Domine. Tum junctis iterum manibus ante pectus, stans ut supra, prosequitur Evangelium usque ad finem. Quo finito, minister stans in cornu Epistolæ post infimum gradum Altaris, respondet: Laus tibi Christe, et Sacerdos elevans parumper librum, osculatur principium Evangelii, dicens: Per Evangelica dicta etc., præterquam in Missis Defunctorum, et nisi celebret coram Summo Pontifice, Cardinali, et Legato Sedis Apostolicæ, vel Patriarcha, Archiepiscopo, et Episcopo in eorum residentiis, quo casu defertur cuilibet prædictorum osculandus liber, et Celebrans tunc non osculatur illum, nec dicit: Per Evangelica dicta. Cum autem nominatur JESUS, caput versus librum inclinat; et eodem modo versus librum genuflectit, cum in Evangelio est genuflectendum.

3. Dicto Evangelio, stans in medio Altaris versus Crucem, elevans et extendens manus, incipit (si dicendum sit) Credo; cum dicit: in unum Deum, jungit manus, et caput Cruci inclinat: quo erecto stans ibidem junctis ante pectus manibus, ut prius, prosequitur usque ad finem. Cum dicit: Jesum Christum, caput Cruci inclinat. Cum dicit: Et incarnatus est, usque ad Et homo factus est, inclusive, genuflectit. Cum dicit: simul adoratur, caput Cruci inclinat. Cum dicit: Et vitam venturi sæculi. Amen. producit sibi manu dextera signum Crucis a fronte ad pectus.

4. In Missa solemni Subdiaconus circa finem ultimæ Orationis accipit ambabus manibus librum Epistolarum, deferens illum supra pectus, et facta Altari genuflexione in medio, vadit ad partem Epistolæ contra Altare, et cantat

Epistolam, quam etiam Celebrans interim submissa voce legit, assistente sibi Diacono a dexteris, et item Graduale, Tractum etc. usque ad Munda cor meum. *Epistola cantata, Subdiaconus facit iterum genuflexionem Altari in medio, ac redit ad Celebrantem, et genuflectens osculatur ejus manum, et ab eo benedicitur, præterquam in Missis Defunctorum.*

5. Postea idem Subdiaconus accipit Missale Celebrantis, defert ad cornu Evangelii in Altari, et ibi ministrat Celebranti, qui in medio Altaris submissa voce dicto Munda cor meum etc. *et deinde lecto Evangelio, quod in fine non osculatur, delato etiam per Diaconum libro Evangeliorum ad Altare, imponit incensum in thuribulum. Postea Diaconus genuflexus ante Altare dicit:* Munda cor meum., *et accipiens librum Evangeliorum de Altari, petit benedictionem a Celebrante similiter genuflexus in superiori gradu Altaris; et osculata illius manu, præcedentibus Thuriferario, et duobus Acolythis cum candelabris accensis de Credentia sumptis, vadit cum Subdiacono a sinistris ad locum Evangelii contra Altare versus populum, ubi Subdiacono librum tenente medio inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, dicit:* Dominus vobiscum, *junctis manibus. Cum dicit:* Sequentia etc. *signat librum in principio Evangelii, frontem, os et pectus: postea ter librum incensat, hoc est, in medio, a dexteris, et a sinistris, et prosequitur Evangelium, junctis manibus. Interim Celebrans post datam Diacono benedictionem retrahens se ad cornu Epistolæ, ibi stat, junctis manibus. Et cum Diaconus dicit:* Sequentia sancti Evangelii, *Sacerdos etiam signat se: et cum nominatur JESUS, caput inclinat versus Altare. Finito Evangelio Sacerdos osculatur librum a Subdiacono sibi delatum, dicens:* Per Evangelica dicta etc., *et a Diacono ter incensatur. Si sit coram Prælato in sua residentia, liber defertur ad Prælatum, ut supra, et ille incensatur, ut in Cæremoniali. Postea stans in medio Altaris versus ad Crucem, incipit, si dicendum sit,* Credo, *stantibus post eum Diacono et Subdiacono, deinde ad Altare accedentibus, et cum eo prosequentibus, ut dictum est ad* Gloria in excelsis.

6. Si autem sit prædicandum, Concionator, finito Evangelio, prædicet, et sermone, sive concione expleta, dicatur Credo, *vel, si non sit dicendum, cantetur Offertorium.*

7. Cum vero in Symbolo cantatum fuerit: Et incarnatus est, *Diaconus accepta bursa de Credentia, ambabus manibus eam defert elevatam cum solitis reverentiis ad medium Altaris, in quo explicat Corporale, et revertitur ad Celebrantem. Cum non dicitur* Credo, *Subdiaconus de-*

fert bursam simul cum Calice, ut infra dicetur.

8. Si quandoque Celebrans cantat Missam sine Diacono et Subdiacono, Epistolam cantet in loco consueto aliquis Lector superpelliceo indutus, qui in fine non osculatur manum Celebrantis; Evangelium autem cantat ipse Celebrans ad cornu Evangelii, qui et in fine Missæ cantet Ite Missa est, *vel* Benedicamus Domino, *aut* Requiescant in pace, *pro temporis diversitate.*

VII. De Offertorio, et aliis usque ad Canonem.

1. Dicto Symbolo, vel, si non sit dicendum, post Evangelium Celebrans osculatur Altare in medio, et junctis manibus ante pectus ibidem a manu sinistra ad dexteram (ut dictum est supra) vertit se ad populum, et extendens ac jungens manus dicit: Dominus vobiscum, et junctis manibus revertitur per eamdem viam ad medium Altaris, ubi extendens et jungens manus. caputque Cruci inclinans, dicit Oremus; tum junctis, ut prius, manibus dicit Offertorium, et omnia, quæ usque ad finem Missæ in medio Altaris dicenda sunt, dicit ibidem stans versus ad Altare, nisi ubi aliter ordinatur.

2. Dicto Offertorio discooperit Calicem et ad cornu Epistolæ sistit, et manu dextera amovet parvam pallam desuper Hostiam, accipit Patenam cum Hostia, et ambabus manibus usque ad pectus eam elevatam tenens, oculis ad Deum elevatis, et statim demissis, dicit: Suscipe sancte Pater etc.

3. Si fuerint aliæ Hostiæ non super Patenam, sed super Corporale, vel in alio Calice, seu vase pro Communione populi consecrandæ, Calicem illum, seu vas dextera discooperit, et intentionem suam etiam ad illas offerendas, et consecrandas dirigens, dicit ut supra: Suscipe etc., ut in Ordine Missæ. Quo dicto, Patenam utraque manu tenens, cum ea facit signum Crucis super Corporale, et deponit Hostiam circa medium anterioris partis Corporalis ante se, et Patenam ad manum dexteram aliquantulum subtus Corporale; quam, exterso Calice, ut dicetur, cooperit purificatorio. Si autem adsit vas seu Calix cum aliis Hostiis, ipsum cooperit alia Patena, vel Palla.

4. Deinde in cornu Epistolæ accipit Calicem, Purificatorio extergit, et sinistra tenens illius nodum, accipit ampullam vini de manu ministri (qui osculatur ipsam ampullam, non autem manum Celebrantis) et ponit vinum in Calicem. Deinde eodem modo tenens Calicem, producit signum Crucis super ampullam aquæ, et dicit: Deus qui humanæ substantiæ, et infundens parum aquæ in Calice prosequitur: Da nobis per hujus aquæ et vini mysterium etc. Si vero celebrat pro

Defunctis, non facit signum Crucis super aquam, sed imponit absque benedictione, dicens Orationem ut supra.

5. Imposita aqua in Calice, et finita Oratione prædicta, accipit manu dextera Calicem discoopertum; et stans ante medium Altaris, ipsum ambabus manibus elevatum tenens, videlicet cum sinistra pedem, cum dextera autem nodum infra cuppam, intentis ad Deum oculis offert, dicens: Offerimus tibi Domine etc. Qua Oratione dicta, facit signum Crucis cum Calice super Corporale, et ipsum in medio post Hostiam collocat, et palla cooperit. Deinde junctis manibus super Altare positis, aliquantulum inclinatus dicit secreto: In spiritu humilitatis etc. Postea erectus, elevans oculos, manusque expandens, et statim jungens ante pectus (quod semper facit quando aliquid est benedicturus) dicit: Veni sanctificator etc. Cum dicit: et benedic, signat manu dextera communiter super Hostiam et Calicem, sinistra posita super Altare.

6. Tum junctis ante pectus manibus, accedit ad cornu Epistolæ, ubi stans, ministro aquam fundente, lavat manus, idest, extremitates digitorum pollicis et indicis, dicens Psalmum: Lavabo inter innocentes, cum Gloria Patri etc.; qui versus Gloria Patri prætermittitur in Missis Defunctorum, et in Missis de Tempore a Dominica de Passione usque ad Sabbatum sanctum exclusive.

7. Celebrans lotis manibus eas tergit, et illis ante pectus junctis revertitur ad medium Altaris, ubi stans, oculosque ad Deum elevans, et statim demittens, manibus junctis super Altare, aliquantulum inclinatus dicit secreto Orationem: Suscipe sancta Trinitas etc. Qua dicta, manibus hinc inde extensis, et super Altare positis, osculatur illud in medio: tum junctis manibus ante pectus, demissisque oculis ad terram, a sinistra manu ad dexteram vertit se ad populum, et versus eum extendens, et jungens manus, dicit voce aliquantulum elata: Orate Fratres, et secreto prosequens: ut meum, ac vestrum sacrificium etc. perficit circulum, revertens, junctis manibus ante pectus, a manu dextera ad medium Altaris. Et responso a ministro, vel a circumstantibus: Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis etc. (alioquin per se ipsum, dicens: Sacrificium de manibus meis), ipse Celebrans submissa voce dicit: Amen. Et manibus ante pectus extensis, ut fit ad Orationem, stans in medio Altaris versus librum, dicit absolute sine Oremus, et sine alia interpositione Orationem, vel Orationes secretas. Cum dicit: Per Dominum, jungit manus: cum dicit: Jesum Christum, caput inclinat: quod facit in prima Oratione, et in ultima, si plures sint dicendæ.

8. Pervento autem in conclusione ultimæ Secretæ ad verba illa: Per omnia sæcula sæculorum exclusive, Sacerdos stans in medio Altaris, depositis super eo manibus hinc inde extensis, dicit convenienti et intelligibili voce Præfationem. Cum dicit: Sursum corda, elevat manus hinc inde extensas usque ad pectus: ita ut palma unius manus respiciat alteram. Cum dicit: Gratias agamus Domino, jungit manus; cum dicit: Deo nostro, oculos elevat, et statim Cruci caput inclinat. Responso: Dignum et justum est, elevatis et extensis ut prius manibus prosequitur Præfationem propriam, vel communem, ut tempus requirit. Cum dicit: Sanctus, junctis ante pectus manibus, et inclinatus voce mediocri prosequitur, ministro interim parvam campanulam pulsante. Cum dicit: Benedictus qui venit in nomine Domini etc., erigit se, et signum Crucis sibi producit a fronte ad pectus.

9. In Missa solemni dicto Oremus, *Diaconus et Subdiaconus accedunt ad Altare in cornu Epistolæ, Diaconus amovet Calicem, si est in Altari, vel si est in Credentia, ut magis decet, accipit eum de manu Subdiaconi, qui illum cum Patena, et Hostia coopertum palla, et velo a collo sibi pendente manu sinistra tenens, et alteram manum superponens velo, ne aliquid decidat, de Credentia detulit, comitatus ab Acolytho ampullas vini et aquæ portante: ipse Diaconus Calicem detegit, et dat Patenam cum Hostia Celebranti, osculando ejus manum: Subdiaconus extergit Calicem Purificatorio; Diaconus accepta ampulla vini de manu Subdiaconi, imponit vinum in Calice; Subdiaconus interim ampullam aquæ ostendens Celebranti, dicit:* Benedicite Pater Reverende; *qui facto versus eam signo Crucis, dicit Orationem:* Deus qui humanæ etc. *Interim Subdiaconus infundit paululum aquæ in Calicem; Diaconus illum Celebranti dat, et pedem Calicis tangens, seu brachium dexterum Celebrantis sustentans, cum eo dicit:* Offerimus tibi Domine etc., *quem postea positum in Altari, ut supra, palla cooperit. Subdiacono deinde stanti in cornu Epistolæ ponit in dextera manu Patenam, quam cooperit extremitate veli ab ejus humero pendentis: qui vadit post Celebrantem ante medium Altaris, et facta genuflexione ibi stat, sustinens eam elevatam usque ad finem Orationis Dominicæ, ut dicetur. In Missis autem Defunctorum, et in Feria sexta Parasceve, Patena non tenetur a Subdiacono.*

10. Dicto Veni Sanctificator, *ut supra Celebrans, ministrante Diacono naviculam, et dicente:* Benedicite Pater Reverende, *ponit incensum in thuribulum, dicens:* Per intercessionem etc. *ut in Ordine Missæ. Deinde accepto thuribulo per manum Diaconi, nul-*

lam tunc faciens Cruci reverentiam, incensat oblata, ter ducens thuribulum super Calicem et Hostiam simul in modum Crucis, et ter circum Calicem et Hostiam, scilicet bis a dextera ad sinistram, et semel a sinistra ad dexteram (Diacono interim pedem Calicis tenente manu dextera), dispensans verba in qualibet incensatione hoc modo. In prima incensatione: Incensum istud. *In secunda:* a te benedictum. *In tertia:* ascendat ad te Domine. *In quarta:* et descendat super nos. *In quinta, et sexta:* misericordia tua. *Deinde facta reverentia, incensat Crucem et Altare, ut dictum est supra, assistente eodem Diacono, interim dicens:* Dirigatur Domine oratio mea etc.; *et cum incensatur Crux, Diaconus amovet Calicem ad partem Epistolæ, et incensata Cruce reponit in loco suo. Cum reddit thuribulum Diacono, dicit:* Accendat in nobis etc. *Et incensatur ab eo: deinde Diaconus incensat Chorum, et postremo Subdiaconum tenentem Patenam, et ipse Diaconus incensatur a Thuriferario, et Thuriferarius postea incensat Acolythos, et populum. Celebrans, postquam incensatus fuerit, lavat manus, ministrantibus Acolythis ampullam aquæ, cum pelvicula et manutergio.*

11. Cum dicitur Præfatio, *Diaconus et Subdiaconus stant retro post Celebrantem: et paulo antequam dicatur* Sanctus, *accedunt ad Altare, ubi cum Celebrante hinc inde dicunt* Sanctus, *et quæ sequuntur usque ad Canonem. Deinde Diaconus accedit ad sinistram Celebrantis, ei assistens, dum dicitur Canon, nisi alius Sacerdos assistat, quia tunc ipse staret ad dexteram aliquantulum post Celebrantem. Subdiaconus vero tunc stat post Celebrantem.*

VIII. De Canone Missæ usque ad Consecrationem.

1. Finita Præfatione, ut supra, Sacerdos stans ante medium Altaris versus ad illud, aliquantulum elevat manus, oculisque elevatis ad Deum, et sine mora devote demissis, ac manibus junctis, et super Altare positis, profunde inclinatus incipit Canonem, secreto dicens: Te igitur etc. ut in Ordine Missæ. Cum dicit: Uti accepta habeas, et benedicas etc., prius osculatur Altare in medio, deinde erigit se, et stat junctis manibus ante pectus. Cum dicit: Hæc ✠ dona, hæc ✠ munera, hæc sancta ✠ sacrificia, dextera manu signat ter communiter super Hostiam, et Calicem. Deinde extensis manibus ante pectus prosequitur: In primis quæ tibi offerimus etc.

2. Ubi dicit: una cum famulo tuo Papa nostro N., exprimit nomen Papæ: Sede autem vacante verba prædicta omittuntur. Ubi dicitur: et Antistite nostro N., specificatur nomen Patriarchæ, Archi-

episcopi, vel Episcopi ordinarii in propria Diœcesi, et non alterius Superioris, etiamsi Celebrans sit omnino exemptus, vel sub alterius Episcopi jurisdictione. Si vero Episcopus ordinarius illius loci, in quo Missa celebratur, sit vita functus, prædicta verba omittuntur, quæ etiam omittuntur ab iis, qui Romæ celebrant. Si Celebrans est Episcopus, Archiepiscopus, vel Patriarcha, omissis prædictis verbis, eorum loco dicit: Et me indigno servo tuo. Summus autem Pontifex cum celebrat, omissis verbis: una cum famulo tuo Papa nostro N. et Antistite nostro N., dicit: una cum me indigno famulo tuo, quem gregi tuo præesse voluisti. Et continuant omnes, ut sequitur: et omnibus orthodoxis etc.

3. Cum dicit: Memento Domine, elevans et jungens manus usque ad faciem, vel pectus, sic junctis manibus stat paulisper in quiete, demisso aliquantulum capite, faciens commemorationem vivorum Christi fidelium ad suam voluntatem, quorum nomina, si vult, secreto commemorat: non tamen necesse est ea exprimere, sed mente tantum eorum memoriam habeat. Potest etiam Celebrans, si pro pluribus orare intendit, ne circumstantibus sit morosus, ante Missam in animo proponere sibi omnes illos tam vivos, quam defunctos, pro quibus in ipsa Missa orare intendit, et hoc loco generaliter uno contextu ipsorum vivorum commemorationem agere, pro quibus ante Missam orare proposuit in Missa.

4. Commemoratione vivorum facta, demissis, et extensis, ut prius, manibus, continuat: Et omnium circumstantium etc. Similiter stans prosequitur: Communicantes. Cum dicit: Jesu Christi, caput Cruci inclinat: in conclusione, quando dicit: per eumdem, jungit manus. Cum dicit: Hanc igitur oblationem, expandit manus simul super oblata, ita ut palmæ sint apertæ versus ac supra Calicem et Hostiam, quas sic tenet usque ad illa verba: Per Christum Dominum nostrum. Tunc enim jungit manus, et sic prosequitur: Quam oblationem tu Deus in omnibus, quæsumus; et cum dicit: bene ✠ dictam, adscri ✠ ptam, ra ✠ tam, communiter signat ter super Hostiam et Calicem simul: deinde cum dicit: ut nobis Corpus, separatim signat semel super Hostiam tantum: et cum dicit: et Sanguis, semel super Calicem tantum: deinde elevans, et jungens manus ante pectus, prosequitur: fiat dilectissimi Filii tui Domini nostri Jesu Christi, et inclinans caput Cruci, extergit, si opus fuerit, pollices et indices super corporale, et dicit secreto, ut prius: Qui pridie quam pateretur; et accipiens pollice et indice dexteræ manus Hostiam, et eam cum illis, ac indice et pollice sinistræ manus tenens, stans erectus ante

medium Altaris, dicit: accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas, elevansque ad cœlum oculos, et statim demittens, dicit: et elevatis oculis in cœlum ad te Deum Patrem suum omnipotentem, caputque aliquantulum inclinans, dicit: tibi gratias agens, et tenens Hostiam inter pollicem et indicem sinistræ manus, dextera producit signum Crucis super eam, dicens: bene ✠ dixit, fregit, deditque discipulis suis, dicens: Accipite, et manducate ex hoc omnes.

5. Si adsit vas cum aliis Hostiis consecrandis, antequam accipiat Hostiam, discooperit manu dextera Calicem, seu vas aliarum Hostiarum. Cum autem finierit supradicta verba, cubitis super Altare positis, stans capite inclinato, distincte, reverenter, et secreto profert verba consecrationis super Hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ: et Hostiam suam pollicibus et indicibus tantum tenens, dicit: Hoc est enim Corpus meum. Quibus prolatis, Celebrans tenens Hostiam inter pollices et indices prædictos super Altare, reliquis manuum digitis extensis, et simul junctis (et Hostiis, si plures sint consecratæ, in loco, in quo a principio Missæ positæ sunt super Corporale, vel in alio vase, aut Calice demissis) genuflexus eam adorat. Tunc se erigens, quantum commode potest, elevat in altum Hostiam, et intentis in eam oculis (quod et in elevatione Calicis facit) populo reverenter ostendit adorandam: et mox sola manu dextera ipsam reverenter reponit super Corporale in eodem loco unde eam levavit, et deinceps pollices et indices non disjungit, nisi quando Hostiam consecratam tangere, vel tractare debet usque ad ablutionem digitorum post Communionem.

6. Reposita Hostia consecrata super Corporale, genuflexus ipsam veneratur; si adsit vas aliarum Hostiarum, Patena vel Palla cooperit, ut supra. Interim dum Celebrans elevat Hostiam, accenso prius intorticio (quod non exstinguitur, nisi postquam Sacerdos Sanguinem sumpserit, vel alios communicaverit, si qui erunt communicandi in Missa), minister manu sinistra elevat fimbrias posteriores Planetæ, ne ipsum Celebrantem impediat in elevatione brachiorum: quod et facit in elevatione Calicis: et manu dextera pulsat campanulam ter ad unamquamque elevationem, vel continuate quousque Sacerdos deponat Hostiam super Corporale, et similiter postmodum ad elevationem Calicis.

7. Celebrans adorato Sacramento surgit, et discooperit Calicem, in quem, si opus sit, extergit digitos, quod semper faciat, si aliquod fragmentum digitis adhæreat; et stans erectus dicit: Simili modo postquam cœnatum est, et amba-

bus manibus accipiens Calicem juxta nodum infra cuppam, et aliquantum illum elevans, ac statim deponens, dicit: accipiens et hunc præclarum Calicem in sanctas ac venerabiles manus suas etc. Cum dicit: item tibi gratias agens, caput inclinat; cum dicit: benedixit, sinistra Calicem infra cuppam tenens, dextera signat super eum; et prosequens: deditque discipulis suis etc., et ambabus manibus tenens Calicem, videlicet sinistra pedem, dextera nodum infra cuppam, cubitis super Altare positis, et capite inclinato, profert attente, continuate, et secreto, ut supra, verba consecrationis Sanguinis: Hic est enim Calix etc. Quibus dictis, reponit Calicem super Corporale, dicens secreto: Hæc quotiescumque feceritis etc., genuflexus Sanguinem reverenter adorat. Tum se erigit, accipiens Calicem discoopertum cum Sanguine ambabus manibus, ut prius, elevat eum, et erectum quantum commode potest, ostendit populo adorandum: mox ipsum reverenter reponit super Corporale in locum pristinum, et manu dextera palla cooperit, ac genuflexus Sacramentum veneratur.

8. In Missa solemni ad finem Præfationis accenduntur duo saltem intorticia ab Acolythis, quæ exstinguuntur post elevationem Calicis, nisi aliqui sint communicandi, et tunc exstinguuntur post Communionem. In diebus etiam jejuniorum, et in Missis pro Defunctis tenentur accensa usque ad Communionem. Cum autem Celebrans dicit: Quam oblationem etc., *Diaconus accedit ad ejus dexteram, et ibi in superiori gradu Altaris genuflexus, cum Sacramentum elevatur, fimbrias Planetæ elevat, et quando opus est, se erigens Calicem discooperit et cooperit, et cum Celebrante genuflectit. Subdiaconus genuflectit in loco suo. Thuriferarius genuflexus in cornu Epistolæ ter incensat Hostiam, cum elevatur, et similiter Calicem, posito incenso in thuribulo absque benedictione. Reposito Calice, Diaconus redit ad librum, nisi alius assistat. Ceteri surgunt, et stant in locis suis.*

IX. De Canone post Consecrationem usque ad Orationem Dominicam.

1. Reposito Calice, et adorato, Sacerdos stans ante Altare, extensis manibus ante pectus, dicit secreto: Unde et memores etc. Cum dicit: de tuis donis, ac datis, jungit manus ante pectus: et cum dicit: Hostiam ✠ puram, Hostiam ✠ sanctam, Hostiam ✠ immaculatam, manu sinistra posita super Altare intra Corporale, dextera signat ter communiter super Hostiam et Calicem, et semel super Hostiam tantum, et semel super Calicem tantum, dicens: Panem ✠ sanctum vitæ æternæ, et Calicem ✠ salutis perpetuæ: de-

inde stans ut prius, extensis manibus, prosequitur: Supra quæ propitio etc. Cum dicit: Supplices te rogamus etc., inclinat se ante medium Altaris, manibus junctis super illo positis. Cum dicit: ex hac Altaris participatione, osculatur Altare, manibus hinc inde super Corporale positis. Cum dicit: sacrosanctum Filii tui, jungit manus: et dextera signans semel super Hostiam tantum, et semel super Calicem, sinistra super Corporale posita, dicit: Cor ✠ pus, et San ✠ guinem sumpserimus, et cum dicit: omni benedictione ✠ cœlesti, seipsum signat a fronte ad pectus signo Crucis, sinistra posita infra pectus, et prosequitur: et gratia repleamur. Cum dicit: Per eumdem, jungit manus.

2. Cum dicit: Memento Domine famulorum famularumque tuarum etc., extensis et junctis manibus ante pectus, usque ad faciem elevatis, et intentis oculis ad Sacramentum super Altare, facit commemorationem fidelium Defunctorum, de quibus sibi videtur, eodem modo, ut dictum est de commemoratione vivorum. Qua commemoratione facta, stans ut prius extensis manibus prosequitur: Ipsis Domine, et omnibus in Christo etc., et in fine ad: Per eumdem, jungit manus, et caput inclinat.

3. Cum dicit: Nobis quoque peccatoribus, vocem aliquantulum elevat, et dextera manu pectus sibi percutit, sinistra posita super Corporale, et prosequitur secreto: famulis tuis etc. stans manibus extensis, ut prius. Cum dicit: Per Christum Dominum nostrum. Per quem hæc omnia, Domine, semper bona creas, jungit manus ante pectus: deinde manu dextera ter signans communiter super Hostiam, et Calicem, dicit: sancti ✠ ficas, vivi ✠ ficas, bene ✠ dicis, et præstas nobis. Postea discooperit manu dextera Calicem, et genuflexus Sacramentum adorat: tum se erigit, et reverenter accipit Hostiam inter pollicem, et indicem dexteræ manus, et cum ea super Calicem, quem manu sinistra tenet circa nodum infra cuppam, signat ter a labio ad labium, dicens: Per ✠ ipsum, et cum ✠ ipso et in ✠ ipso. Et similiter cum Hostia signat bis inter Calicem, et pectus, incipiens a labio Calicis, et dicit: est tibi Deo Pa ✠ tri omnipotenti, in unitate Spiritus ✠ sancti. Deinde tenens manu dextera Hostiam super Calicem, sinistra Calicem, elevat eum aliquantulum simul cum Hostia, dicens: omnis honor, et gloria, et statim utrumque deponens, Hostiam collocat super Corporale, et si opus sit, digitos extergit, ut supra; ac pollices, et indices ut prius jungens, Calicem palla cooperit, et genuflexus Sacramentum adorat.

4. *In Missa solemni cum Celebrans dicit:* Per quem hæc omnia etc., *Diaconus facta Sacramento genuflexione, acce-*

dit ad dexteram Celebrantis, et quando opus est, discooperit Calicem, et cum Celebrante adorat, similiter cooperit et iterum genuflectit. Cum incipit: Pater noster, *idem vadit retro post Celebrantem, facta prius Sacramento genuflexione, ubi stat dum dicitur Oratio Dominica.*

X. De Oratione Dominica, et aliis usque ad factam Communionem.

1. Celebrans, cooperto Calice, adoratoque Sacramento, erigit se, et manibus extensis hinc inde super Altare intra Corporale positis, dicit intelligibili voce: Per omnia sæcula sæculorum, et cum dicit: Oremus, jungit manus, caput Sacramento inclinans. Cum incipit: Pater noster, extendit manus, et stans oculis ad Sacramentum intentis, prosequitur usque ad finem. Responso a ministro: Sed libera nos a malo, et a Celebrante, submissa voce: Amen, manu dextera, pollice et indice non disjunctis, Patenam aliquantulum purificatorio extergens, eam accipit inter indicem et medium digitos; quam tenens super Altare erectam, sinistra super Corporale posita, dicit secreto: Libera nos, quæsumus etc.

2. Antequam Celebrans dicat: Da propitius pacem, elevat manu dextera Patenam de Altari, et seipsum cum ea signat signo Crucis, dicens: Da propitius pacem in diebus nostris. Cum signat se, manum sinistram ponit infra pectus; deinde Patenam ipsam osculatur, et prosequens: ut ope misericordiæ tuæ etc., submittit Patenam Hostiæ, quam indice sinistro accommodat super Patenam, discooperit Calicem, et genuflexus Sacramentum adorat; tum se erigens, accipit Hostiam inter pollicem et indicem dexteræ manus, et cum illis, ac pollice et indice sinistræ manus eam super Calicem tenens, reverenter frangit per medium dicens: Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum, et mediam partem, quam inter pollicem et indicem dexteræ manus tenet, ponit super Patenam; de alia media, quam sinistra manu tenet, frangit cum pollice et indice dexteræ manus particulam, prosequens: Qui tecum vivit et regnat etc., et eam inter ipsos dexteræ manus pollicem et indicem retinens, partem majorem, quam sinistra tenet, adjungit mediæ super Patenam positæ, interim dicens: in unitate Spiritus sancti Deus; et particulam Hostiæ, quam in dextera manu retinuit, tenens super calicem, quem sinistra per nodum infra cuppam retinet, intelligibili voce dicit: Per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen; et cum ipsa particula signans ter a labio ad labium Calicis, dicit: Pax Domini sit semper vobiscum. Responso per ministrum: Et cum spiritu tuo, particulam,

quam dextera manu tenet, immittit in Calicem dicens secreto: Hæc commixtio, et consecratio Corporis etc. Deinde pollices et indices super Calicem aliquantulum tergit, et jungit, Calicem palla cooperit, et genuflexus Sacramentum adorat, surgit, et stans junctis manibus ante pectus, capite inclinato versus Sacramentum, dicit intelligibili voce: Agnus Dei, qui tollis peccata mundi; et dextera percutiens sibi pectus, sinistra super Corporale posita, dicit: miserere nobis, et deinde non jungit manus, sed iterum percutit sibi pectus, cum dicit secundo: miserere nobis, quod et tertio facit, cum dicit: dona nobis pacem.

3. Tunc manibus junctis supra Altare positis, oculisque ad Sacramentum intentis, inclinatus dicit secreto: Domine Jesu Christe etc. Qua Oratione finita, si est daturus pacem, osculatur Altare in medio, et instrumentum pacis ei porrectum a ministro juxta ipsum ad dexteram, hoc est, in cornu Epistolæ genuflexo, et dicit: Pax tecum. Minister respondet: Et cum spiritu tuo. Si non adsit qui hujusmodi instrumento pacem recipiat a Celebrante, pax non datur, etiamsi illius datio Missæ conveniat, nec osculatur Altare, sed dicta præmissa Oratione, statim subjungit alias Orationes ut in Ordine Missæ.

4. Si vero celebret pro Defunctis, non percutit pectus ad Agnus Dei quia dicit: Dona eis requiem, nec dicit primam Orationem: Domine Jesu Christe, qui dixisti Apostolis tuis etc., non dat pacem, sed dicit alias duas sequentes Orationes: Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi etc. et Perceptio Corporis tui etc. Quibus Orationibus dictis, genuflectens Sacramentum adorat, et se erigens dicit secreto: Panem cœlestem accipiam etc.; quo dicto, dextera manu accipit de Patena reverenter ambas partes Hostiæ, et collocat inter pollicem et indicem sinistræ manus, quibus Patenam inter eumdem indicem et medium digitos supponit, et eadem manu sinistra tenens partes hujusmodi super Patenam inter pectus et Calicem, parum inclinatus, dextera tribus vicibus percutit pectus suum, interim etiam tribus vicibus dicens voce aliquantulum elevata: Domine non sum dignus: et secreto prosequitur: ut intres etc. Quibus tertio dictis, ex sinistra accipit ambas partes prædictas Hostiæ inter pollicem et indicem dexteræ manus, et cum illa supra Patenam signat seipsum signo Crucis, ita tamen, ut Hostia non egrediatur limites Patenæ, dicens: Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam meam in vitam æternam. Amen: et se inclinans, cubitis super Altare positis, reverenter easdem ambas partes sumit: quibus sumptis, deponit Patenam super Corpo-

rale, et erigens se, junctis indicibus et pollicibus, ambas quoque manus ante faciem jungit, et aliquantulum quiescit in meditatione sanctissimi Sacramenti. Deinde depositis manibus dicit secreto: Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi? et interim discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Patenam, inspicit Corporale, colligit fragmenta cum Patena, si qua sint in eo, Patenam quoque diligenter cum pollice et indice dexteræ manus super Calicem extergit, et ipsos digitos, ne quid fragmentorum in eis remaneat.

5. Si vero adsint Hostiæ consecratæ super Corporale positæ pro alio tempore conservandæ, facta prius genuflexione, reponit eas in vas ad hoc ordinatum, et diligenter advertit, ne aliquod fragmentum, quantumcumque minimum, remaneat super Corporale; quod si fuerit, accurate reponit in Calicem. Post extersionem Patenæ, junctis pollicibus et indicibus, Calicem dextera manu infra nodum cuppæ accipit, sinistra Patenam, dicens: Calicem salutaris etc., et signans se signo Crucis cum Calice, dicit: Sanguis Domini nostri etc., et manu sinistra supponens Patenam Calici, stans reverenter sumit totum Sanguinem cum particula in Calice posita. Quibus sumptis, dicit secreto: Quod ore sumpsimus etc., et super Altare porrigit Calicem ministro in cornu Epistolæ, quo vinum fundente, se purificat: deinde vino et aqua abluit pollices et indices super Calicem, quos abstergit purificatorio, interim dicens: Corpus tuum, Domine, quod sumpsi etc. Ablutionem sumit, et extergit os, et Calicem purificatorio: quo facto purificatorium extendit super Calicem, et desuper Patenam ac super Patenam parvam pallam; et plicato Corporali, quod reponit in bursam, cooperit Calicem velo, et bursam desuper ponit, et collocat in medio Altaris, ut in principio Missæ.

6. Si qui sunt communicandi in Missa, Sacerdos post sumptionem Sanguinis, antequam se purificet, facta genuflexione ponat particulas consecratas in pyxide, vel, si pauci sint communicandi, super Patenam, nisi a principio positæ fuerint in pyxide, seu alio Calice. Interim minister ante eos extendit linteum, seu velum album, et pro eis facit Confessionem, dicens: Confiteor Deo etc. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis vertens se ad populum in cornu Evangelii dicit: Misereatur vestri, et Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum vestrorum etc., et manu dextera facit signum Crucis super eos. Postea genuflectens, accipit manu sinistra pyxidem, seu Patenam cum Sacramento, dextera vero sumit unam particulam, quam inter pollicem,

et indicem tenet aliquantulum elevatam super pyxidem, seu Patenam, et conversus ad communicandos in medio Altaris dicit: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Deinde dicit: Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea. Quibus verbis tertio repetitis, accedit ad eorum dexteram, hoc est, ad latus Epistolæ, et unicuique porrigit Sacramentum, faciens cum eo signum Crucis super pyxidem, vel Patenam, et simul dicens: Corpus Domini nostri Jesu Christi custodiat animam tuam in vitam æternam. Amen. Omnibus communicatis revertitur ad Altare, nihil dicens: et non dat eis benedictionem, quia illam daturus est in fine Missæ. Si particulæ positæ erant super Corporale, extergit illud cum Patena, et si qua in eo fuerint fragmenta, in Calicem immittit. Deinde dicit secreto: Quod ore sumpsimus, Domine etc., et se purificat, dicens: Corpus tuum, Domine, quod sumpsi etc., et alia facit ut supra. Minister autem dextera manu tenens vas cum vino et aqua, sinistra vero mappulam, aliquando post Sacerdotem eis porrigit purificationem, et mappulam ad os abstergendum.

7. Si in Altari remaneant particulæ in Calice, seu in alio vase usque ad finem Missæ, serventur ea, quæ in Feria V. Cœnæ Domini præscribuntur circa finem Missæ.

8. *In Missa solemni Diaconus stans retro post Celebrantem cum in Oratione Dominica dicitur:* Et dimitte nobis debita nostra, *facta ibidem genuflexione vadit ad dexteram Celebrantis et Subdiaconus circa finem Orationis Dominicæ, facta itidem genuflexione revertitur ad Altare, et stans in cornu Epistolæ porrigit Patenam Diacono, qui eam discooperit, et purificatorio abstergens dat Celebranti, illius manum osculando, et quando opus est, discooperit, et cooperit Calicem, et cum Celebrante adorat. Subdiaconus reddita Patena, et deposito velo, quod ab humeris ejus pendebat, genuflectit, et descendit retro post Celebrantem, et cum dicitur:* Pax Domini, *iterum genuflectens accedit ad sinistram Celebrantis, et simul dicunt:* Agnus Dei. *Deinde facta ibidem Sacramento genuflexione, redit post Celebrantem. Diaconus vero a dextris genuflexus exspectat pacem: et cum Celebrans osculatur Altare, ipse se erigens simul osculatur illud extra Corporale, et a Celebrante dicente:* Pax tecum, *complexus accipit pacem sinistris genis sibi invicem appropinquantibus, et ei respondet:* Et cum spiritu tuo. *Postea iterum Sacramento in Altari adorato, vertit se ad Subdiaconum retro post Celebrantem, et similiter dat ei pacem. Subdiaconus accepta pace a Diacono, et facta Al-*

tari genuflexione, comitatus ab Acolytho vadit ad Chorum, et dat pacem primo cujusque ordinis, dignioribus prius, deinde minus dignis; et reversus ad Altare, facta genuflexione, dat pacem Acolytho, qui ipsum comitaverat, qui et aliis Acolythis circa Altare dat pacem: deinde Subdiaconus vadit ad dexteram Celebrantis, et quando opus est, discooperit Calicem, accipit ampullam vini, et infundit quando Celebrans vult purificare. Diaconus post datam pacem Subdiacono vadit ad librum: et dum Celebrans se communicat, stant ipse et Subdiaconus profunde inclinati versus Altare.

9. In Missa Pontificali, Assistens accipit, et defert pacem, ut in Cæremoniali habetur. Si in Missa solemni fiat Communio, omnia serventur, ut supra, sed prius communicet Diaconum et Subdiaconum, deinde alios per ordinem: et Diaconus purificationem eis ministret. Interim a Choro cantatur Antiphona, quæ dicitur Communio.

XI. De Communione, et Orationibus post Communionem dicendis.

1. Celebrante purificato, dum Calicem collocat in Altari, liber Missalis defertur per ministrum ad cornu Epistolæ, et collocatur, ut in Introitu. Ipse autem minister genuflectit juxta cornu Evangelii, ut in principio Missæ. Deinde Celebrans stans junctis manibus legit Antiphonam, quæ dicitur Communio: qua lecta, junctis itidem manibus ante pectus, vadit ad medium Altaris, et eo osculato vertit se ad populum a manu sinistra ad dexteram, et dicit: Dominus vobiscum, et per eamdem viam redit ad librum, dicit Orationes post Communionem, eisdem modo, numero, et ordine, ut supra dictæ sunt Collectæ. Quibus finitis, claudit librum, et jungens manus ante pectus, revertitur ad medium Altaris, ubi eo osculato vertit se ad populum, et dicit ut supra: Dominus vobiscum; quo dicto, stans junctis manibus ante pectus versus populum, dicit, si dicendum est: Ite Missa est, et per eamdem viam revertitur ad Altare. Si vero non sit dicendum, dicto Dominus vobiscum, revertitur eodem modo per eamdem viam ad medium Altaris, ubi stans versus ad illud, junctis ante pectus manibus, dicit: Benedicamus Domino. In Missis autem Defunctorum eodem modo stans versus Altare, dicit: Requiescant in pace.

2. In Quadragesima autem a Feria IV. Cinerum usque ad Feriam IV. majoris Hebdomadæ in feriali Officio, postquam Celebrans dixit Orationes post Communionem cum suis solitis conclusionibus, antequam dicat: Dominus vobiscum, stans in eodem loco ante librum dicit: Oremus. Humiliate capita vestra

Deo, caput inclinans, et extensis manibus, subjungit eadem voce Orationem super populum, ibidem positam, qua finita osculatur Altare, et vertens se ad populum dicit: Dominus vobiscum, et alia ut supra.

3. *In Missa solemni Diaconus defert librum Missalis ad cornu Epistolæ, deinde vadit retro post Celebrantem. Subdiaconus vero vadit ad cornu Evangelii, ubi Calicem mundat, aptat cum purificatorio, Patena, et Palla cooperit, plicat Corporale, reponit in bursam, et illam ponit super Calicem coopertum velo, quem collocat in Altari, vel super Credentia ut prius: postea redit ad locum suum retro post Diaconum: qui cum dicit:* Ite Missa est, *cum Celebrante vertit se ad populum: et in Quadragesima dicto per Celebrantem* Oremus, *Diaconus in cornu Epistolæ vertens se ad populum, junctis manibus dicit ut supra:* Humiliate etc.; *quo dicto vertit se versus Altare a tergo Celebrantis, et Celebrans dicit Orationem super populum.*

XII. De Benedictione in fine Missæ, et Evangelio Sancti Joannis.

1. Dicto Ite Missa est, vel Benedicamus Domino, ut supra, Celebrans ante medium Altaris stans junctis manibus super eo, et capite inclinato, dicit secreto: Placeat tibi, sancta Trinitas etc. Quo dicto, extensis manibus hinc inde super Altare positis, ipsum in medio osculatur: tum erigens se, adhuc stans versus illud, elevat ad cœlum oculos et manus, quas extendit, et jungit, caputque Cruci inclinans, dicit voce intelligibili: Benedicat vos omnipotens Deus, et junctis manibus, ac demissis ad terram oculis, vertens se ad populum a sinistro latere ad dexterum, extensa manu dextera, junctisque digitis, et manu sinistra infra pectus posita, semel benedicit populo dicens: Pater, et Filius, ✠ et Spiritus sanctus. ℟. Amen; et circulum perficiens accedit ad cornu Evangelii, ubi dicto Dominus vobiscum, et ℟. Et cum spiritu tuo, pollice dextero signans primum signo Crucis Altare, seu librum in principio Evangelii, deinde frontem, os et pectus, dicit: Initium sancti Evangelii secundum Joannem, vel: Sequentia sancti Evangelii, ut dictum est in Rubricis generalibus, et ℟. Gloria tibi Domine, junctis manibus legit Evangelium: In principio, vel aliud ut convenit. Cum dicit: Et verbum caro factum est, genuflectit versus cornu Evangelii, et surgens prosequitur ut prius: quo finito minister stans a parte Epistolæ respondet: Deo gratias.

2. Si Celebrans in Altari vertit faciem ad populum, non vertit se, sed stans ut erat, benedicit populo, ut supra in

medio Altaris: deinde accedit ad cornu Evangelii, et dicit Evangelium S. Joannis.

3. Si celebravit coram Summo Pontifice, Cardinale, et Legato Sedis Apostolicæ, vel Patriarcha, Archiepiscopo, et Episcopo in Provincia, Civitate, vel Diœcesi sua exsistente, Celebrans dicto Placeat tibi, sancta Trinitas etc., dicit: Benedicat vos omnipotens Deus, et convertens se ad Summum Pontificem genuflexus, ad Cardinalem vero, et Legatum, vel alium ex supradictis Prælatis, capite inclinato, quasi licentiam benedicendi petens, prosequitur: Pater, et Filius, ✠ et Spiritus sanctus, benedicens adstantes a parte ubi non adest Pontifex, Cardinalis, Legatus, aut Prælatus prædicti. Si autem celebravit coram Patriarcha, Archiepiscopo, et Episcopo extra eorum Provinciam, Civitatem, vel Diœcesim constitutis, eis absque alio respectu, ut ceteris, qui intersunt, more consueto benedicit.

4. Si autem celebravit pro Defunctis, dicto Placeat tibi sancta Trinitas. ut supra, et osculato Altari, accedit ad cornu Evangelii, et dicit Evangelium S. Joannis, prætermissa benedictione, quæ in Missis Defunctorum non datur.

5. Finito Evangelio in fine Missæ, si celebravit coram Summo Pontifice, Cardinale, et Legato Sedis Apostolicæ, vel Patriarcha, Archiepiscopo et Episcopo, convertit se ad illum, coram quo ex prædictis celebravit, et facit reverentiam convenientem. Si non celebravit coram aliquo prædictorum, hujusmodi reverentiam prætermittit.

6. Quibus omnibus absolutis, exstinguuntur per ministrum candelæ: interim Sacerdos accipit sinistra Calicem, dexteram ponens super bursam, ne aliquid cadat, descendit ante infimum gradum Altaris, et ibi in medio vertens se ad illud, caput inclinat (vel, si in eo est tabernaculum Ss. Sacramenti, genuflectit), et facta reverentia, accipit biretum a ministro, caput cooperit, ac præcedente eodem ministro, eo modo quo venerat, redit ad Sacristiam, interim dicens Antiphonam Trium puerorum, et Canticum Benedicite. Si vero sit dimissurus paramenta apud Altare, ubi celebravit, finito Evangelio prædicto, ibidem illis se exuit, et dicit Antiphonam Trium puerorum. cum Cantico, et aliis Orationibus, ut suo loco ponuntur.

7. *In Missa solemni Celebrans eadem voce, et modo, quo in Missis privatis, semel tantum benedicit populo, nisi sit Episcopus, vel Abbas, ut infra: et dicto Evangelio secundum Joannem vel alio, ut supra, ministrante Subdiacono librum, si opus est, discedit cum ministris ordine et modo, quo venerat.*

8. *Episcopus autem ter benedicit populo, etiam in Missis privatis, ut in Cæremoniali habetur.*

XIII. De his, quæ omittuntur in Missa pro Defunctis.

1. In Missa pro Defunctis ante Confessionem non dicitur Psalmus: Judica me Deus, sed pronuntiata Antiphona: Introibo ad Altare Dei, et responso a ministro: Ad Deum, qui lætificat etc., dicitur ℣. Adjutorium nostrum, et Confessio, cum reliquis ut supra. Cum Celebrans ad Altare incipit Introitum, non signat se, sed manu dextera extensa, facit signum Crucis super librum, quasi aliquem benedicens. Non dicitur: Gloria Patri, sed post Psalmum repetitur: Requiem æternam; nec dicitur Gloria in excelsis, nec Alleluja, nec Jube Domine benedicere, nec Dominus sit in corde meo; nec osculatur librum in fine. Non dicitur Credo, non benedicitur aqua in Calicem fundenda: dicitur tamen Oratio: Deus, qui humanæ substantiæ etc. Cum lavat manus, in fine Psalmi Lavabo inter innocentes, non dicitur Gloria Patri. Ad Agnus Dei non dicitur: miserere nobis, cujus loco dicitur: dona eis requiem; nec tertio: dona nobis pacem, cujus loco dicitur: dona eis requiem sempiternam, neque percutitur pectus. Non dicitur prima Oratio ante Communionem, scilicet: Domine Jesu Christe, qui dixisti Apostolis tuis etc. nec datur pax. In fine non dicitur: Ite Missa est, nec Benedicamus Domino, sed Requiescant in pace. Et non datur Benedictio: sed dicto Placeat, et osculato Altari, dicitur, ut supra: In principio erat Verbum etc. Alia omnia ut in aliis Missis.

2. In Missa solemni non incensatur Altare ad Introitum, et Subdiaconus finita Epistola non osculatur manum Celebrantis, nec benedicitur: Diaconus non petit benedictionem, nec osculatur Celebrantis manum: non tenentur luminaria ad Evangelium, nec portatur incensum, sed duo tantum Acolythi sine candelabris stant unus a dexteris, et alter a sinistris Subdiaconi tenentis librum Evangeliorum. Non incensatur liber, nec in fine Celebrans: nec defertur liber Evangeliorum osculandus. Oblata et Altare incensantur ut supra: incensatur solus Celebrans, et non incensantur alii. Subdiaconus non tenet Patenam post Celebrantem: sed tempore elevationis Sacramenti genuflexus in cornu Epistolæ illud incensat. Ministri cum aliquid porrigunt Celebranti, in hac Missa non osculantur ejus manum, neque rem, quæ porrigitur.

3. Si distribuendæ sunt candelæ, distribuantur post Epistolam, et accendantur ad Evangelium, ad elevationem Sacramenti, et post Missam, dum fit Absolutio. Si habendus est sermo, habeatur finita Missa ante Absolutionem.

4. Finita Missa, si facienda est Absolutio, Celebrans retrahit se ad cornu Epistolæ, ubi exuitur Casula, et de-

posito Manipulo, accipit Pluviale nigrum. Subdiaconus medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis defert Crucem, sicut in Processionibus, præcedentibus duobus aliis Acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio: sequitur Celebrans, facta prius Altari reverentia, et Diaconus a sinistris ejus. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli, seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos Acolythos tenentes luminaria: Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantulum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat: a sinistris ejus Diaconus, et prope eum alii duo Acolythi deferentes thuribulum, et vas aquæ benedictæ. Interim cantatur ℟. Libera me Domine, *et circa illius finem Celebrans ponit incensum in thuribulum, benedicens illud more solito, ministrante Diacono naviculam: et finito* Kyrie eleison, *incipit intelligibili voce:* Pater noster, *et secreto prosequendo reliqua, accipit aspersorium de manu Diaconi, et facta Altari reverentia, comitante eodem Diacono a dextris, et tenente fimbriam anteriorem Pluvialis, circuiens tumulum, aspergit illum aqua benedicta, ter a parte dextera, et ter a sinistra. Cum transit ante Crucem, profunde inclinat, Diaconus vero genuflectit: postea de manu ejusdem Diaconi accipit thuribulum, et eodem modo quo asperserat, incensat. Et rediens ad pristinum locum, Diacono tenente librum, junctis manibus dicit:*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória, inter sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde Celebrans faciens crucem manu dextera super tumulum, dicit:

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Et dicto per cantores Requiéscat in pace. et ℟. Amen, præcedente Cruce redit cum aliis ad Sacristiam.

Si Officium fit pro pluribus Defunctis, omnia dicantur in numero plurali.

DE DEFECTIBUS
IN CELEBRATIONE MISSARUM OCCURRENTIBUS.

I.

Sacerdos celebraturus omnem adhibeat diligentiam, ne desit aliquid ex requisitis ad Sacramentum Eucharistiæ conficiendum. Potest autem defectus contingere ex parte materiæ consecrandæ, et ex parte formæ adhibendæ, et ex parte ministri conficientis. Quidquid enim horum deficit, scilicet materia debita, forma cum intentione, et Ordo Sacerdotalis in conficiente, non conficitur Sacramentum. Et his exsistentibus, quibuscumque aliis deficientibus, veritas adest Sacramenti. Alii vero sunt defectus, qui in Missæ celebratione occurrentes, etsi veritatem Sacramenti non impediant, possunt tamen aut cum peccato. aut cum scandalo contingere,

II. De defectibus Materiæ.

Defectus ex parte materiæ possunt contingere, si aliquid desit ex iis, quæ ad ipsam requiruntur. Requiritur enim, ut sit panis triticeus, et vinum de vite: et ut hujusmodi materia consecranda, in actu consecrationis sit coram Sacerdote.

III. De defectu Panis.

1. Si panis non sit triticeus, vel si triticeus, admixtus sit granis alterius generis in tanta quantitate, ut non maneat panis triticeus, vel sit alioqui corruptus, non conficitur Sacramentum.

2. Si sit confectus de aqua rosacea, vel alterius distillationis, dubium est, an conficiatur.

3. Si cœperit corrumpi, sed non sit corruptus: similiter si non sit azymus, secundum morem Ecclesiæ Latinæ, conficitur, sed conficiens graviter peccat.

4. Si Celebrans ante consecrationem advertit, Hostiam esse corruptam, aut non esse triticeam: remota illa Hostia, aliam ponat, et facta oblatione, saltem mente concepta, prosequatur ab eo loco, ubi desivit.

5. Si id adverterit post consecrationem, etiam post illius Hostiæ sumptionem, posita alia, faciat oblationem, ut supra, et a consecratione incipiat, scilicet ab illis verbis: Qui pridie quam pateretur; et illam priorem si non sumpsit, sumat post sumptionem Corporis, et Sanguinis, vel alii sumendam tradat, vel alicubi reverenter conservet. Si autem sumpserit, nihilominus sumat eam, quam consecravit: quia præceptum de perfectione Sacramenti majoris est ponderis, quam quod a jejunis sumatur.

6. Quod si hoc contingat post sumptionem Sanguinis, apponi debet rursus novus panis, et vinum cum aqua; et facta prius oblatione, ut supra, Sacerdos consecret, incipiendo ab illis verbis: Qui pridie; ac statim sumat utrumque, et prosequatur Missam, ne Sacramentum remaneat imperfectum, et ut debitus servetur ordo.

7. Si Hostia consecrata dispareat, vel casu aliquo, ut vento, aut miraculo, vel ab aliquo animali accepta, et nequeat reperiri: tunc altera consecretur ab eo loco incipiendo: Qui pridie quam pateretur, facta ejus prius oblatione, ut supra.

IV. De defectu Vini.

1. Si vinum sit factum penitus acetum, vel penitus putridum, vel de uvis acerbis, seu non maturis expressum, vel ei admixtum tantum aquæ, ut vinum sit corruptum: non conficitur Sacramentum.

2. Si vinum cœperit acescere, vel corrumpi, vel fuerit aliquantum acre, vel mustum de uvis tunc expressum, vel non fuerit admixta aqua, vel fuerit admixta aqua rosacea, seu alterius distillationis; conficitur Sacramentum, sed conficiens graviter peccat.

3. Si Celebrans ante consecrationem Sanguinis, quamvis post consecrationem Corporis, advertat aut vinum, aut aquam, aut utrumque non esse in Calice: debet statim apponere vinum cum aqua, et facta oblatione, ut supra, consecrare, incipiendo ab illis verbis: Simili modo etc.

4. Si post verba consecrationis advertat vinum non fuisse positum, sed aquam: deposita aqua in aliquod vas, iterum vinum cum aqua ponat in Calice, et consecret, resumendo a verbis prædictis: Simili modo etc.

5. Si hoc advertat post sumptionem Corporis, vel hujusmodi aquæ: apponat aliam Hostiam iterum consecrandam, et vinum cum aqua in Calice, offerat utrumque, et consecret, et sumat, quamvis non sit jejunus. Vel, si Missa celebretur in loco publico, ubi plures adsint, ad evitandum scandalum poterit apponere vinum cum aqua, et facta oblatione ut supra, consecrare, ac statim sumere, et prosequi cetera.

6. Si quis percipiat ante consecrationem, vel post consecrationem, totum vinum esse acetum, vel alias corruptum, idem servetur quod supra, ac si deprehenderet non esse positum vinum, vel solam aquam fuisse appositam in Calice.

7. Si autem Celebrans ante consecrationem Calicis advertat, non fuisse appositam aquam: statim ponat eam, et proferat verba consecrationis. Si id advertat post consecrationem Calicis: nullo mo-

do apponat, quia non est de necessitate Sacramenti.

8. Si materia, quæ esset apponenda, ratione defectus vel panis, vel vini, non posset ullo modo haberi: si id sit ante consecrationem Corporis, ulterius procedi non debet: si post consecrationem Corporis, aut etiam vini, deprehenditur defectus alterius speciei, altera jam consecrata: tunc, si nullo modo haberi possit, procedendum erit, et Missa absolvenda, ita tamen, ut prætermittantur verba et signa, quæ pertinent ad speciem deficientem. Quod si exspectando aliquamdiu haberi possit, exspectandum erit, ne sacrificium remaneat imperfectum.

V. De defectibus Formæ.

1. Defectus ex parte formæ possunt contingere, si aliquid desit ex iis, quæ ad integritatem verborum in ipsa consecratione requiruntur. Verba autem consecrationis, quæ sunt forma hujus Sacramenti, sunt hæc: Hoc est enim Corpus meum. Et: Hic est enim Calix Sanguinis mei, novi et æterni testamenti: mysterium fidei, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Si quis autem aliquid diminueret, vel immutaret de forma consecrationis Corporis et Sanguinis, et in ipsa verborum immutatione verba idem non significarent, non conficeret Sacramentum. Si vero aliquid adderet, quod significationem non mutaret, conficeret quidem, sed gravissime peccaret.

2. Si Celebrans non recordetur se dixisse ea, quæ in consecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. Si tamen certo ei constet, se omisisse aliquid eorum, quæ sunt de necessitate Sacramenti, id est, formam consecrationis, seu partem: resumat ipsam formam, et cetera prosequatur per ordinem. Si vero valde probabiliter dubitet, se aliquid essentiale omisisse, iteret formam saltem sub tacita conditione. Si autem non sunt de necessitate Sacramenti, non resumat, sed procedat ulterius.

VI. De defectibus Ministri.

Defectus ex parte Ministri possunt contingere quoad ea, quæ in ipso requiruntur. Hæc autem sunt: In primis intentio, deinde dispositio animæ, dispositio corporalis, dispositio vestimentorum, dispositio in ministerio ipso quoad ea, quæ in ipso possunt occurrere.

VII. De defectu Intentionis.

1. Si quis non intendit conficere, sed delusorie aliquid agere: item si aliquæ Hostiæ ex oblivione remaneant in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi *quæ* videt: item si quis ha-

beat coram se undecim Hostias, et intendat consecrare solum decem, non determinans quas decem intendit: in his casibus non consecrat, quia requiritur intentio. Secus si putans quidem esse decem, tamen omnes voluit consecrare, quas coram se habebat: nam tunc omnes erunt consecratæ: atque ideo quilibet Sacerdos talem semper intentionem habere deberet, scilicet consecrandi eas omnes, quas ante se ad consecrandum positas habet.

2. Si Sacerdos putans se tenere unam Hostiam, post consecrationem invenerit fuisse duas simul junctas, in sumptione sumat simul utramque. Quod si deprehendat post sumptionem Corporis et Sanguinis, aut etiam post ablutionem, reliquias aliquas relictas consecratas, eas sumat, sive parvæ sint, sive magnæ, quia ad idem sacrificium spectant.

3. Si vero relicta sit Hostia integra consecrata, eam in Tabernaculo cum aliis reponat: si hoc fieri nequit, sequenti Sacerdoti ibi celebraturo, in Altari supra Corporale decenter opertam, sumendam una cum altera, quam est consecraturus, relinquat: vel si neutrum horum fieri possit, in ipso Calice, seu Patena decenter conservet, quousque vel in Tabernaculo reponatur, vel ab altero sumatur: quod si non habeat quomodo honeste conservetur, potest eam ipsem et sumere.

4. Si intentio non sit actualis in ipsa consecratione propter evagationem mentis, sed virtualis, cum accedens ad Altare intendat facere, quod facit Ecclesia, conficitur Sacramentum, etsi curare debet Sacerdos, ut etiam actualem intentionem adhibeat.

VIII. De defectibus Dispositionis Animæ.

1. Si quis suspensus, excommunicatus, degradatus, irregularis, vel alias canonice impeditus celebret: conficit quidem Sacramentum, sed gravissime peccat, tam propter Communionem, quam indigne sumit, quam propter executionem Ordinum, quæ sibi erat interdicta.

2. Si quis habens copiam Confessoris celebret in peccato mortali, graviter peccat.

3. Si quis autem in casu necessitatis, non habens copiam Confessoris, in peccato mortali absque contritione celebret, graviter peccat. Secus, si conteratur: debet tamen, cum primum poterit, confiteri.

4. Si in ipsa celebratione Missæ Sacerdos recordetur, se esse in peccato mortali, conteratur cum proposito confitendi, et satisfaciendi.

5. Si recordetur, se esse excommunicatum, vel suspensum, aut locum esse interdictum, similiter conteratur cum proposito petendi absolutionem. Ante consecratio-

nem autem in supradictis casibus, si non timetur scandalum, debet Missam incœptam deserere.

IX. De defectibus Dispositionis Corporis.

1. Si quis non est jejunus post mediam noctem, etiam post sumptionem solius aquæ, vel alterius potus, aut cibi, per modum etiam medicinæ, et in quantacumque parva quantitate, non potest communicare, nec celebrare.

2. Si autem ante mediam noctem cibum aut potum sumpserit, etiamsi postmodum non dormierit, nec sit digestus, non peccat: sed ob perturbationem mentis, ex qua devotio tollitur, consulitur aliquando abstinendum.

3. Si reliquiæ cibi remanentes in ore transglutiantur, non impediunt Communionem, cum non transglutiantur per modum cibi, sed per modum salivæ. Idem dicendum, si lavando os deglutiatur stilla aquæ præter intentionem.

4. Si plures Missas in una die celebret, ut in Nativitate Domini, in unaque Missa abluat digitos in aliquo vase mundo, et in ultima tantum percipiat purificationem.

5. Si præcesserit pollutio nocturna, quæ causata fuerit ex præcedenti cogitatione, quæ sit peccatum mortale, vel evenerit propter nimiam crapulam, abstinendum est a Communione et celebratione, nisi aliud Confessario videatur. Si dubium est, an in præcedenti cogitatione fuerit peccatum mortale, consulitur abstinendum, extra tamen casus necessitatis. Si autem certum est, non fuisse in illa cogitatione peccatum mortale, vel nullam fuisse cogitationem, sed evenisse ex naturali causa, aut ex diabolica illusione, potest communicare et celebrare: nisi ex illa corporis commotione tanta evenerit perturbatio mentis, ut abstinendum videatur.

X. De defectibus in Ministerio ipso occurrentibus.

1. Possunt etiam defectus occurrere in ministerio ipso, si aliquid ex requisitis ad illud desit: ut si celebretur in loco non sacro, vel non deputato ab Episcopo, vel in Altari non consecrato, vel tribus mappis non cooperto: si non adsint luminaria cerea: si non sit tempus debitum celebrandi, quod est ab aurora usque ad meridiem communiter: si celebrans saltem Matutinum cum Laudibus non dixerit: si omittat aliquid ex vestibus sacerdotalibus: si vestes sacerdotales et mappæ non sint ab Episcopo, vel ab alio hanc habente potestatem benedictæ: si non adsit Clericus, vel alius deserviens in Missa, vel adsit qui deservire non debet, ut mulier: si non adsit Calix cum Patena conveniens, cujus cuppa debet

esse aurea, vel argentea, vel stannea; non ærea, vel vitrea: si Corporalia non sint munda, quæ debent esse ex lino, nec serico in medio ornata, et ab Episcopo, vel ab alio hanc habente potestatem, benedicta, ut etiam superius dictum est: si celebret capite coperto sine dispensatione: si non adsit Missale, licet memoriter sciret Missam, quam intendit dicere.

2. Si Sacerdote celebrante, violetur Ecclesia ante Canonem, dimittatur Missa: si post Canonem, non dimittatur. Si timeatur incursus hostium, vel alluvionis, vel ruina loci ubi celebratur, ante consecrationem dimittatur Missa, post consecrationem vero Sacerdos accelerare poterit sumptionem Sacramenti, omissis omnibus aliis.

3. Si Sacerdos ante consecrationem graviter infirmetur, vel in syncopen inciderit, aut moriatur, prætermittitur Missa. Si post consecrationem Corporis tantum, ante consecrationem Sanguinis, vel utroque consecrato id accidit, Missa per alium Sacerdotem expleatur ab eo loco, ubi ille desiit, et in casu necessitatis etiam per non jejunum. Si autem non obierit, sed fuerit infirmus, adeo tamen ut possit communicare, et non adsit alia Hostia consecrata, Sacerdos, qui Missam supplet, dividat Hostiam, et unam partem præbeat infirmo, aliam ipse sumat. Si autem semiprolata forma Corporis obiit Sacerdos, quia non est facta consecratio, non est necesse, ut Missa per alium suppleatur. Si vero obierit semiprolata forma Sanguinis, tunc alter prosequatur Missam, et super eumdem Calicem repetat integram formam ab eo loco: Simili modo postquam cœnatum est: vel posset super alium Calicem præparatum integram formam proferre, et Hostiam primi Sacerdotis, et Sanguinem a se consecratum sumere, ac deinde Calicem relictum semiconsecratum.

4. Si quis extra hujusmodi casus necessitatis integra Sacramenta non sumpserit, gravissime peccat.

5. Si musca, vel aranea, vel aliquid aliud ceciderit in Calicem ante consecrationem, projiciat vinum in locum decentem, et aliud ponat in Calice, misceat parum aquæ, offerat, ut supra, et prosequatur Missam: si post consecrationem ceciderit musca, aut aliquid ejusmodi, et fiat nausea Sacerdoti, extrahat eam, et lavet cum vino, finita Missa comburat, et combustio ac lotio hujusmodi in sacrarium projiciatur. Si autem non fuerit ei nausea nec ullum periculum timeat, sumat cum Sanguine.

6. Si aliquid venenosum ceciderit in Calicem, vel quod provocaret vomitum, vinum consecratum reponendum est in alio Calice, et aliud vinum cum aqua apponendum denuo consecrandum: et finita Missa

Sanguis repositus in panno lineo, vel stuppa tamdiu servetur, donec species vini fuerint desiccatæ, et tunc stuppa comburatur, et combustio in sacrarium projiciatur.

7. Si aliquod venenatum contigerit Hostiam consecratam, tunc alteram consecret et sumat eo modo, quo dictum est, et illa servetur in Tabernaculo loco separato, donec species corrumpantur, et corruptæ deinde mittantur in sacrarium.

8. Si sumendo Sanguinem, particula remanserit in Calice, digito ad labium Calicis eam adducat, et sumat ante purificationem, vel infundat vinum, et sumat.

9. Si Hostia ante consecrationem inveniatur fracta, nisi populo evidenter appareat, talis Hostia consecretur: si autem scandalum populo esse possit, alia accipiatur, et offeratur: quod si illius Hostiæ jam erat facta oblatio, eam post ablutionem sumat. Quod si ante oblationem Hostia appareat confracta, accipiatur altera integra, si citra scandalum, aut longam moram fieri poterit.

10. Si propter frigus, vel negligentiam Hostia consecrata dilabatur in Calicem, propterea nihil est reiterandum, sed Sacerdos Missam prosequatur, faciendo cæremonias et signa consueta cum residua parte Hostiæ, quæ non est madefacta Sanguine, si commode potest. Si vero tota fuerit madefacta, non extrahat eam, sed omnia dicat, omittendo signa, et sumat pariter Corpus et Sanguinem, signans se cum Calice dicens: Corpus et Sanguis Domini nostri etc.

11. Si in hieme Sanguis congeletur in Calice, involvatur Calix pannis calefactis: si id non proficeret, ponatur in ferventi aqua prope Altare, dummodo in Calicem non intret, donec liquefiat.

12. Si per negligentiam aliquid de Sanguine Christi ceciderit, si quidem super terram, seu super tabulam, lingua lambatur, et locus ipse radatur quantum satis est, et abrasio comburatur; cinis vero in sacrarium recondatur. Si vero super lapidem Altaris ceciderit, sorbeat Sacerdos stillam, et locus bene abluatur, et ablutio in sacrarium projiciatur. Si super linteum Altaris, et ad aliud linteum stilla pervenerit; si usque ad tertium: linteamina ter abluantur ubi stilla ceciderit, Calice supposito, et aqua ablutionis in sacrarium projiciatur. Quod si in ipso solum Corporali, aut si in vestibus ipsis Sacerdotalibus ceciderit, debet similiter ablui, et ablutio in sacrarium projici. Si in substrato pedibus panno, vel tapeto, bene abluatur, ut supra.

13. At si contingat totum Sanguinem post consecrationem effundi, si quidem aliquid vel parum remansit, il-

lud sumatur, et de effuso reliquo Sanguine fiat, ut dictum est. Si vero nihil omnino remansit, ponat iterum vinum et aquam, et consecret ab eo loco: Simili modo postquam cœnatum est etc., facta prius tamen Calicis oblatione, ut supra.

14. Si Sacerdos evomat Eucharistiam, si species integræ appareant, reverenter sumantur, nisi nausea fiat: tunc enim species consecratæ caute separentur, et in aliquo loco sacro reponantur, donec corrumpantur, et postea in sacrarium projiciantur. Quod si species non appareant, comburatur vomitus, et cineres in sacrarium mittantur.

15. Si Hostia consecrata, vel aliqua ejus particula dilabatur in terram, reverenter accipiatur, et locus ubi cecidit, mundetur, et aliquantulum abradatur, et pulvis seu abrasio hujusmodi in sacrarium immittantur. Si ceciderit extra Corporale in mappam, seu alio quovis modo in aliquod linteum, mappa vel linteum hujusmodi diligenter lavetur, et lotio ipsa in sacrarium effundatur.

16. Possunt etiam defectus in ministerio ipso occurrere, si Sacerdos ignoret ritus et cæremonias ipsas in eo servandas, de quibus omnibus in superioribus Rubricis copiose dictum est.

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine Allelúja.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum et caro mea: exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum, in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe, Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una *in átriis* tuis: super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 84.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: et ponet in via gressus suos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 85.

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exaúdi me: quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: lætífica ánimam servi

tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam: et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo: et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua, magna est super me: et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Deus, miserátor et miséricors: pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei, da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur: quóniam tu, Dómine, adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 115.

Crédidi propter quod locútus sum: ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam lau-

dis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes: in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit:

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, aliquántulum.
℟. Et deprecáre super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exsúltent.
℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine.
℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri, ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quǽsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quǽsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

ORATIONES

pro opportunitate Sacerdotis ante Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio S. Ambrosii Episcopi.

Die Dominica.

Summe Sacérdos, et vere Póntifex Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum, et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis: rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo: doce

me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet, et éxpedit ánimæ meæ. Intret spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde, et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia, ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii, et per manum sancti Angeli tui repélle a me, et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ, et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur: péreant illi, qui nos pérdere festínant.

Feria Secunda.

Rex vírginum, et amátor castitátis et integritátis, cœlésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos, omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore, et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cœléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es Sacrifícium et Sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

Feria Tertia.

Quis digne hoc Sacrifícium celebráre póterit, nisi tu Deus omnípotens offeréntem féceris dignum? Scio Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea, et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo, et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spirituáli et cœlésti gaúdio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

Feria Quarta.

Ego enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti, et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua, et pro pópulo, quem acquisivísti sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses, nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse, et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laméntа viduárum.

Feria Quinta.

Tu enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostér-

nimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem sancti Spiritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra, et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris: et ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre, et exaudíre delectéris.

Feria Sexta.

Rogámus étiam te, Dómine sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum: ut sit illis salus, sánitas, gaúdium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cœlo descendísti, et das vitam mundo, de tua Carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta, et de Spíritu sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit: ut exinde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa sancti Spíritus tui invisíbilis, incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat: qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis ad salútem ómnium tam vivórum, quam defunctórum.

Sabbato.

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur: da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replé-

tus, bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cœléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis, et numquam in te déficis: cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno: mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cœlo, et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen, et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle *a me* insidiántes mihi hostes: recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam: ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam, nec sítiam in ætérnum. Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu sancto vivis et regnas, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda Majéstas, ego miser inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio: et quem *júdi*cem sustinére néqueo,

Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem: exaúdi me sperántem in te: miserére mei pleni miśériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno génere in patíbulo crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pœ́nitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta Sanctórum: et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitís-

sime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

ORATIONES

dicendæ cum Sacerdos induitur sacerdotalibus paramentis.

Cum lavat manus, dicat:

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam: ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat:

Impóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Albam, cum ea induitur.

Deálba me, Dómine, et munda cor meum, ut *in* sánguine Agni dealbátus, gaúdiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

Præcínge me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis: ut máneat in me virtus continéntiæ, et castitátis.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro.

Mérear, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris: ut cum exsultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

Redde mihi, Dómine, stolam im̃ortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gaúdium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

Dómine, qui dixísti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: fac, ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

ORATIONES

dicendæ ab Episcopo, quando in Pontificalibus celebrat.

Ad Caligas.

Cálcea, Dómine, pedes meos in præparatiónem evangélii pacis, et prótege me in velaménto alárum tuárum.

Cum exuitur Cappa.

Exue me, Dómine, véterem hóminem cum móribus et áctibus suis: et índue me novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis.

Cum lavat manus.

Da, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam immúndam: ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum.

Impóne, Dómine, gáleam salútis in cápite meo ad expugnándas omnes diabólicas fraudes: inimicórum ómnium versútias superándo.

Ad Albam.

Deálba me, Dómine, et a delícto meo munda me: ut cum his, qui stolas suas dealbavérunt in sánguine Agni, gaúdiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum.

Præcínge me, Dómine, cíngulo fídei, et virtúte castitátis lumbos meos, et exstíngue in eis humórem libídinis, ut júgiter máneat in me vigor totíus castitátis.

Cum accipit Crucem pectoralem.

Muníre dignéris me, Dómine Jesu Christe, ab ómnibus insídiis inimicórum ómnium, signo sanctíssimæ Crucis tuæ: ac concédere dignéris mihi indígno servo tuo, ut sicut hanc crucem Sanctórum tuórum relíquiis refértam ante pectus meum téneo, sic semper mente retíneam et memóriam passiónis, et sanctórum victórias Mártyrum.

Ad Stolam.

Redde mihi, Dómine, óbsecro, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédere præsúmo ad tuum sacrum mystérium cum hoc ornaménto, præsta, ut in eódem in perpétuum mérear lætári.

Ad Tunicellam.

Túnica jucunditátis, et induménto lætitiæ induat me Dóminus.

Ad Dalmaticam.

Indue me, Dñe, induménto salútis, et vestiménto lætítiæ, et dalmática justítiæ circúmda me semper.

Ad Chirothecas.

Circúmda, Dómine, manus meas mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit: ut, quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellículis hœdórum opértis mánibus patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratíssimo, impetrávit; sic et obláta per manus nostras salutáris hóstia, grátiæ tuæ benedictiónem mérear. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti pro nobis óbtulit semetípsum.

Ad Planetam.

Dómine, qui dixísti: Jugum meum suáve est, et onus meum leve: præsta, ut illud portáre sic váleam, quod possim cónsequi tuam grátiam.

Ad Mitram.

Mitram, Dómine, et salútis gáleam impóne cápiti meo: ut contra antíqui hostis, omniúmque inimicórum meórum insídias inoffénsus evádam.

Ad Annulum cordis.

Cordis et córporis mei, Dómine, dígitos virtúte decóra, et septifórmis Spíritus sanctificatióne circúmda.

Ad Manipulum.

Mérear, precor Dómine, manípulum portáre mente flébili: ut cum exsultatióne portiónem accípiam cum justis.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine *Allelúja.*

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis et æstus Dómino: benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruína Dómino: benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et ténebræ Dómino: benedícite fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum: laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes et colles Dómino: benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino: benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: laudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino: benedícite sancti et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu: laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in Sanctis ejus: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro: laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Deinde Sacerdos dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.
℟. Et Sancti tui benedícant tibi.
℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
℣. Non nobis, Dómine, non nobis.
℟. Sed nómini tuo da glóriam.
℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quǽsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

ORATIONES

post Celebrationem et Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ de Aquino.

Grátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre di-

gnátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfécta quietátio: in te uno ac vero Deo firma adhæsio: atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo, et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gaúdium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

Transfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera, serenáque et Apostólica sanctíssima caritáte: ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei; te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: et tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gaúdium meum, quies

et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesaúrus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum. Amen.

Rhythmus
S. Thomæ Aquinatis
ad Sacram Eucharistiam.

Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas.
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur.
Credo quidquid dixit Dei Fílius;
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini:
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine:
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Ora fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ. Amen.

Oratio S. Augustini
edita jussu Urbani Papæ VIII.

Ante óculos tuos, Dómine, culpas nostras férimus, et plagas quas accépimus, conférimus.

Si pensámus malum quod fécimus, minus est quod pátimur, majus est quod merémur.

Grávius est quod commísimus, lévius est quod tolerámus.

Peccáti pœnam sentímus, et peccándi pertináciam non vitámus.

In flagéllis tuis infírmitas nostra téritur, et iníquitas non mutátur.

Mens ægra torquétur, et cervix non fléctitur.

Vita in dolóre suspírat, et in ópere non se eméndat.

Si exspéctas, non corrígimur: si víndicas, non durámus.

Confitémur in correctióne, quod égimus; oblivíscimur post visitatiónem, quod flévimus.

Si exténderis manum, faciénda promíttimus: si suspénderis gládium, promíssa non sólvimus.

Si férias, clamámus ut parcas: si pepérceris, íterum provocámus ut férias.

Habes, Dómine, confidéntes reos: nóvimus quod, nisi dimíttas, recte nos périmas.

Præsta, Pater omnípotens, sine mérito, quod rogámus, qui fecísti ex níhilo, qui te rogárent. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Orémus.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ordo incensandi Oblata

uxta Rubricas Missalis Romani. (Rit. celebr. Miss. VII, 10.)

In modum crucis.

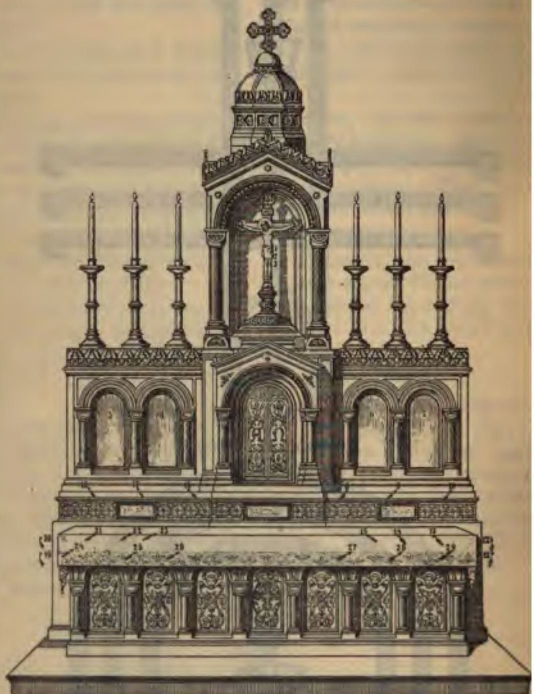

In modum circuli.

Ordo incensationis Altaris

juxta Rubricas Missalis Romani. (Rit. celebr. Miss. IV. 4. et 5

Si in Altari non adsunt Reliquiæ, seu Imagines Sanctorum omittitur earum Incensatio, quæ indicatur sub Numeris 4, 6, 7 (Rit. celebr. Miss. IV. 5.), et statim, incensata Cruce (Num. 1. 2. 3.), proceditur ad incensandum Altare per ordinem Numerorum 8., 9. etc. ad 29.

PROPRIUM MISSARUM
DE TEMPORE.

Dominica I. Adventus.

Statio ad S. Mariam majorem.

Ad Missam.

Introitus. Ps. 24.

AD te levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur. Ps. ibid. Vias tuas, Dómine, demónstra mihi: et sémitas tuas édoce me. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Quo finito, repetitur Ad te levávi. usque ad Psalmum.

¶ Hic modus repetendi Introitum servatur per totum annum.

¶ Non dicitur Glória in excélsis. ab hac Dominica usque ad Nativitatem Domini, nisi in Festis.

Orémus. Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

¶ Ab hac die usque ad Vigiliam Nativitatis Domini post Orationem diei dicitur Oratio *Deus,* qui de beátæ Maríæ. et

Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. ut infra.

℣ Si autem facienda sit Commemoratio alicujus Festi occurr., post Orationem diei dicitur secunda Oratio de Sancto, et tertia de sancta Maria.

De S. Maria. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

Contra persecut. Ecclesiæ. Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum.

℣ Infra hebdomadas Adventus, quando dicitur Missa de Festo semiduplici, secunda Oratio erit de Adventu, tertia de S. Maria, quæ terminatur sic: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

℣ Si autem dicatur Missa de Festo duplici, post Orationem Festi dicitur Oratio tantum de Adventu.

℣ De Festis simplicibus in Adventu occurrentibus fit tantum commemoratio.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 13. d.

Fratres: Sciéntes, quia hora est jam nos de somno súrgere. Nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus. Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus: non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicítiis, non in contentióne, et æmulatióne, sed induímini Dóminum Jesum Christum.

Graduale. Ps. 24. Univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur, Dómine. ℣. Vias tuas, Dómine, notas fac mihi: et sémitas tuas édoce me.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 84. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis. Allelúja.

℥ In Feriis Adventus, quando per Hebdomadam resumitur Missa de Dominica, non dicitur Allelúja, nec Versus sequ., sed tantum Graduale.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 21. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum: arescéntibus homínibus præ timóre et exspectatióne, quæ supervénient univérso orbi: nam virtútes cœlórum movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna, et majestáte. His autem fíeri incipiéntibus, respícite, et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redémptio vestra. Et dixit illis similitúdinem: Vidéte ficúlneam, et omnes árbores: cum prodúcunt jam ex se fructum, scitis quóniam prope est æstas. Ita et vos cum vidéritis hæc fíeri, scitóte quóniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Cœlum et terra transíbunt: verba autem mea non transíbunt.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 24. Ad te levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Secreta.

Hæc sacra nos, Dómine, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

In méntibus nostris, quǽsumus Dómine, veræ fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis poténtiam, ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.

Si dicatur ultimo loco, terminatur sic: Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Contra persecut. Ecclesiæ.

Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluisti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

Communio. Ps. 84. Dóminus dabit benignitátem: et terra nostra dabit fructum suum.

Postcommunio.

Suscipiámus, Dómine, misericórdiam tuam in médio templi tui: ut reparatiónis nostræ ventúra solémnia cóngruis honóribus præcedámus. Per Dñm.

De S. Maria. Postcom̃unio.

Grátiam tuam, quǽsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Filii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum. si dicatur ultimo loco.

Contra persecut. Ecclesiæ. Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcom̃unio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti: una cum commísso sibi grege salvet semper, et múniat. Per Dñm.

Dicitur Benedicámus Dómino. Et sic servetur, quoties non dicitur Glória in excélsis Deo.

℥ Infra hebdomadam, si dicenda sit Missa de Feria, resumitur Missa de Dominica præcedenti, nisi propria Missa assignetur.

℥ Cum vero in Adventu, Quadragesima, Quatuor Temporibus, Vigiliis, et Rogationibus dicitur Missa de Festo duplici, vel semiduplici occurrente, semper fit commemoratio de Feria. Et pro commemoratione Feriarum Adventus dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, nisi sint Quatuor Tempora, in quibus habetur Oratio propria.

Dominica II. Adventus.

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

Introitus. Isai. 30.

POpulus Sion, ecce Dóminus véniet ad salvándas gentes: et audítam fáciet Dóminus glóriam vocis suæ in lætítia cordis vestri.

Ps. 79. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph.
℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias: ut per ejus advéntum, purificátis tibi méntibus servíre mereámur: Qui tecum vivit.

Aliæ Orationes ut in Dominica præcedenti. pag. 2.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romanos.

Rom. 15.

Fratres: Quæcúmque scripta sunt, ad nostram doctrínam scripta sunt: ut per patiéntiam, et consolatiónem Scripturárum, spem habeámus. Deus autem patiéntiæ, et solátii, det vobis idípsum sápere in altérutrum secúndum Jesum Christum: ut unánimes, uno ore honorificétis Deum et Patrem Dómini nostri Jesu Christi. Propter quod suscípite ínvicem, sicut et Christus suscépit vos in honórem Dei. Dico enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum: gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est: Proptérea confitébor tibi in géntibus, Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit: Lætámini gentes cum plebe ejus. Et íterum: Laudáte omnes gentes Dóminum: et magnificáte eum omnes pópuli. Et rursus Isaías ait: Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gaúdio, et pace in credéndo: ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus sancti.

Graduale. Ps. 49. Ex Sion spécies decóris ejus: Deus maniféste véniet. ℣. Congregáte illi sanctos ejus, qui ordinavérunt testaméntum ejus super sacrifícia.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 121. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 11.

In illo témpore: Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi: Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et respóndens Jesus, ait illis: Eúntes renuntiáte Joánni, quæ audístis, et vidístis.

Cæci vident, claudi ámbulant, leprósi mundántur, surdi aúdiunt, mórtui resúrgunt, paúperes evangelizántur: et beátus est, qui non fúerit scandalizátus in me. Illis autem abeúntibus, cœpit Jesus dícere ad turbas de Joánne: Quid exístis in desértum vidére? arúndinem vento agitátam? Sed quid exístis vidére? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Sed quid exístis vidére? prophétam? Etiam dico vobis, et plus quam prophétam. Hic est enim, de quo scriptum est: Ecce ego mitto Angelum meum ante fáciem tuam, qui præparábit viam tuam ante te. Credo.

Offertorium. Ps. 84. Deus, tu convérsus vivificábis nos, et plebs tua lætábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Secreta.

Placáre, quǽsumus Dómine, humilitátis nostræ précibus, et hóstiis: et ubi nulla súppetunt suffrágia meritórum, tuis nobis succúrre præsídiis. Per Dñm.

Aliæ Secretæ ut in Dominica præcedenti. pag. 3 et 4.

Communio. Bar. 4. et 5. Jerúsalem surge, et sta in excélso, et vide jucunditátem, quæ véniet tibi a Deo tuo.

Postcommunio.

Repléti cibo spirituális alimóniæ, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut hujus participatióne mystérii, dóceas nos terréna despícere, et amáre cœléstia. Per Dóminum.

Aliæ Postcommuniones ut in Dominica præcedenti. pag. 4.

Dominica III. Adventus.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Phil. 4.

GAudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus enim prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

Ps. 84. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Aurem tuam, quǽsumus Dómine, précibus nostris accómmoda: et mentis nostræ ténebras, grátia tuæ visitatiónis illústra: Qui vivis et regnas.

Aliæ Orationes ut supra in Dom. I. Adv. pag. 2.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.
Phil. 4.

Fratres: Gaudéte in Dómino semper: íterum dico, gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis: sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 79. Qui sedes, Dómine, super Chérubim, éxcita poténtiam tuam, et veni.
℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph.

Allelúja, allelúja.
℣. Excita Dómine, poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 1. c.

IN illo témpore: Misérunt Judǽi ab Jerosólymis sacerdótes et levítas ad Joánnem, ut interrogárent eum: Tu quis es? Et conféssus est, et non negávit: et conféssus est: Quia non sum ego Christus. Et interrogavérunt eum: Quid ergo? Elías es tu? Et dixit: Non sum. Prophéta es tu? Et respóndit: Non. Dixérunt ergo ei: Quis es, ut respónsum demus his, qui misérunt nos? Quid dicis de te ipso? Ait: Ego vox clamántis in desérto: Dirígite viam Dómini, sicut dixit Isaías prophéta. Et qui missi fúerant, erant ex pharisǽis. Et interrogavérunt eum, et dixérunt ei: Quid ergo baptízas, si tu non es Christus, neque Elías, neque prophéta? Respóndit eis Joánnes, dicens: Ego baptízo in aqua: médius autem vestrum stetit, quem vos nescítis. Ipse est, qui post me ventúrus est, qui ante me factus est: cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrígiam calceaménti. Hæc in Bethánia facta sunt trans Jordánem, ubi erat Joánnes baptízans.

Credo.

Offertorium. Ps. 84. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob: remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Secreta.

Devotiónis nostræ tibi, quǽsumus Dómine, hóstia júgiter immolétur: quæ et sacri péragat institúta

mystérii, et salutáre tuum in nobis mirabíliter operétur. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut in Dom. I. Advent. pag. 3 et 4.

Communio. Isai. 35. Dícite: pusillánimes confortámini, et nolíte timére: ecce Deus noster véniet, et salvábit nos.

Postcommunio.

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut hæc divína subsídia, a vítiis expiátos, ad festa ventúra nos præparent. Per Dóminum.

Aliæ Postcommuniones ut in Dom. I. Advent. pag. 4.

Feria Quarta
Quatuor Temporum Adventus.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Isai. 45.

Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Ps. 18. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison, immediate dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut redemptiónis nostræ ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ subsídia cónferat, et ætérnæ beatitúdinis præmia largiátur. Per Dñm.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 2.

In diébus illis: Dixit Isaías prophéta: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent: Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus: quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Et judicábit gentes, et árguet pópulos multos: et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces. Non levábit gens contra gentem gládium: nec exercebúntur ultra ad prælium. Domus Jacob veníte, et ambulémus in lúmine Dómini Dei nostri.

Graduale. Ps. 23. Tóllite portas, príncipes, vestras: et elevámini portæ æternáles: et introíbit Rex glóriæ. ℣. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus et mundo corde.

Hic dicitur: ℣. Dñs vobíscum. sine Flectámus génua.

Oratio.

Festína, quǽsumus Dómine, ne tardáveris, et auxílium nobis supérnæ virtútis impénde: ut advéntus tui consolatiónibus sublevéntur, qui in tua pietáte confídunt: Qui vivis et regnas.

Aliæ Orationes ut in Dominica I. Adv. pag. 2.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 7. b.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Graduale. Ps. 144. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus qui ínvocant eum in veritáte.
℣. Laudem Dómini loquétur os meum: et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. e.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte *sua:* et hic mensis sextus

est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Offertorium. Isai. 35. Confortámini, et jam nolíte timére: ecce enim Deus noster retríbuet judícium: ipse véniet, et salvos nos fáciet.

Secreta.

Accépta tibi sint, quǽsumus Dómine, nostra jejúnia: quæ et expiándo nos tua grátia dignos effíciant, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut in Dominica I. Advent. pag. 3 et 4.

Communio. Isai. 7. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio.

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices deprecámur: ut cujus lætámur gustu, renovémur afféctu. Per Dóminum.

Aliæ Postcommuniones ut in Dom. I. Advent. pag. 4.

Feria Sexta

Quatuor Tempor. Advent.

Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Ps. 118.

Prope es tu, Dómine, et omnes viæ tuæ véritas: inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum tu es.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur: Qui vivis et regnas.

Aliæ Orationes ut pag. 2.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 11.

Hæc dicit Dóminus Deus: Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit: neque secúndum audítum aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

Graduale. Ps. 84. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: et salutáre tu-

um da nobis. ℣. Benedixisti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob. ✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. d.

IN illo témpore: Exsúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda: et intrávit in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth. Et factum est, ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus: et repléta est Spíritu sancto Elísabeth: et exclamávit voce magna, et dixit: Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in aúribus meis, exsultávit in gaúdio infans in útero meo Et beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Offertorium. Ps. 84. Deus, tu convérsus vivificábis nos, et plebs tua lætábitur in te: osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ ut p. 3 et 4.

Communio. Zach. 14. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna.

Postcommunio.

Tui nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restaúret: et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 4.

Sabbato
Quatuor Tempor. Advent.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Ps. 79.

VEni et osténde nobis fáciem tuam, Dómine, qui sedes super Chérubim: et salvi érimus. Ps. ibid. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph.
℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nostra pravitáte affligimur: concéde propítius; ut ex tua visitatióne consolémur: Qui vivis.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 19. d.

IN diébus illis: Clamábunt ad Dóminum a fácie tribuléntis, et mittet eis salvatórem, et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Ægýpto, et cognóscent Ægýptii Dóminum in die illa: et colent eum in hóstiis, et in munéribus: et vota vovébunt Dómino, et solvent. Et percútiet Dóminus Ægýptum plaga, et sanábit eam: et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 18. A summo cœlo egréssio ejus: et occúrsus ejus usque ad summum ejus. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui sub peccáti jugo ex vetústa servitúte deprímimur; exspectáta unigéniti Fílii tui nova nativitáte liberémur: Qui tecum.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 35.

Hæc dicit Dóminus: Lætábitur desérta et ínvia, et exsultábit solitúdo, et florébit quasi lílium. Gérminans germinábit, et exsultábit lætabúnda et laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, et Saron, ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. Confortáte manus dissolútas, et génua debília roboráte. Dícite pusillánimis: Confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiónem addúcet retributiónis: Deus ipse véniet, et salvábit vos. Tunc aperiéntur óculi cæcórum, et aures surdórum patébunt. Tunc sáliet sicut cervus claudus, et apérta erit lingua mutórum: quia scissæ sunt in desérto aquæ, et torréntes in solitúdine. Et quæ erat árida, erit in stagnum, et sítiens in fontes aquárum: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 18. In sole pósuit tabernáculum suum: et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo. ℣. A summo cœlo egréssio ejus: et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Indígnos nos, quǽsumus Dómine, fámulos tuos, quos actiónis própriæ culpa contrístat: unigéniti Fílii tui advéntu lætífica: Qui tecum vivit.

Léctio Isaiæ Prophétæ.
Isai. 40. b.

Hæc dicit Dóminus: Super montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion: exálta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem: exálta, noli timére. Dic civitátibus Juda: Ecce Deus vester: ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, et bráchium ejus dominábitur: ecce merces ejus cum eo, et opus illíus coram illo. Sicut pastor gregem suum pascet: in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit, Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 79. Dómine Deus virtútum convérte nos: et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni: ut salvos fácias nos.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut Fílii tui ventúra solémnitas, et præséntis nobis vitæ remédia cónferat, et prǽmia ætérna concédat. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 45.

Hæc dicit Dóminus christo meo Cyro, cujus apprehéndi déxteram, ut subjíciam ante fáciem ejus gentes, et dorsa regum vertam, et apériam coram eo jánuas, et portæ non claudéntur. Ego ante te ibo: et gloriósos terræ humiliábo: portas ǽreas cónteram, et vectes férreos confríngam. Et dabo tibi thesaúros abscónditos, et arcána secretórum: ut scias quia ego Dóminus, qui voco nomen tuum, Deus Israël. Propter servum meum Jacob, et Israël eléctum meum, et vocávi te nómine tuo: assimilávi te, et non cognovísti me. Ego Dóminus, et non est ámplius: extra me non est Deus: accínxi te, et non cognovísti me: ut sciant hi, qui ab ortu solis, et qui ab occidénte, quóniam absque me non est. Ego Dóminus, et non est alter, formans lucem, et creans ténebras, fáciens pacem, et creans malum: ego Dóminus fáciens ómnia hæc. Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem: et justítia oriátur simul: ego Dñs creávi eum.

Graduale. Ps. 79. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos.
℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Chérubim, appáre coram

Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Preces pópuli tui, quǽsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pietátis tuæ visitatióne consolémur: Qui vivis.

Léctio Daniélis Prophétæ. Dan. 3. c.

IN diébus illis: Angelus Dómini descéndit cum Azaría, et sóciis ejus in fornácem: et excússit flammam ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebátur super fornácem cúbitis quadragínta novem: et erúpit, et incéndit quos réperit juxta fornácem de Chaldǽis minístros regis, qui eam incendébant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstiæ íntulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, et glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce, dicéntes: Hic non respondetur Deo grátias.

Hymnus. Dan. ibid.

Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

Et benedíctum nome[n] [glo]riæ tuæ, quod est san[ctum] Et laudábile, et glor[iósum] in sǽcula.

Benedíctus es in templ[o san]cto glóriæ tuæ. Et la[udábi]lis, et gloriósus in s[ǽcula.]

Benedíctus es super [thro]num sanctum regni t[ui. Et] laudábilis, et glorió[sus in] sǽcula.

Benedíctus es super [sce]ptrum divinitátis tu[æ. Et] laudábilis, et glorió[sus in] sǽcula.

Benedíctus es qui [sedes] super Chérubim, ín[tuens] abýssos. Et laudábi[lis, et] gloriósus in sǽcula.

Benedíctus es qui ám[bulas] super pennas ventór[um, et] super undas maris. E[t lau]dábilis, et gloriósus [in sǽ]cula.

Benedícant te omnes [Ange]li, et Sancti tui. Et la[udent] te, et gloríficent in s[ǽcula.]

Benedícant te cœli, [terra,] mare, et ómnia quæ [in eis] sunt. Et laudent te, [et glo]ríficent in sǽcula.

Glória Patri, et Fílio, [et Spi]rítui sancto. Et lau[dábili] et glorióso in sǽcul[a.]

Sicut erat in princípi[o, et] nunc, et semper: et [in sǽ]cula sæculórum. Ame[n. Et] laudábili, et glorió[so in] sǽcula.

Benedíctus es, Dómin[e De]us patrum nostrórum

laudábilis, et gloriósus in sǽcula.

Hic dic.: Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Oratio.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dñm.

Aliæ Orationes ut pag. 2.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 2. Thess. 2.

Fratres: Rogámus vos per advéntum Dómini nostri Jesu Christi, et nostræ congregatiónis in ipsum: ut non cito moveámini a vestro sensu, neque terreámini, neque per spíritum, neque per sermónem, neque per epístolam tamquam per nos missam, quasi instet dies Dómini. Ne quis vos sedúcat ullo modo: quóniam nisi vénerit discéssio primum, et revelátus fúerit homo peccáti, fílius perditiónis, qui adversátur, et extóllitur supra omne quod dícitur Deus, aut quod cólitur, ita ut in templo Dei sédeat osténdens se tamquam sit Deus. Non retinétis, quod cum adhuc essem apud vos, hæc dicébam vobis? Et nunc quid detíneat scitis, ut revelétur in suo témpore. Nam mystérium jam operátur iniquitátis: tantum ut qui tenet nunc, téneat, donec de médio fiat. Et tunc revelábitur ille iníquus, quem Dóminus Jesus interfíciet spíritu oris sui, et déstruet illustratióne advéntus sui.

Tractus. Ps. 79. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Qui sedes super Chérubim, appáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 3.

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cǽsaris, procuránte Póntio Piláto Judǽam, tetrárcha autem Galilǽæ Heróde, Philíppo autem fratre ejus tetrárcha Iturǽæ, et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínæ tetrárcha, sub princípibus sacerdótum Anna et Cáipha: factum est verbum Dómini super Joánnem, Zacharíæ fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, prǽdicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ prophétæ: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons,

et collis humiliábitur: et erunt prava in diręcta, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Offertorium. Zach. 9. Exsúlta satis fília Sion, prǽdica fília Jerúsalem: ecce rex tuus venit tibi sanctus, et salvátor.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, placátus inténde: ut et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut p. 3 et 4.

Communio. Ps. 18. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam: a summo cœlo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti; et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 4.

Dominica IV. Adventus.

Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Isai. 45.

Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Ps. 18. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Excita, quǽsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni: et magna nobis virtúte succúrre; ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret: Qui vivis et regnas.

De S. Maria. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

Aliæ Orationes ut pag. 2.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 4.

Fratres: Sic nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: sed neque meipsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum: sed non in hoc justificátus sum: qui autem júdicat me, Dóminus

est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus: qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium: et tunc laus erit unicuíque a Deo.

Graduale. Ps. 144. Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus qui ínvocant eum in veritáte.
℣. Laudem Dómini loquétur os meum: et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus.

Allelúja, allelúja.
℣. Veni Dómine, et noli tardáre: reláxa facínora plebis tuæ Israël. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 3.

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cǽsaris, procuránte Póntio Piláto Judǽam, tetrárcha autem Galilǽæ Heróde, Philíppo autem fratre ejus tetrárcha Iturǽæ, et Trachonítidis regiónis, et Lysánia Abilínæ tetrárcha, sub princípibus sacerdótum Anna et Cáipha: factum est verbum Dómini super Joánnem, Zacharíæ fílium, in desérto. Et venit in omnem regiónem Jordánis, prǽdicans baptísmum pœniténtiæ in remissiónem peccatórum, sicut scriptum est in libro sermónum Isaíæ prophétæ: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus: omnis vallis implébitur: et omnis mons, et collis humiliábitur: et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas: et vidébit omnis caro salutáre Dei. Credo.

Offertorium. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, placátus inténde: ut et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

In méntibus nostris, quǽsumus Dómine, veræ fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis poténtiam, ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam.

Aliæ Secretæ ut p. 3 et 4.

Communio. Isai. 7. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio.

Sumptis munéribus, quǽsumus Dómine: ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis efféctus. Per Dóminum.

De S. Maria. Postcomunio.

Grátiam tuam, quǽsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur.

Aliæ Postcomm. ut p. 4.

℣ Si Vigilia Nativitatis Domini venerit in Dominica, totum Officium Missæ fit de Vigilia, cum comm. Dominicæ, sed non legitur ejus Evangelium in fine.

In Vigilia Nativitatis Domini.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Exodi 16. b.

Hodie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos: et mane vidébitis glóriam ejus.

Ps. 23. Dómini est terra, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas: præsta; ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Et dicitur hæc Oratio tantum, nisi Vigilia venerit in Dominica.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 1.

Paulus, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem: qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri: per quem accépimus grátiam, et apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi Dómini nostri.

Graduale. Exodi 16. Hódie sciétis, quia véniet Dóminus, et salvábit nos: et mane vidébitis glóriam ejus.
℣. Ps. 79. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super Chérubim, appáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Non dicitur Allelúja, cum sequenti Versu, nisi hæc Vigilia venerit in Dominica.

Allelúja, allelúja.
℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ: et regnábit super nos Salvátor mundi. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 1. c.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Páriet autem fílium, et vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Offertorium. Ps. 23. Tóllite portas, príncipes, vestras: et elevámini portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Secreta.

Da nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut, sicut adoránda Fílii tui natalítia prævenímus, sic ejus múnera capiámus sempitérna gaudéntes: Qui tecum.

Præfatio communis: sed si venerit in Dominica, dicitur de Ss. Trinitate.

Communio. Isai. 40. Revelábitur glória Dómini: et vidébit omnis caro salutáre Dei nostri.

Postcommunio.

Da nobis, quǽsumus Dómine: unigéniti Fílii tui recensíta nativitáte respiráre; cujus cœlésti mystério páscimur, et potámur. Per eúmdem Dóminum.

℟ Sacerdos, quoniam in die Natalis Domini celebrat tres Missas, in prima et secunda Missa non sumat purificationem, sed in tertia Missa tantum: et in prima et secunda abluat digitos in aliquo vase mundo.

Faciamus hominem ad imagi-
nem et similitudinem .. Gen.1,26.
INVENIETIS INFANTEM PANNIS INVOLUTUM, ET
POSITUM IN PRESEPI
Si ros in solo vellere fuerit et in
omni terra siccitas ... Jud.6,37.

IN NATIVITATE DOMINI.

Ad primam Missam in Nocte.

Statio ad S. Mariam majorem ad Præsepe.

Introitus. Ps. 2.

DOminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Ps. ibid. Quare fremuérunt gentes: et pópuli meditáti sunt inánia? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem veri lúminis fecísti illustratióne claréscere: da, quæsumus; ut cujus lucis mystéria in terra cognóvimus, ejus quoque gaúdiis in cœlo perfruámur: Qui tecum vivit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Tit. 2. c.

Caríssime: Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi: qui dedit semetípsum pro nobis: ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, et exhortáre: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 109. Tecum princípium in die virtútis tuæ: in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis: donec ponam inimícos tuos, scabéllum pedum tuórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 2. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2.

IN illo témpore: Exiit edíctum a Cǽsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Hæc descríptio prima facta est a prǽside Sýriæ Cyríno: et ibant omnes ut profiteréntur sínguli in suam civitátem. Ascéndit autem et Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth, in Judǽam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem: eo quod esset de domo et família David, ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre prægnánte. Factum

est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret. Et péperit fílium suum primogénitum, et pannis eum invólvit, et reclinávit eum in præsépio: quia non erat eis locus in diversório. Et pastóres erant in regióne eádem vigilántes, et custodiéntes vigílias noctis super gregem suum. Et ecce Angelus Dómini stetit juxta illos, et cláritas Dei circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno. Et dixit illis Angelus: Nolíte timére: ecce enim evangelízo vobis gaúdium magnum, quod erit omni pópulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Et hoc vobis signum: Inveniétis infántem pannis involútum, et pósitum in præsépio. Et súbito facta est cum Angelo multitúdo milítiæ cœléstis, laudántium Deum, et dicéntium: Glória in altíssimis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Credo.

Offertorium. Ps. 95. Læténtur cœli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini: quóniam venit.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, quǽsumus, hodiérnæ festivitátis oblátio: ut, tua grátia largiénte, per hæc sacrosáncta commércia, in illíus inveniámur forma, in quo tecum est nostra substántia: Qui tecum vivit.

Præfatio de Nativitate. Quia per incarnáti. Et dicitur quotidie usque ad Epiphaniam, præterquam in die Octava S. Joannis.

Infra actionem. Communicántes, et noctem sacratíssimam celebrántes. Et dicitur quotidie usque ad Octav. Nativitatis inclus.: sed in hac Missa tantum dicitur noctem, deinceps vero diem.

Communio. Ps. 109. In splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Postcommunio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster: ut qui Nativitátem Dómini nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus; dignis conversatiónibus ad ejus mereámur perveníre consórtium: Qui tecum vivit.

¶ Debet Sacerdos etiam ante sequ. Missas Confessionem dicere, et in fine cujuslibet populo benedicere, et Evangel. S. Joannis In princípio erat Verbum. legere, ut infra p. 25.

Post tertiam vero Missam, loco prædicti Evangelii dicitur Evangelium Cum natus esset Jesus. quod habetur in die Epiphaniæ, pag. 43.

Ad secundam Missam
in Aurora.
Statio ad S. Anastasiam.

Introitus. Isai. 9. LUx fulgébit hódie super nos: quia natus est nobis Dóminus: et vocábitur Admirábilis, Deus, Princeps pacis, Pater futúri sǽculi: cujus regni non erit finis. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui nova incarnáti Verbi tui luce perfúndimur; hoc in nostro respléndeat ópere, quod per fidem fulget in mente. Per eúmdem Dóminum.

Pro commem. S. Anastasiæ.
Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Anastásiæ Mártyris tuæ solémnia cólimus; ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum. Tit. 3. b.

Caríssime: Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit per lavácrum regeneratiónis et renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 117. Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis. ℣. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte. Allel.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. b.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem, cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt: et de his, quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Et re-

vérsi sunt pastóres glorificántes, et laudántes Deum in ómnibus, quæ audíerant, et víderant, sicut dictum est ad illos. Credo.

Offertorium. Ps. 92. Deus firmávit orbem terræ, qui non commovébitur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a sǽculo tu es.

Secreta.

Múnera nostra, quǽsumus Dómine, Nativitátis hodiérnæ mystériis apta provéniant, et pacem nobis semper infúndant: ut, sicut homo génitus idem refúlsit et Deus, sic nobis hæc terréna substántia cónferat, quod divínum est. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro S. Anastasia. Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, múnera dignánter obláta: et beátæ Anastásiæ Mártyris tuæ suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde. Per Dóminum nostrum.

Præfatio, et Communicántes. ut supra in prima Missa.

Communio. Zach. 9. Exsúlta fília Sion, lauda fília Jerúsalem: ecce rex tuus venit sanctus, et salvátor mundi.

Postcommunio.

Hujus nos, Dómine, sacraménti semper nóvitas natális instaúret: cujus Natívitas singuláris humánam répulit vetustátem. Per eúmdem Dóminum.

Pro S. Anastasia.
Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper intercessióne nos réfove; cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Ad Tertiam Missam
in die Nativitatis Domini.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Isai. 9.

PUer natus est nobis, et fílius datus est nobis: cujus impérium super húmerum ejus: et vocábitur nomen ejus, magni consílii Angelus. Ps. 97. Cantáte Dómino cánticum novum, quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.
Hebr. 1.

Multifáriam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis:

novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit hærédem universórum, per quem fecit et sǽcula: qui cum sit splendor glóriæ, et figúra substántiæ ejus, portánsque ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, sedet ad déxteram majestátis in excélsis: tanto mélior Angelis efféctus, quanto differéntius præ illis nomen hæreditávit. Cui enim dixit aliquándo Angelórum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te? Et rursum: Ego ero illi in patrem, et ipse erit mihi in fílium? Et cum íterum introdúcit primogénitum in orbem terræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos suos spíritus, et minístros suos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in sǽculum sǽculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo exsultatiónis præ participíbus tuis. Et: Tu in princípio, Dómine, terram fundásti: et ópera mánuum tuárum sunt cœli. Ipsi períbunt, tu autem permanébis; et omnes ut vestiméntum veteráscent: et velut amíctum mutábis eos, et mutabúntur: tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Graduale. Ps. 97. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri: jubiláte Deo omnis terra.
℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum géntium revelávit justítiam suam.

Allelúja, allelúja.
℣. Dies sanctificátus illúxit nobis: veníte gentes, et adoráte Dóminum: quia hódie descéndit lux magna super terram. Allelúja.

✠ Inítium S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veni-

éntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus: qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Tui sunt cœli, et tua est terra: orbem terrárum, et plenitúdinem ejus tu fundásti: justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.

Secreta.

Obláta, Dómine, múnera, nova Unigéniti tui Nativitáte sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Præfatio, et Communicántes. ut supra in prima Missa.

Communio. Ps. 97. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut natus hódie Salvátor mundi, sicut divínæ nobis generatiónis est auctor; ita et immortalitátis sit ipse largítor: Qui tecum vivit.

S. Stephani Protomartyris.

Statio ad S. Stephanum in Cœlio monte.

Introitus. Ps. 118.

Sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: et iníqui persecúti sunt me: ádjuva me, Dómine Deus meus, quia servus tuus exercebátur in tuis justificatiónibus.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit comm. de Nativit. Oratio. Concéde. pag. 24.

Léctio Actuum Apostolórum. c. 6. et 7. c.

In diébus illis: Stéphanus plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Sur-

rexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resístere sapiéntiæ et spirítui, qui loquebátur. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

Graduale. Ps. 118. Sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur: et iníqui persecúti sunt me. ℣. Adjuva me, Dómine Deus meus: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Allelúja, allelúja. ℣. Act. 7. Vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 23. d.

IN illo témpore: Dicébat Jesus scribis et pharisǽis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris, et persequémini de civitáte in civitátem: ut véniat super vos omnis sanguis justus, qui effúsus est super terram, a sánguine Abel justi usque ad sánguinem Zacharíæ, fílii Barachíæ, quem occidístis inter templum et altáre. Amen dico vobis, vénient hæc ómnia super generatiónem istam. Jerúsalem, Jerúsalem, quæ occídis prophétas, et lápidas eos, qui ad te missi sunt, quóties vólui congregáre fílios tuos, quemádmodum gallína cóngregat pullos suos sub alas, et noluísti? Ecce relinquétur vobis domus vestra desérta. Dico enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Credo.

Offertorium. Act. 6. et 7. Elegérunt Apóstoli Stéphanum Levítam, plenum fide et Spíritu sancto: quem lapidavérunt Judǽi orántem, et dicéntem: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, allel.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera pro tuórum commemoratióne sanctórum: ut, sicut illos pássio gloriósos effécit; ita nos devótio reddat innócuos. Per Dóminum.

De Nativit. Secreta. Obláta, Dómine. pag. 26.

Communio. Act. 7. Vídeo cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei: Dómine Jesu, áccipe spíritum meum, et ne státuas illis hoc peccátum.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et, intercedénte beáto Stéphano Mártyre tuo, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum.

De Nativ. Postcommunio. Præsta. pag. 26.

S. Joannis Apost. et Evang.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum.

Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

De Nativit. Oratio. Concéde. pag. 24.

De S. Stephano. Oratio. Da nobis. pag. 26.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciet bona: et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta. Cibábit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum: et firmábitur in illo, et non flectétur: et continébit illum, et non confundétur: et exaltábit illum apud próximos suos, et in médio ecclésiæ apériet os ejus, et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stola glóriæ véstiet illum. Jucunditátem, et exsultatiónem thesaurizábit super illum, et nómine ætérno hæreditábit illum, Dóminus Deus noster.

Graduale. Joañ. 21. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur. ℣. Sed: Sic eum volo manére, donec véniam: tu me séquere.

Allelúja, allelúja.

℣. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his: et scimus, quia verum est testimónium ejus. Allel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 21. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus Petro: Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem, qui et recúbuit in cœna super pectus ejus, et dixit: Dómine, quis est qui tradet te? Hunc ergo cum vidísset Petrus, dixit Jesu: Dómine, hic autem quid? Dicit ei Jesus: Sic eum volo manére, donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Exiit ergo sermo iste inter fratres, quia discípulus ille non móritur. Et non dixit ei Jesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére, donec véniam; quid ad te? Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc: et scimus, quia verum est testimónium ejus. Credo.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ in ejus tibi solemnitáte deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

De Nativit. Secreta. Obláta. pag. 26.

De S. Stephano. Secreta. Súscipe Dómine. pag. 28.

Præfatio, et Communicántes. de Nativitate.

Communio. Joañ. 21. Exiit sermo inter fratres, quod discípulus ille non móritur: et non dixit Jesus: Non móritur; sed: Sic eum volo manére, donec véniam.

Postcommunio.

Reficti cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices deprecámur: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

De Nativ. Postcommunio. Præsta. pag. 26.

De S. Stephano. Postcommunio. Auxiliéntur. p. 28.

Sanctorum Innocentium.

Statio ad S. Paulum.

Introitus. Ps. 8.

EX ore infántium, Deus, et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos. Ps. ibid. Dómi-

ne Dóminus noster: quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis, nec Allelúja, nec Ite Missa est, nisi hoc Festum venerit in Dominica: sed in Octava semper dicuntur.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Orationes de Nativit., de S. Stephano, de S. Joanne ut in Missa sequ. pag. 32.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.
Apoc. 14.

IN diébus illis: Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquam vocem aquárum multárum, et tamquam vocem tonítrui magni: et vocem quam audívi, sicut citharœdórum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quátuor animália, et senióres: et nemo póterat dicere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum, quocúmque íerit. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno: et in ore eórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt ante thronum Dei.

Graduale. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium.
℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 112. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini. Allelúja.

Tractus subscriptus semper dicitur, prætermisso Allelúja, et Versu sequenti, nisi hoc festum venerit in Dominica. In Oct. vero numquam dicitur.

Tractus. Ps. 78. Effudérunt sánguinem sanctórum, velut aquam, in circúitu Jerúsalem.
℣. Et non erat qui sepelíret.
℣. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est super terram.

✠ Sequéntia sancti Evan-
élii secúndum Matthǽum.
Matth. 2. c.

N illo témpore: Angelus
Dómini appáruit in so-
nis Joseph, dicens: Surge,
accipe púerum, et matrem
jus, et fuge in Ægýptum,
esto ibi usque dum dicam
bi. Futúrum est enim, ut
eródes quærat púerum ad
erdéndum eum. Qui con-
irgens accépit púerum, et
atrem ejus nocte, et secés-
t in Ægýptum: et erat ibi
sque ad óbitum Heródis:
t adimplerétur quod di-
tum est a Dómino per Pro-
hétam dicéntem: Ex Ægý-
to vocávi Fílium meum.
'unc Heródes videns quó-
iam illúsus esset a Magis,
átus est valde, et mittens
ccídit omnes púeros, qui
rant in Béthlehem, et in
mnibus fínibus ejus, a bi-
átu et infra, secúndum
empus quod exquisíerat a
lagis. Tunc adimplétum
st quod dictum est per Je-
emiam prophétam dicén-
em: Vox in Rama audíta
st, plorátus, et ululátus
nultus: Rachel plorans fí-
ios suos, et nóluit consolá-
i, quia non sunt. Credo.

Offertorium. Ps. 123. Ani-
ma nostra, sicut passer, eré-
pta est de láqueo venán-
tium: láqueus contrítus est,
et nos liberáti sumus.

Secreta.

Sanctórum tuórum, Dómine, nobis pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut in Missa sequ. pag. 33.

Communio. Matth. 2. Vox in Rama audíta est, plorátus, et ululátus: Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári, quia non sunt.

Postcommunio.

Votíva, Dómine, dona percépimus: quæ sanctórum nobis précibus, et præséntis, quǽsumus, vitæ páriter et ætérnæ tríbue conférre subsídium. Per Dñm.

Aliæ Postcommuniones ut in Missa sequ. pag. 33 et 34.

℟ Si festum S. Thomæ impediatur a Dominica, celebratur Feria secunda sequ. tamquam in sede propria.

S. Thomæ Episc. et Mart.

Introitus.

GAudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti Thomæ Mártyris: de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet col laudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit: præsta, quǽsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

De Nativitate. Oratio.

Concéde, quǽsumus, omnípotens Deus: ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet; quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet.

De S. Stephano. Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere; quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

De S. Joanne. Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, benígnus illústra: ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. (Per Dñm.)

De Ss. Innocentibus. Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres non loquéndo, sed moriéndo confessi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 5.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetipsum clarificávit ut póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 10. Ego sum pastor bonus: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam aúdient, et fiet unum ovíle, et unus pastor. Credo.

Offertorium. Ps. 20. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Thoma, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

De Nativitate. Secreta.

Obláta, Dómine, múnera, nova Unigéniti tui Nativitáte sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda.

De S. Stephano. Secreta.

Súscipe Dómine múnera, pro tuórum commemoratióne sanctórum: ut, sicut illos pássio gloriósos effécit, ita nos devótio reddat innócuos.

De S. Joanne. Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ in ejus tibi solemnitáte deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári. (Per Dñm.)

De Ss. Iñocentibus. Secreta.

Sanctórum tuórum, Dómine, nobis pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Communio. Joañ. 10. Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Thoma, Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

De Nativitate. Postcōmunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut natus

hódie Salvátor mundi, sicut divínæ nobis generatiónis est auctor; ita et immortalitátis sit ipse largítor.

De S. Stephano. Postcomm.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria; et, intercedénte beáto Stéphano Mártyre tuo, sempitérna protectióne confírment.

De S. Joañe. Postcom̃unio.

Reflécti cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices deprecámur: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. (Per Dñm.)

De Ss. Innocentibus. Postcommunio.

Votíva, Dómine, dona percépimus: quæ sanctórum nobis précibus, et præséntis, quǽsumus, vitæ páriter et ætérnæ tríbue conférre subsídium. Per Dñm.

℣ Si Festum Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, et Ss. Innocentium venerit in Domin., ipsa die nihil fit de Dominica; sed die proximo post Festum S. Thomæ Mart. dicitur Missa de Dominica. Si autem Festum S. Thomæ impediatur a Dominica, dicitur Missa de ea, cum commem. Octavarum, et Festum S. Thomæ eo anno celebratur Feria II. sequenti tamquam in sede propria.

℣ Si vero post Fest. S. Thomæ fuerit Sabbatum, ipsa die Sabbati dicitur Missa de Oct. Nativitatis, cum commemor. aliarum Octavarum: et in die S. Silvestri fit Officium de eo, cum comm. Domin. et Octav.

Dominica infra Octavam Nativitatis Domini.

Introitus. Sap. 18.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens sermo tuus, Dómine, de cœlis a regálibus sédibus venit. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui, mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum.

Et fit commem. de Nativ., de S. Stephano, de S. Joanne, et de Ss. Innocentibus ut in Missa præced. p. 32.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Gal. 4.

Fratres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre: ita et nos cum essé-

mus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed fílius: quod si fílius, et hæres per Deum.

Graduale. Ps. 44. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribæ, velóciter scribéntis.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte. Allel.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. c.

IN illo témpore: Erat Joseph et María mater Jesu, mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et benedíxit illis Símeon, et dixit ad Maríam matrem ejus: Ecce pósitus est hic in ruínam, et in resurrectiónem multórum in Israël: et in signum cui contradicétur: et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. Et erat Anna prophetíssa, fília Phánuel, de tribu Aser: hæc procésserat in diébus multis, et víxerat cum viro suo annis septem a virginitáte sua. Et hæc vídua usque ad annos octogínta quátuor: quæ non discedébat de templo, jejúniis et obsecratiónibus sérviens nocte ac die. Et hæc, ipsa hora supervéniens, confitebátur Dómino, et loquebátur de illo ómnibus, qui exspectábant redemptiónem Israël. Et ut perfecérunt ómnia secúndum legem Dómini, revérsi sunt in Galilǽam in civitátem suam Názareth. Puer autem crescébat, et confortabátur, plenus sapiéntia: et grátia Dei erat in illo. Credo.

Offertorium. Ps. 92. Deus firmávit orbem terræ, qui non commovébitur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a sǽculo tu es.

Secreta.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis piæ devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut in Missa præcedenti. pag. 33.

Coṁunio. Matth. 2. Tolle púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcommuniones ut in Missa præced. p. 33 et 34.

Missa de Octava Nativitatis Domini.

Missa. Puer natus. ut in tertia Missa diei Nativitatis, pag. 24. cum Epist. Appáruit. et Evang. Pastóres. ut in secunda Missa ejusdem diei, pag. 23.

Et fit commem. de S. Stephano, de S. Joanne, et de Ss. Innocentibus, ut p. 32.

¶ Si Festum S. Silvestri venerit in Domin., dicitur Missa de eo, cum commem. Domin. et Octavarum.

S. Silvestri Papæ et Conf.

Introitus. Ps. 131.

SAcerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum non avértas fáciem Christi tui. Ps. ibid. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Silvéstri Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. quatuor Octav. ut in festo S. Thomæ. pag. 32.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 2. Tim. 4.

Caríssime: Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes aúribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple. Sóbrius esto. Ego enim jam delíbor, et tempus resolutiónis meæ in-

stat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex: non solum autem mihi, sed et iis qui díligunt advéntum ejus.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 88. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 12. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, et pulsáverit, conféstim apériant ei. Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántes: amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigília vénerit, et ita invénerit, beáti sunt servi illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti: quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti tui nos, Dómine, quǽsumus, ubíque lætíficent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut pag. 33.

Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto Silvéstro Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dñm.

Aliæ Postcommuniones ut pag. 33 et 34.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI

ET OCTAVA NATIVITATIS.

Statio ad S. Mariam trans Tiberim.

Introitus. Isai. 9.

PUer natus est nobis, et fílius datus est nobis: cujus impérium super húmerum ejus: et vocábitur nomen ejus magni consílii Angelus. Ps. 97. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum. Tit. 2. c.

Caríssime: Appáruit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria, sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sǽculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei et Salvatóris nostri Jesu Christi: qui dedit semetípsum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, et mundáret sibi pópulum acceptábilem, sectatórem bonórum óperum. Hæc lóquere, et exhortáre: in Christo Jesu, Dómino nostro.

Graduale. Ps. 97. Vidérunt omnes fines terræ sa-

lutáre Dei nostri: jubiláte Deo omnis terra.
℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum géntium revelávit justítiam suam.
Allelúja, allelúja.
℣. Hebr. 1. Multifárie olim Deus loquens pátribus in prophétis, novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. c.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Tui sunt cœli, et tua est terra: orbem terrárum et plenitúdinem ejus tu fundásti: justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 97. Vidérunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúmdem Dóminum.

℟ Si aliqua ex sequentibus Octavis in Dominica venerit, dicitur Missa de Octava: de Dominica vero nihil fit.

In Octava S. Stephani Protomartyris.

Missa. Sedérunt príncipes. ut in ejus Festo p. 26 præter Orationem sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui primítias Mártyrum in beáti Levítæ Stéphani sánguine dedicásti: tríbue, quǽsumus; ut pro nobis intercéssor exsístat, qui pro suis étiam persecutóribus exorávit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Et fit comm. de S. Joanne, et de Ss. Innocentibus, p. 32.

Dicitur Credo. et Præfatio tantum de Nativitate.

In Octava S. Joannis Apost. et Evang.

Missa dicitur sicut in ejus Festo, pag. 28. cum comm. de Ss. Innocentibus tantum, pag. 30.

Et dicitur Credo. et Præfatio de Apostolis.

In Octava Ss. Innocentium.

Missa. Ex ore. ut in eorum Festo, pag. 29. omissis commemorationibus Octavar.

Dicitur Glória in excélsis.

Graduale cum duobus Allelúja et ℣. Laudáte púeri. ut si Festum fuerit in Dominica.

Non dicitur Credo. nisi venerit in Dominica.

Præfatio de Nativitate.

Dicitur Ite Missa est.

In Vigilia Epiphaniæ.

Introitus. Sap. 18.

Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter habéret, omnípotens sermo tuus, Dómine, de cœlis a regálibus sédibus venit. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem indútus est: indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo: ut in nómine dilécti Fílii tui, mereámur bonis opéribus abundáre: Qui tecum.

Pro comm. S. Telesphori Papæ et Martyris.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Telésphori, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus.

Tertia Oratio de S. Maria, Deus, qui salútis. ut infra pag. 48.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Gal. 4.

Fratres: Quanto témpore hæres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium: sed sub tutóribus et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre: ita et nos cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Quóniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra, clamántem: Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed fílius: quod si fílius, et hæres per Deum.

Graduale. Ps. 44. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 92. Dóminus regnávit, decórem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 2. d.

In illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri. Qui consúrgens, accépit púerum, et matrem ejus, et venit in terram Israël. Aúdiens autem, quod Archeláus regnáret in Judǽa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire: et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilǽæ. Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth: ut adimplerétur quod dictum est per prophétas: Quóniam Nazarǽus vocábitur.

Offertorium. Ps. 92. Deus firmávit orbem terræ, qui non commovébitur: paráta sedes tua, Deus, ex tunc, a sǽculo tu es.

Secreta.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis piæ devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

De S. Telesphoro. Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Telésphoro, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde.

Tertia Secreta Munéribus. ut pag. 49.

Præfatio de Nativitate.

Communio. Matth. 2. Tolle púerum, et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúncti sunt enim, qui quærébant ánimam púeri.

Postcommunio.

Per hujus Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

De S. Telesphoro. Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Telésphoro, Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum.

Tertia Postcomunio. Hæc nos. ut pag. 49.

Vidi per somnium quasi
solem et lunam. Gen. 37. 9.
SAPIENTIA
ORATIO
MORTIFICATIO
POTESTAS REGIA
Regina Saba dedit regi cen
tum viginti tal. III. Reg. 10.

IN EPIPHANIA DOMINI.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Mal. 3.

Ecce advénit dominátor Dóminus: et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. Ps. 71. Deus judícium tuum regi da: et justítiam tuam Fílio regis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti: concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isaiæ 60.

Surge, illumináre Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est. Quia ecce ténebræ opérient terram, et calígo pópulos: super te autem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. Leva in circúitu óculos tuos, et vide: omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: fílii tui de longe vénient, et fíliæ tuæ de látere surgent. Tunc vidébis, et áfflues, mirábitur et dilatábitur cor tuum, quando convérsa fúerit ad te multitúdo maris, fortitúdo géntium vénerit tibi. Inundátio camelórum opériet te, dromedárii Mádian et Epha: omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dño annuntiántes.

Graduale. Ibid. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.
℣. Surge, et illumináre Jerúsalem: quia glória Dómini super te orta est.

Allelúja, allelúja.
℣. Matth. 2. Vídimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 2.

Cum natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes: Ubi est qui natus est rex Judæórum? Vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. Aúdiens autem Heródes rex, turbátus est, et omnis

Jerosólyma cum illo. Et cóngregans omnes príncipes sacerdótum, et scribas pópuli, sciscitabátur ab eis, ubi Christus nascerétur. At illi dixérunt ei: In Béthlehem Judæ: sic enim scriptum est per Prophétam: Et tu Béthlehem terra Juda, nequáquam mínima es in princípibus Juda: ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israël. Tunc Heródes, clam vocátis Magis, diligénter dídicit ab eis tempus stellæ, quæ appáruit eis: et mittens illos in Béthlehem, dixit: Ite, et interrogáte diligénter de púero: et cum invenéritis, renuntiáte mihi, ut et ego véniens adórem eum. Qui cum audíssent regem, abiérunt. Et ecce stella, quam víderant in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens, staret supra, ubi erat puer. Vidéntes autem stellam, gavísi sunt gaúdio magno valde. Et intrántes domum, invenérunt púerum cum María matre ejus, (Hic genuflectitur) et procidéntes adoravérunt eum. Et apértis thesaúris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus, et myrrham. Et respónso accépto in somnis, ne redírent ad Heródem, per áliam viam revérsi sunt in regiónem suam.

Credo.

Offertorium. Ps. 71. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum et Saba dona addúcent: et adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei.

Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, dona propítius intuére: quibus non jam aurum, thus, et myrrha profértur; sed quod eísdem munéribus declarátur, immolátur et súmitur, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Præfatio. Quia cum Unigénitus tuus. Et infra actionem Commnunicántes, et diem sacratíssimum etc. ut in Præfationibus, et dicuntur per totam Octavam.

Communio. Matth. 2. Vídimus stellam ejus in Oriénte, et vénimus cum munéribus adoráre Dóminum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut quæ solémni celebrámus offício, purificátæ mentis intelligéntia consequámur. Per Dóminum nostrum.

℣ Infra Octavam Epiphaniæ fit idem Officium quod in die: et post Orationem diei dicuntur Orationes Deus, qui salútis ætérnæ. et Ecclésiæ tuæ. vel pro Papa. Deus ómnium

fidélium. ut infra in Dominica secunda post Epiph. pag. 48.

¶ De Festis Duplicibus majoribus et alicujus Doctoris Ecclesiæ, quæ infra Octavam veniunt, nihil tunc agitur (nisi tantum de Patrono vel Titulari Ecclesiæ, et de Dedicatione ejusdem, in propria Ecclesia, non tamen in Octava), sed peracta Octava celebrantur: de aliis vero Duplicibus, de Semiduplicibus et de Simplicibus occurrentibus fit tantum Commemoratio.

¶ In Dominica infra Octavam Missa dicitur ut infra. Quod si Epiphania venerit in Dominica, ipsa Missa Dominicæ dicitur in Sabbato infra Octavam, et in die Octavæ nihil fit de Dominica.

Dominica infra Octavam Epiphaniæ.

Introitus.

IN excélso throno vidi sedére virum, quem adórat multitúdo Angelórum, psalléntes in unum: ecce cujus impérii nomen est in ætérnum. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Votíva, quǽsumus Dómine, supplicántis pópuli cœlésti pietáte proséquere: ut et quæ agénda sunt, vídeant; et ad impléndа quæ víderint, convaléscant. Per Dóminum.

Et fit comem. Octav. Epiph. ut in die Festo, pag. 43.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Rom. 12.

Fratres: Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sǽculo, sed reformámini in novitáte sensus vestri: ut probétis, quæ sit volúntas Dei bona, et benéplacens, et perfécta. Dico enim per grátiam, quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere, quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem: et unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei. Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altеríus membra: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 71. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabília magna solus a sǽculo. ℣. Suscípiant montes pacem pópulo tuo, et colles justítiam.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. f.

Cum factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos, et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia, et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quærebátis? nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines. Credo.

Offertorium. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in lætítia: intráte in conspéctu ejus in exsultatióne, quia Dóminus ipse est Deus.

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium vivíficet nos semper, et múniat. Per Dñm.

De Epiphania. Secreta ut pag. 44.

Communio. Luc. 2. Fili, quid fecísti nobis sic? ego, et pater tuus doléntes quærebámus te. Et quid est, quod me quærebátis? nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum.

De Epiphania. Postcommunio. ut pag. 44.

In Octava Epiphaniæ.

Missa. Ecce advénit. ut in die Festo. p. 43, præter seq.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit: præsta, quǽsumus; ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur: Qui tecum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 1. d.

In illo témpore: Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est: quia prior me erat. Et ego nesciébam eum, sed ut manifestétur in Israël, proptérea veni ego in aqua baptízans. Et testimónium perhíbuit Joánnes, dicens: Quia vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cœlo, et mansit super eum. Et ego nesciébam eum: sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: Super quem víderis Spíritum descendéntem, et manéntem super eum, hic est, qui baptízat in Spíritu sancto. Et ego vidi: et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei. Credo.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, pro nati Fílii tui apparitióne deférimus, supplíciter exorántes: ut, sicut ipse nostrórum auctor est múnerum, ita sit ipse misericors et suscéptor, Jesus Christus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Postcommunio.

Cœlésti lúmine, quǽsumus Dómine, semper et ubíque nos præveni: ut mystérium, cujus nos partícipes esse voluísti, et puro cernámus intúitu, et digno percipiámus afféctu. Per Dñm.

℟ Ab Octava Epiphaniæ usque ad Purificationem, nisi fuerit Duplex, post Orationem diei dicuntur istæ Orationes: Deus, qui salútis ætérnæ. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. ut infra in Dominica secunda post Epiph.

℟ Si tempus breve fuerit ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam, ita ut Officia sequ. Dominicarum non possint expleri suis diebus, Officia illarum, quæ supersunt post Dominic. ii. post Epiph., eo anno omittuntur, et resumuntur (quoad Orationem, Epistolam, et Evangelium dumtaxat) post Domin. xxiii. post Pentecosten, ut ibi dicitur in Rubrica.

℟ Si Dominica Septuagesimæ venerit sequ. Dominica post Octavam Epiphaniæ, in præcedenti Sabbato, si non est impeditum Festo Semiduplici, dicitur Missa de Dominica secunda post Epiphaniam cum commem. Festi Simplicis, si in eo occurrat. Si vero Sabbatum fuerit im-

peditum Festo Semiduplici, tunc prima die post Octavam Epiphaniæ, in qua non sit Festum Duplex, dicitur Missa de ii. Dominica, et de Festo Semiduplici in eo occurr. fit tantum Commemoratio.

Dominica II.
post Epiphaniam.

Introitus. Ps. 65.

OMnis terra adóret te, Deus, et psallat tibi: psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Ps. ibid. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: date glóriam laudi ejus.
℣. Glória Patri.

Dicitur Glória in excélsis. in Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive: in ferialibus vero diebus, quando resumitur Missa de Dominica præcedenti, non dicitur. Quod servatur et post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cœléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exaúdi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

De S. Maria. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Contra persec. Ecclesiæ. Oratio. Ecclésiæ tuæ. p. 2.

Vel pro Papa. Orat. Deus, ómnium fidélium. ibid.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 12. b.

Fratres: Habéntes donatiónes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetíam secúndum ratiónem fídei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortátur in exhortándo, qui tríbuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserétur in hilaritáte. Diléctio sine simulatióne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Caritáte fraternitátis ínvicem diligéntes: Honóre ínvicem præveniéntes: Sollicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Dómino serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatióne patiéntes: Oratióni instántes: Necessitátibus sanctórum communicántes: Hospitalitátem sectántes. Benedícite persequéntibus vos: benedícite, et nolíte maledícere. Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus: Idípsum ínvicem sentiéntes:

Non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes.

Graduale. Ps. 106. Misit Dóminus verbum suum, et sanávit eos: et erípuit eos de intéritu eórum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: et mirabília ejus fíliis hóminum.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 148. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus. Allelúja.

¶ Sic dicitur Allelúja cum Versu post Graduale ab Oct. Epiphaniæ usque ad Septuag., et ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, etiam infra hebdomadam, quando resumitur Missa de Dominica.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joánnem. Joan. 2.

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilǽæ: et erat mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et deficiénte vino, dicit mater Jesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Jesus: Quid mihi et tibi est, múlier? nondum venit hora mea. Dicit mater ejus minístris: Quodcúmque díxerit vobis, fácite. Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex pósitæ secúndum purificatiónem Judæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas. Dicit eis Jesus: Impléte hýdrias aqua. Et implevérunt eas usque ad summum. Et dicit eis Jesus: Hauríte nunc, et ferte architriclíno. Et tulérunt. Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant, qui haúserant aquam: vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit: et cum inebriáti fúerint, tunc id, quod detérius est. Tu autem servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit inítium signórum Jesus in Cana Galilǽæ: et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli ejus.

Credo.

Offertorium. Ps. 65. Jubiláte Deo univérsa terra: psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimæ meæ, allelúja.

Secreta.

Obláta, Dómine, múnera sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi.

Contra persecut. Eccles. Secreta. Prótege nos. p. 3.

Vel pro Papa. Secreta. Oblátis. pag. 4.

Communio. Joañ. 2. Dicit Dóminus: Impléte hýdrias aqua, et ferte architriclíno. Cum gustásset architriclínus aquam vinum factam, dicit sponso: Servásti bonum vinum usque adhuc. Hoc signum fecit Jesus primum coram discípulis suis.

Postcommunio.

Augeátur in nobis, quǽsumus Dómine, tuæ virtútis operátio: ut divínis vegetáti sacraméntis, ad eórum promíssa capiénda, tuo múnere præparémur. Per Dóminum nostrum.

De S. Maria. Postcom̃unio. Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cœléstis remédii fáciat esse consórtes.

Contra persec. Eccl. Postcommunio. Quǽsumus. p. 4.

Vel pro Papa. Postcomm. Hæc nos. ibid.

Dominica III. post Epiphaniam.

Introitus. Ps. 96.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Judæ. Ps. ibid. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice: atque ad protegéndum nos, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 48.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 12. d.

Fratres: Nolíte esse prudéntes apud vosmetípsos: nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantum coram Deo, sed étiam coram ómnibus homínibus. Si fíeri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes: Non vosmetípsos defendéntes, caríssimi, sed date locum iræ. Scriptum est enim: Mihi vindícta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci a malo, sed vince in bono malum.

Graduale. Ps. 101. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. ℣. Quóniam ædificávit Dóminus

Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 8.

IN illo témpore: Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ: et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens: Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo. Mundáre. Et conféstim mundáta est lepra ejus. Et ait illi Jesus: Vide, némini díxeris; sed vade, osténde te sacerdóti, et offer munus, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Cum autem introísset Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, *et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo:* Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut pag. 49.

Communio. Luc. 4. Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

Quos tantis, Dómine, largíris uti mystériis: quǽsumus; ut effectibus nos eórum veráciter aptáre dignéris. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 50.

Dominica IV.
post Epiphaniam.

Introitus. Ps. 96.

ADoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Judæ.

Ps. ib. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis: ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

De S. Maria. Oratio. Deus, qui salútis ætérnæ. p. 48.

Contra persec. Ecclesiæ. Oratio. Ecclésiæ tuæ. p. 2.

Vel pro Papa. Oratio. Deus, ómnium. ibid.

Si autem hæc Dominica venerit post Festum Purificationis, dicitur secunda Oratio A cunctis. ut infra in Dominica sequenti p. 53 et tertia ad libitum sacerdotis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 13. c.

Fratres: Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis: qui enim díligit próximum, legem implévit. Nam: Non adulterábis: Non occídes: Non furáberis: Non falsum testimónium dices: Non concupísces: et si quod est áliud mandátum, in hoc verbo instaurátur: Díliges próximum tuum sicut teípsum. Diléctio próximi malum non operátur. Plenitúdo ergo legis est diléctio.

Graduale. Ps 101. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam.

℣. Quóniam ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 8. c.

IN illo témpore: Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus: et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et accessérunt ad eum discípuli ejus, et suscitavérunt eum, dicéntes: Dómine, salva nos, perímus. Et dicit eis Jesus: Quid tímidi estis, módicæ fídei? Tunc surgens, imperávit ventis et mari, et facta est tranquíllitas magna.

Porro hómines miráti sunt, dicéntes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut hujus sacrifícii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum.

De S. Maria. Secreta. Munéribus nostris. p. 49.

Contra persecut. Eccles. Secreta. Prótege nos. p. 3.

Vel pro Papa. Secreta. Oblátis, quǽsumus. p. 4.

Communio. Luc. 4. Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

Múnera tua nos, Deus, a delectatiónibus terrénis expédiant, et cœléstibus semper instaúrent aliméntis. Per Dóminum.

De S. Maria. Postcommunio. Hæc nos. pag. 50.

Contra persecut. Eccles. Postcomm. Quǽsumus. p. 4.

Vel pro Papa. Postcomm. Hæc nos. ibid.

Dominica V. post Epiphaniam.

Introitus. Ps. 96.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Judæ.

Ps. ib. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Famíliam tuam, quǽsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dñm.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

A cunctis nos, quǽsumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. si dicatur ultimo loco.

℞ In hac Oratione nomina Ss. Angelorum et S. Joannis Bapt., præponuntur S. Joseph.

Tertia Oratio dicitur ad *libitum* sacerdotis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.
Col. 3. b.

Fratres: Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos, psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo, et patri per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Ps. 101. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam.

℣. Quóniam ædificávit Dóminus Sion, et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 13. c.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Cum autem dormírent hómines, venit inimícus ejus, et superseminávit zizánia in médio trítici, et ábiit. Cum autem crevísset herba, et fructum fecísset, tunc apparuérunt et zizánia. Accedéntes autem servi patrisfamílias, dixérunt ei: Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Inimícus homo hoc fecit. Servi autem dixérunt ei: Vis, imus, et collígimus ea? Et ait: Non: ne forte colligéntes zizánia, eradicétis simul cum eis et tríticum. Sínite útraque créscere usque ad messem, et in témpore messis dicam messóribus: Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum, tríticum autem congregáte in hórreum meum. Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Secreta.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbuens in præsénti, et glóriam in futúro.

Tertia ad libitum.

Communio. Luc. 4. Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dóminum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Postcom̃unio.

Mundet et múniat nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum.

Dominica VI.
post Epiphaniam.

Introitus. Ps. 96.

Adoráte Deum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion: et exsultavérunt fíliæ Judæ.

Ps. ib. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

Ad poscenda suffr. Sanctorum. Oratio. A cunctis nos. pag. 53.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 1.

Fratres: Grátias ágimus Deo semper pro ómnibus vobis, memóriam vestri faciéntes in oratiónibus nostris sine intermissióne, mémores óperis fídei vestræ, et labóris, et caritátis, et sustinéntiæ spei Dómini nostri Jesu Christi, ante Deum et Patrem nostrum: sciéntes fratres, dilécti a Deo, electiónem vestram: quia Evangélium nostrum non fuit

ad vos in sermóne tantum, sed et in virtúte, et in Spíritu sancto, et in plenitúdine multa, sicut scitis quales fuérimus in vobis propter vos. Et vos imitatóres nostri facti estis, et Dómini, excipiéntes verbum in tribulatióne multa, cum gaúdio Spíritus sancti: ita ut facti sitis forma ómnibus credéntibus in Macedónia, et in Achája. A vobis enim diffamátus est sermo Dómini, non solum in Macedónia, et in Achája, sed et in omni loco fides vestra, quæ est ad Deum, profécta est, ita ut non sit nobis necésse quidquam loqui. Ipsi enim de nobis annúntiant qualem intróitum habuérimus ad vos: et quómodo convérsi estis ad Deum a simulácris, servíre Deo vivo, et vero, et exspectáre Filium ejus de cœlis (quem suscitávit ex mórtuis) Jesum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

Graduale. Ps. 101. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam.

℣. Quóniam ædificávit Dóminus Sion: et vidébitur in majestáte sua.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 96. Dóminus regnávit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 13. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo: quod mínimum quidem est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus, et fit arbor, ita ut vólucres cœli véniant, et hábitent in ramis ejus. Aliam parábolam locútus est eis: Símile est regnum cœlórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum. Hæc ómnia locútus est Jesus in parábolis ad turbas: et sine parábolis non loquebátur eis: ut implerétur quod dictum erat per Prophétam dicéntem: Apériam in parábolis os meum, eructábo abscóndita a constitutióne mundi. Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Hæc nos oblátio, Deus, mundet, quǽsumus, et rénovet, gubérnet, et prótegat. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi p. 55.
Tertia ad libitum.

Communio. Luc. 4. Mirabántur omnes de his, quæ procedébant de ore Dei.

Postcommunio.

Cœléstibus, Dómine, pasti delíciis: quǽsumus; ut semper éadem, per quæ veráciter vívimus, appetámus. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat nos. pag. 55.

Tertia ad libitum.

Dominica in Septuagesima.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus. Ps. 17.

Circumdedérunt me gémitus mortis, dolóres inférni circumdedérunt me: et in tribulatióne mea invocávi Dóminum, et exaudívit de templo sancto suo vocem meam.

Ps. ibid. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. ℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis. ab hac Dominica usque ad Pascha, exceptis Feria quinta in Cœna Domini, et Sabbato sancto, et quando dicitur Missa de Festo.

Oratio.

Preces pópuli tui, quǽsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffr. Sanctorum. A cunctis nos. p. 53.

Tertia ad libitum.

℥ Sic dicitur secunda et tertia Oratio a Festo Purificationis, usque ad Feriam iv. Cinerum exclusive, quando non est Duplex: nisi Dominica Septuagesimæ venerit ante Festum Purificationis, vel in ipsa die Purificationis: quia tunc dicuntur Orationes sicut in Dominica ii. post Epiphaniam, de S. Maria, et contra persec. Ecclesiæ, vel pro Papa. p. 48. Simili modo fiat in Sexagesima et Quinquagesima.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 9. et 10.

Fratres: Nescítis quod ii qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite, ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet: et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant; nos autem incorrúptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum: sic pugno, non quasi äërem vérberans: sed castigo corpus meum, et in servitútem rédigo: ne forte cum áliis prædicáverim, ipse réprobus effíciar. Nolo enim vos igno-

ráre, fratres, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt: (bibébant autem de spirituáli, consequénte eos, petra: petra autem erat Christus:) sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo.

Graduale. Ps. 9. Adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne: sperent in te, qui novérunt te: quóniam non derelínquis quæréntes te, Dómine. ℣. Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: patiéntia paúperum non períbit in ætérnum: exsúrge Dómine, non præváleat homo.

Tractus. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. ℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit? ℣. Quia apud te propitiátio est, et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

¶ A Septuagesima usque ad Feriam iv. Cinerum, Tractus dicitur tantum in Dominicis, et Festis: in Feriis autem, quando repetitur Missa de Dominica, non dicitur, sed tantum Graduale.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 20.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Et egréssus circa horam tértiam, vidit álios stantes in foro otiósos, et dixit illis: Ite et vos in víneam meam, et quod justum fúerit, dabo vobis. Illi autem abiérunt. Iterum autem éxiit circa sextam et nonam horam: et fecit simíliter. Circa undécimam vero éxiit, et invénit álios stantes, et dicit illis: Quid hic statis tota die otiósi? Dicunt ei: Quia nemo nos condúxit. Dicit illis: Ite et vos in víneam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dóminus víneæ procuratóri suo: Voca operários, et redde illis mercédem, incípiens a novíssimis usque ad primos. Cum venissent ergo qui circa undécimam horam vénerant, accepérunt síngulos denários. Veniéntes autem et

primi, arbitráti sunt quod plus essent acceptúri: accepérunt autem et ipsi singulos denários. Et accipiéntes murmurábant advérsus patremfamílias, dicéntes: Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi, et æstus. At ille respóndens uni eórum, dixit: Amíce, non fácio tibi injúriam: nonne ex denário convenísti mecum? Tolle quod tuum est, et vade: volo autem et huic novíssimo dare sicut et tibi. Aut non licet mihi, quod volo, fácere? an óculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? Sic erunt novíssimi primi, et primi novíssimi. Multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti. Credo.

Offertorium. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo, Altíssime.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Si Domin. Septuag. venerit ante Festum Purificationis, vel ipsa die Purificationis erit De S. Maria. Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. pag. 55.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 30. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Postcommunio.

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quæréndo sine fine percípiant. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 55.

Tertia ad libitum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Dominica in Sexagesima.

Statio ad S. Paulum.

Introitus. Ps. 43.

EXsúrge, quare obdórmis, Dómine? exsúrge, et ne repéllas in finem: quare fáciem tuam avértis, oblivísceris tribulatiónem nostram? adhǽsit in terra venter noster: exsúrge Dómine, ádjuva nos, et líbera nos. Ps. ibid. Deus, aúribus nostris audívimus: pa-

tres nostri annuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus: concéde propítius; ut contra advérsa ómnia, Doctóris géntium protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffr. Sanctorum. Oratio. A cunctis nos. p. 53. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
2. Cor. 11. et 12.

Fratres: Libénter suffértis insipiéntes: cum sitis ipsi sapiéntes. Sustinétis enim si quis vos in servitútem rédigit, si quis dévorat, si quis áccipit, si quis extóllitur, si quis in fáciem vos cædit. Secúndum ignobilitátem dico, quasi nos infírmi fuérimus in hac parte. In quo quis audet, (in insipiéntia dico) aúdeo et ego: Hebræi sunt, et ego: Israëlítæ sunt, et ego: Semen Abrahæ sunt, et ego: Minístri Christi sunt, (ut minus sápiens dico) plus ego: in labóribus plúrimis, in carcéribus abundántius, in plagis supra modum, in mórtibus frequénter. A Judǽis quinquies quadragénas, una minus, accépi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium feci, nocte et die in profúndo maris fui: in itinéribus sæpe, perículis flúminum, perículis latrónum, perículis ex génere, perículis ex géntibus, perículis in civitáte, perículis in solitúdine, perículis in mari, perículis in falsis frátribus: in labóre et ærúmna, in vigíliis multis, in fame et siti, in jejúniis multis, in frígore et nuditáte: præter illa quæ extrínsecus sunt, instántia mea quotidiána, sollicitúdo ómnium ecclesiárum. Quis infirmátur, et ego non infírmor? quis scandalizátur, et ego non uror? Si gloriári opórtet: quæ infirmitátis meæ sunt, gloriábor. Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui est benedíctus in sǽcula, scit quod non méntior. Damásci præpósitus gentis Arétæ regis, custodiébat civitátem Damascenórum, ut me comprehénderet: et per fenéstram in sporta dimíssus sum per murum, et sic effúgi manus ejus. Si gloriári opórtet (non éxpedit quidem): véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit), raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et

ıodi hóminem (si-
re, sive extra cor-
, Deus scit), quó-
ıs est in paradí-
dívit arcána ver-
n licet hómini lo-
ujúsmodi gloriá-
e autem nihil glo-
i in infirmitátibus
m, et si volúero
on ero insípiens:
enim dicam: par-
ne quis me exísti-
id quod videt in
quid audit ex me.
nitúdo revelatió-
at me, datus est
lus carnis meæ,
tanæ, qui me co-
Propter quod ter
rogávi, ut discé-
e: et dixit mihi:
i grátia mea: nam
firmitáte perfíci-
ter ígitur gloriá-
irmitátibus meis,
et in me virtus

e. Ps. 82. Sciant
óniam nomen tibi
solus Altíssimus
em terram.
eus, pone illos ut
icut stípulam ante
ıti.
Ps. 59. Commo-
ne terram, et con-
m. ℣. Sana con-
us, quia mota est.
ınt a fácie arcus:
ur elécti tui.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 8.

IN illo témpore: Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem: Exiit, qui séminat, semináre semen suum: et dum séminat, áliud cécidit secus viam, et conculcátum est, et vólucres cœli comedérunt illud. Et áliud cécidit supra petram: et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exórtæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam: et ortum fecit fructum céntuplum. Hæc dicens, clamábat: Qui habet aures audiéndi, aúdiat. Interrogábant autem eum discípuli ejus, quæ esset hæc parábola. Quibus ipse dixit: Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis: ut vidéntes non vídeant, et audiéntes non intélligant. Est autem hæc parábola: Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, hi sunt qui aúdiunt: deínde venit diábolus, et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Nam qui supra petram: qui cum audíerint, cum gaúdio suscípiunt verbum: et hi radíces non habent: qui ad tempus credunt,

et in témpore tentatiónis recédunt. Quod autem in spinas cécidit: hi sunt, qui audiérunt, et a sollicitudínibus, et divítiis, et voluptátibus vitæ, eúntes, suffocántur, et non réferunt fructum. Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia. Credo.

Offertorium. Ps. 16. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: miríﬁca misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, vivíficet nos semper, et múniat. Per Dñm.

Alia Secreta. Exaúdi nos. pag. 55. Tertia ad libitum.

Comunio. Ps. 42. Introíbo ad altáre Dei, ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum.

Alia Postcomm. Mundet. pag. 55. Tertia ad libitum.

℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Dominica in Quinquagesima.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Ps. 30.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias: quóniam firmaméntum meum, et refúgium meum es tu: et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. Ps. ibid. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: atque a peccatórum vínculis absolútos, ab omni nos adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffr. Sanctorum. Oratio. A cunctis nos. p. 53. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
1. Cor. 13.

Fratres: Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cýmbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam: et si habúero omnem fidem, ita ut montes tráns-

feram, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benígna est: Cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaúdet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur. Ex parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænigmate: tunc autem fácie ad fáciem. Nunc cognósco ex parte: tunc autem cognóscam sicut et cógnitus sum. Nunc autem manent, fides, spes, cáritas, tria hæc: major autem horum est cáritas.

Graduale. Ps. 76. Tu es Deus, qui facis mirabília solus: notam fecísti in géntibus virtútem tuam.
℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Israël, et Joseph.

Tractus. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. ℣. Intráte in conspéctu ejus in exsultatióne: scitóte, quod Dóminus ipse est Deus.
℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 18, f.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per prophétas de Fílio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur: et postquam flagelláverint, occídent eum, et tértia die resúrget. Et ipsi nihil horum intellexérunt, et erat verbum istud abscónditum ab eis, et non intelligébant quæ dicebántur. Factum est autem, cum appropinquáret Jéricho, cæcus quidam sedébat secus viam, mendícans. Et cum audíret turbam prætereúntem, interrogábat quid hoc esset? Di-

xérunt autem ei, quod Jesus Nazarénus transíret. Et clamávit, dicens: Jesu fili David miserére mei. Et qui præíbant, increpábant eum ut tacéret. Ipse vero multo magis clamábat: Fili David miserére mei. Stans autem Jesus, jussit illum addúci ad se. Et cum appropinquásset, interrogávit illum, dicens: Quid tibi vis fáciam? At ille dixit: Dómine, ut vídeam. Et Jesus dixit illi: Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum, magníficans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo. Credo.

Offertorium. Ps. 118. Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas: in lábiis meis pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos. pag. 55.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 77. Manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis Dóminus: non sunt fraudáti a desidério suo.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnip Deus: ut, qui cœ aliménta percépimus hæc contra ómnia ad muniámur. Per Dómi

Alia Postcomm. Mu pag. 55. Tertia ad lib

℣. Benedicámus Dómi
℟. Deo grátias.

Feria quarta Ciner

Ante Missam benedic cineres facti de ramis rum, sive aliarum ar præcedenti anno bene hoc modo:

Finita Nona, Sacerd dutus pluviali violace sine casula, cum minist militer indutis, proce benedicendum cineres i aliquo super Altare p Et primo cantatur a cho quens Antiphona.

Psalm. 68.

Exaúdi nos, Dó quóniam beníg misericórdia tu cúndum multitúdinen seratiónum tuárum r nos, Dómine. Ps. ibid vum me fac, Deus: qu intravérunt aquæ usq ánimam meam.

℣. Glória Patri.

Repetitur Exaúdi n

Deinde Sacerdos in Epistolæ, non vertens se pulum, manibus junctis servatur etiam in Orati

omnium benedictionum quoad manus junctas) dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, parce pœniténtibus, propitiáre supplicántibus, et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis, qui bene ✠ dícat, et sancti ✠ ficet hos cíneres, ut sint remédium salúbre ómnibus nomen sanctum tuum humíliter implorántibus, ac semetípsos pro consciéntia delictórum suórum accusántibus, ante conspéctum divínæ cleméntiæ tuæ facínora sua deplorántibus, vel sereníssimam pietátem tuam supplíciter, obnixéque flagitántibus: et præsta per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui; ut quicúmque per eos aspérsi fúerint, pro redemptióne peccatórum suórum, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui non mortem, sed pœniténtiam desíderas peccatórum: fragilitátem conditiónis humánæ benigníssime réspice; et hos cíneres, quos causa proferéndæ humilitátis, atque promeréndæ véniæ, capítibus nostris impóni decérnimus, bene ✠ dícere pro tua pietáte dignáre; ut, qui nos cínerem esse, et ob pravitátis nostræ deméritum in púlverem reversúros cognóscimus; peccatórum ómnium véniam, et prǽmia pœniténtibus repromíssa, misericórditer cónsequi mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui humiliatióne flécteris, et satisfactióne placáris: aurem tuæ pietátis inclína précibus nostris; et capítibus servórum tuórum, horum cínerum aspersióne contáctis, effúnde propítius grátiam tuæ benedictiónis: ut eos et spíritu compunctiónis répleas, et quæ juste postuláverint, efficáciter tríbuas; et concéssa perpétuo stabilíta, et intácta manére decérnas. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ninivítis in cínere et cilício pœniténtibus, indulgéntiæ tuæ remédia præstitísti: concéde propítius; ut sic eos imitémur hábitu, quátenus véniæ prosequámur obténtu. Per Dóminum nostrum.

¶ Postea Celebrans imposito *incenso* in thuribulo, ter asper-

git cineres aqua benedicta, dicendo Antiphonam Aspérges. sine cantu et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Deinde dignior Sacerdos ex Clero accedens ad Altare, imponit cineres Celebranti non genuflexo. Si vero non adsit alius Sacerdos, ipsemet Celebrans, genibus flexis coram Altari, sibi ipsi cineres imponit in capite, nihil dicens, et cantatur statim a Choro Antiphona.

Joël. 2.

Immutémur hábitu, in cínere et cilício: jejunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est dimíttere peccáta nostra Deus noster.

Alia Antiph. Ibid. Inter vestibulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce Dómine, parce pópulo tuo: et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Sequitur Responsorium:

Esth. 13. Joël. 2. Emendémus in mélius, quæ ignorán ter peccávimus: ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus. * Atténde Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi. ℣. Ps. 78. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos. Atténde Dómine. ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Atténde Dómine.

☩ Sacerdos vero, dum cantantur Antiphonæ et Responsorium, detecto capite, primo imponit cineres digniori sacerdoti, a quo ipse accepit, deinde ministris, paratis, genibus flexis coram Altari, dicens:

Genes. 3. Meménto homo, quia pulvis es, et in púlverem revertéris.

☩ Postea veniunt alii, primo Clerus per ordinem, deinde populus: et genibus flexis ante Altare, singulatim recipiunt cineres a Sacerdote, ut dictum est de ministris. Completa cinerum impositione, Sacerdos dicit:

Dóminus vobíscum.

Orémus.

Concéde nobis, Dómine, præsídia milítiæ christiánæ sanctis inchoáre jejúniis: ut contra spiritáles nequítias pugnatúri, continéntiæ muniámur auxíliis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

☩ Deinde dicitur Missa.

Statio ad S. Sabinam.

Introitus. Sap. 11.

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti, dissímulans peccáta hóminum propter pœniténtiam, et parcens illis: quia tu es Dóminus Deus noster.

Ps. 56. Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta Dómine fidélibus tuis: ut jejuniórum venéranda solémnia, et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per Dóminum.

¶ Ab hac die usque ad Dominicam de Passione, post Orationem diei dicuntur duæ sequ. Orationes.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

A cunctis nos, quæsumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte.

Pro vivis et defunctis. Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Joélis Prophétæ.

Joël. 2. c.

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et in fletu, et in planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus, et miséricors est, pátiens, et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit, si convertátur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiónem, sacrifícium, et libámen Dómino Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte Ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos, et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hæreditátem tuam in oppróbri-

um, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, et vinum, et óleum, et replebímini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 56. Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Misit de cœlo, et liberávit me: dedit in oppróbrium conculcántes me.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis.

℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

☙ Supradictus Tractus ab hac die dicitur Feria secunda, quarta, et sexta, usque ad Feriam secundam majoris hebdomadæ, nisi proprius assignetur.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 6. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ, tristes. Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunántes. Amen dico vobis, quia recepérunt mercédem suam. Tu autem, cum jejúnas, unge caput tuum, et fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans, sed Patri tuo, qui est in abscóndito: et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi. Nolíte thesaurizáre vobis thesaúros in terra: ubi ærúgo, et tínea demolítur: et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesaúros in cœlo: ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur; et ubi fures non effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesaúrus tuus, ibi est et cor tuum.

Offertorium. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Secreta.

Fac nos, quæsumus Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári:

s ipsíus venerábilis sa-
nti celebrámus exór-
Per Dóminum.

Aliæ Secretæ
ad Domin. Passionis.

údi nos, Deus salutá-
s noster: ut per hujus
ménti virtútem, a cun-
os mentis et córporis
us tueáris; grátiam
ns in præsénti, et gló-
n futúro.

s, cui soli cógnitus est
úmerus electórum in
na felicitáte locándus:
, quǽsumus; ut, inter-
tibus ómnibus sanctis
universórum, quos in
ne commendátos sus-
us, et ómnium fidélium
a, beátæ prædestina-
liber adscrípta retí-
Per Dóminum.

fatio. Qui corporáli
o.

icitur quotidie usque ad
nicam Passionis, etiam
tis, si in eis propria non
tur.

munio. Ps. 1. Qui me-
tur in lege Dómini die
cte, dabit fructum su-
témpore suo.

Postcommunio.

épta nobis, Dómine,
ræbeant sacraménta
lium: ut tibi grata sint
jejúnia, et nobis pro-
t ad medélam. Per
num nostrum.

Aliæ Postcommuniones.

Mundet et múniat nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos.

Puríficent nos, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: et, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, præsta; ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remíssio ómnium delictórum. Per Dóminum nostrum.

Deinde Sacerdos absolute dicit: Orémus. Et Diaconus (si in officio Diaconatus serviat) versus ad populum junctis manibus dicit: Humiliáte cápita vestra Deo. Alioquin ipse Sacerdos, stans in eodem loco ante librum, et non vertens se ad populum.

Oratio.

Inclinántes se, Dómine, majestáti tuæ, propitiátus inténde: ut qui divíno

múnere sunt refécti, cœléstibus semper nutriántur auxíliis. Per Dóminum.

Et hic modus dicendi Orationem super populum servatur tantummodo in Missis de Feria, usque ad iv. Feriam majoris hebdomadæ. Deinde ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Feria Quinta.

Statio ad S. Georgium.

Introitus. Ps. 54.

DUm clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi, et humiliávit eos, qui est ante sǽcula, et manet in ætérnum: jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. Ps. ib. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut supra in Feria iv. Cinerum. p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 38.

IN diébus illis: Ægrotávit Ezechías usque ad mortem: et introívit ad eum Isaías fílius Amos prophéta, et dixit ei: Hæc dicit Dóminus: Dispóne dómui tuæ, quia moriéris tu, et non vives. Et convértit Ezechías fáciem suam ad paríetem, et orávit ad Dóminum, et dixit: Obsecro, Dómine, meménto quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod bonum est in óculis tuis fécerim. Et flevit Ezechías fletu magno. Et factum est verbum Dómini ad Isaíam, dicens: Vade, et dic Ezechíæ: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui: Audívi oratiónem tuam, et vidi lácrimas tuas: ecce ego adjíciam super dies tuos quíndecim annos: et de manu regis Assyriórum éruam te, et civitátem istam, et prótegam eam, ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 54. Jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Capharnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens:

Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte con stitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Offertorium. Ps. 24. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant non confundéntur.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, Dómine quǽsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut in Fer. iv. Cinerum. p. 69.

Communio. Ps. 50. Acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa, super altáre tuum, Dómine.

Postcommunio.

Cœléstis doni benedictióne percépta: súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur; ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salútis. Per Dóminum.

Aliæ Postcom̃uniones, ut in Feria iv. Cinerum. p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Parce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Statio ad Ss. Joannem et Paulum.

Introitus. Ps. 29. AUdivit Dóminus, et misértus est mihi: Dóminus factus est adjútor meus. Ps. ibid. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Inchoáta jejúnia, quǽsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut supra in Feria iv. Cinerum. p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 58.

Hæc dicit Dóminus Deus: Clama, ne cesses: quasi tuba exálta vocem tuam: et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Jacob peccáta eórum. Me étenim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justítiam fécerit, et judícium Dei sui non derelíquerit: rogant me judícia justítiæ: appropinquáre Deo volunt. Quare jejunávimus, et non adspexísti: humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenítur volúntas vestra, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites, et contentiónes jejunátis, et percútitis pugno ímpie. Nolíte jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? numquid contorquére quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? numquid istud vocábis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc est magis jejúnium quod elégi? dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes; dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum. Quia misericors sum, Dóminus Deus tuus.

Graduale. Ps. 26. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini: et prótegar a templo sancto ejus.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum. ut p. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 5. et 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum: et ódio ha-

bébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his qui odérunt vos, et oráte pro persequéntibus, et calumniántibus vos: ut sitis fílii Patris vestri, qui in cœlis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos, et pluit super justos et injústos. Si enim dilígitis eos qui vos díligunt, quam mercédem habébitis? nonne et publicáni hoc fáciunt? Et si salutavéritis fratres vestros tantum, quid ámplius fácitis? nonne et éthnici hoc fáciunt? Estóte ergo vos perfécti, sicut et Pater vester cœléstis perféctus est. Atténdite ne justítiam vestram faciátis coram homínibus, ut videámini ab eis: alióquin mercédem non habébitis apud Patrem vestrum, qui in cœlis est. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis, et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus. Amen dico vobis, recepérunt mercédem suam. Te autem faciénte eleemósynam, nésciat sinistra tua, quid fáciat déxtera tua, ut sit eleemósyna tua in abscóndito, et Pater tuus, qui videt in abscóndito, reddet tibi.

Offertorium. Ps. 118. Dómine, vivífica me secúndum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Secreta.

Sacrifícium, Dómine, observántiæ quadragesimális, quod offérimus, præsta, quǽsumus: ut tibi et mentes nostras reddat accéptas, et continéntiæ promptióris nobis tríbuat facultátem. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut in Fer. iv. Cinerum. p. 69.

Communio. Ps. 2. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre: apprehéndite disciplínam, ne pereátis de via justa.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos uno pane cœlésti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomuniones, ut in Feria iv. Cinerum. p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tuére Dómine pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda: quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per Dóminum.

Sabbato.

Statio ad S. Tryphonem.

Introitus. Ps. 29.

AUdívit Dóminus, et misértus est mihi: Dóminus factus est adjútor meus. Ps. ibid. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris: et concéde; ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut in Feria iv. Cinerum, p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 58. c.

Hæc dicit Dóminus Deus: Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígitum, et loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem tibi dabit Dóminus semper, et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ. Et ædificabúntur in te desérta sæculórum: fundaménta generatiónis et generatiónis suscitábis: et vocáberis ædificátor sépium, avértens sémitas in quiétem. Si avérteris a sábbato pedem tuum, fácere voluntátem tuam in die sancto meo, et vocáveris sábbatum delicátum, et sanctum Dómini gloriósum, et glorificáveris eum, dum non facis vias tuas, et non invenítur volúntas tua, ut loquáris sermónem: tunc delectáberis super Dómino: et sustóllam te super altitúdines terræ, et cibábo te hæreditáte Jacob patris tui. Os enim Dómini locútum est.

Graduale. Ps. 26. Unam pétii a Dómino, hanc requíram, ut inhábitem in domo Dómini. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini, et prótegar a templo sancto ejus.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 6. f.

IN illo témpore: Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et videns discípulos suos laborántes in remigándo (erat enim ventus contrárius eis), et circa quartam vigíliam noctis venit ad eos ámbulans supra mare: et volébat præteríre eos. At illi, ut vidérunt eum ambu-

lántem supra mare, putavérunt phantásma esse, et exclamavérunt. Omnes enim vidérunt eum, et conturbáti sunt. Et statim locútus est cum eis, et dixit eis: Confídite, ego sum, nolíte timére. Et ascéndit ad illos in navim, et cessávit ventus. Et plus magis intra se stupébant: non enim intellexérunt de pánibus: erat enim cor eórum obcæcátum. Et cum transfretássent, venérunt in terram Genésareth, et applicuérunt. Cumque egréssi essent de navi, contínuo cognovérunt eum: et percurréntes univérsam regiónem illam cœpérunt in grabátis eos, qui se male habébant, circumférre ubi audiébant eum esse. Et quocúmque introíbat, in vicos, vel in villas, aut civitátes, in platéis ponébant infírmos, et deprecabántur eum, ut vel fímbriam vestiménti ejus tángerent: et quotquot tangébant eum, salvi fiébant.

Offertorium. Ps. 118. Dómine, vivífica me secúndum elóquium tuum: ut sciam testimónia tua.

Secreta.

Súscipe, Dómine, sacrifícium, cujus te voluísti dignánter immolatióne placári: præsta quǽsumus; ut, hujus operatióne mundáti, beneplácitum tibi nostræ mentis offerámus affectum. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut in Fer. iv. Cinerum. p. 69.

Communio. Ps. 2. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre: apprehéndite disciplínam, ne pereátis de via justa.

Postcommunio.

Cœléstis vitæ múnere vegetáti, quǽsumus Dómine: ut quod est nobis in præsénti vita mystérium, fiat æternitátis auxílium. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomuniones, ut in Feria iv. Cinerum. p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Fidéles tui, Deus, per tua dona firméntur: ut éadem et percipiéndo requírant, et quæréndo sine fine percípiant. Per Dóminum.

Dominica Prima in Quadragesima.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus. Ps. 90.

INvocábit me, et ego exaúdiã eum: erípiam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum. Ps. ibid. Qui

hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua quadragesimáli observatióne puríficas: præsta famíliæ tuæ; ut, quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
2. Cor. 6.

Fratres: Exhortámur vos, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis. Némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum: sed in ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris, et a sinístris: per glóriam, et ignobilitátem: per infámiam, et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Graduale. Ps. 90. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Tractus. Ibid. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cœli commorábitur. ℣. Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: Deus meus, sperábo in eum.
℣. Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, et a verbo áspero. ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi, et sub pennis ejus sperábis.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis a timóre noctúrno. ℣. A sagitta volánte per diem, a negótio perambulánte in ténebris, a ruína et dæmónio meridiáno. ℣. Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: tibi autem non appropinquábit.

℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem.
℣. Quóniam in me sperávit, liberábo eum: prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum. ℣. Invocábit me, et ego exaúdiam eum: cum ipso sum in tribulatióne. ℣. Erípiam eum, et glorificábo eum: longitúdine diérum adimplébo eum, et osténdam illi salutáre meum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 4.

IN illo témpore: Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et accédens tentátor, dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. Qui respóndens, dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo, quod procédit de ore Dei. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum super pinnáculum templi, et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum. Scriptum est enim: Quia Angelis suis mandávit de te, et in mánibus tollent te, ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum. Ait illi Jesus: Rursum scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Iterum assúmpsit eum diábolus in montem excélsum valde: et osténdit ei ómnia regna mundi, et glóriam eórum, et dixit ei: Hæc ómnia tibi dabo, si cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jesus: Vade Sátana: scriptum est enim: Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Tunc relíquit eum diábolus: et ecce Angeli accessérunt, et ministrábant ei. Credo.

Offertorium. Ps. 90. Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circúmdabit te véritas ejus.

Secreta.

Sacrifícium quadragesimális inítii solémniter immolámus, te, Dómine, deprecántes: ut, cum epulárum restrictióne carnálium, a nóxiis quoque voluptátibus temperémus. Per Dñm.
Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 90. Scápulis suis obumbrábit tibi Dóminus, et sub pennis ejus sperábis: scuto circúmdabit te véritas ejus.

Postcommunio.

Tui nos, Dómine, sacraménti libátio sancta restaúret: et a vetustáte purgátos, in mystérii salutáris fáciat transíre consórtium. Per Dóminum.

Aliæ Postcomuniones, ut pag. 69.

Feria Secunda.

Statio ad S. Petrum ad Vincula.

Introitus. Ps. 122.

Sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum: ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nobis: miserére nobis, Dómine: miserére nobis. Ps. ibid. Ad te levávi óculos meos: qui hábitas in cœlis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Convérte nos, Deus salutáris noster: et ut nobis jejúnium quadragesimále profíciat, mentes nostras cœléstibus ínstrue disciplínis. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. Ezech. 34. c.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis. Et edúcam eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam: et pascam eas in móntibus Israël, in rivis, et in cunctis sédibus terræ. In páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israël erunt páscua eárum: ibi requiéscent in herbis viréntibus, et in páscuis pínguibus pascéntur super montes Israël. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat, requíram; et quod abjéctum erat, redúcam; et quod confráctum fúerat, alligábo; et quod infírmum fúerat, consolidábo; et quod pingue et forte, custódiam: et pascam illas in judício, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 83. Protéctor noster ádspice, Deus, et réspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum. ut pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 25. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum

vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hœdis: et státuet oves quidem a dextris suis, hœdos autem a sinístris. Tunc dicet Rex his, qui a dextris ejus erunt: Veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me: nudus, et cooperuístis me: infírmus, et visitástis me: in cárcere eram, et venístis ad me. Tunc respondébunt ei justi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, et pávimus te: sitiéntem, et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem, et collégimus te: aut nudum, et cooperúimus te? aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere, et vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen dico vobis, quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis. Tunc dicet et his, qui a sinístris erunt: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre: sitívi, et non dedístis mihi potum: hospes eram, et non collegístis me: nudus, et non cooperuístis me: infírmus, et in cárcere, et non visitástis me. Tunc respondébunt ei et ipsi, dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, aut sitiéntem, aut hóspitem, aut nudum, aut infírmum, aut in cárcere, et non ministrávimus tibi? Tunc respondébit illis, dicens: Amen dico vobis: Quámdiu non fecístis uni de minóribus his, nec mihi fecístis. Et ibunt hi in supplícium ætérnum: justi autem in vitam ætérnam.

Offertorium. Ps. 118. Levábo óculos meos, et considerábo mirabília tua, Dómine, ut dóceas me justítias tuas: da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Comúnio. Matth 25. Amen dico vobis: quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi.

Postcommunio.

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut cujus lætámur gustu, renovémur effectu. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum: et quidquid pro eis merémur, propitiátus avérte. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Statio ad S. Anastasiam.

Introitus. Ps. 89.

Domine, refúgium factus es nobis a generatióne, et progénie: a sǽculo, et in sǽculum tu es. Ps. ibid. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis: a sǽculo, et usque in sǽculum tu es Deus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Réspice, Dómine, famíliam tuam, et præsta: ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 55. b.

In diébus illis: Locútus est Isaías prophéta, dicens: Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum: et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti: sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 140. Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 21. b.

IN illo témpore: Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens: Quis est hic? Pópuli autem dicébant: Hic est Jesus Prophéta a Názareth Galilǽæ. Et intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes, et eméntes in templo; et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit: et dicit eis: Scriptum est: Domus mea domus oratiónis vocábitur: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et accessérunt ad eum cæci et claudi in templo: et sanávit eos. Vidéntes autem príncipes sacerdótum, et scribæ mirabília, quæ fecit, et púeros clamántes in templo, et dicéntes: Hosánna fílio David: indignáti sunt, et dixérunt ei: Audis quid isti dicunt? Jesus autem dixit eis: Utique. Numquam legístis: Quia ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem? Et relíctis illis, ábiit foras extra civitátem in Betháiam: ibíque mansit.

Offertorium. Ps. 30. In te sperávi, Dómine: dixi: Tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Comunio. Ps. 4. Cum invocárem te, exaudísti me, Deus justítiæ meæ: in tribulatióne dilatásti me: miserére mihi, Dómine, et exaúdi oratiónem meam.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Ascéndant ad te, Dómine, preces nostræ: et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per Dóminum.

Feria Quarta Quatuor Temp. Quadrages.

Statio ad S. Máriam majorem.

Introitus. Ps. 24.

REminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt: ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos Deus Israël ex ómnibus an-

gústiis nostris. Ps. ibid. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Preces nostras, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: et contra cuncta nobis adversántia, déxteram tuæ majestátis extènde. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Exodi.
Exodi 24. c.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, et esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mandáta quæ scripsi: ut dóceas fílios Israël. Surrexérunt Móyses et Jósue miníster ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Exspectáte hic donec revertámur ad vos. Habétis Aaron et Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiónis, referétis ad eos. Cumque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitávit glória Dómini super Sínai, tegens illum nube sex diébus: séptimo autem die vocávit eum de médio calíginis. Erat autem spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardens super vérticem montis, in conspéctu filiórum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: et fuit ibi quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus.

Graduale. Ps. 24. Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitátibus meis éripe me, Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea.

Hic non dicitur Flectámus génua.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

Devotiónem pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.
3. Reg. 19.

IN diébus illis: Venit Elías in Bersabée Juda, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in desértum, viam uníus diéi. Cumque venísset, et sedéret subter unam juníperum, petívit ánimæ suæ ut morerétur, et ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quam patres mei. Projecítque se, et ob-

dormívit in umbra juníperi: et ecce Angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: Surge et cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis, et vas aquæ: comédit ergo et bibit, et rursum obdormívit. Reversúsque est Angelus Dómini secúndo, et tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cum surrexísset, comédit, et bibit, et ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadraginta diébus, et quadraginta nóctibus, usque ad montem Dei Horeb.

Tractus. Ps. 24. De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. ℣. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei. ℣. Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: confundántur omnes faciéntes vana.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 12. c.

IN illo témpore: Respondérunt Jesu quidam de scribis et pharisǽis, dicéntes: Magíster, vólumus a te signum vidére. Qui respóndens, ait illis: Generátio mala et adúltera signum quærit: et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus, et tribus nóctibus: sic erit Fílius hóminis in corde terræ tribus diébus, et tribus nóctibus. Viri Ninivítæ surgent in judício cum generatióne ista, et condemnábunt eam: quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. Et ecce plus quam Jonas hic. Regína Austri surget in judício cum generatióne ista, et condemnábit eam: quia venit a fínibus terræ audíre sapiéntiam Salomónis. Et ecce plus quam Sálomon hic. Cum autem immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca árida, quærens réquiem, et non ínvenit. Tunc dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et véniens, ínvenit eam vacántem, scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et intrántes hábitant ibi: et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Sic erit et generatióni huic péssimæ. Adhuc eo loquénte ad turbas, ecce mater ejus, et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et

fratres tui foris stant, quæréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, et soror, et mater est.

Offertorium. Ps. 118. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut et delícta nostra miserátus absólvas, et nutántia corda tu dírigas. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 5. Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Postcommunio.

Tui, Dómine, perceptióne sacraménti, et a nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra: ut vidére possímus, quæ agénda sunt; et quæ recta sunt, ágere valeámus. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta.

Statio ad S. Laurentium in Paneperna.

Introitus. Ps. 95.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ibid. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Devotiónem pópuli tui, quǽsumus Dómine, benígnus inténde: ut, qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. Ezech. 18.

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est, quod inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra

Israël, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiórum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultra vobis parábola hæc in provérbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ita et ánima fílii, mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriétur. Et vir si fúerit justus, et fécerit judícium et justítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non leváverit ad idóla domus Israël: et uxórem próximi sui non violáverit, et ad mulíerem menstruátam non accésserit: et hóminem non contristáverit: pignus debitóri reddíderit, per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto: ad usúram non commodáverit, et ámplius non accéperit: ab iniquitáte avérterit manum suam, et judícium verum fécerit inter virum et virum: in præcéptis meis ambuláverit, et judícia mea custodíerit, ut fáciat veritátem: hic justus est, vita vivet, ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 16. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. De vultu tuo judícium meum pródeat: óculi tui vídeant æquitátem.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 15. c.

IN illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri et Sidónis. Et ecce múlier Chananǽa a fínibus illis egréssa clamávit, dicens ei: Miserére mei, Dómine fili David: fília mea male a dæmónio vexátur. Qui non respóndit ei verbum. Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum, dicéntes: Dimítte eam; quia clamat post nos. Ipse autem respóndens, ait: Non sum missus nisi ad oves, quæ periérunt domus Israël. At illa venit, et adorávit eum, dicens: Dómine, ádjuva me. Qui respóndens, ait: Non est bonum súmere panem filiórum, et míttere cánibus. At illa dixit: Etiam, Dómine: nam et catélli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominórum suórum. Tunc respóndens Jesus, ait illi: O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanáta est fília ejus ex illa hora.

Offertorium. Ps. 33. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta.

Sacrifícia, Dómine quǽsumus, propítius ista nos

salvent, quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joann. 6. Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sæculi vita.

Postcommunio.

Tuórum nos, Dómine, largitáte donórum, et temporálibus attólle præsídiis, et rénova sempitérnis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulis christiánis: et quæ profiténtur agnóscere, et cœléste munus dilígere, quod frequéntant. Per Dóminum nostrum.

Feria Sexta

Quatuor Temp. Quadrages.

Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Ps. 24.

De necessitátibus meis éripe me, Dñe: vide humilitátem meam et labórem meum, et dimítte ómnia peccáta mea.

Ps. ibid. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Esto, Dómine, propítius plebi tuæ: et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut in Feria iv. Cinerum. p. 67.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. Ezech. 18. d.

Hæc dicit Dóminus Deus: Anima, quæ peccáverit, ipsa moriétur: fílius non portábit iniquitátem patris, et pater non portábit iniquitátem fílii: justítia justi super eum erit, et impíetas ímpii erit super eum. Si autem ímpius égerit pœniténtiam ab ómnibus peccátis suis, quæ operátus est, et custodíerit ómnia præcépta mea, et fécerit judícium et justítiam: vita vivet, et non moriétur. Omnium iniquitátum ejus, quas operátus est, non recordábor: in justítia sua, quam operátus est, vivet. Numquid voluntátis meæ est mors ímpii, dicit Dóminus Deus, et non ut convertátur a viis suis, et vivat? Si autem avérterit se justus a justítia sua, et fécerit iniquitátem secúndum omnes abominatiónes, quas operári solet ímpius, numquid vivet? omnes justítiæ ejus, quas fécerat, non recordabúntur: in prævaricatióne,

qua prævaricátus est, et in peccáto suo, quod peccávit, in ipsis moriétur. Et dixístis: Non est æqua via Dómini. Audíte ergo domus Israël: Numquid via mea non est æqua, et non magis viæ vestræ pravæ sunt? Cum enim avérterit se justus a justítia sua, et fécerit iniquitátem, moriétur in eis: in injustítia, quam operátus est: moriétur. Et cum avérterit se ímpius ab impietáte sua, quam operátus est, et fécerit judícium et justítiam: ipse ánimam suam vivificábit. Consíderans enim, et avértens se ab ómnibus iniquitátibus suis, quas operátus est, vita vivet, et non moriétur, ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 85. Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
℣. Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra. pag. 68.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis Probática Piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat autem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia jam multum tempus habéret, dicit ei: Vis sanus fíeri? Respóndit ei lánguidus: Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam: dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille: et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat autem sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judǽi illi qui sanátus fúerat: Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is

autem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. Abiit ille homo, et nuntiávit Judǽis, quia Jesus esset, qui fecit eum sanum.

Offertorium. Ps. 102. Bénedic ánima mea Dómino, et noli oblivisci omnes retributiónes ejus: et renovábitur, sicut áquilæ, juvéntus tua.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera nostris obláta servítiis: et tua propítius dona sanctífica. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 6. Erubéscant, et conturbéntur omnes inimíci mei: avertántur retrórsum, et erubéscant valde velóciter.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Exaúdi nos, miséricors Deus: et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per Dóminum.

Sabbato

Quatuor Temp. Quadrages.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Ps. 87.

INtret orátio mea in conspéctu tuo: inclína aurem tuam ad precem meam, Dómine.

Ps. ibid. Dómine Deus salútis meæ: in die clamávi, et nocte coram te.

℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Pópulum tuum, quǽsumus Dómine, propítius réspice: atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per Dóminum.

Léctio libri Deuteronómii.

Deut. 26. c.

IN diébus illis: Locútus est Móyses ad pópulum, dicens: Quando compléveris décimam cunctárum frugum tuárum, loquéris in conspéctu Dómini Dei tui: Abstuli quod sanctificátum est de domo mea, et dedi illud levítæ, et ádvenæ, et pupíllo, ac víduæ, sicut jussísti mihi: non præterívi mandáta

tua, nec sum oblítus impérii tui. Obedívi voci Dómini Dei mei, et feci ómnia sicut præcepísti mihi. Réspice de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo, et bénedic pópulo tuo Israël, et terræ, quam dedísti nobis, sicut jurásti pátribus nostris, terræ lacte et melle manánti. Hódie Dóminus Deus tuus præcépit tibi, ut fácias mandáta hæc atque judícia: et custódias, et ímpleas ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua. Dóminum elegísti hódie, ut sit tibi Deus, et ámbules in viis ejus, et custódias cæremónias illíus, et mandáta atque judícia, et obédias ejus império. Et Dóminus elégit te hódie, ut sis ei pópulus peculiáris, sicut locútus est tibi, et custódias ómnia præcépta illíus: et fáciat te excelsiórem cunctis géntibus, quas creávit in laudem, et nomen, et glóriam suam: ut sis pópulus sanctus Dómini Dei tui, sicut locútus est.

Graduale. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Protéctor noster áspice, Deus: ut, qui malórum nostrórum póndere prémimur, percépta misericórdia, líbera tibi mente famulémur. Per Dóminum.

Léctio libri Deuteronómii. Deut. 11. c.

IN diébus illis: Dixit Móyses fíliis Israël: Si custodiéritis mandáta, quæ ego præcípio vobis, et fecéritis ea, ut diligátis Dóminum Deum vestrum, et ambulétis in ómnibus viis ejus, adhæréntes ei, dispérdet Dóminus omnes gentes istas ante fáciem vestram, et possidébitis eas, quæ majóres et fortióres vobis sunt. Omnis locus quem calcáverit pes vester, vester erit. A desérto, et a Líbano, a flúmine magno Euphráte, usque ad mare Occidentále erunt términi vestri. Nullus stabit contra vos: terrórem vestrum et formídinem dabit Dóminus Deus vester super omnem terram, quam calcatúri estis, sicut locútus est vobis Dóminus Deus vester.

Graduale. Ps. 83. Protéctor noster áspice, Deus, et réspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatiónibus nostris: ut esse, te largiénte, mereámur et inter próspera húmiles, et inter advérsa secúri. Per Dóminum.

Léctio libri Machabæórum. 2. Mach. 1. f.

IN diébus illis: Oratiónem faciébant omnes sacerdótes, dum consummarétur sacrifícium, Jónatha inchoánte, céteris autem respondéntibus. Et Nehemiæ erat orátio hunc habens modum: Dómine Deus ómnium creátor, terríbilis et fortis, justus et miséricors, qui solus es bonus rex, solus præstans, solus justus, et omnípotens, et ætérnus, qui líberas Israël de omni malo, qui fecísti patres eléctos, et sanctificásti eos: áccipe sacrifícium pro univérso pópulo tuo Israël, et custódi partem tuam, et sanctífica: ut sciant gentes, quia tu es Deus noster.

Graduale. Ps. 89. Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut, qui juste pro peccátis nostris affligimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per Dñm.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 36.

Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos, et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum: et immítte timórem tuum super gentes, quæ non exquisiérunt te: ut cognóscant, quia non est Deus nisi tu, et enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, quóniam non est Deus præter te, Dómine. Innova signa, et immúta mirabília. Glorífica manum, et bráchium dextrum. Excita furórem, et effúnde iram. Tolle adversárium, et afflíge inimícum. Festina tempus, et meménto finis, ut enárrent mirabília tua, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 140. Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio mánuum

meárum sacrifícium vespertínum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum.

Lectio Danielis. Angelus Dómini. cum Hymno Benedíctus. ut in Sabbato Quatuor Temp. Advent. p. 14.

Hic non dicitur Flectámus génua. ℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 5.

Fratres: Rogámus vos, corrípite inquiétos, consolámini pusillánimes, suscípite infírmos, patiéntes estóte ad omnes. Vidéte ne quis malum pro malo alícui reddat: sed semper quod bonum est sectámini in ínvicem, et in omnes. Semper gaudéte. Sine intermissióne oráte. In ómnibus grátias ágite: hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. Spíritum nolíte exstínguere. Prophetías nolíte spérnere. Omnia autem probáte: quod bonum est tenéte. Ab omni spécie mala abstinéte vos. Ipse autem Deus pacis sanctíficet vos per ómnia: ut íntegor spíritus vester, et ánima, et corpus sine queréla, in advéntu Dómini nostri Jesu Christi servétur.

Tractus. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Evangelium. Assúmpsit Jesus. ut in Dominica sequ. pag. 93.

Offertorium. Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ, in die clamávi, et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Secreta.

Præséntibus sacrifíciis, quǽsumus Dómine, jejúnia nostra sanctífica: ut, quod observántia nostra profitétur extrínsecus, intérius operétur. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 7. Dómine Deus meus, in te sperávi: líbera me ab ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

Postcommunio.

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Fidéles tuos, Deus, benedíctio desideráta confírmet: quæ eos, et a tua voluntáte numquam fáciat discrepáre, et tuis semper indúlgeat benefíciis gratulári. Per Dóminum.

Dominica Secunda in Quadragesima.

Statio ad S. Mariam in Domnica.

Introitus. Ps. 24.

Reminiscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ a sǽculo sunt: ne umquam dominéntur nobis inimíci nostri: líbera nos, Deus Israël, ex ómnibus angústiis nostris. Ps. ibid. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui cónspicis omni nos virtúte destítui: intérius exteriúsque custódi; ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 4.

Fratres: Rogámus vos, et obsecrámus in Dómino Jesu: ut, quemádmodum accepístis a nobis, quómodo opórteat vos ambuláre et placére Deo, sic et ambulétis, ut abundétis magis. Scitis enim quæ præcépta déderim vobis per Dóminum Jesum. Hæc est enim volúntas Dei, sanctificátio vestra: ut abstineátis vos a fornicatióne, ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidére in sanctificatióne, et honóre; non in passióne desidérii, sicut et gentes, quæ ignórant Deum: et ne quis supergrediátur, neque circumvéniat in negótio fratrem suum: quóniam vindex est Dóminus de his ómnibus, sicut prædíximus vobis, et testificáti sumus. Non enim vocávit nos Deus in immundítiam, sed in sanctificatiónem: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 24. Tribulatiónes cordis mei dilatátæ sunt: de necessitátibus meis

éripe me, Dómine. ℣. Vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea.

Tractus. Ps. 105. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus. ℣. Quis loquétur poténtias Dómini: audítas fáciet omnes laudes ejus? ℣. Beáti qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore.
℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et resplénduit fácies ejus sicut sol: vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuérunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui: ipsum audíte. Et audiéntes discípuli, cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde. Et accéssit Jesus, et tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, et nolíte timére. Levántes autem óculos suos, néminem vidérunt, nisi solum Jesum. Et descendéntibus illis de monte, præcépit eis Jesus, dicens: Némini dixéritis visiónem, donec Fílius hóminis a mórtuis resúrgat. Credo.

Offertorium. Ps. 118. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Secreta.

Sacrificiis præséntibus, Dómine, quǽsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 5. Intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Feria Secunda.

Statio ad sanctum Clementem.

Introitus. Ps. 25.

REdime me, Dómine, et miserére mei: pes enim meus stetit in via recta: in ecclésiis benedícam Dóminum.

Ps. ibid. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: et in Dómino sperans, non infirmábor.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet; sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Daniélis Prophétæ. Dan. 9. d.

IN diébus illis: Orávit Dániel Dóminum, dicens: Dómine Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægýpti in manu forti, et fecísti tibi nomen secúndum diem hanc: peccávimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam: avertátur, óbsecro, ira tua, et furor tuus a civitáte tua Jerúsalem, et monte sancto tuo. Propter peccáta enim nostra, et iniquitátes patrum nostrórum, Jerúsalem et pópulus tuus in oppróbrium sunt ómnibus circúitum nostrum. N ergo exaúdi, Deus nos oratiónem servi tui, et ces ejus: et osténde fác tuam super sanctuáriun um, quod desértum est, pter temetípsum. Incl Deus meus, aurem tuan audi: áperi óculos tuos vide desolatiónem nostr et civitátem, super quan vocátum est nomen tu neque enim in justifica nibus nostris prostérni preces ante fáciem tu sed in miseratiónibus multis. Exaúdi Dómine, cáre Dómine: atténde et ne moréris propter teme sum, Deus meus: quia men tuum invocátum est per civitátem, et super pulum tuum, Dómine D noster.

Graduale. Ps. 69. A tor meus, et liberátor m esto: Dómine, ne tardá ris. ℣. Confundántur, et vereántur inimíci mei, quærunt ánimam meam.

Tractus. Ps. 102. Dómi non secúndum peccáta stra. pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Ev gélii secúndum Joánne Joann. 8. c.

IN illo témpore: Dixit sus turbis Judæóru Ego vado, et quærétis

ɪeccáto vestro morié-
Quo ego vado, vos
otéstis veníre. Dicé-
rgo Judǽi: Numquid
ciet semetípsum, quia
Quo ego vado, vos non
is veníre? Et dicébat
'os de deórsum estis,
e supérnis sum. Vos
ndo hoc estis, ego non
e hoc mundo. Dixi er-
is, quia moriémini in
is vestris: si enim non
éritis quia ego sum,
nini in peccáto ve-
Dicébant ergo ei: Tu
s? Dixit eis Jesus:
pium, qui et loquor
Multa hábeo de vo-
qui, et judicáre. Sed
e misit, verax est: et
ıæ audívi ab eo, hæc
in mundo. Et non
vérunt, quia Patrem
licébat Deum. Dixit
is Jesus: Cum exalta-
Fílium hóminis, tunc
scétis quia ego sum,
eipso fácio nihil: sed
ócuit me Pater, hæc
: et qui me misit, me-
st, et non relíquit me
; quia ego, quæ plá-
nt ei, fácio semper.
torium. Ps. 15. Be-
m Dóminum, qui trí-
ihi intelléctum: pro-
m Dóminum in con-
meo semper: quó-
dextris est mihi, ne
vear.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, tua nos protectióne dignos effíciat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 8. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per Dóminum nostrum.

Feria Tertia.

Statio ad sanctam Balbinam.

Introitus. Ps. 26. Tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum, Dómine, requíram: ne avértas fáciem tuam a me.

Ps. ib. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem timébo? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Pérfice, quǽsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium: ut, quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.

3. Reg. 17. b.

In diébus illis: Factus est sermo Dómini ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, et vade in Saréphta Sidoniórum, et manébis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ, ut pascat te. Surréxit, et ábiit in Saréphta. Cumque venísset ad portam civitátis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocávit eam, dixítque ei: Da mihi paúlulum aquæ in vase, ut bibam. Cumque illa pérgeret ut afférret, clamávit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hýdria, et paúlulum ólei in lécytho: en cólligo duo ligna, ut ingrédiar, et fáciam illum mihi, et fílio meo, ut comedámus, et moriámur. Ad quam Elías ait: Noli timére, sed vade, et fac sicut dixísti: verúmtamen mihi primum fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me: tibi autem et fílio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hýdria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuétur, usque ad diem, in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Elíæ: et comédit ipse, et illa, et domus ejus: et ex illa die hýdria farínæ non defécit, et lécythus ólei non est imminútus, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat in manu Elíæ.

Graduale. Ps. 54. Jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 23.

In illo témpore: Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens: Super cáthedram Móysi sedérunt scribæ et pharisǽi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite: secúndum ópera vero eórum nolíte fácere: dicunt enim, et non fáciunt. Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt

os hóminum: dígi- suo nolunt ea mo- nia vero ópera sua t videántur ab ho- dilátant enim phy- ua, et magníficant Amant autem pri- bitus in cœnis, et áthedras in syna- salutatiónes in fo- cári ab homínibus os autem nolíte vo- bi: unus est enim vester, omnes au- ratres estis. Et pa- te vocáre vobis su- m, unus est enim ster, qui in cœlis vocémini magístri: gíster vester unus tus. Qui major est erit miníster ve- i autem se exaltá- miliábitur: et qui áverit, exaltábitur.

rium. Ps. 50. Mi- ei, Dómine, secún- gnam misericórdi- dele, Dómine, ini- meam.

Secreta.

catiónem tuam no- Dómine, his mysté- áre placátus: quæ terrénis purget ví- ad cœléstia dona . Per Dóminum.

ecretæ, ut p. 69.

nio. Ps. 9. Narrá- mirabília tua: læ- tábor, et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

Postcommunio.

Ut sacris, Dómine, reddámur digni munéribus: fac nos tuis, quǽsumus, semper obedíre mandátis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et animárum nostrárum medére languóribus: ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per Dóminum nostrum.

Feria Quarta.

Statio ad sanctam Cæciliam.

Introitus. Ps. 37.

NE derelínquas me, Dómine Deus meus, ne discédas a me: inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ. Ps. ibid. Dómine, ne in furóre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Pópulum tuum, quǽsumus Dómine, propítius réspice: et quos ab escis carnálibus prǽcipis abstinére,

a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Esther.

Esth. 13. c

IN diébus illis: Orávit Mardochǽus ad Dóminum, dicens: Dómine, Dómine Rex omnípotens, in ditióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israël. Tu fecísti cœlum et terram, et quidquid cœli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat majestáti tuæ. Et nunc, Dómine Rex Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere, et hæreditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exaúdi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo, et convérte luctum nostrum in gaúdium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium, Dómine Deus noster.

Graduale Ps. 27. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hæreditáti tuæ. ℣. Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus, ne síleas a me, et ero símilis descendéntibus in lacum.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra. ut pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 20. b.

IN illo témpore: Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis: Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent eum géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum, et tértia die resúrget. Tunc accéssit ad eum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Et audiéntes decem, indignáti sunt de duóbus frátribus. Jesus autem vocávit eos ad se, et

ait: Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum: et qui majóres sunt, potestátem exércent in eos. Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos major fíeri, sit vester minister: et qui volúerit inter vos primus esse, erit vester servus. Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam, redemptiónem pro multis.

Offertorium. Ps. 24. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius réspice: et per hæc sancta commércia, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 10. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, sacraméntis, ad redemptiónis ætérnæ, quǽsumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum: ut spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Statio ad S. Mariam trans Tiberim.

Introitus. Ps. 69.

DEus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur et revereántur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam. Ps. ibid. Avertántur retrórsum, et erubéscant: qui cógitant mihi mala. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ: ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. Jerem. 17.

Hæc dicit Dóminus Deus: Maledíctus homo qui confídit in hómine, et ponit

carnem bráchium suum, et a Dómino recédit cor ejus. Erit enim quasi myrícæ in desérto, et non vidébit cum vénerit bonum: sed habitábit in siccitáte in desérto, in terra salsúginis, et inhabitábili. Benedíctus vir, qui confídit in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. Et erit quasi lignum quod transplantátur super aquas, quod ad humórem mittit radíces suas: et non timébit cum vénerit æstus. Et erit fólium ejus víride, et in témpore siccitátis non erit sollícitum, nec aliquándo désinet fácere fructum. Pravum est cor ómnium, et inscrutábile: quis cognóscet illud? Ego Dóminus scrutans cor, et probans renes: qui do unicuíque juxta viam suam, et juxta fructum adinventiónum suárum: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris, ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 16. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura et bysso: et epulabátur quotídie spléndide. Et erat quidam mendícus, nómine Lázarus, qui jacébat ad jánuam ejus, ulcéribus plenus, cúpiens saturári de micis, quæ cadébant de mensa dívitis, et nemo illi dabat: sed et canes veniébant, et lingébant úlcera ejus. Factum est autem ut morerétur mendícus, et portarétur ab Angelis in sinum Abrahæ. Mórtuus est autem et dives, et sepúltus est in inférno. Elevans autem óculos suos, cum esset in torméntis, vidit Abraham a longe, et Lázarum in sinu ejus: et ipse clamans, dixit: Pater Abraham, miserére mei, et mitte Lázarum, ut intíngat extrémum dígiti sui in aquam, ut refrígeret linguam meam, quia crúcior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordáre quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala: nunc autem hic consolátur, tu vero cruciáris. Et in his ómnibus, inter nos et vos chaos magnum firmátum est: ut hi, qui volunt hinc transíre ad vos, non possint, neque inde huc transmeáre. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei. Hábeo enim quinque fratres, ut testétur illis, ne et ipsi véniant

ı hunc locum tormentórum. :t ait illi Abraham: Habent Ióysen et prophétas: aúdiınt illos. At ille dixit: Non, ater Abraham: sed si quis x mórtuis íerit ad eos, pœıténtiam agent. Ait autem lli: Si Móysen et prophéas non aúdiunt; neque si ıuis ex mórtuis resurréxeıit, credent.

Offertorium. Exodi 32. Precátus est Móyses in conspéctu Dómini Dei sui, et dixit: Quare, Dómine, irásceris in pópulo tuo? parce iræ ánimæ tuæ: meménto Abraham, Isaac, et Jacob, quibus jurásti dare terram fluéntem lac et mel. Et placátus est Dóminus de malignitáte, quam dixit fácere pópulo suo.

Secreta.

Præsénti sacrifício, nómini tuo nos, Dómine, jejúnia dicáta sanctíficent: ut, quod observántia nostra profitétur extérius, intérius operétur efféctu. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joann. 6. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Grátia tua nos, quǽsumus Dómine, non derelínquat: quæ et sacræ nos déditos fáciat servitúti, et tuam nobis opem semper acquírat. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Adésto, Dómine, fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus: ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restaúres, et restauráta consérves. Per Dóminum nostrum.

Feria Sexta.

Statio ad sanctum Vitalem.

Introitus. Ps. 16. EGo autem cum justítia apparébo in conspéctu tuo: satiábor dum manifestábitur glória tua. Ps. ib. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecatióni meæ. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias perveníre. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Génesis. Gen. 37.

IN diébus illis: Dixit Joseph frátribus suis: Audíte sómnium meum, quod

vidi: Putábam nos ligáre manípulos in agro: et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit: Quid sibi vult hoc sómnium, quod vidísti? Num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui: pater vero rem tácitus considerábat. Cumque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte: Præsto sum, ait ei: Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora: et renúntia mihi quid agátur. Missus de valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quǽreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro: índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eámus in Dóthain. Perréxit ergo Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthain. Qui cum vidíssent eum procul, ántequam accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere, et mútuo loquebántur: Ecce somniátor venit: veníte, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem, dicemúsque: Fera péssima devorávit eum: et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis sánguinem: sed projícite eum in cistérnam hanc, quæ est in solitúdine, manúsque vestras serváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo.

Graduale. Ps. 119. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, et exaudívit me.
℣. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra. ut p. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 21. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum, et princípibus sacerdótum parábolam hanc: Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei, et fodit in ea tórcular, et ædificávit turrim, et locávit eam agrícolis, et péregre proféctus est. Cum autem tempus frúctuum appropinquásset, misit servos suos ad agrícolas, ut accíperent fructus ejus. Et agrícolæ, apprehénsis servis ejus, álium cecidérunt, álium occidérunt, álium vero lapidavérunt. Iterum misit álios servos plures prióribus, et fecérunt illis simíliter. Novíssime autem misit ad eos fílium suum, dicens: Verebúntur fílium meum. Agrícolæ autem vidéntes fílium, dixérunt intra se: Hic est hæres, veníte, occidámus eum, et habébimus hæreditátem ejus. Et apprehénsum eum ejecérunt extra víneam, et occidérunt. Cum ergo vénerit dóminus víneæ, quid fáciet agrícolis illis? Ajunt illi: Malos male perdet: et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis. Dicit illis Jesus: Numquam legístis in scriptúris: Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli? A Dómino factum est istud, et est mirábile in óculis nostris. Ideo dico vobis, quia auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Et qui cecíderit super lápidem istum, confringétur: super quem vero cecíderit, cónteret eum. Et cum audíssent príncipes sacerdótum et pharisǽi parábolas ejus, cognovérunt quod de ipsis díceret. Et quæréntes eum tenére, timuérunt turbas: quóniam sicut prophétam eum habébant.

Offertorium. Ps. 39. Dómine, in auxílium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut aúferant eam: Dómine, in auxílium meum réspice.

Secreta.

Hæc in nobis sacrifícia, Deus, et actióne permáneant, et operatióne firméntur. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 11. Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos a generatióne hac in ætérnum.

Postcommunio.

Fac nos, quǽsumus Dómine: accépto pígnore salútis ætérnæ, sic téndere

congruénter; ut ad eam pervenire possímus. Per Dñm.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi. Per Dñm.

Sabbato.

Statio ad Ss. Marcellinum et Petrum.

Introitus. Ps. 18.

Lex Dómini irreprehensíbilis, convértens ánimas: testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Ps. ibid. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, nostris effectum jejúniis salutárem: ut castigátio carnis assúmpta, ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Génesis.

Gen. 27.

In diébus illis: Dixit Rebécca fílio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiésce consíliis meis: et pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur: quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur. Cui ille respóndit: Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis: si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi: tantum audi vocem meam, et pergens, affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum: pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus illátis, dixit: Pater mi! At ille respóndit: Aúdio. Quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego sum pri-

mogénitus tuus Esau: feci sicut præcepísti mihi: surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum: Quómodo inquit, tam cito invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit, ut cito occúrreret mihi quod volébam. Dixítque Isaac: Accéde huc, ut tangam te, fili mi, et probem utrum tu sis fílius meus Esau, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo, dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est, sed manus, manus sunt Esau. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majóris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es fílius meus Esau? Respóndit: Ego sum. At ille: Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cum oblátos comedísset, óbtulit ei étiam vinum. Quo hausto, dixit ad eum: Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait: Ecce odor fílii mei, sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ abundántiam fruménti et vini. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus: esto dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus: et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. Vix Isaac sermónem impléverat, et egrésso Jacob foras, venit Esau, coctósque de venatióne cibos íntulit patri, dicens: Surge, pater mi, et cómede de venatióne fílii tui, ut benedícat mihi ánima tua. Dixítque illi Isaac: Quis enim es tu? Qui respóndit: Ego sum fílius tuus primogénitus Esau. Expávit Isaac stupóre veheménti, et ultra quam credi potest, admírans, ait: Quis ígitur ille est, qui dudum captam venatiónem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsquam tu veníres? Benedixíque ei, et erit benedíctus. Audítis Esau sermónibus patris, irrúgiit clamóre magno, et consternátus, ait: Bénedic étiam et mihi, pater mi. Qui ait: Venit germánus tuus fraudulénter, et accépit benedictiónen tuam. At ille subjúnxit: Juste vocátum est nomen ejus Jacob: supplantávit enim me en áltera vice: primogénita mea ante tulit, et nunc secúndo surrípuit benedictió-

nem meam. Rursúmque ad patrem: Numquid non reservásti, ait, et mihi benedictiónem? Respóndit Isaac: Dóminum tuum illum constítui, et omnes fratres ejus servitúti illíus subjugávi: fruménto et vino stabilívi eum, et tibi post hæc, fili mi, ultra quid fáciam? Cui Esau: Num unam, inquit, tantum benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cumque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, et in rore cœli désuper erit benedíctio tua.

Graduale. Ps. 91. Bonum est confitéri Dño: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 15. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis et scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios, et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et divísit illis substántiam. Et non post multos dies, congregátis ómnibus, adolescéntior fílius péregre proféctus est in regiónem longínquam, et ibi dissipávit substántiam suam, vivéndo luxurióse. Et postquam ómnia consummásset: facta est fames válida in regióne illa, et ipse cœpit egére. Et ábiit, et adhǽsit uni cívium regiónis illíus. Et misit illum in villam suam, ut pásceret porcos. Et cupiébat implére ventrem suum de síliquis, quas porci manducábant: et nemo illi dabat. In se autem revérsus, dixit: Quanti mercenárii in domo patris mei abúndant pánibus, ego autem hic fame péreo? Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam ei: Pater, peccávi in cœlum, et coram te: jam non sum dignus vocári fílius tuus: fac me sicut unum de mercenáriis tuis. Et surgens venit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsíus, et misericórdia motus est, et accúrrens cécidit super collum ejus, et osculátus est eum. Dixítque ei fílius: Pater, peccávi in cœlum, et coram te, jam non sum dignus vocári fílius tuus. Dixit autem pater ad servos suos: Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánnulum in manum ejus, et calceaménta in pedes ejus: et addúcite vítulum saginátum, et occídite, et manducémus, et epulé-

ıur, quia hic fílius meus ıórtuus erat, et revíxit: eríerat, et invéntus est. Et œpérunt epulári. Erat auem fílius ejus sénior in gro: et cum veníret, et appropinquáret dómui, audíit symphóniam, et chorum: t vocávit unum de servis, t interrogávit, quid hæc ssent. Isque dixit illi: Fraer tuus venit, et occídit paer tuus vítulum saginátum, uia salvum illum recépit. ndignátus est autem, et noébat introíre. Pater ergo llíus egréssus, cœpit rogáre llum. At ille respóndens, lixit patri suo: Ecce tot anıis sérvio tibi, et numquam nandátum tuum præterívi, t numquam dedísti mihi œdum, ut cum amícis meis pulárer: sed postquam fíius tuus hic, qui devorávit ubstántiam suam cum meetrícibus, venit, occidísti illi ítulum saginátum. At ipse ixit illi: Fili, tu semper meum es, et ómnia mea tua unt: epulári autem, et gauére oportébat, quia frater ıus hic mórtuus erat, et reíxit: períerat, et invéntus st.

Offertorium. Ps. 12. Illúina óculos meos, ne umuam obdórmiam in morte: quando dicat inimícus eus: Præválui advérsus ım.

Secreta.

His sacrifíciis, Dómine, concéde placátus: ut, qui própriis orámus absólvi delíctis, non gravémur extérnis. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ ut p. 69.

Communio. Luc. 15. Opórtet te, fili, gaudére, quia frater tuus mórtuus fúerat, et revíxit; períerat, et invéntus est.

Postcommunio.

Sacraménti tui, Dómine, divína libátio, penetrália nostri cordis infúndat: et sui nos partícipes poténter effíciat. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Famíliam tuam, quǽsumus Dómine, contínua pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiæ cœléstis innítitur, cœlésti étiam protectióne muniátur. Per Dñm.

Dominica Tertia in Quadragesima.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus. Ps. 24. OCuli mei semper ad Dóminum, quia ipse evéllet de láqueo pedes meos: réspice in me, et miserére mei, quóniam únicus et pau-

per sum ego. Ps. ibid. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Quǽsumus omnípotens Deus, vota humílium réspice: atque ad defensiónem nostram, déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Ephes. 5.

Fratres: Estóte imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi: et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia, nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet; sed magis gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligéntes, quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte: fructus enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte.

Graduale. Ps. 9. Exsúrge Dómine, non prævaleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo. ℣. In converténdo inimícum meum retrórsum, infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Tractus. Ps. 122. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. ℣. Ecce sicut óculi servórum in mánibus dominórum suórum. ℣. Et sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri. ℣. Miserére nobis, Dómine, miserére nobis.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. b.

IN illo témpore: Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixérunt: In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cœlo quærébant ab eo. Ipse autem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum ca-

det. Si autem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis, in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si autem ego in Beélzebub ejício dæmónia: fílii vestri in quo ejíciunt? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia: profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea quæ póssidet. Si autem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus aúferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet. Qui non est mecum, contra me est: et qui non cólligit mecum, dispérgit. Cum immúndus spíritus exíerit de hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem: et non invéniens, dicit: Revértar in domum meam, unde exívi. Et cum vénerit, ínvenit eam scopis mundátam, et ornátam. Tunc vadit, et assúmit septem álios spíritus secum nequióres se, et ingréssi hábitant ibi. Et fiunt novíssima hóminis illíus pejóra prióribus. Factum est autem, cum hæc díceret: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Credo.

Offertorium. Ps. 18. Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda, et judícia ejus dulcióra super mel et favum: nam et servus tuus custódit ea.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine quǽsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 83. Passer invénit sibi domum, et turtur nidum, ubi repónat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, Rex meus, et Deus meus: beáti qui hábitant in domo tua, in sǽculum sǽculi laudábunt te.

Postcommunio.

A cunctis nos, quǽsumus Dómine, reátibus et perículis propitiátus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse partícipes. Per Dñm.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Feria Secunda.

Statio ad sanctum Marcum.

Introitus. Ps. 55.

IN Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: in Deo sperábo, non timébo quid fáciat mihi homo.

Ps. ibid. Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Córdibus nostris, quǽsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut, sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.

4. Reg. 5.

In diébus illis: Náaman princeps milítiæ regis Sýriæ, erat vir magnus apud dóminum suum, et honorátus: per illum enim dedit Dóminus salútem Sýriæ: erat autem vir fortis et dives, sed leprósus. Porro de Sýria egréssi fúerant latrúnculi, et captívam dúxerant de terra Israël puéllam párvulam, quæ erat in obséquio uxóris Náaman, quæ ait ad dóminam suam: Utinam fuísset dóminus meus ad prophétam, qui est in Samaría: profécto curásset eum a lepra, quam habet. Ingréssus est ítaque Náaman ad dóminum suum, et nuntiávit ei, dicens: Sic et sic locúta est puélla de terra Israël. Dixítque ei rex Sýriæ: Vade, et mittam lítteras ad regem Israël. Qui cum profectus esset, et tulísset secum decem talénta argénti, et sex míllia aúreos, et decem mutatória vestimentórum, détulit lítteras ad regem Israël, in hæc verba: Cum accéperis epístolam hanc, scito quod míserim ad te Náaman servum meum, ut cures eum a lepra sua. Cumque legísset rex Israël lítteras, scidit vestiménta sua, et ait: Numquid Deus ego sum, ut occídere possim, et vivificáre, quia iste misit ad me, ut curem hóminem a lepra sua? animadvértite, et vidéte quod occasiónes quærat advérsum me. Quod cum audísset Eliséus vir Dei, scidísse vidélicet regem Israël vestiménta sua, misit ad eum, dicens: Quare scidísti vestiménta tua? véniat ad me, et sciat esse prophétam in Israël. Venit ergo Náaman cum equis, et cúrribus, et stetit ad óstium domus Eliséi: misítque ad eum Eliséus núntium, dicens: Vade, et laváre sépties in Jordáne, et recípiet sanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam quod egrederétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tángeret manu sua locum lepræ, et curáret me.

Numquid non melióres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, ómnibus aquis Israël, ut laver in eis, et munder? Cum ergo vertísset se, et abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui, et locúti sunt ei: Pater, et si rem grandem dixísset tibi prophéta, certe fácere debúeras: quanto magis quia nunc dixit tibi: Laváre, et mundáberis? Descéndit, et lavit in Jordáne sépties, juxta sermónem viri Dei, et restitúta est caro ejus, sicut caro púeri párvuli, et mundátus est. Reversúsque ad virum Dei cum univérso comitátu suo, venit, et stetit coram eo, et ait: Vere scio, quod non sit álius Deus in univérsa terra, nisi tantum in Israël.

Graduale. Ps. 55. Deus, vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo. ℣. Miserére mei, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra. ut pag. 68.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 4. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Utique dicétis mihi hanc similitúdinem: Médice, cura teípsum: quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua. In veritáte dico vobis, multæ víduæ erant in diébus Elíæ in Israël, quando clausum est cœlum annis tribus, et ménsibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: et ad nullam illárum missus est Elías, nisi in Sarépta Sidóniæ, ad mulíerem víduam. Et multi leprósi erant in Israël sub Eliséo prophéta: et nemo eórum mundátus est nisi Náaman Syrus. Et repléti sunt omnes in synagóga ira, hæc audiéntes. Et surrexérunt, et ejecérunt illum extra civitátem: et duxérunt illum usque ad supercílium montis, super quem cívitas illórum erat ædificáta, ut præcipitárent eum. Ipse autem tránsiens per médium illórum, ibat.

Offertorium. Ps. 54. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exaúdi me.

Secreta.

Munus, quod tibi, Dómine, nostræ servitútis offérimus, tu salutáre nobis pérfice sacraméntum. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 13. Quis dabit ex Sion salutáre Israël? cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua: ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per Dóminum nostrum.

Feria Tertia.

Statio ad S. Pudentianam.

Introitus. Ps. 16.

EGo clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum prótege me.

Ps. ibid. Exaúdi Dómine justítiam meam: inténde deprecatiónem meam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, omnípotens et miséricors Deus: et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.

4. Reg. 4.

IN diébus illis: Múlier quædam clamábat ad Eliséum prophétam, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti, quia servus tuus fuit timens Dóminum: et ecce créditor venit, ut tollat duos fílios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et fílii tui: et mitte inde in ómnia vasa hæc: et cum plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, et clausit óstium super se, et super fílios suos: illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad fílium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óle-

um. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo: tu autem, et fílii tui vívite de réliquo.

Graduale. Ps. 18. Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo. ℣. Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: et emundábor a delícto máximo.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 18. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. Si autem te non audíerit, ádhibe tecum adhuc unum, vel duos, ut in ore duórum, vel trium téstium stet omne verbum. Quod si non audíerit eos: dic ecclésiæ. Si autem ecclésiam non audíerit: sit tibi sicut éthnicus et publicánus. Amen dico vobis, quæcúmque alligavéritis super terram, erunt ligáta et in cœlo: et quæcúmque solvéritis super terram, erunt solúta et in cœlo. Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, qui in cœlis est. Ubi enim sunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi sum in médio eórum. Tunc accédens Petrus ad eum, dixit: Dómine, quóties peccábit in me frater meus, et dimíttam ei? usque sépties? Dicit illi Jesus: Non dico tibi usque sépties, sed usque septuágies sépties.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Per hæc véniat, quǽsumus Dómine, sacraménta nostræ redemptiónis efféctus: qui nos et ab humánis rétrahat semper excéssibus, et ad salutária dona perdúcat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 14. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui ingréditur sine mácula, et operátur justítiam.

Postcommunio.

Sacris, Dómine, mystériis expiáti: et véniam, quǽsumus, consequámur, et grátiam. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tua nos, Dómine, protectióne defénde: et ab omni semper iniquitáte custódi. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Statio ad sanctum Xystum.

Introitus. Ps. 30.

EGo autem in Dómino sperábo: exsultábo, et lætábor in tua misericórdia: quia respexísti humilitátem meam.

Ps. ibid. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Exodi.

Exod. 20. c.

Hæc dicit Dóminus Deus: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, ut sis longǽvus super terram, quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui: nec desiderábis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia, quæ illius sunt. Cunctus autem pópulus vidébat voces, et lámpades, et sónitum búccinæ, montémque fumántem: et pertérriti, ac pavóre concússi, stetérunt procul, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, et audiémus: non loquátur nobis Dóminus, ne forte moriámur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timére: ut enim probáret vos, venit Deus, et ut terror illíus esset in vobis, et non peccarétis. Stetítque pópulus de longe. Móyses autem accéssit ad calíginem, in qua erat Deus. Dixit prætérea Dóminus ad Móysen: Hæc dices fíliis Israël: Vos vidístis, quod de cœlo locútus sim vobis. Non faciétis deos argénteos, nec deos aúreos faciétis vobis. Altáre de terra faciétis mihi, et offerétis super eo holocaústa et pacífica vestra, oves vestras, et boves in omni loco, in quo memória fúerit nóminis mei.

Graduale. Ps. 6. Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: sana me, Dómine. ℣. Conturbáta sunt ómnia ossa mea: et ánima mea turbáta est valde.

Tractus. Ps. 102. Dómine, ut pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 15.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis scribæ et pharisǽi, dicéntes: Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónem seniórum? Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Ipse autem respóndens, ait illis: Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Nam Deus dixit: Honóra patrem, et matrem. Et: Qui maledíxerit patri, vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis: Quicúmque díxerit patri, vel matri: munus quodcúmque est ex me, tibi próderit: et non honorificábit patrem suum: aut matrem suam: et írritum fecístis mandátum Dei propter traditiónem vestram. Hypócritæ, bene prophetávit de vobis Isaías, dicens: Pópulus hic lábiis me honórat: cor autem eórum longe est a me. Sine causa autem colunt me, docéntes doctrínas et mandáta hóminum. Et convocátis ad se turbis, dixit eis: Audíte, et intellígite. Non quod intrat in os, coínquinat hóminem: sed quod procédit ex ore, hoc coínquinat hóminem. Tunc accedéntes discípuli ejus, dixérunt ei: Scis quia pharisǽi, audíto verbo hoc, scandalizáti sunt? At ille respóndens, ait: Omnis plantátio, quam non plantávit Pater meus cœléstis, eradicábitur. Sínite illos: cæci sunt, et duces cæcórum. Cæcus autem si cæco ducátum præstet, ambo in fóveam cadunt. Respóndens autem Petrus, dixit ei: Edíssere nobis parábolam istam. At ille dixit: Adhuc et vos sine intelléctu estis? Non intellígitis, quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, et in secéssum emíttitur? Quæ autem procédunt de ore, de corde éxeunt, et ea coínquinant hóminem: de corde enim éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria, fornicatiónes, furta, falsa testimónia, blasphémiæ. Hæc sunt, quæ coínquinant hóminem. Non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem.

Offertorium. Ps. 108. Dómine, fac mecum misericórdiam tuam, propter nomen tuum: quia suávis est misericórdia tua.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui cum oblatiónibus hostiárum: et tua mystéria celebrántes, ab ómnibus nos de-

fénde perículis. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 15. Notas mihi fecísti vias vitæ: adimplébis me lætítia cum vultu tuo, Dómine.

Postcommunio.

Sanctíficet nos, Dómine, qua pasti sumus, mensa cœléstis: et a cunctis erróribus expiátos, supérnis promissiónibus reddat accéptos. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Feria Quinta.

Statio ad Ss. Cosmam et Damianum.

Introitus.

SAlus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum. Ps. 77. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Magníficet te, Dómine, sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni beáta solémnitas: qua et illis glóriam sempitérnam, et opem nobis ineffábili providéntia contulísti. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. Jer. 7.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Sta in porta domus Dómini: et prǽdica ibi verbum istud, et dic: Audíte verbum Dómini omnis Juda, qui ingredímini per portas has, ut adorétis Dóminum. Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël: Bonas fácite vias vestras, et stúdia vestra: et habitábo vobíscum in loco isto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini est. Quóniam si bene direxéritis vias vestras, et stúdia vestra: si fecéritis judícium inter virum, et próximum ejus, ádvenæ, et pupíllo, et víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, et post deos aliénos non ambulavéritis in malum vobismetípsis: habitábo vobíscum in loco isto, in terra, quam dedi pátribus

a sǽculo, et usque
.um: ait Dóminus o-
:ns.
ıale. Ps. 144. Oculi
ı in te sperant, Dó-
:t tu das illis escam
ore opportúno.
ris tu manum tuam:
:s omne ánimal be-
›ne.
éntia S. Evangélii se-
n Lucam. Luc. 4. g.
› témpore: Surgens
s de synagóga, in-
in domum Simónis.
autem Simónis tene-
ıagnis fébribus: et
:unt illum pro ea. Et
ıper illam, imperávit
:t dimísit illam. Et
o surgens, ministrá-
. Cum autem sol oc-
, omnes qui habé-
'írmos váriis languó-
ıcébant illos ad eum.
síngulis manus im-
, curábat eos. Ex-
ıtem dæmónia a mul-
mántia, et dicéntia:
es Fílius Dei: et ín-
; non sinébat ea lo-
a sciébant ipsum es-
stum. Facta autem
éssus ibat in desér-
um, et turbæ requi-
eum, et venérunt us-
ipsum: et detinébant
e discéderet ab eis.
ille ait: Quia et áliis
›us opórtet me evangelizáre regnum Dei: quia ídeo missus sum. Et erat prǽdicans in synagógis Galilǽæ.

Offertorium. Ps. 137. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, et salvum me fáciet déxtera tua.

Secreta.

IN tuórum, Dómine, pretiósa morte justórum sacrifícium illud offérimus, de quo martýrium sumpsit omne princípium. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 118. Tu mandásti, mandáta tua custodíri nimis: útinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Postcommunio.

Sit nobis, Dómine, sacraménti tui certa salvátio: quæ cum beatórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni méritis implorátur. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Subjéctum tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiátio cœléstis amplíficet: et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per Dóminum.

Feria Sexta.

Statio ad S. Laurentium in Lucina.

Introitus. Ps. 85.

FAc mecum, Dómine, signum in bonum: ut vídeant, qui me odérunt, et confundántur: quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me. Ps. ibid. Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: quóniam inops et pauper sum ego.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Jejúnia nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere: ut, sicut ab aliméntis abstinémus in córpore; ita a vítiis jejunémus in mente. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Númeri.

Num. 20.

IN diébus illis: Convenérunt fílii Israël advérsum Móysen et Aaron: et versi in seditiónem, dixérunt: Date nobis aquam, ut bibámus. Ingressúsque Móyses et Aaron, dimíssa multitúdine, tabernáculum fœderis, corruérunt proni in terram, clamaverúntque ad Dóminum, atque dixérunt: Dómine Deus, audi clamórem hujus pópuli, et áperi eis thesaúrum tuum, fontem aquæ vivæ: ut satiáti, cesset murmurátio eórum. Et appáruit glória Dómini super eos. Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Tolle virgam, et cóngrega pópulum, tu et Aaron frater tuus, et loquímini ad petram coram eis, et illa dabit aquas. Cumque edúxeris aquam de petra, bibet omnis multitúdo, et juménta ejus. Tulit ígitur Móyses virgam, quæ erat in conspéctu Dómini, sicut præcéperat ei, congregáta multitúdine ante petram, dixítque eis: Audíte rebélles et incréduli: Num de petra hac vobis aquam potérimus ejícere? Cumque elevásset Móyses manum, percútiens virga bis sílicem, egréssæ sunt aquæ largíssimæ, ita ut pópulus bíberet, et juménta. Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron: Quia non credidístis mihi, ut sanctificarétis me coram fíliis Israël, non introducétis hos pópulos in terram, quam dabo eis. Hæc est aqua contradictiónis, ubi jurgáti sunt fílii Israël contra Dóminum, et sanctificátus est in eis.

Graduale. Ps. 27. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor illi. ℣. Ad te Dómine clamávi: Deus meus, ne síleas, ne discédas a me.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra. ut pag. 68.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 4.

IN illo témpore: Venit Jesus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar: juxta prǽdium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigátus ex itínere, sedébat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit múlier de Samaría hauríre aquam. Dicit ei Jesus: Da mihi bíbere. (Discípuli enim ejus abíerant in civitátem, ut cibos émerent.) Dicit ergo ei múlier illa Samaritána: Quómodo tu Judǽus cum sis, bíbere a me poscis, quæ sum múlier Samaritána? non enim coutúntur Judǽi Samaritánis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bíbere: tu fórsitan petísses ab eo, et dedísset tibi aquam vivam. Dicit ei múlier: Dómine, neque in quo haúrias habes, et púteus altus est: unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis púteum, et ipse ex eo bibit, et fílii ejus, et pécora ejus? Respóndit Jesus, et dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sítiet íterum: qui autem bíberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Dicit ad eum múlier: Dómine, da mihi hanc aquam, ut non sítiam, neque véniam huc haurire. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum, et veni huc. Respóndit múlier, et dixit: Non hábeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixísti, quia non hábeo virum: quinque enim viros habuísti; et nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixísti. Dicit ei múlier: Dómine, vídeo, quia prophéta es tu. Patres nostri in monte hoc adoravérunt, et vos dícitis, quia Jerosólymis est locus, ubi adoráre opórtet. Dicit ei Jesus: Múlier, crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Jerosólymis adorábitis Patrem. Vos adorátis quod nescítis: nos adorámus quod scimus, quia salus ex Judǽis est. Sed venit hora, et nunc est, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte. Nam et Pater tales quærit, qui adórent eum. Spíritus est Deus: et eos, qui adórant eum, in spíritu et veritáte opórtet adoráre. Dicit ei

múlier: Scio, quia Messías venit (qui dícitur Christus). Cum ergo vénerit ille, nobis annuntiábit ómnia. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et contínuo venérunt discípuli ejus: et mirabántur, quia cum mulíere loquebátur. Nemo tamen dixit: Quid quæris, aut quid lóqueris cum ea? Relíquit ergo hýdriam suam múlier, et ábiit in civitátem, et dicit illis homínibus: Veníte, et vidéte hóminem, qui dixit mihi ómnia quæcúmque feci: numquid ipse est Christus? Exiérunt ergo de civitáte, et veniébant ad eum. Intérea rogábant eum discípuli, dicéntes: Rabbi, mandúca. Ille autem dicit eis: Ego cibum hábeo manducáre, quem vos nescítis. Dicébant ergo discípuli ad ínvicem: Numquid áliquis áttulit ei manducáre? Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. Nonne vos dícitis, quod adhuc quátuor menses sunt, et messis venit? Ecce dico vobis: Leváte óculos vestros, et vidéte regiónes, quia albæ sunt jam ad messem. Et qui metit, mercédem áccipit, et cóngregat fructum in vitam ætérnam: ut, et qui séminat, simul gaúdeat, et qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia álius est qui séminat, et álius est qui metit. Ego misi vos métere quod vos non laborástis: álii laboravérunt, et vos in labóres eórum introístis. Ex civitáte autem illa multi credidérunt in eum Samaritanórum, propter verbum mulíeris testimónium perhibéntis: Quia dixit mihi ómnia quæcúmque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritáni, rogavérunt eum, ut ibi manéret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures credidérunt in eum propter sermónem ejus. Et mulíeri dicébant: Quia jam non propter tuam loquélam crédimus: ipsi enim audívimus, et scimus, quia hic est vere Salvátor mundi.

Offertorium. Ps. 5. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Secreta.

Réspice, quǽsumus Dómine, propítius ad múnera, quæ sacrámus: ut tibi grata sint, et nobis salutária semper exsístant. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joañ. 4. Qui bíberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam.

Postcommunio.

Hujus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet a crímine: et ad cœléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dóminum nostrum.

Sabbato.

Statio ad S. Susannam.

Introitus. Ps. 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum: inténde voci oratiónis meæ: Rex meus, et Deus meus. Ps. ibid. Quóniam ad te orábo: Dómine, mane exaúdies vocem meam.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Daniélis Prophétæ. Dan. 13.

In diébus illis: Erat vir hábitans in Babylóne, et nomen ejus Jóakim: et accépit uxórem nómine Susánnam, fíliam Helcíæ, pulchram nimis, et timéntem Deum: paréntes enim illíus, cum essent justi, erudiérunt fíliam suam secúndum legem Móysi. Erat autem Jóakim dives valde, et erat ei pomárium vicínum dómui suæ: et ad ipsum confluébant Judǽi, eo quod esset honorabílior ómnium. Et constitúti sunt de pópulo duo senes júdices in illo anno: de quibus locútus est Dóminus: Quia egréssa est iníquitas de Babylóne a senióribus judícibus, qui videbántur régere pópulum. Isti frequentábant domum Jóakim, et veniébant ad eos omnes qui habébant judícia. Cum autem pópulus revertísset per merídiem, ingrediebátur Susánna, et deambulábat in pomário viri sui. Et vidébant eam senes quotídie ingrediéntem, et deambulántem: et exarsérunt in concupiscéntiam ejus: et evertérunt sensum suum, et declinavérunt óculos suos, ut non vidérent cœlum, neque recordaréntur judiciórum justórum. Factum est autem, cum observárent di-

em aptum, ingréssa est aliquándo sicut heri et nudiustértius, cum duábus solis puéllis, voluítque lavári in pomário: æstus quippe erat, et non erat ibi quisquam, præter duos senes abscónditos, et contemplántes eam. Dixit ergo puéllis: Afférte mihi óleum et smígmata, et óstia pomárii claúdite, ut laver. Cum autem egréssæ essent puéllæ, surrexérunt duo senes, et accurrérunt ad eam, et dixérunt: Ecce óstia pomárii clausa sunt, et nemo nos videt, et nos in concupiscéntia tui sumus: quam ob rem assentíre nobis, et commiscére nobíscum. Quod si nolúeris, dicémus contra te testimónium, quod fúerit tecum júvenis, et ob hanc causam emíseris puéllas a te. Ingémuit Susánna, et ait: Angústiæ sunt mihi úndique: si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Sed mélius est mihi absque ópere incídere in manus vestras, quam peccáre in conspéctu Dómini. Et exclamávit voce magna Susánna: exclamavérunt autem et senes advérsus eam. Et cucúrrit unus ad óstia pomárii, et apéruit. Cum ergo audíssent clamórem fámuli domus in pomário, irruérunt per postícum, ut vidérent quidnam esset. Postquam autem senes locúti sunt, erubuérunt servi veheménter: quia numquam dictus fúerat sermo hujuscémodi de Susánna. Et facta est dies crástina. Cumque venísset pópulus ad Jóakim virum ejus, venérunt et duo senióres pleni iníqua cogitatióne advérsus Susánnam, ut interfícerent eam. Et dixérunt coram pópulo: Míttite ad Susánnam fíliam Helcíæ, uxórem Jóakim. Et statim misérunt. Et venit cum paréntibus, et fíliis, et univérsis cognátis suis. Flebant ígitur sui, et omnes qui nóverant eam. Consurgéntes autem duo senióres in médio pópuli, posuérunt manus suas super caput ejus. Quæ flens suspéxit ad cœlum: erat enim cor ejus fidúciam habens in Dómino. Et dixérunt senióres: Cum deambularémus in pomário soli, ingréssa est hæc cum duábus puéllis: et clausit óstia pomárii, et dimísit a se puéllas. Venítque ad eam adoléscens, qui erat abscónditus, et concúbuit cum ea. Porro nos, cum essémus in ángulo pomárii, vidéntes iniquitátem, cucúrrimus ad eos, et vídimus eos páriter commiscéri. Et illum quidem non quívimus comprehéndere, quia fórtior nobis

erat, et apértis óstiis exsilívit: hanc autem cum apprehendissémus, interrogávimus, quisnam esset adoléscens, et nóluit indicáre nobis: hujus rei testes sumus. Crédidit eis multitúdo quasi sénibus, et judícibus pópuli, et condemnavérunt eam ad mortem. Exclamávit autem voce magna Susánna, et dixit: Deus ætérne, qui absconditórum es cógnitor, qui nosti ómnia ántequam fiant, tu scis quóniam falsum testimónium tulérunt contra me: et ecce mórior, cum nihil horum fécerim, quæ isti malitióse composuérunt advérsum me. Exaudívit autem Dóminus vocem ejus. Cumque ducerétur ad mortem, suscitávit Dóminus spíritum sanctum púeri junióris, cujus nomen Dániel. Et exclamávit voce magna: Mundus ego sum a sánguine hujus. Et convérsus omnis pópulus ad eum, dixit: Quis est iste sermo, quem tu locútus es? Qui cum staret in médio eórum, ait: Sic fátui, fílii Israël, non judicántes, neque quod verum est cognoscéntes, condemnástis fíliam Israël? Revertímini ad judícium, quia falsum testimónium locúti sunt advérsus eam. Revérsus est ergo pópulus cum festinatióne. Et dixit ad eos Dániel: Separáte illos ab ínvicem procul, et dijudicábo eos. Cum ergo divísi essent alter ab áltero, vocávit unum de eis, et dixit ad eum: Inveteráte diérum malórum, nunc venérunt peccáta tua, quæ operabáris prius; júdicans judícia injústa, innocéntes ópprimens, et dimíttens nóxios, dicénte Dómino: Innocéntem et justum non interfícies. Nunc ergo si vidísti eam, dic sub qua árbore víderis eos colloquéntes sibi. Qui ait: Sub schino. Dixit autem Dániel: Recte mentítus es in caput tuum. Ecce enim Angelus Dei, accépta senténtia ab eo, scindet te médium. Et, amóto eo, jussit veníre álium, et dixit ei: Semen Chánaan, et non Juda, spécies decépit te, et concupiscéntia subvértit cor tuum: sic faciebátis filiábus Israël, et illæ timéntes loquebántur vobis: sed fília Juda non sustínuit iniquitátem vestram. Nunc ergo dic mihi, sub qua árbore comprehénderis eos loquéntes sibi. Qui ait: Sub prino. Dixit autem ei Dániel: Recte mentítus es et tu in caput tuum: manet enim Angelus Dómini, gládium habens, ut secet te médium, et interfíciat vos. Exclamávit ítaque omnis cœtus voce magna, et bene-

dixérunt Deum, qui salvat sperántes in se. Et consurrexérunt advérsus duos senióres (convícerat enim eos Dániel ex ore suo falsum dixísse testimónium), fecerúntque eis sicut male égerant advérsus próximum: et interfecérunt eos, et salvátus est sanguis innóxius in die illa.

Graduale. Ps. 22. Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 8.

IN illo témpore: Perréxit Jesus in montem Olivéti: et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos. Addúcunt autem scribæ et pharisǽi mulíerem in adultério deprehénsam: et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei: Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério. In lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicébant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Jesus autem inclínans se deórsum, dígito scribébat in terra. Cum ergo perseverárent interrogántes eum, eréxit se, et dixit eis: Qui sine peccáto est vestrum, primus in illam lápidem mittat. Et íterum se inclínans, scribébat in terra. Audiéntes autem unus post unum exíbant, incipiéntes a senióribus: et remánsit solus Jesus, et múlier in médio stans. Erigens autem se Jesus, dixit ei: Múlier, ubi sunt, qui te accusábant? nemo te condemnávit? Quæ dixit: Nemo, Dómine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnábo: Vade, et jam ámplius noli peccáre.

Offertorium. Ps. 118. Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: ut non dominétur mei omnis injustítia, Dómine.

Secreta.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut hujus sacrifícii munus oblátum, fragilitátem nostram ab omni malo purget semper, et múniat. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joann. 8. Nemo te condemnávit, múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo: jam ámplius noli peccáre.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut inter ejus membra numerémur, cujus cór-

municámus, et sán-
ui tecum.
ostcomm., ut p. 69.
populum. Orémus.
e cápita vestra

Oratio.
de Dómine fidéli-
uis déxteram cœlé-
ii: ut te toto corde
nt: et quæ digne
t, cónsequi mere-
'er Dóminum.

ninica Quarta
adragesima.
. Crucem in Jerusalem.

Introitus. Isai. 66.
Ætáre Jerúsalem:
et convéntum fá-
cite omnes qui di-
lígitis eam: gau-
lætítia, qui in tri-
stis: ut exsultétis,
nini ab ubéribus
ónis vestræ.
. Lætátus sum in
dicta sunt mihi: in
Dómini íbimus.
a Patri.

Oratio.
, quæsumus omní-
s Deus: ut, qui ex
stræ actiónis afflí-
iæ grátiæ consola-
pirémus. Per Dó-
ostrum.
rationes, ut p. 67.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Gal. 4. c.

Fratres: Scriptum est: Quóniam Abraham duos fílios hábuit: unum de ancílla, et unum de líbera. Sed qui de ancílla, secúndum carnem natus est: qui autem de líbera, per repromissiónem: quæ sunt per allegoríam dicta. Hæc enim sunt duo testaménta. Unum quidem in monte Sina, in servitútem génerans: quæ est Agar: Sina enim mons est in Arábia, qui conjúnctus est ei, quæ nunc est Jerúsalem, et servit cum fíliis suis. Illa autem, quæ sursum est Jerúsalem, líbera est, quæ est mater nostra. Scriptum est enim: Lætáre stérilis, quæ non paris: erúmpe, et clama quæ non párturis: quia multi fílii desértæ, magis quam ejus, quæ habet virum. Nos autem, fratres, secúndum Isaac promissiónis fílii sumus. Sed quómodo tunc is, qui secúndum carnem natus fúerat, persequebátur eum, qui secúndum spíritum: ita et nunc. Sed quid dicit Scriptúra? Ejice ancíllam et fílium ejus: non enim hæres erit fílius ancíllæ cum fílio líberæ. Itaque, fratres, non sumus ancíllæ fílii, sed líberæ: qua libertáte Christus nos liberávit.

Graduale. Ps. 121. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. ℣. Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

Tractus. Ps. 124. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 6.

IN illo témpore: Abiit Jesus trans mare Galilǽæ, quod est Tiberíadis: et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus: et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha, dies festus Judæórum. Cum sublevásset ergo óculos Jesus, et vidísset quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum: ipse enim sciébat quid esset factúrus. Respóndit ei Philíppus: Ducentórum denariórum panes non sufficiunt eis, ut unusquísque módicum quid accípiat. Dicit ei unus ex discípulis ejus, Andréas frater Simónis Petri: Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos, et duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dixit ergo Jesus: Fácite hómines discúmbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuérunt ergo viri, número quasi quinque míllia. Accépit ergo Jesus panes: et cum grátias egísset, distríbuit discumbéntibus: simíliter et ex píscibus quantum volébant. Ut autem impléti sunt, dixit discípulis suis: Collígite quæ superavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, et implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum ex quinque pánibus hordeáceis quæ superfuérunt his, qui manducáverant. Illi ergo hómines cum vidíssent quod Jesus fécerat signum, dicébant: Quia hic est vere Prophéta, qui ventúrus est in mundum. Jesus ergo cum cognovísset, quia ventúri essent ut ráperent eum, et fácerent eum regem, fugit íterum in montem ipse solus. Credo.

Offertorium. Ps. 134. Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia quæcúmque vóluit, fecit in cœlo, et in terra.

Secreta.

Sacrificiis præséntibus, Dómine quǽsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 121. Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo, Dómine.

Postcommunio.

Da nobis, quǽsumus miséricors Deus: ut sancta tua, quibus incessánter explémur, sincéris tractémus obséquiis, et fidéli semper mente sumámus. Per Dñm.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Feria Secunda.

Statio ad Ss. Quatuor Coronatos.

Introitus. Ps. 53.

Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me: Deus exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe verba oris mei. Ps. ibid. Quóniam aliéni insurrexérunt in me: et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.

3. Reg. 3. c.

IN diébus illis: Venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem Salomónem, steterúntque coram eo, quarum una ait: Obsecro mi dómine: ego et múlier hæc habitabámus in domo una, et péperi apud eam in cubículo. Tértia autem die postquam ego péperi, péperit et hæc: et erámus simul, nullúsque álius nobíscum in domo, excéptis nobis duábus. Mórtuus est autem fílius mulíeris hujus nocte: dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstæ noctis siléntio, tulit fílium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, et collocávit in sinu suo: suum autem fílium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cumque surrexíssem mane, ut darem lac fílio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntius íntuens clara luce, deprehéndi non esse meum, quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ita ut dicis, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. E contrário illa dicébat:

Mentíris: fílius quippe meus vivit, et fílius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit: Fílius meus vivit, et fílius tuus mórtuus est. Et ista respóndit: Non, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cumque attulíssent gládium coram rege: Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem (commóta sunt quippe víscera ejus super fílio suo): Obsecro dómine, date illi infántem vivum, et nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur. Respóndit rex, et ait: Date huic infántem vivum, et non occidátur: hæc est enim mater ejus. Audívit ítaque omnis Israël judícium, quod judicásset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium.

Graduale. Ps. 30. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum refúgii, ut salvum me fácias.

℣. Ps. 70. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in ætérnum.

Tractus. Ps. 102. Dómine. ut pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 2. c.

IN illo témpore: Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam: et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas, et nummulários sedéntes. Et cum fecísset quasi flagéllum de funículis, omnes ejécit de templo, oves quoque, et boves, et nummulariórum effúdit æs, et mensas subvértit. Et his, qui colúmbas vendébant, dixit: Auférte ista hinc, et nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. Recordáti sunt vero discípuli ejus, quia scriptum est: Zelus domus tuæ comédit me. Respondérunt ergo Judæi, et dixérunt ei: Quod signum osténdis nobis, quia hæc facis? Respóndit Jesus, et dixit eis: Sólvite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud. Dixérunt ergo Judæi: Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu in tribus diébus excitábis illud? Ille autem dicébat de templo córporis sui. Cum ergo resurrexísset a mórtuis, recordáti sunt discípuli ejus, quia hoc dicébat, et credidérunt

scriptúræ, et sermóni, quem dixit Jesus. Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus, vidéntes signa ejus, quæ faciébat. Ipse autem Jesus non credébat semetípsum eis, eo quod ipse nosset omnes, et quia opus ei non erat, ut quis testimónium perhibéret de hómine: ipse enim sciébat, quid esset in hómine.

Offertorium. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra, servíte Dómino in lætítia: intráte in conspéctu ejus in exsultatióne: quia Dóminus ipse est Deus.

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium vivíficet nos semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 18. Ab occúltis meis munda me, Dómine: et ab aliénis parce servo tuo.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salutáribus sacraméntis: ad redemptiónis ætérnæ, quæsumus, proficiámus augméntum. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Deprecatiónem nostram, quæsumus Dómine, benignus exaúdi: et quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Statio ad S. Laurentium in Damaso.

Introitus. Ps. 54.

Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exaúdi me.

Ps. ibid. Contristátus sum in exercitatióne mea: et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Sacræ nobis, quæsumus Dómine, observatiónis jejúnia, et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Exodi.

Exodi 32. b.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Descénde de monte: peccávit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti eis: fecerúntque sibi vítulum con-

flátilem, et adoravérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt: Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægýpti. Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: Cerno quod pópulus iste duræ cervícis sit: dimítte me, ut irascátur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orábat Dóminum Deum suum, dicens: Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti, in fortitúdine magna, et in manu robústa? Ne quæso dicant Ægýptii: Cállide edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, et deléret e terra: quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítia pópuli tui. Recordáre Abraham, Isaac, et Israël servórum tuórum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicábo semen vestrum sicut stellas cœli: et univérsam terram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locútus fúerat advérsus pópulum suum.

Graduale. Ps. 43. Exsúrge Dómine, fer opem nobis: et líbera nos propter nomen tuum. ℣. Deus, aúribus nostris audívimus: et patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum, et in diébus antíquis.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 7. b.

IN illo témpore: Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judǽi, dicéntes: Quómodo hic lítteras scit, cum non didícerit? Respóndit eis Jesus, et dixit: Mea doctrína non est mea, sed ejus, qui misit me. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóscet de doctrína, utrum ex Deo sit, an ego a meípso loquar. Qui a semetípso lóquitur, glóriam própriam quærit. Qui autem quærit glóriam ejus, qui misit eum, hic verax est, et injustítia in illo non est. Nonne Móyses dedit vobis legem: et nemo ex vobis facit legem? quid me quǽritis interfícere? Respóndit turba, et dixit: Dæmónium habes: quis te quærit interfícere? Respóndit Jesus, et dixit eis: Unum opus feci, et omnes mirámini. Proptérea Móyses dedit vobis circumcisiónem (non quia ex Móyse est, sed ex pátribus): et in sábbato circumcíditis hóminem. Si circumcisiónem áccipit homo in sábba-

to, ut non solvátur lex Móysi: mihi indignámini, quia totum hóminem sanum feci in sábbato? Nolíte judicáre secúndum fáciem, sed justum judícium judicáte. Dicébant ergo quidam ex Jerosólymis: Nonne hic est, quem quærunt interfícere? Et ecce palam lóquitur, et nihil ei dicunt. Numquid vere cognovérunt príncipes, quia hic est Christus? Sed hunc scimus, unde sit: Christus autem, cum vénerit, nemo scit, unde sit. Clamábat ergo Jesus in templo docens, et dicens: Et me scitis, et unde sim, scitis, et a meípso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescítis. Ego scio eum, quia ab ipso sum, et ipse me misit. Quærébant ergo eum apprehéndere: et nemo misit in illum manus, quia nondum vénerat hora ejus. De turba autem multi credidérunt in eum.

Offertorium. Ps. 39. Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me: et exaudívit deprecatiónem meam: et immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine quǽsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 19. Lætábimur in salutári tuo: et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur.

Postcommunio.

Hujus nos, Dómine, percéptio sacraménti mundet a crímine: et ad cœléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Miserére, Dómine, pópulo tuo: et contínuis tribulatiónibus laborántem, propítius respiráre concéde. Per Dóminum.

Feria Quarta.

Statio ad S. Paulum.

Introitus. Ezech. 36. Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum. Ps. 33. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui et justis prǽmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes: miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio, indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per Dóminum.

Léctio Ezechiélis Prophétæ.
Ezech. 36. e.

Hæc dicit Dóminus Deus: Sanctificábo nomen meum magnum, quod pollútum est inter gentes, quod polluístis in médio eárum: ut sciant gentes, quia ego Dóminus, cum sanctificátus fúero in vobis coram eis. Tollam quippe vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos. Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri: et aúferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum. Et spíritum meum ponam in médio vestri: et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et judícia mea custodiátis et operémini. Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris: et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 33. Venite fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℣. Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestræ non confundéntur.

Hic dicitur: Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Orémus. Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut, terrénis afféctibus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 1. d.

Hæc dicit Dóminus Deus: Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérse, díscite benefácere: quǽrite judícium, subvenite oppréssо, judicáte pupíllo, defféndite víduam. Et veníte, et argúite me, dicit Dóminus: si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix dealbabúntur: et si fúerint rubra quasi vermícu-

lus, velut lana alba erunt. Si volueritis, et audiéritis me, bona terræ comedétis: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 32. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in hæreditátem sibi. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Tractus. Ps. 102. Dómine. ut pag. 68.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 9. b.

IN illo témpore: Prætériens Jesus, vidit hóminem cæcum a nativitáte: et interrogavérunt eum discípuli ejus: Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Respóndit Jesus: Neque hic peccávit, neque paréntes ejus: sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Me opórtet operári ópera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operári. Quámdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, éxspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos ejus, et dixit ei: Vade, lava in natatória Síloë (quod interpretátur *Missus). Abiit ergo, et lavit, et venit videns.* Itaque vicíni, et qui víderant eum prius, quia mendícus erat, dicébant: Nonne hic est, qui sedébat, et mendicábat? Alii dicébant: Quia hic est. Alii autem: Nequáquam, sed símilis est ei. Ille vero dicébat: Quia ego sum. Dicébant ergo ei: Quómodo apérti sunt tibi óculi? Respóndit: Ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit, et unxit óculos meos, et dixit mihi: Vade ad natatória Síloë, et lava. Et ábii, lavi, et vídeo. Et dixérunt ei: Ubi est ille? Ait: Néscio. Addúcunt eum ad pharisǽos, qui cæcus fúerat. Erat autem sábbatum, quando lutum fecit Jesus, et apéruit óculos ejus. Iterum ergo interrogábant eum pharisǽi, quómodo vidísset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi pósuit super óculos, et lavi, et vídeo. Dicébant ergo ex pharisǽis quidam: Non est hic homo a Deo, qui sábbatum non custódit. Alii autem dicébant: Quómodo potest homo peccátor hæc signa fácere? Et schisma erat inter eos. Dicunt ergo cæco íterum: Tu quid dicis de illo, qui apéruit óculos tuos? Ille autem dixit: Quia Prophéta est. Non credidérunt ergo Judǽi de illo, quia cæcus fuisset, et vidisset, donec vocavérunt paréntes

ejus, qui víderat: et interrogavérunt eos, dicéntes: Hic est fílius vester, quem vos dícitis, quia cæcus natus est? Quómodo ergo nunc videt? Respondérunt eis paréntes ejus, et dixérunt: Scimus, quia hic est fílius noster, et quia cæcus natus est: quómodo autem nunc vídeat, nescímus: aut quis ejus apéruit óculos, nos nescímus: ipsum interrogáte, ætátem habet, ipse de se loquátur. Hæc dixérunt paréntes ejus, quóniam timébant Judǽos: jam enim conspiráverant Judǽi, ut si quis eum confiterétur esse Christum, extra synagógam fíeret. Proptérea paréntes ejus dixérunt: Quia ætátem habet, ipsum interrogáte. Vocavérunt ergo rursum hóminem, qui fúerat cæcus, et dixérunt ei: Da glóriam Deo. Nos scimus quia hic homo peccátor est. Dixit ergo eis ille: Si peccátor est, néscio: unum scio, quia cæcus cum essem, modo vídeo. Dixérunt ergo illi: Quid fecit tibi? quómodo apéruit tibi óculos? Respóndit eis: Dixi vobis jam, et audístis: quid íterum vultis audíre? Numquid et vos vultis discípuli ejus fíeri? Maledixérunt ergo ei, et dixérunt: Tu discípulus illíus sis: nos autem Móysi discípuli sumus. Nos scimus quia Móysi locútus est Deus; hunc autem nescímus unde sit. Respóndit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirábile est, quia vos nescítis unde sit, et apéruit meos óculos: scimus autem quia peccatóres Deus non audit: sed, si quis Dei cultor est, et voluntátem ejus facit, hunc exaúdit. A sǽculo non est audítum, quia quis apéruit óculos cæci nati. Nisi esset hic a Deo, non póterat fácere quidquam. Respondérunt, et dixérunt ei: In peccátis natus es totus, et tu doces nos? Et ejecérunt eum foras. Audívit Jesus quia ejecérunt eum foras, et cum invenísset eum, dixit ei: Tu credis in Fílium Dei? Respóndit ille, et dixit: Quis est, Dómine, ut credam in eum? Et dixit ei Jesus: Et vidísti eum, et qui lóquitur tecum, ipse est. At ille ait: Credo Dómine. (Hic genuflectitur.) Et prócidens adorávit eum.

Offertorium. Ps. 65. Benedícite gentes Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Secreta.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut his sacrifíciis peccáta nostra mundéntur; quia tunc veram nobis tríbuis et mentis et córporis sanitátem. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joañ. 9. Lutum fecit ex sputo Dóminus, et linívit óculos meos: et ábii, et lavi, et vidi, et crédidi Deo.

Postcommunio.

Sacraménta, quæ súmpsimus, Dómine Deus noster: et spirituálibus nos répleant aliméntis, et corporálibus tueántur auxíliis. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dñm.

Feria Quinta.

Statio ad Ss. Silvestrum et Martinum.

Introitus. Ps. 104.

LÆtétur cor quæréntium Dñm: quǽrite Dóminum, et confirmámini: quǽrite fáciem ejus semper. Ps. ibid. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis affécti bus mitigátis, facílius cœléstia capiámus. Per Dñm.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.

4. Reg. 4. d.

IN diébus illis: Venit múlier Sunamítis ad Eliséum in montem Carméli: cumque vidísset eam vir Dei e contra, ait ad Giézi púerum suum: Ecce Sunamítis illa. Vade ergo in occúrsum ejus, et dic ei: Recte ne ágitur circa te, et circa virum tuum, et circa fílium tuum? Quæ respóndit: Recte. Cumque venísset ad virum Dei in montem, apprehéndit pedes ejus: et accéssit Giézi ut amovéret eam. Et ait homo Dei: Dimítte illam: ánima enim ejus in amaritúdine est, et Dóminus celávit a me, et non indicávit mihi. Quæ dixit illi: Numquid petívi fílium a dómino meo? Numquid non dixi tibi: Ne illúdas me? Et ille ait ad

Giézi: Accínge lumbos tuos, et tolle báculum meum in manu tua, et vade. Si occúrrerit tibi homo, non salútes eum: et si salutáverit te quíspiam, non respóndeas illi: et pones báculum meum super fáciem púeri. Porro mater púeri ait: Vivit Dóminus, et vivit ánima tua, non dimíttam te. Surréxit ergo, et secútus est eam. Giézi autem præcésserat ante eos, et posúerat báculum super fáciem púeri, et non erat vox, neque sensus: reversúsque est in occúrsum ejus, et nuntiávit ei, dicens: Non surréxit puer. Ingréssus est ergo Eliséus domum, et ecce puer mórtuus jacébat in léctulo ejus: ingressúsque clausit óstium super se, et super púerum: et orávit ad Dóminum. Et ascéndit, et incúbuit super púerum: posuítque os suum super os ejus, et óculos suos super óculos ejus, et manus suas super manus ejus: et incurvávit se super eum: et calefácta est caro púeri. At ille revérsus, deambulávit in domo, semel huc atque illuc: et ascéndit et incúbuit super eum: et oscitávit puer sépties, aperuítque óculos. At ille vocávit Giézi, et dixit ei: Voca Sunamítidem hanc. Quæ vocáta, ingréssa est ad eum. Qui ait: Tolle fílium tuum. Venit illa, et córruit ad pedes ejus, et adorávit super terram: tulítque fílium suum, et egréssa est, et Eliséus revérsus est in Gálgala.

Graduale. Ps. 73. Réspice Dómine in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in finem.

℣. Exsúrge Dómine, júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servórum tuórum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 7. b.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Cum autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ: et hæc vídua erat, et turba civitátis multa cum illa. Quam cum vidísset Dóminus, misericórdia motus super eam, dixit illi: Noli flere. Et accéssit, et tétigit lóculum. (Hi autem, qui portábant, stetérunt.) Et ait: Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit qui erat mórtuus, et cœpit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accépit autem omnes timor: et magnificábant Deum, dicéntes: Quia Prophéta magnus surréxit in no-

bis: et quia Deus visitávit plebem suam.

Offertorium. Ps. 69. Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur omnes, qui cógitant servis tuis mala.

Secreta.

Purífica nos, miséricors Deus: ut Ecclésiæ tuæ preces, quæ tibi gratæ sunt, pia múnera deferéntes, fiant expiátis méntibus gratióres. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 70. Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

Postcommunio.

Cœléstia dona capiéntibus, quǽsumus Dómine: non ad judícium provenire patiáris, quæ fidélibus tuis ad remédium providísti. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Pópuli tui Deus institútor et rector, peccáta, quibus impugnátur, expélle: ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per Dóminum nostrum.

Feria Sexta.

Statio ad sanctum Eusebium.

Introitus. Ps. 18. Meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper: Dómine adjútor meus, et redémptor meus. Ps. ibid. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis: præsta, quǽsumus; ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio libri Regum.
3. Reg. 17. c.

In diébus illis: Ægrotávit fílius mulíeris matrisfamílias, et erat languor fortíssimus, ita ut non remanéret in eo hálitus. Dixit ergo ad Elíam: Quid mihi et tibi, vir Dei? Ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, et interfíceres fílium meum? Et ait ad eam Elías: Da mihi fílium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portávit in cœnáculum ubi ipse manébat, et pósuit super léctulum suum, et clamávit ad Dóminum, et dixit: Dómine Deus meus, étiam ne víduam, apud quam

ego utcúmque susténtor, afflixísti, ut interfíceres fílium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamávit ad Dóminum, et ait: Dómine Deus meus, revertátur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Elíæ: et revérsa est ánima púeri intra eum, et revíxit. Tulítque Elías púerum, et depósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, et trádidit matri suæ, et ait illi: En vivit fílius tuus. Dixítque múlier ad Elíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est.

Graduale. Ps. 117. Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómine. ℣. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Tractus. Ps. 102. Dómine. ut pag. 68.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joánnem. Joan. 11.

In illo témpore: Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ, et Marthæ soróris ejus. (María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis: cujus frater Lázarus infirmabátur.) Misérunt ergo soróres ejus ad eum, dicéntes: Dómine, ecce quem amas, infirmátur. Aúdiens autem Jesus, dixit eis: Infírmitas hæc non est ad mortem, sed pro glória Dei, ut glorificétur Fílius Dei per eam. Diligébat autem Jesus Martham, et sorórem ejus Maríam, et Lázarum. Ut ergo audívit, quia infirmabátur, tunc quidem mansit in eódem loco duóbus diébus. Deínde post hæc dixit discípulis suis: Eámus in Judǽam íterum. Dicunt ei discípuli: Rabbi, nunc quærébant te Judǽi lapidáre, et íterum vadis illuc? Respóndit Jesus: Nonne duódecim sunt horæ diéi? Si quis ambuláverit in die, non offéndit, quia lucem hujus mundi videt: si autem ambuláverit in nocte, offéndit, quia lux non est in eo. Hæc ait, et post hæc dixit eis: Lázarus amícus noster dormit: sed vado, ut a somno éxcitem eum. Dixérunt ergo discípuli ejus: Dómine, si dormit, salvus erit. Dixerat autem Jesus de morte ejus: illi autem putavérunt, quia de dormitióne somni díceret. Tunc ergo Jesus dixit eis manifésté: Lázarus mórtuus est: et gaúdeo propter vos, ut credátis, quóniam non eram ibi: sed eámus ad eum. Dixit ergo Thomas,

qui dícitur Dídymus, ad condiscípulos: Eámus et nos, ut moriámur cum eo. Venit ítaque Jesus, et invénit eum quátuor dies jam in monuménto habéntem. (Erat autem Bethánia juxta Jerosólymam quasi stádiis quíndecim.) Multi autem ex Judǽis vénerant ad Martham, et Maríam, ut consolaréntur eas de fratre suo. Martha ergo, ut audívit quia Jesus venit, occúrrit illi: María autem domi sedébat. Dixit ergo Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus; sed et nunc scio, quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita; qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti. Et cum hæc dixisset, ábiit, et vocávit Maríam sorórem suam siléntio, dicens: Magíster adest, et vocat te. Illa ut *audívit, surgit cito, et venit ad eum: nondum enim vé*nerat Jesus in castéllum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occúrrerat ei Martha. Judǽi ergo, qui erant cum ea in domo et consolabántur eam, cum vidíssent Maríam, quia cito surréxit, et éxiit, secúti sunt eam, dicéntes: Quia vadit ad monuméntum, ut ploret ibi. María ergo, cum venísset ubi erat Jesus, videns eum, cécidit ad pedes ejus, et dicit ei: Dómine, si fuísses hic, non esset mórtuus frater meus. Jesus ergo, ut vidit eam plorántem, et Judǽos, qui vénerant cum ea, plorántes, infrémuit spíritu, et turbávit seipsum, et dixit: Ubi posuístis eum? Dicunt ei: Dómine, veni, et vide. Et lacrimátus est Jesus. Dixérunt ergo Judǽi: Ecce quómodo amábat eum. Quidam autem ex ipsis dixérunt: Non póterat hic, qui apéruit óculos cæci nati, fácere ut hic non morerétur? Jesus ergo rursum fremens in semetípso, venit ad monuméntum. Erat autem spelúnca, et lapis superpósitus erat ei. Ait Jesus: Tóllite lápidem. Dicit ei Martha soror ejus qui mórtuus fúerat: Dómine, jam fœtet, quatriduánus est enim. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi, quóniam si credíderis, vidébis glóriam Dei? Tulérunt ergo

lápidem: Jesus autem, elevátis sursum óculis, dixit: Pater, grátias ago tibi, quóniam audísti me. Ego autem sciébam, quia semper me audis, sed propter pópulum, qui circúmstat, dixi: ut credant, quia tu me misísti. Hæc cum dixísset, voce magna clamávit: Lázare, veni foras. Et statim pródiit, qui fúerat mórtuus, ligátus pedes et manus ínstitis, et fácies illíus sudário erat ligáta. Dixit eis Jesus: Sólvite eum, et sínite abíre. Multi ergo ex Judǽis, qui vénerant ad Maríam, et Martham, et víderant quæ fecit Jesus, credidérunt in eum.

Offertorium. Ps. 17. Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine, et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus præter te, Dómine?

Secreta.

Múnera nos, Dómine quæsumus, obláta puríficent: et te nobis júgiter fáciant esse placátum. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Joan. 11. Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monuméntum, lacrimátus est coram Judǽis, et exclamávit: Lázare, veni foras: et pródiit ligátis mánibus et pédibus, qui fúerat quatriduánus mórtuus.

Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Dómine, participátio sacraménti: et a própriis reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus, sub tua semper pietáte gaudeámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Statio ad S. Nicolaum in Carcere.

Introitus. Isai. 55. Sitiéntes venite ad aquas, dicit Dóminus: et qui non habétis prétium, venite, et bibite cum lætítia. Ps. 77. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Fiat, Dómine, quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis affectus: quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per Dóminum.

Aliæ Orationes, ut p. 67.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 49. c.

Hæc dicit Dóminus: In témpore plácito exaudívi te, et in die salútis auxiliátus sum tui: et servávi te, et dedi te in fœdus pópuli, ut suscitáres terram, et possidéres hæreditátes dissipátas: ut díceres his, qui vincti sunt: Exíte: et his, qui in ténebris: Revelámini. Super vias pascéntur, et in ómnibus planis páscua eórum. Non esúrient, neque sitient, et non percútiet eos æstus et sol: quia miserátor eórum reget eos, et ad fontes aquárum potábit eos. Et ponam omnes montes meos in viam, et sémitæ meæ exaltabúntur. Ecce isti de longe vénient, et ecce illi ab aquilóne et mari, et isti de terra austráli. Laudáte cœli, et exsúlta terra, jubiláte montes laudem: quia consolátus est Dóminus pópulum suum, et paúperum suórum miserébitur. Et dixit Sion: Derelíquit me Dóminus, et Dóminus oblítus est mei. Numquid oblivísci potest múlier infántem suum, ut non misereátur fílio úteri sui? et si illa oblíta fúerit, ego tamen non oblivíscar tui, dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 9. Tibi Dómine derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjútor.

℣. Ut quid Dómine recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? dum supérbit ímpius, incénditur pauper.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 8. b.

In illo témpore: Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens: Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Dixérunt ergo ei pharisǽi: Tu de te ipso testimónium pérhibes: testimónium tuum non est verum. Respóndit Jesus, et dixit eis: Et si ego testimónium perhíbeo de me ipso, verum est testimónium meum: quia scio unde veni, et quo vado: vos autem nescítis unde vénio, aut quo vado. Vos secúndum carnem judicátis: ego non júdico quemquam: et si júdico ego, judícium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, et qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duórum hóminum testimónium verum est. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de me ipso: et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater. Dicébant ergo ei: Ubi est Pater tuus? Respóndit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum:

si me scirétis, fórsitan et Patrem meum scirétis. Hæc verba locútus est Jesus in gazophylácio, docens in templo: et nemo apprehéndit eum, quia necdum vénerat hora ejus.

Offertorium. Ps. 17. Factus est Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: et sperábo in eum.

Secreta.

Oblatiónibus nostris, quǽsumus Dómine, placáre suscéptis: et ad te nostras étiam rebélles compélle propítius voluntátes. Per Dñm.

Aliæ Secretæ, ut p. 69.

Communio. Ps. 22. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: in loco páscuæ ibi me collocávit: super aquam refectiónis educávit me.

Postcommunio.

Tua nos, quǽsumus Dómine, sancta puríficent: et operatióne sua tibi plácitos esse perfíciant. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm., ut p. 69.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Deus, qui sperántibus in te miseréri pótius éligis, quam irásci: da nobis digne flere mala, quæ fécimus; ut tuæ consolatiónis grátiam inveníre mereámur. Per Dóminum.

℣ Ante Vesperas cooperiuntur cruces, et imagines.

Ab hac die usque ad Sabbatum Sanctum exclusive non dicitur Psalmus Júdica me. ante Confessionem: neque Glória Patri. ad Lavábo.

DOMINICA DE PASSIONE.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Ps. 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et dolóso éripe me: quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea.

Ps. ibid. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua. Júdica me.

Non dicitur Glória Patri. ad Introitum usque ad Pascha, nisi in Missa de Festo, si occurrerit: sed finito Psalmo, absolute repetitur Introitus usque ad Psalmum.

Oratio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice: ut, te largiénte, regátur in córpore; et te servánte, custodiátur in mente. Per Dóminum.

Ab hac die usque ad Feriam v. in Cœna Domini, post Orationem diei, dicitur, vel contra persecut. Ecclesiæ:

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admitte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Non dicitur tertia Oratio.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 9 c.

Fratres: Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 142. Eripe me, Dómine, de inimícis meis: doce me fácere voluntátem tuam.

℣. Ps. 17. Liberátor meus, Dómine, de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me.

Tractus. Ps. 128. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea. ℣. Dicat nunc Israël: sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

℣. Etenim non potuérunt mihi: supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres.

℣. Prolongavérunt iniquitátes suas: Dóminus justus concídit cervíces peccatórum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 8. f.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de

peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Respondérunt ergo Judǽi, et dixérunt ei: Nonne bene dícimus nos, quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes? Respóndit Jesus: Ego dæmónium non hábeo, sed honorífico Patrem meum, et vos inhonorástis me. Ego autem non quæro glóriam meam: est qui quærat, et júdicet. Amen, amen dico vobis: si quis sermónem meum serváverit, mortem non vidébit in ætérnum. Dixérunt ergo Judǽi: Nunc cognóvimus quia dæmónium habes. Abraham mórtuus est, et prophétæ: et tu dicis: Si quis sermónem meum serváverit, non gustábit mortem in ætérnum. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mórtuus est? et prophétæ mórtui sunt. Quem teípsum facis? Respóndit Jesus: Si ego glorífico meípsum, glória mea nihil est: est Pater meus, qui gloríficat me, quem vos dícitis quia Deus vester est, et non cognovístis eum: ego autem novi eum: et si díxero, quia non scio eum, ero símilis vobis, mendax. Sed scio eum, et sermónem ejus servo. Abraham pater vester exsultávit, ut vidéret diem meum: vidit, et gavísus est. Dixérunt ergo Judǽi ad eum: Quinquagínta annos nondum habes, et Abraham vidísti? Dixit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, ántequam Abraham fíeret, ego sum. Tulérunt ergo lápides, ut jácerent in eum: Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Credo.

Offertorium. Ps. 118. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: retríbue servo tuo: vivam, et custódiam sermónes tuos: vivífica me secúndum verbum tuum, Dómine.

Secreta.

Hæc múnera, quǽsumus Dómine, et víncula nostræ pravitátis absólvant, et tuæ nobis misericórdiæ dona concílient. Per Dñm.

Altera Secreta, vel contra persecut. Eccles.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua pro-

tectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de Cruce, quæ dicitur quotidie usque ad Feriam v. in Cœna Domini, etiam in Missa de Festo, nisi propriam habuerit.

Comúnio. 1. Cor. 11. Hoc corpus, quod pro vobis tradétur: hic calix novi testaménti est in meo sánguine, dicit Dóminus: hoc fácite, quotiescúmque súmitis, in meam commemoratiónem.

Postcommunio.

Adésto nobis, Dómine Deus noster: et quos tuis mystériis recreásti, perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel contra persecut. Eccles.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcomúnio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dñm.

Feria Secunda.

Statio ad sanctum Chrysogonum.

Introitus. Ps. 55.

Miserére mihi, Dómine, quóniam conculcávit me homo: tota die bellans tribulávit me. Ps. ibid. Conculcavérunt me inimíci mei tota die: quóniam multi bellántes advérsum me. Miserére mihi.

Oratio.

Sanctífica, quǽsumus Dómine, nostra jejúnia: et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per Dóminum.

Postea Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus, ómnium fidélium. ut supra in Dom. Passionis. pag. 143.

Léctio Jonæ Prophétæ. Jonæ 3.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prǽdica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et

prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 53. Deus, exaúdi oratiónem meam: aúribus pércipe verba oris mei. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes *nostras retríbuas* nobis. ℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 7. c.

IN illo témpore: Misérunt príncipes et pharisǽi minístros, ut apprehénderent Jesum. Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum tempus vobíscum sum: et vado ad eum qui me misit. Quærétis me, et non inveniétis: et ubi ego sum, vos non potéstis veníre. Dixérunt ergo Judǽi ad semetípsos: Quo hic itúrus est, quia non inveniémus eum? numquid in dispersiónem géntium itúrus est, et doctúrus gentes? Quis est hic sermo, quem dixit: Quærétis me, et non inveniétis: et ubi sum ego, vos non potéstis veníre? In novíssimo autem die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens: Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Qui credit in me, sicut dicit scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixit de Spíritu, quem

acceptúri erant credéntes in eum.

Offertorium. Ps. 6. Dómine convértere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta.

Concéde nobis, Dómine Deus noster: ut hæc hóstia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et tuæ propitiátio majestátis. Per Dóminum.

Postea Secreta, vel Prótege. vel Oblátis, quǽsumus. pag. 144.

Communio. Ps. 23. Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Postcommunio.

Sacraménti tui, quǽsumus Dómine, participátio salutáris, et purificatiónem nobis tríbuat, et medélam. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne deféndi. Per Dóminum.

Feria Tertia.

Statio ad sanctum Cyriacum.

Introitus. Ps. 26.

Exspécta Dóminum, viríliter age: et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ps. ib. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem timébo? Exspécta.

Oratio.

Nostra tibi, Dómine quǽsumus, sint accépta jejúnia: quæ nos et expiándo grátia tua dignos effíciant; et ad remédia perdúcant ætérna. Per Dóminum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 143.

Léctio Daniélis Prophétæ.

Dan. 14. e.

In diébus illis: Congregáti sunt Babylónii ad regem, et dixérunt ei: Trade nobis Daniélem, qui Bel destrúxit, et dracónem interfécit, alióquin interficiémus te, et domum tuam. Vidit ergo rex, quod irrúerent in eum veheménter: et necessitáte compúlsus trádidit eis Daniélem. Qui misérunt eum in lacum leónum, et erat ibi diébus sex. Porro in lacu erant leónes septem, et dabántur eis duo córpora quotídie, et duæ oves: et tunc non data sunt eis, ut devorárent Daniélem. Erat au-

tem Hábacuc prophéta in Judǽa, et ipse cóxerat pulméntum, et intríverat panes in alvéolo: et ibat in campum, ut ferret messóribus. Dixitque Angelus Dómini ad Hábacuc: Fer prándium, quod habes, in Babylónem Daniéli, qui est in lacu leónum. Et dixit Hábacuc: Dómine, Babylónem non vidi, et lacum néscio. Et apprehéndit eum Angelus Dómini in vértice ejus, et portávit eum capíllo cápitis sui, posuítque eum in Babylóne supra lacum in ímpetu spíritus sui. Et clamávit Hábacuc, dicens: Dániel serve Dei, tolle prándium, quod misit tibi Deus. Et ait Dániel: Recordátus es mei, Deus, et non dereliquísti diligéntes te. Surgénsque Dániel comédit. Porro Angelus Dómini restítuit Hábacuc conféstim in loco suo. Venit ergo rex die séptimo, ut lugéret Daniélem: et venit ad lacum, et introspéxit, et ecce Dániel sedens in médio leónum. Et exclamávit voce magna rex, dicens: Magnus es Dómine Deus Daniélis. Et extráxit eum de lacu leónum. Porro illos, qui perditiónis ejus causa fúerant, intromísit in lacum, et devoráti sunt in moménto coram eo. Tunc rex ait: Páveant omnes habitántes in univérsa terra Deum Daniélis: quia ipse est salvátor, fáciens signa, et mirabília in terra: qui liberávit Daniélem de lacu leónum.

Graduale. Ps. 42. Discérne causam meam, Dómine: ab hómine iníquo, et dolóso éripe me. ℣. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 7.

In illo témpore: Ambulábat Jesus in Galilǽam, non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Erat autem in próximo dies festus Judæórum, scenopégia. Dixérunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc, et vade in Judǽam, ut et discípuli tui vídeant ópera tua, quæ facis. Nemo quippe in occúlto quid facit, et quærit ipse in palam esse: si hæc facis, manifésta teipsum mundo. Neque enim fratres ejus credébant in eum. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advénit: tempus autem vestrum semper est parátum. Non potest mundus odísse vos: me autem odit: quia ego testimónium

ɛo de illo, quod ópera
ala sunt. Vos ascén-
l diem festum hunc,
tem non ascéndo ad
festum istum: quia
tempus nondum im-
ı est. Hæc cum dixís-
se mansit in Galilǽa.
em ascendérunt fra-
us, tunc et ipse ascén-
l diem festum non
éste, sed quasi in oc-
Judǽi ergo quæré-
um in die festo, et
nt: Ubi est ille? Et
ır multum erat in
de eo. Quidam enim
nt: Quia bonus est.
utem dicébant: Non,
dúcit turbas. Nemo
palam loquebátur de
ropter metum Judæó-

rtorium. Ps. 9. Sperent
omnes, qui novérunt
ı tuum, Dómine; quó-
non derelínquis quæ-
te; psállite Dómino,
bitat in Sion: quóniam
st oblítus oratiónes
rum.

Secreta.

ias tibi, Dómine, de-
rimus immolándas:
emporálem consola-
ı signíficent; ut pro-
non desperámus ætér-
er Dóminum.

ra Secreta, vel Pró-
vel Oblátis. pag. 144.

Coṁunio. Ps. 24. Rédime me, Deus Israël, ex ómnibus angústiis meis.

Postcommunio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut quæ divína sunt, júgiter exsequéntes, donis mereámur cœléstibus propinquáre. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quǽsumus, vel Hæc nos. pag. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum: ut in diébus nostris, et mérito et número, pópulus tibi sérviens augeátur. Per Dóminum nostrum.

Feria Quarta.

Statio ad sanctum Marcellum.

Introitus. Ps. 17.

Liberátor meus de géntibus iracúndis: ab insurgéntibus in me exaltábis me: a viro iníquo erípies me, Dómine.

Ps. ibid. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Liberátor meus.

Oratio.

Sanctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miserátor illústra: et quibus devotiónis præstas afféctum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 143.

Léctio libri Levítici.
Levit. 19.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israël, et dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non faciétis furtum. Non mentiémini, nec decípiet unusquísque próximum suum. Non perjurábis in nómine meo, nec póllues nomen Dei tui. Ego Dóminus. Non fácies calúmniam próximo tuo: nec vi ópprimes eum. Non morábitur opus mercenárii tui apud te usque mane. Non maledíces surdo, nec coram cæco pones offendículum: sed timébis Dóminum Deum tuum, quia ego sum Dóminus. Non fácies quod iníquum est, nec injúste judicábis. Non consíderes persónam paúperis, nec honóres vultum poténtis. Juste júdica próximo tuo. Non eris criminátor, nec susúrro in pópulo. Non stabis contra sánguinem próximi tui. Ego Dóminus. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed públice árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ cívium tuórum. Díliges amícum tuum sicut teípsum. Ego Dóminus. Leges meas custodíte. Ego enim sum Dóminus Deus vester.

Graduale. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Dómine Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me: Dómine, abstraxísti ab ínferis ánimam meam, salvásti me a descendéntibus in lacum.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis.
℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 10. d.

IN illo témpore: Facta sunt encǽnia in Jerosólymis: et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judǽi, et dicébant ei: Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Respóndit eis Jesus: Loquor vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me: sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis. Oves meæ vocem meam aúdiunt: et ego cognósco eas, et sequúntur me: et ego vitam ætérnam do eis: et non períbunt in ætérnum, et non rápiet eas quisquam de manu mea. Pater meus, quod dedit mihi, majus ómnibus est: et nemo potest rápere de manu Patris mei. Ego et Pater unum sumus. Sustulérunt ergo lápides Judǽi, ut lapidárent eum. Respóndit eis Jesus: Multa bona ópera osténdi vobis ex Patre meo, propter quod eórum opus me lapidátis? Respondérunt ei Judǽi: De bono ópere non lapidámus te, sed de blasphémia: et quia tu, homo cum sis, facis teípsum Deum. Respóndit eis Jesus: Nonne scriptum est in lege vestra: quia Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptúra: quem Pater sanctificávit, et misit in mundum, vos dícitis: Quia blasphémas: quia dixi, Fílius Dei sum? Si non fácio ópera Patris mei, nolíte crédere mihi. Si autem fácio, et si mihi non vultis crédere, opéribus crédite, ut cognoscátis, et credátis, quia Pater in me est, et ego in Patre.

Offertorium. Ps. 58. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine.

Secreta.

Annue miséricors Deus: ut hóstias placatiónis et laudis, sincéro tibi deferámus obséquio. Per Dñm.

Altera Secreta, vel Prótege. vel Oblátis. p. 144.

Communio. Ps. 25. Lavábo inter innocéntes manus meas, et circuíbo altáre tuum, Dómine: ut aúdiam vocem laudis tuæ, et enárrem univérsa mirabília tua.

Postcommunio.

Cœléstis doni benedictióne percépta: súpplices te, Deus omnípotens, deprecámur; ut hoc idem nobis et sacraménti causa sit, et salútis. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel Quǽsumus. vel Hæc nos. pag. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta.

Statio ad sanctum Apollinarem.

Introitus. Dan. 3. c. d.

Omnia, quæ fecísti nobis, Dómine, in vero judício fecísti: quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedívimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ.

Ps. 118. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Omnia.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam sauciáta, medicinális parsimóniæ stúdio reformétur Per Dóminum nostrum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 143.

Léctio Daniélis Prophétæ. Dan. 3. d.

IN diébus illis: Orávit Azarías Dóminum, dicens: Dómine Deus noster: ne, quǽsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne díssipes testaméntum tuum: neque aúferas misericórdiam tuam a nobis propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israël sanctum tuum: quibus locútus es, póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cœli, et sicut arénam, quæ est in líttore maris: quia, Dómine, imminúti sumus plus quam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccáta nostra. Et non est in témpore hoc princeps, et dux, et prophéta, neque holocaústum, neque sacrifícium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus inveníre misericórdiam tuam: sed in ánimo contríto, et spíritu humilitátis suscipiámur. Sicut in holocaústo aríetum, et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, et timémus te, et quæ-

rimus fáciem tuam. Ne confúndas nos: sed fac nobíscum juxta mansuetúdinem tuam, et secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ. Et érue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo, Dómine: et confundántur omnes, qui osténdunt servis tuis mala, confundántur in omni poténtia tua: et robur eórum conterátur: et sciant, quia tu es Dóminus Deus solus, et gloriósus super orbem terrárum, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 95. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

℣. Ps. 28. Revelávit Dóminus condénsa: et in templo ejus omnes dicent glóriam.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 7. f.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisǽis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisǽi, discúbuit. Et ecce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit, quod accubuísset in domo pharisǽi, áttulit alabástrum unguénti: et stans retro secus pedes ejus, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et *osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.* Videns autem pharisǽus, qui vocáverat eum, ait intra se, dicens: Hic si esset prophéta, sciret útique, quæ et qualis est múlier, quæ tangit eum: quia peccátrix est. Et respóndens Jesus, dixit ad illum: Simon, hábeo tibi áliquid dícere. At ille ait: Magíster, dic. Duo debitóres erant cuídam fœneratóri: unus debébat denários quingéntos, et álius quinquagínta. Non habéntibus illis unde rédderent, donávit utrísque. Quis ergo eum plus díligit? Respóndens Simon, dixit: Æstimo quia is, cui plus donávit. At ille dixit ei: Recte judicásti. Et convérsus ad mulíerem, dixit Simóni: Vides hanc mulíerem? Intrávi in domum tuam, aquam pédibus meis non dedísti: hæc autem lácrimis rigávit pedes meos, et capíllis suis tersit. Osculum mihi non dedísti: hæc autem, ex quo intrávit, non cessávit osculári pedes meos. Oleo caput meum non unxísti: hæc autem unguénto unxit pedes meos. Propter quod dico tibi: Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. Cui autem minus dimíttitur, minus díligit. Dixit autem ad illam: Remittúntur tibi peccáta. Et cœpérunt, qui simul accumbébant, dicere

intra se: Quis est hic, qui étiam peccáta dimíttit? Dixit autem ad mulíerem: Fides tua te salvam fecit: vade in pace.

Offertorium. Ps. 136. Super flúmina Babylónis illic sédimus, et flévimus: dum recordarémur tui, Sion.

Secreta.

Dómine Deus noster, qui in his pótius creatúris, quas ad fragilitátis nostræ subsídium condidísti, tuo quoque nómini múnera jussísti dicánda constitui: tríbue, quǽsumus; ut et vitæ nobis præséntis auxílium, et æternitátis effíciant sacraméntum. Per Dóminum.

Altera Secreta, vel Prótege. vel Oblátis. p. 144.

Communio. Ps. 118. Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti: hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Postcommunio.

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli, fiat nobis remédium sempitérnum. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel Quǽsumus. vel Hæc nos. pag. 145.

Super populum. Orémus. *Humiliáte cápita vestra Deo.*

Oratio.

Esto, quǽsumus Dómine, propítius plebi tuæ: ut quæ tibi non placent, respuéntes; tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Feria Sexta.

Statio ad S. Stephanum in Cœlio monte.

Introitus. Ps. 30.

Miserére mihi Dómine, quóniam tríbulor: líbera me, et éripe me de mánibus inimicórum meórum, et a persequéntibus me: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Ps. ibid. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me.

Miserére mihi.

Oratio.

Córdibus nostris, quǽsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde: ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes, temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per Dóminum.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ tuæ. vel Deus, ómnium. pag. 143.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.
Jerem. 17. b.

IN diébus illis: Dixit Jeremías: Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes a te, in terra scribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me Dómine, et sanábor: salvum me fac, et salvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Dómini? Véniat. Et ego non sum turbátus, te pastórem sequens: et diem hóminis non desiderávi, tu scis. Quod egréssum est de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit. Non sis tu mihi formídini, spes mea tu in die afflictiónis. Confundántur, qui me persequúntur, et non confúndar ego: páveant illi, et non páveam ego. Induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 34. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei: et in ira moléstí erant mihi. ℣. Vidísti, Dómine, ne síleas: ne discédas a me.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: *neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.* ℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 11. f.

IN illo témpore: Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium advérsus Jesum, et dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum; et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. Unus autem ex ipsis Cáiphas nómine, cum esset póntifex anni illíus, dixit eis: Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit: sed cum esset póntifex anni illíus, prophetávit, quod Jesus moritúrus erat pro gente, et non tantum pro gente, sed ut fílios Dei qui erant dispérsi, congregáret in unum. Ab illo ergo die cogi-

tavérunt, ut interfícerent eum. Jesus ergo jam non in palam ambulábat apud Judǽos: sed ábiit in regiónem juxta desértum, in civitátem, quæ dícitur Ephrem, et ibi morabátur cum discípulis suis.

Offertorium. Ps. 118. Benedíctus es, Dómine, doce me justificatiónes tuas: et non tradas calumniántibus me supérbis: et respondébo exprobrántibus mihi verbum.

Secreta.

Præsta nobis, miséricors Deus: ut digne tuis servíre semper altáribus mereámur; et eórum perpétua participatióne salvári. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel Prótege. vel Oblátis. p. 144.

Comunio. Ps. 26. Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui: et mentíta est iníquitas sibi.

Postcommunio.

Sumpti sacrifícii, Dómine, perpétua nos tuítio non derelínquat: et nóxia semper a nobis cuncta depéllat. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel *Quǽsumus.* vel Hæc nos. pag. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui protectiónis tuæ grátiam quǽrimus, liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per Dóminum.

Sabbato.

Statio ad S. Joannem ante portam Latinam.

Introitus. Ps. 30.

Miserére mihi Dómine, quóniam tríbulor: líbera me, et éripe me de mánibus inimicórum meórum, et a persequéntibus me: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Ps. ibid. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me.

Miserére mihi.

Oratio.

Profíciat, quǽsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu: ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per Dóminum.

Altera Oratio, vel contra persec. Ecclesiæ. Ecclésiæ. pag. 143.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. Jerem. 18. c.

In diébus illis: Dixérunt ímpii Judǽi ad ínvicem: Veníte, et cogitémus contra justum cogitatiónes: non enim períbit lex a sacerdóte, neque consílium a sapiénte, nec sermo a prophéta: veníte, et percutiámus eum lingua, et non attendámus ad univérsos sermónes ejus. Atténde Dómine ad me, et audi vocem adversariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre, quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptérea da fílios eórum in famem, et deduc eos in manus gládii: fiant uxóres eórum absque líberis, et víduæ: et viri eárum interficiántur *morte: júvenes eórum confodiántur* gládio in prœ́lio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim super eos latrónem repénte: quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, et láqueos abscondérunt pédibus meis. Tu autem Dómine scis omne consílium eórum advérsum me in mortem: ne propitiéris iniquitáti eórum, et peccátum eórum a fácie tua non deleátur. Fiant corruéntes in conspéctu tuo, in témpore furóris tui abútere eis, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 34. Pacífice loquebántur mihi inimíci mei: et in ira molésti erant mihi.

℣. Vidísti, Dómine, ne síleas: ne discédas a me.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 12. b.

In illo témpore: Cogitavérunt príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent: quia multi propter illum abíbant ex Judǽis, et credébant in Jesum. In crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant: Hosánna, benedíctus qui venit in nómine Dómini, Rex Is-

raël. Et invénit Jesus asél-lum, et sedit super eum, sic-ut scriptum est: Noli timére fília Sion: ecce Rex tuus venit sedens super pullum ásinæ. Hæc non cognové-runt discípuli ejus primum: sed quando glorificátus est Jesus, tunc recordáti sunt quia hæc erant scripta de eo: et hæc fecérunt ei. Te-stimónium ergo perhibébat turba, quæ erat cum eo, quando Lázarum vocávit de monuménto, et suscitávit eum a mórtuis. Proptérea et óbviam venit ei turba: quia audiérunt eum fecísse hoc signum. Pharisǽi ergo dixérunt ad semetípsos: Vi-détis quia nihil profícimus? Ecce mundus totus post eum ábiit. Erant autem quidam gentíles, ex his qui ascén-derant, ut adorárent in die festo. Hi ergo accessérunt ad Philíppum, qui erat a Bethsáida Galilǽæ: et ro-gábant eum, dicéntes: Dó-mine, vólumus Jesum vidé-re. Venit Philíppus, et dicit Andréæ: Andréas rursum et Philíppus dixérunt Jesu. Jesus autem respóndit eis, dicens: Venit hora, ut clari-ficétur fílius hóminis. Amen, amen dico vobis, nisi gra-num fruménti cadens in ter-ram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mór-tuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miní-ster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Nunc áni-ma mea turbáta est. Et quid dicam? Pater, salvífica me ex hac hora. Sed proptérea veni in horam hanc. Pater, clarífica nomen tuum. Ve-nit ergo vox de cœlo: Et clarificávi, et íterum clari-ficábo. Turba ergo, quæ stabat, et audíerat, dicébat tonítruum esse factum. Alii dicébant: Angelus ei locú-tus est. Respóndit Jesus, et dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. Nunc judícium est mundi. nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego si exaltátus fúero a terra, ó-mnia traham ad meipsum. (Hoc autem dicébat, signi-ficans qua morte esset mo-ritúrus.) Respóndit ei tur-ba: Nos audívimus ex lege, quia Christus manet in æ-térnum, et quómodo tu di-cis: Opórtet exaltári Fílium hóminis? Quis est iste Fí-lius hóminis? Dixit ergo eis Jesus: Adhuc módicum lu-men in vobis est. Ambuláte dum lucem habétis, ut non

vos ténebræ comprehéndant: et qui ámbulat in ténebris, nescit quo vadat. Dum lucem habétis, crédite in lucem: ut fílii lucis sitis. Hæc locútus est Jesus: et ábiit, et abscóndit se ab eis.

Offertorium. Ps. 118. Benedíctus es Dómine, doce me justificatiónes tuas: et non tradas calumniántibus me supérbis: et respondébo exprobrántibus mihi verbum.

Secreta.

A cunctis nos, quǽsumus Dómine, reátibus et perículis propitiátus absólve: quos tanti mystérii tríbuis esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel contra persecutores Ecclesiæ. Prótege nos. pag. 144.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Ps. 26. Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Postcommunio.

Divíni múneris largitáte satiáti, quǽsumus Dómine Deus noster: ut hujus semper participatióne vivámus. Per Dóminum.

Altera Postcommunio, vel contra persecut. Ecclesiæ. Quǽsumus Dómine. p. 145.

Vel pro Papa. Postcomunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tueátur, quǽsumus Dómine, déxtera tua pópulum deprecántem: et purificátum dignánter erúdiat; ut consolatióne præsénti, ad futúra bona profíciat. Per Dóminum.

Cum reverteretur percus-
so Philisthæo Dav. I. R. 18.
Benedictus. Ps. 117.
Egredimini. Cant. 3.
1879.
Exulta. Zach. 9.
Ecce Salv. Is. 62.
Venerunt in Elim filii Isra-
el, ubi erant. Ex. 15, 27.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, et facta aspersione aquæ, more solito, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona.

Matth. 21.

Hosáña fílio David: benedíctus qui venit in nómine Dómini. O Rex Israël: Hosánna in excélsis.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, non vertens se ad populum, dicit in tono Orationis Missæ ferialis:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, quem dilígere et amáre justítia est, ineffábilis grátiæ tuæ in nobis dona multíplica: et qui fecísti nos in morte Fílii tui speráre quæ crédimus; fac nos eódem resurgénte pervenire quo téndimus: Qui tecum vivit et regnat.

Postea Subdiaconus in loco solito cantat sequentem Lectionem in tono Epistolæ, et in *fine osculatur manum* Sacerdotis.

Léctio libri Exodi.

Exodi 15. d. et 16.

In diébus illis: Venérunt fílii Israël in Elim, ubi erant duódecim fontes aquárum, et septuagínta palmæ: et castrametáti sunt juxta aquas. Profectíque sunt de Elim, et venit omnis multitúdo filiórum Israël in desértum Sin, quod est inter Elim et Sínai: quintodécimo die mensis secúndi, postquam egréssi sunt de terra Ægýpti. Et murmurávit omnis congregátio filiórum Israël contra Móysen et Aaron in solitúdine. Dixerúntque fílii Israël ad eos: Utinam mórtui essémus per manum Dómini in terra Ægýpti, quando sedebámus super ollas cárnium, et comedebámus panem in saturitáte: cur eduxístis nos in desértum istud, ut occiderétis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego pluam vobis panes de cœlo: egrediátur pópulus, et cólligat quæ sufficiunt per síngulos dies: ut tentem eum, utrum ámbulet in lege mea, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: et sit duplum, quam collígere solébant per síngulos dies.

Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes fílios Israël: Véspere sciétis, quod Dóminus edúxerit vos de terra Ægýpti: et mane vidébitis glóriam Dómini.

Deinde cantatur pro Graduali ℟. Joann. 11. Collegérunt pontífices et pharisǽi concílium, et dixérunt: Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum: * Et vénient Románi, et tollent nostrum locum, et gentem. ℣. Unus autem ex illis, Cáiphas nómine, cum esset póntifex anni illíus, prophetávit dicens: Expedit vobis, ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Ab illo ergo die cogitavérunt interfícere eum, dicéntes. Et vénient.

Vel aliud ℟. Matth. 26. In monte Olivéti orávit ad Patrem: Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste. * Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma: fiat volúntas tua. ℣. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus.

Interim dum cantatur ℟., Diaconus ponit librum Evangeliorum super Altare: et Sacerdos, ministrante Diacono naviculam, ponit incensum in thuribulo. Deinde Diaconus dicit: Munda cor meum. accipit librum de Altari, petit benedictionem a Sacerdote: postea, Subdiacono librum tenente, medius inter duos Acolythos tenentes candelabra accensa, signat librum, incensat, et cantat Evangelium, ut infra, more consueto: quo finito, Subdiaconus defert librum osculandum Sacerdoti, qui et incensatur a Diacono.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 21.

IN illo témpore: Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti: tunc misit duos discípulos suos, dicens eis: Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea: sólvite, et addúcite mihi: et si quis vobis áliquid díxerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus, sedens super ásinam et pullum, fílium subjugális. Eúntes autem discípuli, fecérunt sicut præcépit illis Jesus. Et adduxérunt ásinam, et pullum: et imposuérunt super eos vestiménta sua, et eum désuper sedére fecérunt. Plúrima autem turba stravérunt vestiménta sua in
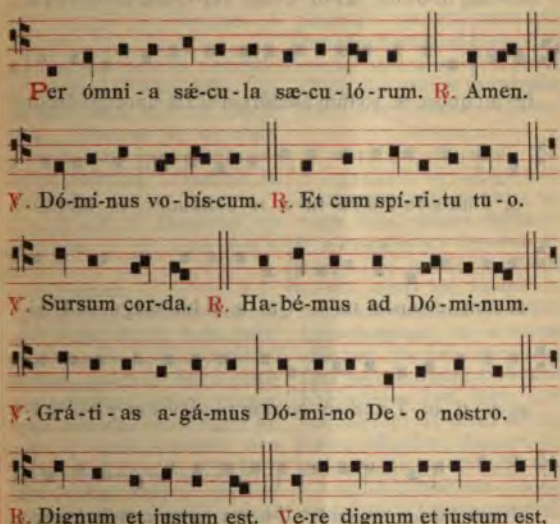
via: álii autem cædébant ramos de arbóribus, et sternébant in via: turbæ autem, quæ præcedébant, et quæ sequebántur, clamábant, dicéntes: Hosáña fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
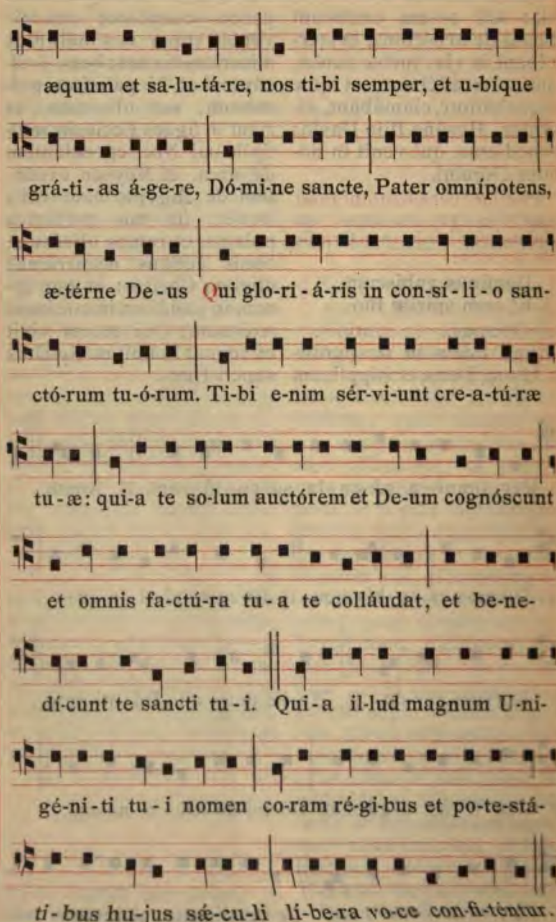
Post hæc benedicuntur rami. Sacerdos stans in eodem cornu Epistolæ, dicit in tono Orationis ferialis:
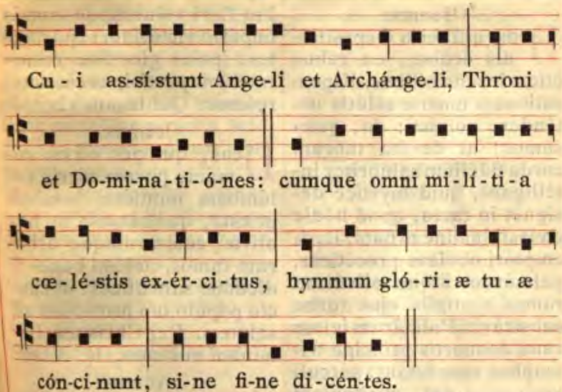
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Auge fidem in te sperántium, Deus, et súpplicum preces cleménter exaúdi: véniat super nos múltiplex misericórdia tua: bene ✠ dicántur et hi pálmites palmárum, seu olivárum: et sicut in figúra Ecclésiæ multiplicásti Noë egrediéntem de arca, et Móysen exeúntem de Ægýpto cum fíliis Israël; ita nos portántes palmas, et ramos olivárum, bonis áctibus occurrámus óbviam Christo: et per ipsum in gaúdium introeámus ætérnum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bíque
grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne sancte, Pater omnípotens,
æ-térne De-us Qui glo-ri-á-ris in con-sí-li-o san-
ctó-rum tu-ó-rum. Ti-bi e-nim sér-vi-unt cre-a-tú-ræ
tu-æ: qui-a te so-lum auctórem et De-um cognóscunt
et omnis fa-ctú-ra tu-a te colláudat, et be-ne-
dí-cunt te sancti tu-i. Qui-a il-lud magnum U-ni-
gé-ni-ti tu-i nomen co-ram ré-gi-bus et po-te-stá-
ti-bus hu-jus sǽ-cu-li lí-be-ra vo-ce con-fi-téntur.

Et cantatur Sanctus. a Choro.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua, Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis.

Sequitur ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Pétimus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut hanc creatúram olívæ, quam ex ligni matéria prodíre jussísti, quamque colúmba rédiens ad arcam próprio pértulit ore, bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque ex ea recéperint, accípiant sibi protectiónem ánimæ et córporis: fiátque, Dómine, nostræ salútis remédium, tuæ grátiæ sacraméntum. Per Dñm. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixísti: béne ✠ dic étiam hos ramos palmæ et olívæ, quos tui fámuli ad honórem nóminis tui fidéliter suscípiunt; ut in quemcúmque locum introdúcti fúerint, tuam benedictiónem habitatóres loci illíus consequántur: et omni adversitáte effugáta, déxtera tua prótegat quos redémit Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit.

Orémus.

Deus, qui miro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensibílibus, dispensatiónem nostræ salútis osténdere voluísti: da, quǽsumus; ut devóta tuórum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mýstice desígnet in facto, quod hódie cœlésti lúmine affláta, Redemptóri óbviam procédens, palmárum atque olivárum ramos vestígiis ejus turba substrávit. Palmárum ígitur rami de mortis príncipe triúmphos exspéctant; súrculi vero olivárum, spirituálem unctiónem advenísse quodámmodo clamant. Intelléxit enim jam tunc illa hóminum beáta multitúdo præfigurári: quia Redémptor noster humánis cóndolens misériis, pro totíus mundi vita cum mortis príncipe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ídeo tália óbsequens administrávit, quæ in illo, et triúmphos victóriæ, et misericórdiæ pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum supplíciter exorámus: ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fíeri voluísti, de mortis império victóriam reportántes, ipsíus gloriósæ resurrectiónis partícipes esse mereámur: Qui tecum vivit.

Orémus.

Deus, qui per olívæ ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti: præsta, quǽsumus; ut hos olívæ, ceterarúmque árborum ramos, cœlésti bene✠dictióne sanctífices: ut cuncto pópulo tuo profíciant ad salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Béne✠dic, quǽsumus, Dómine, hos palmárum, seu olivárum ramos: et præsta; ut quod pópulus tuus in tui veneratiónem hodiérna die corporáliter agit, hoc spirituáliter summa devotióne perfíciat, de hoste victóriam reportándo, et opus misericórdiæ summópere diligéndo. Per Dóminum.

Hic celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit ramos aqua benedicta, dicendo Antiphonam Asperges me. sine cantu, et sine Psalmo: et ter adolet incenso.

Postea dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui Fílium tuum Jesum Christum Dóminum nostrum pro salúte nostra in

hunc mundum misísti, ut se humiliáret ad nos, et nos revocáret ad te: cui étiam, dum Jerúsalem veníret, ut adimpléret Scriptúras, credéntium populórum turba, fidelíssima devotióne vestiménta sua cum ramis palmárum in via sternébant: præsta, quǽsumus; ut illi fídei viam præparémus, de qua, remóto lápide offensiónis, et petra scándali, fróndeant apud te ópera nostra justítiæ ramis: ut ejus vestígia sequi mereámur: Qui tecum vivit.

Completa benedictione, dignior ex Clero accedit ad Altare, et dat ramum benedictum Celebranti, qui non genuflectit, nec osculatur manum dantis. Postea Celebrans stans ante Altare versus ad populum, distribuit ramos, primum digniori, a quo ipse accepit, deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus, et ramum ac manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum incœperit distribuere, a Choro cantantur sequentes Antiphonæ.

Púeri Hebræórum portántes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiph. Púeri Hebræórum *vestiménta prosternébant in via, et clamábant dicéntes: Hosánna fílio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini.*

Quæ si non sufficiant, repetantur, quousque ramorum distributio finiatur.

Deinde Sacerdos dicit

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Dóminum nostrum Jesum Christum super pullum ásinæ sedére fecísti, et turbas populórum vestiménta, vel ramos árborum in via stérnere, et Hosánna decantáre in laudem ipsíus docuísti: da, quǽsumus; ut illórum innocéntiam imitári possímus, et eórum méritum cónsequi mereámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum: et Diaconus vertens se ad populum, dicit:

Procedámus in pace. Et Chorus respondet: In nómine Christi. Amen.

Præcedit Thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus: et cantantur sequentes Anti-

phonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiph. Matth. 21. Cum appropinquáret Dóminus Jerosólymam, misit duos ex discípulis suis, dicens: Ite in castéllum, quod contra vos est: et inveniétis pullum ásinæ alligátum, super quem nullus hóminum sedit: sólvite, et addúcite mihi. Si quis vos interrogáverit, dícite: Opus Dómino est. Solvéntes adduxérunt ad Jesum: et imposuérunt illi vestiménta sua, et sedit super eum: álii expandébant vestiménta sua in via: álii ramos de arbóribus sternébant: et qui sequebántur, clamábant: Hosánna, benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíctum regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis: miserére nobis, fili David.

Alia Antiphona. Joañ. 12. Cum audísset pópulus, quia Jesus venit Jerosólymam, accepérunt ramos palmárum: et exiérunt ei óbviam, et clamábant púeri, dicéntes: Hic est, qui ventúrus est in salútem pópuli. Hic est salus nostra, et redémptio Israël. Quantus est iste, cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt! Noli timére fília Sion: ecce Rex tuus venit tibi, sedens super pullum ásinæ, sicut scriptum est. Salve Rex, fabricátor mundi, qui venísti redímere nos.

Alia Antiphona. Ante sex dies solémnis Paschæ, quando venit Dóminus in civitátem Jerúsalem, occurrérunt ei púeri: et in mánibus portábant ramos palmárum, et clamábant voce magna, dicéntes: Hosánna in excélsis: benedíctus, qui venísti in multitúdine misericórdiæ tuæ: Hosánna in excélsis.

Alia Antiph. Occúrrunt turbæ cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam: et victóri triumphánti digna dant obséquia: Fílium Dei ore gentes prædicant: et in laudem Christi voces tonant per núbila: Hosánna in excélsis.

Alia Antiph. Cum Angelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes: Hosánna in excélsis.

Alia Antiphona. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino: Benedíctus qui venit in nómine Dómini: Hosánna in excélsis.

℥ In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. Glória, laus. et decantant duos primos versus. Sacerdos vero,

cum aliis extra ecclesiam, repetit eosdem.

Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos versus respondent: Glória, laus. sicut a principio ℣.

Glória, laus, et honor, tibi sit Rex Christe Redémtor:
Cui pueríle decus prompsit Hosánna pium.
℟. Glória, laus.

Israël es tu Rex, Davídis et ínclyta proles:
Nómine qui in Dómini Rex benedícte venis.
℟. Glória, laus.

Cœtus in excélsis te laudat cœlicus omnis,
Et mortális homo, et cuncta creáta simul.
℟. Glória, laus.

Plebs Hebrǽa tibi cum palmis óbvia venit:
Cum prece, voto, hymnis, ádsumus ecce tibi.
℟. Glória, laus.

Hi tibi passúro solvébant múnia laudis:
Nos tibi regnánti pángimus ecce melos.
℟. Glória, laus.

Hi placuére tibi, pláceat devótio nostra:
Rex bone, Rex clemens, *cui bona cuncta placent.*
℟. Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam, cantando:

℟. Ingrediénte Dómino in sanctam civitátem, Hebræórum púeri resurrectiónem vitæ pronuntiántes, * Cum ramis palmárum: Hosánna, clamábant, in excélsis. ℣. Cum audísset pópulus, quod Jesus veníret Jerosólymam, exiérunt óbviam ei. Cum ramis.

Et non dicitur Glória Patri.

Deinde celebratur Missa, et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus. Ps. 21.

Domine, ne longe fácias auxílium tuum a me, ad defensiónem meam áspice: líbera me de ore leónis, et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Ps. ibid. Deus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? longe a salúte mea verba delictórum meórum. Dómine, ne longe.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et

crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.
Phil. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum: et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale. Ps. 72. Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me: et cum glória assumpsísti me. ℣. Quam bonus Israël Deus rectis corde! mei autem pene moti sunt pedes: pene effúsi sunt gressus mei: quia zelávi in peccatóribus, pacem peccatórum videns.

Tractus. Ps. 21. Deus Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? ℣. Longe a salúte mea verba delictórum meórum. ℣. Deus meus, clamábo per diem, nec exaúdies: in nocte, et non ad insipiéntiam mihi. ℣. Tu autem in sancto hábitas, laus Israël. ℣. In te speravérunt patres nostri: speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: in te speravérunt, et non sunt confúsi. ℣. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. ℣. Omnes qui vidébant me, aspernabántur me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput. ℣. Sperávit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum. ℣. Ipsi vero consideravérunt, et conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. ℣. Líbera me de ore leónis: et a córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob magnificáte eum. ℣. Annun-

tiábitur Dómino generátio ventúra: et annuntiábunt cœli justítiam ejus.

℣. Pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

¶ Passio Domini incipitur absolute: non dicitur Munda cor meum. non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum: non dicitur Dóminus vobíscum. nec respondetur Glória tibi, Dómine. et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat Pássio Dómini nostri. non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur, quando legitur Passio.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Matthǽum. Matth. 26. et 27.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: ✠ Scitis quia post bíduum Pascha fiet, et Fílius hóminis tradétur ut crucifigátur? C Tunc congregáti sunt príncipes sacerdótum, et senióres pópuli in átrium príncipis sacerdótum, qui dicebátur Cáiphas: et consílium fecérunt ut Jesum dolo tenérent, et occíderent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. C Cum autem Jesus esset in Bethánia in domo Simónis leprósi, accéssit ad eum múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, et effúdit *super caput ipsíus recumbéntis.* Vidéntes autem discípuli, indignáti sunt, dicéntes: S Ut quid perdítio hæc? pótuit enim istud venúmdari multo, et dari paupéribus. C Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid molésti estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me. Nam semper paúperes habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Mittens enim hæc unguéntum hoc in corpus meum, ad sepeliéndum me fecit. Amen dico vobis, ubicúmque prædicátum fúerit hoc Evangélium in toto mundo, dicétur et quod hæc fecit in memóriam ejus. C Tunc ábiit unus de duódecim, qui dicebátur Judas Iscariótes, ad príncipes sacerdótum, et ait illis: S Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C At illi constituérunt ei trigínta argénteos. Et exinde quærébat opportunitátem ut eum tráderet. Prima autem die azymórum accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: S Ubi vis parémus tibi comédere pascha? C At Jesus dixit: ✠ Ite in civitátem ad quemdam, et dícite ei: Magíster dicit: Tempus meum prope est, apud te fácio pascha cum discípulis meis. C Et fecérunt discípuli, sicut constítuit illis Jesus, et paravérunt pascha. Véspere au-

tem facto, discumbébat cum duódecim discípulis suis. Et edéntibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditúrus est. C Et contristáti valde, cœpérunt sínguli dícere: S Numquid ego sum, Dómine? C At ipse respóndens, ait: ✠ Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me tradet. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur: bonum erat ei, si natus non fuísset homo ille. C Respóndens autem Judas, qui trádidit eum, dixit: S Numquid ego sum, Rabbi? C Ait illi: ✠ Tu dixísti. C Cœnántibus autem eis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, et ait: ✠ Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. C Et accípiens cálicem, grátias egit: et dedit illis, dicens: ✠ Bíbite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur in remissiónem peccatórum. Dico autem vobis: non bibam ámodo de hoc genímine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivéti. Tunc

dicit illis Jesus: ✠ Om[illegible] vos scándalum patiémini[illegible] me, in ista nocte. Script[illegible] est enim: Percútiam pas[illegible] rem, et dispergéntur o[illegible] gregis. Postquam autem [illegible] surréxero, præcédam [illegible] in Galilǽam. C Resp[illegible] dens autem Petrus, ait i[illegible] S Et si omnes scandaliz[illegible] fúerint in te, ego numqu[illegible] scandalizábor. C Ait illi [illegible] sus: ✠ Amen dico tibi, q[illegible] in hac nocte, ántequam g[illegible] lus cantet, ter me negáb[illegible] C Ait illi Petrus: S Eti[illegible] si oportúerit me mori [illegible] cum, non te negábo. C [illegible] míliter et omnes discíp[illegible] dixérunt. Tunc venit Je[illegible] cum illis in villam, quæ [illegible] citur Gethsémani, et d[illegible] discípulis suis: ✠ Sed[illegible] hic, donec vadam illuc, [illegible] orem. C Et assúmpto Pet[illegible] et duóbus fíliis Zebed[illegible] cœpit contristári, et m[illegible] stus esse. Tunc ait il[illegible] ✠ Tristis est ánima mea [illegible] que ad mortem: sustin[illegible] hic, et vigiláte mecum. C [illegible] progréssus pusíllum, pr[illegible] dit in fáciem suam, ora[illegible] et dicens: ✠ Pater mi, [illegible] possíbile est, tránseat a [illegible] calix iste. Verúmtamen n[illegible] sicut ego volo, sed sicut [illegible] C Et venit ad discípu[illegible] suos, et invénit eos dor[illegible] éntes: et dicit Petro: ✠ [illegible] non potuístis una hora [illegible]

ecum? Vigiláte, et
non intrétis in ten-
. Spíritus quidem
s est, caro autem
C Iterum secúndo
t orávit, dicens:
mi, si non potest hic
ansíre, nisi bibam
fiat volúntas tua.
it íterum, et invénit
niéntes: erant enim
rum graváti. Et re-
is, íterum ábiit, et
értio, eúmdem ser-
dicens. Tunc venit
pulos suos, et dicit
Dormíte jam, et re-
: ecce appropin-
ora, et Fílius hómi-
étur in manus pec-
. Súrgite, eámus:
ropinquávit qui me
Adhuc eo loquén-
Judas unus de duó-
enit, et cum eo tur-
cum gládiis, et fú-
nissi a princípibus
um, et senióribus
Qui autem trádidit
dit illis signum, di-
Quemcúmque oscu-
ero, ipse est, tenéte
Et conféstim accé-
Jesum, dixit: S Ave,
C Et osculátus est
Dixítque illi Jesus:
e, ad quid venísti?
accessérunt, et ma-
cérunt in Jesum, et
nt eum. Et ecce unus
qui erant cum Jesu,

exténdens manum, exémit gládium suum, et percútiens servum príncipis sacerdótum, amputávit aurículam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convérte gládium tuum in locum suum. Omnes enim, qui accéperint gládium, gládio períbunt. An putas, quia non possum rogáre Patrem meum, et exhibébit mihi modo plus quam duódecim legiónes Angelórum? Quómodo ergo implebúntur Scriptúræ, quia sic opórtet fíeri? C In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus comprehéndere me: quotídie apud vos sedébam docens in templo, et non me tenuístis. C Hoc autem totum factum est, ut adimpleréntur Scriptúræ prophetárum. Tunc discípuli omnes, relícto eo, fugérunt. At illi tenéntes Jesum, duxérunt ad Cáipham príncipem sacerdótum, ubi scribæ, et senióres convénerant. Petrus autem sequebátur eum a longe, usque in átrium príncipis sacerdótum. Et ingréssus intro, sedébat cum minístris ut vidéret finem. Príncipes autem sacerdótum, et omne concílium, quærébant falsum testimónium contra Jesum, ut eum morti tráderent: et non invenérunt,

cum multi falsi testes accessíssent. Novíssime autem venérunt duo falsi testes, et dixérunt: S Hic dixit: Possum destrúere templum Dei, et post tríduum reædificáre illud. C Et surgens princeps sacerdótum, ait illi: S Nihil respóndes ad ea, quæ isti advérsum te testificántur? C Jesus autem tacébat. Et princeps sacerdótum ait illi: S Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Fílius Dei. C Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixísti. Verúmtamen dico vobis, ámodo vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem in núbibus cœli. C Tunc princeps sacerdótum scidit vestiménta sua, dicens: S Blasphemávit: quid adhuc egémus téstibus? Ecce nunc audístis blasphémiam: quid vobis vidétur? C At illi respondéntes dixérunt: S Reus est mortis. C Tunc exspuérunt in fáciem ejus, et cólaphis eum cecidérunt, álii autem palmas in fáciem ejus dedérunt, dicéntes: S Prophetíza nobis Christe, quis est qui te percússit? C Petrus vero sedébat foris in átrio: et accéssit ad eum una ancílla, dicens: S Et tu cum Jesu Galilǽo eras. C At ille negávit coram ómnibus, dicens: S Néscio quid dicis. C Exeúnte autem illo jánuam, vidit eum ália ancílla, et ait his, qui erant ibi: S Et hic erat cum Jesu Nazaréno. C Et íterum negávit cum juraménto: Quia non novi hóminem. Et post pusíllum accessérunt qui stabant, et dixérunt Petro: S Vere et tu ex illis es: nam et loquéla tua maniféstum te facit. C Tunc cœpit detestári, et juráre quia non novisset hóminem. Et contínuo gallus cantávit. Et recordátus est Petrus verbi Jesu, quod díxerat: Priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras, flevit amáre. Mane autem facto, consílium iniérunt omnes príncipes sacerdótum, et senióres pópuli advérsus Jesum, ut eum morti tráderent. Et vinctum adduxérunt eum, et tradidérunt Póntio Piláto prǽsidi. Tunc videns Judas, qui eum trádidit, quod damnátus esset; pœniténtia ductus, rétulit trigínta argénteos princípibus sacerdótum, et senióribus, dicens: S Peccávi, tradens sánguinem justum. C At illi dixérunt: S Quid ad nos? Tu víderis. C Et projéctis argénteis in templo, recéssit: et ábiens, láqueo se suspéndit. Príncipes autem sacerdótum, accéptis argén-

teis, dixérunt: S Non licet eos míttere in córbonam: quia prétium sánguinis est. C Consílio autem ínito, emérunt ex illis agrum fíguli, in sepultúram peregrinórum. Propter hoc vocátus est ager ille, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis, usque in hodiérnum diem. Tunc implétum est, quod dictum est per Jeremíam prophétam, dicéntem: Et accepérunt trigínta argénteos prétium appretiáti, quem appretiavérunt a fíliis Israël: et dedérunt eos in agrum fíguli, sicut constítuit mihi Dóminus. Jesus autem stetit ante præsidem, et interrogávit eum præses, dicens: S Tu es Rex Judæórum? C Dicit illi Jesus: ✠ Tu dicis. C Et cum accusarétur a princípibus sacerdótum, et senióribus, nihil respóndit. Tunc dicit illi Pilátus: S Non audis quanta advérsum te dicunt testimónia? C Et non respóndit ei ad ullum verbum, ita ut mirarétur præses veheménter. Per diem autem solémnem consuéverat præses pópulo dimíttere unum vinctum, quem voluíssent. Habébat autem tunc vinctum insígnem, qui dicebátur Barábbas. Congregátis ergo illis, dixit Pilátus: S Quem vultis dimíttam vobis: Barábbam, an Jesum, qui dícitur Christus? C Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum. Sedénte autem illo pro tribunáli, misit ad eum uxor ejus, dicens: S Nihil tibi, et justo illi: multa enim passa sum hódie per visum propter eum. C Príncipes autem sacerdótum, et senióres persuasérunt pópulis, ut péterent Barábbam, Jesum vero pérderent. Respóndens autem præses ait illis: S Quem vultis vobis de duóbus dimítti? C At illi dixérunt: S Barábbam. C Dicit illis Pilátus: S Quid ígitur fáciam de Jesu, qui dícitur Christus? C Dicunt omnes: S Crucifigátur. C Ait illis præses: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant, dicéntes: S Crucifigátur. C Videns autem Pilátus quia nihil profíceret, sed magis tumúltus fíeret: accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: S Innocens ego sum a sánguine justi hujus: vos vidéritis. C Et respóndens univérsus pópulus dixit: S Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros. C Tunc dimísit illis Barábbam: Jesum autem flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. Tunc mílites præsidis suscipiéntes Jesum in prætórium, congregavé-

runt ad eum univérsam cohórtem: et exuéntes eum, chlámydem coccíneam circumdedérunt ei: et plecténtes corónam de spinis, posuérunt super caput ejus, et arúndinem in déxtera ejus. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: S Ave Rex Judæórum. C Et exspuéntes in eum, accepérunt arúndinem, et percutiébant caput ejus. Et postquam illusérunt ei, exuérunt eum clámyde, et induérunt eum vestiméntis ejus, et duxérunt eum ut crucifígerent. Exeúntes autem, invenérunt hóminem Cyrenæum, nómine Simónem: hunc angariavérunt ut tólleret crucem ejus. Et venérunt in locum, qui dícitur Gólgotha, quod est Calváriæ locus. Et dedérunt ei vinum bíbere cum felle mixtum. Et cum gustásset, nóluit bíbere. Postquam autem crucifixérunt eum, divisérunt vestiménta ejus, sortem mitténtes: ut implerétur, quod dictum est per Prophétam, dicéntem: Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem. Et sedéntes, servábant eum. Et imposuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam: Hic *est Jesus* Rex Judæórum. *Tunc crucifíxi* sunt cum eo *duo latrónes*: unus a dextris, et unus a sinístris. Prætereúntes autem blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei, et in tríduo illud reædíficas: salva temetípsum. Si Fílius Dei es, descénde de cruce. C Simíliter et príncipes sacerdótum illudéntes cum scribis et senióribus, dicébant: S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere: si Rex Israël est, descéndat nunc de cruce, et crédimus ei: confídit in Deo: líberet nunc, si vult eum; dixit enim: Quia Fílius Dei sum. C Idípsum autem et latrónes, qui crucifíxi erant cum eo, improperábant ei. A sexta autem hora ténebræ factæ sunt super univérsam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamávit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eli, Eli, lamma sabactháni? C Hoc est: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Quidam autem illic stantes, et audiéntes, dicébant: S Elíam vocat iste. C Et contínuo currens unus ex eis, accéptam spóngiam implévit acéto, et impósuit arúndini, et dabat ei bíbere. Céteri vero dicébant: S Sine, videámus an véniat Elías líberans eum. C Jesus autem

íterum clamans voce magna, emísit spíritum. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deórsum: et terra mota est, et petræ scissæ sunt, et monuménta apérta sunt: et multa córpora sanctórum, qui dormíerant, surrexérunt. Et exeúntes de monuméntis post resurrectiónem ejus, venérunt in sanctam civitátem, et apparuérunt multis. Centúrio autem, et qui cum eo erant, custodiéntes Jesum, viso terræmótu, et his, quæ fiébant, timuérunt valde, dicéntes: S. Vere Fílius Dei erat iste. C. Erant autem ibi mulíeres multæ a longe, quæ secútæ erant Jesum a Galilǽa, ministrántes ei: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi et Joseph mater, et mater filiórum Zebedǽi. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives ab Arimathǽa, nómine Joseph, qui et ipse discípulus erat Jesu. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Tunc Pilátus jussit reddi corpus. Et accépto córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda. Et pósuit illud in monuménto *suo novo, quod exciderat in petra. Et advólvit saxum* magnum ad óstium monuménti, et ábiit. Erat autem ibi María Magdaléne, et áltera María, sedéntes contra sepúlchrum.

Hic dicitur Munda cor meum. petitur benedictio, defertur incensum sine luminaribus, et incensatur liber: non dicitur Dóminus vobíscum. et Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum: et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: in cujus fine Celebrans osculatur librum, et incensatur. Quæ omnia et in aliis Passionibus servantur, præterquam Feria vi. in Parasceve.

Altera autem die, quæ est post Parascéven, convenérunt príncipes sacerdótum, et pharisǽi ad Pilátum, dicéntes: Dómine, recordáti sumus, quia sedúctor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resúrgam. Jube ergo custodíri sepúlchrum usque in diem tértium: ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi: Surréxit a mórtuis: et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus: Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlchrum, signántes lápidem, cum custódibus.

Credo.

Offertorium. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor

meum, et misériam: et sustínui qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni: et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Secreta.

Concéde, quæsumus Dómine: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Matth. 26. Pater, si non potest hic calix transíre, nisi bibam illum: fiat volúntas tua.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii: et vítia nostra purgéntur, et justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

☞ In Missis privatis legitur in fine Evangelium Cum appropinquásset Jesus. ut supra in benedictione Palmarum. pag. 162.

Feria Secunda Majoris Hebdomadæ.

Statio ad S. Praxedem.

Introitus. Ps. 34.

Júdica Dómine nocéntes me, expúgna impugnántes me: *apprehénde arma, et scutum, et exsúrge in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.*

Ps. ibid. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum. Júdica Dómine.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus; intercedénte unigéniti Fílii tui passióne respirémus: Qui tecum vivit.

Altera Oratio, vel Ecclésiæ. vel pro Papa. p. 143.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 50. b.

In diébus illis: Dixit Isaías: Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco: retrórsum non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus: fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus: ídeo pósui fáciem meam, ut petram duríssimam, et scio, quóniam non confúndar. Juxta est, qui justíficat me, quis contradícet mihi? Stemus simul, quis est adversárius meus? Accédat ad me. Ecce Dóminus Deus auxiliátor meus: quis est, qui condémnet me?

Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, aúdiens vocem servi sui? Qui ambulávit in ténebris, et non est lumen ei, speret in nómine Dómini, et innitátur super Deum suum.

Graduale. Ps. 34. Exsúrge Dómine, et inténde judício meo, Deus meus, et Dóminus meus in causam meam. ℣. Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui me persequúntur.

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. (Hic genuflectitur.) Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 12.

Ante sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat *mórtuus, quem suscitávit Jesus.* Fecérunt autem ei cœnam ibi: et Martha ministrábat, Lázarus vero unus erat ex discumbéntibus cum eo. María ergo accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit pedes ejus capíllis suis: et domus impléta est ex odóre unguénti. Dixit ergo unus ex discípulis ejus, Judas Iscariótes, qui erat eum traditúrus: Quare hoc unguéntum non véniit trecéntis denáriis, et datum est egénis? Dixit autem hoc, non quia de egénis pertinébat ad eum, sed quia fur erat, et lóculos habens, ea quæ mittebántur portábat. Dixit ergo Jesus: Sínite illam, ut in diem sepultúræ meæ servet illud. Paúperes enim semper habétis vobíscum: me autem non semper habétis. Cognóvit ergo turba multa ex Judǽis, quia illic est: et venérunt, non propter Jesum tantum, sed ut Lázarum vidérent, quem suscitávit a mórtuis.

Offertorium. Ps. 142. Eripe me de inimícis meis, Dómine: ad te confúgi, doce me fácere voluntátem tuam: quia Deus meus es tu.

Secreta.

Hæc sacrifícia nos, omnípotens Deus, poténti virtúte mundátos, ad suum fáciant purióres veníre princípium. Per Dóminum.

Altera Secreta. p. 144.

Communio. Ps. 34. Erubéscant, et revereántur simul, qui gratulántur malis meis: induántur pudóre et reveréntia, qui malígna loquúntur advérsus me.

Postcommunio.

Præbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum.

Altera Postcomm. p. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Adjuva nos, Deus salutáris noster: et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per Dñm.

Feria Tertia
Majoris Hebdomadæ.

Statio ad S. Priscam.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Nos autem.

Oratio.

Omnípotens sem
Deus, da nobis i
nicæ passiónis sac
perágere: ut indul
percípere mereámu
eúmdem Dóminum.

Altera Oratio, ve
siæ. vel pro Papa.

Léctio Jeremíæ Pr
Jerem. 11. d

In diébus illis: Di
mías: Dómine de
sti mihi, et cognó
ostendísti mihi stú
rum. Et ego quas
mansuétus, qui por
víctimam: et non
quia cogitavérunt s
consília, dicéntes: M
lignum in panem
eradámus eum de
vent́ium, et nomen
memorétur ámplius
tem, Dómine Sába
júdicas juste, et pr
nes et corda, vídea
nem tuam ex eis:
revelávi causam me
mine Deus meus.

Graduale. Ps. 34.
tem, dum mihi mo
sent, induébam m
et humiliábam in
ánimam meam: e
mea in sinu meo c
tur. ℣. Júdica, Dón
céntes me, expúgn
gnántes me: app
arma, et scutum, et
in adjutórium mihi.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Marcum.
Marci 14. et 15.

IN illo témpore: Erat Pascha, et ázyma post bíduum, et quærébant summi sacerdótes et scribæ, quómodo Jesum dolo tenérent et occíderent. Dicébant autem: S Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo. C Et cum esset Jesus Bethániæ in domo Simónis leprósi, et recúmberet: venit múlier habens alabástrum unguénti nardi spicáti pretiósi, et fracto alabástro, effúdit super caput ejus. Erant autem quidam indígne feréntes intra semetípsos, et dicéntes: S Ut quid perdítio ista unguénti facta est? Póterat enim unguéntum istud venúmdari plus quam trecéntis denáriis, et dari paupéribus. C Et fremébant in eam. Jesus autem dixit: ✠ Sínite eam: quid illi molésti estis? Bonum opus operáta est in me. Semper enim paúperes habétis vobíscum: et cum voluéritis, potéstis illis benefácere: me autem non semper habétis. Quod hábuit hæc, fecit: prævénit úngere corpus meum in sepultúram. Amen dico vobis: Ubicúme prædicátum fúerit Evgélium istud in univérso ando, et quod fecit hæc, narrábitur in memóriam ejus. C Et Judas Iscariótes, unus de duódecim, ábiit ad summos sacerdótes, ut próderet eum illis. Qui audiéntes, gavísi sunt: et promisérunt ei pecúniam se datúros. Et quærébat quómodo illum opportúne tráderet. Et primo die azymórum quando pascha immolábant, dicunt ei discípuli: S Quo vis eámus, et parémus tibi, ut mandúces pascha? C Et mittit duos ex discípulis suis, et dicit eis: ✠ Ite in civitátem: et occúrret vobis homo lagénam aquæ bájulans, sequímini eum: et quocúmque introíerit, dícite dómino domus, quia magíster dicit: Ubi est reféctio mea, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse vobis demonstrábit cœnáculum grande, stratum: et illic paráte nobis. C Et abiérunt discípuli ejus, et venérunt in civitátem: et invenérunt sicut díxerat illis, et paravérunt pascha. Véspere autem facto, venit cum duódecim. Et discumbéntibus eis, et manducántibus, ait Jesus: ✠ Amen dico vobis, quia unus ex vobis tradet me, qui mandúcat mecum. C At illi cœpérunt contristári, et dícere ei singulátim: S Numquid ego? C Qui ait illis:

✠ Unus ex duódecim, qui intíngit mecum manum in catíno. Et Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de eo: væ autem hómini illi, per quem Fílius hóminis tradétur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille. C Et manducántibus illis, accépit Jesus panem: et benedícens fregit, et dedit eis, et ait: ✠ Súmite, hoc est corpus meum. C Et accépto cálice, grátias agens dedit eis: et bibérunt ex illo omnes. Et ait illis: ✠ Hic est sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundétur. Amen dico vobis, quia jam non bibam de hoc genímine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno Dei. C Et hymno dicto, exiérunt in montem Olivárum. Et ait eis Jesus: ✠ Omnes scandalizabímini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percútiam pastórem, et dispergéntur oves. Sed postquam resurréxero, præcédam vos in Galilǽam. C Petrus autem ait illi: S Et si omnes scandalizáti fúerint in te, sed non ego. C Et ait illi Jesus: ✠ Amen dico tibi, quia tu hódie in nocte hac, priúsquam gallus vocem bis déderit, ter me es negatúrus. C At ille ámplius loquebátur: S Et si oportúerit me simul cómmori tibi, non te negábo. C Simíliter autem et omnes dicébant. Et véniunt in prǽdium, cui nomen Gethsémani. Et ait discípulis suis: ✠ Sedéte hic donec orem. C Et assúmit Petrum, et Jacóbum, et Joánnem secum: et cœpit pavére, et tædére. Et ait illis: ✠ Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte. C Et cum processísset paúlulum, prócidit super terram: et orábat, ut si fíeri posset, transíret ab eo hora: et dixit: ✠ Abba, Pater, ómnia tibi possibília sunt, transfer cálicem hunc a me: sed non quod ego volo, sed quod tu. C Et venit, et invénit eos dormiéntes. Et ait Petro: ✠ Simon, dormis? non potuísti una hora vigiláre? Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem. Spíritus quidem promptus est, caro vero infírma. C Et íterum ábiens orávit, eúmdem sermónem dicens. Et revérsus, dénuo invénit eos dormiéntes (erant enim óculi eórum graváti) et ignorábant quid respondérent ei. Et venit tértio, et ait illis: ✠ Dormíte jam, et requiéscite. Súfficit: venit hora: ecce Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Súrgite, eámus: ecce qui me

tradet, prope est. C Et, adhuc eo loquénte, venit Judas Iscariótes, unus de duódecim, et cum eo turba multa cum gládiis, et lignis, a summis sacerdótibus, et scribis, et senióribus. Déderat autem tráditor ejus signum eis, dicens: S Quemcúmque osculátus fúero, ipse est, tenéte eum, et dúcite caute. C Et cum venísset, statim accédens ad eum, ait: S Ave, Rabbi. C Et osculátus est eum. At illi manus injecérunt in eum, et tenuérunt eum. Unus autem quidam de circumstántibus, edúcens gládium, percússit servum summi sacerdótis: et amputávit illi aurículam. Et respóndens Jesus, ait illis: ✠ Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis, et lignis comprehéndere me? quotídie eram apud vos in templo docens, et non me tenuístis. Sed ut impleántur Scriptúræ. C Tunc discípuli ejus relinquéntes eum, omnes fugérunt. Adoléscens autem quidam sequebátur eum amíctus síndone super nudo: et tenuérunt eum. At ille, rejécta síndone, nudus profúgit ab eis. Et adduxérunt Jesum ad summum sacerdótem: et convenérunt omnes sacerdótes, et scribæ, et senióres. Petrus autem a longe secútus est eum usque intro in átrium summi sacerdótis: et sedébat cum minístris ad ignem, et calefaciébat se. Summi vero sacerdótes, et omne concílium, quærébant advérsus Jesum testimónium, ut eum morti tráderent, nec inveniébant. Multi enim testimónium falsum dicébant advérsus eum: et conveniéntia testimónia non erant. Et quidam surgéntes, falsum testimónium ferébant advérsus eum, dicéntes: S Quóniam nos audívimus eum dicéntem: Ego dissólvam templum hoc manufáctum, et per tríduum áliud non manufáctum ædificábo. C Et non erat convéniens testimónium illórum. Et exsúrgens summus sacérdos in médium, interrogávit Jesum, dicens: S Non respóndes quidquam ad ea, quæ tibi objiciúntur ab his? C Ille autem tacébat, et nihil respóndit. Rursum summus sacérdos interrogábat eum, et dixit ei: S Tu es Christus Fílius Dei benedícti? C Jesus autem dixit illi: ✠ Ego sum: et vidébitis Fílium hóminis sedéntem a dextris virtútis Dei, et veniéntem cum núbibus cœli. C Summus autem sacérdos scindens vestiménta sua, ait: S Quid adhuc desiderámus testes? Audístis blas-

phémiam: quid vobis vidétur? C Qui omnes condemnavérunt eum esse reum mortis. Et cœpérunt quidam conspúere eum, et veláre fáciem ejus, et cólaphis eum cædere, et dícere ei: S Prophetíza. C Et minístri álapis eum cædébant. Et cum esset Petrus in átrio deórsum, venit una ex ancíllis summi sacerdótis: et cum vidísset Petrum calefaciéntem se, aspíciens illum, ait: S Et tu cum Jesu Nazaréno eras. C At ille negávit, dicens: S Neque scio, neque novi quid dicas. C Et éxiit foras ante átrium, et gallus cantávit. Rursus autem cum vidísset illum ancílla, cœpit dícere circumstántibus: Quia hic ex illis est. At ille íterum negávit. Et post pusíllum rursus qui astábant, dicébant Petro: S Vere ex illis es: nam et Galilǽus es. C Ille autem cœpit anathematizáre, et juráre: Quia néscio hóminem istum, quem dícitis. Et statim gallus íterum cantávit. Et recordátus est Petrus verbi, quod díxerat ei Jesus: Priúsquam gallus cantet bis, ter me negábis. Et cœpit flere. Et conféstim mane consílium faciéntes summi sacerdótes, cum senióribus, et scribis, et univérso concílio, vinciéntes Jesum, duxérunt, et tradidérunt Piláto. Et interrogávit eum Pilátus: S Tu es Rex Judæórum? C At ille respóndens, ait illi: ✠ Tu dicis. C Et accusábant eum summi sacerdótes in multis. Pilátus autem rursum interrogávit eum, dicens: S Non respóndes quidquam? vide in quantis te accúsant. C Jesus autem ámplius nihil respóndit, ita ut mirarétur Pilátus. Per diem autem festum solébat dimíttere illis unum ex vinctis, quemcúmque petiíssent. Erat autem qui dicebátur Barábbas, qui cum seditiósis erat vinctus, qui in seditióne fécerat homicídium. Et cum ascendísset turba, cœpit rogáre, sicut semper faciébat illis. Pilátus autem respóndit eis, et dixit: S Vultis dimíttam vobis Regem Judæórum? C Sciébat enim quod per invídiam tradidíssent eum summi sacerdótes. Pontífices autem concitavérunt turbam, ut magis Barábbam dimítteret eis. Pilátus autem íterum respóndens, ait illis: S Quid ergo vultis fáciam Regi Judæórum? C At illi íterum clamavérunt: S Crucífige eum. C Pilátus vero dicébat illis: S Quid enim mali fecit? C At illi magis clamábant: S Crucífige eum. C Pilátus autem

volens pópulo satisfácere, dimísit illis Barábbam, et trádidit Jesum flagéllis cæsum, ut crucifigerétur. Mílites autem duxérunt eum in átrium prætórii, et cónvocant totam cohórtem, et induunt eum púrpura, et impónunt ei plecténtes spíneam corónam. Et cœpérunt salutáre eum: Ave, Rex Judæórum. Et percutiébant caput ejus arúndine: et conspuébant eum, et ponéntes génua, adorábant eum. Et postquam illusérunt ei, exuérunt illum púrpura, et induérunt eum vestiméntis suis: et edúcunt illum, ut crucifígerent eum. Et angariavérunt prætereúntem quémpiam, Simónem Cyrenæum, veniéntem de villa, patrem Alexándri, et Rufi, ut tólleret crucem ejus. Et perdúcunt illum in Gólgotha locum, quod est interpretátum Calváriæ locus. Et dabant ei bíbere myrrhátum vinum: et non accépit. Et crucifigéntes eum, divisérunt vestiménta ejus, mitténtes sortem super eis, quis quid tólleret. Erat autem hora tértia: Et crucifixérunt eum. Et erat títulus causæ ejus inscríptus: Rex Judæórum. Et cum eo crucifígunt duos latrónes: unum a dextris, et álium a sinístris ejus. Et impléta est Scriptúra, quæ dicit: Et cum iníquis reputátus est. Et prætereúntes blasphemábant eum, movéntes cápita sua, et dicéntes: S Vah, qui déstruis templum Dei, et in tribus diébus reædíficas: salvum fac temetípsum, descéndens de cruce. C Simíliter et summi sacerdótes illudéntes, ad altérutrum cum scribis dicébant: S Alios salvos fecit, seípsum non potest salvum fácere. Christus Rex Israël descéndat nunc de cruce, ut videámus, et credámus. C Et qui cum eo crucifíxi erant, convitiabántur ei. Et facta hora sexta, ténebræ factæ sunt per totam terram, usque in horam nonam. Et hora nona exclamávit Jesus voce magna, dicens: ✠ Eloi, Eloi, lamma sabactháni? C Quod est interpretátum: ✠ Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquísti me? C Et quidam de circumstántibus audiéntes, dicébant: S Ecce, Elíam vocat. C Currens autem unus, et implens spóngiam acéto, circumponénsque cálamo, potum dabat ei, dicens: S Sínite, videámus si véniat Elías ad deponéndum eum. C Jesus autem emíssa voce magna exspirávit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Et velum templi scissum est in duo, a

summo usque deórsum. Videns autem centúrio, qui ex advérso stabat, quia sic clamans exspirásset, ait: S Vere hic homo Fílius Dei erat. C Erant autem et mulíeres de longe aspiciéntes: inter quas erat María Magdaléne, et María Jacóbi minóris, et Joseph mater, et Salóme: et cum esset in Galilǽa, sequebántur eum, et ministrábant ei, et áliæ multæ, quæ simul cum eo ascénderant Jerosólymam.

Quod sequitur, cantatur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

ET cum jam sero esset factum (quia erat Parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathǽa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Offertorium. Ps. 139. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis éripe me.

Secreta.

Sacrifícia nos, quǽsumus Dómine, propénsius ista restaúrent: quæ medicinálibus sunt institúta jejúniis. Per Dóminum.

Altera Secreta, p. 144.

Communio. Ps. 68. Advérsum me exercebántur, qui sedébant in porta: et in me psallébant, qui bibébant vinum: ego vero oratiónem meam ad te, Dómine: tempus benepláciti, Deus, in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Postcommunio.

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus: et vítia nostra curéntur, et remédia nobis sempitérna provéniant. Per Dóminum.

Altera Postcomm., p. 145.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Tua nos misericórdia, Deus, et ab omni subreptióne vetustátis expúrget, et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per Dóminum.

Feria Quarta Majoris Hebdomadæ.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Phil. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium

et infernórum: quia Dóminus factus est obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis: ideo Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 101. Dómine exaúdi oratiónem meam: et clamor meus ad te véniat. In nómine.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui nostris excéssibus incessánter afflígimur, per unigéniti Filii tui passiónem liberémur: Qui tecum.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 62. d. et 63.

Hæc dicit Dóminus Deus: Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit: ecce merces ejus cum eo. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua, sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret: et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi. Et conculcávi pópulos in furóre meo, et inebriávi eos in indignatióne mea, et detráxi in terram virtútem eórum. Miseratiónum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis, Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 68. Ne avértas fáciem tuam a púero tuo, quóniam tríbulor: velóciter exaúdi me. ℣. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam: infíxus sum in limo profúndi, et non est substántia.

Hic dícitur ℣. Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Altera Oratio, vel contra persecut. Eccles.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Isaíæ Prophétæ. Isai. 53.

IN diébus illis: Dixit Isaías: Dómine, quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus, et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est, quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longǽvum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit, et saturábitur: in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse por-

tábit. Ideo dispértiam ei plúrimos: et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est: et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

Tractus. Ps. 101. Dómine, exaúdi oratiónem meam, et clamor meus ad te véniat. ℣. Ne avértas fáciem tuam a me: in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exaúdi me. ℣. Quia defecérunt sicut fumus dies mei: et ossa mea sicut in frixório confríxa sunt. ℣. Percússus sum sicut fœnum, et áruit cor meum: quia oblítus sum manducáre panem meum. ℣. Tu exsúrgens, Dómine, miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi ejus.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Lucam.

Luc. 22. et 23.

IN illo témpore: Appropinquábat dies festus azymórum, qui dícitur Pascha: et quærébant príncipes sacerdótum, et scribæ, quómodo Jesum interfícerent: timébant vero plebem. Intrávit autem sátanas in Judam, qui cognominabátur *Iscariótes, unum de duódecim. Et ábiit, et locútus est* cum princípibus sacerdótum, et magistrátibus, quemádmodum illum tráderet eis. Et gavísi sunt, et pacti sunt pecúniam illi dare. Et spopóndit. Et quærébat opportunitátem ut tráderet illum sine turbis. Venit autem dies azymórum, in qua necésse erat occídi pascha. Et misit Petrum, et Joánnem, dicens: ✠ Eúntes paráte nobis pascha, ut manducémus. C At illi dixérunt: S Ubi vis parémus? C Et dixit ad eos: ✠ Ecce introeúntibus vobis in civitátem, occúrret vobis homo quidam ámphoram aquæ portans: sequímini eum in domum, in quam intrat, et dicétis patrifamílias domus: Dicit tibi Magíster: Ubi est diversórium, ubi pascha cum discípulis meis mandúcem? Et ipse osténdet vobis cœnáculum magnum stratum, et ibi paráte. C Eúntes autem invenérunt sicut dixit illis, et paravérunt pascha. Et cum facta esset hora, discúbuit, et duódecim Apóstoli cum eo. Et ait illis: ✠ Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Dico enim vobis, quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. C Et accépto cálice, grátias egit, et dixit: ✠ Accípite, et divídite inter

vos. Dico enim vobis, quod non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. C Et accépto pane, grátias egit, et fregit, et dedit eis, dicens: ✠ Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemoratiónem. C Simíliter et cálicem postquam cœnávit, dicens: ✠ Hic est calix novum testaméntum in sánguine meo, qui pro vobis fundétur. Verúmtamen ecce manus tradéntis me, mecum est in mensa. Et quidem Fílius hóminis, secúndum quod definítum est, vadit: verúmtamen væ hómini illi, per quem tradétur. C Et ipsi cœpérunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc factúrus esset. Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis: ✠ Reges géntium dominántur eórum: et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut minor: et qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui minístrat: vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israël. C Ait autem Dóminus: ✠ Simon, Simon, ecce sátanas expetívit vos, ut cribráret sicut tríticum: ego autem rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus, confírma fratres tuos. C Qui dixit ei: S Dómine, tecum parátus sum et in cárcerem, et in mortem ire. C At ille dixit: ✠ Dico tibi Petre: Non cantábit hódie gallus, donec ter ábneges nosse me. C Et dixit eis: ✠ Quando misi vos sine sácculo, et pera, et calceaméntis, numquid áliquid défuit vobis? C At illi dixérunt: S Nihil. C Dixit ergo eis: ✠ Sed nunc, qui habet sácculum, tollat, simíliter et peram: et qui non habet, vendat túnicam suam, et emat gládium. Dico enim vobis, quóniam adhuc hoc, quod scriptum est, opórtet impléri in me: Et cum iníquis deputátus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. C At illi dixérunt: S Dómine, ecce duo gládii hic. C At ille dixit eis: ✠ Satis est. C Et egréssus ibat secúndum consue-

údinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis: ✠ Oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Et ipse avúlsus est ab eis quantum jactus est lápidis, et pósitis génibus orábat, dicens: ✠ Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. C Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et cum resurrexísset ab oratióne, et venísset ad discípulos suos, invénit eos dormiéntes præ tristítia. Et ait illis: ✠ Quid dormítis? súrgite, oráte, ne intrétis in tentatiónem. C Adhuc eo loquénte, ecce turba: et qui vocabátur Judas, unus de duódecim antecédébat eos: et appropinquávit Jesu, ut oscularétur eum. Jesus autem dixit illi: ✠ Juda, ósculo Fílium hóminis tradis? C Vidéntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futúrum erat, dixérunt ei: S Dómine, si percútimus in gládio? C Et percússit unus ex illis servum príncipis sacerdótum, et amputávit aurículam ejus déxteram. Respóndens autem Jesus, ait: ✠ Sínite usque huc. C Et cum tetigísset aurículam ejus, sanávit eum. Dixit autem Jesus ad eos, qui vénerant ad se, príncipes sacerdótum, et magistrátus templi, et senióres: ✠ Quasi ad latrónem exístis cum gládiis, et fústibus? Cum quotídie vobíscum fúerim in templo, non extendístis manus in me: sed hæc est hora vestra, et potéstas tenebrárum. C Comprehendéntes autem eum, duxérunt ad domum príncipis sacerdótum: Petrus vero sequebátur a longe. Accénso autem igne in médio átrii, et circumsedéntibus illis, erat Petrus in médio eórum. Quem cum vidísset ancílla quædam sedéntem ad lumen, et eum fuísset intúita, dixit: S Et hic cum illo erat. C At ille negávit eum, dicens: S Múlier, non novi illum. C Et post pusíllum álius videns eum, dixit: S Et tu de illis es. C Petrus vero ait: S O homo, non sum. C Et intervállo facto quasi horæ uníus, álius quidam affirmábat, dicens: S Vere et hic cum illo erat: nam et Galilǽus est. C Et ait Petrus: S Homo, néscio quid dicis. C Et contínuo adhuc illo loquénte cantávit gallus. Et convérsus Dóminus respéxit Petrum. Et re-

cordátus est Petrus verbi Dómini, sicut díxerat: Quia priúsquam gallus cantet, ter me negábis. Et egréssus foras Petrus flevit amáre. Et viri, qui tenébant illum, illudébant ei, cædéntes. Et velavérunt eum, et percutiébant fáciem ejus: et interrogábant eum, dicéntes: S Prophetíza, quis est, qui te percússit? C Et ália multa blasphemántes dicébant in eum. Et ut factus est dies, convenérunt senióres plebis, et príncipes sacerdótum, et scribæ, et duxérunt illum in concílium suum, dicéntes: S Si tu es Christus, dic nobis. C Et ait illis: ✠ Si vobis díxero, non credétis mihi: si autem et interrogávero, non respondébitis mihi, neque dimittétis. Ex hoc autem erit Fílius hóminis sedens a dextris virtútis Dei. C Dixérunt autem omnes: S Tu ergo es Fílius Dei? C Qui ait: ✠ Vos dícitis, quia ego sum. C At illi dixérunt: S Quid adhuc desiderámus testimónium? Ipsi enim audívimus de ore ejus. C Et surgens omnis multitúdo eórum, duxérunt illum ad Pilátum. Cœpérunt autem illum accusáre, dicéntes: S Hunc invénimus subverténtem gentem nostram, et prohibéntem tribúta dare Cæsari, et dicéntem se Christum regem esse. C Pilátus autem interrogávit eum, dicens: S Tu es Rex Judæórum? C At ille respóndens, ait: ✠ Tu dicis. C Ait autem Pilátus ad príncipes sacerdótum, et turbas: S Nihil invénio causæ in hoc hómine. C At illi invalescébant, dicéntes: S Cómmovet pópulum, docens per univérsam Judǽam, incípiens a Galilǽa usque huc. C Pilátus autem aúdiens Galilǽam, interrogávit si homo Galilǽus esset. Et ut cognóvit quod de Heródis potestáte esset, remísit eum ad Heródem, qui et ipse Jerosólymis erat illis diébus. Heródes autem viso Jesu gavísus est valde. Erat enim cúpiens ex multo témpore vidére eum, eo quod audíerat multa de eo, et sperábat signum áliquod vidére ab eo fíeri. Interrogábat autem eum multis sermónibus. At ipse nihil illi respondébat. Stabant autem príncipes sacerdótum, et scribæ constánter accusántes eum. Sprevit autem illum Heródes cum exércitu suo: et illúsit indútum veste alba, et remísit ad Pilátum. Et facti sunt amíci Heródes, et Pilátus in ipsa die: nam ántea inimíci erant ad ínvicem. Pilátus autem convocátis princípibus sacerdó-

tum, et magistrátibus, et plebe, dixit ad illos: S Obtulístis mihi hunc hóminem, quasi averténtem pópulum, et ecce ego coram vobis intérrogans, nullam causam invéni in hómine isto ex his, in quibus eum accusátis. Sed neque Heródes: nam remísi vos ad illum, et ecce nihil dignum morte actum est ei. Emendátum ergo illum dimíttam. C Necésse autem habébat dimíttere eis per diem festum, unum. Exclamávit autem simul univérsa turba, dicens: S Tolle hunc, et dimítte nobis Barábbam. C Qui erat propter seditiónem quamdam factam in civitáte, et homicídium, missus in cárcerem. Iterum autem Pilátus locútus est ad eos, volens dimíttere Jesum. At illi succlamábant, dicéntes: S Crucifíge, crucifíge eum. C Ille autem tértio dixit ad illos: S Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis invénio in eo: corrípiam ergo illum, et dimíttam. C At illi instábant vócibus magnis, postulántes ut crucifigerétur. Et invalescébant voces eórum. Et Pilátus adjudicávit fíeri petitiónem eórum. Dimísit autem illis eum, qui propter homicídium, et seditiónem missus fúerat in cárcerem, quem petébant: Jesum vero trádidit voluntáti eórum. Et cum dúcerent eum, apprehendérunt Simónem quemdam Cyrenénsem, veniéntem de villa: et imposuérunt illi crucem portáre post Jesum. Sequebátur autem illum multa turba pópuli, et mulíerum, quæ plangébant, et lamentabántur eum. Convérsus autem ad illas Jesus dixit: ✠ Fíliæ Jerúsalem, nolíte flere super me, sed super vos ipsas flete, et super fílios vestros. Quóniam ecce vénient dies, in quibus dicent: Beátæ stériles, et ventres, qui non genuérunt, et úbera, quæ non lactavérunt. Tunc incípient dícere móntibus: Cádite super nos; et cóllibus: Operíte nos. Quia si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? C Ducebántur autem et álii duo nequam cum eo, ut interficeréntur. Et postquam venérunt in locum, qui vocátur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum: et latrónes, unum a dextris, et álterum a sinístris. Jesus autem dicébat: ✠ Pater, dimítte illis: non enim sciunt quid fáciunt. C Dividéntes vero vestiménta ejus, misérunt sortes. Et stabat pópulus spectans, et deridébant eum príncipes cum eis, dicéntes: S Alios salvos fecit: se sal-

vum fáciat, si hic est Christus Dei eléctus. C Illudébant autem ei et mílites accedéntes, et acétum offeréntes ei, et dicéntes: S Si tu es Rex Judæórum, salvum te fac. C Erat autem et superscríptio scripta super eum lítteris græcis, et latínis, et hebráicis: Hic est Rex Judæórum. Unus autem de his, qui pendébant, latrónibus, blasphemábat eum, dicens: S Si tu es Christus, salvum fac temetípsum, et nos. C Respóndens autem alter increpábat eum, dicens: S Neque tu times Deum, quod in eádem damnatióne es. Et nos quidem juste, nam digna factis recípimus: hic vero nihil mali gessit. C Et dicébat ad Jesum: S Dómine, meménto mei, cum véneris in regnum tuum. C Et dixit illi Jesus: ✠ Amen dico tibi: Hódie mecum eris in paradíso. C Erat autem fere hora sexta, et ténebræ factæ sunt in univérsam terram usque in horam nonam. Et obscurátus est sol: et velum templi scissum est médium. Et clamans voce magna Jesus, ait: ✠ Pater, in manus tuas commendo spíritum meum. C Et hæc dicens, exspirávit. (Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.) Videns autem centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: S Vere hic homo justus erat. C Et omnis turba eórum, qui simul áderant ad spectáculum istud, et vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora sua revertebántur. Stabant autem omnes noti ejus a longe, et mulíeres, quæ secútæ eum erant a Galilǽa, hæc vidéntes.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et alia fiunt ut supra in Dominica.

ET ecce vir nómine Joseph, qui erat decúrio, vir bonus, et justus: hic non consénserat consílio, et áctibus eórum, ab Arimathǽa civitáte Judǽæ, qui exspectábat et ipse regnum Dei. Hic accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: et depósitum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Graduale. Ps. 101. Dómine exaúdi oratiónem meam, et clamor meus ad te pervéniat: ne avértas fáciem tuam a me.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, munus oblátum, et dignánter operáre: ut quod passiónis Fílii tui Dómini nostri mystério gérimus, piis afféctibus consequá-

mur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Secreta, vel contra persecut. Eccles.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 101. Potum meum cum fletu temperábam: quia élevans allisísti me: et ego sicut fœnum árui: tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: tu exsúrgens miseréberis Sion, quia venit tempus miseréndi ejus.

Postcommunio.

Largire sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut, per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria venéranda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio, vel contra persecut. Eccles.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcom̃unio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Super populum. Orémus. Humiliáte cápita vestra Deo.

Oratio.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum: Qui tecum vivit et regnat.

Lavabunt in ea Aaron et filii ejus manus.. Exod.30,19
Descendit et lavit in Jordane septies. IV.Reg.5,14

FERIA V. IN CŒNA DOMINI.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dñi nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. Nos autem.

Dicitur Glória in excélsis, et tunc pulsantur campanæ, et deinceps non amplius usque ad Sabbatum sanctum.

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro prǽmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum vivit.

Et hæc Oratio tantum dicitur.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 11. d.

Fratres: Conveniéntibus vobis in unum, jam non est domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœnam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit: álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum et bibéndum? aut ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo. Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, et

sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infírmi et imbecílles, et dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

Graduale. Phil. 2. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter quod et Deus exaltávit illum: et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 13.

Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Et cœna facta, cum diábolus jam misísset in cor, ut tráderet eum Judas Simónis Iscariótæ: sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exívit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestiménta sua: et cum accepisset línteum, præcinxit se. Deínde mittit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum, et extérgere línteo, quo erat præcínctus. Venit ergo ad Simónem Petrum. Et dicit ei Petrus: Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea. Dicit ei Petrus: Non lavábis mihi pedes in ætérnum. Respóndit ei Jesus: Si non lávero te, non habébis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes. Sciébat enim quisnam esset qui tráderet eum: proptérea dixit: Non estis mundi omnes. Postquam ergo lavit pedes eórum, et accépit vestiménta sua: cum recubuísset íterum, dixit eis: Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me Magister et Dómine: et bene dícitis: sum étenim. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dóminus et Magíster: et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut quemádmodum ego feci vobis, ita et vos faciátis.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem,

déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Ipse tibi, quǽsumus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, sacrifícium nostrum reddat accéptum, qui discípulis suis in sui commemoratiónem hoc fíeri hodiérna traditióne monstrávit, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit.

Præfatio de Cruce. Qui salútem humáni géneris.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster Jesus Christus pro nobis est tráditus: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholoméi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus ob diem, in qua Dóminus noster Jesus Christus trádidit discípulis suis córporis et sánguinis sui mystéria celebránda: quǽsumus Dómine, ut placátus accípias; diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quǽsumus, bene ✠ díctam, adscrí ✠ ptam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: ut nobis Cor ✠ pus, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie, quam pro nostra omniúmque salúte paterétur, hoc est, hódie, accépit panem. et reliqua ut in Canone.

Agnus Dei. dicitur de more, sed Pax non datur. Dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem.

℣ Hodie Sacerdos consecrat duas Hostias, quarum unam sumit, alteram reservat pro die sequenti, in quo non conficitur Sacramentum: reservat etiam aliquas particulas consecratas, si opus fuerit pro infirmis: Sanguinem vero totum sumit: et ante ablutionem digitorum ponit Hostiam reservatam in alio calice, quem Diaconus palla et patena cooperit, et desuper velum expandit, et in medio Altaris collocat. Deinde fit Communio, et completur Missa. Sacerdos autem genuflectit, quandocumque accedit, vel recedit a medio Altaris, vel transit ante Sacramentum in calice reservatum: et cum dicere debet Dóminus vobíscum, non vertit se ad populum in medio Altaris, ne terga vertat Sacramento, sed a latere Evangelii: et in fine ibidem dat benedictionem, et non perficit circulum.

Communio. Joañ. 13. Dóminus Jesus, postquam cœnávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, et ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus, et Magíster? Exémplum dedi vobis, ut et vos ita faciátis.

Postcommunio.

Refécti vitálibus aliméntis, quæsumus Dómine Deus noster: ut, quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, iṁortalitátis tuæ múnere consequámur. Per Dóminum nostrum.

Dicitur Ite missa est, et c
tur benedictio, et legitur E
angelium sancti Joannis,
cujus initio Sacerdos non
gnat Altare, sed seipsum ta
tum.

℣ Hodie paretur locus apt
in aliqua Capella Ecclesi
vel Altari: et decenter quo
fieri potest, ornetur cum vel
et luminibus: ubi calix cu
Hostia, ut supra reservata, r
ponatur. Finita autem Miss
accenduntur intorticia, et
Processio more solito, alio t
men Subdiacono parato Cr
cem ferente. Celebrans ind
tus pluviali albo, stans an
Altare, imponit incensum
duobus thuribulis absque b
nedictione: deinde in med
genuflexus, cum altero ince
sat ter Sacramentum: et acc
pto calice cum Sacramento
manu Diaconi stantis, et c
operto extremitatibus ve
quo ejus humeri teguntu
procedit medius inter cu
dem Diaconum a dextris,
Subdiaconum a sinistris s
baldachino, duobus Acolyth
Sacramentum continue ince
santibus, usque ad locum pr
paratum, ubi pro crastino se
vandum est. Interea dum
Processio, cantatur Hymn
Pange lingua gloriósi Córp
ris mystérium. Cum aute
ventum fuerit ad locum par
tum, Diaconus genuflexus
Sacerdote stante accipit ca
cem cum Sacramento, et pon
illum primo super Altare, u
a Sacerdote genuflexo ince
satur, ut supra: deinde rep
nit in capsula. Postea in Cho

ræ sine cantu.
m ministris de-
legendo Anti-
. Divisérunt si-
mea: et super
misérunt sor-
Psalmo Deus,
pice in me.
dationem Alta-
mpetenti facto
la, conveniunt
endum Manda-
, seu Superior.
t alba induitur
li violaceis, et
leputato, mini-
o (qui paratus
no, ut in Missa,
is, ei assistit),
um in thuribu-
aconus librum
ante pectus te-
s ante Superio-
dictionem: qua
ntibus duobus
candelabris ac-
diacono librum
librum, et in-
t, ut moris est.
Ante diem fe-
ut in Missa.
bdiaconus por-
rtum osculan-
i, et Diaconus
censat. Postea
ur pluviali, et
et Subdiaco-
ur linteo, et sic
sistentibus sibi
o et Subdiaco-
l lotionem pe-
rdinem disposi-
ndi sunt. Cleri-
aquam mini-
diacono singu-
dextrum tenen-

te, genuflectens singulis, illorum pedem lavat, extergit, et osculatur, Diacono præbente linteum ad abstergendum. Et interim hæc subscripta cantantur.

Antiph. Joan. 13. Mandátum novum do vobis: ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos, dicit Dóminus.

Ps. 118. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Et repetitur immediate Antiphona Mandátum novum. Et sic aliæ Antiphonæ, quæ habent Psalmos, vel Versus, repetuntur. Et de quolibet Psalmo dicitur tantum primus Versus.

Antiph. Joan. 13. Postquam surréxit Dóminus a cœna, misit aquam in pelvim, et cœpit laváre pedes discipulórum suórum: hoc exémplum relíquit eis.

Ps. 47. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Postquam surréxit Dóminus.

Antiph. Joan. 13. Dóminus Jesus, postquam cœnávit cum discípulis suis, lavit pedes eórum, et ait illis: Scitis quid fécerim vobis ego Dóminus, et Magíster? Exémplum dedi vobis: ut et vos ita faciátis.

Ps. 84. Benedixísti Dómine terram tuam: avertisti

captivitátem Jacob. Dóminus Jesus.

Antiph. Joañ. 13. Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Venit ergo ad Simónem Petrum, et dixit ei Petrus.

Et repetitur Antiphona. Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum. ℣. Quod ego fácio, tu nescis modo: scies autem póstea.

Tertio repetitur Antiphona. Dómine, tu mihi lavas pedes? Respóndit Jesus, et dixit ei: Si non lávero tibi pedes, non habébis partem mecum.

Antiph. Si ego Dóminus, et Magíster vester lavi vobis pedes: quanto magis debétis alter altérius laváre pedes?

Ps. 48. Audíte hæc omnes gentes: aúribus percípite qui habitátis orbem. Si ego Dóminus.

Antiph. Joañ. 13. In hoc cognóscent omnes, quia discípuli mei estis, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. ℣. Dixit Jesus discípulis suis.

In hoc cognóscent.

Antiph. 1. Cor. 13. Máneant in vobis fides, spes, cáritas, tria hæc: major autem horum est cáritas. ℣. Nunc autem manent fides, spes, cáritas, tria hæc: major horum est cáritas.

Máneant in vobis.

Antiph. Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas: confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

Ps. 83. Quam diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. Benedícta sit.

Antiph. 1. Joañ. 2. 3. 4. Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Congregávit nos in unum Christi amor. ℣. Exsultémus, et in ipso jucundémur. ℣. Timeámus, et amémus Deum vivum. ℣. Et ex corde diligámus nos sincéro.

Et repetitur Antiphona. Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Simul ergo cum in unum congregámur: ℣. Ne nos mente dividámur, caveámus. ℣. Cessent júrgia malígna, cessent lites. ℣. Et in médio nostri sit Christus Deus.

Et repetitur Antiphona. Ubi cáritas, et amor, Deus ibi est. ℣. Simul quoque cum beátis videámus,

Gloriánter vultum tuum, [r]iste Deus: ℣. Gaúdium, [qu]od est imménsum, atque [pr]obum, ℣. Sǽcula per in[f]ita sæculórum. Amen.

Post lotionem Superior, vel [qu]i aliis abluit pedes, lavat [m]anus, et abstergit alio lin[te]o: deinde rediens ad locum, [u]bi prius fuerat, accipit plu[vi]ale, et stans capite detecto [d]icit:

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Tu mandásti mandáta tua, Dómine.

℟. Custodíri nimis.

℣. Tu lavásti pedes discipulórum tuórum.

℟. Opera mánuum tuárum ne despícias.

℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Adésto, Dómine quǽsumus, offício servitútis [n]ostræ: et quia tu discípu[li]s tuis pedes laváre digná[tu]s es, ne despícias ópera [m]ánuum tuárum, quæ nobis [re]tinénda mandásti: ut, sic[u]t hic nobis, et a nobis ex[te]rióra abluúntur inquina[m]énta; sic a te ómnium [n]ostrum interióra lavéntur peccáta. Quod ipse præstáre dignéris qui vivis et regnas Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

Statio ad S. Crucem in Jerusalem.

Finita Nona, Sacerdos, et ministri induti paramentis nigri coloris, sine luminaribus et incenso, procedunt ad Altare: et ante illud prostrati aliquamdiu orant. Interim Acolythi unam tantum tobaleam extendunt super Altare. Sacerdos cum ministris facta oratione ascendit ad Altare, et osculatur illud in medio: deinde Lector accedit ad legendum Prophetiam in loco, ubi legitur Epistola, et incipit eam sine titulo: quam etiam Sacerdos legit submissa voce apud Altare in cornu Epistolæ.

Osee 6.

HÆc dicit Dóminus: In tribulatióne sua mane consúrgent ad me: Veníte, et revertámur ad Dóminum: quia ipse cepit, et sanábit nos: percútiet, et curábit nos. Vivificábit nos post duos dies: in die tértia suscitábit nos, et vivémus in conspéctu ejus. Sciémus, sequemúrque, ut cognoscámus Dóminum: quasi dilúculum præparátus est egrés-

sus ejus, et véniet quasi imber nobis temporáneus, et serótinus terræ. Quid fáciam tibi Ephraïm? Quid fáciam tibi Juda? misericórdia vestra quasi nubes matutína: et quasi ros mane pertránsiens. Propter hoc dolávi in prophétis, occídi eos in verbis oris mei: et judícia tua quasi lux egrediéntur. Quia misericórdiam vólui, et non sacrifícium, et sciéntiam Dei, plus quam holocaústa.

Tractus. Habacuc. 3. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui: considerávi ópera tua, et expávi. ℣. In médio duórum animálium innotescéris: dum appropinquáverint anni, cognoscéris: dum advénerit tempus, ostendéris. ℣. In eo, dum conturbáta fúerit ánima mea: in ira, misericórdiæ memor eris. ℣. Deus a Líbano véniet, et Sanctus de monte umbróso, et condénso. ℣. Opéruit cœlos majéstas ejus: et laudis ejus plena est terra.

Finito Tractu, Sacerdos in cornu Epistolæ dicit:

Orémus. Diaconus: Flectámus génua. et Subdiaconus: Leváte.

Oratio.

Deus, a quo et Judas reátus sui pœnam, et confessiónis suæ latro prǽmium sumpsit, concéde nobis tuæ propitiatiónis efféctum: ut, sicut in passióne sua Jesus Christus Dóminus noster divérsa utrísque íntulit stipéndia meritórum; ita nobis, abláto vetustátis erróre, resurrectiónis suæ grátiam largiátur: Qui tecum.

Subdiaconus in tono Epistolæ similiter sine titulo cantat sequ. Lectionem.

Exod. 12.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias, et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut sufficere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac

super utrúmque po-
in superlimináribus
m, in quibus cóm-
lum. Et edent car-
te illa assas igni, et
panes cum lactúcis
ous. Non comedétis
rudum quid, nec co-
qua, sed tantum as-
ni: caput cum pédi-
s, et intestínis vorá-
Nec remanébit quid-
x eo usque mane. Si
síduum fúerit, igne
étis. Sic autem com-
llum: Renes vestros
tis, et calceaménta
is in pédibus, tenén-
ulos in mánibus, et
tis festinánter: est
hase (id est tráns-
ómini.
us. Ps. 139. Eripe
nine, ab hómine ma-
ro iníquo líbera me.
cogitavérunt malí-
corde: tota die con-
nt prǽlia. ℣. Acu-
nguas suas sicut ser-
venénum áspidum
iis eórum. ℣. Custó-
Dómine, de manu
ris: et ab homínibus
líbera me. ℣. Qui
érunt supplantáre
meos: abscondérunt
láqueum mihi.
unes extendérunt in
n pédibus meis: jux-
cándalum posuérunt
. Dixi Dómino: Deus meus es tu: exaúdi Dómine vocem oratiónis meæ.
℣. Dómine, Dómine virtus salútis meæ: obúmbra caput meum in die belli.
℣. Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne umquam exalténtur. ℣. Caput circúitus eórum: labor labiórum ipsórum opériet eos. ℣. Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

Finito Tractu, dicitur Passio super nudum pulpitum: quam Celebrans submissa voce legit in cornu Epistolæ.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem.
Joann. 18. et 19.

In illo témpore: Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat autem et Judas, qui tradébat eum, locum: quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus et pharisǽis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus ítaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis: ✠ Quem quǽritis? C. Respondérunt ei: S. Jesum Na-

zarénum. C Dicit eis Jesus: ✠ Ego sum. C Stabat autem et Judas, qui tradébat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis: Ego sum: abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos: ✠ Quem quǽritis? C Illi autem dixérunt: S Jesum Nazarénum. C Respóndit Jesus: ✠ Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me quǽritis, sínite hos abíre. C Ut implerétur sermo, quem dixit: Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum: et percússit pontíficis servum: et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat autem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro: ✠ Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? C Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum: et adduxérunt eum ad Annam primum, erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat autem Cáiphas, qui consílium déderat Judǽis: Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur autem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus autem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus autem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ: et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária: S Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? C Dicit ille: S Non sum. C Stabant autem servi, et minístri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciébant se: erat autem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus: ✠ Ego palam locútus sum mundo: ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judǽi convéniunt: et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ díxerim ego. C Hæc autem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens: S Sic respóndes pontífici? C Respóndit ei Jesus: ✠ Si male locútus sum, testimónium pérhibe de malo: si autem bene, quid me cædis? C Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontifice[m] Erat autem Simon Pet[rus] stans, et calefáciens se. [Di]xérunt ergo ei: S Numqu[id]

et tu ex discípulis ejus es? C Negávit ille, et dixit: S Non sum. C Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus auriculam: S Nonne ego te vidi in horto cum illo? C Iterum ergo negávit Petrus: et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat autem mane: et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit: S Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? C Respondérunt, et dixérunt ei: S Si non esset hic malefáctor, non tibi tradidissémus eum. C Dixit ergo eis Pilátus: S Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. C Dixérunt ergo ei Judǽi: S Nobis non licet interfícere quemquam. C Ut sermo Jesu impleré- tur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei: S Tu es Rex Judæórum? C Respóndit Jesus: ✠ A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? C Respóndit Pilátus: S Numquid ego Judǽus sum? Gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi: quid fecísti? C Respóndit Jesus: ✠ Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent ut non tráderer Judǽis: nunc autem regnum meum non est hinc. C Dixit ítaque ei Pilátus: S Ergo Rex es tu? C Respóndit Jesus: ✠ Tu dicis, quia Rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti: omnis qui est ex veritáte, audit vocem meam. C Dicit ei Pilátus: S Quid est véritas? C Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judǽos, et dicit eis: S Ego nullam invénio in eo causam. Est autem consuetúdo vobis ut unum dimíttam vobis in Pascha: vultis ergo dimíttam vobis Regem Judæórum? C Clamavérunt ergo rursum omnes, dicéntes: S Non hunc, sed Barábbam. C Erat autem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: S Ave Rex Judæórum. C Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit

eis: S Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. C (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis: S Ecce homo. C Cum ergo vidíssent eum pontífices et minístri, clamábant, dicéntes: S Crucifíge, crucifíge eum. C Dicit eis Pilátus: S Accípite eum vos, et crucifígite: ego enim non invénio in eo causam. C Respondérunt ei Judǽi: S Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. C Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum: et dixit ad Jesum: S Unde es tu? C Jesus autem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus: S Mihi non lóqueris? nescis quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? C Respóndit Jesus: ✠ Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea, qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. C Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judǽi autem clamábant dicéntes: S Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cǽsari. C Pilátus autem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum, et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice autem Gábbatha. Erat autem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judǽis: S Ecce Rex vester. C Illi autem clamábant: S Tolle, tolle, crucifíge eum. C Dicit eis Pilátus: S Regem vestrum crucifígam? C Respondérunt pontífices: S Non habémus regem, nisi Cǽsarem. C Tunc ergo trádidit eis illum ut crucifigerétur. Suscepérunt autem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice autem Gólgotha: ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium autem Jesum. Scripsit autem et títulum Pilátus: et pósuit super crucem. Erat autem scriptum: Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt, quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus. Et erat scriptum hebráice, græce, et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum: S Noli scríbere, Rex Judæórum, sed quia ipse dixit: Rex sum Judæórum. C Respóndit Pi-
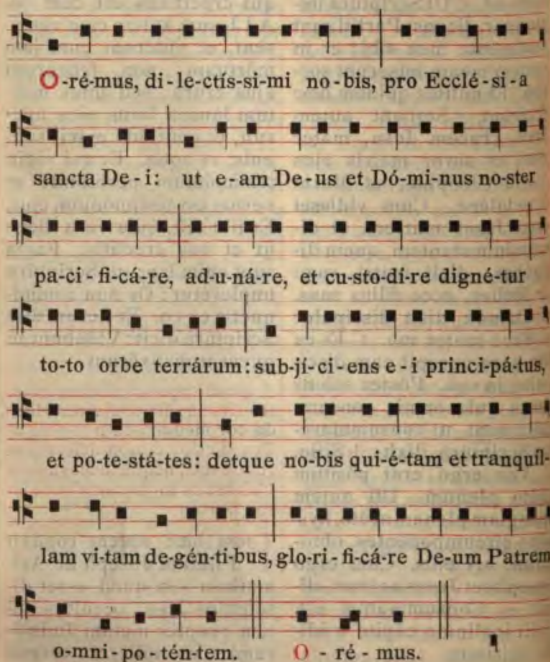
látus: S Quod scripsi, scripsi. C Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes: unicuíque míliti partem), et túnicam. Erat autem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem: S Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. C Ut Scriptúra implerétur, dicens: Partíti sunt vestiménta mea sibi: et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant autem juxta crucem Jesu, mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: ✠ Múlier, ecce fílius tuus. C Deínde dicit discípulo: ✠ Ecce mater tua. C Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: ✠ Sítio. C Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit: ✠ Consummátum est. C Et inclináto cápite trádidit spíritum. (Hic genuflectitur et pausatur aliquantulum.) Judǽi ergo (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit, quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc, ut Scriptúra implerétur: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii: et dicitur Munda cor meum, sed non petitur benedictio, et non deferuntur luminaria, neque incensum, et Celebrans in fine non osculatur librum.
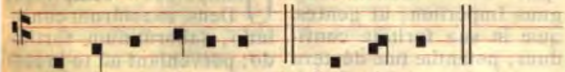
Post hæc autem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus autem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus

Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit autem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

Deinde Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus.

Diaconus. Subdiaconus.

Fle-ctá-mus gé-nu - a. ℟. Le - vá - te.

Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus et pro beatíssimo Papa nostro N. ut Deus et Dóminus noster, qui elégit eum in órdine episcopátus, salvum, atque incólumem custódiat Ecclésiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus et pro ómnibus Epíscopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólythis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessóribus, Virgínibus, Víduis: et pro omni pópulo sancto Dei.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur, et régitur: exaúdi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si non est coronatus, dicatur: * elécto Imperatóre.

Orémus et pro Christianíssimo * Imperatóre nostro N. ut Deus et Dóminus noster súbditas illi fáciat omnes bárbaras natiónes, ad nostram perpétuam pacem.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et *ómnium* jura regnórum: ré-

spice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus et pro catechúmenis nostris: ut Deus et Dóminus noster adapériat aures præcordiórum ipsórum, januámque misericórdiæ; ut per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Jesu Dómino nostro.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fœcúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos aúferat: famem depéllat: apériat cárceres: víncula dissólvat: peregrinántibus réditum: infirmántibus sanitátem: navigántibus portum salútis indúlgeat.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affuísse. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus et pro hæréticis, et schismáticis: ut Deus et Dóminus noster éruat eos ab erróribus univérsis; et ad sanctam matrem Ecclésiam Cathólicam, atque Apostólicam revocáre dignétur.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni herética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus et pro pérfidis Judæis: ut Deus et Dóminus noster aúferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnóscant Jesum Christum Dóminum nostrum.

Non respondetur Amen, *sed statim dicitur:*

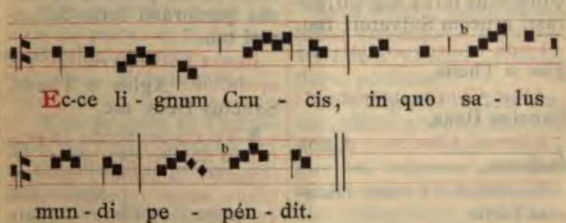
Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exaúdi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus et pro pagánis: ut Deus omnípotens aúferat iniquitátem a córdibus eórum; ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium ejus Jesum Christum Deum et Dóminum nostrum.

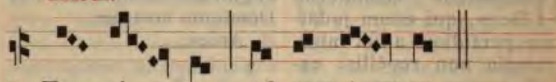
Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ, ad laudem, et glóriam nóminis tui. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Complétis Orationibus, Sacerdos deposita casula accedit ad cornu Epistolæ, et ibi in posteriori parte anguli Altaris accipit a Diacono Crucem jam in Altari præparatam: quam, versa facie ad populum, a summitate parum discooperit, incipiens solus Antiphonam **Ecce lignum Crucis**, ac deinceps in reliquis juvatur in cantu a ministris usque ad **Veníte, adorémus.** Choro autem cantante **Veníte, adorémus.** omnes se prosternunt, excepto Celebrante. Deinde procedit ad anteriorem partem anguli ejusdem cornu Epistolæ: et discooperiens brachium dextrum Crucis, elevansque eam paulisper, altius quam primo, incipit: **Ecce lignum Crucis.** aliis cantantibus et adorantibus, ut supra. Deinde Sacerdos procedit ad medium Altaris: et discooperiens Crucem totaliter, ac elevans eam, tertio altius incipit: **Ecce lignum Crucis.** aliis cantantibus et adorantibus, ut supra.

Chorus.

℟. Ve - ní - te, ad - o - ré - mus.

Postea Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare præparatum, et genuflexus ibidem eam locat: mox depositis calceamentis, accedit ad adorandam Crucem, ter genua flectens antequam eam deosculetur. Hoc facto revertitur, et accipit calceamenta, et casulam. Postmodum ministri Altaris, deinde alii Clerici, et laici, bini et bini, ter genibus flexis, ut dictum est, Crucem adorant. Interim, dum fit adoratio Crucis, cantantur Improperia, et alia quæ sequuntur, vel omnia, vel pars eorum, prout multitudo adorantium, vel paucitas requirit, hoc modo:

Duo cantores in medio Chori cantant: ℣. Pópule meus. usque ad Agios o Theós.

℣. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? respónde mihi. ℣. Quia edúxi te de terra Ægýpti: parásti crucem Salvatóri tuo.

Unus Chorus cantat: Agios o Theós.

Alius Chorus respondet: Sanctus Deus.

Primus Chorus. Agios íschyros.

Secundus Chorus. Sanctus fortis.

Primus Chorus. Agios athánatos, eléison imas.

Secundus Chorus. Sanctus immortális, miserére nobis.

Postea duo de secundo Choro cantant: ℣. Quia edúxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam: parásti crucem Salvatóri tuo.

Chori respondent alternatim: Agios o Theós. etc. Sanctus Deus etc. ita tamen, ut primus Chorus semper repetat Agios.

Deinde duo de primo Choro cantant: ℣. Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nimis amára: acéto namque sitim meam potásti: et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

Item Chori alternatim respondent: Agios o Theós. Sanctus Deus. etc.

¶ Versus sequentis Improperii a duobus cantoribus alternatim cantantur: utroque Choro simul repetente post quemlibet versum: Pópule

meus. usque ad Quia edúxi te de terra Ægýpti.

Duo de secundo Choro cantant: ℣. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: et tu me flagellátum tradidísti.

Chorus repetit: Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum: et tu me tradidísti princípibus sacerdótum.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. Ego ante te apérui mare: et tu aperuísti láncea latus meum.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. Ego ante te præívi in colúmna nubis: et tu me duxísti ad prætórium Piláti.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. Ego te pavi manna per desértum: et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. Ego te potávi aqua salútis de petra: et tu me potásti felle, et acéto.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. Ego propter te Chananæórum reges percússi: et tu percussísti arúndine caput meum.

Chorus. Pópule meus.

Duo de primo Choro:

℣. Ego dedi tibi sceptrum regále: et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam.

Chorus. Pópule meus.

Duo de secundo Choro:

℣. Ego te exaltávi magna virtúte: et tu me suspendísti in patíbulo crucis.

Chorus. Pópule meus.

Deinde cantatur communiter Antiph. Crucem tuam adorámus, Dómine: et sanctam resurrectiónem tuam laudámus, et glorificámus: ecce enim propter lignum venit gaúdium in univérso mundo.

Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. Et repetitur immediate Antiph. Crucem tuam.

Postea cantatur ℣. Crux fidélis. cum Hymno Pange lingua gloriósi. et post quemlibet ejus versum repetitur Crux fidélis. vel Dulce lignum. eo modo quo inferius notatur.

Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine.

Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sústinet.

Hymnus. Pange lingua gloriósi laúream certáminis, et super crucis trophæo dic triúmphum nóbilem:

quáliter Redémptor orbis immolátus vícerit.

Repetitur: Crux fidélis. *usque ad* Dulce lignum.

Et sic fit, quoties repetitur Crux fidélis.

℣. De paréntis protoplásti fraude Factor cóndolens, quando pomi noxiális in necem morsu ruit: ipse lignum tunc notávit, damna ligni ut sólveret.

Repetitur: Dulce lignum.

℣. Hoc opus nostræ salútis ordo depopóscerat: multifórmis proditóris ars ut artem fálleret: et medélam ferret inde, hostis unde lǽserat.

Repetitur: Crux fidélis.

℣. Quando venit ergo sacri plenitúdo témporis, missus est ab arce Patris Natus, orbis Cónditor: atque ventre virgináli carne amíctus pródiit.

Repetitur: Dulce lignum.

℣. Vagit infans inter arcta cónditus præsépia: membra pannis involúta Virgo mater álligat: et Dei manus, pedésque stricta cingit fáscia.

Repetitur: Crux fidélis.

℣. Lustra sex qui jam perégit, tempus implens córporis, sponte líbera Redémptor passióni déditus, Agnus in crucis levátur immolándus stípite.

Repetitur: Dulce lignum.

℣. Felle potus ecce languet: spina, clavi, láncea mite corpus perforárunt, unda manat, et cruor: terra, pontus, astra, mundus, quo lavántur flúmine!

Repetitur: Crux fidélis.

℣. Flecte ramos arbor alta, tensa laxa víscera, et rigor lentéscat ille, quem dedit natívitas: et supérni membra Regis tende miti stípite.

Repetitur: Dulce lignum.

℣. Sola digna tu fuisti ferre mundi víctimam: atque portum præparáre arca mundo naúfrago: quam sacer cruor perúnxit, fusus Agni córpore.

Repetitur: Crux fidélis.

℣. Sempitérna sit beátæ Trinitáti glória: æqua Patri, Filióque; par decus Paráclito: Uníus, Triníque nomen laudet univérsitas. Amen.

Repetitur: Dulce lignum.

¶ *Circa finem adorationis Crucis accenduntur candelæ super Altare: et Diaconus accipiens bursam corporalium, extendit corporale more solito, et juxta illud ponit purificatorium: et finita adoratione, Crucem reverenter accipit, et reportat ad Altare. Postea ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Sacramentum repositum fuerat. Præcedit Subdiaconus cum Cruce inter duos Acolythos deferentes candelabra cum cereis accensis, et*

Clerus per ordinem, ultimus Sacerdos cum ministris. Cum perventum fuerit ad locum Sacramenti, accenduntur intorticia, quæ non exstinguuntur nisi post sumptionem Sacramenti: et Sacerdos genuflectit ante Sacramentum, orat aliquantulum: Diaconus interim aperit capsulam, in qua reconditum est Corpus Domini: postea Sacerdos surgens, absque benedictione imponit incensum in duobus thuribulis, Diacono naviculam ministrante, et genuflexus incensat Sacramentum: tum Diaconus extrahens calicem cum Sacramento de capsula, dat ad manus Sacerdotis, et tegit extremitatibus veli, quod humeros illius circumdat: et procedunt ordine quo venerunt: defertur baldachinum super Sacramentum: et duo Acolythi cum thuribulis continue Sacramentum incensant: interim cantatur Hymnus **Vexílla Regis pródeunt.**

Cum venerit Sacerdos ad Altare, posito super illud calice, genuflexus rursum incensat, et accedens deponit Hostiam ex calice super patenam, quam Diaconus tenet: et accipiens patenam de manu Diaconi, Hostiam sacram ponit super corporale, nihil dicens. Si tetigerit Sacramentum, digitos abluat in aliquo vase. Interim Diaconus imponit vinum in calicem, et Subdiaconus aquam, quam Sacerdos non benedicit, *nec dicit super eam Orationem consuetam: sed accipiens calicem a* Diacono, ponit super Altare, nihil dicens: et Diaconus illum cooperit palla: deinde imponit incensum in thuribulo absque benedictione, et incensat oblata et Altare more solito, genuflectens ante et post, et quandocumque transit ante Sacramentum.

Cum incensat oblata, dicit:

Incénsum istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Cum incensat Altare, dicit: Ps. 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Quando reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Et ipse non incensatur.

Postea aliquantulum extra Altare in cornu Epistolæ lavat manus, nihil dicens: deinde in medio Altaris inclinatus, junctis manibus, dicit:
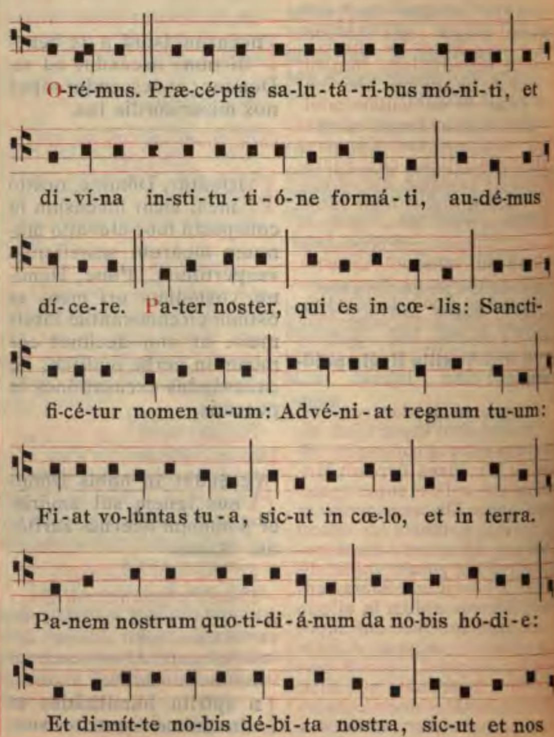
In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto sus-
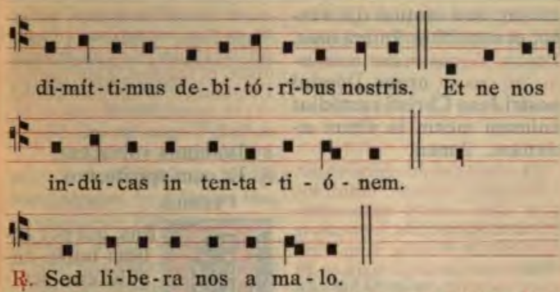
cipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Deinde versus ad populum in cornu Evangelii, dicit more solito:

Oráte fratres, ut meum, ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Et per eamdem viam revertitur, non perficiens circulum: et consequenter, omissis aliis, dicit:

Sacerdos, sub silentio dicto Amen. eadem voce, qua dixit Pater noster. absolute sine Orémus, in tono Orationis Missæ ferialis dicit:

Líbera nos, quǽsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, (non signat se patena) da propítius pacem in diébus nostris; ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

℟. Amen.

✠ Tunc Celebrans, facta reverentia usque ad terram, supponit patenam Sacramento, quod in dextera accipiens, elevat ut videri possit a populo: et statim supra calicem dividit in tres partes, quarum ultimam mittit in calicem more solito, nihil dicens. Pax Dómini. non dícitur, nec Agnus Dei. neque pacis osculum datur. Postmodum prætermissis duabus primis Orationibus, dicit tantum sequentem:

Percéptio córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte.

Tunc genuflectit, et accipit patenam cum Corpore Christi: et maxima humilitate ac reverentia dicit: Panem cœléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo. Percutit pectus suum, ter dicens: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum

meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea. Postea signat se Sacramento, dicens: Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Et sumit Corpus reverenter. Deinde, omissis omnibus, quæ dici solent ante sumptionem Sanguinis, immediate particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit de calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur Corpus tuum, Dómine. nec Postcommunio, nec Pláceat tibi. nec datur benedictio; sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discedit: et dicuntur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

SABBATO SANCTO.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Hora competenti cooperiuntur Altaria, et dicuntur Horæ, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones.

Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel sine casula, astantibus sibi ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scílicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidélibus contulísti: prodúctum e sílice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sancti ✠ fica: et concéde nobis, ita per hæc festa paschália cœléstibus desidériis inflammári; ut ad perpétuæ claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertíngere. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indeficiens, qui es cónditor ómnium lúminum: béne ✠ dic hoc lumen, quod a te sanctificátum, atque benedíctum est, qui illumināsti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illumināsti Móysen exeúntem de Ægýpto, ita illúmines corda, et sensus nostros;

ut ad vitam, et lucem ætérnam perveníre mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

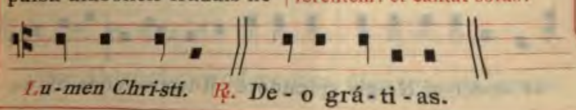
Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: benedicéntibus nobis hunc ignem in nómine tuo, et unigéniti Fílii tui Dei ac Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti, cooperári dignéris; et ádjuva nos contra igníta tela inimíci, et illústra grátia cœlésti: Qui vivis et regnas cum eódem Unigénito tuo, et Spíritu sancto, Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereo, dicens absolute hanc Orationem.

Véniat, quǽsumus, omnípotens Deus, super hoc incénsum larga tuæ bene✠dictiónis infúsio: et hunc noctúrnum splendórem invisíbilis regenerátor accénde: ut non solum sacrifícium, quod hac nocte litátum est, arcána lúminis tui admixtióne refúlgeat; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificatiónis mystério áliquid fúerit deportátum, expúlsa diabólicæ fraudis nequítia, virtus tuæ majestátis assístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Dum benedicit grana incensi, Acolythus assumens de carbonibus benedictis ponit in thuribulo: et finita Oratione supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito: deinde prædicta grana incensi et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens: Aspérges me Dómine. sine cantu, et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria Ecclesiæ exstinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius, triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferente in vase quinque grana incensi: sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per Ordinem: deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis: et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem: et cantat solus:

Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra, altius cantat:

Lumen Christi.

℟. Deo grátias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela: et rursum genuflexus, ut prius, adhuc altius dicit:
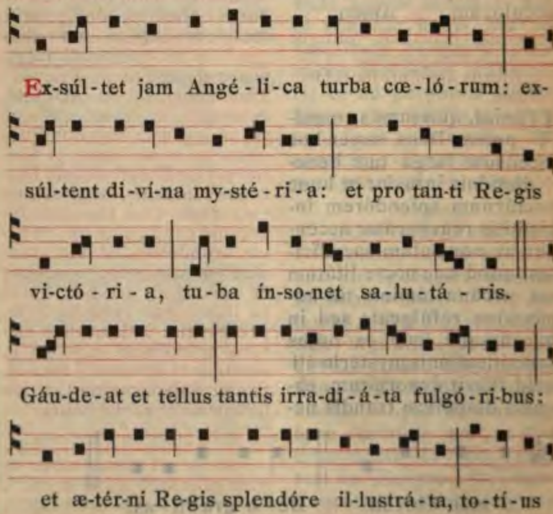
Lumen Christi.
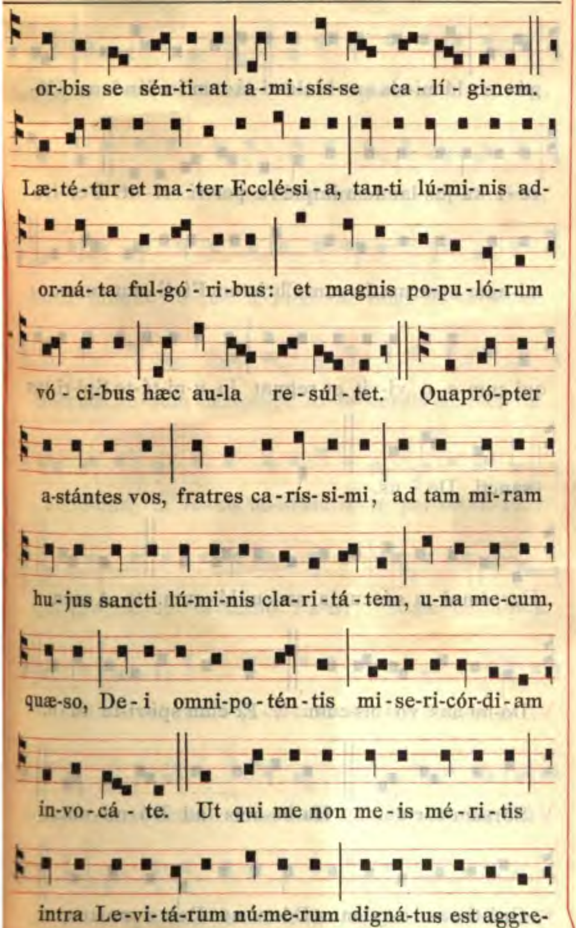
℟. Deo grátias.
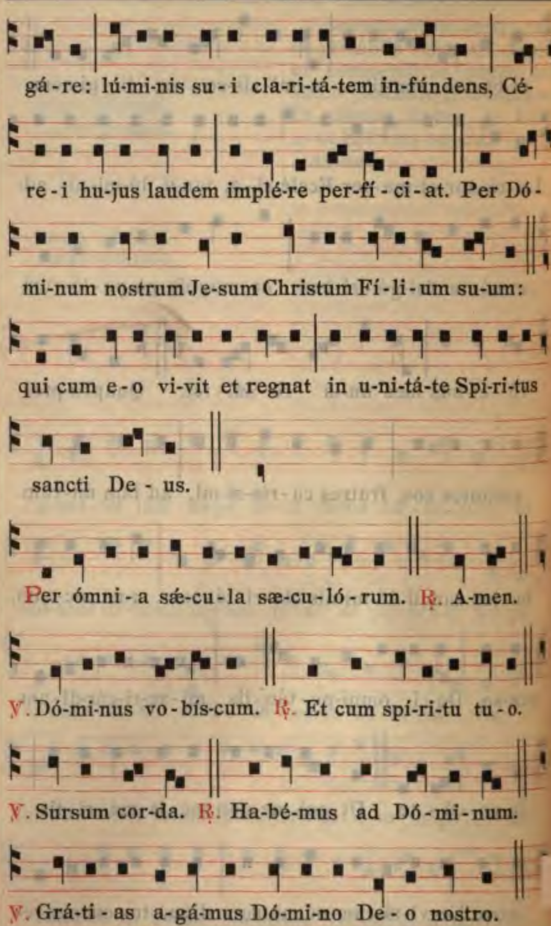
Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho: et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evangelium, Sacerdote dicente:
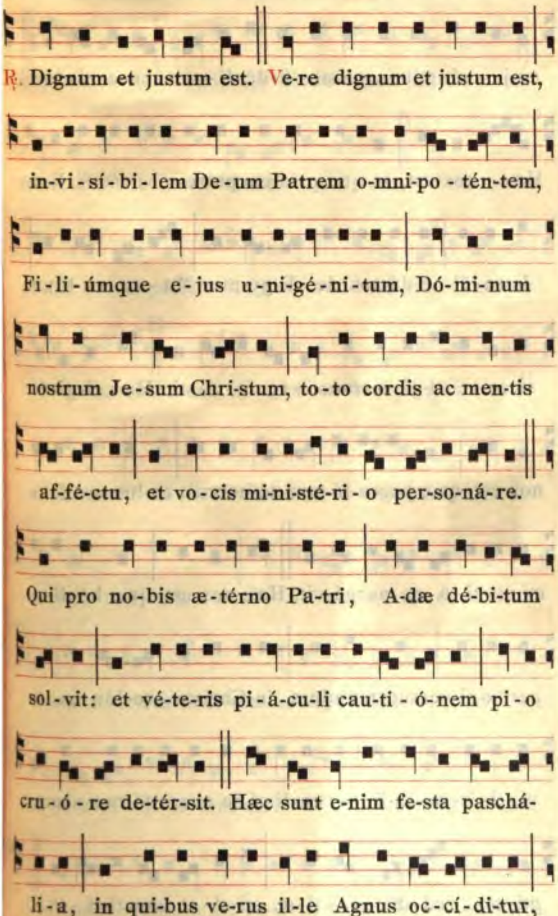
Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne, et competénter annúnties suum paschále præcónium: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. Amen.

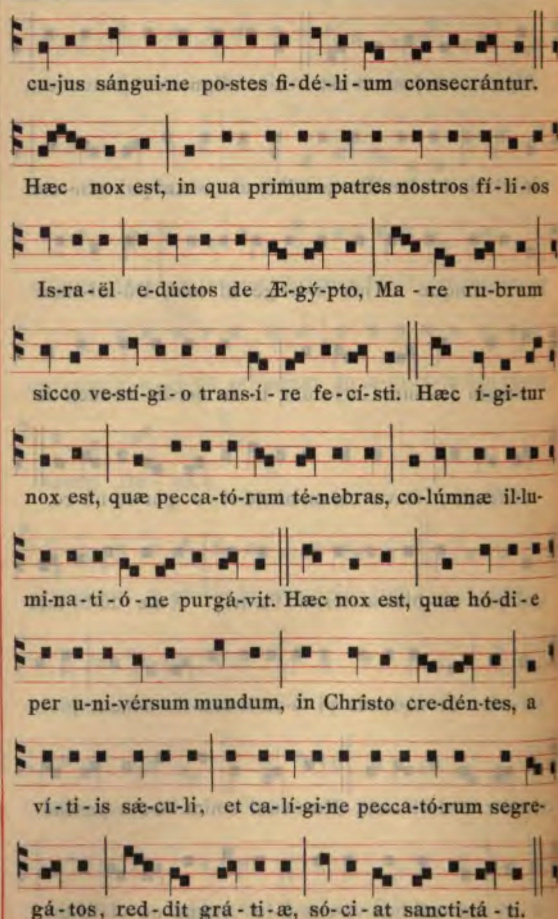
Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eo librum, et incensat. A dextris Diaconi stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius: a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti figenda in Cereo. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat:
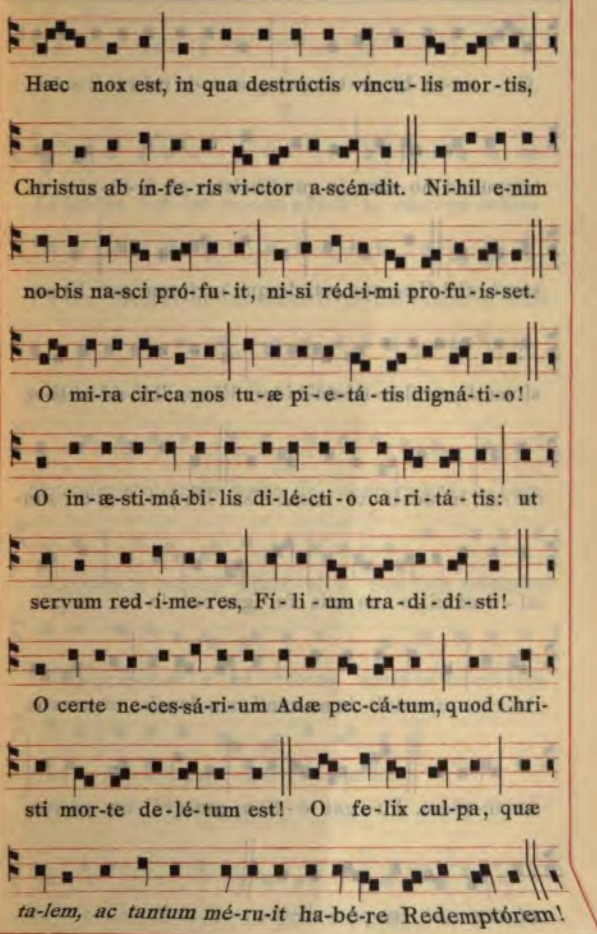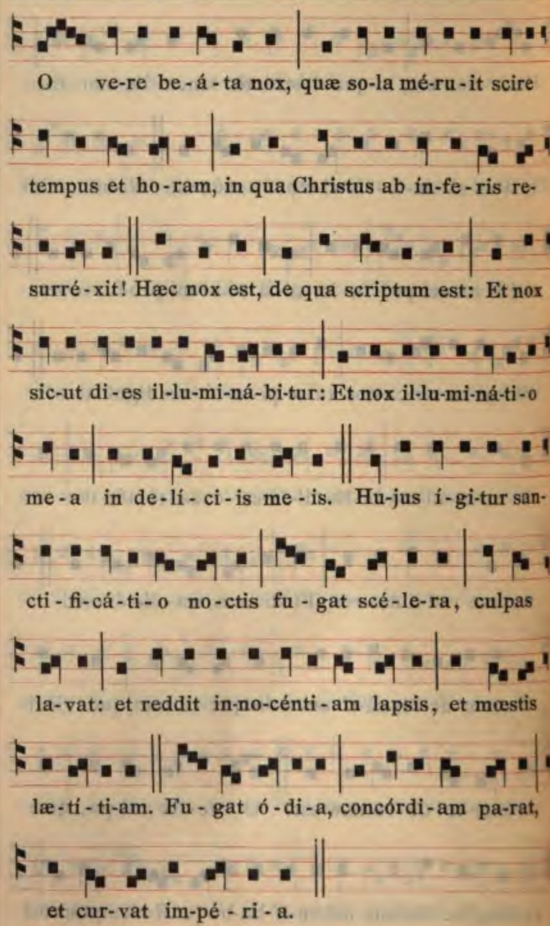

or-bis se sén-ti-at a-mi-sís-se ca-lí-gi-nem.
Læ-té-tur et ma-ter Ecclé-si-a, tan-ti lú-mi-nis ad-
or-ná-ta ful-gó-ri-bus: et magnis po-pu-ló-rum
vó-ci-bus hæc au-la re-súl-tet. Quapró-pter
a-stántes vos, fratres ca-rís-si-mi, ad tam mi-ram
hu-jus sancti lú-mi-nis cla-ri-tá-tem, u-na me-cum,
quæ-so, De-i omni-po-tén-tis mi-se-ri-cór-di-am
in-vo-cá-te. Ut qui me non me-is mé-ri-tis
intra Le-vi-tá-rum nú-me-rum digná-tus est aggre-

gá-re: lú-mi-nis su-i cla-ri-tá-tem in-fúndens, Cé-
re-i hu-jus laudem implé-re per-fí-ci-at. Per Dó-
mi-num nostrum Je-sum Christum Fí-li-um su-um:
qui cum e-o vi-vit et regnat in u-ni-tá-te Spí-ri-tus
sancti De-us.
Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.
℣. Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.
℣. Sursum cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num.
℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o nostro.

℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
in-vi-sí-bi-lem De-um Patrem o-mni-po-tén-tem,
Fi-li-úmque e-jus u-ni-gé-ni-tum, Dó-mi-num
nostrum Je-sum Chri-stum, to-to cordis ac men-tis
af-fé-ctu, et vo-cis mi-ni-sté-ri-o per-so-ná-re.
Qui pro no-bis æ-térno Pa-tri, A-dæ dé-bi-tum
sol-vit: et vé-te-ris pi-á-cu-li cau-ti-ó-nem pi-o
cru-ó-re de-tér-sit. Hæc sunt e-nim fe-sta paschá-
li-a, in qui-bus ve-rus il-le Agnus oc-cí-di-tur,

cu-jus sángui-ne po-stes fi-dé-li-um consecrántur.
Hæc nox est, in qua primum patres nostros fí-li-os
Is-ra-ël e-dúctos de Æ-gý-pto, Ma - re ru-brum
sicco ve-stí-gi-o trans-í-re fe-cí-sti. Hæc í-gi-tur
nox est, quæ pecca-tó-rum té-nebras, co-lúmnæ il-lu-
mi-na-ti-ó-ne purgá-vit. Hæc nox est, quæ hó-di-e
per u-ni-vérsum mundum, in Christo cre-dén-tes, a
ví-ti-is sǽ-cu-li, et ca-lí-gi-ne pecca-tó-rum segre-
gá-tos, red-dit grá-ti-æ, só-ci-at sancti-tá-ti.

Hæc nox est, in qua destrúctis víncu-lis mor-tis,
Christus ab ín-fe-ris vi-ctor a-scén-dit. Ni-hil e-nim
no-bis na-sci pró-fu-it, ni-si réd-i-mi pro-fu-ís-set.
O mi-ra cir-ca nos tu-æ pi-e-tá-tis digná-ti-o!
O in-æ-sti-má-bi-lis di-lé-cti-o ca-ri-tá-tis: ut
servum red-í-me-res, Fí-li-um tra-di-dí-sti!
O certe ne-ces-sá-ri-um Adæ pec-cá-tum, quod Chri-
sti mor-te de-lé-tum est! O fe-lix cul-pa, quæ
ta-lem, ac tantum mé-ru-it ha-bé-re Redemptórem!

O ve-re be-á-ta nox, quæ so-la mé-ru-it scire
tempus et ho-ram, in qua Christus ab ín-fe-ris re-
surré-xit! Hæc nox est, de qua scriptum est: Et nox
sic-ut di-es il-lu-mi-ná-bi-tur: Et nox il-lu-mi-ná-ti-o
me-a in de-lí-ci-is me-is. Hu-jus í-gi-tur san-
cti-fi-cá-ti-o no-ctis fu-gat scé-le-ra, culpas
la-vat: et reddit in-no-cénti-am lapsis, et mœstis
læ-tí-ti-am. Fu-gat ó-di-a, concórdi-am pa-rat,
et cur-vat im-pé-ri-a.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis, hoc ordine:

1
4 2 5
3

In hu-jus í-gi-tur no-ctis grá-ti-a, súsci-pe sancte

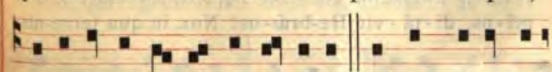
Pa-ter, incénsi hu-jus sacri-fí-ci-um vesper-tí-num:

quod ti-bi in hac Cé-re-i ob-la-ti-ó-ne so-lémni,

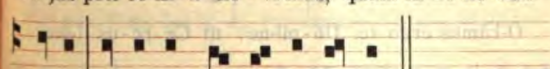
per mi-nistró-rum ma-nus de o-pé-ri-bus a-pum,

sacrosáncta red-dit Ecclé-si-a. Sed jam colúmnæ

hu-jus præ-có-ni-a nó-vi-mus, quam in ho-nó-rem
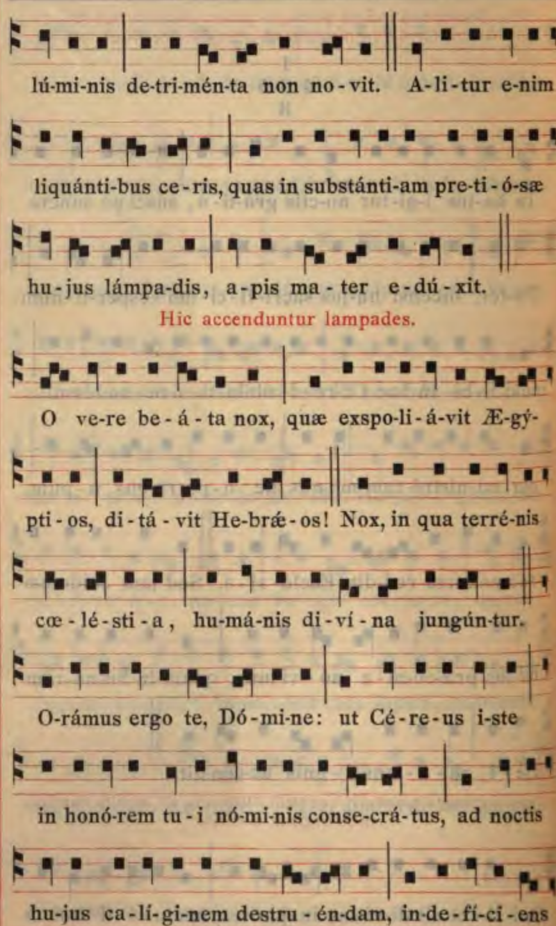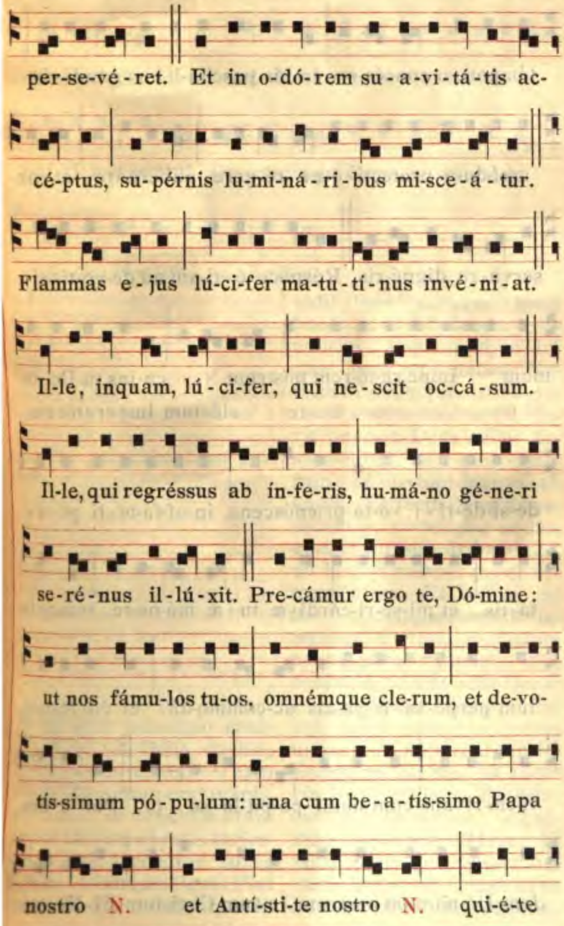

De-i rú-ti-lans i-gnis ac-cén-dit.
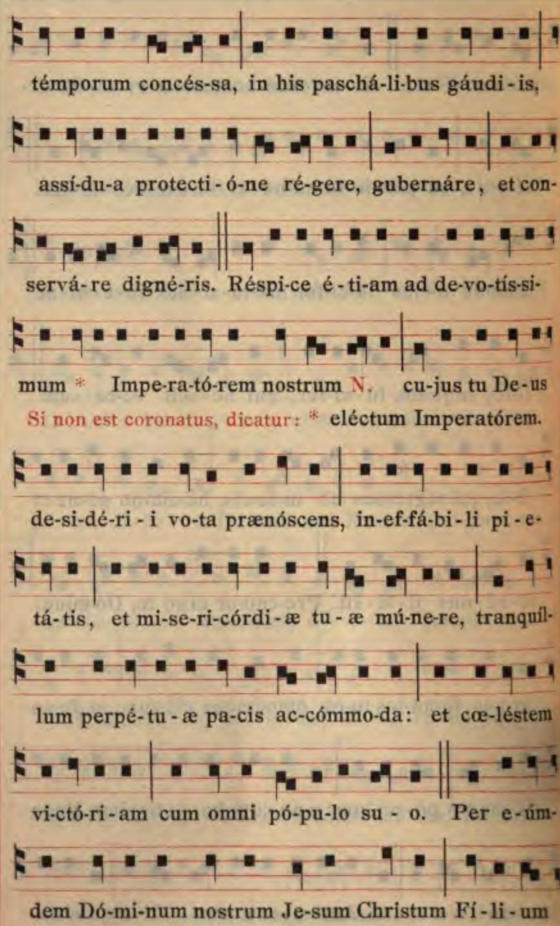
Hic Diaconus accendit Cereum cum una ex tribus candelis in arundine positis.
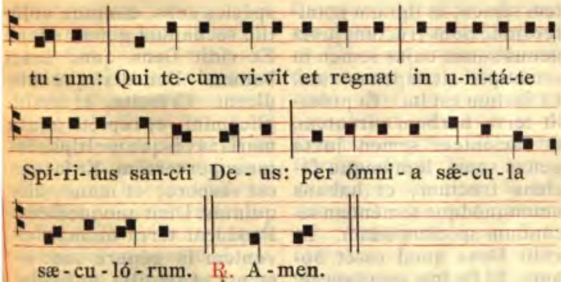

Qui li-cet sit di-ví-sus in par-tes, mu-tu-á-ti tamen

lú-mi-nis de-tri-mén-ta non no-vit. A-li-tur e-nim
liquánti-bus ce-ris, quas in substánti-am pre-ti-ó-sæ
hu-jus lámpa-dis, a-pis ma-ter e-dú-xit.
Hic accenduntur lampades.
O ve-re be-á-ta nox, quæ exspo-li-á-vit Æ-gý-
pti-os, di-tá-vit He-bræ-os! Nox, in qua terré-nis
cœ-lé-sti-a, hu-má-nis di-ví-na jungún-tur.
O-rámus ergo te, Dó-mi-ne: ut Cé-re-us i-ste
in honó-rem tu-i nó-mi-nis conse-crá-tus, ad noctis
hu-jus ca-lí-gi-nem destru-én-dam, in-de-fí-ci-ens

per-se-vé-ret. Et in o-dó-rem su-a-vi-tá-tis ac-
cé-ptus, su-pérnis lu-mi-ná-ri-bus mi-sce-á-tur.
Flammas e-jus lú-ci-fer ma-tu-tí-nus invé-ni-at.
Il-le, inquam, lú-ci-fer, qui ne-scit oc-cá-sum.
Il-le, qui regréssus ab ín-fe-ris, hu-má-no gé-ne-ri
se-ré-nus il-lú-xit. Pre-cámur ergo te, Dó-mine:
ut nos fámu-los tu-os, omnémque cle-rum, et de-vo-
tís-simum pó-pu-lum: u-na cum be-a-tís-simo Papa
nostro N. et Antí-sti-te nostro N. qui-é-te

témporum concés-sa, in his paschá-li-bus gáudi - is,
assí-du-a protecti - ó-ne ré-gere, gubernáre, et con-
servá- re digné-ris. Réspi-ce é - ti-am ad de-vo-tís-si-
mum * Impe-ra-tó-rem nostrum N. cu-jus tu De - us
Si non est coronatus, dicatur: * eléctum Imperatórem.
de-si-dé-ri - i vo-ta prænóscens, in-ef-fá-bi - li pi - e-
tá- tis, et mi-se-ri-córdi - æ tu - æ mú-ne-re, tranquíl-
lum perpé- tu - æ pa-cis ac-cómmo-da: et cœ-léstem
vi-ctó-ri - am cum omni pó-pu-lo su - o. Per e-úm-
dem Dó-mi-num nostrum Je-sum Christum Fí - li - um

℣ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacea paramenta, et vadit ad Celebrantem: qui exuitur pluviali, et sumit manipulum et casulam violacei coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur Deo grátias, et Celebrans legit eas submissa voce ad altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.

Prophetia prima.

Gen. 1. et 2.

IN princípio creávit Deus cœlum, et terram. Terra autem erat inánis, et vácua, et ténebræ erant super fáciem abýssi: et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus: Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona: et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem: factúmque est véspere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus: Fiat firmaméntum in médio aquárum: et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum Cœlum: et factum est véspere, et mane, dies secúndus. Dixit vero Deus: Congregéntur aquæ, quæ sub cœlo sunt, in locum unum: et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram: congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait: Gérminet terra herbam viréntem, et facién-

tem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies tértius. Dixit autem Deus: Fiant luminária in firmaménto cœli, et dívidant diem, ac noctem, et sint in signa, et témpora, et dies, et annos: ut lúceant in firmaménto cœli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna: luminåre majus, ut præésset diéi: et luminåre minus, ut præésset nocti: et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cœli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi ac nocti, et divíderent lucem, ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere, et mane, dies quartus. Dixit étiam Deus: Prodúcant aquæ réptile ánimæ vivéntis, et volátile super terram sub firmaménto cœli. Creavítque Deus cete grándia, et omnem ánimam vivéntem atque motábilem, quam prodúxerant aquæ in spécies suas, et omne volátile secúndum genus suum. Et vidit Deus quod esset bonum. Benedixítque eis, dicens: Créscite, et multiplicámini, et repléte aquas maris: avésque multiplicéntur super terram. Et factum est véspere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Prodúcat terra ánimam vivéntem in génere suo: juménta et reptília, et béstias terræ secúndum spécies suas. Factúmque est ita. Et fecit Deus béstias terræ juxta spécies suas, et juménta, et omne réptile terræ in génere suo. Et vidit Deus quod esset bonum, et ait: Faciámus hóminem ad imáginem, et similitúdinem nostram: et præsit píscibus maris, et volatílibus cœli, et béstiis, universǽque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra. Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam: ad imáginem Dei creávit illum, másculum et féminam creávit eos. Benedixítque illis Deus, et ait: Créscite, et multiplicámini, et repléte terram, et subjícite eam, et dominámini píscibus maris, et volatílibus cœli, et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram. Dixítque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferéntem semen

super terram, et univérsa ligna, quæ habent in semetípsis seméntem géneris sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animántibus terræ, omníque vólucri cœli, et univérsis, quæ movéntur in terra, et in quibus est ánima vivens, ut hábeant ad vescéndum. Et factum est ita. Vidítque Deus cuncta, quæ fécerat: et erant valde bona. Et factum est véspere, et mane, dies sextus. Igitur perfécti sunt cœli, et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum, quod fécerat: et requiévit die séptimo ab univérso ópere, quod patrárat.

Qua completa, Sacerdos dicit: Orémus. Diaconus: Flectámus génua. et Subdiaconus: Leváte.

Oratio.

Deus, qui mirabíliter creásti hóminem, et mirabílius redemísti: da nobis, quǽsumus, contra oblectaménta peccáti, mentis ratióne persístere, ut mereámur ad ætérna gaúdia pervenire. Per Dóminum.

Prophetia secunda.

Gen. 5. 6. 7. et 8.

Noë vero cum quingentó*rum esset annórum, génuit Sem, Cham, et Japheth.* Cumque cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum, quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus: Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est: erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illǽque genuérunt, isti sunt poténtes a sǽculo viri famósi. Videns autem Deus, quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum, quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus: Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cœli: pœ́nitet enim me fecísse eos. Noë vero invénit grátiam coram Dómino. Hæ sunt generatiónes Noë: Noë vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et re-

pléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noë: Finis univérsæ carnis venit coram me: repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigátis: mansiúnculas in arca fácies, et bitúmine línies intrínsecus et extrínsecus. Et sic fácies eam: Trecentórum cubitórum erit longitúdo arcæ, quinquagínta cubitórum latitúdo, et trigínta cubitórum altitúdo illíus. Fenéstram in arca fácies, et in cúbito consummábis summitátem ejus: óstium autem arcæ pones ex látere: deórsum cœnácula, et trístega fácies in ea. Ecce ego addúcam aquas dilúvii super terram, ut interfíciam omnem carnem, in qua spíritus vitæ est subter cœlum. Univérsa quæ in terra sunt, consuméntur. Ponámque fœdus meum tecum: et ingrediéris arcam tu, et fílii tui, uxor tua, et uxóres filiórum tuórum tecum. Et ex cunctis animántibus univérsæ carnis bina indúces in arcam, ut vivant tecum: masculíni sexus, et feminíni. De volúcribus juxta genus suum, et de juméntis in génere suo, et ex omni réptili terræ secúndum genus suum: bina de ómnibus ingrediéntur tecum, ut possint vívere. Tolles igitur tecum ex ómnibus escis, quæ mandi possunt, et comportábis apud te: et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit ígitur Noë ómnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentórum annórum, quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abýssi magnæ, et cataráctæ cœli apértæ sunt: et facta est plúvia super terram quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus. In artículo diéi illíus ingréssus est Noë, et Sem, et Cham, et Japheth, fílii ejus, uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam: ipsi, et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne, quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum. Porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram: opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cœlo. Quíndecim cúbitis áltior fuit aqua super montes quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro, quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiá

rum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram. Remánsit autem solus Noë, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus. Recordátus autem Deus Noë, cunctorúmque animántium, et ómnium jumentórum, quæ erant cum eo in arca, addúxit spíritum super terram, et imminútæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abýssi, et cataráctæ cœli: et prohíbitæ sunt plúviæ de cœlo. Reversǽque sunt aquæ de terra eúntes, et redeúntes: et cœpérunt minui post centum quinquagínta dies. Cumque transíssent quadragínta dies, apériens Noë fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum, qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam: aquæ enim erant super univérsam terram: extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam. Exspectátis autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noë, quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies: et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Locútus est autem Deus ad Noë, dicens: Egrédere de arca, tu, et uxor tua, fílii tui, et uxóres filiórum tuórum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatílibus, quam in béstiis, et univérsis reptílibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredímini super terram: créscite, et multiplicámini super eam. Egréssus est ergo Noë, et fílii ejus, uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo. Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília, quæ reptant super terram, secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noë altáre Dómino: et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, óbtulit holocaústa super altáre. Odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum: réspice propítius ad totíus Ecclésiæ tuæ mirábile sa-

craméntum, et opus salútis humánæ, perpétuæ dispositiónis effécto tranquíllius operáre; totúsque mundus experiátur et vídeat, dejécta érigi, inveteráta renovári, et per ipsum redíre ómnia in íntegrum, a quo sumpsére princípium: Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Prophetia tertia.

Gen. 22.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi ófferes eum in holocaústum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocaústum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Exspectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaústi, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem, et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis, et ligna: ubi est víctima holocaústi? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocaústi, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaústum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini

Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in líttore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ fílios diffúsa adoptiónis grátia multíplicas: et per paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium éfficis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introíre. Per Dóminum nostrum.

Prophetia quarta.

Exodi 14. f. et 15.

In diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israëlem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tractus. Exodi 15. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum, et ascensórem projécit in mare: adjútor, et protéctor factus est mihi in salútem.
℣. Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum.
℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, cujus antíqua mirácula étiam nostris sǽculis coruscáre sentímus: dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptíaca liberándo, déxteræ tuæ poténtia contulísti, id in salútem géntium per aquam regeneratiónis operáris: præsta; ut in Abrahæ fílios, et in Israëlíticam dignitátem, totíus mundi tránseat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia quinta.
Isai. 54. g. et 55.

Hæc est hæréditas servórum Dómini: et justítia eórum apud me, dicit Dóminus. Omnes sitiéntes veníte ad aquas: et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite: veníte, émite absque argénto, et *absque* ulla commutatióne, *vinum, et* lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Inclináte aurem vestram, et veníte ad me: audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem, ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis: et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, quia glorificávit te. Quǽrite Dóminum, dum inveníri potest: invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ: neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cœli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Et quómodo descéndit imber, et nix de cœlo, et illuc ultra non revértitur, sed inébriat terram, et infúndit eam, et germináre eam facit, et dat

semen serénti, et panem comedénti; sic erit verbum meum, quod egrediétur de ore meo: non revertétur ad me vácuum, sed fáciet quæcúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, multíplica in honórem nóminis tui, quod patrum fídei spopondísti: et promissiónis fílios sacra adoptióne diláta; ut, quod prióres sancti non dubitavérunt futúrum, Ecclésia tua magna jam ex parte cognóscat implétum. Per Dóminum nostrum.

Prophetia sexta.

Baruch 3. b.

Audi Israël mandáta vitæ: aúribus pércipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israël, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis: deputátus es cum descendéntibus in inférnum. Dereliquísti fontem sapiéntiæ. Nam si in via Dei ambulásses, habitásses útique in pace sempitérna. Disce ubi sit prudéntia, ubi sit virtus, ubi sit intelléctus: ut scias simul ubi sit longitúrnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculórum, et pax. Quis invénit locum ejus? et quis intrávit in thesaúros ejus? Ubi sunt príncipes géntium, et qui dominántur super béstias, quæ sunt super terram? qui in ávibus cœli ludunt, qui argéntum thesaurízant, et aurum, in quo confídunt hómines, et non est finis acquisitiónis eórum? qui argéntum fábricant, et sollíciti sunt, nec est invéntio óperum illórum? Extermináti sunt, et ad ínferos descendérunt, et álii loco eórum surrexérunt. Júvenes vidérunt lumen, et habitavérunt super terram: viam autem disciplínæ ignoravérunt, neque intellexérunt sémitas ejus, neque fílii eórum suscepérunt eam, a fácie ipsórum longe facta est: non est audíta in terra Chánaan, neque visa est in Theman. Fílii quoque Agar, qui exquírunt prudéntiam, quæ de terra est, negotiatóres Merrhæ, et Theman, et fabulatóres, et exquisitóres prudéntiæ, et intelligéntiæ: viam autem sapiéntiæ nesciérunt, neque commemoráti sunt sémitas ejus. O Israël, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessiónis ejus! Magnus est, et non habet finem: ex-

célsus, et imménsus. Ibi fuérunt gigántes nomináti illi, qui ab inítio fuérunt, statúra magna, sciéntes bellum. Non hos elégit Dóminus, neque viam disciplínæ invenérunt: proptérea periérunt. Et quóniam non habuérunt sapiéntiam, interiérunt propter suam insipiéntiam. Quis ascéndit in cœlum, et accépit eam, et edúxit eam de núbibus? Quis transfretávit mare, et invénit illam? et áttulit illam super aurum eléctum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquírat sémitas ejus: sed qui scit univérsa, novit eam, et adinvénit eam prudéntia sua: qui præparávit terram in ætérno témpore, et replévit eam pecúdibus, et quadrupédibus: qui emíttit lumen, et vadit: et vocávit illud, et obédit illi in tremóre. Stellæ autem dedérunt lumen in custódiis suis, et lætátæ sunt: vocátæ sunt, et dixérunt: Adsumus: et luxérunt ei cum jucunditáte, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non æstimábitur álius advérsus eum. Hic adinvénit omnem viam disciplínæ, et trádidit illam Jacob púero suo, et Israël dilécto suo. Post hæc in terris visus est, et cum homínibus conversátus est.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam semper géntium vocatióne multíplicas: concéde propítius; ut quos aqua baptísmatis ábluis, contínua protectióne tueáris. Per Dóminum nostrum.

Prophetia septima.

Ezech. 37.

IN diébus illis: Facta est super me manus Dómini, et edúxit me in spíritu Dómini: et dimísit me in médio campi, qui erat plenus óssibus: et circumdúxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super fáciem campi, síccaque veheménter. Et dixit ad me: Fili hóminis, putásne vivent ossa ista? Et dixi: Dómine Deus, tu nosti. Et dixit ad me: Vaticináre de óssibus istis: et dices eis: Ossa árida audíte verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus óssibus his: Ecce ego intromíttam in vos spíritum, et vivétis. Et dabo super vos nervos, et succréscere fáciam super vos carnes, et superexténdam in vobis cutem: et dabo vobis spíritum, et vivétis, et sciétis quia ego Dóminus. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: factus est autem

sónitus prophetánte me, et ecce commótio: et accessérunt ossa ad ossa, unumquódque ad junctúram suam. Et vidi, et ecce super ea nervi et carnes ascendérunt: et exténta est in eis cutis désuper, et spíritum non habébant. Et dixit ad me: Vaticináre ad spíritum, vaticináre fili hóminis, et dices ad spíritum: Hæc dicit Dóminus Deus: A quátuor ventis veni spíritus, et insúffla super interféctos istos, et revivíscant. Et prophetávi sicut præcéperat mihi: et ingréssus est in ea spíritus, et vixérunt: steterúntque super pedes suos exércitus grandis nimis valde. Et dixit ad me: Fili hóminis, ossa hæc univérsa, domus Israël est: ipsi dicunt: Aruérunt ossa nostra, et périit spes nostra, et abscíssi sumus. Proptérea vaticináre, et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos vestros, et edúcam vos de sepúlchris vestris, pópulus meus: et indúcam vos in terram Israël. Et sciétis, quia ego Dóminus, cum aperúero sepúlchra vestra, et edúxero vos de túmulis vestris, pópule meus: et dédero spíritum meum in vobis, et vixéritis, et requiéscere vos fáciam super humum vestram: dicit Dóminus omnípotens.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui nos ad celebrándum paschále sacraméntum, utriúsque testaménti páginis instruis: da nobis intellígere misericórdiam tuam; ut ex perceptióne præséntium múnerum, firma sit exspectátio futurórum. Per Dóminum.

Prophetia octava.

Isaiæ 4.

Apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum

montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus. Isaiæ 5. Vínea facta est diléсto in cornu, in loco úberi. ℣. Et macériam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit víneam Sorec, et ædificávit turrim in médio ejus. ℣. Et tórcular fodit in ea: vínea enim Dñi Sábaoth, domus Israël est.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui in ómnibus Ecclésiæ tuæ fíliis, sanctórum prophetárum voce manifestásti, in omni loco dominatiónis tuæ, satórem te bonórum séminum, et electórum pálmitum esse cultórem: tríbue pópulis tuis, qui et vineárum apud te nómine censéntur, et ségetum; ut, spinárum, et tribulórum squalóre resecáto, digna efficiántur fruge fœcúndi. Per Dóminum nostrum.

Prophetia nona.

Exodi 12.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen, et Aaron in terra Ægýpti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis hujus tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínum suum, qui junctus est dómui suæ, juxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem agnus absque mácula, másculus, annículus: juxta quem ritum tollétis et hœdum. Et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis hujus: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sánguine ejus, ac ponent super utrúmque postem, et in superliminároibus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et ázymos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus ejus, et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic autem comedé-

tis illum: Renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase (id est tránsitus) Dómini.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in ómnium óperum tuórum dispensatióne mirábilis es: intélligant redémpti tui, non fuisse excelléntius quod inítio factus est mundus, quam quod in fine sæculórum Pascha nostrum immolátus est Christus: Qui tecum vivit.

Prophetia decima.

Jonæ 3.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad Jonam prophétam secúndo, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem magnam: et prædica in ea prædicatiónem, quam ego loquor ad te. Et surréxit Jonas, et ábiit in Níniven juxta verbum Dómini. Et Nínive erat cívitas magna itínere trium diérum. Et cœpit Jonas introíre in civitátem itínere diéi uníus: et clamávit, et dixit: Adhuc quadragínta dies, et Nínive subvertétur. Et credidérunt viri Ninivítæ in Deum: et prædicavérunt jejúnium, et vestíti sunt saccis a majóre usque ad minórem. Et pervénit verbum ad regem Nínive: et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis, et príncipum ejus, dicens: Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam: nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit, si convertátur, et ignóscat Deus: et revertátur a furóre iræ suæ, et non períbimus? Et vidit Deus ópera eórum, quia convérsi sunt de via sua mala: et misértus est pópulo suo, Dóminus Deus noster.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da nobis, et velle, et posse quæ præcipis; ut pópulo ad æternitátem vocáto, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum.

Prophetia undecima.
Deut. 31. f.

IN diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit filios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue filio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces filios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cœlum, et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo tempore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Deut. 32. Atténde cœlum et loquar: et aúdiat terra verba ex ore meo. ℣. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber super gramen, et sicut nix super fœnum: quia nomen Dómini invocábo. ℣. Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia. ℣. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus, et sanctus Dóminus.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, celsitúdo humílium, et fortitúdo rectórum, qui per sanctum Móysen púerum tuum, ita erudíre pópulum tuum sacri cárminis tui decantatióne voluísti, ut illa legis iterátio fíeret étiam nostra diréctio: éxcita in omnem justificatárum géntium plenitúdinem poténtiam tuam, et da lætítiam, mitigándo terrórem; ut ómnium peccátis tua remissióne delétis, quod denuntiátum est in ultiónem,

tránseat in salútem. Per Dóminum.

Prophetia duodecima.

Dan. 3.

IN diébus illis: Nabuchodónosor rex fecit státuam aúream, altitúdine cubitórum sexagínta, latitúdine cubitórum sex, et státuit eam in campo Dura provínciæ Babylónis. Itaque Nabuchodónosor rex misit ad congregándos sátrapas, magistrátus, et júdices, duces, et tyránnos, et præféctos, omnésque príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Tunc congregáti sunt sátrapæ, magistrátus, et júdices, duces, et tyránni, et optimátes, qui erant in potestátibus constitúti, et univérsi príncipes regiónum, ut convenírent ad dedicatiónem státuæ, quam eréxerat Nabuchodónosor rex. Stabant autem in conspéctu státuæ, quam posúerat Nabuchodónosor rex, et præco clamábat valénter: Vobis dícitur pópulis, tríbubus, et linguis: In hora, qua audiéritis sónitum tubæ, et fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, cadéntes adoráte státuam aúream, quam constítuit Nabuchodónosor rex. Si quis autem non prostrátus adoráverit, eádem hora mittétur in fornácem ignis ardéntis. Post hæc ígitur statim ut audiérunt omnes pópuli sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et omnis géneris musicórum, cadéntes omnes pópuli, tribus, et linguæ adoravérunt státuam aúream, quam constitúerat Nabuchodónosor rex. Statímque in ipso témpore accedéntes viri Chaldǽi accusavérunt Judǽos, dixerúntque Nabuchodónosor regi: Rex in ætérnum vive: tu rex posuísti decrétum, ut omnis homo, qui audíerit sónitum tubæ, fístulæ, et cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, et univérsi géneris musicórum, prostérnat se, et adóret státuam aúream: si quis autem non prócidens adoráverit, mittátur in fornácem ignis ardéntis. Sunt ergo viri Judǽi, quos constituísti super ópera regiónis Babylónis, Sidrach, Misach, et Abdénago: viri isti contempsérunt, rex, decrétum tuum: deos tuos non colunt, et státuam aúream, quam erexísti, non adórant. Tunc Nabuchodónosor in furóre et in ira præcépit ut adduceréntur Sidrach, Misach,

et Abdénago: qui conféstim addúcti sunt in conspéctu regis. Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam aúream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnísque géneris musicórum, prostérnite vos, et adoráte státuam quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea? Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixérunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si noluérit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam aúream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit, ut succenderétur fornax séptuplum, quam succéndi consuéverat. Et viris fortíssimis de exércitu suo jussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornácem ignis ardéntis. Et conféstim viri illi vincti, cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis, et véstibus, missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis: nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, cecidérunt in médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

Hic non dicitur Flectámus génua, sed tantum:
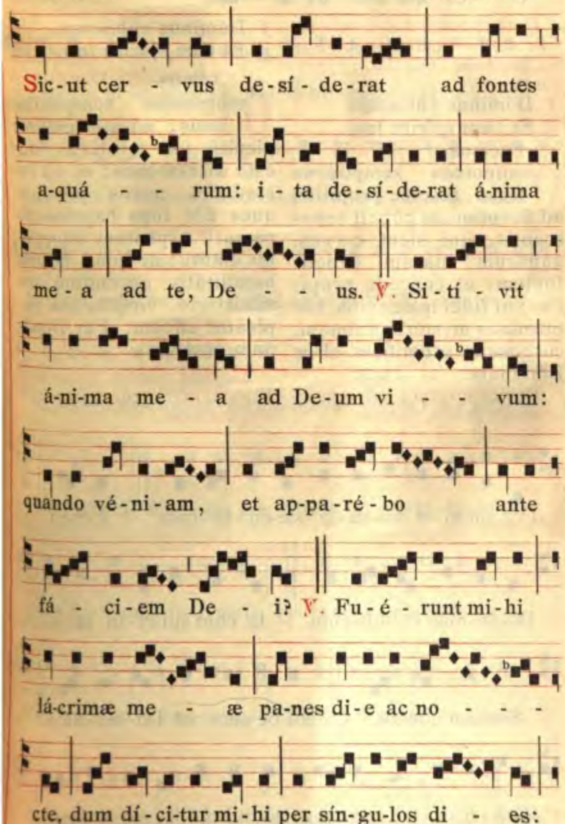
Orémus. Oratio.

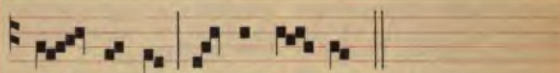
Omnípotens sempitérne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præséntium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placátus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratióne, provéniunt quarúmlibet increménta virtútum. Per Dóminum.

Hic expletis, si ecclesia habuerit fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus fontem, accipit pluviale viola-

-cum, et præcedente Cruce, -cum candelabris, et Cereo be-nedicto accenso, descendit cum Clero, et ministris paratis ad fontem: et interim cantatur sequens

Tractus. Psalm. 41.

U - bi est De - us tu - us?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit hanc Orationem juxta fontem.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, réspice propítius ad devotiónem pópuli renascéntis, qui sicut cervus, aquárum tuárum éxpetit fontem: et concéde propítius; ut fídei ipsíus sitis, baptísmatis mystério ánimam, corpúsque sanctíficet. Per Dóminum. ℟. Amen.

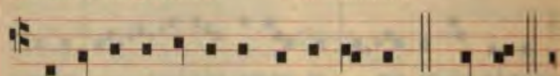
Postea procedit ad benedictionem fontis, dicens:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte: ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum.

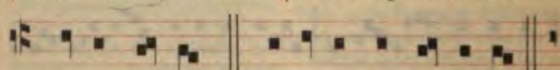
Elevans vocem in modum Præfationis, prosequitur junctis manibus:

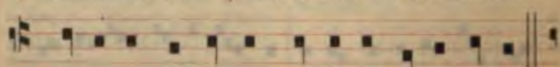
Per ómni - a sǽ-cu - la sæ-cu - ló - rum. ℟. A-men.
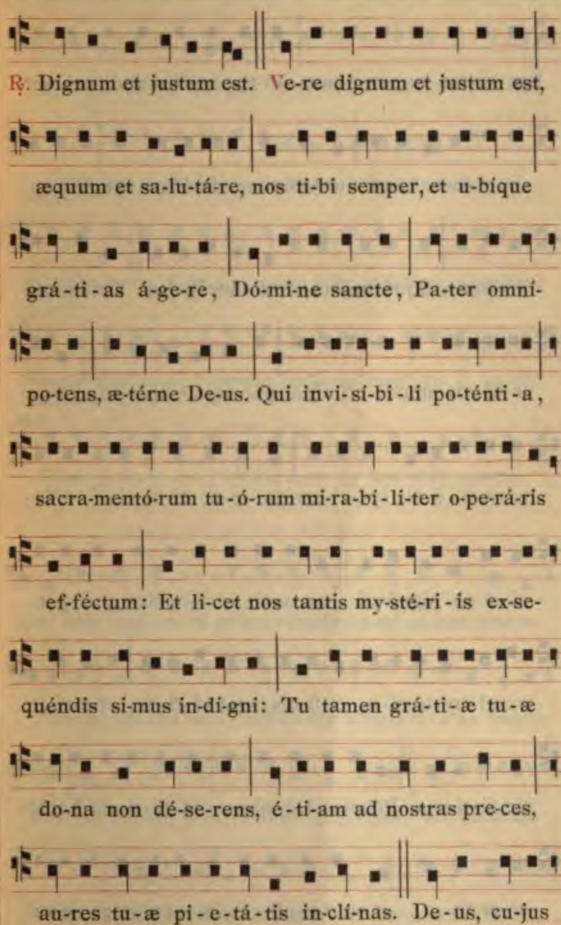

℣. Dó-mi-nus vo - bís-cum. ℟. Et cum spí-ri - tu tu - o.
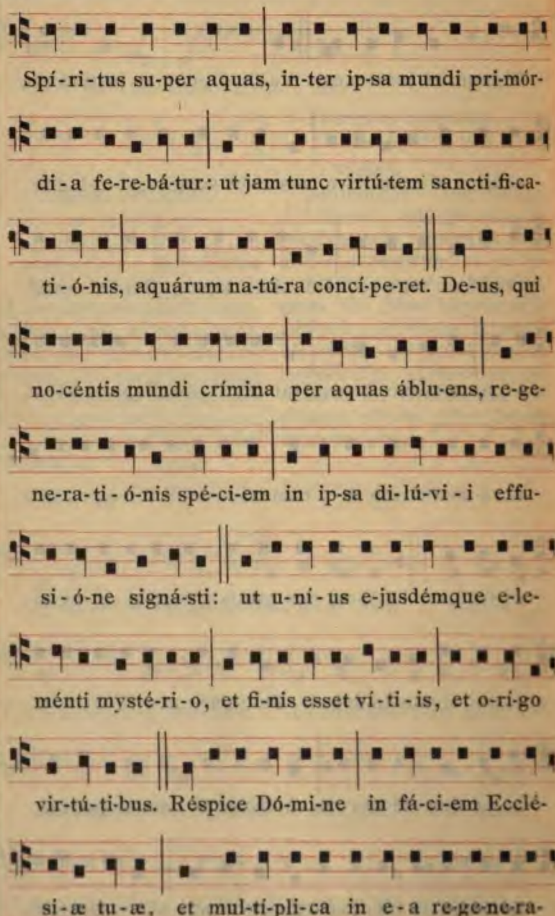

℣. Sursum cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó - mi - num.

℣. Grá - ti - as a - gá-mus Dó - mi-no De - o nostro.

℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bíque
grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-
po-tens, æ-térne De-us. Qui invi-sí-bi-li po-ténti-a,
sacra-mentó-rum tu-ó-rum mi-ra-bí-li-ter o-pe-rá-ris
ef-féctum: Et li-cet nos tantis my-sté-ri-ís ex-se-
quéndis si-mus in-dí-gni: Tu tamen grá-ti-æ tu-æ
do-na non dé-se-rens, é-ti-am ad nostras pre-ces,
au-res tu-æ pi-e-tá-tis in-clí-nas. De-us, cu-jus

Spí-ri-tus su-per aquas, in-ter ip-sa mundi pri-mór-
di-a fe-re-bá-tur: ut jam tunc virtú-tem sancti-fi-ca-
ti-ó-nis, aquárum na-tú-ra concí-pe-ret. De-us, qui
no-céntis mundi crímina per aquas áblu-ens, re-ge-
ne-ra-ti-ó-nis spé-ci-em in ip-sa di-lú-vi-i effu-
si-ó-ne signá-sti: ut u-ní-us e-jusdémque e-le-
ménti mysté-ri-o, et fi-nis esset ví-ti-is, et o-ri-go
vir-tú-ti-bus. Réspice Dó-mi-ne in fá-ci-em Ecclé-
si-æ tu-æ, et mul-tí-pli-ca in e-a re-ge-ne-ra-

ti - ó-nes tu-as, qui grá - ti- æ tu - æ afflu - én-tis ím-

pe-tu læ - tí - fi-cas ci-vi-tá-tem tu-am: fon-témque

baptísma - tis á-pe-ris to-to orbe terrárum géntibus

innovándis: ut tu-æ ma-jestá-tis impé-ri - o, sumat

U-ni-gé-ni - ti tu - i grá-ti - am de Spí-ri-tu sancto.
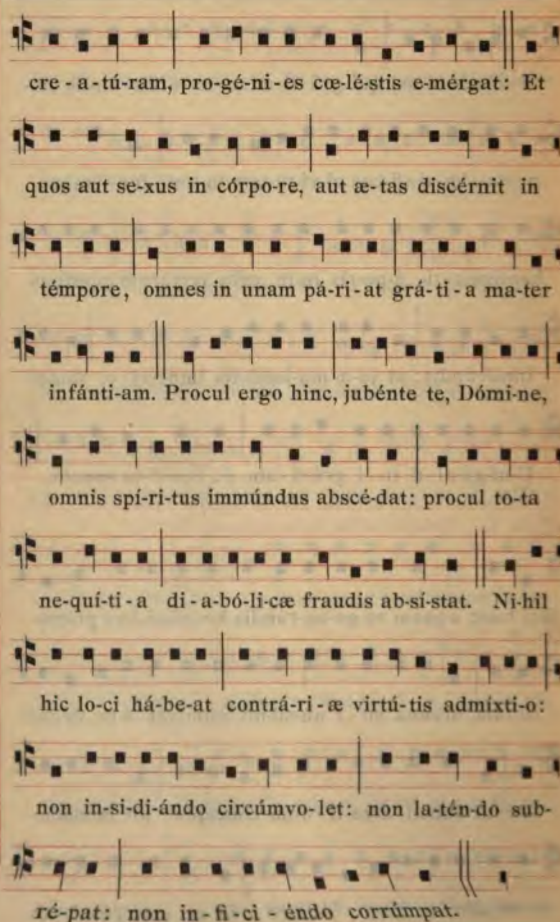
Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, et eam statim linteo extergit, dicens:

Qui hanc aquam re-ge-ne-rándis ho-mí-ni-bus præpa-
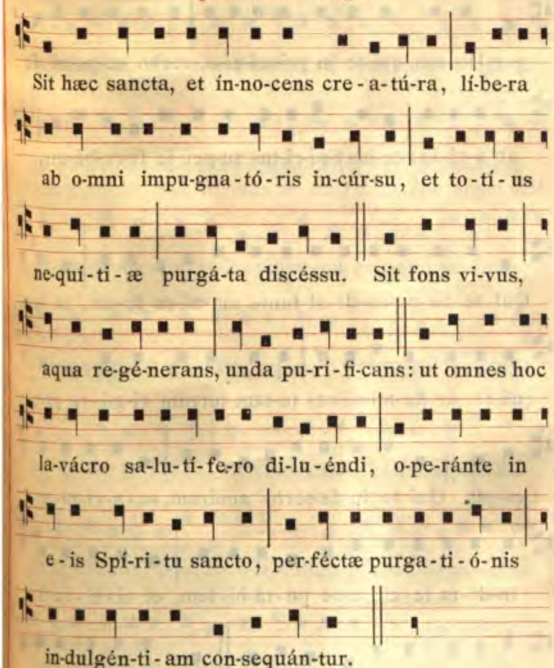
rá-tam, arcána su - i nú-mi-nis admix-ti - ó-ne fœcún-

det: ut sancti - fi-ca-ti - ó-ne concépta, ab immacu-
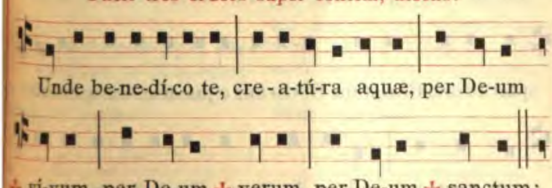
lá - to di-ví-ni fontis ú-te-ro, in no-vam re-ná - ta

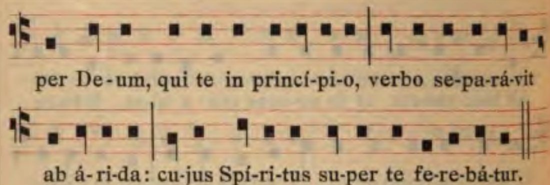

cre - a - tú-ram, pro-gé-ni - es cœ-lé-stis e-mérgat: Et
quos aut se-xus in córpo-re, aut æ-tas discérnit in
témpore, omnes in unam pá-ri - at grá - ti - a ma-ter
infánti-am. Procul ergo hinc, jubénte te, Dómi-ne,
omnis spí-ri-tus immúndus abscé-dat: procul to-ta
ne-quí-ti - a di - a-bó-li-cæ fraudis ab-sí-stat. Ni-hil
hic lo-ci há-be-at contrá-ri - æ virtú-tis admíxti-o:
non in-si-di-ándo circúmvo-let: non la-tén-do sub-
ré-pat: non in - fi - ci - éndo corrúmpat.

Aquam manu tangit.
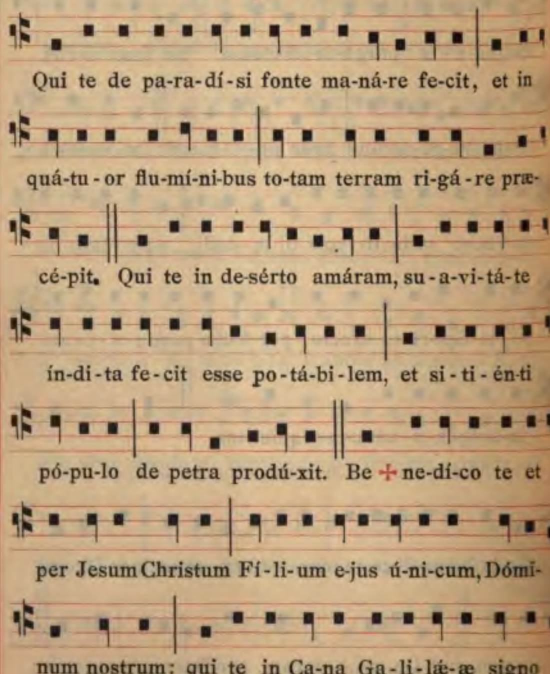

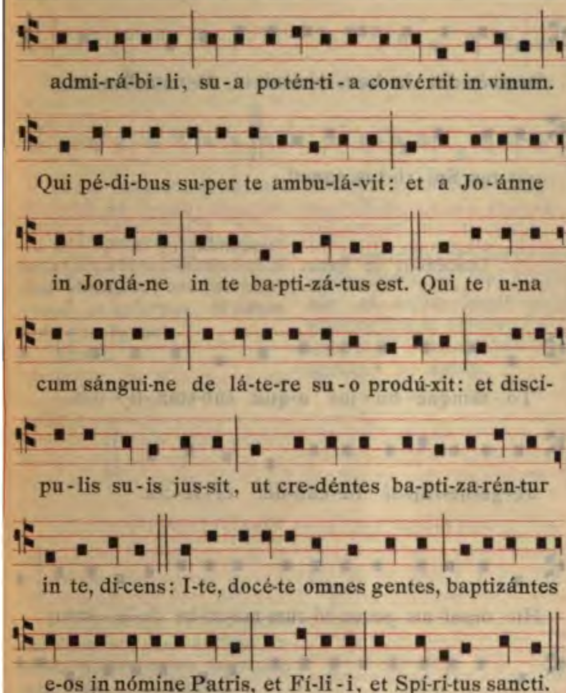
Facit tres cruces super fontem, dicens:

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens:

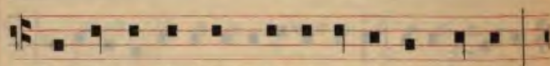
Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcépta servántibus, tu Deus omnípotens clemens adésto: tu benígnus aspíra.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens:

Tu has símplices aquas tuo ore benedícito: ut præter naturálem emundatiónem, quam lavándis possunt adhibére corpóribus, sint étiam purificándis méntibus efficáces.

Hic Sacerdos paulùlum demittit Cereum in aquam: et resumens tonum Præfationis, dicit:

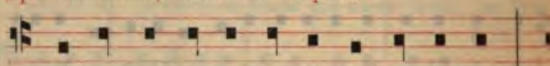

De-scén-dat in hanc ple-ni-tú-di-nem fon-tis,

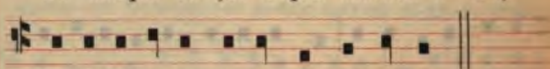

vir-tus Spí-ri-tus sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquando altius repetens: Descéndat in hanc. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit: Descéndat. ut supra. Et deinde sufflans ter in aquam, secundum hanc figuram Ψ prosequitur:

To-támque hu-jus a-quæ sub-stán-ti-am,

re-ge-ne-rán-di fœ-cún-det ef-fé-ctu.

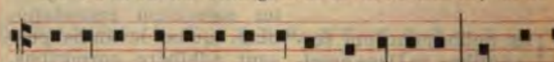
Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur:

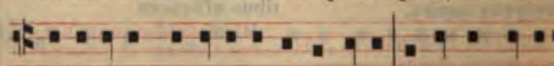
Hic ómni-um pecca-tó-rum má-cu-læ de-le-ántur:

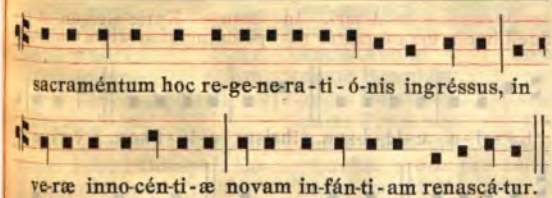
hic na-tú-ra ad i-má-gi-nem tu-am cóndi-ta, et ad

ho-nó-rem su-i re-formá-ta prin-cí-pi-i, cun-ctis

ve-tustá-tis squaló-ri-bus emundé-tur: ut omnis homo

Sequentia dicit legendo:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: qui ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

℟. Amen.

Deinde per assistentes sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedicta super populum. Et interim unus ex ministris ecclesiæ accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit fontem, infundit de oleo catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens:

Sanctificétur, et fœcundétur fons iste óleo salútis renascéntibus ex eo, in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde infundit de chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio chrísmatis Dómini nostri Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

℟. Amen.
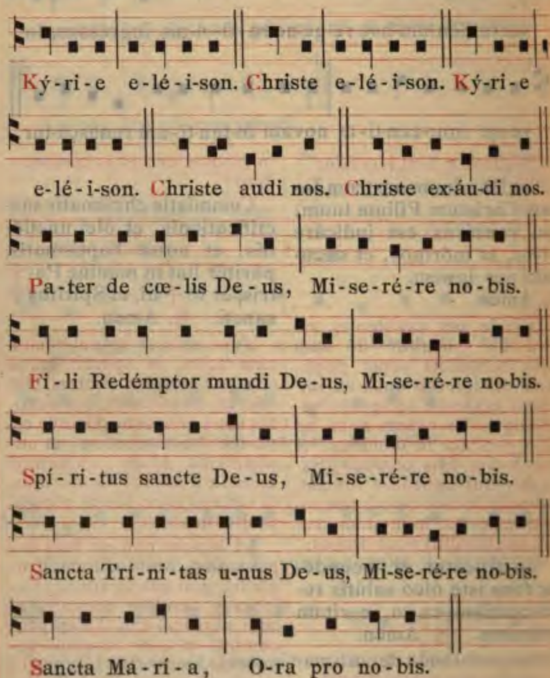
Postea accipit ambas ampullas dicti olei sancti, et chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio chrísmatis sanctificatiónis, et ólei unctiónis, et aquæ baptísmatis, páriter fiat in nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus✠ sancti. ℟. Amen.

Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote, et ministris ad Altare, cantantur Litaniæ a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ Ubi vero non est fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratione, Celebrans casulam deponit, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad ℣. Peccatóres, Te rogámus. Sacerdos, et ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: et interim accendun-

tur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter Kýrie eléison. et repetuntur, ut in Missa moris est.

Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli,
orá-te pro nobis.

Omnes sancti beatórum spírituum órdines,
orá-te pro nobis.
Sancte Joánes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ,
orá-te pro nobis.

Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelístæ, orá-te pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, orá-te pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, orá-te.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, orá-te pro nobis.

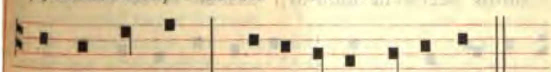
Omnes sancti Doctóres, orá-te.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, orá-te pro nobis.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, orá-te pro nobis.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, et Víduæ, orá-te pro nobis.
Omnes Sancti, et Sanctæ Dei, Intercédi-te pro nobis.

Pro-pí-ti-us e-sto, Parce no-bis Dó-mi-ne.

Propítius esto, Exaúdi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líb.
Per baptísmum, et sanctum jejúnium tuum, líbera.

Per crucem, et passiónem tuam, líbera.
Per mortem, et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera nos Dómine.

Pec-ca-tó-res, Te ro-gámus au-di nos.

Ut no-bis par-cas, Te ro-gá-mus au-di nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
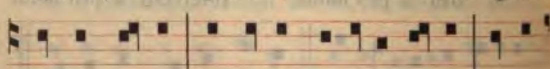
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.

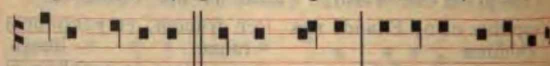
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.

Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta mundi, Parce

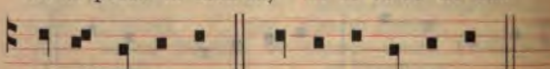
no-bis Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui tol-lis peccá-ta

mundi, Exáudi nos Dó-mi-ne. Agnus De-i, qui

tol-lis peccá-ta mun-di, Mi-se-ré-re no-bis.

Chri-ste au-di nos. Chri-ste ex-áu-di nos.

Hic Cantores solemniter incipiunt: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. et ter singula repetuntur. Interim Sacerdos cum ministris in paramentis albis accedit ad Altare: et dicto Psalmo Júdica me. cum Glória Patri. facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro Kýrie eléison. incipit solemniter Glória in excélsis. et pulsantur campanæ.

Postea Sacerdos dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

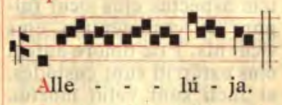
Orémus. Oratio.

Deus, qui hanc sacratíssimam noctem glória Domínicæ Resurrectiónis illústras: consérva in nova famíliæ tuæ progénie adoptiónis spíritum, quem dedísti; ut córpore et mente renováti, puram tibi exhíbeant servitútem. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colosssénses. Col. 3.

Fratres: Si consurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quǽrite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra: tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

Finita Epistola Celebrans incipit:

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem.

Postea Chorus prosequitur:

℣. Ps. 117. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Deinde dicitur Tractus.

Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes Gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia fiunt de more.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 28.

Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlchrum. Et ecce terræ-

mótus factus est magnus. Angelus enim Dómini descéndit de cœlo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum: erat autem aspéctus ejus sicut fulgur: et vestiméntum ejus sicut nix. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifíxus est, quǽritis: non est hic: surréxit enim, sicut dixit. Veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus. Et cito eúntes, dícite discípulis ejus, quia surréxit: et ecce præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis. Ecce prædíxi vobis.

Non dicitur Credo, sed finito Evangelio Sacerdos dicit Dóminus vobíscum. postea Orémus. Non dicitur Offertorium. Ad Lavábo. dicitur Glória Patri.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui, cum oblatiónibus hostiárum: ut paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis nobis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

Præfatio. Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum nocte. ut infra. pag. 282.

Infra actionem.

Communicántes, et noctem sacratíssimam celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu sancto, tribuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diés-

que nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem. ut in Canone.

Dicitur Pax Dómini sit semper vobíscum. sed pacis osculum non datur.

Agnus Dei. non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetæ Orationes ante Communionem

Post sumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona.

Allelúja, allelúja, allelúja. et

Ps. 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: laudáte eum omnes pópuli.
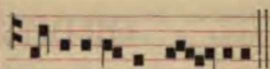
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum, Hymnus, et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magnificat.

Véspere autem sáb-ba-ti.

Et prosequitur Chorus: Quæ lucéscit in prima sábbati: venit María Magdaléne, et áltera María, vidére sepúlchrum, allelúja.

Deinde cantatur Magníficat. cum Glória Patri. in fine, et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona, Celebrans dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.
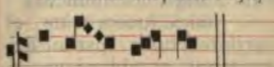
Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dñm.

Deinde dicit: Dóminus vobíscum.

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat:

Ite missa est, alle-lú-ja,

al-le - lú - ja.

℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et Sacerdos dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas. dat benedictionem more solito.

ORDO MISSÆ.

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

IN nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Deinde junctis manibus ante pectus, incipit Antiphonam:

Introíbo ad altáre Dei.

Ministri ℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Postea alternatim cum ministris dicit sequentem Psalmum.

Psalm. 42.

Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

M. Quia tu es Deus fortitúdo mea: quare me repulísti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

S. Emitte lucem tuam, et veritátem tuam: ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

M. Et introíbo ad altáre Dei: ad Deum qui lætíficat *juventútem meam.*

S. *Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus:* quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: salutáre vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

M. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

S. repetit Antiphonam: Introíbo ad altáre Dei.

℟. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Signat se, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

Deinde junctis manibus profunde inclinatus facit Confessionem.

¶ In Missis defunctorum, et in Missis de Tempore a Dominica Passionis usque ad Sabbatum sanctum exclusive, omittitur Psalmus Júdica me Deus, cum Glória Patri, et repetitione Antiphonæ, sed dicto In nómine Patris. Introíbo. et Adjutórium. fit Confessio, ut sequitur.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis

Petro et Paulo, ómnibus sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: (Percutit sibi pectus ter, dicens:) mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Ministri respondent:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit: Amen. et erigit se.

Deinde ministri repetunt Confessionem: et ubi a Sacerdote dicebatur vobis fratres, et vos fratres, a ministris dicitur tibi pater, et te pater.

Postea Sacerdos junctis manibus facit absolutionem dicens:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.
℟. Amen.

Signat se signo crucis, dicens:

Indulgéntiam, absolutiónem, *et remissiónem peccatórum nostrórum,* tríbuat nobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et inclinatus prosequitur:

℣. Deus tu convérsus vivificábis nos.
℟. Et plebs tua lætábitur in te.
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Et extendens, ac jungens manus, clara voce dicit: Orémus. et ascendens ad Altare, dicit secreto:

Aufer a nobis, quǽsumus Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde manibus junctis super Altare, inclinatus dicit:

Orámus te, Dómine, per mérita sanctórum tuórum, (Osculatur Altare in medio) quorum relíquiæ hic sunt, et ómnium sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea. Amen.

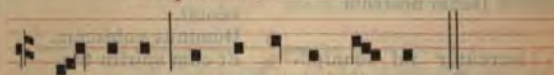
In Missa solemni, Celebrans antequam legat Introitum, benedicit incensum, dicens: Ab illo bene ✠ dicáris, in cujus

honóre cremáberis. Amen. Et accepto thuribulo a Diacono, incensat Altare, nihil dicens. Postea Diaconus, recepto thuribulo a Celebrante, incensat illum tantum. Deinde Celebrans signans se signo crucis incipit Introitum: quo finito junctis manibus alternatim cum ministris dicit:

Kýrie eléison. Kýrie eléison. Kýrie eléison. Christe eléison. Christe eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Kýrie eléison. Kýrie eléison.

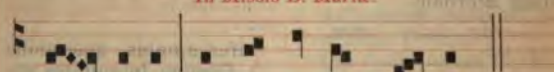
Postea in medio Altaris extendens et jungens manus, caputque aliquantulum inclinans, dicit, si dicendum est, Glória in excélsis Deo. et prosequitur junctis manibus. Cum dicit Adorámus te, Grátias ágimus tibi, et Jesu Christe, et Súscipe deprecatiónem. inclinat caput: et in fine dicens Cum sancto Spíritu. signat se a fronte ad pectus.

In Duplicibus et solemnibus diebus.

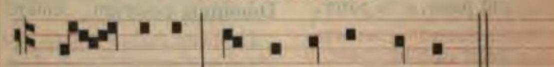
Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.

In Missis B. Mariæ.

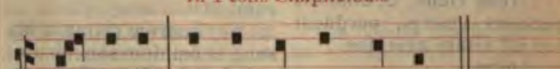
Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.

In Dominicis, Festis Semiduplicibus, et infra Octavas, quæ non sunt B. Mariæ.

Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.

In Festis Simplicibus.

Gló - ri - a in ex-cél-sis De - o.

Et in terra pax homínibus *bonæ* voluntátis. Laudámus *te.* Benedícimus te. Adorá*mus* te. Glorificámus te. Grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam. Dómine Deus, Rex cœléstis, Deus Pater omnípotens. Dó-

mine Fili unigénite Jesu Christe. Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris. Qui tollis peccáta mundi, miserére nobis. Qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecatiónem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis. Quóniam tu solus sanctus. Tu solus Dóminus. Tu solus Altíssimus, Jesu Christe. Cum sancto Spíritu, in glória Dei Patris. Amen.

Sic dicitur Glória in excélsis Deo, etiam in Missis beatæ Mariæ, quando dicendum est.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Postea dicit: Orémus, et Orationes, unam aut plures, ut ordo Officii postulat.

Sequitur Epístola, Graduale, Tractus, vel Allelúja, cum Versu, aut Sequéntia, ut tempus postulat.

His finitis, si est Missa solemnis, Diaconus deponit librum Evangeliorum super medium Altaris, et Celebrans benedicit incensum, ut supra: deinde Diaconus genuflexus ante Altare, manibus junctis dicit:

Munda cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea accipit librum de Altari, et rursus genuflexus petit benedictionem a Sacerdote, dicens:

Jube domne benedícere.

Sacerdos respondet:

Dóminus sit in corde tuo, et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties Evangélium suum: In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. Amen.

Et accepta benedictione, osculatur manum Celebrantis: et cum aliis ministris, incenso, et luminaribus, accedens ad locum Evangelii, stans junctis manibus, dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Et pronuntians: Sequéntia sancti Evangélii secúndum N. sive Inítium. pollice dexteræ manus signat librum in principio Evangelii, quod est lecturus, deinde seipsum in fronte, ore, et pectore: et dum ministri respondent Glória tibi, Dómine. incensat ter librum, postea prosequitur Evangelium junctis manibus. Quo finito, Subdiaconus defert librum Sacerdoti, qui osculatur Evangelium, dicens: Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde Sacerdos incensatur a Diacono.

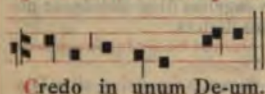
Si vero Sacerdos sine Diacono et Subdiacono celebrat, delato libro ad aliud cornu Altaris, inclinatus in medio, junctis manibus dicit: Munda

cor meum. ut supra, et Jube Dómine benedícere. Dóminus sit in corde meo, et in lábiis meis: ut digne et competénter annúntiem Evangélium suum. Amen.

Deinde conversus ad librum, junctis manibus dicit: ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Et pronuntians: Inítium. sive Sequéntia sancti Evangélii. signat librum, et se in fronte, ore, et pectore, et legit Evangelium, ut dictum est. Quo finito, respondet minister: Laus tibi, Christe. et Sacerdos osculatur Evangelium, dicens: Per evangélica dicta. ut supra.

In Missis Defunctorum dicitur Munda cor meum. sed non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec Celebrans osculatur librum.

Deinde ad medium Altaris extendens, elevans, et jungens manus, dicit, si dicendum est, Credo in unum Deum. et prosequitur junctis manibus. Cum dicit Deum, caput Cruci inclinat: quod similiter facit, cum dicit Jesum Christum, et Simul adorátur. Ad illa autem verba Et incarnátus est. genuflectit usque dum dicatur Et homo factus est. In fine ad Et vitam ventúri sǽculi. signat se signo crucis a fronte ad pectus.

Patrem omnipoténtem, fa*ctórem cœli* et terræ, visi*bílium ómnium*, et invisibílium. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum. Et ex Patre natum ante ómnia sǽcula. Deum de Deo, lumen de lúmine, Deum verum de Deo vero. Génitum, non factum, consubstantiálem Patri: per quem ómnia facta sunt. Qui propter nos hómines, et propter nostram salútem descéndit de cœlis. (Hic genuflectitur.) Et incarnátus est de Spíritu sancto ex María Vírgine: Et homo factus est. Crucifíxus étiam pro nobis: sub Póntio Piláto passus, et sepúltus est. Et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras. Et ascéndit in cœlum: sedet ad déxteram Patris. Et íterum ventúrus est cum glória judicáre vivos, et mórtuos: cujus regni non erit finis. Et in Spíritum sanctum, Dóminum, et vivificántem: qui ex Patre, Filióque procédit. Qui cum Patre, et Fílio simul adorátur, et conglorificátur: qui locútus est per Prophétas. Et unam sanctam cathólicam et apostólicam Ecclésiam. Confíteor unum baptísma in remissiónem peccatórum. Et exspécto resurrectiónem mortuórum. Et vitam ventúri sǽculi. Amen.

Deinde osculatur Altare, et versus ad populum, dicit:

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Postea dicit: Orémus. et Offertorium.

Quo dicto, si est Missa solemnis, Diaconus porrigit Celebranti patenam cum Hostia: si privata, Sacerdos ipse accipit patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

Súscipe sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo, et vero, pro innumerabílibus peccátis, et offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi, et illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde faciens crucem cum eadem patena, deponit Hostiam super corporale. Diaconus ministrat vinum, Subdiaconus aquam in calice: vel si privata est Missa, utrumque infundit Sacerdos, et aquam miscendam in calice bene ✠ dicit, dicens:

Deus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fíeri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

In Missis pro Defunctis dicitur prædicta Oratio: sed aqua non benedicitur.

Postea accipit calicem, et offert dicens:

Offérimus tibi, Dómine, cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu divínæ majestátis tuæ, pro nostra, et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum crucis cum calice, et illum ponit super corporale, et palla cooperit: tum junctis manibus super Altare, aliquantulum inclinatus, dicit:

In spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te, Dómine: et sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus expandit manus, easque in altum porrectas jungens, elevatis ad cœlum oculis, et statim demissis, dicit:

Veni sanctificátor omnípotens ætérne Deus: Benedicit oblata, prosequendo: et béne ✠ dic hoc sacrifícium, tuo sancto nómini præparátum.

Postea si solemniter celebrat, benedicit incensum, dicens:

Per intercessiónem beáti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris in-

cénsi, et ómnium electórum suórum, incénsum istud dignétur Dóminus bene ✠ dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et accepto thuribulo a Diacono, incensat oblata, modo in Rubricis generalibus præscripto, dicens:

Incénsum istud a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine: et descéndat super nos misericórdia tua.

Deinde incensat Altare, dicens:

Psalm. 140.

Dirigátur, Dómine, orátio mea, sicut incénsum, in conspéctu tuo: elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum. Pone, Dómine, custódiam ori meo, et óstium circumstántiæ lábiis meis: ut non declínet cor meum in verba malítiæ, ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Dum reddit thuribulum Diacono, dicit:

Accéndat in nobis Dóminus ignem sui amóris, et flammam ætérnæ caritátis. Amen.

Postea incensatur Sacerdos a Diacono, deinde alii per ordinem. Interim Sacerdos lavat manus, dicens:

Psalm. 25.

Lavábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diréecto: in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Glória Patri, et Fílio et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: et in sǽcula sæculórum. Amen.

In Missis pro Defunctis, et tempore Passionis in Missis de Tempore omittitur Glória Patri.

Deinde aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo dicit:

Súscipe sancta Trínitas hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Jesu Christi Dómini nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórum Apostolórum Petri et Pauli, et istó-

m, et ómnium Sanctórum: illis profíciat ad honó- m, nobis autem ad salú- m: et illi pro nobis inter- ędere dignéntur in cœlis, uorum memóriam ágimus n terris. Per eúmdem Chri- tum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum, extendens, et jungens manus, voce paululum elevata, dicit:

Oráte fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister, seu circumstantes respondent, alioquin ipsemet Sacerdos:

Suscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis (vel meis) ad laudem, et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

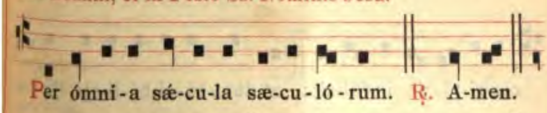
Sacerdos submissa voce dicit: Amen.

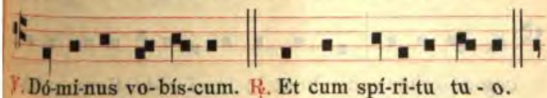
Deinde manibus extensis absolute sine Orémus. subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit: Per ómnia sǽcula sæculórum. cum Præfatione, ut in sequentibus.
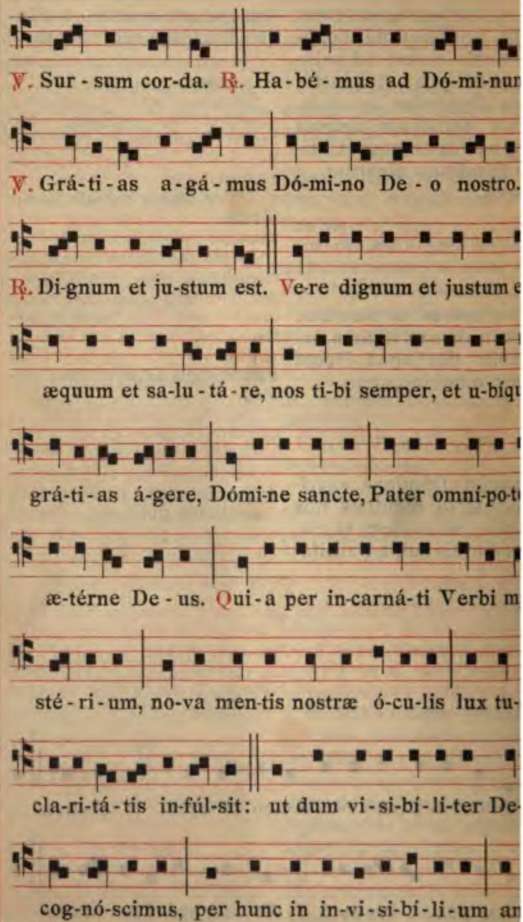
Præfatio incipitur ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit Sursum corda. Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cum dicit Grátias agámus Dómino Deo nostro.
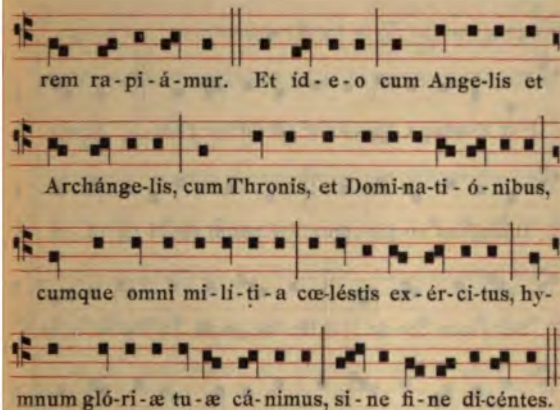
Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis: qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit: Sanctus. Et cum dicit Benedíctus qui venit. signum crucis sibi producit a fronte ad pectus.

¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur a Nativitate Domini usque ad Epiphaniam (præterquam in die Octava S. Joannis Apostoli) et in Purificatione B. Mariæ, et in Festo Corporis Christi, et per Octavam, nisi in ea occurrat Festum, quod propriam Præfationem habeat. Item in Transfiguratione Domini, et in Festo Ss. Nominis Jesu.

℣. Sur - sum cor-da. ℟. Ha - bé - mus ad Dó-mi-nur
℣. Grá-ti - as a - gá - mus Dó-mi-no De - o nostro.
℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum e
æquum et sa-lu - tá - re, nos ti-bi semper, et u-bíqu
grá-ti - as á-gere, Dómi-ne sancte, Pater omni-po-t
æ-térne De - us. Qui - a per in-carná-ti Verbi m
sté - ri - um, no-va men-tis nostræ ó-cu-lis lux tu-
cla-ri-tá - tis in-fúl-sit: ut dum vi - si-bí - li-ter De-
cog-nó-scimus, per hunc in in-vi - si-bí - li - um an
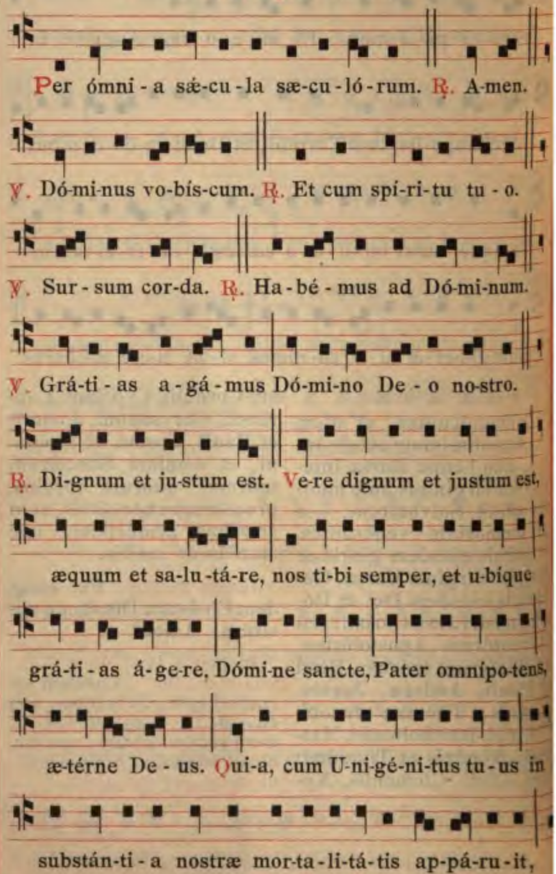

Infra actionem.
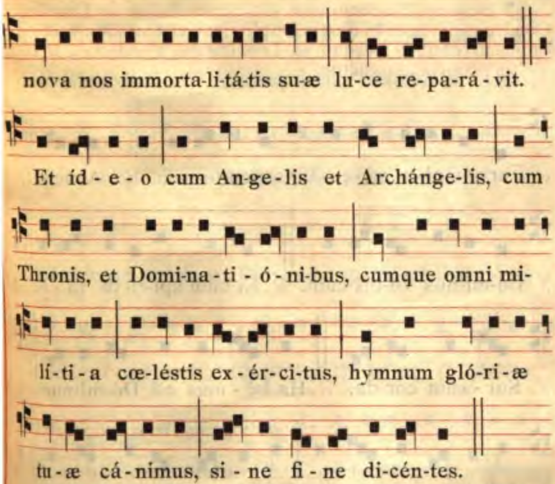
Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo beátæ Maríæ intemeráta virgínitas huic mundo édidit Salvatórem: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

In prima vero Missa Nativitatis dicitur: Et noctem sacratíssimam celebrántes, qua etc. deinde semper dicitur diem sacratíssimum, quo etc. usque ad Octav. Nativ. Domini inclus., et non ultra.

℟ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Epiphania Domini, et per Octavam.

Infra actionem.
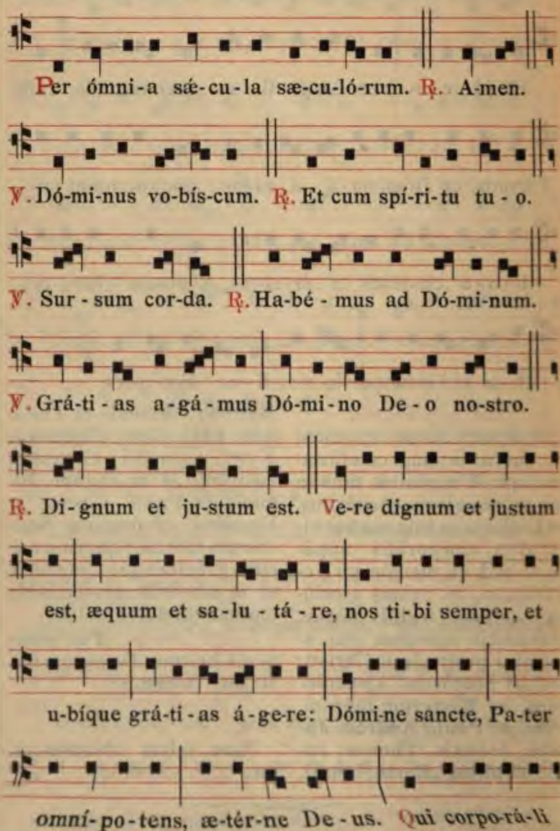
Communicántes et diem sacratíssimum celebrántes, quo Unigénitus tuus in tua tecum glória coætérnus, in veritáte carnis nostræ visibíliter corporális appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
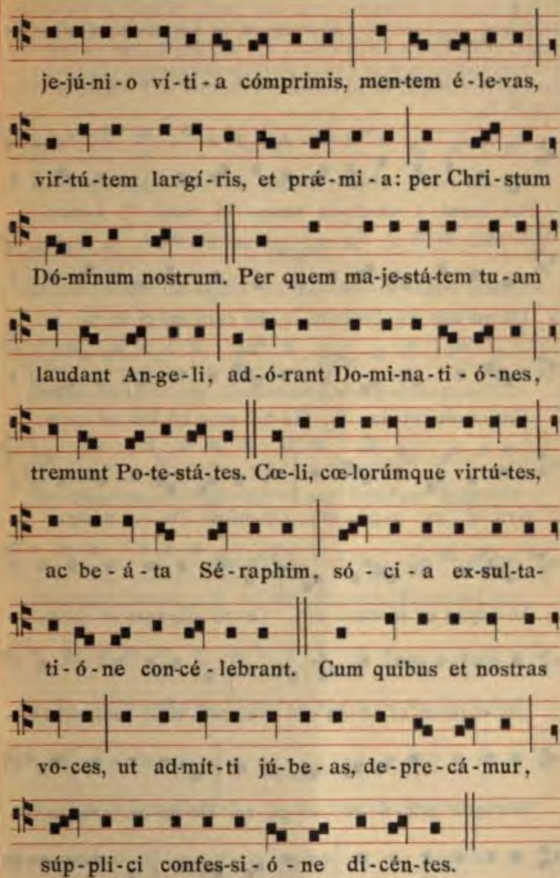
Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et dicitur per totam Octavam.

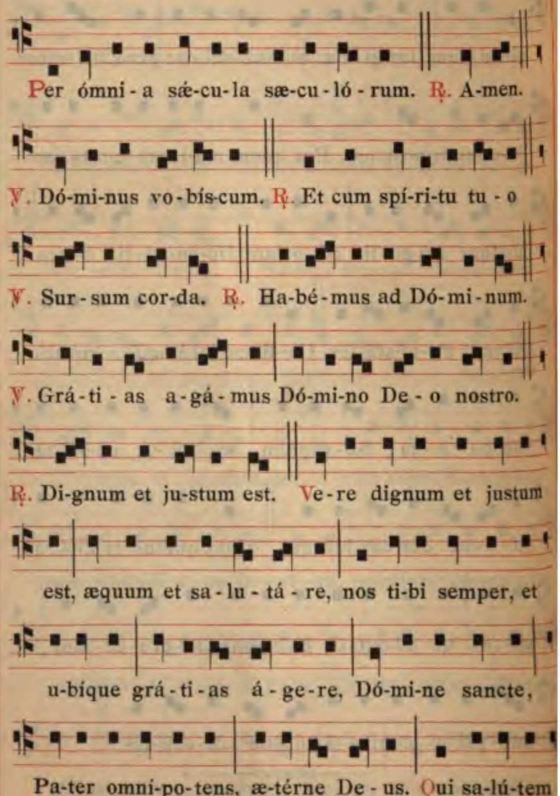
Hanc ígitur oblatiónem. etc. ut in Canone.

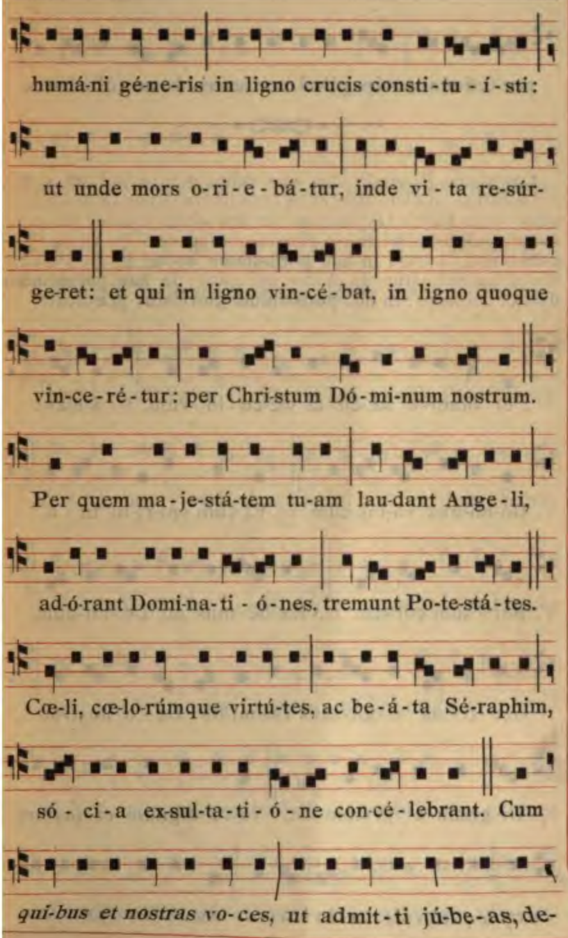
℥ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Dominicis Quadragesimæ, et in Festis Duplicibus, et Semiduplicibus in ea occurrentibus, usque ad Dominicam Passionis, nisi in Festis propria assignetur.

je-jú-ni-o ví-ti-a cómprimis, men-tem é-le-vas,
vir-tú-tem lar-gí-ris, et præ-mi-a: per Chri-stum
Dó-minum nostrum. Per quem ma-je-stá-tem tu-am
laudant An-ge-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-ó-nes,
tremunt Po-te-stá-tes. Cœ-li, cœ-lorúmque virtú-tes,
ac be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a ex-sul-ta-
ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum quibus et nostras
vo-ces, ut ad-mit-ti jú-be-as, de-pre-cá-mur,
súp-pli-ci confes-si-ó-ne di-cén-tes.

℟ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Dominica Passionis, in Dominica Palmarum, in Feria V. in Cœna Domini, et in Festis Duplicibus, et Semiduplicibus eo tempore occurrentibus (nisi in Festis propria assignetur): in Solemnitatibus S. Crucis, et in Festis Ss. Cordis ac Pretios. Sanguinis D. N. J. C.

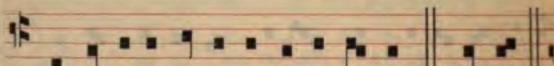

humá-ni gé-ne-ris in ligno crucis consti-tu - í-sti:
ut unde mors o-ri-e-bá-tur, inde vi-ta re-súr-
ge-ret: et qui in ligno vin-cé-bat, in ligno quoque
vin-ce-ré-tur: per Chri-stum Dó-mi-num nostrum.
Per quem ma-je-stá-tem tu-am lau-dant Ange-li,
ad-ó-rant Domi-na-ti - ó-nes, tremunt Po-te-stá-tes.
Cœ-li, cœ-lo-rúmque virtú-tes, ac be-á-ta Sé-raphim,
só - ci-a ex-sul-ta-ti-ó-ne con-cé-lebrant. Cum
*quí-bus et nostras vo-*ces, ut admít-ti jú-be-as, de-

pre-cá-mur, súp-pli-ci confes-si-ó-ne di-cén-tes.

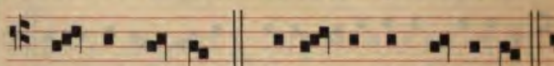
℣ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur a Vigilia Paschæ usque ad Octavam, et in Dominicis usque ad Ascensionem: et in Festis Duplicibus, et Semiduplicibus eo tempore occurrentibus, nisi in eis propria assignetur. In Missa Sabbati sancti dicitur: **in hac potíssimum nocte:** in die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive: **in hac potíssimum die:** et deinceps: **in hoc potíssimum gloriósius prædicáre.**

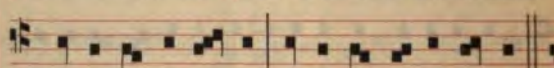
Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.

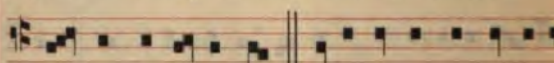
℣. Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

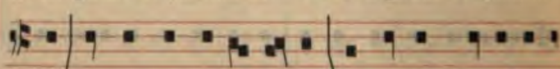
℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num.
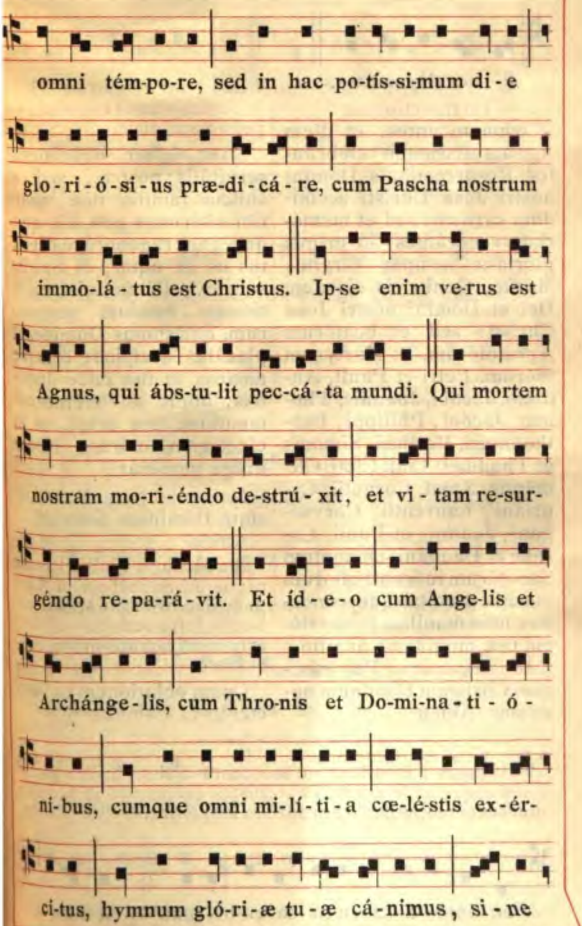

℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o nostro.

℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum

est, æquum et sa-lu-tá-re: Te quidem Dó-mi-ne

omni tém-po-re, sed in hac po-tís-si-mum di - e
glo - ri - ó - si - us præ-di - cá - re, cum Pascha nostrum
immo-lá - tus est Christus. Ip-se enim ve-rus est
Agnus, qui ábs-tu-lit pec-cá - ta mundi. Qui mortem
nostram mo-ri - éndo de-strú - xit, et vi - tam re-sur-
géndo re-pa-rá - vit. Et íd - e - o cum Ange-lis et
Archánge - lis, cum Thro-nis et Do-mi-na - ti - ó -
ni-bus, cumque omni mi-lí - ti - a cœ-lé-stis ex - ér-
ci-tus, hymnum gló-ri - æ tu - æ cá-nimus, si - ne

fi - ne di - cén-tes.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

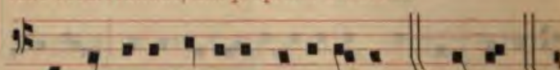
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.
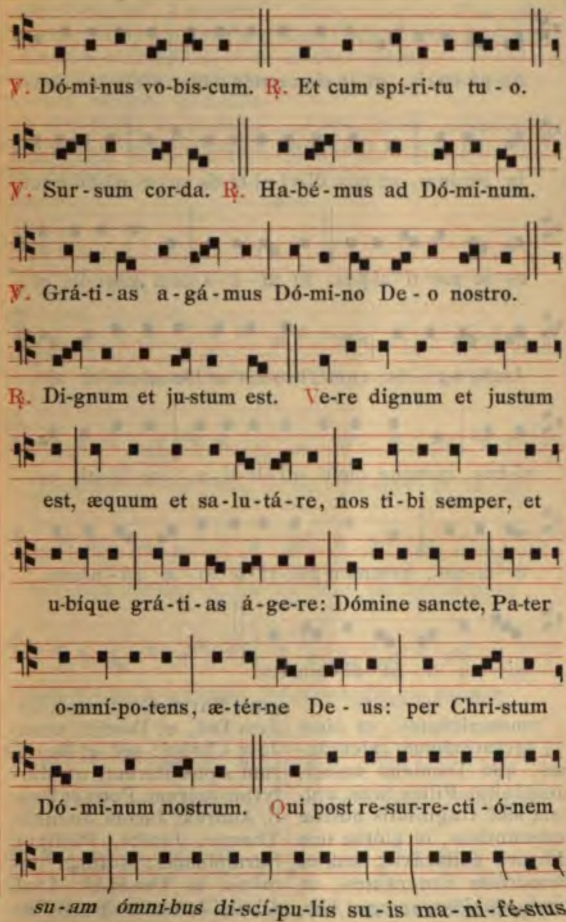
Sic dicitur a Vigilia Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive. Sed in Missa Sabbati S. infra actionem dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.
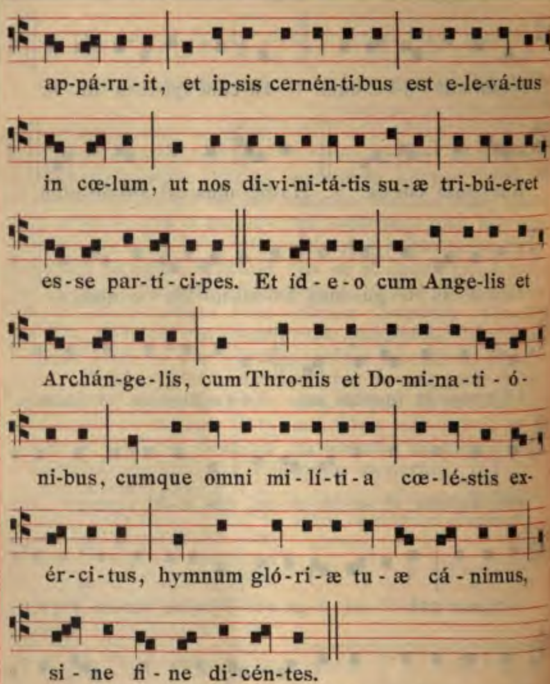
Quam oblatiónem tu Deus etc. ut in Canone.

¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in die Ascensionis usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive, et in Festis tunc occurrentibus, nisi propriam habuerint.

Per ómni-a sǽ-cu-la sæ-cu-ló-rum. ℟. A-men.

℣. Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu - o.
℣. Sur - sum cor-da. ℟. Ha-bé - mus ad Dó-mi-num.
℣. Grá-ti - as a - gá - mus Dó-mi-no De - o nostro.
℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum
est, æquum et sa - lu - tá - re, nos ti - bi semper, et
u-bíque grá - ti - as á - ge-re: Dómine sancte, Pa-ter
o-mní-po-tens, æ-tér-ne De - us: per Chri-stum
Dó - mi-num nostrum. Qui post re-sur-re- cti - ó-nem
su - am ómni-bus di-scí-pu-lis su - is ma - ni - fé-stus

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster, unigénitus Fílius tuus, unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam, in glóriæ tuæ déxtera collocávit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cor-
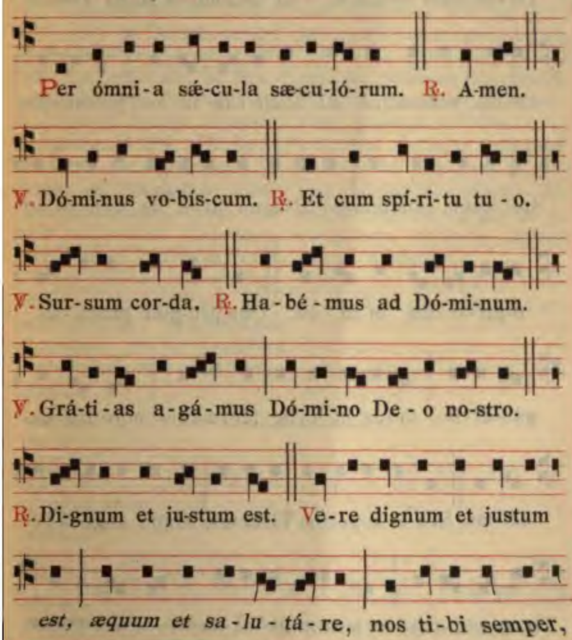
nélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
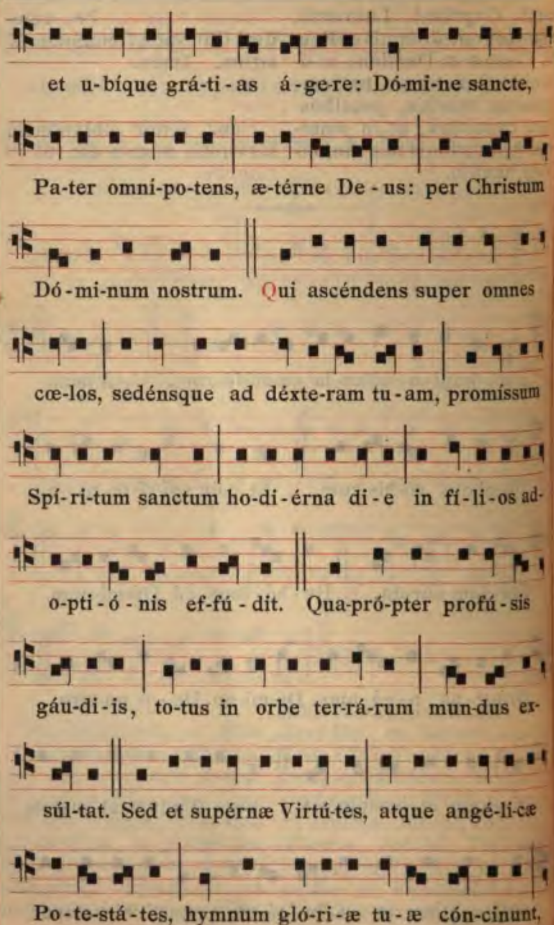
Jungit manus. **Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.**

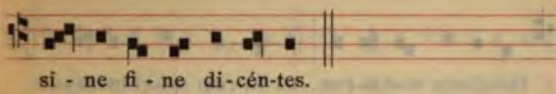
Et dicitur per totam Octavam.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ etc. ut in Canone.

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur a Vigilia Pentecostes, usque ad sequens Sabbatum inclusive.

et u-bíque grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte,
Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us: per Christum
Dó-mi-num nostrum. Qui ascéndens super omnes
cœ-los, sedénsque ad déxte-ram tu-am, promíssum
Spí-ri-tum sanctum ho-di-érna di-e in fí-li-os ad-
o-pti-ó-nis ef-fú-dit. Qua-pró-pter profú-sis
gáu-di-is, to-tus in orbe ter-rá-rum mun-dus ex-
súl-tat. Sed et supérnæ Virtú-tes, atque angé-li-cæ
Po-te-stá-tes, hymnum gló-ri-æ tu-æ cón-cinunt,

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes, quo Spíritus sanctus Apóstolis, innúmeris linguis appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joáñis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

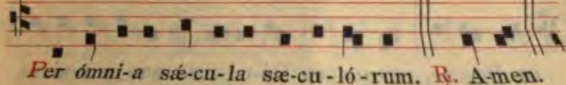
Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

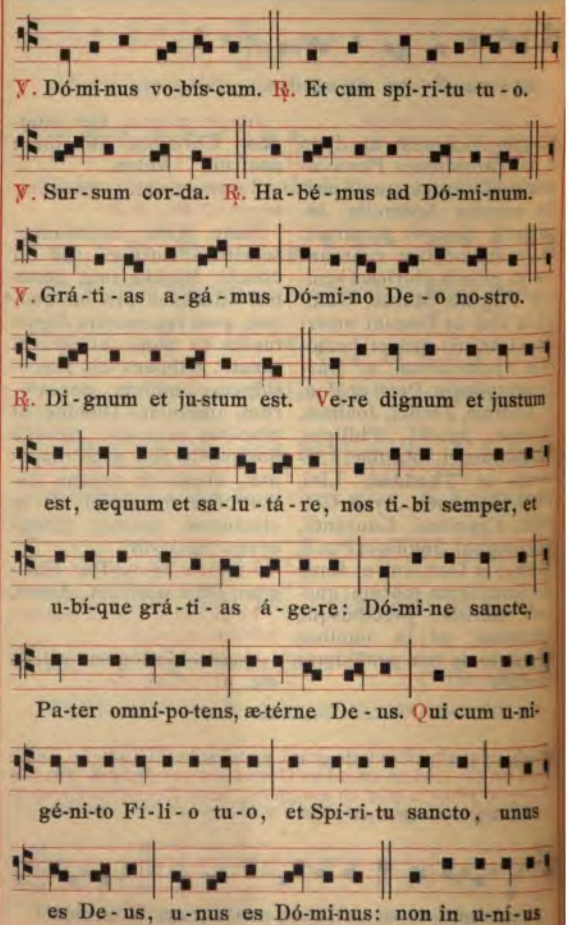
Jungit manus. Per Christum Dñm nostrum. Amen.

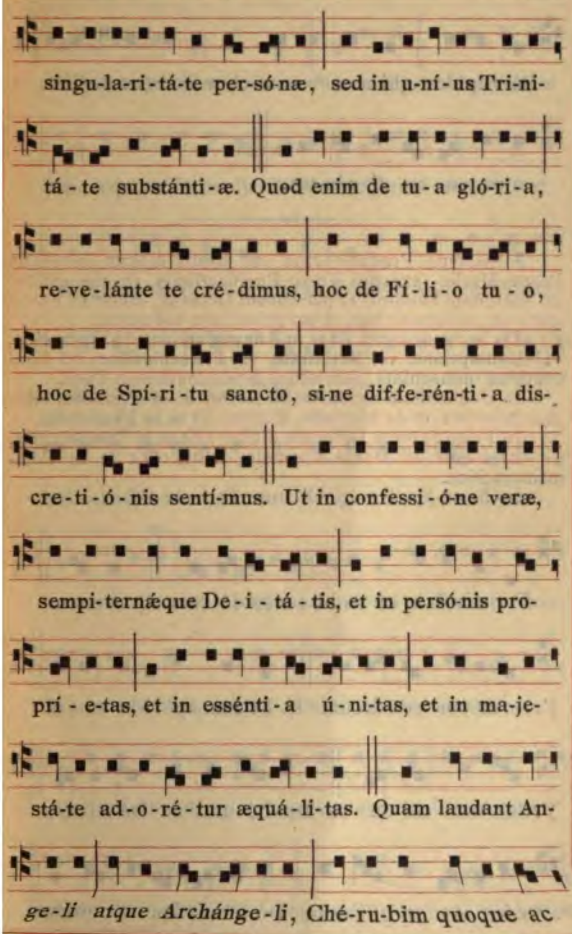
Et dicitur usque ad sequens Sabbatum inclusive.

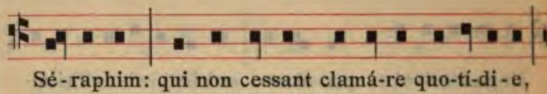
Quam oblatiónem tu Deus etc. ut in Canone.

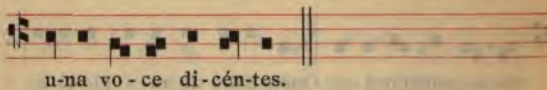
¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festo Ss. Trinitatis, et in omnibus Dominicis per annum, quando Præfatio propria non sit assignata, juxta Decretum Clementis XIII. die 3. Januarii 1759.

℣. Dó-mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu - o.
℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-bé-mus ad Dó-mi-num.
℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o no-stro.
℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum
est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et
u-bí-que grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte,
Pa-ter omní-po-tens, æ-térne De-us. Qui cum u-ni-
gé-ni-to Fí-li-o tu-o, et Spí-ri-tu sancto, unus
es De-us, u-nus es Dó-mi-nus: non in u-ní-us

singu-la-ri-tá-te per-só-næ, sed in u-ní-us Tri-ni-
tá - te substánti-æ. Quod enim de tu-a gló-ri-a,
re-ve-lánte te cré-dimus, hoc de Fí-li-o tu-o,
hoc de Spí-ri-tu sancto, si-ne dif-fe-rén-ti-a dis-
cre-ti-ó-nis sentí-mus. Ut in confessi-ó-ne veræ,
sempi-ternǽque De-i-tá-tis, et in persó-nis pro-
prí-e-tas, et in esséntia ú-ni-tas, et in ma-je-
stá-te ad-o-ré-tur æquá-li-tas. Quam laudant An-
ge-li atque Archánge-li, Ché-ru-bim quoque ac

℣ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festis Beatæ Mariæ (excepto Festo Purificationis, in quo dicitur de Nativitate Domini) et per eorum Octavas, etiam in Festis infra eas occurrentibus, si propriam non habuerint.

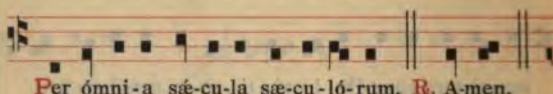
Dicitur autem vel Et te in Annuntiatióne, vel Visitatióne, vel Assumptióne, vel Nativitáte, vel Præsentatióne, vel Conceptióne immaculáta, secundum denominationem Festi.

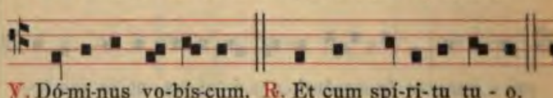
In Dedicatione S. Mariæ ad Nives, et in Festis Ss. ejusdem Nominis, et de Mercede, dicitur: Et te in Festivitáte.

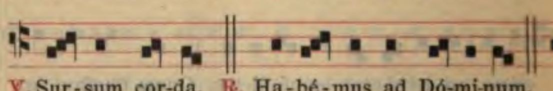
In Festo Septem Dolorum dicitur: Et te in Transfixióne.

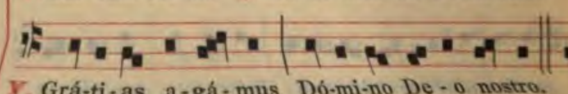
In Festo de Monte Carmelo dicitur: Et te in Commemoratióne.
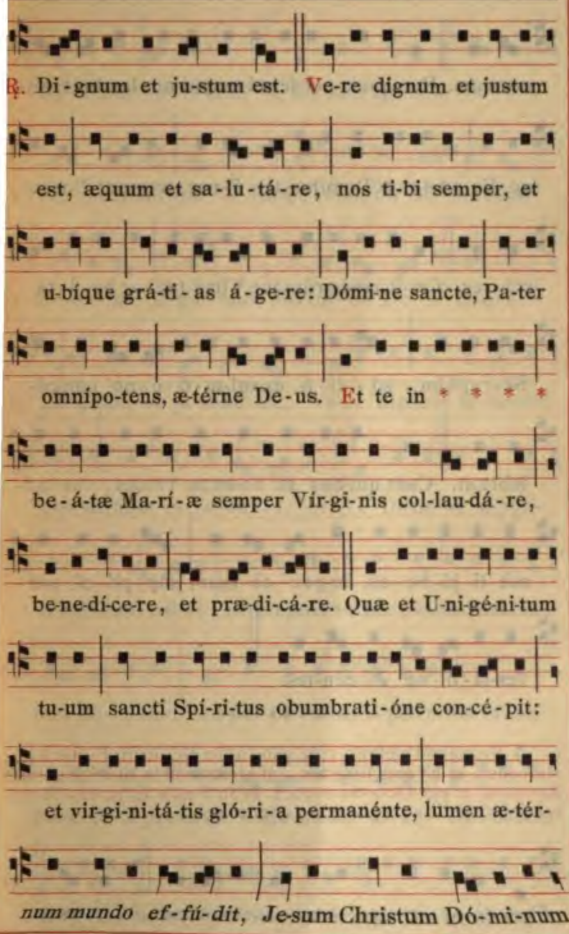
In Festo Ss. Rosarii dicitur: Et te in Solemnitáte.

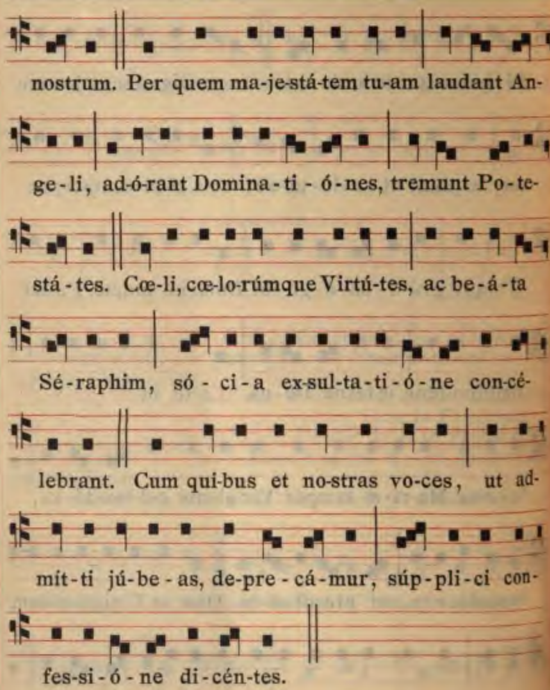

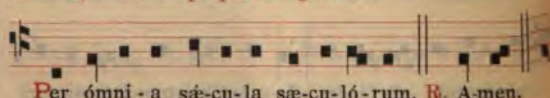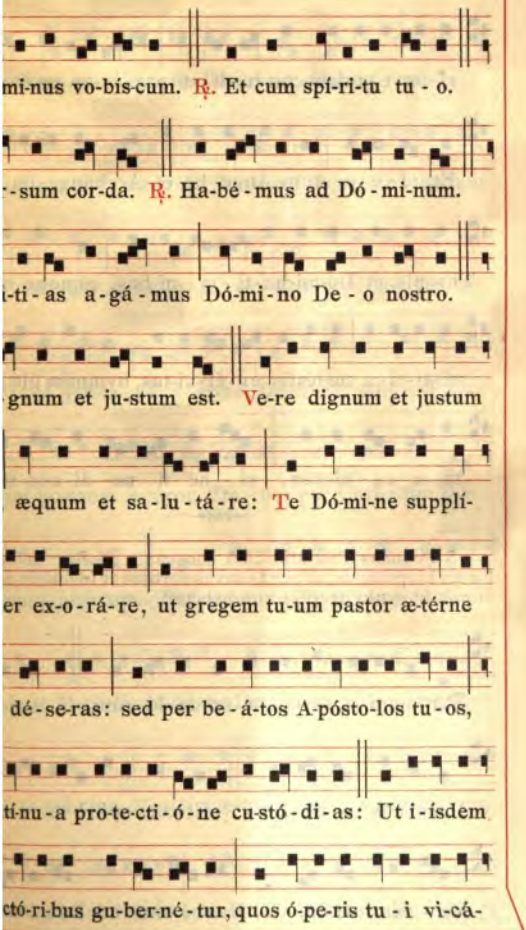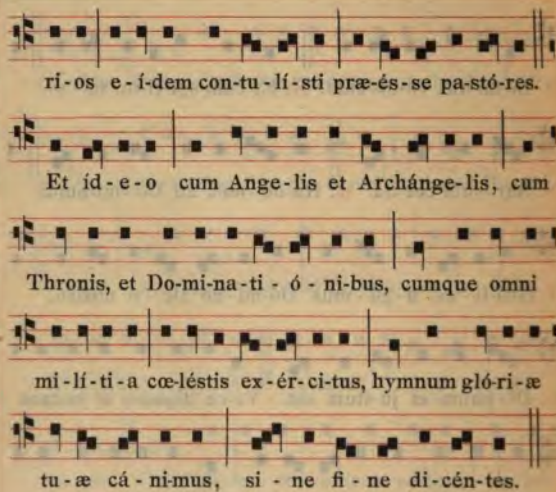

℟. Di-gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum
est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et
u-bíque grá-ti-as á-ge-re: Dómi-ne sancte, Pa-ter
omnípo-tens, æ-térne De-us. Et te in * * * *
be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vír-gi-nis col-lau-dá-re,
be-ne-dí-ce-re, et præ-di-cá-re. Quæ et U-ni-gé-ni-tum
tu-um sancti Spí-ri-tus obumbrati-óne con-cé-pit:
et vir-gi-ni-tá-tis gló-ri-a permanénte, lumen æ-tér-
num mundo ef-fú-dit, Je-sum Christum Dó-mi-num
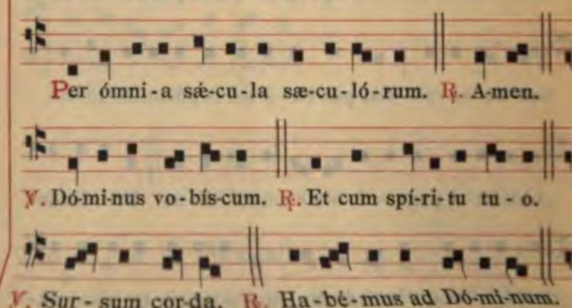

¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festis Apostolorum, et Evangelistarum (præterquam in die S. Joannis Apostoli) et per Octavas eorum, et in Festis infra eas occurrentibus, nisi in eis propria assignetur.

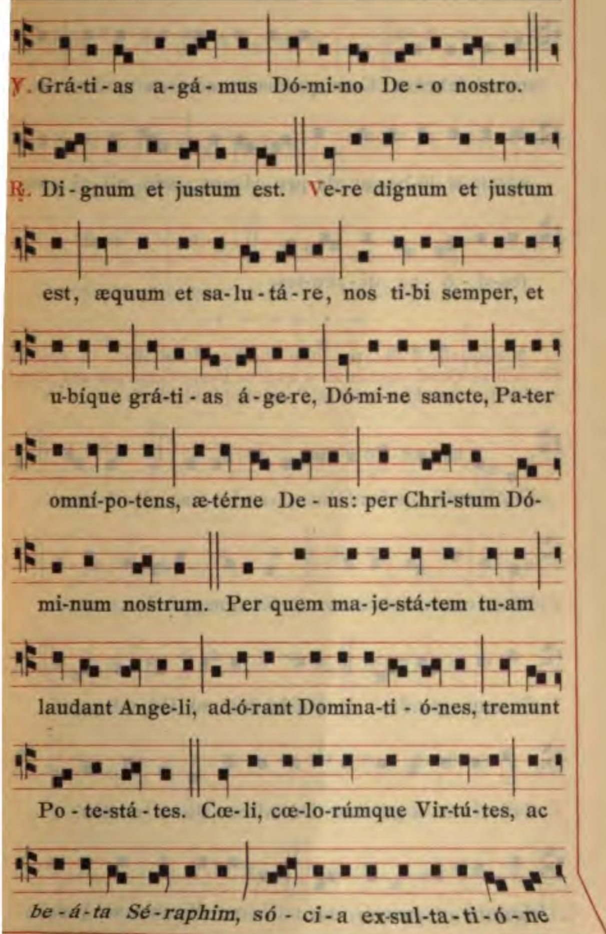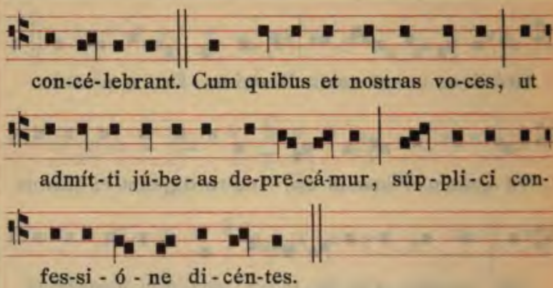

mi-nus vo-bís-cum. ℟. Et cum spí-ri-tu tu - o.
-sum cor-da. ℟. Ha-bé - mus ad Dó - mi-num.
-ti - as a - gá - mus Dó-mi - no De - o nostro.
gnum et ju-stum est. Ve-re dignum et justum
æquum et sa - lu - tá - re: Te Dó-mi-ne supplí-
er ex-o - rá - re, ut gregem tu-um pastor æ-térne
dé - se-ras: sed per be - á-tos A-pósto-los tu - os,
tí-nu - a pro-te-cti - ó - ne cu-stó - di - as: Ut i - ísdem
ctó-ri-bus gu-ber-né - tur, quos ó-pe-ris tu - i vi-cá-
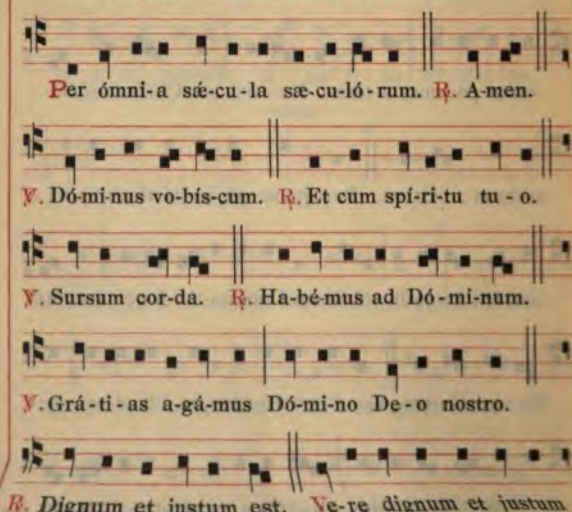

¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in omnibus Festis Duplicibus, et per Octavas eorum: et in omnibus Semiduplicibus, ubi propria non habetur.
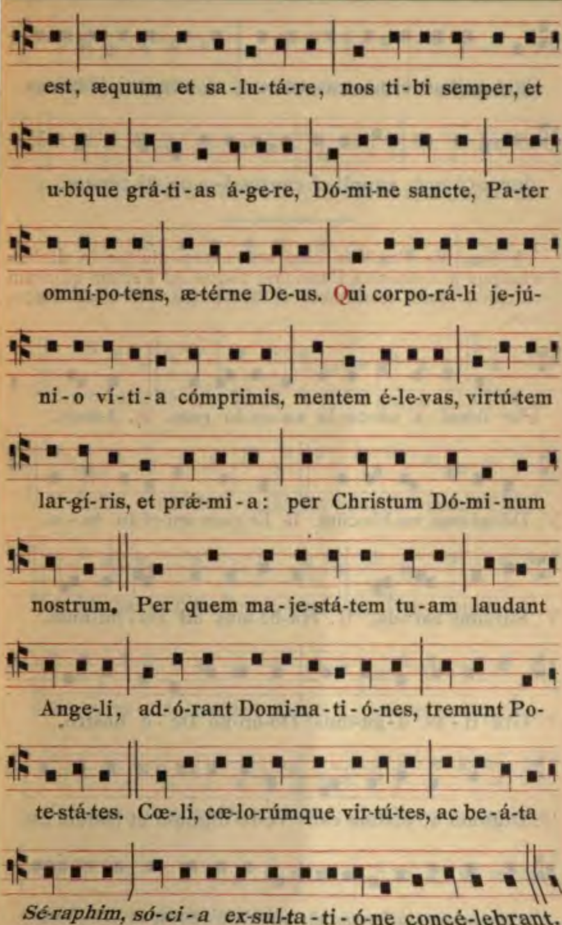

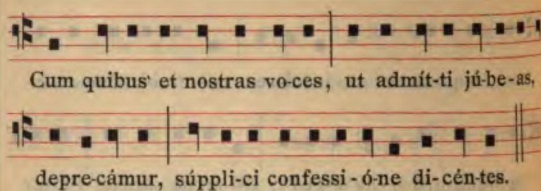

℣. Grá-ti-as a-gá-mus Dó-mi-no De-o nostro.
℟. Di-gnum et justum est. Ve-re dignum et justum
est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et
u-bíque grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne sancte, Pa-ter
omní-po-tens, æ-térne De-us: per Chri-stum Dó-
mi-num nostrum. Per quem ma-je-stá-tem tu-am
laudant Ange-li, ad-ó-rant Domina-ti-ó-nes, tremunt
Po-te-stá-tes. Cœ-li, cœ-lo-rúmque Vir-tú-tes, ac
be-á-ta Sé-raphim, só-ci-a ex-sul-ta-ti-ó-ne
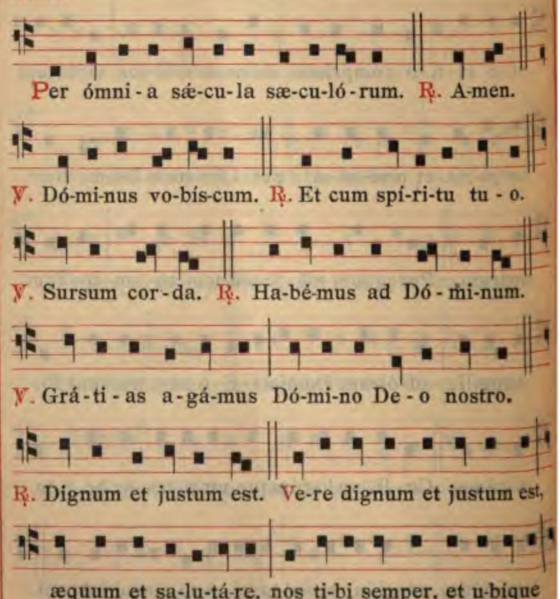

℥ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus Ferialibus Quadragesimæ, a quarta Feria Cinerum usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclusive.

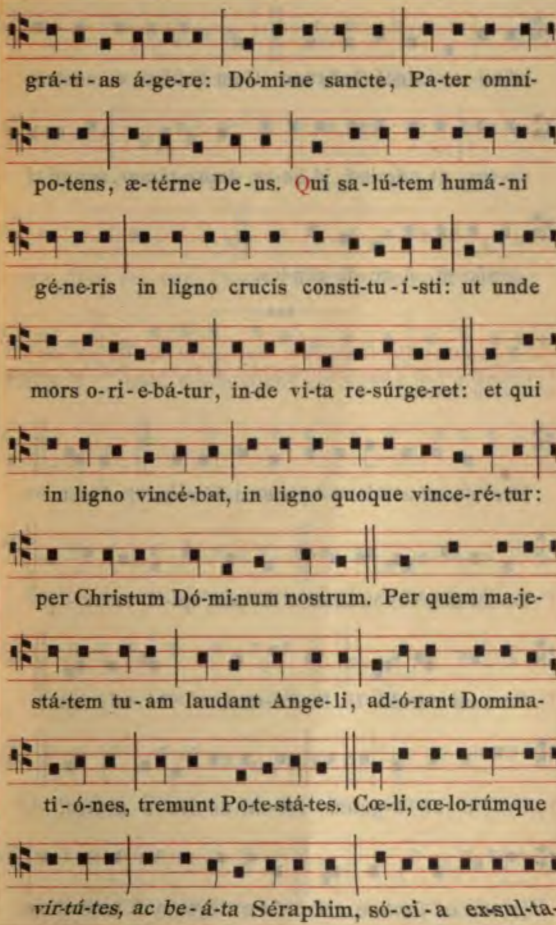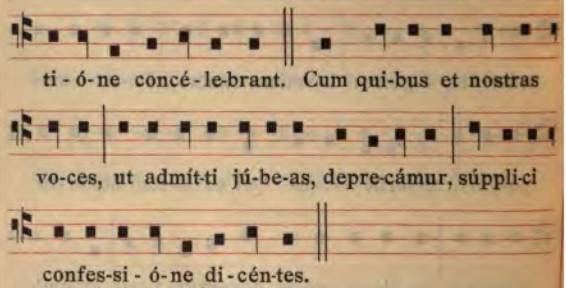

est, æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et
u-bíque grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne sancte, Pa-ter
omní-po-tens, æ-térne De-us. Qui corpo-rá-li je-jú-
ni-o ví-ti-a cómprimis, mentem é-le-vas, virtú-tem
lar-gí-ris, et prǽ-mi-a: per Christum Dó-mi-num
nostrum. Per quem ma-je-stá-tem tu-am laudant
Ange-li, ad-ó-rant Domi-na-ti-ó-nes, tremunt Po-
te-stá-tes. Cœ-li, cœ-lo-rúmque vir-tú-tes, ac be-á-ta
Sé-raphim, só-ci-a ex-sul-ta-ti-ó-ne concé-lebrant.
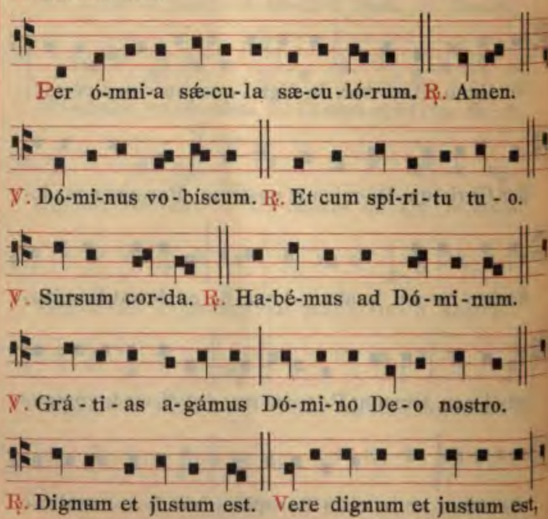

☙ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus Ferialibus a Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini exclusive: et in Missis votivis de sancta Cruce.
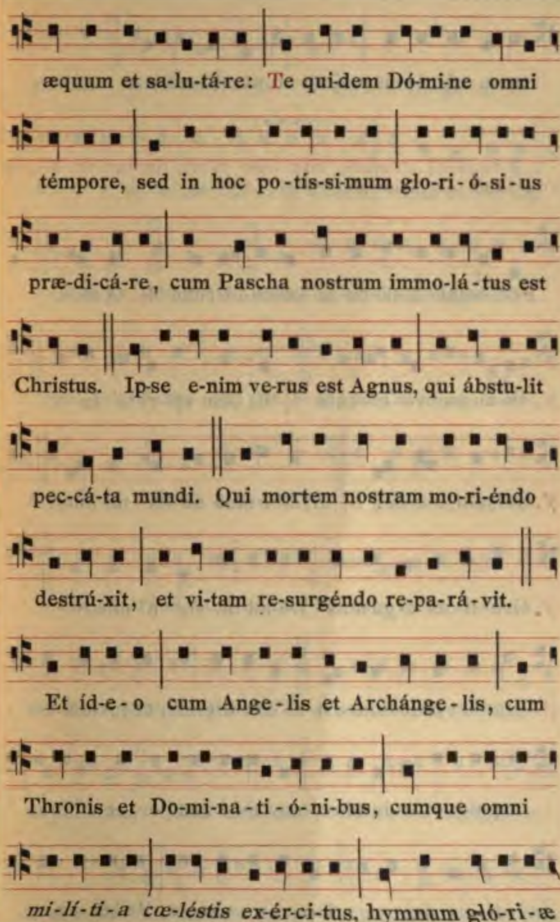

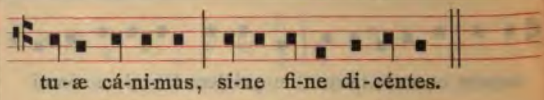

grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-
po-tens, æ-térne De-us. Qui sa-lú-tem humá-ni
gé-ne-ris in ligno crucis consti-tu-í-sti: ut unde
mors o-ri-e-bá-tur, in-de vi-ta re-súrge-ret: et qui
in ligno vincé-bat, in ligno quoque vince-ré-tur:
per Christum Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-je-
stá-tem tu-am laudant Ange-li, ad-ó-rant Domina-
ti-ó-nes, tremunt Po-te-stá-tes. Cœ-li, cœ-lo-rúmque
vir-tú-tes, ac be-á-ta Séraphim, só-ci-a ex-sul-ta-
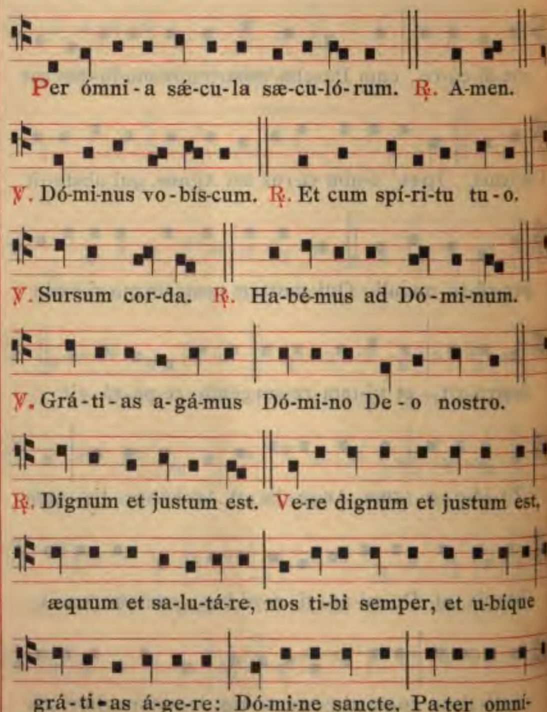

¶ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in diebus Ferialibus, et in Festis Simplicibus, ab Octava Paschæ usque ad Ascensionem.

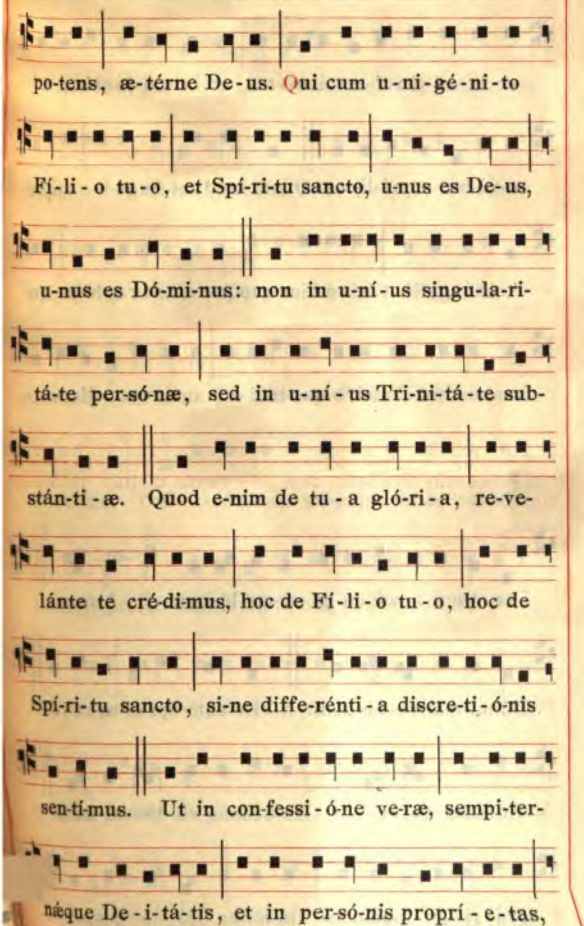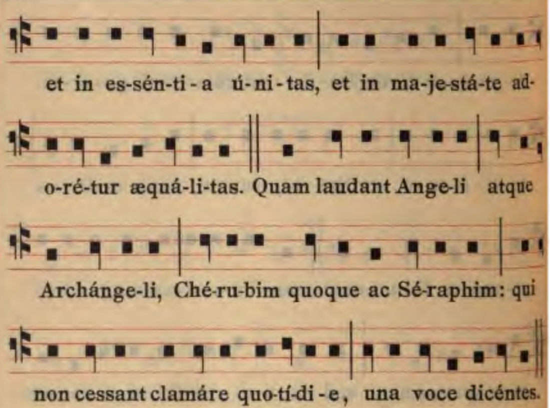

æquum et sa-lu-tá-re: Te qui-dem Dó-mi-ne omni
témpore, sed in hoc po-tís-si-mum glo-ri-ó-si-us
præ-di-cá-re, cum Pascha nostrum immo-lá-tus est
Christus. Ip-se e-nim ve-rus est Agnus, qui ábstu-lit
pec-cá-ta mundi. Qui mortem nostram mo-ri-éndo
destrú-xit, et vi-tam re-surgéndo re-pa-rá-vit.
Et íd-e-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum
Thronis et Do-mi-na-ti-ó-ni-bus, cumque omni
mi-lí-ti-a cœ-léstis ex-ér-ci-tus, hymnum gló-ri-æ
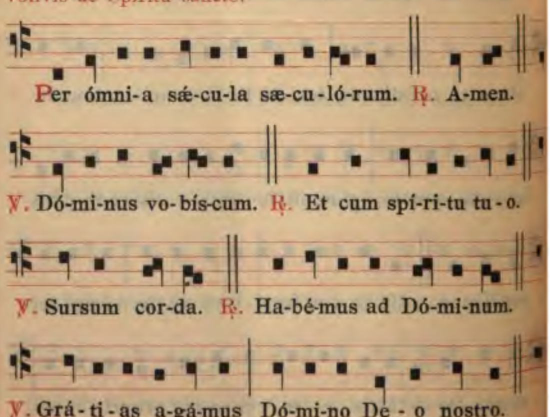

℣ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de Ss. Trinitate.
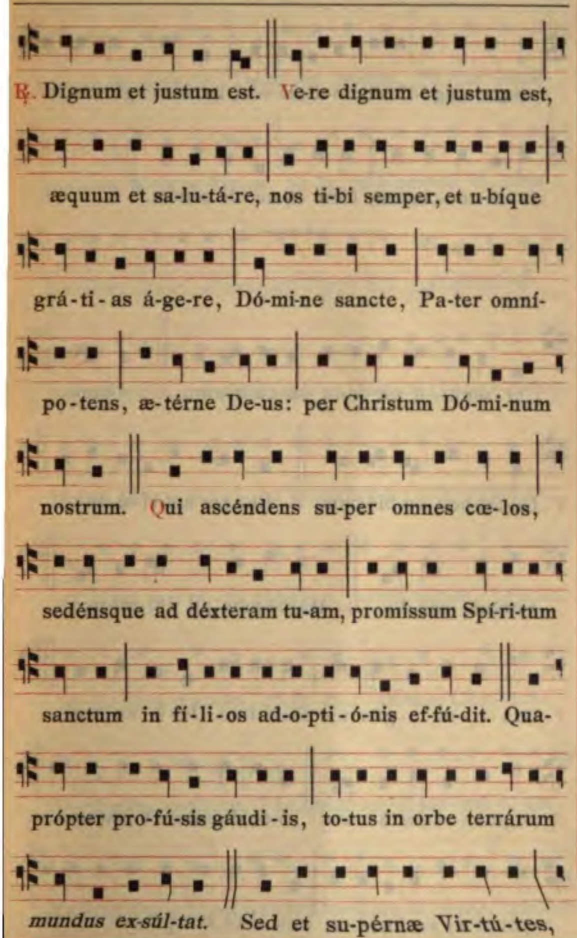

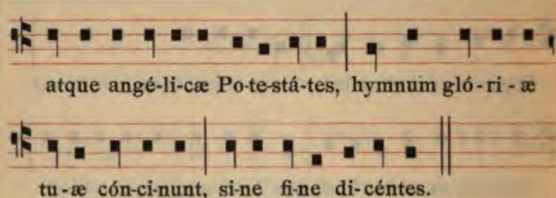

po-tens, æ-térne De-us. Qui cum u-ni-gé-ni-to
Fí-li-o tu-o, et Spí-ri-tu sancto, u-nus es De-us,
u-nus es Dó-mi-nus: non in u-ní-us singu-la-ri-
tá-te per-só-næ, sed in u-ní-us Tri-ni-tá-te sub-
stán-ti-æ. Quod e-nim de tu-a gló-ri-a, re-ve-
lánte te cré-di-mus, hoc de Fí-li-o tu-o, hoc de
Spí-ri-tu sancto, si-ne diffe-rénti-a discre-ti-ó-nis
sen-tí-mus. Ut in con-fessi-ó-ne ve-ræ, sempi-ter-
næque De-i-tá-tis, et in per-só-nis propri-e-tas,
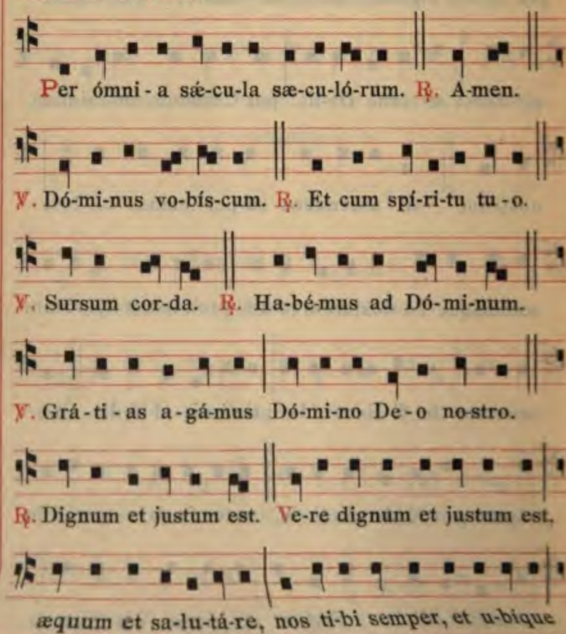

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de Spiritu sancto.
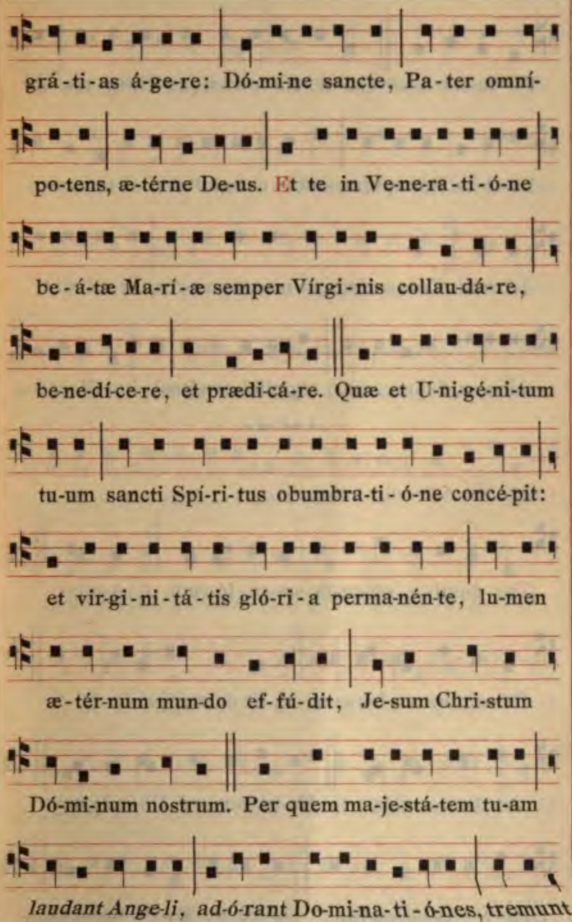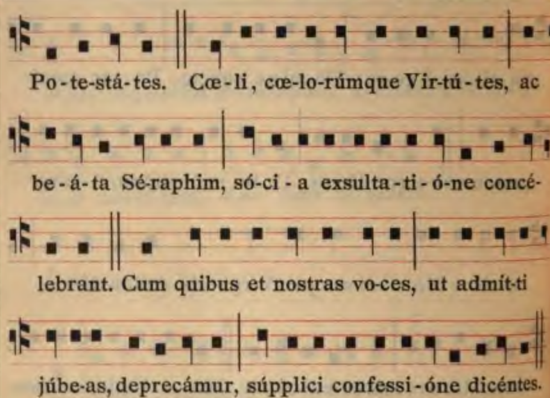

℟. Dignum et justum est. Vere dignum et justum est,
æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bíque
grá-ti-as á-ge-re, Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-
po-tens, æ-térne De-us: per Christum Dó-mi-num
nostrum. Qui ascéndens su-per omnes cœ-los,
sedénsque ad déxteram tu-am, promíssum Spí-ri-tum
sanctum in fí-li-os ad-o-pti-ó-nis ef-fú-dit. Qua-
própter pro-fú-sis gáudi-is, to-tus in orbe terrárum
mundus ex-súl-tat. Sed et su-pérnæ Vir-tú-tes,
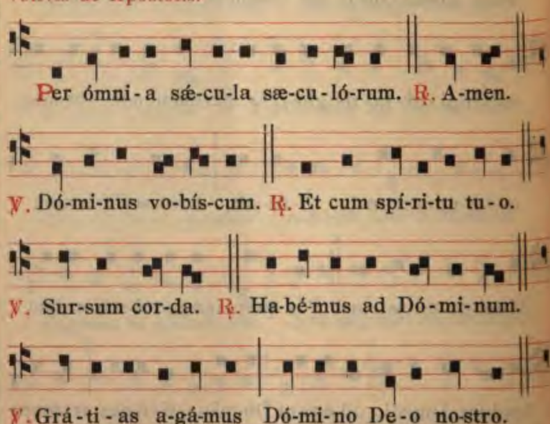

℣ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de B. Maria.
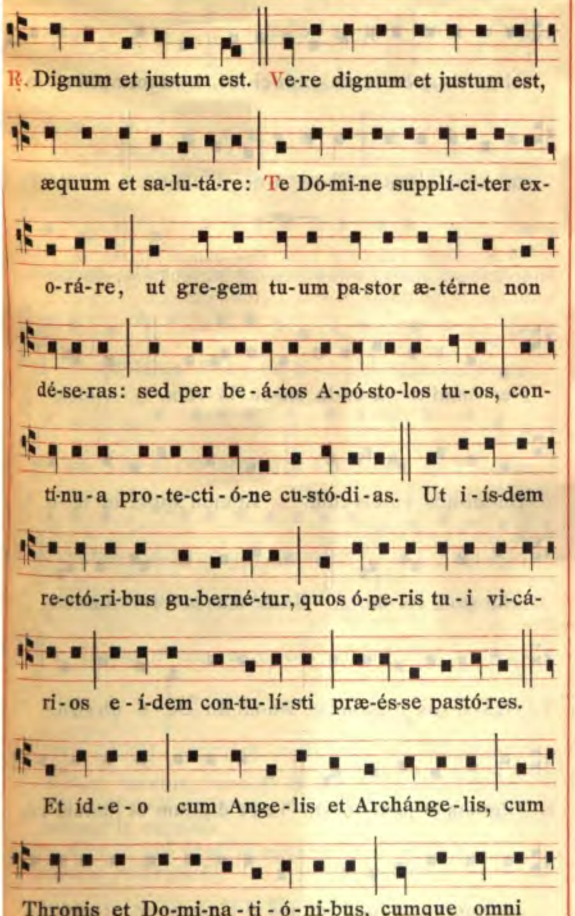

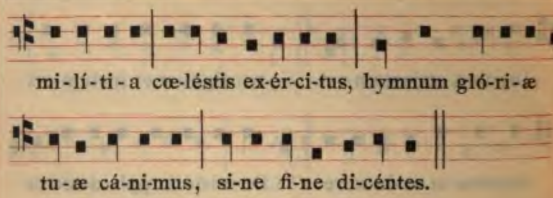

grá-ti-as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omní-
po-tens, æ-térne De-us. Et te in Ve-ne-ra-ti-ó-ne
be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vírgi-nis collau-dá-re,
be-ne-dí-ce-re, et prædi-cá-re. Quæ et U-ni-gé-ni-tum
tu-um sancti Spí-ri-tus obumbra-ti-ó-ne concé-pit:
et vir-gi-ni-tá-tis gló-ri-a perma-nén-te, lu-men
æ-tér-num mun-do ef-fú-dit, Je-sum Chri-stum
Dó-mi-num nostrum. Per quem ma-je-stá-tem tu-am
laudant Ange-li, ad-ó-rant Do-mi-na-ti-ó-nes, tremunt
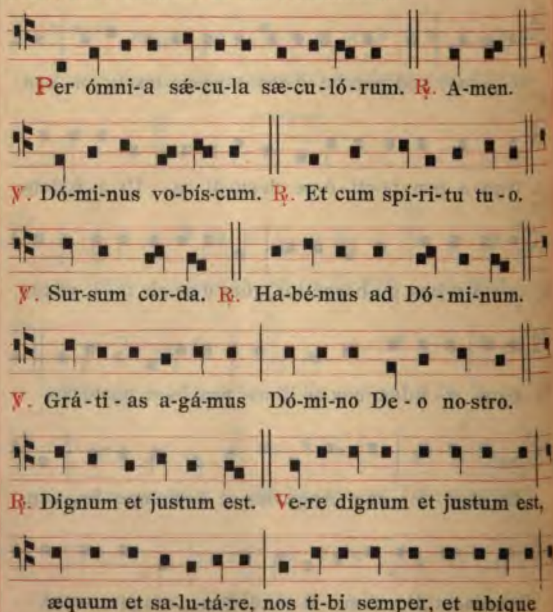

℥ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis votivis de Apostolis.
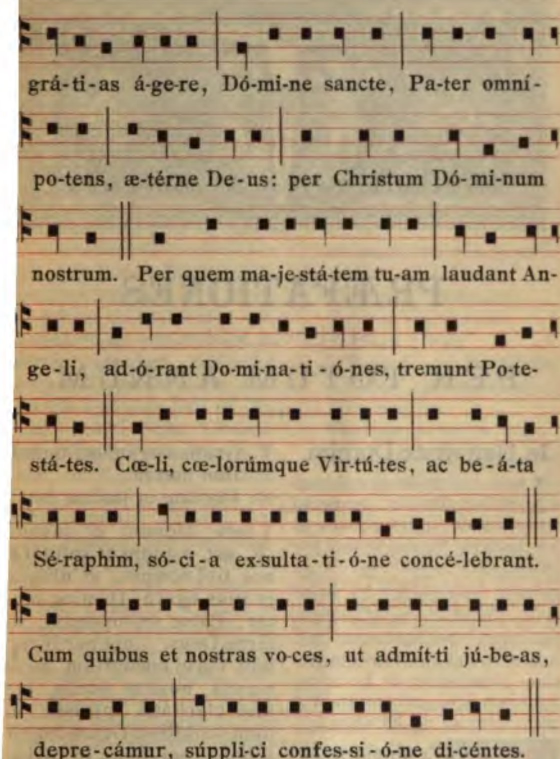

℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum est,
æquum et sa-lu-tá-re: Te Dó-mi-ne supplí-ci-ter ex-
o-rá-re, ut gre-gem tu-um pa-stor æ-térne non
dé-se-ras: sed per be-á-tos A-pó-sto-los tu-os, con-
tí-nu-a pro-te-cti-ó-ne cu-stó-di-as. Ut i-ís-dem
re-ctó-ri-bus gu-berné-tur, quos ó-pe-ris tu-i vi-cá-
ri-os e-í-dem con-tu-lí-sti præ-és-se pastó-res.
Et íd-e-o cum Ange-lis et Archánge-lis, cum
Thronis et Do-mi-na-ti-ó-ni-bus, cumque omni

℣ Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Festis Simplicibus, et in diebus Ferialibus, ubi propria non habetur, et in omnibus Missis Defunctorum.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli, et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIONES

SINE CANTU

PER TOTUM ANNUM.

In Nativitate Domini.

¶ Sequens Præfatio dicitur a Nativitate Domini usque ad Epiphaniam (præterquam in die Octava S. Joannis Apostoli), et in Purificatione B. Mariæ, et in Festo Corporis Christi, et per Octavam, nisi in ea occurrat Festum, quod propriam Præfationem habeat. Item in Transfiguratione Domini, et in Festo Ss. Nominis Jesu, necnon in Missis votivis de Ss. Sacramento.

PEr ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Quia per incarnáti Verbi mystérium, nova mentis nostræ óculis lux tuæ claritátis infúlsit: ut dum visibíliter Deum cognóscimus, per hunc in invisibílium amórem rapiámur. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo beátæ Maríæ intemeráta virgínitas huic mundo édidit Salvatórem: sed et memóriam venerántes, in primis ejúsdem gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

In prima vero Missa Nativitatis Domini dicitur: noctem sacratíssimam celebrántes, qua. deinde semper dicitur: diem sacratíssimum, quo. usque ad Octavam Nativ. Domini inclus., et non ultra.

In Epiphania Domini.

℣ Sequens Præfatio dicitur in Epiphania Domini, et per Octavam.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Quia, cum Unigénitus tuus in substántia nostræ mortalitátis appáruit, nova nos immortalitátis suæ luce reparávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit

in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Infra actionem.

Communicántes et diem sacratíssimum celebrántes, quo Unigénitus tuus in tua tecum glória coætérnus, in veritáte carnis nostræ visibíliter corporális appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et dicitur per totam Octavam.

In Quadragesima.

℣ Sequens Præfatio dicitur a Feria quarta Cinerum usque ad Sabbatum ante Dominicam Passionis inclus., nisi in Festis propria assignetur.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui corporáli jejúnio vítia cómprimis, mentem élevas, virtútem largíris et prǽmia: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

In Missis de Passione et de S. Cruce.

℣ Sequens Præfatio dicitur
a Dominica Passionis usque ad Feriam quintam in Cœna Domini inclus. (nisi in Festis tunc occurrentibus propria assignetur), et in Missis de Cruce, et de Passione, nec non in Festis Ss. Cordis ac Pretios. Sanguinis D. N. J. Chr.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Qui salútem humáni géneris in ligno crucis constituísti: ut unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret: et qui in ligno vincébat, in ligno quoque vincerétur: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. *Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.*

Sanctus, Sanctus, Sanctus. ut supra. 316.

In Paschate.

℣ Sequens Præfatio dicitur a Vigilia Paschæ usque ad Ascensionem, et in Festis eo tempore occurrentibus, nisi in eis propria assignetur.

In Missa Sabbati sancti dicitur: in hac potíssimum nocte. in die Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive: in hac potíssimum die. et deinceps: in hoc potíssimum gloriósius prædicáre.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die (vel in hoc potíssimum) gloriósius prædicáre, cum Pascha nostrum immolátus est Christus. Ipse enim verus est Agnus, qui ábstulit peccáta mundi. Qui mortem nostram moriéndo destrúxit, et vitam resurgéndo re-

parávit. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes Resurrectiónis Dómini nostri Jesu Christi secúndum carnem: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sic dicitur a Vigilia Paschæ usque ad Sabbatum in Albis inclusive: sed in Missa Sabbati S. infra actionem dicitur: et noctem sacratíssimam celebrántes.

Quam oblatiónem tu Deus etc. ut in Canone.

In Ascensione Domini.

℣ Sequens Præfatio dicitur a die Ascensionis usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive, et in Festis tunc occurrentibus, nisi propriam habuerint.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui post resurrectiónem suam ómnibus discípulis suis maniféstus appáruit, et ipsis cernéntibus est elevátus in cœlum, ut nos divinitátis suæ tribúeret esse partícipes. Et ídeo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus, cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus. ut supra. 318.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum celebrántes, quo Dóminus noster, unigénitus Fílius tuus, unítam sibi fragilitátis nostræ substántiam, in glóriæ tuæ déxtera collocávit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis ejúsdem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et dicitur per totam Octavam.

In Pentecoste.

℥ Sequens Præfatio dicitur a Vigilia Pentecostes usque ad sequens Sabbatum inclusive, et in Missis votivis de Spiritu sancto, sed omisso hodiérna die.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.

℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Qui ascéndens super omnes cœlos, sedénsque ad déxteram tuam, promíssum Spíritum sanctum (hodiérna die) in fílios adoptiónis effúdit. Quaprópter profúsis gaúdiis, totus in orbe terrárum mundus exsúltat. Sed et supérnæ Virtútes, atque angélicæ Potestátes, hymnum glóriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánña in excélsis.

Infra actionem.

Communicántes, et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes, quo Spíritus sanctus Apóstolis, innúmeris linguis appáruit: sed et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis *Maríæ*, Genitrícis Dei *et Dómini* nostri Jesu Christi: *sed* et beatórum Apostolórum, ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.

Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus pro his quoque, quos regeneráre dignátus es ex aqua, et Spíritu sancto, tríbuens eis remissiónem ómnium peccatórum, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári.

Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Et dicitur usque ad sequens Sabbatum inclusive.

oblatiónem tu De-
: in Canone.

:o Ss. Trinitatis et in
icis per Annum.

ens Præfatio dicitur Ss. Trinitatis, et in otivis ejusdem: nec omnibus Dominicis m, quando Præfatio on sit assignata, juxta Clementis XIII. die rii 1759.

nia sǽcula sæculó-
℟. Amen.
inus vobíscum.
um spíritu tuo.
um corda.
mus ad Dóminum.
ias agámus Dómino nostro.
um et justum est.

dignum et justum um et salutáre, nos per, et ubíque grá- re: Dómine sancte, mnípotens, ætérne Qui cum unigénito , et Spíritu sancto, Deus, unus es Dó- non in uníus singu- persónæ, sed in rinitáte substántiæ. nim de tua glória, e te, crédimus, hoc tuo, hoc de Spíritu sine differéntia dis- sentímus. Ut in confessióne veræ, sempiternǽque Deitátis, et in persónis propríetas, et in esséntia únitas, et in majestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli, atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre quotídie, una voce dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus. ut supra, 320.

In Festis et Missis votivis B. Mariæ Virg.

¶ Sequens Præfatio dicitur in Festis B. Mariæ (excepto Festo Purificationis, in quo dicitur de Nativitate Domini) et per eorum Octavas, etiam in Festis infra eas occurrentibus, si propriam non habuerint, et in Missis votivis de B. Maria.

Dicitur autem vel Et te in Annuntiatióne, vel Visitatióne, vel Assumptióne, vel Nativitáte, vel Præsentatióne, vel Conceptióne immaculáta, secundum denominationem Festi.

In Dedicatione S. Mariæ ad Nives, et in Festis Ss. ejusdem Nominis, et de Mercede, dicitur: Et te in Festivitáte.

In Festo Septem Dolorum dicitur: Et te in Transfixióne.

In Festo de Monte Carmelo dicitur: Et te in Commemoratióne.

In Festo Ss. Rosarii dicitur: Et te in Solemnitáte.

In Missis votivis, et in Sabbato dicitur: Et te in Veneratióne.

Per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus. Et te in * * * beátæ Maríæ semper Vírginis collaudáre, benedícere et prædicáre. Quæ et Unigénitum tuum sancti Spíritus obumbratióne concépit: et virginitátis glória permanénte, lumen ætérnum mundo effúdit, Jesum Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

In Festis Apostolorum.

¶ Sequens Præfatio dicitur in Festis Apostolorum et Evangelistarum (præterquam in die S. Joannis Apostoli), et per Octavas eorum, et in Festis infra eas occurrentibus, nisi in eis propria assignetur, et in Missis votivis de Apostolis.

Per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre: Te Dómine suppliciter exoráre, ut gregem tuum pastor ætérne non déseras: sed per beátos Apóstolos tuos contínua protectióne custódias. Ut iísdem rectóribus gubernétur, quos óperis tui vicários eídem contulísti præésse pastóres. Et ideo cum Angelis et Archángelis, cum Thronis et Dominatiónibus,

cumque omni milítia cœléstis exércitus, hymnum glóriæ tuæ cánimus, sine fine dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus. ut infra.

In Festis et in Feriis
per annum.

℣ Sequens Præfatio dicitur per annum in omnibus Festis, et Feriis, quæ propriam non habent, et in omnibus Missis Defunctorum.

Per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: per Christum Dóminum nostrum. Per quem majestátem tuam laudant Angeli, adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes. Cœli, cœlorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim, sócia exsultatióne concélebrant. Cum quibus et nostras voces, ut admítti júbeas, deprecámur, súpplici confessióne dicéntes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Pleni sunt cœli, et terra glória tua. Hosánna in excélsis. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

Cumque levaret Moyses manus,
vincebat Israël … Exod. 17, 11.
I.N.R.I.
En colligo duo ligna, ut ingre-
diar et faciam … III. Reg. 17, 12.

CANON MISSÆ.

Sacerdos extendens, elevans et jungens manus, elevans ad cœlum oculos, et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fílium tuum Dóminum nostrum, súpplices rogámus, ac pétimus, *Osculatur Altare,* uti accépta hábeas, et benedícas, *Jungit manus, deinde signat ter super oblata,* hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta, *Extensis manibus prosequitur:* in primis, quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica: quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum: una cum fámulo tuo Papa nostro *N.* et Antístite nostro *N.* et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ, et apostólicæ fídei cultóribus.

Commemoratio pro vivis.

Meménto, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum *N.* et *N.* *Jungit manus,*

orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis prosequitur: et ómnium circumstántium, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio, pro quibus tibi offérimus: vel qui tibi ófferunt hoc sacrifícium laudis, pro se, suísque ómnibus: pro redemptióne animárum suárum, pro spe salútis, et incolumitátis suæ: tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra Actionem.

Communicántes, et memóriam venerántes, in primis gloriósæ semper Vírginis Maríæ, Genitrícis Dei et Dómini nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, *Jacóbi, Joánnis*, Thomæ, *Jacóbi*, Philíppi, Bartholomǽi, Matthǽi, Simónis et Thaddǽi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni: et ómnium Sanctórum tuórum; quorum méritis, precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Jungit manus. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Quam oblatiónem tu Deus in ómnibus, quǽsumus, Signat ter super oblata, bene- ✠ dictam, adscrí ✠ ptam, ra ✠ tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: Signat semel super Hostiam, et semel super Calicem, ut nobis Cor ✠ pus, et San ✠ guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi.

Qui prídie quam paterétur, Accipit Hostiam, accépit panem in sanctas, ac venerábiles manus suas, Elevat oculos ad cœlum, et elevátis óculis in cœlum ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, Signat super Hostiam, bene ✠ díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte, et attente super Hostiam, et simul super omnes, si plures sint consecrandæ.

Hoc est enim Corpus meum.

Prolatis verbis consecrationis statim Hostiam consecratam genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, iterum adorat: et non disjungit pollices, et indices, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum. Tunc detecto Calice, dicit:

Símili modo postquam cœnátum est, Ambabus manibus accipit Calicem, accípiens et hunc præclárum Cálicem in sanctas, ac venerábiles manus suas: item tibi grátias agens, Sinistra tenens Calicem, dextera signat super eum, bene- ✠ díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.

Profert verba consecrationis super calicem, attente, continuate, et secrete, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim Calix Sánguinis mei, novi et ætérni testaménti: mystérium fídei: qui pro vobis et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Prolatis verbis consecrationis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et iterum adorat. Deinde disjunctis manibus, dicit:

Unde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri tam beátæ passiónis, nec non et ab ínferis resurrectiónis, sed et in cœlos gloriósæ ascensiónis: offérimus præclára majestáti tuæ de tuis donis, ac datis, Jungit manus, et signat ter super Hostiam, et Calicem simul, hóstiam ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam, Signat semel super Hostiam, et semel super Calicem: Panem ✠ sanctum vitæ ætérnæ, et Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

Supra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrifícium Patriárchæ no

tri Abrahæ: et quod bi óbtulit summus saérdos tuus Melchísedech, sanctum sacriícium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus junctis manibus, et super Altare positis, dicit:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot, Osculatur Altare, ex hac altáris participatióne sacrosánctum Fílii tui, Jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem, Cor- ✠ pus, et Sán ✠ guinem sumpsérimus, Seipsum signat, omni benedictióne cœlésti et grátia repleámur. Jungit manus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

Meménto étiam, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. qui nos præcessérunt cum signo fídei, et dórmiunt in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit, deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lucis et pacis, ut indúlgeas, deprecámur. Jungit manus, et caput inclinat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata parum voce dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus, partem

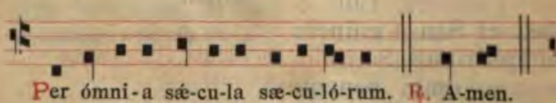
áliquam, et societátem donáre dignéris, cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus: cum Joánne, Stéphano, Mathía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lúcia, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtium, non æstimátor mériti, sed véniæ, quǽsumus, largítor admítte. *Jungit manus.* Per Christum Dóminum nostrum.

Per quem hæc ómnia, Dómine, semper bona creas, *Signat ter super Hostiam, et Calicem simul, dicens:* sanctí ✠ ficas, viví- ✠ ficas, bene ✠ dícis, et præstas nobis.

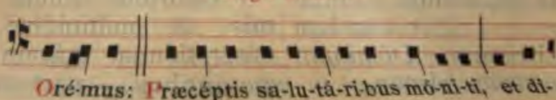
Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Sacramentum dextera, tenens sinistra Calicem: signat cum Hostia ter a labio ad labium Calícis, dicens:
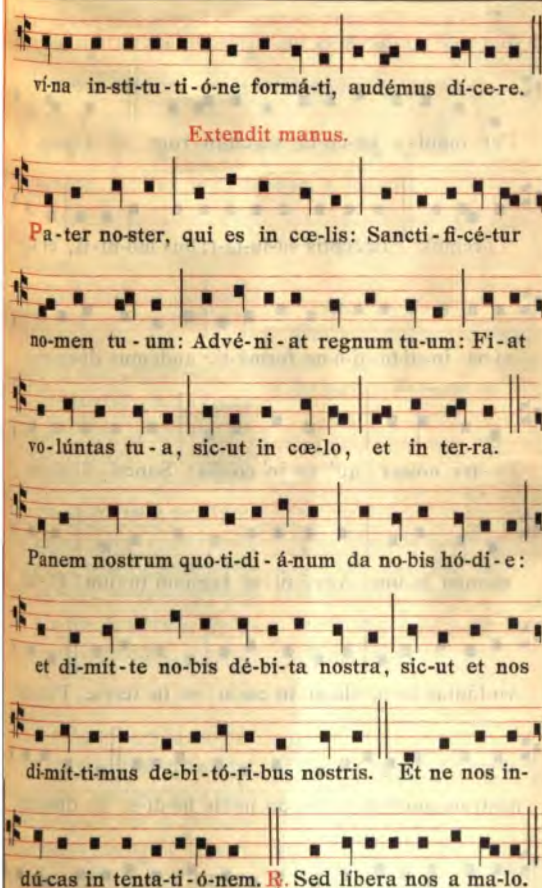
Per ip ✠ sum, et cum ip ✠ so, et in ip ✠ so, *Bis signat inter Calicem, et pectus,* est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ sancti, *Elevans parum Calicem cum Hostia dicit:* omnis honor, et glória.

Reponit Hostiam, cooperit Calicem, genuflectit, surgit et dicit cantando, vel legendo:
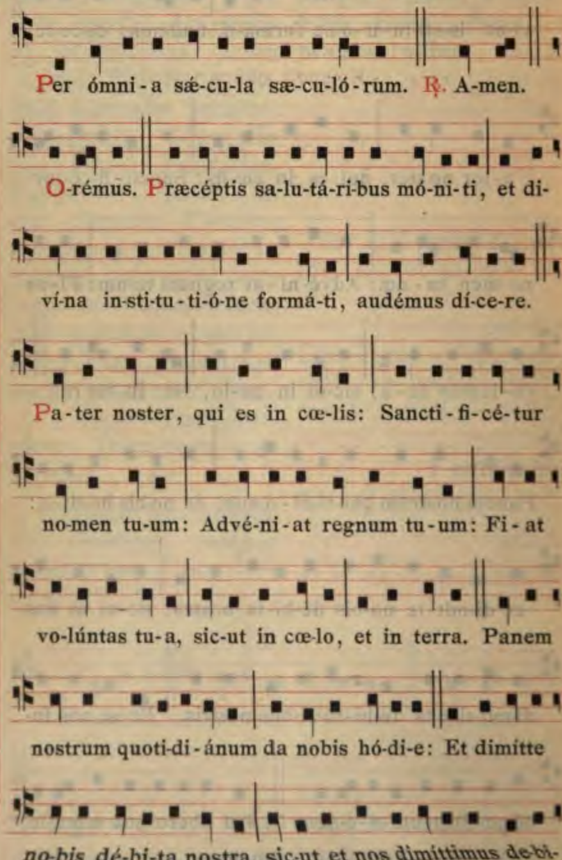

Jungit manus.

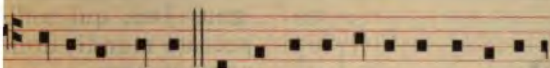

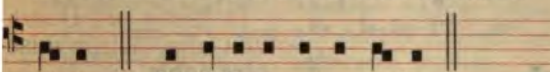
Sacerdos secrete dicit: Amen.

℣ Sequens cantus dicitur in Festis Simplicibus, et in diebus Ferialibus, et in Missis Defunctorum.

tó-ri-bus nostris. Et ne nos in-dú-cas in tenta-ti-

ó-nem. ℟. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Sacerdos submissa voce dicit:

Amen.

Deinde accipit Patenam inter indicem, et medium digitos, et dicit:

Líbera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta, et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, Signat se cum Patena a fronte ad pectus, et eam osculatur: da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni *perturbatióne secúri.*

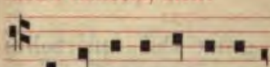
Submittit Patenam Hostiæ, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, frangit eam super Calicem per medium, dicens:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

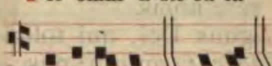
Partem, quæ in dextera est, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quæ in sinistra remansit, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Aliam mediam partem cum ipsa sinistra ponit super Patenam, et dextera tenens particulam super Calice, sinistra Calicem, dicit:
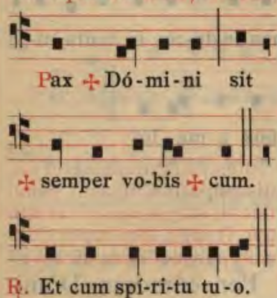

Per ómni-a sǽ-cu-la

sæ-cu-ló-rum. ℟. Amen.

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

Hæc commíxtio, et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus, et ter pectus percutiens, dicit:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

In Missis pro Defunctis non dicitur miserére nobis, sed ejus loco, dona eis réquiem, et in tertio additur sempitérnam.

Deinde junctis manibus super Altare, inclinatus dicit sequentes Orationes.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis: Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: ne respícias peccáta mea, sed fidem Ecclésiæ tuæ: eámque secúndum voluntátem tuam pacificáre et coadunáre dignéris: qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Si danda est pax, osculatur Altare, et dans pacem, dicit: Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In Missis Defunctorum non datur pax, neque dicitur præcedens Oratio.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu sancto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquam separári permíttas: qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. Amen.

Percéptio Córporis tui, Dómine Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, non mihi provéniat in judícium et condemnatiónem: sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis *et córporis*, et ad medélam percipiéndam: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

Panem cœléstem accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiæ inter pollicem, et indicem sinistræ manus, et Patenam inter eumdem indicem, et medium, et dextera percutiens pectus, elevata aliquantulum voce, dicit ter devote, et humiliter:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Sumit reverenter ambas partes Hostiæ, jungit manus, et quiescit aliquantu-

lum in meditatione Ss. Sacramenti. Deinde discooperit Calicem, genuflectit, colligit fragmenta, si quæ sint, extergit Patenam super Calicem, interim dicens:

Quid retríbuam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, et nomen Dómini invocábo. Laudans invocábo Dóminum, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera, et eo se signans, dicit:

Sanguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Sumit totum Sanguinem cum particula. Quo sumpto, si qui sunt communicandi, eos communicet, antequam se purificet. Postea dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus: et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

Corpus tuum, Dómine, quod sumpsi, et Sanguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta; ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

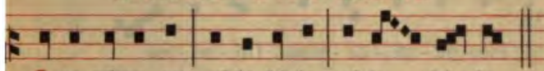
Abluit digitos, extergit, et sumit ablutionem: extergit os, et Calicem, quem operit, et plicato corporali, collocat in Altari ut prius: deinde prosequitur Missam.

Dicto, post ultimam Orationem, Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. dicit pro Missæ qualitate, vel Ite missa est, vel Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

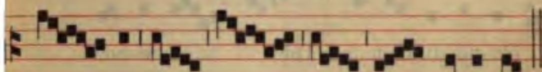
In Missis Defunctor. dicit: Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Tempore Paschali, hoc est, a Missa Sabbati Sancti usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

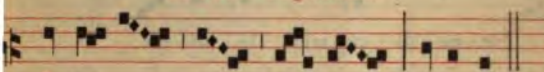
I-te missa est, al-le-lú-ja, al-le - lú - ja.

In Festis solemnibus.

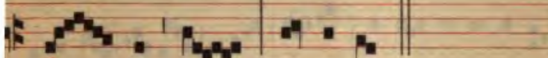
I - te e e e e missa est.

In Festis Duplicibus.

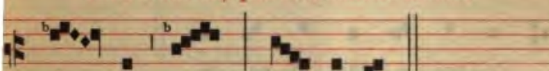
I-te e e missa est.

In Missis Beatæ Mariæ.

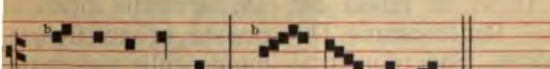

I - te e mis-sa est.

In Dominicis infra Annum, in Festis Semiduplicibus, et infra Octavas, quæ non sunt B. Mariæ.

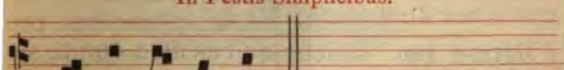

I - te e mis - sa est.

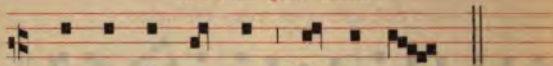
Be-ne-di-cá-mus Dó - - mi-no.

In Festis Simplicibus.

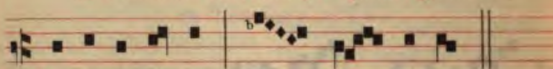
I - te mis - sa est.

In Feriis per Annum.

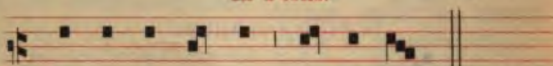
Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no.

In Dominicis Adventus, et Quadragesimæ.

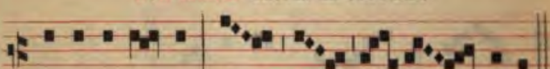
Be-ne-di-cá-mus Dó - ó - mi-no.

In Feriis.

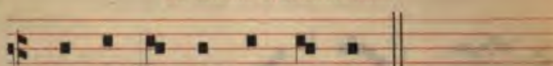
Be - ne - di - cá - mus Dó - mi - no.

In Missa Vigiliæ Nativitatis Domini, in Festo Sanctorum Innocentium, et in Missis Votivis pro re gravi, quando non dicitur Glória in excélsis.

Be-ne-di-cá-mus Dó - ó - ó - - mi-no.

In Missis Defunctorum.

Re - qui - é - scant in pa - ce.

Dicto Ite missa est, vel Benedicámus Dómino, Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et manibus junctis super illud, dicit:

Pláceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta; ut sacrifícium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábile, mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiá-

ile. Per Christum Dóminum nostrum.
Amen.

Deinde osculatur Altare: et elevatis oculis, extendens, elevans, et jungens manus, caputque Cruci inclinans, dicit: Benedícat vos omnípotens Deus, et versus ad populum, semel tantum benedicens, etiam in Missis solemnibus prosequitur, Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus sanctus.

℟. Amen.

In Missa Pontificali ter benedicitur, ut in Pontificali habetur.

Deinde in cornu Evangelii, dicto Dóminus vobíscum, et Inítium, vel Sequéntia sancti Evangélii, signans Altare, vel librum, et se, ut supra in Evangelio Missæ, legit Evangelium secundum Joannem: In princípio erat Verbum. vel aliud Evangelium, ut dictum est in Rubricis generalibus. Cum dicit Et Verbum caro factum est, genuflectit. In fine Resp. Deo grátias.

In Missis Defunctorum non datur benedictio, sed dicto Requiéscant in pace, dicit: Pláceat tibi, sancta Trínitas: deinde osculato Altari legit Evangelium sancti Joannis.

Finito Evangelio S. Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam Trium puerórum. cum reliquis, ut habetur in principio Missalis.

Cum amplexatus recidisset in collum Benjamin … Gen. 15, 14
Et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua. Tob. 11, 11.

NICA RESURRECTIONIS.

Mariam majorem.

troitus. Ps. 138.

Esurréxi, et adhuc tecum sum, allelúja: posuísti super me manum tuam, irábilis facta est a, allelúja, alle-
b. Dómine pro-
t cognovísti me:
sti sessiónem me-
urrectiónem me-
ória Patri.

Dratio.

ui hodiérna die
nigénitum tuum,
nobis áditum de-
e reserásti: vota
æ præveniéndo
tiam adjuvándo
. Per eúmdem

stolæ beáti Pauli
ad Corínthios.

Cor. 5. c.

Expurgáte vetus
tum, ut sitis nova
sicut estis ázy-
Pascha nostrum
est Christus. Ita-
nur: non in fer-
ri, neque in fer-
tiæ, et nequítiæ; sed in ázymis sinceritátis, et veritátis.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. 1. Cor. 5. Pascha nostrum immolátus est Christus.

Sequentia.

Víctimæ pascháli laudes ímmolent Christiáni.

Agnus redémit oves: Christus ínnocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors et vita, duéllo conflixére mirándo: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis María, quid vidísti in via?

Sepúlchrum Christi vivéntis: et glóriam vidi resurgéntis.

Angélicos testes, sudárium, et vestes.

Surréxit Christus spes mea: præcédet vos in Galilæam.

Scimus Christum surrexísse a mórtuis vere: tu nobis victor Rex miserére.
Amen. Allelúja.

Sequentia dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 16.

IN illo témpore: María Magdaléne, et María Jacóbi, et Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et dicébant ad ínvicem: Quis revólvet nobis lápidem ab óstio monuménti? Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem. Erat quippe magnus valde. Et introëúntes in monuméntum vidérunt júvenem sedéntem in dextris, coopértum stola cándida, et obstupuérunt. Qui dicit illis: Nolíte expavéscere: Jesum quǽritis Nazarénum, crucifíxum: surréxit, non est hic, ecce locus, ubi posuérunt eum. Sed ite, dícite discípulis ejus, et Petro, quia præcédit vos in Galilǽam: ibi eum vidébitis, sicut dixit vobis. Credo.

Offertorium. Ps. 75. Terra trémuit, et quiévit, dum resúrgeret in judício Deus, allelúja.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui *cum* oblatiónibus hostiárum: *ut* paschálibus initiáta mystériis, ad æternitátis medélam, te operánte, profíciant. Per Dóminum.

Præfatio. Te quidem Dómine omni témpore, sed in hac potíssimum die.

Infra actionem. Communicántes. et Hanc ígitur. pag. 282. et 284. vel p. 317. et 318.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

Communio. 1. Cor. 5. Pascha nostrum immolátus est Christus, allelúja: ítaque epulémur in ázymis sinceritátis, et veritátis, allelúja, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum.

Post Dóminus vobíscum dicitur: Ite missa est, allelúja, allelúja. ℟. Deo grátias, allelúja, allelúja.

Et sic dicitur usque ad Sabbatum in Albis inclusive.

¶ Infra Octavam Paschæ non fit de aliquo Festo Duplici vel Semidupl., sed Duplicia quæ transferri possunt, post Octavam celebrantur; de Duplicibus autem quæ transferri nequeunt, de Semiduplic. et Simplicibus occurrentibus post hoc triduum fit tantum commemoratio.

Feria Secunda.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Exodi 13.

INtrodúxit vos Dóminus in terram fluéntem lac, et mel, allelúja: et ut lex Dómini semper sit in ore vestro, allelúja, allelúja.

Ps. 104. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui solemnitáte paschāli, mundo remédia contulísti: pópulum tuum, quǽsumus, cœlésti dono proséquere; ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per Dñm.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 10. f.

IN diébus illis: Stans Petrus in médio plebis, dixit: Viri fratres, vos scitis quod factum est verbum per univérsam Judǽam: incípiens enim a Galilǽa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum a Názareth: quómodo unxit eum Deus Spíritu sancto, et virtúte, qui pertránsiit benefaciéndo, *et sanándo omnes oppréssos a diábolo,* quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium, quæ fecit in regióne Judæórum, et Jerúsalem, quem occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértia die, et dedit eum maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis a Deo: nobis, qui manducávimus, et bíbimus cum illo, postquam resurréxit a mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum, et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. ℣. Dicat nunc Israël, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 28. Angelus Dómini descéndit de cœlo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum.

Sequentia. Víctimæ paschāli. cum Allelúja in fine, ut supra in Dominica Paschæ. pag. 341.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 24. b.

IN illo témpore: Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et ipsi loquebántur ad ínvicem de his ómnibus, quæ accíderant. Et factum est, dum fabularéntur, et secum quǽrerent: et ipse Jesus appropínquans ibat cum illis: óculi autem illórum tenebántur, ne eum agnóscerent. Et ait ad illos: Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Et respóndens unus, cui nomen Cléophas, dixit ei: Tu solus peregrínus es in Jerúsalem, et non cognovísti, quæ facta sunt in illa his diébus? Quibus ille dixit: Quæ? Et dixérunt: De Jesu Nazaréno, qui fuit vir prophéta potens in ópere et sermóne, coram Deo, et omni pópulo: et quómodo eum tradidérunt summi sacerdótes, et príncipes nostri in damnatiónem mortis, et crucifixérunt eum. Nos autem sperabámus, quia ipse esset redemptúrus Israël; et nunc super hæc ómnia, tértia dies est hódie, quod hæc facta sunt. Sed et mulíeres quædam ex nostris terruérunt nos, quæ ante lucem fuérunt ad monuméntum, et, non invénto córpore ejus, venérunt, dicéntes se étiam visiónem Angelórum vidísse, qui dicunt eum vívere. Et abiérunt quidam ex nostris ad monuméntum: et ita invenérunt sicut mulíeres dixérunt, ipsum vero non invenérunt. Et ipse dixit ad eos: O stulti, et tardi corde ad credéndum in ómnibus, quæ locúti sunt prophétæ! Nonne hæc opórtuit pati Christum, et ita intráre in glóriam suam? Et incípiens a Móyse, et ómnibus prophétis, interpretabátur illis in ómnibus scriptúris, quæ de ipso erant. Et appropinquavérunt castéllo, quo ibant: et ipse se finxit lóngius ire. Et coëgérunt illum, dicéntes: Mane nobíscum, quóniam advesperáscit, et inclináta est jam dies. Et intrávit cum illis. Et factum est, dum recúmberet cum eis, accépit panem, et benedíxit, ac fregit, et porrigébat illis. Et apérti sunt óculi eórum, et cognovérunt eum; et ipse evánuit ex óculis eórum. Et dixérunt ad ínvicem: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, et aperíret nobis Scriptúras? Et surgéntes eádem hora regréssi sunt in Jerú-

lem; et invenérunt con-
egátos úndecim, et eos,
i cum illis erant, dicén-
s: Quod surréxit Dómi-
s vere, et appáruit Simó-
. Et ipsi narrábant, quæ
sta erant in via: et quó-
odo cognovérunt eum in
actióne panis. Credo.

Offertorium. Matth. 28. An-
elus Dómini descéndit de
ælo, et dixit muliéribus:
uem quǽritis, surréxit sic-
t dixit, allelúja.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces pópuli tui
um oblatiónibus hostiá-
um: ut paschálibus initiáta
ystériis, ad æternitátis no-
is medélam, te operánte,
rofíciant. Per Dóminum.

Communio. Luc. 24. Sur-
éxit Dóminus, et appáruit
Petro, allelúja.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut
uos sacraméntis pascháli-
us satiásti, tua fácias pie-
áte concórdes. Per Dñm.

Feria Tertia.

Statio ad S. Paulum.

Introitus. Eccli. 15.

Qua sapiéntiæ potá-
vit eos, allelúja: fir-
nábitur in illis, et
... nectétur, allelúja: et exaltábit eos in ætérnum, allelúja, allelúja.

Ps. 104. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fœtu multíplicas: concéde fámulis tuis; ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per Dñm.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 13. d.

IN diébus illis: Surgens Paulus, et manu siléntium indícens, ait: Viri fratres, fílii géneris Abraham, et qui in vobis timent Deum, vobis verbum salútis hujus missum est. Qui enim habitábant Jerúsalem, et príncipes ejus, ignorántes Jesum, et voces prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: et nullam causam mortis inveniéntes in eo, petiérunt a Piláto, ut interfícerent eum. Cumque consummássent ómnia, quæ de eo scripta erant, deponéntes eum de ligno, posuérunt eum in monuménto. Deus vero suscitávit eum a mórtuis tértia die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascénderant cum eo de

Galilǽa in Jerúsalem, qui usque nunc sunt testes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres nostros repromíssio facta est: quóniam hanc Deus adimplévit fíliis nostris, resúscitans Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. ℣. Ps. 106. Dicant nunc, qui redémpti sunt a Dómino: quos redémit de manu inimíci, et de regiónibus congregávit eos.

Allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlchro, qui pro nobis pepéndit in ligno.

Sequentia. Víctimæ pascháli. ut in Dominica Paschæ. pag. 341.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 24. c.

IN illo témpore: Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis: Pax vobis: ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero, et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Et dixit eis: Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes, quia ego ipse sum: palpáte, et vidéte: quia spíritus carnem, et ossa non habet, sicut me vidétis habére. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et pedes. Adhuc autem illis non credéntibus, et mirántibus præ gaúdio, dixit: Habétis hic áliquid, quod manducétur? At illi obtulérunt ei partem piscis assi, et favum mellis. Et cum manducásset coram eis, sumens relíquias, dedit eis. Et dixit ad eos: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necésse est impléri ómnia, quæ scripta sunt in lege Móysi, et Prophétis, et Psalmis de me. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent Scriptúras. Et dixit eis: Quóniam sic scriptum est, et sic oportébat Christum pati, et resúrgere a mórtuis tértia die: et prædicári in nómine ejus pœniténtiam, et remissiónem peccatórum in omnes gentes. Credo.

Offertorium. Ps. 17. Intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Secreta.

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per hæc piæ devotiónis offícia, ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

ommunio. Coloss. 3. Si
ısurrexístis cum Christo,
e sursum sunt quærite,
Christus est in déxtera
i sedens, allelúja: quæ
sum sunt sápite, allelúja.

Postcommunio.

oncéde, quǽsumus omní-
potens Deus: ut paschá-
percéptio sacraménti,
ıtínua in nostris ménti-
s persevéret. Per Dñm.

Feria Quarta.

atio ad S. Laurentium extra
muros.

Introitus. Matth. 25.

VEníte benedícti Pa-
tris mei, percípite
regnum, allelúja:
od vobis parátum est ab
ígine mundi, allelúja, al-
úja, allelúja. Ps. 95. Can-
e Dómino cánticum no-
m: cantáte Dómino o-
ıis terra. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos Resurrectió-
nis Domínicæ ánnua
lemnitáte lætíficas: con-
de propítius; ut per tem-
rália festa quæ ágimus,
rvenire ad gaúdia ætér-
ı mereámur. Per eúmdem
óminum.

Ab hac die usque ad Sabba-
m in Albis inclusive, post
rationem diei dicitur una ex
qu. Orationibus *tantum, nisi
cienda sit commem. alicujus*
Festi Simplicis vel ad modum
Simplicis occurrentis.

Contra persecut. Ecclesiæ.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 3. b.

IN diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri Israëlítæ, et qui timétis Deum, audíte. Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum, glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ inter-

fecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et nunc, fratres, scio quia per ignorántiam fecístis, sicut et príncipes vestri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Christum suum, sic implévit. Pœnitémini ígitur, et convertímini, ut deleántur peccáta vestra.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me.

Allelúja, allelúja. ℣. Luc. 24. Surréxit Dóminus vere: et appáruit Petro.

Sequentia. Víctimæ pascháli. ut in Dominica Paschæ. pag. 341.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 21.

IN illo témpore: Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic. Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus, et Nathánaël, qui erat a Cana Galilǽæ, et fílii Zebedǽi, et álii ex discípulis ejus duo. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscári. Dicunt ei: Venímus et nos tecum. Et exiérunt, et ascendérunt in navim: et illa nocte nihil prendidérunt. Mane autem facto, stetit Jesus in líttore: non tamen cognovérunt discípuli, quia Jesus est. Dixit ergo eis Jesus: Púeri, numquid pulmentárium habétis? Respondérunt ei: Non. Dicit eis: Míttite in déxteram navígii rete, et inveniétis. Misérunt ergo: et jam non valébant illud tráhere præ multitúdine píscium. Dixit ergo discípulus ille, quem diligébat Jesus, Petro: Dóminus est. Simon Petrus cum audísset, quia Dóminus est, túnica succínxit se (erat enim nudus), et misit se in mare. Alii autem discípuli navígio venérunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cúbitis ducéntis), trahéntes rete píscium. Ut ergo descendérunt in terram, vidérunt prunas pósitas, et piscem superpósitum, et panem. Dicit eis Jesus: Afférte de píscibus, quos prendidístis nunc. Ascéndit Simon Petrus, et traxit rete in terram, plenum magnis píscibus centum quinquagínta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. Dicit eis Jesus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat discumbéntium interrogáre eum: Tu quis es? sciéntes, quia Dóminus est.

venit Jesus, et áccipit
nem, et dat eis, et piscem
íliter. Hoc jam tértio
nifestátus est Jesus di-
pulis suis, cum resurre-
set a mórtuis. Credo.

)ffertorium. Ps. 77. Por-
cœli apéruit Dóminus:
pluit illis manna, ut éde-
nt; panem cœli dedit eis:
nem Angelórum mandu-
vit homo, allelúja.

Secreta.

acrifícia, Dómine, paschá-
libus gaúdiis immolámus:
ibus Ecclésia tua mirabí-
er et páscitur et nutrítur.
r Dóminum.

ontra persecut. Ecclesiæ.
Secreta.

)rótege nos, Dómine, tuis
mystériis serviéntes: ut
vínis rebus inhæréntes, et
rpore tibi famulémur, et
ente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

)blátis, quǽsumus Dómi-
ne, placáre munéribus:
fámulum tuum N. quem
astórem Ecclésiæ tuæ præ-
sse voluísti, assídua pro-
ctióne gubérna. Per Dó-
inum nostrum.

Communio. Rom. 6. Chri-
tus resúrgens ex mórtuis,
am non móritur, allelúja:
nors illi *ultra non dominá-*
itur, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Ab omni nos, quǽsumus Dómine, vetustáte purgátos: sacraménti tui venerándа percéptio in novam tránsferat creatúram: Qui vivis et regnas.

Contra persecut. Ecclesiæ.
Postcommunio.

Quǽsumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commisso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta.

Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Sap. 10.

Victrícem manum tuam, Dómine, laudavérunt páriter, allelúja: quia sapiéntia apéruit os mutum, et linguas infántium fecit disértas, allelúja, allelúja. Ps. 97. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti: da, ut renátis fonte baptísmatis, una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 347.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 8. e.

IN diébus illis: Angelus Dómini locútus est ad Philíppum, dicens: Surge, et vade contra meridiánum, ad viam, quæ descéndit ab Jerúsalem in Gazam: hæc est desérta. Et surgens ábiit. Et ecce vir Æthiops eunúchus, potens Candácis regínæ Æthíopum, qui erat super omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúsalem: et revertebátur sedens super currum suum, legénsque Isaíam prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, et adjúnge te ad currum istum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Isaíam prophétam, et dixit: Putásne intélligis, quæ legis? Qui ait: Et quómodo possum, si non áliquis osténderit mihi? Rogavítque Philíppum, ut ascénderet, et sedéret secum. Locus autem Scriptúræ, quam legébat, erat hic: Tamquam ovis ad occisiónem ductus est: et sicut agnus coram tondénte se, sine voce, sic non apéruit os suum. In humilitáte judícium ejus sublátum est. Generatiónem ejus quis enarrábit, quóniam tollétur de terra vita ejus? Respóndens autem eunúchus Philíppo, dixit: Obsecro te, de quo prophéta dicit hoc? de se, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os suum, et incípiens a Scriptúra ista, evangelizávit illi Jesum. Et dum irent per viam, venérunt ad quamdam aquam: et ait eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et respóndens, ait: Credo, Fílium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descendérunt utérque in aquam, Philíppus, et eunúchus, et baptizávit eum. Cum autem ascendíssent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, et ámplius non vidit eum eunúchus. Ibat autem per viam suam gaudens. Philíppus autem invéntus est in Azóto, et pertránsiens evangelizábat civitátibus cunctis (donec veníret Cæsa-

m) nomen Dómini Jesu risti.

raduale. Ps. 117. Hæc s, quam fecit Dóminus: ultémus, et lætémur in ℣. Lápidem, quem re-bavérunt ædificántes, factus est in caput án-i: a Dómino factum est id, et est mirábile in ócu-nostris.

lleluja, allelúja. Surréxit Christus, qui ávit ómnia, et misértus humáno géneri.

equentia. Victimæ pa-áli. ut in Dominica Pa-æ. pag. 341.

Sequéntia sancti Evan-élii secúndum Joánnem.

Joann. 20. c.

illo témpore: María sta-bat ad monuméntum fo-, plorans. Dum ergo fle-, inclinávit se, et prospé-in monuméntum: et vidit os Angelos in albis, se-ntes, unum ad caput, et um ad pedes, ubi pósi-n fúerat corpus Jesu. Di-nt ei illi: Múlier, quid oras? Dicit eis: Quia tu-runt Dóminum meum: et scio, ubi posuérunt eum. ec cum dixísset, convérsa t retrórsum, et vidit Je-m stantem; et non sciébat ia Jesus est. Dicit ei Je-s: *Múlier, quid ploras? em quæris? Illa exísti*-mans quia hortulánus esset, dicit ei: Dómine, si tu sustu-lísti eum, dícito mihi ubi posuísti eum: et ego eum tollam. Dicit ei Jesus: María. Convérsa illa, dicit ei: Rabbóni (quod dícitur Magíster). Dicit ei Jesus: Noli me tángere, nondum enim ascéndi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, et dic eis: Ascéndo ad Patrem meum, et Patrem vestrum: Deum meum, et Deum vestrum. Venit María Magdaléne annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi.

Credo.

Offertorium. Exodi 13. In die solemnitátis vestræ, dicit Dóminus, indúcam vos in terram fluéntem lac et mel, allelúja.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera populórum tuórum propítius: ut confessióne tui nóminis et baptísmate renováti, sempitérnam beatitúdinem consequántur. Per Dóminum.

Altera Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 349.

Communio. 1. Petr. 2. Pópulus acquisitiónis, annuntiáte virtútes ejus, allelúja: qui vos de ténebris vocávit in admirábile lumen suum, allelúja.

Postcommunio.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: ut redemptiónis nostræ sacrosáncta commércia, et vitæ nobis cónferant præséntis auxílium, et gaúdia sempitérna concílient. Per Dóminum.

Altera Postcommunio. Quǽsumus. vel Hæc nos. p. 349.

Feria Sexta.

Statio ad S. Mariam ad Martyres.

Introitus Ps. 77.

Edúxit eos Dóminus in spe, allelúja: et inimícos eórum opéruit mare, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti: da méntibus nostris; ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per Dóminum.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 347.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 3. d.

Caríssimi: Christus semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit: qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noë, cum fabricarétur arca, in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam. Quod et vos nunc símilis formæ salvos facit baptísma: non carnis depositio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per resurrectiónem Jesu Christi Dómini nostri, qui est in déxtera Dei.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 95. Dícite in géntibus: quia Dóminus regnávit in ligno.

Sequentia. Victimæ pascháli. ut in Dominica Paschæ. pag. 341.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 28. d.

IN illo témpore: Undecim discípuli abiérunt in Galilǽam, in montem, ubi con-

stitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt: quidam autem dubitavérunt. Et accédens Jesus locútus est eis, dicens: Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra. Eúntes ergo, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi. Credo.

Offertorium. Exodi 12. Erit vobis hæc dies memoriális, allelúja: et diem festum celebrábitis solémnem Dómino in progénies vestras: legítimum sempitérnum diem, allelúja, allelúja, allelúja.

Secreta.

Hóstias, quǽsumus Dómine, placátus assúme: quas et pro renatórum expiatióne peccáti deférimus, et pro acceleratióne cæléstis auxílii. Per Dóminum.

Altera Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 349.

Comúnio. Matth. 28. Data est mihi omnis potéstas in cœlo, et in terra, allelúja: eúntes, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nó[mine] Patris, et Fílii, et Spí[ritus] sancti, allelúja, alle[lúja].

Postcommunio.

Réspice, quǽsumus Dómine, pópulum tuum: et quem ætérnis dignátus es renováre mystériis, a temporálibus culpis dignánter absólve. Per Dñm.

Altera Postcomúnio. Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 349.

Sabbato in Albis.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Introitus. Ps. 104.

Edúxit Dóminus pópulum suum in exsultatióne, allelúja: et eléctos suos in lætítia, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiáte inter gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui festa paschália venerándo égimus; per hæc contíngere ad gaúdia ætérna mereámur. Per Dóminum.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 347.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petri 2.

Caríssimi: Deponéntes ígitur omnem malítiam, et omnem dolum, et simula-

tiónes, et invídias, et omnes detractiónes, sicut modo géniti infántes, rationábile, sine dolo lac concupíscite: ut in eo crescátis in salútem: si tamen gustástis, quóniam dulcis est Dóminus. Ad quem accedéntes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, a Deo autem eléctum, et honorificátum: et ipsi tamquam lápides vivi superædificámini, domus spirituális, sacerdótium sanctum, offérre spirituáles hóstias, acceptábiles Deo per Jesum Christum. Propter quod cóntinet Scriptúra: Ecce pono in Sion lápidem summum augulárem, eléctum, pretiósum: et qui credíderit in eum, non confundétur. Vobis ígitur honor credéntibus: non credéntibus autem lapis, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli, et lapis offensiónis, et petra scándali his, qui offéndunt verbo, nec credunt in quo et pósiti sunt. Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis: ut virtútes annuntiétis ejus, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. Qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei: qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti.

℟ Ab hac die usque ad Octavam Pentecostes, tam in Officio de Tempore, quam de Sanctis, non dicitur Graduale: sed ejus loco dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúja, ordine infrascripto: præterquam in Missis Rogationum, et Vigiliæ Pentecostes, in quibus dicitur unum Allelúja, cum uno Versu: similiter et post quamlibet Lectionem in Sabbato Quatuor Temp. post Pentec. Alio tempore usque ad Septuages. quando dicitur Graduale, dicuntur tria Allelúja post Graduale, bis ante Versum et semel post Versum: cum autem dicitur Sequentia Allelúja, quod dicendum esset post Versum, dicitur post Sequentiam.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. Allelúja. ℣. Ps. 112. Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini.

Sequentia. Victimæ paschāli. ut in Dominica Paschæ. pag. 341.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joánnem. Joan. 20.

IN illo témpore: Una sábbati, María Magdaléne venit mane, cum adhuc tenebræ essent, ad monuméntum: et vidit lápidem sublátum a monuménto. Cucúr-

ergo, et venit ad Simó-
n Petrum, et ad álium
cípulum, quem amábat
us, et dicit illis: Tulé-
t Dóminum de monu-
nto, et nescímus ubi po-
runt eum. Exiit ergo
rus, et ille álius discí-
us, et venérunt ad mo-
néntum. Currébant au-
i duo simul, et ille álius
cípulus præcucúrrit cí-
s Petro, et venit primus
monuméntum. Et cum
inclinásset, vidit pósita
teámina, non tamen in-
ívit. Venit ergo Simon
trus sequens eum, et in-
ívit in monuméntum, et
dit linteámina pósita, et
dárium, quod fúerat su-
r caput ejus, non cum
teamínibus pósitum, sed
parátim involútum in
um locum. Tunc ergo in-
ívit et ille discípulus, qui
nerat primus ad monu-
entum: et vidit, et crédi-
: nondum enim sciébant
riptúram, quia oportébat
m a mórtuis resúrgere.
Credo.

Offertorium. Ps. 117. Be-
dictus, qui venit in nó-
ne Dómini: benedíximus
bis de domo Dómini: De-
Dóminus, et illúxit no-
s, allelúja, allelúja.

Secreta.

*oncéde, quǽsumus Dó-
mine, semper nos per* hæc mystéria paschália gratulári: ut contínua nostræ reparatiónis operátio, perpétuæ nobis fiat causa lætítiæ. Per Dóminum.

Alia Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 349.

Communio. Gal. 3. Omnes qui in Christo baptizáti estis, Christum induístis, allelúja.

Postcommunio.

Redemptiónis nostræ múnere vegetáti, quǽsumus Dómine: ut hoc perpétuæ salútis auxílio, fides semper vera profíciat. Per Dóminum nostrum.

Altera Postcommunio. Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 349.

Dominica in Albis.

In Octava Paschæ.

Statio ad sanctum Pancratium.

Introitus. 1. Petr. 2.

Quasi modo géniti infántes, allelúja: rationábiles, sine dolo lac concupíscite, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 80. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui paschália festa perégimus; hæc, te largiénte, móribus, et vita teneámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. 1. Joañ. 5.

Caríssimi: Omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: et hæc est victória, quæ vincit mundum, fides nostra. Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit, quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam, et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua, et sánguine. Et Spíritus est, qui testificátur, quóniam Christus est véritas. Quóniam tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, et aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est: quóniam hoc est testimónium Dei, quod majus est: quóniam testificátus est de Fílio suo. Qui credit in Fílium Dei, habet testimónium Dei in se

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 28. In die resurrectiónis meæ, dicit Dóminus, præcédam vos in Galilǽam. Allelúja.

℣. Joann. 20. Post dies octo, jánuis clausis, stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit: Pax vobis. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 20. e.

In illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Hæc cum dixísset, insufflávit: et dixit eis: Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis: et quorum retinuéritis, reténta sunt. Thomas autem unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, íterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis,

tetit in médio, et dixit:
: vobis. Deinde dicit
›mæ: Infer digitum tu-
huc, et vide manus me-
et affer manum tuam,
nitte in latus meum: et
esse incrédulus, sed
lis. Respóndit Thomas,
lixit ei: Dóminus meus,
Deus meus. Dixit ei Je-
: Quia vidísti me, Tho-
, credidísti: beáti, qui
vidérunt, et credidé-
t. Multa quidem et ália
na fecit Jesus in conspé-
discipulórum suórum,
e non sunt scripta in li-
hoc. Hæc autem scri-
sunt, ut credátis, quia
us est Christus Fílius
i: et ut credéntes, vitam
beátis in nómine ejus.
Credo.

Offertorium. Matth. 28. An-
lus Dómini descéndit de
lo, et dixit muliéribus:
iem quǽritis, surréxit sic-
dixit, allelúja.

Secreta.

úscipe múnera, Dómine,
quǽsumus, exsultántis
clésiæ: et cui causam
nti gaúdii præstitísti, per-
tuæ fructum concéde læ-
iæ. Per Dóminum.

Comúnio. Joañ. 20. Mitte
anum tuam, et cognósce
ca clavórum, allelúja: et
li *esse incrédulus, sed*
délis, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Quǽsumus Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti; et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum.

℣ A Feria secunda post Octavam Paschæ usque ad Ascensionem, post Orationem diei dicuntur Orationes sequentes, nisi sit Festum Duplex.

De beata Maria. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Contra persecut. Ecclesiæ. Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, per-

véniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

De beata Maria. Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem, et pacem.

Contra persecut. Ecclesiæ. Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

De beata Maria. Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne, hæc tuæ obtúlimus majestáti.

Contra persecut. Ecclesiæ. Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commisso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dñm.

Dominica Secunda post Pascha.

Introitus. Ps. 32.

Misericórdia Dómini plena est terra, allelúja: verbo Dómini cœli firmáti sunt, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexísti: fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam; ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gaúdiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem Dóminum.

Aliæ Orationes. Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. Deus ómnium. ut supra pag. 357.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 2. d.

Caríssimi: Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum, ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus: qui cum maledicerétur, non maledicébat: cum paterétur, non comminabátur: tradébat autem judicánti se injúste: qui peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum: ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus: cujus livóre sanáti estis. Erátis enim sicut oves errántes, sed convérsi estis nunc ad pastórem et epíscopum animárum vestrárum.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 24. Cognovérunt discípuli Dóminum Jesum in fractióne panis. Allelúja.

℣. Joann. 10. Ego sum pastor bonus: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit: et lupus rapit, et dispérgit oves: mercenárius autem fugit, quia mercenárius est, et non pértinet ad eum de óvibus. Ego sum pastor bonus: et cognósco meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnósco Patrem: et ánimam meam pono pro óvibus meis. Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli: et illas opórtet me addúcere, et vocem meam aúdient, et fiet unum ovíle, et unus pastor. Credo.

Offertorium. Ps. 62. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo: et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Secreta.

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem sacra semper oblátio: ut, quod agit mystério, virtúte perfíciat. Per Dñm.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Communio. Joañ. 10. Ego sum pastor bonus, allelúja: et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut vivificatiónis tuæ grátiam consequéntes, in tuo sem-

per múnere gloriémur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm. Sumptis Dómine. et Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. p. 358.

Dominica Tertia post Pascha.

Introitus. Ps. 65.

Jubiláte Deo omnis terra, allelúja: psalmum dícite nómini ejus, allelúja: date glóriam laudi ejus, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine! in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis: da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea quæ sunt apta, sectári. Per Dóminum.

Aliæ Orationes. Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 357.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 2. b.

Caríssimi: Obsecro vos tamquam ádvenas, et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam, conversatiónem vestram inter gentes habéntes bonam: ut in eo, quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, gloríficent Deum in die visitatiónis. Subjécti ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum: sive regi, quasi præcelléntí; sive dúcibus, tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum: quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam: quasi líberi, et non quasi velámen habéntes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei. Omnes honoráte: fraternitátem dilígite: Deum timéte: regem honorificáte. Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis, et modéstis, sed étiam dýscolis. Hæc est enim grátia: in Christo Jesu Dómino nostro.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 110. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo. Allelúja.

℣. Luc. 24. Oportébat pati Christum, et resúrgere a mórtuis: et ita intráre in glóriam suam. Allelúja.

Sequéntia sancti Evan-
lii secúndum Joánnem.

Joann. 16. b.

illo témpore: Dixit Je-
ıus discípulis suis: Mó-
ım, et jam non vidébitis
: et íterum módicum, et
ébitis me: quia vado ad
trem. Dixérunt ergo ex
cípulis ejus ad ínvicem:
id est hoc, quod dicit no-
: Módicum: et non vidé-
s me: et íterum módi-
n, et vidébitis me, et
a vado ad Patrem? Di-
ant ergo: Quid est hoc,
od dicit: Módicum? nescí-
s, quid lóquitur. Cognó-
autem Jesus, quia volé-
ıt eum interrogáre, et
it eis: De hoc quǽritis
er vos, quia dixi: Módi-
n, et non vidébitis me: et
um módicum, et vidébi-
me. Amen, amen dico
is: quia plorábitis, et
itis vos, mundus autem
ıdébit: vos autem contri-
bímini, sed tristítia ve-
t vertétur in gaúdium.
lier cum parit, tristítiam
et, quia venit hora ejus:
ı autem pepérerit púe-
ı, jam non méminit pres-
æ propter gaúdium, quia
us est homo in mundum.
vos ígitur nunc quidem
titiam habétis, íterum
em vidébo vos, et gau-
it cor vestrum: et gaú-
dium vestrum nemo tollet
a vobis. Credo.

Offertorium. Ps. 145. Lauda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo, quámdiu ero, allelúja.

Secreta.

His nobis, Dómine, mystériis conferátur, quo terréna desidéria mitigántes, discámus amáre cœléstia. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Communio. Joañ. 16. Módicum, et non vidébitis me, allelúja: íterum módicum, et vidébitis me, quia vado ad Patrem, allelúja, allel.

Postcommunio.

Sacraménta quæ súmpsimus, quǽsumus Dómine: et spirituálibus nos instaúrent aliméntis, et corporálibus tueántur auxíliis. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. Sumptis Dómine. et Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. p. 358.

Dominica Quarta post Pascha.

Introitus. Ps. 97.

Cantáte Dómino cánticum novum, allelúja: quia mirabília fecit Dóminus, allelúja: ante conspé-

ctum géntium revelávit justítiam suam, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Salvávit sibi déxtera ejus: et bráchium sanctum ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis: da pópulis tuis id amáre quod prǽcipis, id desideráre quod promíttis; ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gaúdia. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes. Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 357.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 1. c.

Caríssimi: Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus. Scitis, fratres mei dilectíssimi. Sit autem omnis homo velox ad audiéndum: tardus autem ad loquéndum, et tardus ad iram. Ira enim viri, justítiam Dei non operátur. Propter quod abjiciéntes omnem immundítiam, et abundántiam malítiæ, in mansuetúdine suscípite ínsitum verbum, quod potest salváre ánimas vestras.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me. Allelúja.
℣. Rom. 6. Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur: mors illi ultra non dominábitur. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vado ad eum, qui misit me: et nemo ex vobis intérrogat me: Quo vadis? Sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum. Sed ego veritátem dico vobis: éxpedit vobis ut ego vadam: si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos: si autem abíero, mittam eum ad vos. Et cum vénerit ille, árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício. De peccáto quidem, quia non credidérunt in me: de justítia vero, quia ad Patrem vado, et jam non vidébitis me: de judício autem, quia princeps hujus mundi jam judicátus est. Adhuc multa hábeo vobis dícere: sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritá-

tis, docébit vos omnem veritátem. Non enim loquétur a semetípso: sed quæcúmque aúdiet, loquétur, et quæ ventúra sunt, annuntiábit vobis. Ille me clarificábit: quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis. Credo.

Offertorium. Ps. 65. Jubiláte Deo univérsa terra, psalmum dícite nómini ejus: veníte, et audíte, et narrábo vobis, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimæ meæ, allelúja.

Secreta.

Deus, qui nos per hujus sacrifícii veneránda commércia, uníus summæ divinitátis partícipes effecísti: præsta, quǽsumus; ut, sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Comunio. Joañ. 16. Cum vénerit Paráclitus Spíritus veritátis, ille árguet mundum de peccáto, et de justítia, et de judício, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Adésto nobis, Dómine Deus noster: ut per hæc, quæ fidéliter súmpsimus, et purgémur a vítiis, et a perículis ómnibus eruámur. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. Sumptis Dómine. et Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. p. 358.

Dominica Quinta post Pascha.

Introitus. Isai. 48. d.

Vocem jucunditátis annuntiáte, et audiátur, allelúja: annuntiáte usque ad extrémum terræ: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúja, allelúja.

Ps. 65. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: date glóriam laudi ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dñm.

Aliæ Orationes. Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 357.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 1. d.

Caríssimi: Estóte factóres verbi, et non auditóres tantum: falléntes vosmetípsos. Quia si quis audítor est verbi, et non factor: hic comparábitur viro consideránti vultum nativitátis suæ in spéculo: considerávit enim se, et ábiit, et statim

oblítus est, qualis fúerit. Qui autem perspéxerit in legem perféctam libertátis, et permánserit in ea, non audítor obliviósus factus, sed factor óperis: hic beátus in facto suo erit. Si quis autem putat se religiósum esse, non refrǽnans linguam suam, sed sedúcens cor suum, hujus vana est relígio. Relígio munda, et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo.

Allelúja, allelúja.

℣. Surréxit Christus, et illúxit nobis, quos redémit sánguine suo. Allelúja.

℣. Joann. 16. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 16. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo: Pétite, et accipiétis, ut gaúdium vestrum sit plenum. Hæc in provérbiis locútus sum vobis. Venit hora, cum jam non in provérbiis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiábo vobis. In illo die in nómine meo petétis: et non dico vobis, quia ego rogábo Patrem de vobis: ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, quia ego a Deo exívi. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Dicunt ei discípuli ejus: Ecce nunc palam lóqueris, et provérbium nullum dicis. Nunc scimus, quia scis ómnia, et non opus est tibi, ut quis te intérroget: in hoc crédimus, quia a Deo exísti. Credo.

Offertorium. Ps. 65. Benedícite gentes Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, et misericórdiam suam a me, allelúja.

Secreta.

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per hæc piæ devotiónis offícia, ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Communio. Ps. 95. Cantáte Dómino, allelúja: cantáte Dómino, et benedícite nomen ejus: bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Tríbue nobis, Dómine, cœléstis mensæ virtúte satiátis: et desideráre quæ recta sunt, et desideráta percípere. Per Dóminum.

Aliæ Postcomm. Sumptis Dómine. et Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. p. 358.

In Litaniis majoribus.

¶ In Festo S. Marci Evangelistæ, Statio ad S. Petrum. Et in minoribus ante Ascensionem, Feria ii. Rogationum, Statio ad S. Mariam majorem. Feria iii. Statio ad S. Joañem in Laterano. Feria iv. Statio ad S. Petrum.

¶ Sequens Missa dicitur in Litaniis majoribus et minoribus ad Processionem, sine commem. Festi occurrentis. In Feriis autem Rogationum, in Missis privatis, si dicitur de Sancto, fit commem. Rogationum: si dicitur de Rogationibus, fit coñem. Festi occurr. Feria vero iii. si Festum non occurrat, dicatur Missa de Rogationibus, sine Glória in excélsis. licet in Officio dictum sit Te Deum, et Oratio Dominicæ.

Introitus. Ps. 17.

Exaudívit de templo sancto suo vocem meam, allelúja: et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Díligam te, Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. ℣. Glória Patri.

In hac Missa non dicitur Glória in excélsis. neque Credo.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes. Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. ut supra. 357.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 5. d.

Caríssimi: Confitémini altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rur-

sum orávit: et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum: scire debet, quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

Allelúja.

℣. Ps. 117. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, et non hábeo quod ponam ante illum: et ille deíntus respóndens, dicat: Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans: dico vobis, etsi non dabit illi surgens, eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: numquid pórriget illi scorpiónem? Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris: quanto magis Pater vester de cœlo dabit spíritum bonum peténtibus se?

Offertorium. Ps. 108. Confitébor Dómino nimis in ore meo: et in médio multórum laudábo eum, qui ástitit a dextris paúperis: ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam, allelúja.

Secreta.

Hæc múnera, quǽsumus Dómine, et víncula nostræ pravitátis absólvant, et tuæ nobis misericórdiæ dona concílient. Per Dñm.

Aliæ Secretæ. Tua, Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. ut supra. 358.

Et dicitur Præfatio paschalis. pag. 282 vel 317.

Communio. Luc. 11. Pétite, et accipiétis: quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et

aperiétur vobis: omnis enim qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur, allelúja.

Postcommunio.

Vota nostra, quǽsumus Dómine, pio favóre proséquere: ut dum dona tua in tribulatióne percípimus, de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Postcomm. Sumptis, Dómine. et Quǽsumus, Dómine. vel Hæc nos. ut supra. 358.

In Vigilia Ascensionis.

Si hodie occurrat Festum Simplex, fit de ipso tantum commemoratio. Si occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, Missa dicitur de Festo cum commemoratione Vigiliæ, et Rogationum. Sed in Ecclesiis Collegiatis, præter Missam de Rogationibus, dicuntur duæ Missæ, una de Festo, et alia de Vigilia.

Introitus. Isai. 48. d.

VOcem jucunditátis annuntiáte, et audiátur, allelúja: annuntiáte usque ad extrémum terræ: liberávit Dóminus pópulum suum, allelúja, allelúja. Ps. 65. Jubiláte Deo omnis terra: psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus. ℣. Glória Patri.

Et dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt, largíre supplícibus tuis: ut cogitémus, te inspiránte, quæ recta sunt; et te gubernánte, éadem faciámus. Per Dñm.

Secunda de Rogationibus.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur.

Tertia de beata Maria.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

In Ecclesiis autem Collegiatis, ubi dicitur alia quoque Missa de Rogationibus, secunda Oratio erit de B. Maria, tertia Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 357.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 4. b.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secúndum mensúram dona-

tiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres, ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

Allelúja, allelúja

℣. Surréxit Christus, et illúxit nobis, quos redémit sánguine suo. Allelúja.

℣. Joann. 16. Exívi a Patre, et veni in mundum: íterum relínquo mundum, et vado ad Patrem. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 17.

In illo témpore: Sublevátis Jesus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te: sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est autem vita ætérna: ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi, ut fáciam: et nunc clarífica me tu Pater apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti: et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti. Ego pro eis rogo, non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi: quia tui sunt: et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificátus sum in eis. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio.

Offertorium. Ps. 65. Benedícite gentes Dóminum Deum nostrum, et obaudíte vocem laudis ejus: qui pósuit

ánimam meam ad vitam, et non dedit commovéri pedes meos: benedíctus Dóminus, qui non amóvit deprecatiónem meam, et misericórdiam suam a me, allelúja.

Secreta.

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: ut per hæc piæ devotiónis offícia, ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Secunda de Rogationibus.

Secreta.

Hæc múnera, quǽsumus Dómine, et víncula nostræ pravitátis absólvant, et tuæ nobis misericórdiæ dona concílient.

Tertia de beata Maria.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem, et pacem. Per Dóminum.

Vel secunda de B. Maria, tertia Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Præfatio paschalis. pag. 282. vel pag. 317.

Communio. Ps. 95. Cantáte Dómino, allelúja: cantáte Dómino, et benedícite nomen ejus: bene nuntiáte de die in diem salutáre ejus, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Tríbue nobis, Dómine, cœléstis mensæ virtúte satiátis: et desideráre quæ recta sunt, et desideráta percípere. Per Dóminum.

Secunda de Rogationibus.

Postcommunio.

Vota nostra, quǽsumus Dómine, pio favóre proséquere: ut dum dona tua in tribulatióne percípimus, de consolatióne nostra in tuo amóre crescámus.

Tertia de beata Maria.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne, hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum.

Vel secunda de B. Maria, tertia Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 358.

Ambulavit cum Deo et non
apparuit: quia tulit... Gen. 5.
Ascendet. Mich. 2.
Ascendit. Ps. 46.
Ecce currus igneus et equi
ignei diviserunt.. IV. Reg. 2.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Act. 1.

Viri Galilǽi, quid admirámini aspiciéntes in cœlum? allelúja: quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cœlum, ita véniet, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. 46. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

℣. Glória Patri.

Oratio

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cœlos ascendísse crédimus; ipsi quoque mente in cœléstibus habitémus. Per eúmdem Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 1.

Primum quidem sermónem feci de ómnibus, o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua, præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est: quibus et prǽbuit seípsum vivum post passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum; quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies. Igitur qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes: Dómine, si in témpore hoc restítues regnum Israël? Dixit autem eis: Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte; sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judǽa, et Samaría, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est, et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Cumque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt: Viri Galilǽi, quid statis aspiciéntes in cœlum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in

cœlum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 46. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. Allelúja.
℣. Ps. 67. Dóminus in Sina in sancto, ascéndens in altum, captívam duxit captivitátem. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 16. c.

IN illo témpore: Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus: et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis: quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non crediderunt. Et dixit eis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejicient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte, sequéntibus signis.

℟ Dicto Evangelio exstinguitur Cereus paschalis, nec ulterius accenditur, nisi in Sabbato Pentecostes ad benedictionem Fontis.

Credo.

Offertorium. Ps. 46. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ, allel.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ pro Fílii tui gloriósa Ascensióne deférimus: et concéde propítius; ut a præséntibus perículis liberémur, et ad vitam perveniámus ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio. Qui post resurrectiónem. p. 284. vel 319.

Et dicitur usque ad Vigiliam Pentecostes exclusive.

Infra actionem. Communicántes, et diem sacratíssimum. pag. 286. vel 319.

Et dicitur per Octavam tantum.

Communio. Ps. 67. Psállite Dómino, qui ascéndit super cœlos cœlórum ad Oriéntem, allelúja.

Postcommunio.

Præsta nobis, quæsumus omnípotens et miséricors Deus: ut quæ visibíli-

bus mystériis suménda percépimus, invisíbili consequámur efféctu. Per Dóminum nostrum.

℣ Infra Octav. Ascensionis dicitur Missa de Ascensione nisi occurrat Festum Duplex, vel Semidupl., de quo tunc fit, cum comm. Octavæ: de Simplici autem fit tantum commemoratio. Post Orationem diei dicitur secunda Oratio de S. Maria, Concéde nos. et tertia Ecclésiæ tuæ. vel Deus, ómnium fidélium. pag. 357.

Dominica infra Octavam Ascensionis.

Introitus. Ps. 26.

Exaúdi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te, allelúja: tibi dixit cor meum, quæsívi vultum tuum, vultum tuum Dómine requíram: ne avértas fáciem tuam a me, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Dóminus illuminátio mea, et salus mea: quem timébo? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem; et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. de Ascensione tantum. Oratio. Concéde, quæsumus. pag. 371.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 4. b.

Caríssimi: Estóte prudéntes, et vigiláte in oratiónibus. Ante ómnia autem, mútuam in vobismetípsis caritátem contínuam habéntes: quia cáritas óperit multitúdinem peccatórum. Hospitáles ínvicem sine murmuratióne: unusquísque, sicut accépit grátiam, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatóres multifórmis grátiæ Dei. Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei: si quis minístrat, tamquam ex virtúte, quam adminístrat Deus: ut in ómnibus honorificétur Deus per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 46. Regnávit Dóminus super omnes gentes: Deus sedet super sedem sanctam suam. Allelúja. ℣. Joan. 14. Non vos relínquam órphanos: vado, et vénio ad vos, et gaudébit cor vestrum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 15. d. et 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimó-

nium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos: sed venit hora, ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis, ut, cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis.

Credo.

Offertorium. Ps. 46. Ascéndit Deus in jubilatióne: et Dóminus in voce tubæ, allelúja.

Secreta.

Sacrifícia nos, Dómine, immaculáta puríficent: et méntibus nostris supérnæ grátiæ dent vigórem. Per Dóminum nostrum.

Pro Ascens. Secreta. ut supra. pag. 372.

Communio. Joañ. 17. Pater, cum essem cum eis, ego servábam eos, quos dedísti mihi, allelúja: nunc autem ad te vénio: non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Repléti, Dómine, munéribus sacris: da, quǽsumus; ut in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Ascensione. Postcommunio. ut supra. pag. 372.

In Octava Ascensionis dicitur Missa sicut in die, cum una tantum Oratione, nisi occurrat Festum Simplex vel ad modum Simplicis.

℥ Feria vi. post Octavam Ascensionis, si non fuerit Festum Duplex, vel Semiduplex, Missa dicitur de Dominica præterita, cum commemoratione de S. Maria, Concéde nos. et Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. pag. 357.

De Simplici fit tantum commemoratio. Et non dicitur Credo.

Sabbato
in Vigilia Pentecostes.

Statio ad S. Joannem in Laterano.

Dicta Nona, Sacerdos et ministri induti paramentis violacei coloris, accedunt ad Altare, et facta reverentia, Sacerdos illud osculatur in medio. Deinde leguntur Prophetiæ sine titulo, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ, sicut in Sabbato sancto. Sacerdos legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epistolæ. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes sine Flectámus génua.

Prophetia prima.
Gen. 22.

In diébus illis: Tentávit Deus Abraham, et dixit

ad eum: Abraham, Abraham. At ille respóndit: Adsum. Ait illi: Tolle fílium tuum unigénitum, quem díligis, Isaac, et vade in terram visiónis: atque ibi óffeᵣes eum in holocaústum super unum móntium, quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúrgens, stravit ásinum suum: ducens secum duos júvenes, et Isaac fílium suum. Cumque concidísset ligna in holocaústum, ábiit ad locum, quem præcéperat ei Deus. Die autem tértio, elevátis óculis, vidit locum procul: dixítque ad púeros suos: Expectáte hic cum ásino: ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoravérimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocaústi, et impósuit super Isaac fílium suum: ipse vero portábat in mánibus ignem, et gládium. Cumque duo pérgerent simul, dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respóndit: Quid vis, fili? Ecce, inquit, ignis, et ligna: ubi est víctima holocaústi? Dixit autem Abraham: Deus providébit sibi víctimam holocaústi, fili mi. Pergébant ergo páriter: et venérunt ad locum, quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit: cumque alligásset Isaac fílium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extendítque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret fílium suum. Et ecce Angelus Dómini de cœlo clamávit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respóndit: Adsum. Dixítque ei: Non exténdas manum tuam super púerum, neque fácias illi quidquam: nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercísti unigénito fílio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, vidítque post tergum aríetem inter vepres hæréntem córnibus, quem assúmens óbtulit holocaústum pro fílio. Appellavítque nomen loci illíus, Dóminus videt. Unde usque hódie dícitur: In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abraham secúndo de cœlo, dicens: Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus: quia fecísti hanc rem, et non pepercísti fílio tuo unigénito propter me: benedícam tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in líttore maris: possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedísti voci meæ. Revérsus est Abraham ad púeros suos, abierúntque

Bersabée simul, et habitávit ibi.

Qua finita, Sacerdos dicit:

Orémus. Oratio.

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui ópere, humáno géneri obediéntiæ exémpla præbuísti: concéde nobis, et nostræ voluntátis pravitátem frángere, et tuórum præceptórum rectitúdinem in ómnibus adimplére. Per Dóminum nostrum.

Prophetia secunda.
Exodi 14. f. et 15.

IN diébus illis: Factum est in vigília matutína, et ecce respíciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et nubis, interfécit exércitum eórum: et subvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii: Fugiámus Israélem; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam super mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios super currus, et équites eórum. Cumque extendísset Móyses manum contra mare, revérsum est primo dilúculo ad priórem locum: fugientibúsque Ægýptiis occurrérunt aquæ, et invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversǽque sunt aquæ, et operuérunt currus, et équites cuncti exércitus Pharaónis, qui sequéntes ingréssi fúerant mare: nec unus quidem supérfuit ex eis. Fílii autem Israël perrexérunt per médium sicci maris, et aquæ eis erant quasi pro muro a dextris et a sinístris: liberavítque Dóminus in die illa Israël de manu Ægyptiórum. Et vidérunt Ægýptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercúerat Dóminus contra eos: timuítque pópulus Dóminum, et credidérunt Dómino, et Móysi servo ejus. Tunc cécinit Móyses, et fílii Israël carmen hoc Dómino, et dixérunt:

Tractus. Exodi 15. Cantémus Dómino: glorióse enim honorificátus est: equum, et ascensórem projécit in mare: adjútor, et protéctor factus est mihi in salútem.

℣. Hic Deus meus, et honorificábo eum: Deus patris mei, et exaltábo eum.

℣. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Orémus. Oratio.

Deus, qui primis tempóribus impléta mirácula novi testaménti luce reserásti, ut et mare rubrum forma sacri fontis exsístere et liberáta plebs ab Ægy ptíaca servitúte, christiá

pópuli sacraménta præférret: da, ut omnes gentes Israélis privilégium mérito fídei consecútæ, Spíritus tui participatióne regeneréntur. Per Dóminum . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Prophetia tertia.

Deut. 31. f.

IN diébus illis: Scripsit Móyses cánticum, et dócuit fílios Israël. Præcepítque Dóminus Jósue fílio Nun, et ait: Confortáre, et esto robústus: tu enim introdúces fílios Israël in terram, quam pollícitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Móyses verba legis hujus in volúmine, atque complévit: præcépit Levítis, qui portábant arcam fœderis Dómini, dicens: Tóllite librum istum, et pónite eum in látere arcæ fœderis Dómini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimónium. Ego enim scio contentiónem tuam, et cervícem tuam duríssimam. Adhuc vivénte me, et ingrediénte vobíscum, semper contentióse egístis contra Dóminum: quanto magis cum mórtuus fúero? Congregáte ad me omnes majóres natu per tribus vestras, atque doctóres, et loquar audiéntibus eis sermónes istos, et invocábo contra eos cœlum, et terram. Novi enim quod post mortem meam iníque agétis, et declinábitis cito de via, quam præcépi vobis: et occúrrent vobis mala in extrémo témpore, quando fecéritis malum in conspéctu Dómini, ut irritétis eum per ópera mánuum vestrárum. Locútus est ergo Móyses, audiénte univérso cœtu Israël, verba cárminis hujus, et ad finem usque complévit.

Tractus. Deut. 32. Atténde cœlum et loquar: et aúdiat terra verba ex ore meo. ℣. Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et descéndant sicut ros verba mea. ℣. Sicut imber super gramen, et sicut nix super fœnum: quia nomen Dómini invocábo.
℣. Date magnitúdinem Deo nostro: Deus, vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia. ℣. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus, et sanctus Dóminus.

Orémus. Oratio.

Deus glorificátio fidélium, et vita justórum, qui per Móysen fámulum tuum nos quoque modulatióne sacri cárminis erudísti: univérsis géntibus misericórdiæ tuæ munus operáre, tribuéndo

beatitúdinem, auferéndo terrórem; ut quod pronuntiátum est ad supplícium, in remédium transferátur ætérnum. Per Dóminum.

Prophetia quarta.

Isaiæ 4.

Apprehéndent septem mulíeres virum unum in die illa, dicéntes: Panem nostrum comedémus, et vestiméntis nostris operiémur: tantúmmodo invocétur nomen tuum super nos, aufer oppróbrium nostrum. In die illa erit germen Dómini in magnificéntia, et glória, et fructus terræ sublímis, et exsultátio his, qui salváti fúerint de Israël. Et erit: Omnis qui relíctus fúerit in Sion, et resíduus in Jerúsalem, sanctus vocábitur, omnis qui scriptus est in vita in Jerúsalem. Si ablúerit Dóminus sordes filiárum Sion, et sánguinem Jerúsalem láverit de médio ejus, in spíritu judícii, et spíritu ardóris. Et creábit Dóminus super omnem locum montis Sion, et ubi invocátus est, nubem per diem, et fumum, et splendórem ignis flammántis in nocte: super omnem enim glóriam protéctio. Et tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æstu, et in securitátem, et absconsiónem a túrbine, et a plúvia.

Tractus. Isaiæ 5. Vínea facta est dilécto in cornu, in loco úberi. ℣. Et macériam circúmdedit, et circumfódit: et plantávit víneam Sorec, et ædificávit turrim in médio ejus. ℣. Et tórcular fodit in ea: vínea enim Dñi Sábaoth, domus Israël est.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per únicum Fílium tuum, Ecclésiæ tuæ demonstrásti te esse cultórem, omnem pálmitem, fructum in eódem Christo tuo, qui vera vitis est, afferéntem, cleménter éxcolens, ut fructus ámerat amplióres: fidélibus tuis, quos velut víneam ex Ægýpto per fontem baptísmi transtulísti, nullæ peccatórum spinæ præváleant; ut Spíritus tui sanctificatióne muníti, perpétua fruge diténtur. Per eúmdem Dóminum .. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Prophetia quinta. Audi Israël mandáta vitæ. p. 241.

Orémus. Oratio.

Deus, qui nobis per prophetárum ora præcepísti temporália relínquere, atque ad ætérna festináre: da fámulis tuis; ut, quæ a te jussa cognóvimus, implére cœlésti inspiratióne valeámus. Per Dóminum.

Prophetia sexta. In diébus illis: Facta est super me. pag. 242.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus virtútum, qui collápsa réparas, et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum.

℣ His expletis, Celebrans accipit pluviale violaceum, et descendendo ad fontem cantatur

Tractus. Ps. 41. Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Sitivit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

℣. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte, dum dícitur mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?

Deinde Sacerdos antequam intret ad benedictionem fontis, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui solemnitátem doni sancti Spíritus cólimus, cœléstibus desidériis accénsi, fontem vitæ sentiámus. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Deinde proceditur ad benedictionem fontis, ut supra in Sabbato S. pag. 249.

℣ Ubi vero non fuerint fontes, finita sexta Prophetia cum sua Oratione, Celebrans deponit casulam, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litaniæ a duobus cantoribus in medio Chori, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad ℣. Peccatóres, Te rogámus. Sacerdos, et ministri surgunt, et accedentes ad sacristiam, induuntur paramentis rubeis, et accenduntur luminaria circa Altare. In fine Litaniarum cantantur solemniter Kýrie eléison. pro Missa, et repetuntur, ut moris est. Quo incepto, Sacerdos cum ministris procedit ad Altare, et facit Confessionem: deinde ascendens, illud osculatur, et incensat more solito. Finitis Kýrie eléison. incipit solemniter Glória in excélsis Deo. et campanæ pulsantur.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 19.

IN diébus illis: Factum est, cum Apóllo esset Corínthi, ut Paulus peragrátis superióribus pártibus veníret Ephesum, et inveníret quosdam discípulos: dixítque ad eos: Si Spíritum sanctum accepístis credéntes? At illi dixérunt ad eum: Sed neque si Spíritus sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizáti estis? Qui dixérunt: In Joánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Joánnes baptizávit baptísmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est, in Jesum. His audítis, baptizáti sunt in nómine Dómini Jesu. Et cum imposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophetábant. Erant autem omnes viri fere duódecim. Introgréssus autem synagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menses, dísputans, et suádens de regno Dei.

Allelúja.

℣. Ps. 106. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Non repetitur Allelúja, sed immediate sequitur

Tractus. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli.

℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed incensum tantum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 14. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si dilígitis me, mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea, et servat ea: ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo;

et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

Non dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 103. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et renovábis fáciem terræ: sit glória Dómini in sǽcula, allelúja.

Secreta.

Múnera, quǽsumus Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Præfatio. Qui ascéndens super omnes cœlos. p. 287. vel 319.

Infra actionem. Comunicántes, et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes. et Hanc ígitur oblatiónem. ut supra post Præfationem ejusdem solemnitatis. pag. 289. et 320.

Et dicuntur usque ad sequens Sabbatum inclusive.

Communio. Joañ. 7. Ultimo festivitátis die dicébat Jesus: Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fœcúndet. Per Dóminum . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

℥ In Missis privatis hujus Vigiliæ, omissis Prophetiis, Orationibus et Litaniis, Missa absolute incipitur ab Introitu sequenti.

Introitus. Ezech. 36.

Cum sanctificátus fúero in vobis, congregábo vos de univérsis terris: et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris: et dabo vobis spíritum novum, allelúja, allelúja.

Ps. 33. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Deinde dicitur Kýrie eléison. Glória in excélsis.

Oratio. Præsta, quǽsumus. ut supra. pag. 379.

Dedit Dñs Moysi duas tabulas
testimonii lapideas. Ex. 31, 18.
Ut tempus affuit, quo sol refulsit,
accensus est ignis. 2. Mach. 1, 22.

MINICA PENTECOSTES.

ad S. Petrum.

ntroitus. Sap. 1.

Píritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cóntinet iéntiam habet voja, allelúja, alle-
57. Exsúrgat Dessipéntur inimíci giant qui odérunt cie ejus.
Patri.

Oratio.

ui hodiérna die fidélium sancti lustratióne docuíbis in eódem Spísápere; et de ejus onsolatióne gauDóminum .. in uniem Spíritus san-

ctuum Apostoló-
Act. 2.

mpleréntur dies cóstes, erant oípuli páriter in co: et factus est cœlo sonus, tameniéntis spíritus s: et replévit tom ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúsalem habitántes Judǽi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cœlo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes: Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilǽi sunt? Et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi, et Medi, et Ælamítæ, et qui hábitant Mesopotámiam, Judǽam, et Cappadóciam, Pontum, et Asiam, Phrýgiam, et Pamphýliam, Ægýptum, et partes Líbyæ, quæ est circa Cyrénen, et ádvenæ Románi, Judǽi quoque, et Prosélyti, Cretes, et Arabes: audívimus eos loquéntes nostris linguis magnália Dei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 103. Emítte Spíritum tuum et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia.

Veni sancte Spíritus, et emítte cœlitus lucis tuæ rádium.

Veni pater paúperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in æstu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est saúcium.

Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, da salútis éxitum, da perénne gaúdium. Amen. Allelúja.

Et dicitur quotidie usque ad sequens Sabbatum inclusive.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 14. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus; sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis quia ego dixi vobis: Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem; quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat: ut cum factum fúerit, credátis. Jam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognó-

scat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio. Credo.

Offertorium. Ps. 67. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo quod est in Jerúsalem, tibi ófferent reges múnera, allelúja.

Secreta.

Múnera, quæsumus Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Præfatio. Qui ascéndens. Communicántes. et Hanc ígitur. pag. 287. vel 319.

Communio. Act. 2. Factus est repénte de cœlo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes, allelúja: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, loquéntes magnália Dei, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fœcúndet. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

℥ Infra Octavam Pentecostes non fit de aliquo Festo Duplici, vel Semiduplici, sed Duplicia quæ transferri possunt, post Octavam celebrantur: de Duplici quod transferri nequeat, de Semiduplici et de Simplici occurrente post triduum fit commemoratio tantum.

Feria Secunda post Pentecosten.

Statio ad S. Petrum ad Vincula.

Introitus. Ps. 80.

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra melle saturávit eos, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum: concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 10. f.

In diébus illis: Apériens Petrus os suum, dixit: Viri fratres, nobis præcépit Dóminus prædicáre pópulo: et testificári, quia ipse est, qui constitútus est a Deo judex vivórum et mortuórum. Huic omnes prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes,

qui credunt in eum. Adhuc loquénte Petro verba hæc, cécidit Spíritus sanctus super omnes, qui audiébant verbum. Et obstupuérunt ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia et in natiónes grátia Spíritus sancti effúsa est. Audiébant enim illos loquéntes linguis, et magnificántes Deum. Tunc respóndit Petrus: Numquid aquam quis prohibére potest, ut non baptizéntur hi, qui Spíritum sanctum accepérunt sicut et nos? Et jussit eos baptizári in nómine Dómini Jesu Christi.

Allelúja, allelúja.

℣. Act. 2. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia.

Veni sancte Spíritus, et emítte cœlitus lucis tuæ rádium.

Veni pater paúperum, veni dator múnerum, veni lumen córdium.

Consolátor óptime, dulcis hospes ánimæ, dulce refrigérium.

In labóre réquies, in æstu tempéries, in fletu solátium.

O lux beatíssima, reple cordis íntima tuórum fidélium.

Sine tuo númine, nihil est in hómine, nihil est innóxium.

Lava quod est sórdidum, riga quod est áridum, sana quod est saúcium.

Flecte quod est rígidum, fove quod est frígidum, rege quod est dévium.

Da tuis fidélibus, in te confidéntibus, sacrum septenárium.

Da virtútis méritum, da salútis éxitum, da perénne gaúdium. Amen. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 3. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur: qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium: quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines

magis ténebras, quam lucem: erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera ejus: qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut manifesténtur ópera ejus, quia in Deo sunt facta. Credo.

Offertorium. Ps. 17. Intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: et apparuérunt fontes aquárum, allelúja.

Secreta.

Propítius, Dómine quǽsumus, hæc dona sanctífica: et hóstiæ spiritális oblatióne suscépta, nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Communio. Joañ. 14. Spíritus sanctus docébit vos, allelúja: quæcúmque díxero vobis, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Adésto, quǽsumus Dómine, pópulo tuo: et quem mystériis cœléstibus imbuísti, ab hóstium furóre defénde. Per Dóminum.

Feria Tertia post Pentecosten.

Statio ad S. Anastasiam.

Introitus. 4. Esd. 2. ACcípite jucunditátem glóriæ vestræ, allelúja: grátias agéntes Deo, allelúja: qui vos ad cœléstia regna vocávit, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. 77. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Adsit nobis, quǽsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 8. c.

IN diébus illis: Cum audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum; nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum.

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 14. Spíritus sanctus docébit vos quæcúmque díxero vobis. Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuó-

rum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni sancte Spíritus. ut supra in Dominica. pag. 386.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis: Amen, amen dico vobis: qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Huic ostiárius áperit, et oves vocem ejus aúdiunt, et próprias oves vocat nominátim, et edúcit eas. Et cum próprias oves emíserit, ante eas vadit: et oves illum sequúntur, quia sciunt vocem ejus. Aliénum autem non sequúntur, sed fúgiunt ab eo: quia non novérunt vocem alienórum. Hoc provérbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognovérunt quid loquerétur eis. Dixit ergo eis íterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum óstium óvium. Omnes quotquot venérunt, fures sunt, et latrónes, et non audiérunt eos oves. Ego sum óstium. Per me si quis introíerit, salvábitur: et ingrediétur, et egrediétur, et páscua invéniet. Fur non venit nisi ut furétur, et mactet, et perdat. Ego veni ut vitam hábeant, et abundántius hábeant. Credo.

Offertorium. Ps. 77. Portas cœli apéruit Dóminus: et pluit illis manna, ut éderent: panem cœli dedit eis, panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Secreta.

Puríficet nos, quǽsumus Dómine, múneris præséntis oblátio: et dignos sacra participatióne effíciat. Per Dóminum.

Communio. Joañ. 15. 16. et 17. Spíritus qui a Patre procédit, allelúja: ille me clarificábit, allelúja, allel.

Postcommunio.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, Spíritus sanctus divínis réparet sacraméntis: quia ipse est remíssio ómnium peccatórum. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Feria Quarta

Quatuor Temp. Pentecost.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Ps. 67.

DEus, dum egredereris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábitans in illis, allelúja:

terra mota est, cœli distillavérunt, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur Orémus. et non dicitur Flectámus génua.

Oratio.

Mentes nostras, quǽsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 2. b.

IN diébus illis: Stans Petrus cum úndecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judǽi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et aúribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per prophétam Joël: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spíritu meo super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et maniféstus. Et erit: omnis quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Allelúja. ℣. Ps. 32. Verbo Dómini cœli firmáti sunt, et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Hic dicitur Glória in excélsis Deo. et postea Dóminus vobíscum.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus: ut Spíritus sanctus advéniens, templum nos glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

℟ Ab hac die usque ad Sabbatum sequens inclusive, post Orationem diei dicitur:

Contra persecut. Ecclesiæ.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis

adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Occurrente Festo simplici, aut reducendo ad instar Simplicis, omittitur Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel pro Papa.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 5. b.

IN diébus illis: Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infírmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illíus obumbráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Allelúja, allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni sancte Spíritus. ut supra in Dominica. pag. 386.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6. e.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum: et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Est scriptum in prophétis: Et erunt omnes docíbiles Dei. Omnis, qui audívit a Patre, et dídicit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam ætérnam. Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt. Hic est panis de cœlo descéndens: ut si quis ex ipso manducáve-

rit, non moriátur. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Credo.

Offertorium. Ps. 118. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi, allelúja.

Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, munus oblátum: et dignánter operáre; ut, quod mystériis ágimus, piis effétibus celebrémus. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa. Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

Communio. Joañ. 14. Pacem relínquo vobis, allelúja: pacem meam do vobis, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Suméntes, Dómine, cœléstia sacraménta, quǽsumus cleméntiam tuam: ut quod temporáliter gérimus, ætérnis gaúdiis consequámur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.
Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta post Pentecosten.

Statio ad S. Laurentium extra muros.

Introitus. Sap. 1.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúja: et hoc quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúja, allelúja, allelúja. Ps. 67. Exsúr-

gat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Alia Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 389.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 8.

IN diébus illis: Philíppus descéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Christum. Intendébant autem turbæ his quæ a Philíppo dicebántur, unanímiter audiéntes, et vidéntes signa quæ faciébat. Multi enim eórum, qui habébant spíritus immúndos, clamántes voce magna exíbant. Multi autem paralýtici et claudi curáti sunt. Factum est ergo gaúdium magnum in illa civitáte.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 103. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni sancte Spíritus. ut supra in Domínica. pag. 386.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 9.

IN illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos. Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via, neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. Et in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte, et inde ne exeátis. Et quicúmque non recéperint vos: exeúntes de civitáte illa, étiam púlverem pedum vestrórum excútite in testimónium supra illos. Egréssi autem circuíbant per castélla, evangelizántes, et curántes ubíque.

Credo.

Offertorium. Ps. 67. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo, quod est in Jerúsalem, tibi ófferent reges múnera, allelúja.

Secreta.

Múnera, quǽsumus Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Alia Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 391.

Communio. Act. 2. Factus est repénte de cœlo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes, allelúja: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, loquéntes magnália Dei, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fœcúndet. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Alia Postcommunio. Quǽsumus. vel Hæc nos. p. 391.

Feria Sexta

Quatuor Temp. Pentecost.

Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Ps. 70.

REpleátur os meum laude tua, allelúja: ut possim cantáre, allelúja: gaudébunt lábia mea, dum cantávero tibi, allelúja, allelúja. Ps. ib. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus: ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Secunda Oratio. Ecclésiæ. vel Deus ómnium. pag. 389.

Léctio Joélis Prophétæ.

Joëlis 2. c.

Hæc dicit Dóminus Deus: Exsultáte fílii Sion, et lætámini in Dómino Deo vestro: quia dedit vobis doctórem justítiæ, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutínum et serótinum, sicut in princípio. Et implebúntur áreæ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedétis vescéntes, et saturabímini, et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabília vobíscum: et non confundétur pópulus meus in sempitérnum. Et sciétis quia in médio Israël ego sum: et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius: et non confundétur pópulus meus in ætérnum: ait Dóminus omnípotens.

Allelúja, allelúja.

℣. Sap. 12. O quam bonus, et suávis est, Dómine, Spí-

ritus tuus in nobis! Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni sancte Spíritus. ut supra in Dominica. pag. 386.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 5. c.

IN illo témpore: Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant pharisǽi sedéntes, et legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilǽæ, et Judǽæ, et Jerúsalem: et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et ecce viri portántes in lecto hóminem, qui erat paralýticus: et quærébant eum inférre, et pónere ante eum. Et non inveniéntes qua parte illum inférrent præ turba, ascendérunt supra tectum, et per tégulas summisérunt eum cum lecto in médium ante Jesum. Quorum fidem ut vidit, dixit: Homo, remittúntur tibi peccáta tua. Et cœpérunt cogitáre scribæ et pharisǽi, dicéntes: Quis est hic, qui lóquitur blasphémias? Quis potest dimíttere peccáta, nisi solus Deus? Ut cognóvit autem Jesus cogitatiónes eórum, respóndens dixit ad illos: Quid cogitátis in córdibus vestris? Quid est facílius dícere: Dimittúntur tibi peccáta; an dícere: Surge, et ámbula? Ut autem sciátis quia fílius hóminis habet potestátem in terra dimitténdi peccáta (ait paralýtico): Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et conféstim consúrgens coram illis, tulit lectum, in quo jacébat: et ábiit in domum suam, magníficans Deum. Et stupor apprehéndit omnes, et magnificábant Deum. Et repléti sunt timóre, dicéntes: Quia vídimus mirabília hódie. Credo.

Offertorium. Ps. 145. Lauda ánima mea Dóminum: laudábo Dóminum in vita mea: psallam Deo meo quámdiu ero, allelúja.

Secreta.

Sacrifícia, Dómine, tuis obláta conspéctibus, ignis ille divínus absúmat, qui discipulórum Christi Fílii tui per Spíritum sanctum corda succéndit. Per eúmdem Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Alia Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 391.

Communio. Joan. 14. Non vos relínquam órphanos: véniam ad vos íterum, alle-

lúja: et gaudébit cor vestrum, allelúja.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii: humíliter deprecántes; ut quæ in tui commemoratiónem nos fácere præcepísti, in nostræ profíciant infirmitátis auxílium: Qui vivis et regnas.

Altera Postcommunio. Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 391.

Sabbato
Quatuor Temp. Pentecost.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Rom. 5.

Caritas Dei diffúsa est in córdibus nostris, allelúja: per inhabitántem Spíritum ejus in nobis, allelúja, allelúja.

Ps. 102. Bénedic ánima mea Dómino: et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur Orémus tantum, sine Flectámus génua. et similiter ad Orationes sequ.

Oratio.

Méntibus nostris, quǽsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde, cujus et sapiéntia cónditi sumus, et providéntia gubernámur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio Joélis Prophétæ.

Joël. 2. f.

Hæc dicit Dóminus Deus: Effúndam spíritum meum super omnem carnem: et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ: senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed et super servos meos, et ancíllas in diébus illis effúndam spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo, et in terra, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem: ántequam véniat dies Dómini magnus, et horríbilis. Et erit: Omnis qui invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Allelúja. ℣. Joan. 6. Spíritus est qui vivíficat: caro autem non prodest quidquam.

Orémus. Oratio.

Illo nos igne, quǽsumus Dómine, Spíritus sanctus inflámmet: quem Dóminus noster Jesus Christus misit in terram, et vóluit veheménter accéndi. Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio libri Levítici.

Levit. 23. b.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen,

dicens: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos: Cum ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, et messuéritis ségetem, ferétis manípulos spicárum, primítias messis vestræ ad sacerdótem: qui elevábit fascículum coram Dómino, ut acceptábile sit pro vobis, áltero die sábbati, et sanctificábit illum. Numerábitis ergo ab áltero die sábbati, in quo obtulístis manípulum primitiárum, septem hebdómadas plenas, usque ad álteram diem expletiónis hebdómadæ séptimæ, id est, quinquagínta dies: et sic offerétis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiárum duos de duábus décimis símilæ fermentátæ, quos coquétis in primítias Dómini. Et vocábitis hunc diem celebérrimum atque sanctíssimum: omne opus servíle non faciétis in eo. Legítimum sempitérnum erit in cunctis habitáculis, et generatiónibus vestris: dicit Dóminus omnípotens.

Allelúja. ℣. Joan. 26. Spíritus ejus ornávit cœlos.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ad animárum medélam, jejúnii devotióne castigári córpora præcepísti: concéde nobis propítius: et mente, et córpore tibi semper esse devótos. Per Dóminum.

Léctio libri Deuteronómii.

Deut. 26.

In diébus illis: Dixit Móyses fíliis Israël. Audi Israël quæ ego præcípio tibi hódie. Cum intráveris terram, quam Dóminus Deus tuus tibi datúrus est possidéndam, et obtinúeris eam, atque habitáveris in ea: tolles de cunctis frúgibus tuis primítias, et pones in cartállo, pergésque ad locum, quem Dóminus Deus tuus elégerit, ut ibi invocétur nomen ejus: accedésque ad sacerdótem, qui fúerit in diébus illis, et dices ad eum: Profíteor hódie coram Dómino Deo tuo, qui exaudívit nos, et respéxit humilitátem nostram, et labórem, atque angústiam: et edúxit nos de Ægýpto in manu forti, et bráchio exténto, in ingénti pavóre, in signis atque porténtis: et introdúxit ad locum istum, et trádidit nobis terram lacte et melle manántem. Et idcírco nunc óffero primítias frugum terræ, quam Dóminus dedit mihi. Et dimíttes eas in conspéctu Dómini Dei tui: et adoráto Dómino Deo tuo. Et epuláberis in ómnibus bonis, quæ Dóminus Deus tuus déderit tibi.

Allelúja. ℣. Act. 2. Cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes.

Orémus. Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut salutáribus jejúniis erudíti, ab ómnibus étiam vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Levítici.

Levit. 26.

IN diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen: Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos: Si in præcéptis meis ambulavéritis, et mandáta mea custodiéritis, et fecéritis ea, dabo vobis plúvias tempóribus suis, et terra gignet germen suum, et pomis árbores replebúntur. Apprehéndet méssium tritúra vindémiam, et vindémia occupábit seméntem: et comedétis panem vestrum in saturitáte, et absque pavóre habitábitis in terra vestra. Dabo pacem in fínibus vestris: dormiétis, et non erit qui extérreat. Aúferam malas béstias, et gládius non transíbit términos vestros. Persequémini inimícos vestros, et córruent coram vobis. Persequéntur quinque de vestris centum aliénos, et centum de vobis decem míllia: cadent inimíci vestri gládio in conspéctu vestro. Respiciam vos: et créscere fáciam: multiplicabímini, et firmábo pactum meum vobíscum. Comedétis vetustíssima véterum, et vétera novis superveniéntibus projiciétis. Ponam tabernáculum meum in médio vestri, et non abjíciet vos ánima mea. Ambulábo inter vos, et ero Deus vester, vosque éritis pópulus meus: dicit Dóminus omnípotens.

Allelúja.

Hic genuflectitur. ℣. Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Orémus. Oratio.

Præsta, quǽsumus omnipotens Deus: sic nos ab épulis carnálibus abstinére; ut a vítiis irruéntibus páriter jejunémus. Per Dñm.

Léctio Daniélis Prophétæ.

Dan. 3. c.

IN diébus illis: Angelus Dómini descéndit cum Azaría, et sóciis ejus in fornácem: et excússit flam̃am ignis de fornáce, et fecit médium fornácis quasi ventum roris flantem. Flamma autem effundebátur super fornácem cúbitis quadragínta novem: et erúpit, et incéndit quos réperit juxta

fornácem de Chaldǽis minístros regis, qui eam incendébant. Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit, nec quidquam moléstiæ íntulit. Tunc hi tres quasi ex uno ore laudábant, et glorificábant, et benedicébant Deum in fornáce, dicéntes:

Hic non respondetur Deo grátias.

Allelúja. ℣. Ibid. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum, et laudábilis in sǽcula.

Finito Versu dicitur Glória in excélsis.

Deinde ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dñm.

Secunda Oratio. Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium. pag. 389.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 5.

Fratres: Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei Non solum autem, sed e gloriámur in tribulatióni bus: sciéntes quod tribulá tio patiéntiam operátur, pa tiéntia autem probatiónem probátio vero spem, spe autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

Tractus. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes: et collaudáte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: et véritas Dómini manet in ætérnum.

Sequentia. Veni sancte Spíritus. ut supra in Dominica. pag. 386. sed in fine non dicitur Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 4. f.

IN illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et contínuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille singulis manu impónens, curábat eos. Ex

m dæmónia a mul-
ıntia, et dicéntia:
es Fílius Dei: et
non sinébat ea
ia sciébant ipsum
tum. Facta autem
ıus ibat in desér-
ı, et turbæ requi-
n, et venérunt us-
psum: et detiné-
ı ne discéderet ab
ıs ille ait: Quia et
itibus opórtet me
áre regnum Dei:
missus sum. Et
icans in synagó-
æ. Credo.
ium. Ps. 87. Dó-
s salútis meæ, in
vi et nocte coram
orátio mea in con-
, Dómine, allelúja.
Secreta.
pta tibi sint, Dó-
, nostra jejúnia: præsta nobis, quǽsumus; hujus múnere sacraménti purificátum tibi pectus offérre. Per Dóminum.

Altera Secreta. Prótege nos. vel Oblátis. pag. 391.

Communio. Joañ. 3. Spíritus ubi vult spirat: et vocem ejus audis, allelúja, allelúja: sed nescis unde véniat, aut quo vadat, allelúja, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Præbeant nobis, Dómine, divínum tua sancta fervórem: quo eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per Dóminum.

Altera Postcom̃unio. Quǽsumus, Dómine. vel Hæc nos. pag. 391.

℥ Post Missam exspirat tempus Paschale.

Faciamus hominem ad imaginem et simil. Gen. 1, 26.
Apparuit autem ei Dñs in convalle Mambre. Gen. 18, 1.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

Introitus. Tob. 12.

BEnedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas: confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. Ps. 8. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Dominica prima post Pentecosten.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi, et actióne placeámus. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 11. d.

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus! Quis enim cognóvit sensum Dómini? Aut quis consiliárius ejus fuit? Aut quis prior dedit illi, et retribuétur ei? Quóniam ex ipso, et per ipsum, et in ipso sunt ómnia: ipsi glória in sǽcula. Amen.

Graduale. Dan. 3. Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. ℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cœli: et laudábilis in sǽcula.

Allelúja, allelúja.
℣. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum: et laudábilis in sǽcula. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 28. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est mihi omnis potéstas in

cœlo, et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti: docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis. Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi. Credo.

Offertorium. Tob. 12. Benedíctus sit Deus Pater, Unigenitúsque Dei Fílius, sanctus quoque Spíritus: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Secreta.

Sanctífica, quǽsumus Dómine Deus noster, per tui sancti nóminis invocatiónem, hujus oblatiónis hóstiam; et per eam nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Pro Dominica. Secreta.

Hóstias nostras, quǽsumus Dómine, tibi dicátas placátus assúme: et ad perpétuum nobis tribue provenire subsídium. Per Dóminum nostrum.

Præfatio. Qui cum unigénito Fílio tuo. pag. 289. vel 321.

Communio. Tob. 12. Benedícimus Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Postcommunio.

Profíciat nobis ad salútem córporis et ánimæ, Dómine Deus noster, hujus sacraménti suscéptio: et sempitérnæ sanctæ Trinitátis, ejusdémque indivíduæ unitátis conféssio. Per Dñm.

Pro Dominica. Postcomm.

Tantis, Dómine, repléti munéribus: præsta, quǽsumus; ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Dóminum nostrum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 6. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Nolíte judicáre, et non judicabímini: nolíte condemnáre, et non condemnabímini. Dimíttite, et dimittémini. Date, et dábitur vobis: mensúram bonam, et confértam, et coagitátam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. Dicébat autem illis et similitúdinem: Numquid potest cæcus cæcum dúcere? nonne ambo in fóveam cadunt? Non est discípulus super magístrum: perféctus autem omnis erit, si sit sicut magíster ejus. Quid autem vides festúcam

in óculo fratris tui, trabem autem, quæ in óculo tuo est, non consíderas? Aut quómodo potes dícere fratri tuo: Frater, sine, ejíciam festúcam de óculo tuo: ipse in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo: et tunc perspícies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui.

Dominica I. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 12.

Domine, in tua misericórdia sperávi: exsultávit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi. Ps. ib. Usquequo Dómine oblivíscéris me in finem? úsquequo avértis fáciem tuam a me? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infírmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi, et actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

A cunctis *nos, quǽsumus Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dñm.

Et dicitur in Missis tam de Tempore, quam de Sanctis, usque ad Adventum, nisi sit Duplex, vel infra Octavam.

Tertia vero Oratio dicatur ad libitum Sacerdotis.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. 1. Joañ. 4. b.

Caríssimi: Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum. In hoc est cáritas: non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse prior diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatiónem pro peccátis nostris. Caríssimi, si sic Deus diléxit nos: et nos debémus altérutrum dilígere. Deum nemo vidit umquam. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas ejus in nobis perfécta est. In hoc cognóscimus, quóniam in eo manémus, et ipse in

nobis: quóniam de spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus, et testificámur, quóniam Pater misit Fílium suum Salvatórem mundi. Quisquis conféssus fúerit, quóniam Jesus est Fílius Dei, Deus in eo manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus, et credídimus caritáti, quam habet Deus in nobis. Deus cáritas est: et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. In hoc perfécta est cáritas Dei nobíscum, ut fidúciam habeámus in die judícii: quia sicut ille est, et nos sumus in hoc mundo. Timor non est in caritáte: sed perfécta cáritas foras mittit timórem, quóniam timor pœnam habet. Qui autem timet, non est perféctus in caritáte. Nos ergo diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. Si quis díxerit, quóniam díligo Deum, et fratrem suum óderit, mendax est. Qui enim non díligit fratrem suum quem videt, Deum, quem non videt, quómodo potest dilígere? Et hoc mandátum habémus a Deo: ut qui díligit Deum, díligat et fratrem suum.

Graduale. Ps. 40. Ego dixi: Dómine, miserére mei: sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Beátus qui intélligit super egénum et paúperem: in die mala liberábit eum Dóminus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 5. Verba mea aúribus pércipe, Dómine: intéllige clamórem meum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 6. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Nolíte judicáre, et non judicabímini: nolíte condemnáre, et non condemnabímini. Dimíttite, et dimittémini. Date, et dábitur vobis: mensúram bonam, et confértam, et coagitátam, et supereffluéntem dabunt in sinum vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis. Dicébat autem illis et similitúdinem: Numquid potest cæcus cæcum dúcere? nonne ambo in fóveam cadunt? Non est discípulus super magístrum: perféctus autem omnis erit, si sit sicut magíster ejus. Quid autem vides festúcam in óculo fratris tui, trabem autem, quæ in óculo tuo est, non consíderas? Aut quómodo potes dícere fratri tuo: Frater, sine, ejíciam festúcam de óculo tuo: ipse

in óculo tuo trabem non videns? Hypócrita, éjice primum trabem de óculo tuo: et tunc perspícies, ut edúcas festúcam de óculo fratris tui.

Offertorium. Ps. 5. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus, et Deus meus: quóniam ad te orábo, Dómine.

Secreta.

Hóstias nostras, quǽsumus Dómine, tibi dicátas placátus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Secreta.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris: grátiam tríbuens in præsénti, et glóriam in futúro.

Tertia ad libitum Sacerdotis.

Communio. Ps. 9. Narrábo ómnia mirabília tua: lætábor et exsultábo in te: psallam nómini tuo, Altíssime.

Postcommunio.

Tantis, Dómine, repléti munéribus: præsta, quǽsumus; ut et salutária dona capiámus, et a tua numquam laude cessémus. Per Dóminum nostrum.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Postcommunio.

Mundet et múniat nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitátibus expiátos, et adversitátibus expedítos.

Tertia ad libitum Sacerdotis.

Iste est panis, quem Dñs dedit
vobis ad vescendum. Ex. 16.
+ LAVDA SION SALVATOREM
ECCE. PANIS. ANGELORVM
David et omnis domus Israël
ducebant arcam. II. Reg. 6.

IN SOLEMNITATE

CORPORIS CHRISTI.

Introitus. Ps. 80.

Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúja: et de petra, melle saturávit eos, allelúja, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus; ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 11. d.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis: quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, judícium sibi mandúcat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini.

Graduale. Ps. 144. Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno.

℣. Aperis tu manum tuam: et imples omne ánimal benedictióne.

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit

meum sánguinem, in me manet, et ego in eo.

Sequentia.

Lauda Sion Salvatórem, lauda ducem et pastórem, in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: quia major omni laude, nec laudáre súfficis.

Laudis thema speciális, panis vivus et vitális hódie propónitur.

Quem in sacræ mensa cœnæ, turbæ fratrum duodénæ datum non ambígitur.

Sit laus plena, sit sonóra, sit jucúnda, sit decóra mentis jubilátio.

Dies enim solémnis ágitur, in qua mensæ prima recólitur hujus institútio.

In hac mensa novi Regis, novum Pascha novæ legis, Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, umbram fugat véritas, noctem lux elíminat.

Quod in cœna Christus gessit, faciéndum hoc expréssit in sui memóriam.

Docti sacris institútis, panem, vinum in salútis consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiánis, quod in carnem transit panis, et vinum in sánguinem.

Quod non capis, quod non vides, animósa firmat fides, præter rerum órdinem.

Sub divérsis speciébus, signis tantum, et non rebus, latent res exímiæ.

Caro cibus, sanguis potus: manet tamen Christus totus, sub utráque spécie.

A suménte non concísus, non confráctus, non divísus: ínteger accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: quantum isti, tantum ille: nec sumptus consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: sorte tamen inæquáli, vitæ, vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: vide paris sumptiónis, quam sit dispar éxitus.

Fracto demum sacraménto, ne vacílles, sed meménto, tantum esse sub fragménto, quantum toto tégitur.

Nulla rei fit scissúra: signi tantum fit fractúra: qua nec status, nec statúra signáti minúitur.

Ecce panis Angelórum, factus cibus viatórum: vere panis filiórum, non mitténdus cánibus.

In figúris præsignátur, cum Isaac immolátur: agnus paschæ deputátur: datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, Jesu nostri miserére: tu nos pasce, nos tuére: tu nos bona fac vidére in terra vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et va-
les: qui nos pascis hic mortáles: tuos ibi commensáles, cohærédes et sodáles fac sanctórum cívium. Amen. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum. Credo.

Offertorium. Levit. 21. Sacerdótes Dómini incénsum et panes ófferunt Deo: et ídeo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen ejus, allelúja.

Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur. Per *Dóminum nostrum.*

Præfatio de Nativitate. Quia per incarnáti Verbi. pag. 273. vel 314.

Et dicitur per totam Octavam.

Comunio. 1. Cor. 11. Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: ítaque quicúmque manducáverit panem vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúja.

Postcommunio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui, temporális percéptio præfigúrat: Qui vivis.

℣ Infra Octavam dicitur hæc eadem Missa, et non fit de aliquo Sancto, nisi fuerit Duplex occurrens, non autem translatum, nisi sit i. vel ii. classis. In die Octavæ non fit nisi de festo S. Joannis Baptistæ, et Ss. Apost. Petri et Pauli, si occurrant, cum comem. Oct.

Infra Octavam secunda Oratio de S. Maria, Concéde nos. tertia Ecclésiæ tuæ. vel Deus ómnium fidélium. pag. 357.

Et si in ea venerit Vigilia, fit de Octava cum commem. Vigiliæ.

Dominica
infra Oct. Corporis Christi, secunda post Pentecosten.

Introitus. Ps. 17.

Factus est Dóminus protéctor meus, et edúxit me in latitúdinem: salvum me fecit, quóniam vóluit me. Ps. ibid. Díligam te Dómine, virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit commem. de Octava Corporis Christi tantum.

Oratio. Deus, qui nobis. ut supra, pag. 407.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. 1. Joañ. 3. b.

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et claŭserit víscera sua ab eo: quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritáte.

Graduale. Ps. 119. Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi: et exaudívit me. ℣. Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, et a lingua dolósa.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 7 Dómine Deus meus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 14. d.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisǽis parábolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocávit multos. Et misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis ut veníren, quia jam paráta sunt ómnia. Et cœpérunt simul omnes excusáre. Primus dixit ei: Villam emi, et necésse hábeo

exire, et vidére illam: rogo te, habe me excusátum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probáre illa: rogo te, habe me excusátum. Et álius dixit: Uxórem duxi: et ídeo non possum veníre. Et revérsus servus nuntiávit hæc dómino suo. Tunc irátus paterfamílias, dixit servo suo: Exi cito in platéas et vicos civitátis: et paúperes, ac débiles, et cæcos, et claudos íntroduc huc. Et ait servus: Dómine, factum est ut imperásti, et adhuc locus est. Et ait dóminus servo: Exi in vias, et sepes: et compélle intráre, ut impleátur domus mea. Dico autem vobis, quod nemo virórum illórum, qui vocáti sunt, gustábit cœnam meam. Credo.

Offertorium. Ps. 6. Dómine convértere, et éripe ánimam meam: salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Secreta.

Oblátio nos, Dómine, tuo nómini dicánda puríficet: et de die in diem ad cœléstis vitæ tránsferat actiónem. Per Dóminum.

De Octava Corp. Christi. Secreta. Ecclésiæ tuæ. ut supra. pag. 409.

Comunio. Ps. 12. *Cantábo Dómino, qui bona tríbuit* mihi: et psallam nómini Dómini altíssimi.

Postcommunio.

Sumptis munéribus sacris, quæsumus Dómine: ut cum frequentatióne mystérii, crescat nostræ salútis efféctus. Per Dóminum.

De Octava Corp. Christi. Postcommunio. Fac nos. ut supra. pag. 409.

Dominica III.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 24.

RESpice in me, et miserére mei, Dómine: quóniam únicus, et pauper sum ego: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus.

Ps. ibid. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Protéctor in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.

Tertia ad libitum Sacerdotis.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 5. b.

Carissimi: Humiliámini sub poténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem sollicitúdinem vestram projiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eámdem passiónem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri. Deus autem omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam suam glóriam in Christo Jesu, módicum passos ipse perfíciet, confirmábit, solidabítque. Ipsi glória, et impérium in sǽcula sæculórum. Amen.

Graduale. Ps. 54. Jacta cogitátum tuum in Dómino: et ipse te enútriet. ℣. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 7. Deus judex justus, fortis et pátiens, numquid iráscitur per síngulos dies? Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evang[...]
cúndum Lucam. L[...]

In illo témpore: Era[...]
propinquántes ad J[...]
publicáni et peccatór[...]
audírent illum. Et m[...]
rábant pharisǽi et s[...]
dicéntes: Quia hic pe[...]
res récipit, et mandúca[...]
illis. Et ait ad illos pa[...]
lam istam, dicens: Q[...]
vobis homo, qui habe[...]
tum oves: et si perd[...]
unam ex illis, nonne di[...]
nonagintanóvem in de[...]
et vadit ad illam, quæ[...]
íerat, donec invéniat [...]
Et cum invénerit eam[...]
pónit in húmeros suos[...]
dens: et véniens do[...]
cónvocat amícos et vic[...]
dicens illis: Congratulá[...]
mihi, quia invéni ove[...]
am, quæ períerat? Dic[...]
bis, quod ita gaúdium[...]
in cœlo super uno pecc[...]
pœniténtiam agénte, [...]
super nonagintanóve[...]
stis, qui non índigent p[...]
téntia. Aut quæ múlie[...]
bens drachmas decem[...]
perdíderit drachmam u[...]
nonne accéndit lucér[...]
et evérrit domum, et q[...]
diligénter, donec invé[...]
Et cum invénerit, cónv[...]
amícas et vicínas, dic[...]
Congratulámini mihi, [...]
invéni drachmam, q[...]
perdíderam? Ita dico[...]
bis: gaúdium erit coram[...]

gelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénti.

Credo.

Offertorium. [illegible] rent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelínquis quæréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblítus oratiónem páuperum.

Secreta.

Réspice [illegible] supp[illegible] et salúti [illegible] tua sum[illegible] concéde. [illegible]

Alia [illegible] Deus. [illegible]

Tertia [illegible]

Commun[illegible] vobis: [illegible] Dei super [illegible] pœniténti[illegible]

[illegible]

Sancta tua [illegible] sumpta [illegible] sericórdiæ [illegible] parent exp[illegible]

Alia Post[illegible] det et múnia[illegible]

Tertia ad lib[illegible]

Dominica [illegible]

post Pent[illegible]

Introitus [illegible]

Dómin[illegible] tio m[illegible] mea: [illegible] bo? [illegible]

[illegible] vitæ meæ, a quo trepidábo? qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt. [illegible] consístant advérsum me castra: non timébit cor meum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus, Dómine: ut et mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur: et Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

[illegible] pag. [illegible]

[illegible]

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

[illegible]

Fratres: Existimo, quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. [illegible] creatúræ [illegible] filiórum Dei [illegible] [illegible]

gémimus, adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 9. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem: esto refúgium paúperum in tribulatióne. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 5.

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidit duas naves stantes secus stagnum: piscatóres autem descénderant, et lavábant rétia. Ascéndens autem in unam navim, quæ erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas. Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram. Et respóndens Simon, dixit illi: Præcéptor, per totam noctem laborántes, nihi mus: in verbo aute laxábo rete. Et cum h císsent, conclusérunt um multitúdinem copi rumpebátur autem re rum. Et annuérunt qui erant in ália na venírent, et adjuvárer Et venérunt, et implev ambas navículas, ita u mergeréntur. Quod c déret Simon Petrus, dit ad génua Jesu, di Exi a me, quia homo p tor sum, Dómine. S enim circumdéderat e omnes, qui cum illo e in captúra píscium, céperant: simíliter a Jacóbum et Joánnem, Zebedǽi, qui erant sóc mónis. Et ait ad Sim Jesus: Noli timére: e jam hómines eris cáp Et subdúctis ad terram vibus, relíctis ómnibus cúti sunt eum. Credo.

Offertorium. Ps. 12. mina óculos meos, ne quam obdórmiam in m ne quando dicat inim meus: Præválui advé eum

Secreta.

Oblatiónibus nostris, q sumus Dómine, pla suscéptis: et ad te nos étiam rebélles compélle pítius voluntátes. Per minum nostrum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 17. Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus: Deus meus, adjútor meus.

Postcommunio.

Mystéria nos, Dómine quǽsumus, sumpta puríficent: et suo múnere tueántur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405. Tertia ad libitum.

Dominica V. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 26.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: adjútor meus esto, ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus. Ps. ibid. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris affféctum; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, *consequámur. Per Dóminum.*

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 3. b.

Caríssimi: Omnes unánimes in oratióne estóte, compatiéntes, fraternitátis amatóres, misericórdes, modésti, húmiles: non reddéntes malum pro malo, nec maledíctum pro maledícto; sed e contrário benedicéntes: quia in hoc vocáti estis, ut benedictiónem hæreditáte possideátis. Qui enim vult vitam dilígere, et dies vidére bonos, coérceat linguam suam a malo, et lábia ejus ne loquántur dolum. Declínet a malo, et fáciat bonum: inquírat pacem, et sequátur eam. Quia óculi Dómini super justos, et aures ejus in preces eórum: vultus autem Dómini super faciéntes mala. Et quis est qui vobis nóceat, si boni æmulatóres fuéritis? Sed et si quid patímini propter justítiam, beáti. Timórem autem eórum ne timuéritis: et non conturbémini. Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris.

Graduale. Ps. 83. Protéctor noster áspice Deus: et réspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, exaúdi preces servórum tuórum.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 20. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: et super salutáre tuum exsultábit veheménter. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 5. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quam scribárum et pharisæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. Audístis, quia dictum est antíquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit judício. Ego autem dico vobis: quia omnis, qui iráscitur fratri suo, reus erit judício. Qui autem díxerit fratri suo, raca: reus erit concílio. Qui autem díxerit, fátue: reus erit gehénnæ ignis. Si ergo offers munus tuum ad altáre, et ibi recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsum te: relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum.

Credo.

Offertorium. Ps. 15. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper: quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Secreta.

Propitiáre, Dómin plicatiónibus nos has oblatiónes famu famularúmque tuáru nignus assúme; ut, sínguli obtulérunt ad rem nóminis tui, cunct fíciat ad salútem Pe

Alia Secreta. Exaú Deus. p. 405. Tertia a

Communio. Ps. 26. pétii a Dómino, hanc ram: ut inhábitem in Dómini ómnibus diéb tæ meæ.

Postcommunio.

Quos cœlésti, Dómin no satiásti: præsta sumus; ut a nostris m mur occúltis, et ab hó liberémur insídiis. Pe minum nostrum.

Alia Postcommunio. det et múniat. pag. 40

Tertia ad libitum.

Dominica VI.
post Pentecost

Introitus. P

DOminus forti plebis suæ, e téctor salutá Christi sui est vum fac pópulum tuum mine, et bénedic hæred tuæ, et rege eos, usqu sæculum. Ps. ibid. A Dómine clamábo, Deus us ne síleas a me: ne q

do táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut quæ sunt bona, nútrias, ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 6.

Fratres: Quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsíus baptizáti sumus. Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem: ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus: simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est: ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo: *crédimus quia simul étiam vivémus cum* Christo: sciéntes quod Christus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimáte, vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 89. Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 30. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 8.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: et si dimísero eos jejúnos in domum suam, defícient in via: quidam enim ex eis de longe venérunt. Et respondérunt ei discípuli sui: Unde

illos quis póterit hic saturáre pánibus in solitúdine? Et interrogávit eos: Quot panes habétis? Qui dixérunt: Septem. Et præcépit turbæ discúmbere super terram. Et accípiens septem panes, grátias agens fregit, et dabat discípulis suis, ut appónerent, et apposuérunt turbæ. Et habébant piscículos paucos: et ipsos benedíxit, et jussit appóni. Et manducavérunt, et saturáti sunt, et sustulérunt quod superáverat de fragméntis, septem sportas. Erant autem qui manducáverant, quasi quátuor míllia: et dimísit eos. Credo.

Offertorium. Ps. 16. Pérfice gressus meos in sémitis tuis, ut non moveántur vestígia mea: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea: mirífica misericórdias tuas, qui salvos facis sperántes in te, Dómine.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et has pópuli tui oblatiónes benígnus assúme: et ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 26 ... cuíbo, et immolábo ... bernáculo ejus hósti... bilatiónis: cantábo, e... mum dicam Dómino.

Postcommunio.

Repléti sumus, D... munéribus tuis: ... quǽsumus; ut eóru... mundémur efféctu, ... niámur auxílio. Per ... num nostrum.

Alia Postcommunio ... det et múniat. p. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica VII. post Pentecost...

Introitus. ...

Omnes gentes ... dite mánibu... biláte Deo i... ce exsultatió...

Ps. ib. Quóniam Dó... excélsus, terríbilis: re... gnus super omnem te... ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, cujus provid... in sui dispositióne ... fállitur: te súpplices e... mus; ut nóxia cuncta ... móveas, et ómnia nobis ... futúra concédas. Per ... minum nostrum.

Secunda Oratio. A cu... nos. p. 403.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Rom. 6. d.

Fratres: Humánum dico, propter infirmitátem carnis vestræ: sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiæ, et iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. Cum enim servi essétis peccáti, líberi fuístis justítiæ. Quem ergo fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est. Nunc vero liberáti a peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem vero vitam ætérnam. Stipéndia enim peccáti mors. Grátia autem Dei, vita ætérna, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 33. Veníte fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℣. Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestræ non confundéntur.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 46. Omnes gentes plaúdite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiónis. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 7. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos. Numquid cólligunt de spinis uvas, aut de tríbulis ficus? Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus fácere: neque arbor mala bonos fructus fácere. Omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur. Igitur ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Non omnis, qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cælórum: sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est, ipse intrábit in regnum cælórum.

Credo.

Offertorium. Dan. 3. Sicut in holocaústis aríetum et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium: sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi: quia non est confúsio confidéntibus in te, Dómine.

Secreta.

Deus, qui legálium differéntiam hostiárum, unius sacrifícii perfectióne sanxísti: áccipe sacrifícium a devótis tibi fámulis, et pari benedictióne, sicut mú-

nera Abel, sanctífica; ut, quod sínguli obtulérunt ad majestátis tuæ honórem, cunctis profíciat ad salútem. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 30. Inclína aurem tuam, accélera, ut erípias me.

Postcommunio.

Tua nos, Dómine, medicinális operátio, et a nostris perversitátibus cleménter expédiat, et ad ea quæ sunt recta, perdúcat. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.
Tertia ad libitum.

Dominica VIII. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 47.

Uscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua. Ps. ibid. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. ℣. Glória Patri

Oratio.

Largíre nobis, quǽsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius, et ag ut qui sine te esse non sumus, secúndum te vi valeámus. Per Dómin

Secunda Oratio. A cu nos. p. 403. Tertia ad

Léctio Epístolæ beáti I Apóstoli ad Román Rom. 8. c.

Fratres: Debitóres su non carni, ut secún carnem vivámus. Si secúndum carnem vixé moriémini: si autem sp facta carnis mortific ritis, vivétis. Quicún enim spíritu Dei agúntu sunt fílii Dei. Non enim cepístis spíritum servi íterum in timóre, sed a pístis spíritum adopti filiórum, in quo clamán Abba (Pater). Ipse Spíritus testimónium dit spirítui nostro, quod mus fílii Dei. Si autem et hærédes: hærédes dem Dei, cohærédes au Christi.

Graduale. Ps. 30. mihi in Deum protectór et in locum refúgii, ut vum me fácias. ℣. D in te sperávi: Dómine, confúndar in ætérnum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 47. Magnus Dó nus, et laudábilis valde civitáte Dei nostri, in mo sancto ejus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
Luc. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et vocávit illum, et ait illi: Quid hoc aúdio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ: jam enim non póteris villicáre. Ait autem víllicus intra se: Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? fódere non váleo, mendicáre erubésco. Scio quid fáciam, ut, cum amótus fúero a villicatióne, recipiant me in domos suas. Convocátis ítaque síngulis debitóribus dómini sui, dicébat primo: Quantum debes dómino meo? At ille dixit: Centum cados ólei. Dixítque illi: Accipe cautiónem tuam: et sede cito, scribe quinquagínta. Deínde álii dixit: Tu vero quantum debes? Qui ait: Centum coros trítici. Ait illi: Accipe lítteras tuas, et scribe octogínta. Et laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudénter fecísset: quia fílii hujus sǽculi prudentióres fíliis lucis in generatióne sua *sunt. Et ego vobis dico: fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis: ut, cum defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula.* Credo.

Offertorium. Ps. 17. Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine, et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus præter te, Dómine?

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera, quæ tibi de tua largitáte deférimus: ut hæc sacrosáncta mystéria, grátiæ tuæ operánte virtúte, et præséntis vitæ nos conversatióne sanctíficent, et ad gaúdia sempitérna perdúcant. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405.
Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 33. Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo.

Postcommunio.

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cœléste mystérium: ut, cujus exséquimur cultum, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.
Tertia ad libitum.

Dominica IX. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 53.

ECce Deus ádjuvat me, et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ: avérte mala inimícis meis, et in veritáte tua dispérde illos, protéctor meus Dómine.

Ps. ibid. Deus, in nómine tuo salvum me fac: et in virtúte tua líbera me.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Coríinthios. 1. Cor. 10. b.

Fratres: Non simus concupiscéntes malórum, sicut et illi concupiérunt. Neque idolólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodum scriptum est: Sedit pópulus manducáre et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémur, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidérunt una die vigínti tria míllia. Neque tentémus Christum, sicut quidam eó
tentavérunt, et a serp
bus periérunt. Neque r
muravéritis, sicut qui
eórum murmuravérunt
periérunt ab exterminat
Hæc autem ómnia in fig
contingébant illis: scr
sunt autem ad correptió
nostram, in quos fines
culórum devenérunt. Ita
qui se existimat stare,
deat ne cadat. Tentátio
non apprehéndat, nisi
mána: fidélis autem D
est, qui non patiétur
tentári supra id quod
éstis, sed fáciet étiam c
tentatióne provéntum,
possítis sustinére.

Graduale. Ps. 8. Dóm
Dóminus noster, quam
mirábile est nomen tu
in univérsa terra! ℣. Q
niam eleváta est magn
céntia tua super cœlos.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 58. Eripe me de i
mícis meis, Deus meus:
ab insurgéntibus in me
bera me. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii
cúndum Lucam. Luc. 19

IN illo témpore: Cum a
propinquáret Jesus Jer
salem, videns civitátem, f
vit super illam, dicens: Qu
si cognovísses et tu, et qu
dem in hac die tua, quæ
pacem tibi, nunc autem ab

ı sunt ab óculis tuis.
énient dies in te: et
dabunt te inimíci tui
et circúmdabunt te:
ıgustábunt te úndi-
t ad terram prostér-
:, et fílios tuos, qui
ınt, et non relínquent
ápidem super lápi-
:o quod non cognó-
tempus visitatiónis
:t ingréssus in tem-
:œpit ejícere vendén-
illo, et eméntes, di-
llis: Scriptum est:
ɔmus mea domus ora-
:st. Vos autem fecí-
ım spelúncam latró-
:t erat docens quoti-
:emplo. Credo.

torium. Ps. 18. Ju-
)ómini rectæ, lætifi-
corda, et judícia ejus
a super mel et fa-
nam et servus tuus
t ea.

Secreta.

:de nobis, quǽsumus
nine, hæc digne fre-
re mystéria: quia
hujus hóstiæ comme-
ɔ celebrátur, opus
redemptiónis exer-
Per Dóminum.

Secreta. Exaúdi nos
ɔag. 405.

a ad libitum.

nunio. Joañ. 6. Qui
:at meam carnem, et
ıeum sánguinem, in
me manet, et ego in eo, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Tui nobis, quǽsumus Dómine, commúnio sacraménti, et purificatiónem cónferat, et tríbuat unitátem. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica X. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 54.

CUm clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam, ab his, qui appropínquant mihi: et humiliávit eos qui est ante sǽcula, et manet in ætérnum: jacta cogitátum tuum in Dómino, et ipse te enútriet.

Ps. ibid. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde mihi, et exaúdi me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime, et miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cœléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. Cor. 12.

Fratres: Scitis quóniam cum Gentes essétis, ad simulácra muta prout ducebámini eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicuíque autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ: álii autem sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum: álteri fides in eódem Spíritu: álii grátia sanitátum in uno Spíritu: álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

Graduale. Ps. 16. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra al[...] tuárum prótege me. ℣. [...] vultu tuo judícium m[...] pródeat: óculi tui víd[...] æquitátem.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 64. Te decet hym[...] Deus, in Sion: et tibi [...] détur votum in Jerúsa[...] Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangél[...] cúndum Lucam. Luc. 1[...]

IN illo témpore: Dixit [...] sus ad quosdam, qu[...] se confidébant tamquam [...] sti, et aspernabántur c[...] ros, parábolam istam: [...] hómines ascendérunt in t[...] plum ut orárent: unus p[...] risæus, et alter publicán[...] Pharisæus stans, hæc a[...] se orábat: Deus, grátias [...] tibi, quia non sum sicut [...] teri hóminum: raptóres, [...] jústi, adúlteri: velut éti[...] hic publicánus. Jejúno [...] in sábbato: décimas [...] ómnium, quæ possídeo. [...] publicánus a longe st[...] nolébat nec óculos ad [...] lum leváre: sed percutié[...] pectus suum, dicens: De[...] propítius esto mihi pec[...] tóri. Dico vobis: descén[...] hic justificátus in dom[...] suam ab illo: quia om[...] qui se exáltat, humiliábit[...] et qui se humíliat, exaltá[...] tur.

Credo.

Offertorium. Ps. 24. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: étenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur.

Secreta.

Tibi, Dómine, sacrifícia dicáta reddántur: quæ sic ad honórem nóminis tui deferénda tribuísti, ut éadem remédia fíeri nostra præstáres. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 50. Acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa, super altáre tuum, Dómine.

Postcommunio.

Quæsumus, Dómine Deus noster: ut quos divínis reparáre non désinis sacraméntis, tuis non destítuas benígnus auxíliis. Per Dñm.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XI. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 67.

DEus in loco sancto suo: Deus qui inhabitáre facit unánimes in domo: ipse dabit *virtútem, et fortitúdinem plebi suæ.*

Ps. ibid. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ et mérita súpplicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 15.

Fratres: Notum vobis fácio Evangélium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidi enim vobis in primis, quod et accépi: quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras: et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum Scriptúras: et quia visus est Cephæ, et post hoc úndecim. Deínde visus est plus quam quingéntis frátribus simul, ex quibus multi

manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus: novíssime autem ómnium tamquam abortívo, visus est et mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit.

Graduale. Ps. 27. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea: et ex voluntáte mea confitébor illi. ℣. Ad te, Dómine, clamávi: Deus meus ne síleas: ne discédas a me.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 80. Exsultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob: súmite psalmum jucúndum cum cíthara. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 7. d.

IN illo témpore: Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilǽæ, inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecabántur eum, ut impónat illi manum. Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in auricu-las ejus: et éxspuens, [...]git linguam ejus: et s[...] ciens in cœlum, ingé[...] et ait illi: Ephphetha, [...] est adaperíre. Et stat[...] pértæ sunt aures ejus[...] solútum est vínculum [...] guæ ejus, et loquebátu[...] cte. Et præcépit illis, n[...] dícerent. Quanto auten[...] præcipiébat, tanto m[...] plus prædicábant: et eo[...] plius admirabántur, di[...] tes: Bene ómnia fecit[...] surdos fecit audíre, et [...] tos loqui. Credo.

Offertorium. Ps. 29. E[...] tábo te, Dómine, quón[...] suscepísti me, nec delect[...] inimícos meos super [...] Dómine, clamávi ad te, [...] sanásti me.

Secreta.

Réspice, Dómine, quæ[...] mus, nostram propit[...] servitútem: ut quod offe[...] mus, sit tibi munus ac[...] ptum, et sit nostræ frag[...] tátis subsídium. Per Dñ[...]

Alia Secreta. Exaúdi n[...] Deus. p. 405. Tertia ad li[...]

Comúnio. Prov. 3. Honó[...] Dóminum de tua substánt[...] et de primítiis frugum tu[...] rum: et implebúntur hórr[...] tua saturitáte, et vino to[...] culária redundábunt.

Postcommunio.

Sentiámus, quǽsumus D[...] mine, tui perceptió[...]

sacraménti, subsídium mentis et córporis: ut in utróque salváti, cœléstis remédii plenitúdine gloriémur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XII.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 69.

DEus, in adjutórium meum inténde: Dómine, ad adjuvándum me festína: confundántur et revereántur inimíci mei, qui quærunt ánimam meam.

Ps. ibid. Avertántur retrórsum, et erubéscant: qui cógitant mihi mala.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: tríbue, quǽsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 3.

Fratres: *Fidúciam talem habémus per Christum* ad Deum: non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis; sed sufficiéntia nostra ex Deo est: qui et idóneos nos fecit minístros novi testaménti; non líttera, sed spíritu: líttera enim occídit, spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória; ita ut non possent inténdere fílii Israël in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur; quómodo non magis ministrátio spíritus erit in glória? Nam si ministrátio damnatiónis glória est: multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória.

Graduale. Ps. 33. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea: aúdiant mansuéti, et læténtur.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ, in die clamávi et nocte coram te. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ

vos vidétis, et non vidérunt; et audíre quæ audítis, et non audiérunt. Et ecce quidam legisperítus surréxit, tentans illum, et dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Ille respóndens, dixit: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex ómnibus víribus tuis, et ex omni mente tua: et próximum tuum sicut teípsum. Dixítque illi: Recte respondísti: hoc fac, et vives. Ille autem volens justificáre seípsum: dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem, ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est. Et appropians, alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vinum: et impónens illum in jumén-tum suum, duxit in st lum, et curam ejus egit áltera die prótulit duos nários, et dedit stabul et ait: Curam illíus h et quodcúmque superer veris, ego cum rediero, dam tibi. Quis horum tı vidétur tibi próximus fu illi, qui íncidit in latró At ille dixit: Qui fecit m ricórdiam in illum. E illi Jesus: Vade, et tu simíliter. Credo.

Offertorium. Exodi 32. cátus est Móyses in con ctu Dómini Dei sui, et di Quare Dómine irásceri pópulo tuo? Parce iræ mæ tuæ: meménto A ham, Isaac, et Jacob, bus jurásti dare terram éntem lac et mel. Et pla tus factus est Dóminus malignitáte, quam dixit cere pópulo suo.

Secreta.

Hóstias, quǽsumus mine, propítius int de, quas sacris altári exhibémus: ut nobis ind géntiam largiéndo, tuo mini dent honórem. Dóminum nostrum.

Alia Secreta. Exaúdi n Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 103. fructu óperum tuórum, D mine, satiábitur terra: edúcas panem de terra,

vinum lætíficet cor hóminis: ut exhílaret fáciem in óleo, et panis cor hóminis confírmet.

Postcommunio.

Vivíficet nos, quǽsumus Dómine, hujus participátio sancta mystérii: et páriter nobis expiatiónem tríbuat, et munímen. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcom̃unio. Mundet et múniat. pag. 405.
Tertia ad libitum.

Dominica XIII. post Pentecosten.

Introitus. Ps. 73.

Respice, Dómine, in testaméntum tuum, et ánimas paúperum tuórum ne derelínquas in finem: exsúrge Dómine, et júdica causam tuam, et ne obliviscáris voces quæréntium te. Ps. ibid. Ut quid Deus repulísti in finem: irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum: et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre *quod præcipis. Per Dóminum nostrum.*

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Gal. 3. c.

Fratres: Abrahæ dictæ sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit: Et semínibus, quasi in multis; sed quasi in uno: Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico: testaméntum confirmátum a Deo, quæ post quadringéntos et trigínta annos facta est lex, non írritum facit ad evacuándam promissiónem. Nam si ex lege hæréditas, jam non ex promissióne. Abrahæ autem per repromissiónem donávit Deus. Quid ígitur lex? Propter transgressiónes pósita est, donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu mediatóris. Mediátor autem uníus non est: Deus autem unus est. Lex ergo advérsus promíssa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

Graduale. Ps. 73. Réspice, Dómine, in testaméntum tuum: et ánimas paúperum tuórum ne obliviscáris in

finem. ℣. Exsúrge Dómine, et júdica causam tuam: memor esto oppróbrii servórum tuórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 89. Dómine, refúgium factus es nobis a generatióne, et progénie. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 17. c.

IN illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilǽam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe; et levavérunt vocem dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Quos ut vidit, dixit: Ite, osténdite vos sacerdótibus. Et factum est, dum irent, mundáti sunt. Unus autem ex illis, ut vidit quia mundátus est, regréssus est, cum magna voce magníficans Deum, et cécidit in fáciem ante pedes ejus, grátias agens: et hic erat Samaritánus. Respóndens autem Jesus, dixit: Nonne decem mundáti sunt? et novem ubi sunt? Non est invéntus qui redíret, et daret glóriam Deo, nisi hic alienígena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit.

Credo.

Offertorium. Ps. 30. .
sperávi, Dómine; dixi:
es Deus meus, in mán
tuis témpora mea.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, p
lo tuo, propitiáre m
ribus: ut hac oblatióne
cátus, et indulgéntiam
bis tríbuas, et postuláta
cédas. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi
Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Sap. 16.
nem de cœlo dedísti no
Dómine, habéntem o
delectaméntum, et omn
sapórem suavitátis.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, cœlé
bus sacraméntis: ad r
emptiónis ætérnæ, quǽ
mus, proficiámus augm
tum. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. M
det et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XIV.
post Pentecosten.

Introitus. Ps.

PRotéctor noster
spice, Deus, et r
spice in fácie
Christi tui: qu
mélior est dies una in átri
tuis super míllia.

Ps. ibid. Quam diléćta t
bernácula tua, Dómine vi

tútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Custódi, Dómine quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humána mortálitas, tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas. Gal. 5.

Fratres: Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim sibi ínvicem adversántur, ut non quæcúmque vultis, illa faciátis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta sunt autem ópera carnis, quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, et his simília: quæ prædíco vobis, sicut prædíxi: quóniam, qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritus est: cáritas, gaúdium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsus hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis et concupiscéntiis.

Graduale. Ps. 117. Bonum est confídere in Dómino, quam confídere in hómine. ℣. Bonum est speráre in Dómino, quam speráre in princípibus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 94. Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 6. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre: aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut unum sustinébit, et álterum contémnet. Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Ideo dico vobis, ne sollíciti sitis ánimæ vestræ quid manducétis, neque córpori vestro quid induámini. Nonne ánima plus est quam esca: et corpus plus quam vestiméntum? Respícite volatília cœli, quóniam non serunt, neque metunt, neque cóngregant in hórrea:

et Pater vester cœléstis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis? Quis autem vestrum cógitans, potest adjícere ad statúram suam cúbitum unum? Et de vestiménto quid sollíciti estis? Consideráte lília agri quómodo crescunt: non labórant, neque nent. Dico autem vobis, quóniam nec Sálomon in omni glória sua coopértus est sicut unum ex istis. Si autem fœnum agri, quod hódie est, et cras in clíbanum míttitur, Deus sic vestit: quanto magis vos módicæ fídei? Nolíte ergo sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus, aut quo operiémur? Hæc enim ómnia Gentes inquírunt. Scit enim Pater vester, quia his ómnibus indigétis. Quǽrite ergo primum regnum Dei, et justítiam ejus: et hæc ómnia adjiciéntur vobis. Credo.

Offertorium. Ps. 33. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos: gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus.

Secreta.

Concéde nobis, Dómine quǽsumus, ut hæc hóstia salutáris, et nostrórum fiat purgátio delictórum, et *tuæ* propitiátio potestátis. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Matth. 6. Primum quǽrite regnum Dei, et ómnia adjiciéntur vobis, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Puríficent semper et múniant tua sacraménta nos, Deus: et ad perpétuæ ducant salvatiónis efféctum. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XV.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 85.

INclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exaúdi me: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te: miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die. Ps. ibid. Lætífica ánimam servi tui: quia ad te, Dómine, ánimam meam levávi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat: et, quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

ctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Gal. 5. d. et 6.

ratres: Si spíritu vívimus, spíritu et ambulés. Non efficiámur inánis riæ cúpidi, ínvicem proántes, ínvicem invidén-. Fratres, et si præoccuus fúerit homo in áliquo ícto, vos, qui spirituáles is, hujúsmodi instrúite in ritu lenitátis, considés teípsum, ne et tu tenis. Alter altérius ónera rtáte, et sic adimplébitis em Christi. Nam si quis stimat se áliquid esse, n nihil sit, ipse se sedú-. Opus autem suum pro- unusquísque, et sic in netípso tantum glóriam bébit, et non in áltero. usquísque enim onus su- portábit. Commúnicet em is, qui catechizátur bo, ei, qui se catechízat, ómnibus bonis. Nolíte er-e: Deus non irridétur. æ enim semináverit ho-, hæc et metet. Quóniam séminat in carne sua, carne et metet corruónem: qui autem sémi- in spíritu, de spíritu me- vitam ætérnam. Bonum em faciéntes, non defimus: témpore enim suo témus, non deficiéntes. go dum tempus habémus, rémur bonum ad omnes, máxime autem ad dométicos fídei.

Graduale. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 94. Quóniam Deus magnus Dóminus, et rex magnus super omnem terram. Allelúja.

Evangel. Ibat Jesus. ut Feria v. post Dom. iv. Quadrag. pag. 136. Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 39. Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me: et exaudívit deprecatiónem meam, et immísit in os meum cánticum novum, hymnum Deo nostro.

Secreta.

Tua nos, Dómine, sacraménta custódiant: et contra diabólicos semper tueántur incúrsus. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Joann. 6. Panis, quem ego dédero, caro mea est pro sǽculi vita.

Postcommunio.

Mentes nostras, et córpora possídeat, quǽsu-

mus Dómine, doni cœléstis operátio: ut non noster sensus in nobis, sed júgiter ejus prævéniat effectus. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XVI.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 85.

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi, tota die: quia tu Dómine suávis ac mitis es, et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Ps. ibid. Inclína Dómine aurem tuam mihi, et exaúdi me: quóniam inops, et pauper sum ego.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Tua nos, quǽsumus Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 3. c.

Fratres: Obsecro vos, ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quæ est glória vestra. Huju
grátia flecto génua me
Patrem Dómini nostri
Christi, ex quo omnis
térnitas in cœlis et in t
nominátur, ut det vobi
cúndum divítias glóriæ
virtúte corroborári per
ritum ejus in interióren
minem, Christum habi
per fidem in córdibus
stris: in caritáte radicá
fundáti, ut possítis com
héndere cum ómnibus
ctis, quæ sit latitúdo, et
gitúdo, et sublímitas, et
fúndum: scire étiam su
eminéntem sciéntiæ ca
tem Christi, ut impleá
in omnem plenitúdinem
Ei autem, qui potens e
mnia fácere superabun
ter quam pétimus, aut
tellígimus, secúndum v
tem, quæ operátur in no
ipsi glória in Ecclésia, e
Christo Jesu, in omnes
neratiónes sǽculi sæc
rum. Amen.

Graduale. Ps. 101. Ti
bunt gentes nomen tu
Dómine, et omnes reges
ræ glóriam tuam. ℣. Q
niam ædificávit Dómi
Sion: et vidébitur in m
státe sua.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 97. Cantáte Dóm
cánticum novum: quia
rabília fecit Dñs. Allel

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 14.

IN illo tempore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et respóndens Jesus dixit ad legisperítos et pharisǽos, dicens: Si licet sábbato curáre? At illi tacuérunt. Ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit. Et respóndens ad illos, dixit: Cujus vestrum ásinus, aut bos in púteum cadet, et non contínuo éxtrahet illum die sábbati? Et non póterant ad hæc respondére illi. Dicébat autem et ad invitátos parábolam, inténdens quómodo primos accúbitus elígerent, dicens ad illos: Cum invitátus fúeris ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab illo, et véniens is, qui te, et illum vocávit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incípias cum rubóre novíssimum locum tenére. Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco: ut, cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: Amíce, ascénde supérius. Tunc erit tibi glória *coram simul discumbéntibus: quia omnis,* qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humíliat, exaltábitur. Credo.

Offertorium. Ps. 39. Dómine, in auxílium meum réspice: confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut aúferant eam: Dómine, in auxílium meum réspice.

Secréta.

Munda nos, quǽsumus Dómine, sacrifícii præséntis efféctu: et pérfice miserátus in nobis; ut ejus mereámur esse partícipes. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 70. Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus: Deus, docuísti me a juventúte mea: et usque in senéctam et sénium, Deus, ne derelínquas me.

Postcommunio.

Purífica, quǽsumus Dómine, mentes nostras benígnus, et rénova cœléstibus sacraméntis: ut consequénter et córporum præsens páriter, et futúrum capiámus auxílium. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XVII.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 118.

JUstus es, Dómine, et rectum judícium tuum: fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 4.

Fratres: Obsecro vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Qui est benedíctus in sæ sæculórum. Amen.

Graduale. Ps. 32. B gens, cujus est Dómi Deus eórum: pópulus, q elégit Dóminus in hær tátem sibi. ℣. Verbo mini cœli firmáti sunt spíritu oris ejus omnis tus eórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 101. Dómine ex oratiónem meam, et cla meus ad te pervéniat. A

✠ Sequéntia sancti Ev gélii secúndum Matthæ

Matth. 22. d.

IN illo témpore: Acce runt ad Jesum pharis et interrogávit eum unus eis legis doctor, tent eum: Magíster, quod mandátum magnum in ge? Ait illi Jesus: Dili Dóminum Deum tuum toto corde tuo, et in t ánima tua, et in tota me tua. Hoc est máximum, primum mandátum. Sec dum autem símile est hu Díliges próximum tuum, ut teípsum. In his duób mandátis univérsa lex p det, et prophétæ. Cong gátis autem pharisǽis, terrogávit eos Jesus, ●ens: Quid vobis vidét de Christo? cujus fílius e Dicunt ei: David. Ait ill Quómodo ergo David in s

ritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo, sede a dextris meis, donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum? Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo fílius ejus est? Et nemo póterat ei respondére verbum: neque ausus fuit quisquam ex illa die eum ámplius interrogáre. Credo.

Offertorium. Dan. 9. Orávi Deum meum ego Dániel, dicens: Exaúdi, Dómine, preces servi tui: illúmina fáciem tuam super sanctuárium tuum: et propítius inténde pópulum istum, super quem invocátum est nomen tuum, Deus.

Secreta.

Majestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur: ut hæc sancta, quæ gérimus, et a prætéritis nos delíctis éxuant, et futúris. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 75. Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera: terríbili, et ei qui aufert spíritum príncipum: terríbili apud omnes reges terræ.

Postcommunio.

Sanctificatiónibus tuis, omnípotens Deus, et vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. p. 405.

Tertia ad libitum.

Feria Quarta
Quatuor Temp. Septembris.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Ps. 80.

EXsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob: súmite psalmum jucúndum cum cíthara: cánite in inítio mensis tuba, quia præcéptum in Israël est, et judícium Deo Jacob. Ps. ibid. Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: linguam, quam non nóverat, audívit. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine, fragílitas nostra subsístat: ut, quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Léctio Amos Prophétæ.
Amos 9. d.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce dies véniunt: et comprehéndet arátor messórem, et calcátor uvæ mit-

téntem semen: et stillábunt montes dulcédinem, et omnes colles culti erunt. Et convértam captivitátem pópuli mei Israël: et ædificábunt civitátes desértas, et inhabitábunt: et plantábunt víneas, et bibent vinum eárum: et fácient hortos, et cómedent fructus eórum. Et plantábo eos super humum suam: et non evéllam eos ultra de terra sua, quam dedi eis: dicit Dóminus Deus tuus.

Graduale. Ps. 112. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat: et humília réspicit in cœlo, et in terra? ℣. Súscitans a terra ínopem, et de stércore érigens paúperem.

Hic dicitur: Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Orémus. Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine, famíliæ tuæ supplicánti: ut, dum a cibis corporálibus se ábstinet, a vítiis quoque mente jejúnet. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio libri Esdræ.
Neh. vel 2. Esd. 8.

IN diébus illis: Congregátus est omnis pópulus quasi vir unus ad platéam, quæ est ante portam aqu
rum: et dixérunt Esdræ sc
bæ, ut afférret librum leg
Móysi, quam præcéper
Dóminus Israéli. Attulit e
go Esdras sacérdos lege
coram multitúdine virórur
et mulíerum, cunctisque q
póterant intellígere, in d
prima mensis séptimi. E
legit in eo apérte in platé
quæ erat ante portam aqu
rum, de mane usque ad me
diam diem, in conspéctu v
rórum, et mulíerum, et sa
piéntium: et aures omni
pópuli erant eréctæ ad l
brum. Stetit autem Esdra
scriba super gradum lígne
um, quem fécerat ad lo
quéndum. Et apéruit librur
coram omni pópulo: supe
univérsum quippe pópulun
eminébat: et cum aperuis
set eum, stetit omnis pópu
lus. Et benedíxit Esdra
Dómino Deo magno: e
respóndit omnis pópulus
Amen, Amen: élevans manus suas: et incurváti sunt
et adoravérunt Deum pron
in terram. Porro levitæ siléntium faciébant in pópulo
ad audiéndam legem: pópu
lus autem stabat in gradu
suo. Et legérunt in libro legis Dei distíncte, et apérte
ad intelligéndum: et intellexérunt cum legerétur. Dixit autem Nehemías, et Esdras sacérdos et scriba, et

levítæ interpretántes univérso pópulo: Dies sanctificátus est Dómino Deo nostro, nolíte lugére, et nolíte flere. Et dixit eis: Ite, comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non præparavérunt sibi: quia sanctus dies Dómini est, et nolíte contristári: gaúdium étenim Dómini est fortitúdo nostra.

Graduale. Ps. 32. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus quem elégit Dóminus in hæreditátem sibi. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 9. c.

IN illo témpore: Respóndens unus de turba, dixit ad Jesum: Magister, áttuli fílium meum ad te, habéntem spíritum mutum: qui ubicúmque eum apprehénderit, allídit illum, et spumat, et stridet déntibus, et aréscit: et dixi discípulis tuis, ut ejícerent illum, et non potuérunt. Qui respóndens eis, dixit: O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Afférte illum ad me. Et attulérunt eum. Et cum vidísset eum, *statim spíritus conturbávit illum:* et elísus in terram, volutabátur spumans. Et interrogávit patrem ejus: Quantum témporis est, ex quo ei hoc áccidit? At ille ait: Ab infántia: et frequénter eum in ignem, et in aquas misit, ut eum pérderet. Sed si quid potes, ádjuva nos, misértus nostri. Jesus autem ait illi: Si potes crédere, ómnia possibília sunt credénti. Et contínuo exclámans pater púeri, cum lácrimis ajébat: Credo, Dómine: ádjuva incredulitátem meam. Et cum vidéret Jesus concurréntem turbam, comminátus est spirítui immúndo, dicens illi: Surde et mute spíritus, ego præcípio tibi, exi ab eo: et ámplius ne intróëas in eum. Et exclámans, et multum discérpens eum, éxiit ab eo, et factus est sicut mórtuus, ita ut multi dícerent: Quia mórtuus est. Jesus autem tenens manum ejus, elevávit eum, et surréxit. Et cum introísset in domum, discípuli ejus secréto interrogábant eum: Quare nos non potúimus ejícere eum? Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

Offertorium. Ps. 118. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, quǽsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Comunio. 2. Esdr. 8. Comédite pínguia, et bíbite mulsum, et míttite partes his, qui non præparavérunt sibi: sanctus enim dies Dómini est, nolíte contristári: gaúdium étenim Dómini est fortitúdo nostra.

Postcommunio.

Suméntes, Dómine, dona cœléstia, supplíciter deprecámur: ut, quæ sédula servitúte donánte te gérimus, dignis sénsibus tuo múnere capiámus. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.
Tertia ad libit.

Feria Sexta
Quatuor Temp. Septembris.
Statio ad Ss. duodecim Apostolos.

Introitus. Ps. 104.

LÆtétur cor quæréntium Dñm: quǽrite Dóminum, et confirmámini: quǽrite fáciem ejus semper. Ps. ibid. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: annuntiá... inter gentes ópera ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omn... potens Deus: ut obse... vatiónes sacras ánnua d... votióne recoléntes, et có... pore tibi placeámus, et me... te. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunct... nos. p. 403. Tertia ad libi...

Léctio Oséæ Prophétæ.
Oseæ 14.

Hæc dicit Dóminus Deu... Convértere Israël a... Dóminum Deum tuum: qu... niam corruísti in iniquitát... tua. Tóllite vobíscum ve... ba, et convertímini ad Dó... minum et dícite ei: Omne... aufer iniquitátem, áccip... bonum: et reddémus vítu... los labiórum nostrórum. A... sur non salvábit nos, supe... equum non ascendému... nec dicémus ultra: Dii no... stri ópera mánuum nostrá... rum: quia ejus, qui in t... est, miseréberis pupílli. Sa... nábo contritiónes eórum... díligam eos spontánee: qui... avérsus est furor meus a... eis. Ero quasi ros, Israë... germinábit sicut lílium, e... erúmpet radix ejus ut Líba... ni. Ibunt rami ejus, et er... quasi olíva glória ejus: e... odor ejus ut Líbani. Co... verténtur sedéntes in um...

bra ejus: vivent trítico, et germinábunt quasi vínea: memoriále ejus sicut vinum Líbani. Ephraïm quid mihi ultra idóla? ego exaúdiam, et dírigam eum ego ut abíetem viréntem: ex me fructus tuus invéntus est. Quis sápiens, et intélliget ista? intélligens, et sciet hæc? Quia rectæ viæ Dómini, et justi ambulábunt in eis: prævaricatóres vero córruent in eis.

Graduale. Ps. 89. Convértere, Dómine, aliquántulum, et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Evang. Rogábat Jesum quidam. ut in Feria v. post Domin. Passionis. p. 153.

Offertorium. Ps. 102. Bénedic ánima mea Dómino: et noli oblivísci omnes retributiónes ejus: et renovábitur sicut áquilæ juvéntus tua.

Secreta.

Accépta tibi sint, Dómine, quǽsumus, nostri dona jejúnii: quæ et expiándo nos tua grátia dignos effíciant, et ad sempitérna promíssa perdúcant. Per Dñm.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 118. Aufer a me *oppróbrium et contémptum, quia mandáta* tua exquisívi, Dómine: nam et testimónia tua meditátio mea est.

Postcommunio.

Quǽsumus omnípotens Deus, ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. p. 405.

Tertia ad libitum.

Sabbato
Quatuor Temp. Septembris.

Statio ad S. Petrum.

Introitus. Ps. 94.

Veníte, adorémus Deum, et procidámus ante Dóminum, plorémus ante eum, qui fecit nos: quia ipse est Dóminus Deus noster. Ps. ibid. Veníte, exsultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro. ℣. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur: Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem, corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas, et futúra. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Levítici.

Levit. 23. d.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décimo die mensis hujus séptimi, dies Expiatiónum erit celebérrimus, et vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, et offerétis holocaústum Dómino. Omne opus servíle non faciétis in témpore diéi hujus: quia dies propitiatiónis est, ut propitiétur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit die hac, períbit de pópulis suis: et quæ óperis quídpiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciétis in eo: legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, et habitatiónibus vestris. Sábbatum requietiónis est, et affligétis ánimas vestras die nono mensis: a véspera usque ad vésperam celebrábitis sábbata vestra: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster; et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus om potens Deus: ut je nándo, tua grátia satiému et abstinéndo, cunctis ef ciámur hóstibus fortióre Per Dóminum.

Léctio libri Levítici.

Levit. 23. f.

IN diébus illis: Locútus Dóminus ad Móysen, cens: A quintodécimo d mensis séptimi, quando co gregavéritis omnes fruct terræ vestræ, celebrábi férias Dómini septem di bus: die primo et die octá erit sábbatum, id est r quies. Sumetísque vobis d primo fructus árboris pu chérrimæ, spatulásque pa márum, et ramos ligni de sárum fróndium, et sálic de torrénte, et lætabími coram Dómino Deo vestr Celebrabitísque solemnit tem ejus septem diébus p annum: legítimum semp térnum erit in generatión bus vestris. Mense séptim festa celebrábitis, et hab tábitis in umbráculis septe diébus. Omnis, qui de g nere est Israël, manébit i tabernáculis: ut discant p steri vestri, quod in tabe náculis habitáre fécerim f lios Israël, cum edúcere eos de terra Ægýpti. Eg Dóminus Deus vester.

Graduale. Ps. 83. Protétor noster áspice, Deus: et éspice super servos tuos. ℣. Dómine Deus virtútum, xaúdi preces servórum uórum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Tuére, quǽsumus Dómine, famíliam tuam: ut alútis ætérnæ remédia, quæ e inspiránte requírimus, te argiénte consequámur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Michǽæ Prophétæ. Mich. 7. c.

Dómine Deus noster, pasce pópulum tuum in irga tua, gregem hæreditátis tuæ, habitántes solos n saltu, juxta dies antíquos. Vidébunt gentes, et confundéntur super omni fortitúdine sua. Quis Deus símilis ui, qui aufers iniquitátem, et transis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ? Non immíttet ultra furórem suum, quóniam volens misericórdiam est. Revertétur, et miserébitur nostri: depónet iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. Dabis veritátem Jacob, misericórdiam Abraham: quæ jurásti pátribus nostris a diébus antíquis: Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 89. Convértere Dómine aliquántulum: et deprecáre super servos tuos. ℣. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine, sic nos ab épulis abstinére carnálibus: ut a vítiis irruéntibus páriter jejunémus. Per Dóminum.

Léctio Zacharíæ Prophétæ. Zach. 8. c.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Sicut cogitávi, ut affígerem vos, cum ad iracúndiam provocássent patres vestri me, dicit Dóminus, et non sum misértus: sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam dómui Juda et Jerúsalem: nolíte timére. Hæc sunt ergo verba, quæ faciétis: Loquímini veritátem, unusquísque cum próximo suo: veritátem, et judícium pacis judicáte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amícum suum ne cogitétis in córdibus vestris: et juraméntum mendax ne diligátis: ómnia enim hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est ver-

bum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Jejúnium quarti, et jejúnium quinti, et jejúnium séptimi, et jejúnium décimi, erit dómui Juda in gaúdium, et lætítiam, et in solemnitátes præcláras: veritátem tantum, et pacem dilígite: dicit Dóminus exercítuum.

Graduale. Ps. 140. Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Orémus. Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Ut nobis, Dómine, tríbuis solémne tibi deférre jejúnium: sic nobis, quǽsumus, indulgéntiæ præsta subsídium. Per Dóminum.

Lectio Danielis: Angelus Dómini. cum Hymno Benedíctus es. etc. pag. 14.

Hic dicitur ℣. Dóminus vobíscum. sine Flectámus génua.

Oratio.

Deus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 9.

Fratres: Tabernáculum factum est primum, in quo erant candelábra, et mensa, et proposítio panum, quæ dícitur Sancta. Post velaméntum autem secúndum, tabernáculum, quod dícitur Sancta Sanctórum: aúreum habens thuríbulum, et arcam testaménti circumtéctam ex omni parte auro, in qua urna aúrea habens manna, et virga Aaron, quæ frondúerat, et tábulæ testaménti; superque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia propitiatórium: de quibus non est modo dicéndum per síngula. His vero ita compósitis; in prióri quidem tabernáculo semper introíbant sacerdótes, sacrificiórum offícia consummántes: in secúndo autem semel in anno solus póntifex, non sine sánguine, quem offert pro sua et pópuli ignorántia: hoc significánte Spíritu sancto, nondum propalátam esse sanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte statum. Quæ parábola est témporis instántis: juxta quam múnera, et hóstiæ offerúntur, quæ non possunt juxta consciéntiam perféctum fácere serviéntem, solúmmo-

o in cibis, et in pótibus, et áriis baptismátibus, et justítiis carnis usque ad temus correctiónis impósitis. hristus autem assístens óntifex futurórum bonóum, per ámplius et perfétius tabernáculum non maufáctum, id est, non hujus reatiónis; neque per sánuinem hircórum aut vituórum, sed per próprium ánguinem introívit semel 1 Sancta, ætérna redemtióne invénta.

Tractus. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes: et ollaudáte eum omnes póuli. ℣. Quóniam confirnáta est super nos miseriórdia ejus: et véritas Dóaini manet in ætérnum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 13.

IN illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similiúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in ínea sua, et venit quærens ructum in illa, et non invéit. Dixit autem ad cultóem víneæ: Ecce anni tres unt ex quo vénio quærens ructum in ficúlnea hac, et on invénio: succíde ergo lam: ut quid étiam terram ccupat? At ille respónens, dicit illi: Dómine, diútte illam et hoc anno, usue dum fódiam circa illam, et mittam stércora: et si quidem fécerit fructum: sin autem, in futúrum succídes eam. Erat autem docens in synagóga eórum sábbatis. Et ecce múlier, quæ habébat spíritum infirmitátis annis decem et octo: et erat inclináta, nec omníno póterat sursum respícere. Quam cum vidéret Jesus, vocávit eam ad se, et ait illi: Múlier, dimíssa es ab infirmitáte tua. Et impósuit illi manus, et conféstim erécta est, et glorificábat Deum. Respóndens autem archisynagógus, indígnans quia sábbato curásset Jesus, dicébat turbæ: Sex dies sunt, in quibus opórtet operári: in his ergo veníte, et curámini, et non in die sábbati. Respóndens autem ad illum Dóminus, dixit: Hypócritæ, unusquísque vestrum sábbato non solvit bovem suum, aut ásinum a præsépio, et ducit adaquáre? Hanc autem fíliam Abrahæ, quam alligávit sátanas, ecce decem et octo annis, non opórtuit solvi a vínculo isto die sábbati? Et cum hæc díceret, erubescébant omnes adversárii ejus: et omnis pópulus gaudébat in univérsis, quæ glorióse fiébant ab eo.

Offertorium. Ps. 87. Dómine Deus salútis meæ, in

die clamávi et nocte coram te: intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Secreta.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut óculis tuæ majestátis munus oblátum, et grátiam nobis devotiónis obtíneat, et efféctum beátæ perennitátis acquírat. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Comunio. Levit. 23. Mense séptimo festa celebrábitis, cum in tabernáculis habitáre fécerim fílios Israël, cum edúcerem eos de terra Ægýpti, ego Dóminus Deus vester.

Postcommunio.

Perfíciant in nobis, Dómine quæsumus, tua sacraménta quod cóntinent: ut quæ nunc spécie gérimus, rerum veritáte capiámus. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. p. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

Introitus. Eccli. 36. c.

DA pacem, Dómine, sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur: exaúdi preces servi tui, et plebis tuæ Israël.

Ps. 121. Lætátus sum his, quæ dicta sunt mihi: domum Dómini íbimus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Dírigat corda nostra, q sumus Dómine, tuæ seratiónis operátio: quia bi sine te placére non p sumus. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cun nos. p. 403. Tertia ad li

Léctio Epistolæ beáti Pa Apóstoli ad Corínthios

1. Cor. 1.

Fratres: Grátias ago D meo semper pro vo in grátia Dei, quæ data vobis in Christo Jesu: qu in ómnibus dívites facti es in illo, in omni verbo, et omni sciéntia: sicut testin nium Christi confirmát est in vobis: ita ut nihil bis desit in ulla grátia, spectántibus revelatión Dómini nostri Jesu Chris qui et confirmábit vos usq in finem sine crímine, in advéntus Dómini nostri J su Christi.

Graduale. Ps. 121. L tátus sum in his quæ dic sunt mihi: in domum Dón ni íbimus. ℣. Fiat pax virtúte tua, et abundánt in túrribus tuis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 101. Timébunt ge tes nomen tuum, Dómin

et omnes reges terræ glóriam tuam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 9.

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitátem suam. Et ecce offerébant ei paralýticum jacéntem in lecto. Et videns Jesus fidem illórum, dixit paralýtico: Confíde fili, remittúntur tibi peccáta tua. Et ecce quidam de scribis dixérunt intra se: Hic blasphémat. Et cum vidísset Jesus cogitatiónes eórum, dixit: Ut quid cogitátis mala in córdibus vestris? Quid est facílius, dícere: Dimittúntur tibi peccáta tua; an dícere: Surge, et ámbula? Ut autem sciátis, quia Fílius hóminis habet potestátem in terra dimittèndi peccáta, tunc ait paralýtico: Surge, tolle lectum tuum, et vade in domum tuam. Et surréxit, et ábiit in domum suam. Vidéntes autem turbæ timuérunt, et glorificavérunt Deum, qui dedit potestátem talem homínibus.

Credo.

Offertorium. Exodi 24. Sanctificávit Móyses altáre Dómino, ófferens super illud holocaústa, *et ímmolans víctimas: fecit sacrifícium* vespertínum in odórem suavitátis Dómino Deo, in conspéctu filiórum Israël.

Secreta.

Deus, qui nos per hujus sacrifícii veneránda commércia, uníus summæ divinitátis partícipes éfficis: præsta quǽsumus; ut sicut tuam cognóscimus veritátem, sic eam dignis móribus assequámur. Per Dñm.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Communio. Ps. 95. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Postcommunio.

Grátias tibi reférimus, Dómine, sacro múnere vegetáti: tuam misericórdiam deprecántes; ut dignos nos ejus participatióne perfícias. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XIX.
post Pentecosten.

Introitus.

SAlus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Ps. 77. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde: ut mente et córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 4. c.

Fratres: Renovámini spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes mendácium, loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicem membra. Irascímini, et nolíte peccáre: sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo: qui furabátur, jam non furétur; magis autem labóret, operándo mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitátem patiénti.

Graduale. Ps. 140. Dirigátur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo, Dómine. ℣. Elevátio m nuum meárum sacrifíciu vespertínum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 104. Confitémini D mino, et invocáte nom ejus: annuntiáte inter ge tes ópera ejus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Eva gélii secúndum Matthæu

Matth. 22.

IN illo témpore: Loqueb tur Jesus princípibus s cerdótum et pharisǽis parábolis, dicens: Simi factum est regnum cœlóru hómini regi, qui fecit n ptias fílio suo. Et misit se vos suos vocáre invitát ad núptias, et nolébant v níre. Iterum misit álios se vos, dicens: Dícite invit tis: Ecce prándium meu parávi, tauri mei, et altíl occísa sunt, et ómnia par ta: veníte ad núptias. I autem neglexérunt et ab érunt, álius in villam suar álius vero ad negotiatióne suam: réliqui vero tenu runt servos ejus, et cont méliis afféctos occidérun Rex autem cum audísse irátus est: et missis exerc tibus suis, pérdidit homic das illos, et civitátem ill rum succéndit. Tunc ait se vis suis: Núptiæ quidem pa rátæ sunt, sed qui invitá erant, non fuérunt dign

go ad éxitus viárum,
›scúmque invenéritis,
: ad núptias. Et egrés-
vi ejus in vias, con-
vérunt omnes, quos
érunt, malos et bonos,
›létæ sunt núptiæ dis-
ëntium. Intrávit au-
ex, ut vidéret discum-
, et vidit ibi hóminem
estítum veste nuptiáli.
illi: Amíce, quómodo
trásti, non habens ve-
uptiálem? At ille ob-
t. Tunc dixit rex mi-
: Ligátis mánibus et
ıs ejus, mittite eum in
ras exterióres: ibi erit
et stridor déntium.
enim sunt vocáti, pau-
o elécti. Credo.

rtorium. Ps. 137. Si
ávero in médio tribu-
s, vivificábis me, Dó-
et super iram inimi-
meórum exténdes
n tuam, et salvum me
déxtera tua.

Secreta.

múnera, quǽsumus
ómine, quæ óculis tuæ
átis offérimus, salu-
nobis esse concéde.
óminum.

Secreta. Exaúdi nos
pag. 405.
ia ad libitum.

munio. Ps. 118. Tu
sti mandáta tua cu-
nimis: útinam diri-
gántur viæ meæ, ad custo-
diéndas justificatiónes tuas.

Postcommunio.

Tua nos, Dómine, medici-
nális operátio, et a no-
stris perversitátibus cle-
ménter expédiat, et tuis
semper fáciat inhærére man-
dátis. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mun-
det et múniat. pag. 405.
Tertia ad libitum.

Dominica XX. post Pentecosten.

Introitus. Dan. 3.

OMnia, quæ fecísti nobis, Dómine, in vero judício fecísti, quia peccávimus tibi, et mandátis tuis non obedívimus: sed da glóriam nómini tuo, et fac nobíscum secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ. Ps. 118. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Largíre, quǽsumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.
Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 5. d.

Fratres: Vidéte quómodo caute ambulétis: non quasi insipiéntes, sed ut sapiéntes, rediméntes tempus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fíeri imprudéntes, sed intelligéntes, quæ sit volúntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria: sed impléminí Spíritu sancto, loquéntes vobismetípsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes, et psalléntes in córdibus vestris Dómino: grátias agéntes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Jesu Christi, Deo et Patri. Subjécti ínvicem in timóre Christi.

Graduale. Ps. 144. Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 107. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, et psallam tibi, glória mea. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 4. f.

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárna[...] Hic cum audísset, quia [...]sus adveníret a Judæa [...] Galilǽam, ábiit ad eum, [...] rogábat eum ut descén[...]ret, et sanáret fílium ej[...] incipiébat enim mori. Di[...] ergo Jesus ad eum: Nisi [...]gna et prodígia vidéri[...] non créditis. Dicit ad e[...] régulus: Dómine, descén[...] priúsquam moriátur fíl[...] meus. Dicit ei Jesus: Va[...] fílius tuus vivit. Crédi[...] homo sermóni, quem di[...] ei Jesus, et ibat. Jam aut[...] eo descendénte, servi [...] currérunt ei, et nuntia[...]runt dicéntes, quia fíl[...] ejus víveret. Interrogá[...] ergo horam ab eis, in q[...] mélius habúerit. Et di[...]runt ei: Quia heri hora [...]ptima relíquit eum feb[...] Cognóvit ergo pater, q[...] illa hora erat, in qua di[...] ei Jesus: Fílius tuus viv[...] et crédidit ipse, et dom[...] ejus tota.

Credo.

Offertorium. Ps. 136. S[...] per flúmina Babylónis il[...] sédimus et flévimus, du[...] recordarémur tui, Sion.

Secreta.

Cœléstem nobis prǽbea[...] hæc mystéria, quǽs[...]mus Dómine, medicínar[...] et vítia nostri cordis expú[...]gent. Per Dóminum.

lia Secreta. Exaúdi nos us. p. 405. Tertia ad libit.

ommunio. Ps. 118. Memnto verbi tui servo tuo, mine, in quo mihi spem dísti: hæc me consoláta in humilitáte mea.

Postcommunio.

t sacris, Dómine, reddámur digni munéribus: nos, quǽsumus, tuis nper obedíre mandátis. r Dóminum.

lia Postcommunio. Mun- et múniat. pag. 405. 'ertia ad libitum.

Dominica XXI. post Pentecosten.

Introitus. Esth. 13.

IN voluntáte tua, Dómine, univérsa sunt pósita, et non est qui possit retere voluntáti tuæ: tu im fecísti ómnia, cœlum terram, et univérsa quæ li ámbitu continéntur: minus universórum tu es. 's. 118. Beáti immaculáti via: qui ámbulant in lege mini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

amíliam tuam, quǽsumus Dómine, contínua táte custódi: ut a cunctis ersitátibus, te protegénsit líbera; et in bonis ibus tuo nómini sit dea. Per Dóminum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403. Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 6. b.

Fratres: Confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quóniam non est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem: sed advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis: in ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possítis ómnia tela nequíssimi ígnea exstínguere: et gáleam salútis assúmite: et gládium spíritus, quod est verbum Dei.

Graduale. Ps. 89. Dómine, refúgium factus es nobis, a generatióne et progénie. ℣. Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra et orbis: a sǽculo, et usque in sǽculum tu es Deus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 113. In éxitu Israël de Ægýpto, domus Jacob de pópulo bárbaro. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 18. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et cum cœpisset ratiónem pónere, oblátus est ei unus, qui debébat ei decem míllia talénta. Cum autem non habéret unde rédderet, jussit eum dóminus ejus venúmdari, et uxórem ejus, et fílios, et ómnia quæ habébat, et reddi. Prócidens autem servus ille, orábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Misértus autem dóminus servi illíus, dimísit eum, et débitum dimísit ei. Egréssus autem servus ille, invénit unum de consérvis suis, qui debébat ei centum denários: et tenens suffocábat eum, dicens: Redde quod debes. Et prócidens consérvus ejus, rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi. Ille autem nóluit: sed ábiit, et misit eum in cárcerem, donec rédderet débit Vidéntes autem cons ejus quæ fiébant, contris sunt valde: et venérunt narravérunt dómino ómnia quæ facta fúer Tunc vocávit illum dó nus suus: et ait illi: Se nequam, omne débitum mísi tibi, quóniam rog me: nonne ergo opórtui te miseréri consérvi tui, ut et ego tui misértus su Et irátus dóminus ejus, didit eum tortóribus, quo úsque rédderet univérs débitum. Sic et Pater us cœléstis fáciet vobis non remiséritis unusq que fratri suo de córdi vestris. Credo.

Offertorium. Job. 1. erat in terra Hus, nón Job: simplex et rectus timens Deum: quem s pétiit, ut tentáret: et est ei potéstas a Dómin facultátes, et in car ejus: perdidítque om substántiam ipsíus, et fíl carnem quoque ejus g úlcere vulnerávit.

Secreta.

Súscipe, Dómine, prop hóstias: quibus et te cári voluísti, et nobis s tem poténti pietáte rest Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 118. In salutári tuo ánima mea, et in verbum tuum sperávi: quando fácies de persequéntibus me judícium? iníqui persecúti sunt me, ádjuva me, Dómine Deus meus.

Postcommunio.

Immortalitátis alimóniam consecúti, quǽsumus Dómine: ut quod ore percépimus, pura mente sectémur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.
Tertia ad libitum.

Dominica XXII.
post Pentecosten.

Introitus. Ps. 129.

SI iniquitátes observáveris Dómine, Dñe quis sustinébit? quia apud te propitiátio est, Deus Israël.

Ps. ibid. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi vocem meam.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, refúgium nostrum et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. *Per Dóminum.*

Secunda Oratio. A cunctis nos. p. 403. Tertia ad libit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses. Phil. 1.

Fratres: Confídimus in Dómino Jesu, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu. Sicut est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis: eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii sócios gaúdii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro, ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu: ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum in glóriam et laudem Dei.

Graduale. Ps. 132. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum!
℣. Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 113. Qui timent Dóminum sperent in eo: adjútor et protéctor eórum est. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 22. b.

IN illo témpore: Abeúntes pharisǽi consílium iniérunt, ut cáperent Jesum in sermóne. Et mittunt ei discípulos suos cum Herodiánis, dicéntes: Magíster, scimus quia verax es, et viam Dei in veritáte doces, et non est tibi cura de áliquo: non enim réspicis persónam hóminum: dic ergo nobis quid tibi vidétur, licet censum dare Cǽsari, an non? Cógnita autem Jesus nequítia eórum, ait: Quid me tentátis hypócritæ? Osténdite mihi numísma census. At illi obtulérunt ei denárium. Et ait illis Jesus: Cujus est imágo hæc, et superscríptio? Dicunt ei: Cǽsaris. Tunc ait illis: Réddite ergo quæ sunt Cǽsaris, Cǽsari; et quæ sunt Dei, Deo. Credo.

Offertorium. Esth. 14. Recordáre mei, Dómine, omni potentátui dóminans: et da sermónem rectum in os meum, ut pláceant verba mea in conspéctu príncipis.

Secreta.

Da, miséricors Deus: ut hæc salutáris oblátio, et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Communio. Ps. 16. Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam, et exaúdi verba mea.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut quæ in tui commemoratiónem nos fácere præcepísti, in nostræ profíciant infirmitátis auxílium: Qui vivis et regnas.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Dominica XXIII. post Pentecosten,

quando non fuerit ultima post Pentecosten; quia si erit ultima, tunc loco vigesimæ tertiæ ponetur quæ inferius est xxiv. et Missa xxiii. dicetur in Sabbato præcedenti non impedito Festo Duplici vel Semiduplici, ut dictum est in Octava Epiphaniæ pag. 46. alioquin in alia præcedenti Feria similiter non impedita.

Introitus. Jerem. 29.

DIcit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis: invocábitis me, et ego exaúdiam vos: et redúcam captivitátem vestram de cunctis locis.

Ps. 84. Benedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.

Tertia ad libitum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Phil. 3. d. et 4.

Fratres: Imitatóres mei estóte, et observáte eos, qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi: quorum finis intéritus: quorum Deus venter est: et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cœlis est: unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, secúndum operatiónem, *qua étiam possit subjícere sibi ómnia.* Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gaúdium meum, et coróna mea: sic state in Dómino, caríssimi. Evódiam rogo et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

Graduale. Ps. 43. Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos: et eos, qui nos odérunt, confudísti.
℣. In Deo laudábimur tota die, et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi oratiónem meam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 9. c.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit, et adorábat eum, dicens: Dómine, fília mea modo defúncta est: sed veni, impóne manum tuam super eam, et vivet. Et surgens Jesus sequebátur eum, et discípuli ejus. Et ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebá-

tur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. Dicébat enim intra se: Si tetígero tantum vestiméntum ejus, salva ero. At Jesus convérsus, et videns eam, dixit: Confíde fília, fides tua te salvam fecit. Et salva facta est múlier ex illa hora. Et cum venísset Jesus in domum príncipis, et vidísset tibícines, et turbam tumultuántem, dicébat: Recédite: non est enim mórtua puélla, sed dormit. Et deridébant eum. Et cum ejécta esset turba, intrávit, et ténuit manum ejus. Et surréxit puélla. Et éxiit fama hæc in univérsam terram illam.

Credo.

Offertorium. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi oratiónem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Secreta.

Pro nostræ servitútis augménto sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus: ut quod imméritis contulísti, propítius exsequáris. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. p. 405. Tertia ad libit.

Comunio. Marci 11. Amen dico vobis, quidquid orántes *pétitis*, crédite quia accipiétis, et fiet vobis.

Postcommunio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum.

℣ Si Dominicæ post Pentecosten fuerint plures xxiv. tunc post xxiii. resumantur (quoad Orationes, Epistolas et Evangelia) Missæ Dominicarum, quæ superfuerunt post Epiphaniam (ut infra post Dominicam xxiv.), hoc ordine.

Si Dominicæ fuerint viginti quinque, in Dominica xxiv. dicitur Missa Dominicæ vi. post Epiphaniam.

Si fuerint viginti sex, in Dominica xxiv. dicitur Missa Dominicæ v. post Epiphaniam: et in vigesimaquinta, Missa Dominicæ sextæ.

Si fuerint viginti septem, in Dominica xxiv. dicitur Missa Dominicæ iv. post Epiphaniam; in vigesimaquinta, Dominicæ quintæ: et in vigesimasexta, Dominicæ sextæ.

Si fuerint viginti octo, in Dominica xxiv. dicitur Missa Dominicæ iii. post Epiphaniam; in vigesimaquinta, Dominicæ quartæ; in vigesimasexta, Dominicæ quintæ; in vigesimaseptima, Dominicæ sextæ.

Et ultimo loco semper ponitur Missa Dominicæ xxiv. post Pentecosten.

roitus autem, Graduale, rium, et Communio in tis Dominicis semper ir ut in Dominica vige- tia.

)ominica XXIV.
ma post Pentecosten.

Introitus. Jerem. 29.

D Icit Dóminus: Ego cógito cogitatiónes pacis, et non afflictiónis: invo- me, et ego exaúdiam t redúcam captivitá- stram de cunctis lo- s. 84. Benedixísti Dó- erram tuam: avertísti itátem Jacob. ória Patri.

Oratio.

ta, quǽsumus Dómi- , tuórum fidélium vo- es: ut divíni óperis m propénsius exse- es, pietátis tuæ remé- ajóra percípiant. Per num nostrum.
nda Oratio. A cunctis ag. 403.
ia ad libitum.

Epístolæ beáti Pauli stoli ad Colossénses.

Col. 1. b.

res: Non cessámus o vobis orántes et po- tes, ut impleámini óne voluntátis Dei, in sapiéntia et intelléctu li: ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes: in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei: in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia, et longanimitáte cum gaúdio, grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine: qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ; in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum.

Graduale. Ps. 43. Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos: et eos, qui nos odérunt, confudísti.
℣. In Deo laudábimur tota die, et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi oratiónem meam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 24. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat: tunc qui in Judǽa

sunt, fúgiant ad montes: et qui in tecto, non descéndat tóllere áliquid de domo sua: et qui in agro, non revertátur tóllere túnicam suam. Væ autem prægnántibus, et nutriéntibus in illis diébus. Oráte autem, ut non fiat fuga vestra in hieme, vel sábbato. Erit enim tunc tribulátio magna, qualis non fuit ab inítio mundi usque modo, neque fiet. Et nisi breviáti fuíssent dies illi, non fíeret salva omnis caro: sed propter eléctos breviabúntur dies illi. Tunc si quis vobis díxerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolíte crédere. Surgent enim pseudochrísti, et pseudoprophétæ, et dabunt signa magna, et prodígia, ita ut in errórem inducántur (si fíeri potest) étiam elécti. Ecce prædíxi vobis. Si ergo díxerint vobis: Ecce in desérto est, nolíte exíre; ecce in penetrálibus, nolíte crédere. Sicut enim fulgur exit ab Oriénte, et paret usque in Occidéntem: ita erit et advéntus Fílii hóminis. Ubicúmque fúerit corpus, illic congregabúntur et áquilæ. Statim autem post tribulatiónem diérum illórum sol obscurábitur, et luna non dabit lumen suum, et stellæ *cadent* de cœlo, et virtútes *cœlórum* commovebúntur: et tunc parébit signum Fílii hóminis in cœlo: et tunc plangent omnes tribus terræ: et vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa, et majestáte. Et mittet Angelos suos cum tuba, et voce magna: et congregábunt eléctos ejus a quátuor ventis, a summis cœlórum usque ad términos eórum. Ab árbore autem fici díscite parábolam: cum jam ramus ejus tener fúerit, et fólia nata, scitis quia prope est æstas: ita et vos cum vidéritis hæc ómnia, scitóte quia prope est in jánuis. Amen dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia hæc fiant. Cœlum et terra transíbunt, verba autem mea non præteríbunt.

Credo.

Offertorium. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi oratiónem meam: de profúndis clamávi ad te, Dómine.

Secreta.

Propítius esto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et pópuli tui oblatiónibus, precibúsque suscéptis, ómnium nostrum ad te corda convérte; ut a terrénis cupiditátibus liberáti, ad cœléstia desidéria transeámus. Per Dóminum.

Alia Secreta. Exaúdi nos Deus. pag. 405.

Tertia ad libitum.

Comunio. Marci 11. Amen dico vobis, quidquid orántes pétitis, crédite quia accipiétis, et fiet vobis.

Postcommunio.

Concéde nobis, quǽsumus Dómine: ut per hæc sacraménta quæ súmpsimus, quidquid in nostra mente vitiósum est, ipsórum medicatiónis dono curétur. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio. Mundet et múniat. pag. 405.

Tertia ad libitum

Dominica III.

quæ superfuit post Epiphaniam, ponenda secundum superiorem Rubricam.

Introitus, Graduale, Offertorium et Communio, ut in Missa præcedenti. pag. 457.

Orationes, Epistola et Evangelium, ut in Dominica iii. post Epiphaniam. pag. 50 et 51.

Secunda Oratio. A cunctis nos. pag. 403.

Tertia ad libitum.

Dominica IV.

quæ superfuit post Epiph.

Introitus, Graduale, Offertorium et Communio, ut pag. 457.

Orationes, Epistola et Evangelium, ut in Dominica iv. post Epiphaniam. pag. 52.

Dominica V.

quæ superfuit post Epiph.

Introitus, Graduale, Offertorium et Communio, ut pag. 457.

Orationes, Epistola et Evangelium, ut in Dominica v. post Epiphaniam. pag. 53 et 54.

Dominica VI.

quæ superfuit post Epiph.

Introitus, Graduale, Offertorium et Communio, ut pag. 457.

Orationes, Epistola et Evangelium, ut in Dominica vi. post Epiphaniam. pag. 55 et 56.

℥ Dominica xxviii. et ultima post Pentecosten, quæ superius posita est in ordine xxiv pag. 457.

PROPRIUM MISSARUM
DE SANCTIS.

FESTA NOVEMBRIS.

Die xxix.

In Vigilia
S. Andreæ Apostoli.

Introitus. Matth. 4.

Dominus secus mare Galilææ vidit duos fratres, Petrum et Andréam, et vocávit eos: Veníte post me: fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Ps. 18. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. S. Saturnin Mart. Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

℟ Si Vigilia S. Andreæ venerit in Adventu, Missa dicitur de Vigilia, et secunda Oratio erit de Adventu, tertia de S. Saturnino.

℟ Si Festum S. Andreæ venerit Feria secunda, Missa de Vigilia dicitur in Sabbato, et secunda Oratio erit de S. Maria Concéde nos. tertia Ecclé-

siæ, vel pro Papa, ut supra, pag. 357. Et commemoratio S. Saturnini fit in Dominica. Quod et in aliis Vigiliis (excepta Vigilia Nativitatis Domini) servatur.

℟ Si Festum S. Andreæ venerit in Dominica, transfertur in sequentem diem, Festo Duplici, vel Semiduplici non impeditam: quod et in aliis Festis Duplicibus in Dominicis Adventus occurrentibus, juxta modum in Rubricis generalibus expositum, servatur: et in illis semper fit commemoratio de Adventu. De Simplicibus autem toto Adventu fit tantum commemoratio.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44. d. et 45.

Benedíctio Dómini super caput justi. Ideo dedit illi Dóminus hæreditátem, et divísit illi partem in tríbubus duódecim: et invénit grátiam in conspéctu omnis carnis. Et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, et excélsum fecit illum. Státuit ei testaméntum ætérnum: et circumcínxit eum zona justítiæ: et índuit eum Dóminus corónam glóriæ.

Graduale. Ps. 138. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.
℣. Dinumerábo eos: et super arénam multiplicabúntur.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 1. e.

In illo témpore: Stabat Joánnes, et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dixit: Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Convérsus autem Jesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: Quid quǽritis? Qui dixérunt ei: Rabbi (quod dícitur interpretátum Magíster) ubi hábitas? Dicit eis: Veníte, et vidéte. Venérunt, et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo: hora autem erat quasi décima. Erat autem Andréas frater Simónis Petri unus ex duóbus, qui audíerant a Joánne, et secúti fúerant eum. Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: Invénimus Messíam (quod est interpretátum Christus). Et addúxit eum ad Jesum. In-

túitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon fílius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. In crástinum vóluit exíre in Galilǽam, et invénit Philíppum. Et dicit ei Jesus: Séquere me. Erat autem Philíppus a Bethsáida, civitáte Andréæ et Petri. Invénit Philíppus Nathánaël, et dicit ei: Quem scripsit Móyses in lege, et prophétæ, invénimus Jesum fílium Joseph a Názareth. Et dixit ei Nathánaël: A Názareth potest áliquid boni esse? Dicit ei Philíppus: Veni, et vide. Vidit Jesus Nathánaël veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israëlíta, in quo dolus non est. Dicit ei Nathánaël: Unde me nosti? Respóndit Jesus, et dixit ei: Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te. Respóndit ei Nathánaël, et ait: Rabbi, tu es Fílius Dei, tu es Rex Israël. Respóndit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis; majus his vidébis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, vidébitis cœlum apértum, et Angelos Dei ascendéntes, et descendéntes supra Fílium hóminis.

Offertorium. Ps. 8. Glória *et honóre* coronásti eum, et *constituísti* eum super ópera *mánuum* tuárum, Dómine.

Secreta.

Sacrándum tibi, Dómine, munus offérimus: quo beáti Andréæ Apóstoli solémnia recoléntes, purificatiónem quoque nostris méntibus implorámus. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Saturnino. Secreta.

Múnera, Dómine, tibi dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Saturníno Mártyre tuo, per hæc éadem nos placátus inténde. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Secretæ. Tua Dómine. et Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Communio. Joañ. 1. Dicit Andréas Simóni fratri suo: Invénimus Messíam, qui dícitur Christus: et addúxit eum ad Jesum.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis supplíciter exorámus: ut, intercedénte beáto Andréa Apóstolo tuo, quæ pro illíus veneránda gérimus passióne, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Saturnino.
Postcommunio.

Sanctíficet nos, quǽsumus Dómine, tui percéptio sacraménti: et intercessióne sanctórum tuórum tibi reddat accéptos. Per Dñm.

: Postcommuniones.
tis, Dómine. et Quǽ-
Dómine. vel Hæc
ag. 358.

Eadem Die.

Saturnini Martyris.

sa. Lætábitur. de Com-
pag. [7].
tiones ut in Missali sub
le. pag. 460.

Die xxx.

Andreæ Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

MIhi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est pátus eórum.
bid. Dómine, probásti
et cognovísti me: tu
vísti sessiónem meam,
urrectiónem meam.
ória Patri.

Oratio.

estátem tuam, Dómi-
e, supplíciter exorá-
ut, sicut Ecclésiæ tuæ
Andréas Apóstolus
t prædicátor et re-
ta apud te sit pro no-
erpétuus intercéssor.
óminum.

Epístolæ beáti Pauli
óstoli ad Romános.

Rom. 10. b.

res: Corde enim cré-
ur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judǽi, et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem aúdient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

℣. Diléxit Andréam Dñs in odórem suavitátis. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 4. c.

IN illo témpore: Ambulans Jesus juxta mare Galilǽæ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres), et ait illis: Venite post me, et fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt eum. Et procédens inde, vidit álios duos fratres, Jacóbum Zebedǽi, et Joánnem fratrem ejus in navi cum Zebedǽo patre eórum, reficiéntes rétia sua: et vocávit eos. Illi autem statim relíctis rétibus et patre, secúti sunt eum. Credo.

Offertorium. Ps. 138. Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Secreta.

Sacrifícium nostrum tibi, Dómine quǽsumus, beáti Andréæ Apóstoli precátio sancta concíliet: ut, in cujus honóre solémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dñm.

Præfatio de Apostolis. pag. 294 vel 322.

Communio. Matth. 4. Venite post me: fáciam vos fíeri piscatóres hóminum: at illi contínuo, relíctis rétibus, secúti sunt Dóminum.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, divína mystéria, beáti Andréæ festivitáte lætántes: quæ, sicut tuis sanctis ad glóriam, ita nobis, quǽsumus, ad véniam prodésse perfícias. Per Dóminum.

FESTA DECEMBRIS.

Die ii.

S. Bibianæ Virg. et Mart.

Missa. Me exspectavérunt de Communi Virg. et Mart. p. [33], except. Orat. propr. ut infra.

Oratio.

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti; mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Si celebretur in Adventu secunda Oratio erit de Feria, tertia de S. Maria Deus, qui de beátæ Maríæ pag. 2. quæ terminatur sic Per eúmdem Dóminum.

Die iii.

S. Francisci Xaverii Conf.

Introitus. Ps. 118.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis. Ps. 116. Laudáte Dóminum omnes gentes, laudáte eum omnes pópuli: quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, et véritas Dómini manet in ætérnum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne, et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti: concéde propítius; ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dñm.

Et fit commem. Feriæ.

Epistola. Corde enim. ut supra. pag. 463.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marci 16. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Præsta nobis, quæsumus omnípotens Deus: ut nostræ humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter, et mente puríficet. Per Dóminum.

Comm̃unio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, inter-

cedénte beáto Francisco Confessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die iv.

S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum.

Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Chrysólogum Doctórem egrégium divínitus præmonstrátum, ad regéndam, et instruéndam Ecclésiam tuam éligi voluísti: præsta, quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. Feriæ Adventus, et S. Barbaræ Virg. et Mart. Oratio: Deus, qui inter cétera. ut in Comm. Virg. et Mart. p. [31].

Epistola. Téstificor coram Deo. de Comuni Doctorum. pag. [24].

Graduale. Eccli. 44. Ecc sacérdos magnus, qui in die bus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símili illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es sacérdo in ætérnum, secúndum ór dinem Melchísedech. Alle

Evangelium. Vos estis sa terræ. de Communi Doct rum. pag. [25]. Credo.

Offertorium. Ps. 91. Ju stus ut palma florébit: sicu cedrus, quæ in Líbano es multiplicábitur.

Secreta.

Sancti tui Petri Chrysólog nobis, Dómine, pia no desit orátio: quæ et múner nostra concíliet, et tuam no bis indulgéntiam semper ob tíneat. Per Dóminum.

Communio. Matth. 25. Dó mine, quinque talénta tra didísti mihi: ecce ália quin que superlucrátus sum Euge serve bone et fidéli quia in pauca fuísti fidéli supra multa te constítuam intra in gaúdium Dómini tu

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sa crifícia dent salútem beátus Petrus Chrysólogus Póntifex tuus, et Docto egrégius, quǽsumus, pre cátor accédat. Per Dñm.

:adem Die.
ræ Virg. et Mart.
Loquébar. de Com.
Mart. pag. [31].

Die v.
abbæ Abbatis.
Os justi. de Comm.
ag. [30]. In Secreta
mm. omittitur ver-
as.

Die vi.
ai Episc. et Conf.
ntroitus. Eccli. 45.
Tátuit ei Dóminus
testaméntum pa-
cis: et príncipem
fecit eum: ut sit
rdótii dígnitas in
. Ps. 131. Meménto
David: et omnis
idinis ejus.
a Patri.
Oratio.
qui beátum Nico-
Pontíficem innú-
corásti miráculis:
uæsumus; ut ejus
t précibus a gehén-
diis liberémur. Per
a nostrum.
ommem. Feriæ.
pístolæ beáti Pauli
oli ad Hebræos.
Hebr. 13. b.
: Mementóte præ-
tórum vestrórum,
s locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in sǽcula. Doctrínis váriis et peregrínis nolíte abdúci. Optimum est enim grátia stabilíre cor, non escis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent potestátem, qui tabernáculo desérviunt. Quorum enim animálium infértur sanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra castra. Propter quod et Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeámus ígitur ad eum extra castra impropérium ejus portántes. Non enim habémus hic manéntem civitátem, sed futúram inquírimus. Per ipsum ergo offerámus hóstiam laudis semper Deo, idest fructum labiórum confiténtium nómini ejus. Beneficéntiæ autem et communiónis nolíte oblivísci: tálibus enim hóstiis promerétur Deus. Obedíte præpósitis vestris, et subjacéte eis. Ipsi enim pervígilant, quasi ratiónem pro animábus vestris reddituri.

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur

ei, et bráchium meum confortábit eum.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et profectus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge ser ve bone, et fidélis, quia su per pauca fuísti fidélis, su per multa te constituam intra in gaúdium dómini tu Accéssit autem et qui du talénta accéperat, et ait Dómine, duo talénta tradi dísti mihi, ecce ália duo lu crátus sum. Ait illi dóminu ejus: Euge serve bone, e fidélis, quia super pauc fuísti fidélis, super multa t constítuam: intra in gaúdi um dómini tui.

Offertorium. Ps. 88. Véri tas mea, et misericórdi mea cum ipso: et in nómin meo exaltábitur cornu eju

Secreta.

Sanctífica, quǽsumus Dó mine Deus, hæc múnera quæ in solemnitáte sanct Antístitis tui Nicolái offéri mus: ut per ea, vita nostr inter advérsa et prósper ubíque dirigátur. Per Dó minum nostrum.

Communio. Ibid. Seme jurávi in sancto meo: seme ejus in ætérnum manébit et sedes ejus sicut sol i conspéctu meo, et sicut lun perfécta in ætérnum, et te stis in cœlo fidélis.

Postcommunio.

Sacrifícia, quæ súmpsi mus, Dómine, pro sole mnitáte sancti Pontíficis tu Nicolái, sempitérna nos pro

tectióne consérvent. Per Dóminum nostrum.

Die vii.

S. Ambrosii Episc., Conf. et Ecclesiæ Doctoris.

Introitus. Eccli. 15. IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium ministrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ et Vigiliæ Immac. Concept.

Epistola. Testificor coram Deo. de Comuni Doct. p.[24].

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi Doct. pag. [25]. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Omnípotens sempitérne Deus, múnera tuæ majestáti obláta, per intercessiónem beáti Ambrósii, Confessóris tui atque Pontíficis, ad perpétuam nobis fac proveníre salútem. Per Dñm.

Et fit com. Fer. et Vigil.

Communio. Ibid. Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in ætérnum manébit, et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis.

Postcommunio.

Sacraménta salútis nostræ suscipiéntes, concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Ambrósii, Confessóris tui atque Pontíficis, nos ubíque orátio ádjuvet; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ et Vigiliæ, cujus Evangelium legitur in fine.

Eadem Die.

In Vigilia

Immaculatæ Conceptionis B. Mariæ Virg.

Introitus. Ps. 65.

VEnite, audite, et narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit Dóminus ánimæ meæ. Ps. ibid. Jubiláte Deo omnis terra: psalmum dícite nómini ejus, date glóriam laudi ejus.

℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Deus, qui Unigéniti tui matrem ab originali culpa in sua Conceptióne mirabíliter præservásti: da, quǽsumus; ut sua nos intercessióne munítos, corde mundos fácias suæ interésse festivitáti. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Tertia Oratio de Spiritu sancto. pag. [68].

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 24. c.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ, et virtútis. Tran ite ad me omnes qui concu píscitis me, et a generatió nibus meis impleminí. Spi ritus enim meus super me dulcis, et hæréditas mea su per mel et favum. Memóri mea in generatiónes sæcu lórum. Qui edunt me, adhu esúrient: et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur: et qu operántur in me, non pec cábunt. Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt.

Graduale. Prov. 9. Sapi éntia ædificávit sibi domum excídit colúmnas septem.

℣. Ps. 86. Fundaménta eju in móntibus sanctis: dílig Dóminus portas Sion supe ómnia tabernácula Jacob.

✠ Inítium sancti Evan gélii secúndum Matthæum

Matth. 1.

Liber generatiónis Jes Christi fílii David, fíli Abraham. Abraham génui Isaac. Isaac autem génui Jacob. Jacob autem génui Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon

génuit Booz de Ra-
Booz autem génuit
ex Ruth. Obed autem
Jesse. Jesse autem
David regem. David
rex génuit Salomó-
x ea, quæ fuit Uríæ.
on autem génuit Ró-
Róboam autem gé-
bíam. Abías autem
Asa. Asa autem gé-
ósaphat. Jósaphat au-
énuit Joram. Joram
génuit Ozíam. Ozías
génuit Jóatham. Jó-
autem génuit Achaz.
autem génuit Eze-
. Ezechías autem gé-
Manássen. Manásses
génuit Amon. Amon
génuit Josíam. Josías
génuit Jechoníam, et
s ejus in transmigra-
Babylónis. Et post
nigratiónem Babyló-
echonías génuit Salá-
Saláthiel autem gé-
oróbabel. Zoróbabel
génuit Abiud. Abiud
génuit Elíacim. Elía-
autem génuit Azor.
autem génuit Sadoc.
autem génuit Achim.
autem génuit Eliud.
autem génuit Eleá-
Eleázar autem génuit
n. Mathan autem gé-
Jacob. Jacob autem
Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Offertorium. Cant. 6. Ego diIécto meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

Secreta.

Múnera nostra, Dómine, apud tuam cleméntiam immaculátæ Dei Genitrícis comméndet orátio: quam ab omni origináli labe præservásti, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mereré-tur: Qui tecum vivit.

Et fit comm. Feriæ. Tertia Secreta de Spiritu sancto. pag. [69].

Præfatio communis.

Communio. Cant. 6. Quæ est ista quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Postcommunio.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui immaculátæ Conceptiónis Genitrícis unigéniti Fílii tui festivitátem prævenímus; intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Feriæ. Tertia Postcommunio de Spiritu sancto. pag. [69].

Liber incomprehensibilis.
Nubes lucida.
Rubus ardens.
Virga Aaronis.

DIE VIII. DECEMBRIS.

IN FESTO

IMMACULATÆ CONCEPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS.

Introitus. Isai. 61.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto justítiæ circúmdedit me, quasi sponsam ornátam monílibus suis. Ps. 29. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: nec delectásti inimícos meos super me. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quǽsumus; ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Prov. 8. c.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos, áderam: quando certa lege et gyro vallábat abýssos: quando ǽthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, fílii, audíte me: beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Graduale. Judith 13. Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

℣. Ib. 15. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

Allelúja, allelúja.

℣. Cant. 4. Tota pulchra es, María: et mácula originális non est in te. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja, et ℣. sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 86. Fundaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob. ℣. Ibid. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei. ℣. Ibid. Homo natus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. Allelúja. ℣. Tota pulchra es, María: et mácula originális non est in te. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Credo. quod dic. per totam Oct., etiam in Festis infra eam occurrentibus.

Offertorium. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, allelúja.

Secreta.

Salutárem hóstiam, quam in solemnitáte immaculátæ Conceptiónis beátæ Vírginis Maríæ tibi, Dómine, offérimus, súscipe et præsta: ut sicut illam tua grátia præveniénte ab omni labe immúnem profitémur: ita ejus intercessióne a culpis ómnibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de B. Maria Virg. Et te in Conceptióne immaculáta. pag. 292. vel 321. Et dicitur per totam Octavam, etiam in Festis infra eam occurrentibus.

Communio. Gloriósa dicta sunt de te, María: quia

fecit tibi magna qui potens est.

Postcommunio.

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster: illíus in nobis culpæ vúlnera réparent; a qua immaculátam beátæ Maríæ Conceptiónem singuláriter præservásti. Per Dóminum.

℣ Infra Octavam Immac. Concept. B. M. V., et in die Octava dicitur Missa sicut in die Festi; sed infra Octavam dicitur secunda Oratio de Feria, tertia vero, quando non fit commem. Festi Simplicis vel ad modum Simplicis, dicitur de Spiritu sancto. p. [68].

Die x.

Pro Commem. S. Melchiadis Papæ et Mart.

Oratio. Infirmitátem. ex Missa. Státuit. ut in Comm. unius Mart. Pont. pag. [2].

Die xi.

S. Damasi Papæ et Conf.

Introitus. Ps. 131.

SAcerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum non avértas fáciem Christi tui.

Ps. ib. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et interveniénte beáto Dámaso, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, et pacem. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. de Octava Imaculatæ Concept. Oratio. Deus, qui per immaculátam. pag. 473. et Feria.

Epistola. Plures facti sunt. de Communi. pag. [22].

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

Evangelium. Vigiláte. de Communi. pag. [23].

Credo. ratione Octavæ.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio, pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis percepísse de tribulatióne cognóscit auxílium. Per Dñm.

Pro Octava Immac. Conceptionis Secreta. Salutárem hóstiam. pag. 474. et commem. Feriæ.

Comunio. Matth. 25. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui.

Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine, fidélibus pópulis, sanctórum tuórum semper veneratióne lætári: et eórum perpétua supplicatióne muníri. Per Dóminum.

Pro Octava Immac. Conceptionis. Postcomunio. Sacraménta quæ. pag. 475. et commem. Feriæ.

Die xiii.

S. Luciæ Virg. et Mart.

Introitus. Ps. 44.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Ps. ib. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Lúciæ, Vírginis et Mártyris tuæ, festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. de Octava Immac. Concept. Oratio. Deus, qui per immaculátam. pag. 473. et Feria.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat. Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ: sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúja.

Evangelium. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. de Communi pag. [34].

Credo. ratione Octavæ.

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post

am: próximæ ejus afferénur tibi in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis percepísse de tribulatióne cognóscit auxílium. Per Dñm.

Pro Octava Immac. Conceptionis. Secreta. Salutárem hóstiam. pag. 474.

Et fit commem. Feriæ.

Communio. Ps. 118. Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: lætábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quæsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Pro Octava Immac. Conceptionis. Postcom̃unio. Sacraménta quæ súmpsimus. pag. 475. et commem. Fer.

Die xiv.

℟ Si hodie occurrat Feria quarta Quatuor Temporum, Missa dicitur de Feria cum commem. Octavæ, et tertia Oratione de Spiritu sancto, cum Præfatione de Octava.

Die xv.

In Octava
Immaculatæ Conceptionis
B. Mariæ Virg.

Missa ut in die cum com̃. Feriæ; et occurr. Feria quarta Quatuor Temporum, omittitur hujus Evangelium in fine.

℟ Si hodie occurrat Feria quarta Quatuor Temp., in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis dicuntur duæ Missæ, una de Octava, altera de Feria, cum Orationibus assignatis: et in hac Missa dicitur Præfatio communis.

Die xvi.

S. Eusebii Episcopi
et Martyris.

Missa Sacerdótes Dei. ut in Comm. unius Mart. Pont., secundo loco. pag. [4].

Et fit commem. Feriæ.

Die xx.

Vigilia
S. Thomæ Apostoli.

Missa. Ego autem. ut in Vigilia unius Apost. p. [1]. cum com̃em. Feriæ Adventus, et in ea servetur Rubrica posita in Vigil. S. Andreæ. pag. 460.

℟ Si autem hæc Vigilia venerit in Quatuor Temporibus, de ea fit tantum commem.

Die xxi.

S. Thomæ Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári: ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu: in quo omnis ædificátio constrúcta crescit in templum sanctum in Dómino, in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Graduale. Ps. 138. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. ℣. Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 32. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 20. f.

In illo témpore: Thomas, unus ex duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis, quando venit Jesus. Dixérunt ergo ei álii discípuli: Vídimus Dóminum. Ille autem dixit eis: Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. Et post dies octo, iterum erant discípuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus jánuis clausis, et stetit in médio, et dixit: Pax vobis. Deínde dicit Thomæ: Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incrédulus, sed fidélis. Respóndit Thomas, et dixit ei: Dóminus meus, et Deus meus. Dixit ei Jesus: Quia vidísti me, Thoma, credidí-

i: beáti qui non vidérunt, credidérunt. Credo.

Offertorium. Ps. 18. In mnem terram exívit sonus órum: et in fines orbis terre verba eórum.

Secreta.

Débitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitús, supplíciter exorántes: t, suffrágiis beáti Thomæ póstoli, in nobis tua múera tueáris, cujus honoánda confessióne laudis bi hóstias immolámus. Per óminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Præfatio de Apostolis. pag. 294. vel 322.

Communio. Joañ. 20. Mitte manum tuam, et cognósce loca clavórum: et noli esse incrédulus, sed fidélis.

Postcommunio.

Adésto nobis, misericors Deus: et, intercedénte pro nobis beáto Thoma Apóstolo, tua circa nos propitiátus dona custódi. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

FESTA JANUARII.

Die xi.

Pro Commemoratione S. Hygini Papæ et Mart.

Oratio. Infirmitátem. ex Missa. Státuit. ut in Comm. unius Mart. Pont. pag. [2].

Tertia Oratio dicitur de S. Maria. Deus, qui salútis. pag. 48. nisi venerit in Dominica.

Dom. II. post Epiphaniam.

In Festo

Ss. Nominis Jesu.

Introitus. Phil. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Ps. 8. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius; ut, cujus sanctum nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commem. Dominicæ II. post Epiph. Oratio. Omnípotens. pag. 48.

¶ Si occurrerit aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio in Missis privatis tantum: de Duplici vero ac Semiduplici, cujus facta est commemoratio per modum Simplicis in Officio, etiam in

Missa solemni fit commemoratio.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 4. b.

IN diébus illis: Petrus replétus Spíritu sancto, dixit: Príncipes pópuli, et senióres audíte. Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israël: quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus: qui factus est in caput ánguli: et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

Graduale. Ps. 105. Salvos fac nos, Dómine Deus noster, et cóngrega nos de natiónibus: ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in glória tua.

℣. Isaiæ 63. Tu, Dómine, pater noster, et redémptor noster: a sǽculo nomen tuum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 144. Laudem Dómini loquétur os meum, et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 79. et Cant. 2. Dómine, Deus virtútum, convérte nos: et osténde fáciem tuam, et salvi érimus: sonet vox tua in aúribus meis.

℣. Cant. 2. Vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra nimis.

℣. Cant. 1. Oleum effúsum nomen tuum, Jesu: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Temp. Pasch. in Missis votivis:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 144. Laudem Dómini loquétur os meum, et benedícat omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúja.

℣. Ibid. Exaltábo te, Deus meus Rex: et benedícam nómini sancto tuo, Jesu, in sǽculum, et in sǽculum sǽculi. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. c.

IN illo témpore: Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer: vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo priúsquam in útero conciperétur.

Credo.

Offertorium. Ps. 85. Confitébor tibi, Dómine Deus

meus, in toto corde meo, et glorificábo nomen tuum in ætérnum: quóniam tu, Dómine, suávis et mitis es: et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te, allelúja.

Secreta.

Benedictio tua, clementíssime Deus, qua omnis viget creatúra, sanctíficet, quǽsumus, hoc sacrifícium nostrum, quod ad glóriam nóminis Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi offérimus tibi: ut majestáti tuæ placére possit ad laudem, et nobis profícere ad salútem. Per eúmdem Dóminum.

Pro Dominica II. post Epiphaniam. Secreta. Obláta, Dómine. pag. 49.

Præf. de Nativ. pag. 273. vel 314.

Communio. Ibid. Omnes gentes quascúmque fecisti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine, et glorificábunt nomen tuum: quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Deus solus, allelúja.

Postcommunio.

Omnipotens ætérne Deus, qui creásti et redemísti nos, réspice propítius vota nostra: et sacrifícium salutáris hóstiæ, quod in honórem nóminis Fílii tui, Dómini *nostri Jesu Christi, majestáti tuæ obtúlimus,* plácido et benígno vultu suscípere dignéris; ut grátia tua nobis infúsa, sub glorióso nómine Jesu, ætérnæ prædestinatiónis título gaudeámus nómina nostra scripta esse in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Pro Dominica II. post Epiphaniam. Postcom̃unio. Augeátur in nobis. pag. 50.

℣ In fine Missæ legitur Evangelium Dominicæ II. post Epiph. Núptiæ factæ sunt. pag. 49.

Die xiv.

S. Hilarii Episcopi, Conf. et Ecclesiæ Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Comm. Doct. pag. [24]. Et fit commemor. S. Felicis Presb. et Mart. ut infra.

Et dicitur Credo.

℣ Si contingat Festum S. Hilarii transferri in alium diem, non tamen prædicta commem. S. Felicis transfertur, sed de ea fit suo die: quod et in sequenti Festo et in similibus semper servatur.

Eadem Die.

S. Felicis Presbyteri Mart.

Missa. Lætábitur. de Communi. pag. [7]. cum sequ. Orationibus.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnipotens Deus: ut ad meliórem vitam sanctórum tuó-

rum exémpla nos próvocent: quátenus quorum solémnia ágimus, étiam actus imitémur. Per Dóminum.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beáti Felícis Mártyris tui dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut beáti Felícis Mártyris tui, cujus solémnia celebrámus, oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Die xv.

S. Pauli primi Eremitæ.

Introitus. Ps. 91.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini: in átriis domus Dei nostri. Ps. ibid. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dñm.

Pro commem. S. Mauri Abbatis.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Phil. 3. b.

Fratres: Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei: propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo, non habens meam justítiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Jesu: quæ ex Deo est justítia in fide, ad cognoscéndum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus: configurátus morti ejus: si quo modo occúrram ad resurrectiónem, quæ est ex mórtuis: non quod jam accéperim, aut jam perféctus sim: sequor autem, si quo modo comprehéndam, in quo et comprehénsus sum a Christo Jesu.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut ce-

drus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 11. d.

IN illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fílius, et cui volúerit Fílius reveláre. Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego refíciam vos. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve.

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dñm.

Pro S. Mauro. Secreta.

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus Maurus Abbas, quǽsumus, in salútem nobis proveníre depóscat. Per Dñm.

Communio. Ps. 63. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde.

Postcommunio.

Reffécti cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dñm.

Pro S. Mauro. Postcommunio.

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti, beátus Maurus Abbas, pro nobis intercedéndo: ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Mauri Abbatis.

Missa. Os justi. de Comm. Abbat. pag. [30].

Die xvi.

S. Marcelli Papæ et Mart.

Introitus. Eccli. 45. c.

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Preces pópuli tui, quǽsumus Dómine, cleménter exaúdi: ut beáti Marcélli, Mártyris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Benedíctus Deus. ex Missa. Sacerdótes Dei. de Communi. pag. [4].

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum. p. [3].

Evangelium. Si quis vult post me veníre. pag. [5].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, múnera dignánter obláta: et beáti Marcélli, Mártyris tui atque Pontíficis, suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde. Per Dóminum nostrum.

Communio. Matth. 25. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam: intra in gaúdium dómini tui.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die xvii.

S. Antonii Abbatis.

Missa. Os justi. de Comm. Abbat. pag. [30], sed Evangelium. Sint lumbi. de Communi Conf. non Pontificis. pag. [27].

Die xviii.
...to Cathedræ S. Petri
Romæ primum sedit.

Introitus. Eccli. 45. c.
Tátuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit ut sit illi sacerdótii ...as in ætérnum.
...31. Meménto Dómine ...: et omnis mansuetú... ...ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.
...s, qui beáto Petro Apó...olo tuo, collátis clávi...gni cœléstis, ligándi ... solvéndi pontifícium ...ísti: concéde; ut in...siónis ejus auxílio a ...órum nostrórum néxi...erémur: Qui vivis.

...t commem. de S. Paulo ...uascumque commemo...es, etiam Dominicæ; ...t servatur in commem. ...tri, quæ fit in Festis ...li.

Oratio.
...s, qui multitúdinem ...éntium beáti Pauli ...oli prædicatióne do...: da nobis quǽsumus; ...us commemoratiónem ...s, ejus apud te patro...sentiámus.

...nde fit com̃. S. Priscæ ... et Mart.

Oratio.
...quǽsumus omnípotens ...eus: ut qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 1.

Petrus Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithýniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi: grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo. In quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus: ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revela-

tióne Jesu Christi Dómini nostri.

Graduale. Ps. 160. Exáltent eum in ecclésia plebis: et in cáthedra seniórum laudent eum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum.

Si Festum Cathedræ venerit ante Septuagesimam, post Graduale statim dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 16. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ibid. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: et tibi dabo claves regni cœlórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis. ℣. Et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis.

Si hoc Festum in propria die impeditum in aliquam diem intra tempus paschale translatum occurrerit, omisso Graduali, dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 106. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum. Allelúja.

℣. Matth. 16. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 16. b.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cœlórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Credo.

Offertorium. Ibid. Tu es 'etrus, et super hanc pe-:am ædificábo Ecclésiam ıeam: et portæ ínferi non rævalébunt advérsus eam: t tibi dabo claves regni œlórum.

Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces et hó-:ias beáti Petri Apóstoli ɔmméndet orátio: ut, quod ro illíus glória celebrá-ıus, nobis prosit ad véni-m. Per Dóminum.

Pro S. Paulo. Secreta.

Apóstoli tui Pauli préci-bus, Dómine, plebis tuæ ona sanctífica: ut quæ tibi ıo grata sunt institúto, gra-óra fiant patrocínio sup-licántis.

Pro S. Prisca. Secreta.

Hæc hóstia, quǽsumus Dómine, quam sanctó-um tuórum natalítia recen-éntes offérimus, et víncula ostræ pravitátis absólvat, t tuæ nobis misericórdiæ ona concíliet. Per Dñm.

Præfatio de Apost. p. 294. el 322.

Communio. Ibid. Tu es 'etrus, et super hanc pe-:am ædificábo Ecclésiam ıeam.

Postcommunio.

Lætíficet nos, Dómine, mu-nus oblátum: ut, sicut ı Apóstolo tuo Petro te mi-rábilem prædicámus; sic per illum tuæ sumámus in-dulgéntiæ largitátem. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Paulo. Postcom̃unio.

Sanctificáti, Dómine, salu-tári mystério: quǽsu-mus; ut nobis ejus non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári.

Pro S. Prisca. Postcom̃unio.

Quǽsumus Dómine, salu-táribus repléti mysté-riis: ut cujus solémnia cele-brámus, ejus oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Priscæ Virg. et Mart.

Missa. Me exspectavérunt. de Communi. pag. [33].

Orationes ut supra.

Die xix.

S. Canuti Regis et Mart.

Missa. In virtúte tua. de Comm. unius Mart. non Pont. pag. [6], præter Orat. sequ., et Evangel. Si quis vult. ut in Missa. Sacerdótes. de Comm. unius Mart. Pont. pag. [5].

Oratio.

Deus, qui ad illustrándam Ecclésiam tuam, beá-tum Canútum regem mar-týrii palma, et gloriósis mi-ráculis decoráre dignátus es: concéde propítius; ut

sicut ipse Domínicæ passiónis imitátor fuit, ita nos per ejus vestígia gradiéntes, ad gaúdia sempitérna perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Ss. Mart. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum, ut in Missa sequ.

Tertia Oratio de S. Maria. Deus qui salútis. pag. [64], cujus Secreta. Tua Dómine. ex Missa votiva a Purific. ad Pascha. pag. [66].

Eadem Die.

Ss. Mart. Marii, Marthæ, Audifacis et Abachum.

Introitus. Ps. 67.

Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei, et delecténtur in lætítia. Ps. ibid. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi Dómine pópulum tuum, cum sanctórum tuórum patrocínio supplicántem: ut et temporális vitæ nos tríbuas pace gaudére, et ætérnæ reperíre subsídium. Per Dóminum.

Epist. Rememorámini. ex Missa. Salus autem. de Communi. pag. [18].

Graduale. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt: et non tanget illos torméntum malítiæ. ℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 67. Mirábilis Deus noster in sanctis suis. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Evang. Sedénte Jesu. ut in eadem Missa. pag. [19].

Offertorium. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contritus est, et nos liberáti sumus.

Secreta.

Preces, Dómine, tuórum réspice, oblationésque fidélium: ut et tibi grata sint pro tuórum festivitáte sanctórum, et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Postcommunio.

Sanctórum tuórum, Dómine, intercessióne placá-

s: præsta, quæsumus; ut, æ temporáli celebrámus tióne, perpétua salvatió- capiámus. Per Dñm.

Die xx.

s. Fabiani et Sebastiani Martyrum.

Introitus. Ps. 78.

INtret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: dde vicínis nostris séptuum in sinu eórum: víndi- sánguinem sanctórum órum, qui effúsus est.

Ps. ibid. Deus, venérunt entes in hæreditátem tum, polluérunt templum sanum tuum: posuérunt Jerúlem in pomórum custódim. ℣. Glória Patri.

Oratio.

nfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: t quia pondus própriæ ctiónis gravat, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 11. f.

Fratres: Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, obturavérunt ora leónum, exstinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti sunt in bello, castra vertérunt exterórum: accepérunt mulíeres de resurrectióne mórtuos suos: álii autem disténti sunt, non suscipiéntes redemptiónem, ut meliórem invenírent resurrectiónem: álii vero ludíbria et vérbera expérti, ínsuper et víncula, et cárceres: lapidáti sunt, secti sunt, tentáti sunt, in occisióne gládii mórtui sunt: circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, angustiáti, afflícti: quibus dignus non erat mundus: in solitudínibus errántes, in móntibus, et spelúncis, et in cavérnis terræ. Et hi omnes testimónio fídei probáti, invénti sunt in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Exodi 15. Gloriósus Deus in sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 144. Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Evangelium. Descéndens Jesus. de Communi. p. [17].

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Fabiáni et Sebastiáni dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Communio. Luc. 6. Multitúdo languéntium, et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniébant ad eum: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Fabiáno et Sebastiáno, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Die xxi.

S. Agnetis Virg. et Mart.

Introitus. Ps. 118.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius; ut, qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus

præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa: laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. Allelúja.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dic.:

Tractus. Veni sponsa Christi. pag. [32].

Evangelium. Símile erit *regnum cœlórum decem virgínibus. de Comuni. p. [32].*

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et intercedénte beáta Agnéte Vírgine et Mártyre tua, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Matth. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Postcommunio.

Refécti cibo potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut, in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Die xxii.

Ss. Vincentii et Anastasii Martyrum.

Missa. Intret. de Comm. plurim. Mart. pag. [15], exceptis Orationibus quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos

nos esse cognóscimus, beatórum Mártyrum tuórum Vincéntii et Anastásii intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedéntibus beátis Martýribus tuis Vincéntio et Anastásio, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die xxiii.

S. Raymundi de Peñafort Confessoris.

Missa. Os justi. ut in Communi Conf. non Pontificis. pag. [26]. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti: concéde; ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ *fructus* fácere, et ad ætérnæ *salútis* portum pervenire *valeámus*. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Emerentianæ Virg. et Mart. Oratio. Indulgéntiam. ut in Comm. Virg. et Mart. p. [33].

Tertia Oratio de S. Maria. Deus qui salútis ætérnæ. pag. [64].

Eadem Die.

S. Emerentianæ Virg. et Martyris.

Missa. Me exspectavérunt. de Comm. Virg. et Mart. pag. [33].

Die xxiv.

S. Timothei Episc. et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. pag. [2], præter Epistolam sequ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

1. Tim. 6. c.

Carissime: Sectáre justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam ætérnam, in qua vocátus es, et confésssus bonam confessiónem coram multis téstibus. Præcípio tibi coram Deo, qui vivíficat ómnia, et Christo Jesu, qui testimónium réddidit sub Póntio Piláto, bonam confessiónem: ut serves mandátum sine mácula, irreprehensíbile usque in ad-

véntum Dómini nostri Jesu Christi, quem suis tempóribus osténdet beátus, et solus potens, Rex regum, et Dóminus dominántium: qui solus habet immortalitátem, et lucem inhábitat inaccessíbilem: quem nullus hóminum vidit, sed nec vidére potest: cui honor et impérium sempitérnum. Amen.

Die xxv.

In Festo Conversionis S. Pauli Apost.

Introitus. 2. Tim. 1.

Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex. Ps. 138. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. de S. Petro Apost. Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo *tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi,* atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur: Qui vivis et regnas.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 9.

In diébus illis: Saulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas: ut si quos invenísset hujus viæ viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit, ut appropinquáret Damásco: et súbito circumfúlsit eum lux de cœlo. Et cadens in terram, audívit vocem dicéntem sibi: Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit: Quis es, Dómine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu perséqueris: durum est tibi contra stímulum calcitráre. Et tremens, ac stupens, dixit: Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum: Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de

terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit. Erat autem quidam discípulus Damásci, nómine Ananías: et dixit ad illum in visu Dóminus: Ananía. At ille ait: Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum: Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus: et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem: ecce enim orat. (Et vidit virum, Ananíam nómine, introëúntem, et imponéntem sibi manus, ut visum recípiat). Respóndit autem Ananías: Dómine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem: et hic habet potestátem a princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus: Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram géntibus, et régibus, et fíliis Israël. Ego enim osténdam illi, quanta opórteat eum pro nómine meo pati. Et ábiit Ananías, et introívit in domum: et impónens ei manus, dixit: Saule frater, Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via, qua veniébas, ut vídeas, et impleáris Spíritu sancto. Et conféstim cecidérunt ab óculis ejus tamquam squamæ, et visum recépit: et surgens baptizátus est. Et cum accepísset cibum, confortátus est. Fuit autem cum discípulis, qui erant Damásci, per dies áliquot. Et contínuo in synagógis prædicábat Jesum, quóniam hic est Fílius Dei. Stupébant autem omnes, qui audiébant, et dicébant: Nonne hic est, qui expugnábat in Jerúsalem eos, qui invocábant nomen istud: et huc ad hoc venit, ut vinctos illos dúceret ad príncipes sacerdótum? Saulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judǽos, qui habitábant Damásci, affírmans quóniam hic est Christus.

Graduale. Gal. 2. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes: et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi.

℣. Grátia Dei in me vácua non fuit: sed grátia ejus semper in me manet.

Allelúja, allelúja.

℣. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole: vere digne es glorificándus. ℣. Prædicátor veritátis, et doctor géntium in fide et veritáte. ℣. Per te omnes gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Credo.

Offertorium. Ps. 138. Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Secreta.

Apóstoli tui Pauli précibus, Dómine, plebis tuæ dona sanctífica: ut, quæ tibi tuo grata sunt institúto, gratióra fiant patrocínio supplicántis. Per Dóminum.

Pro S. Petro. Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces et hóstias beáti Petri Apóstoli comméndet orátio: ut, quod pro illíus glória celebrámus, nobis prosit ad véniam. Per Dóminum nostrum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Amen dico vobis, quod vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Postcommunio.

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: quǽsumus; ut nobis ejus non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Petro. Postcomunio.

Lætíficet nos, Dómine, munus oblátum: ut sicut in Apóstolo tuo Petro te mirábilem prædicámus; sic per illum tuæ sumámus indulgéntiæ largitátem. Per Dóminum nostrum.

Die xxvi.

S. Polycarpi Episc. et Mart.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Dan. ibid. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Polycárpi, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. 1. Joañ. 3. b.

Caríssimi: Omnis qui non est justus, non est ex Deo, et qui non díligit fratrem suum: quóniam hæc est annuntiátio, quam audístis ab inítio, ut diligátis altérutrum. Non sicut Cain, qui ex malígno erat, et occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna erant: fratris autem ejus justa. Nolíte mirári, fratres, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis, quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

Graduale. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Allelúja, allelúja. ℣. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Evangelium. Nihil est opértum. de Communi. p. [8].

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Polycárpo, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Comúnio. Ps. 20. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Polycárpo, Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Die xxvii.

S. Joannis Chrysostomi Episc., Conf. et Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Ecclésiam tuam, quǽsumus Dómine, grátia cœléstis amplíficet: quam beáti Joánnis Chrysóstomi, Confessóris *tui atque Pontíficis, illustráre* voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per Dóminum.

Epistola. Testíficor. de Communi. pag. [24].

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dic.:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi. p. [25].

Credo.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Sancti Pontíficis tui Joánnis Chrysóstomi nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus Joánnes Chrysóstomus, Póntifex tuus et Doctor egrégius, quǽsumus, precátor accédat. Per Dóminum nostrum.

Die xxviii.

S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.

Introitus. Ps. 44.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia, et exsultatióne. Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, quǽsumus; ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Qui gloriátur. de Communi. pag. [36].

Graduale. Ps. 44. Spécie tua. pag. [37].

Evangelium. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. ib. pag. [34].

Offertorium. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Secreta.

Super has, quǽsumus Dómine, hóstias benedíctio copiósa descéndat: quæ et sanctificatiónem nobis cleménter operétur, et de Mártyrum nos solemnitáte lætíficet. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 13. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuæ votíva sacraménta: præsta, quǽsumus; ut et temporális vitæ nobis remédia prǽbeant, et ætérnæ. Per Dóminum.

Die xxix.

S. Francisci Salesii Episc., Conf. et Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Communi Doct. p. [24], præter Orat. sequ.

Et dícitur Credo.

Oratio.
s, qui ad animárum alútem beátum Fran-n, Confessórem tuum Pontíficem, ómnibus a factum esse voluísti: de propítius; ut cari-tuæ dulcédine perfúsi, dirigéntibus mónitis, ac gántibus méritis, æ-gaúdia consequámur. Dóminum.

Die xxx.
artinæ Virg. et Mart.
sa. Loquébar. de Com-Virg. et Mart. p. [31].

Die xxxi.
Petri Nolasco Conf.
sa. Justus ut palma. mm. Conf. non Pont.], præter Orat. sequ.

Oratio.
us, qui in tuæ caritátis xémplum, ad fidélium nptiónem sanctum Pe-Ecclésiam tuam nova fœcundáre divínitus sti: ipsíus nobis inter-óne concéde, a peccáti túte solútis, in cœlésti a perpétua libertáte ére: Qui vivis.

FESTA FEBRUARII.

Die i.
S. Ignatii Episc. et Mart.

Introitus. Gal. 6.
Mihi autem absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.
Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Ignátii, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Rom. 8. f.

Fratres: Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes,

neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. ℣. Gal. 2. Christo confíxus sum cruci: vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 20. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 12. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus.

Offertorium. Ps. 8. Glória, et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beáti Ignátii Mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum.

Communio. Fruméntum Christi sum: déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quæsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Ignátio Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO

PURIFICATIONIS B. MARIÆ V.

Si hoc Festum venerit in Dominicis Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, fit tantum benedictio et distributio candelarum, et Processio; et Missa dicitur de Dominica; Missa vero Festi transfertur in Feriam secundam immediate sequentem, quocumque Festo æqualis, non autem altioris ritus in eam incidente.

¶ Finita Tertia, Sacerdos indutus pluviali violaceo, vel sine casula, cum ministris similiter indutis, procedit ad benedicendum candelas, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolæ positas, et ipse ibidem stans versus ad Altare, dicit manibus junctis in tono Orationis Missæ ferialis:

℣. *Dóminus vobíscum.*
℟. *Et cum spíritu tuo.*

Orémus. Oratio.

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ómnia ex níhilo creásti, et jussu tuo per ópera apum, hunc liquórem ad perfectiónem cérei veníre fecísti: et qui hodiérna die petitiónem justi Simeónis implésti: te humíliter deprecámur; ut has candélas ad usus hóminum, et sanitátem córporum et animárum, sive in terra, sive in aquis, per invocatiónem tui sanctíssimi nóminis, et per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, cujus hódie festa devóte celebrántur, et per preces ómnium Sanctórum tuórum,

bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre dignéris: et hujus plebis tuæ, quæ illas honorífice in mánibus desiderat portáre, teque cantándo laudáre, exaúdias voces de cœlo sancto tuo, et de sede majestátis tuæ: et propítius sis ómnibus clamántibus ad te, quos redemísti pretióso sánguine Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum ulnis sancti Simeónis in templo sancto tuo suscipiéndum præsentásti: tuam súpplices deprecámur cleméntiam; ut has candélas, quas nos fámuli tui, in tui nóminis magnificéntiam suscipiéntes, gestáre cúpimus luce accénsas, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, atque lúmine supérnæ benedictiónis accéndere dignéris: quátenus eas tibi Dómino Deo nostro offerendo digni, et sancto igne dulcíssimæ caritátis tuæ succénsi, in templo sancto glóriæ tuæ repræsentári *mereámur*. Per eúmdem *Dóminum* nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, lux vera, quæ illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: effúnde bene ✠ dictiónem tuam super hos céreos, et sanctí- ✠ fica eos lúmine grátiæ tuæ, et concéde propítius; ut sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra invisíbili igne, id est, sancti Spíritus splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitáte cáreant: ut, purgáto mentis óculo, ea cérnere possímus, quæ tibi sunt plácita, et nostræ salúti utília; quátenus post hujus sǽculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur. Per te, Christe Jesu, Salvátor mundi, qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum, puríssimum ólei liquórem ad luminária ante conspéctum tuum júgiter concinnánda præparári jussísti: bene ✠ dictiónis tuæ grátiam super hos céreos benígnus infúnde; quátenus sic administrent

lumen extérius, ut, te donánte, lumen Spíritus tui nostris non desit méntibus intérius. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui hodiérna die in nostræ carnis substántia inter hómines appárens, a paréntibus in templo es præsentátus: quem Símeon venerábilis senex, lúmine Spíritus tui irradiátus, agnóvit, suscépit, et benedíxit: præsta propítius; ut ejúsdem Spíritus sancti grátia illumináti, atque edócti, te veráciter agnoscámus, et fidéliter diligámus: Qui cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus sancti, vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

¶ Finitis Orationibus, Celebrans ponit incensum in thuribulum: deinde ter aspergit candelas aqua benedicta, dicendo Antiph. Aspérges me. sine cantu, et sine Psalmo: et ter adolet incenso. Tum dignior ex Clero accedit ad Altare, et ab eo Celebrans accipit candelam, non genuflectens nec osculans manum illius. Postea Celebrans stans in medio ante Altare, versus ad populum, distribuit candelas, primum digniori, a quo ipse acceperat: deinde Diacono et Subdiacono paratis, et aliis Clericis singulatim per ordinem, ultimo laicis: omnibus genuflectentibus, candelam et manum Celebrantis osculantibus, exceptis Prælatis, si adsint. Et cum inceperit distribuere candelas, a Choro cantatur:

Antiph. Luc. 2. Lumen ad revelatiónem Géntium: et glóriam plebis tuæ Israël.

Cantic. ibid. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace.

Deinde repetitur tota Antiphona Lumen ad revelatiónem Géntium. quæ similiter repetitur post quemlibet versum.

Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

Antiph. Lumen.

Quod parásti ante fáciem ómnium populórum.

Antiph. Lumen.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Antiph. Lumen.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiph. Lumen.

His expletis, cantatur Ant. Ps. 43. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos: et líbera nos propter nomen tuum.

Ps. ibid. Deus, aúribus nostris audívimus: patres no-

stri annuntiavérunt nobis. ℣. Glória Patri.

Et repetitur: Exsúrge, Dómine.

Deinde Sacerdos dicit: Orémus.

¶ Et si fuerit post Septuagesimam, et non in die Dominica, Diaconus dicit: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, plebem tuam: et quæ extrínsecus ánnua tríbuis devotióne venerári, intérius ássequi grátiæ tuæ luce concéde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Deinde fit Processio. Et primo Celebrans ponit incensum in thuribulum: postea Diaconus vertens se ad populum, dicit: Procedámus in pace. Et chorus respondet: In nómine Christi. Amen.

Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante: deinde Subdiaconus paratus, deferens Crucem, medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis: sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus: et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiph. Adórna thálamum tuum Sion, et súscipe Regem Christum: ampléctere *Maríam*, quæ est cœléstis *porta*: ipsa enim portat regem glóriæ novi lúminis: subsístit Virgo, addúcens mánibus Fílium ante lucíferum génitum: quem accípiens Símeon in ulnas suas, prædicávit pópulis, Dóminum eum esse vitæ et mortis, et Salvatórem mundi.

Alia Antiph. Luc. 2. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini: et cum indúcerent púerum in templum, accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, in pace.

℣. Cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, ipse accépit eum in ulnas suas.

Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur:

℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum: * Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino. Sicut scriptum est in lege Dómini.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut scriptum est in lege Dómini.

¶ Finita Processione, Celebrans et ministri, depositis

violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Comunionem. Si vero Missa fieret de Domin., candelæ non accenduntur.

Ad Missam.

Introitus. Ps. 47.

SUscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ: justítia plena est déxtera tua. Ps. ib. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus: ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus; ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Malachíæ Prophétæ. Malach. 3.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego mitto Angelum *meum, et præparábit viam ante fáciem meam.* Et statim véniet ad templum suum Dominátor, quem vos quǽritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis. Ecce venit, dicit Dóminus exercítuum: et quis póterit cogitáre diem advéntus ejus, et quis stabit ad vidéndum eum? Ipse enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum: et sedébit conflans, et emúndans argéntum, et purgábit fílios Levi et colábit eos quasi aurum, et quasi argéntum: et erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia. Et placébit Dómino sacrifícium Juda, et Jerúsalem, sicut dies sǽculi, et sicut anni antíqui: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 47. Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui: secúndum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Senex púerum portábat: puer autem senem regébat. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Luc. 2. Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace.

℣. Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. ℣. Quod parásti ante fáciem ómnium populórum. ℣. Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. c.

IN illo témpore: Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ, secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini: Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. Et ut darent hóstiam secúndum quod dictum est in lege Dómini, par túrturum, aut duos pullos columbárum. Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus et timorátus, exspéctans consolatiónem Israël, et Spíritus sanctus erat in eo. Et respónsum accéperat a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi prius vidéret Christum Dómini. Et venit in spíritu in templum. Et cum indúcerent púerum Jesum paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo: et ipse accépit eum in ulnas *suas, et benedíxit Deum, et dixit: Nunc dimíttis servum tuum*, Dómine, secúndum verbum tuum in pace: Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum: Quod parásti ante fáciem ómnium populórum: Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. Credo.

Offertorium. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Secreta.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, ut digna sint múnera, quæ óculis tuæ majestátis offérimus, subsídium nobis tuæ pietátis impénde. Per Dóminum.

Præfatio de Nativitate pag. 273. vel 314.

Cõmunio. Luc. 2. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti, intercedénte beáta María semper Vírgine, et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Die iii.

S. Blasii Episc. et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. ut in Comm. unius Mart. Pont. pag. [4].

Die iv.

S. Andreæ Corsini Episc. et Confessoris.

Missa. Státuit. ut in Com̃. Conf. Pont. pag. [20], præt. Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua nova semper instaúras exémpla virtútum: da pópulo tuo beáti Andréæ, Confessóris tui atque Pontíficis, ita sequi vestígia; ut assequátur et prǽmia. Per Dóminum nostrum.

Die v.

S. Agathæ Virg. et Mart.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris: de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 1. d.

Fratres: Vidéte vocatiónem vestram, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles: sed quæ stulta sunt mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes: et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia: et ignobília mundi, et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret: ut non gloriétur omnis caro in conspéctu ejus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia et sanctificátio, et redémptio: ut quemádmodum scriptum est: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur.

Graduale. Ps. 45. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.
℣. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 118. Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Evangelium. Accessérunt ad Jesum pharisǽi. de Communi. pag. [35].

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ in beátæ Agathæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

Communio. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta Agatha Vírgine et Mártyre tua, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum.

Die vi.

S. Titi Episc. et Conf.

Missa. Státuit. ut in Com. Conf. Pont. pag. [20], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Titum, Confessórem tuum atque Pontíficem, apostólicis virtútibus decorásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut juste, et pie vivéntes in hoc sǽculo, ad cœléstem pátriam perveníre mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima, et postea S. Dorotheæ Virg. et Mart. ex Missa Me exspectavérunt. de Communi. pag. [33].

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite

portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta: et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes, et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum: Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Eadem Die.

S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Missa. Me exspectavérunt. ut in Comm. Virg. et Mart. pag. [33].

Die vii.

S. Romualdi Abbatis.

Missa. Os justi. de Comm. Abbat. pag. [30].

Die viii.

S. Joannis de Matha Conf.

Missa. Os justi. de Comm. *Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.*

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem órdinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cœlitus instituére dignátus es: præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die ix.

S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct.

Missa. In médio. de Com. Doct. pag. [24], præt. Orat. sequ. Credo.

Oratio.

Deus, qui beátum Cyríllum Confessórem tuum atque Pontíficem divínæ maternitátis beatíssimæ Vírginis Maríæ assertórem invíctum effecísti: concéde, ipso intercedénte; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, matérna ejúsdem protectióne salvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima, et postea S. Apolloniæ Virg. et Mart. cum Orationibus ex Missa Loquébar. de Comm. Virginis et Mart. pag. [31].

Secreta.

Múnera nostra, omnípotens Deus, benígnus réspice: et, intercedénte beáto Cyríllo, præsta; ut unigénitum tuum Jesum Christum Dóminum nostrum in tua tecum glória coætérnum, in córdibus nostris digne suscípere mereámur: Qui tecum vivit.

Postcommunio.

Divínis, Dómine, refécti mystériis, te súpplices deprecámur: ut exémplis et méritis beáti Cyrílli Pontíficis adjúti, sanctíssimæ Genitríci Unigéniti tui digne famulári valeámus: Qui tecum vivit.

Eadem Die.

S. Appolloniæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. de Com̃. Virg. et Mart. pag. [31].

Die x.

S. Scholasticæ Virg.

Missa. Dilexísti. ut in Com̃. Virg. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ *spécie* cœlum penetráre *fecísti:* da nobis ejus méritis *et* précibus ita innocénter vívere; ut ad ætérna mereámur gaúdia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die xi.

Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V.

Introitus. Sap. 10.

Justi decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter: quóniam sapiéntia apéruit os mutum, et linguas infántium fecit disértas. Ps. 8. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fœcundásti: concéde propítius; ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gaúdiis: Qui vivis et regnas.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 44.

Laudémus viros gloriósos, et paréntes nostros in generatióne sua. Multam

glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum. Et sunt quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt. Cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit *in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.*

Graduale. Isai. 65. Elécti mei non laborábunt frustra, neque germinábunt in conturbatióne: quia semen benedictórum Dómini est, et nepótes eórum cum eis. ℣. Eccli. 44. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem.

Allelúja, allelúja. ℣. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 44. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia. Allelúja. ℣. Ps. 36. Non derelinquet Dóminus sanctos suos: in

ætérnum conservabúntur. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 19. d.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Offertorium. Isai. 56. Addúcam eos in montem sanctum meum, et lætificábo eos in domo oratiónis meæ: holocaústa eórum, et víctimæ eórum placébunt mihi super altáre meum.

Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, hóstias quas tibi offérimus: et præsta; ut, intercedéntibus Sanctis tuis, líbera tibi mente serviámus, et perdoléntis Vírginis Genitrícis Fílii tui amóre inflammémur. Per eúm Dóminum nostrum.

Communio. Joan. 15. vos elégi de mundo, u tis, et fructum afferáti fructus vester máneat.

Postcommunio.

Cœléstibus refécti m riis te, Dómine, de cámur: ut quorum festa cólimus imitántes exém juxta Crucem Jesu cum ría Matre ejus fidéliter stémus, et ejúsdem re ptiónis fructum percí mereámur. Per eúm Dóminum nostrum.

Die xiv.

S. Valentini Presb. et

Missa. In virtúte tu Comm. unius Mart. Pont. pag. [6], præter sequentes.

Oratio.

Præsta, quǽsumus potens Deus: ut beáti Valentíni Mártyr natalítia cólimus, a cu malis imminéntibus, intercessióne, liberé Per Dóminum.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus ne, placáre munér et, intercedénte beáto lentíno Mártyre tuo, a ctis nos defénde peri Per Dóminum.

Postcommunio.

[illegible] nobis, Dómine, repará-[illegible]tio mentis et córporis [illegible]éste mystérium: ut, cu-[illegible] exséquimur actiónem, [illegible]rcedénte beáto Valen-[illegible] Mártyre tuo, sentiámus [illegible]ctum. Per Dóminum.

Die xv.

Faustini et Jovitæ Mart.

[illegible]issa. Salus autem. ut in [illegible]mm. plurim. Mart. p. [18].

Die xviii.

Simeonis Episc. et Mart.

[illegible]issa. Státuit. de Comm. [illegible]ius Mart. Pont. pag. [2].

Die xxii.

[illegible] In Cathedra Antiochena [illegible]Petri omnia dicuntur sicut [illegible] Festo Cathedræ Romanæ. [illegible]g. 485. omissa commem. S. [illegible]iscæ. Et fit comm. Feriæ, [illegible]venerit in Quadragesima.

Die xxiii.

S. Petri Damiani Episc., Conf. et Doct.

[illegible]issa. In médio Ecclésiæ. [illegible] Comm. Doct. pag. [24].

Oratio.

[illegible]oncéde nos, quǽsumus [illegible] omnípotens Deus: beáti [illegible]tri, Confessóris tui atque [illegible]ntíficis, mónita et exém-[illegible] sectári; ut per terréstri-[illegible] rerum contémptum æ-[illegible]na gaúdia consequámur. [illegible]r Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadrag., et postea Vigil. S. Mathiæ Apost. Et dicitur Credo.

Die xxiii. vel xxiv.

In Vigilia S. Mathiæ Apost.

Missa. Ego autem. de Communi in Vigilia unius Apost. pag. [1].

℣ Si hæc Vigilia venerit in Quadrag., fit de ea tantum commem. in Missa.

Die xxiv. vel xxv.

S. Mathiæ Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

MIhi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti: tríbue, quǽsumus; ut ejus interventióne tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 1. c.

IN diébus illis: Exsúrgens Petrus in médio fratrum,

dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti): Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum; qui connumerátus erat in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius: et diffúsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum: Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea: et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis. Et statuérunt duos, Joseph qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus, et Mathíam. Et orántes dixérunt: Tu, Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum, accípere locum ministérii hujus et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas, ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis; et cécidit sors super Matthíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

Graduale. Ps. 138. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.
℣. Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur.

Tractus. Ps. 20. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus, dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine cœli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita Pater: quóniam sic fuit plácitum ante te. Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo novit Fílium, nisi Pater: neque Patrem quis novit, nisi Fí-

;, et cui volúerit Fílius
eláre. Veníte ad me o-
es qui laborátis, et one-
i estis, et ego refíciam
. Tóllite jugum meum
er vos, et díscite a me,
a mitis sum, et húmilis
de; et inveniétis réqui-
animábus vestris. Ju-
n enim meum suáve est,
nus meum leve. Credo.
ffertorium. Ps. 44. Con-
ues eos príncipes super
nem terram: mémores e-
it nóminis tui, Dómine,
omni progénie et gene-
ióne.

Secreta.

óstias tibi, Dómine, quas
nómini tuo sacrándas
érimus, sancti Mathíæ
óstoli tui prosequátur
tio: per quam nos ex-
ri fácias, et defféndi. Per
minum nostrum.

ræfatio de Apostolis.
. 294. vel 322.

omúnio. Matth. 19. Vos,
i secúti estis me, sedébi-
super sedes, judicántes
ódecim tribus Israël.

Postcommunio.

ræsta, quǽsumus omní-
potens Deus: ut, per
c sancta, quæ súmpsi-
s, interveniénte beáto
thía Apóstolo tuo, véni-
consequámur, et pacem.
r Dóminum.

FESTA MARTII.

Die iv.

S. Casimiri Confessoris.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui inter regáles delícias, et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti: quǽsumus; ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima, et postea S. Lucii I. Papæ et Mart. ex Missa ut infra.

Eadem Die.

S. Lucii I. Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. de Communi. pag. [4].

Die vii.

S. Thomæ de Aquino Conf. et Ecclesiæ Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui mira eruditióne clarificas, et sancta operatióne fœcúndas: da nobis, quǽsumus; et quæ dócuit, intelléctu conspícere, et quæ egit, imitatióne complére. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima, et postea Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mart.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ et Felicitátis palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Sap. 7.

Optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ: et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus: nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inexstinguíbile est lumen illíus. Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honéstas per manus illíus: et lætátus sum in ómnibus, quóniam antecedébat me ista sapiéntia: et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesaúrus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

Graduale. Os justi. cum Tractu de Comm. pag. [25].

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Comm. pag. [25].

Credo.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Sancti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum nostrum.

Pro Ss. Martyribus, Secreta.

Inténde, quǽsumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártyrum Perpétuæ et Felicitátis festivitáte propósita: ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum nostrum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus Thomas Conféssor tuus et Doctor egrégius, quǽsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Perpétua et Felicitáte; ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dñm.

Eadem Die.

Ss. Perpetuæ et Felicitatis Martyrum.

Missa. Me exspectavérunt. de Communi. pag. [33].

Die viii.

S. Joannis de Deo Conf.

Missa. Os justi. de Comm. pag. [26], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joáñem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, ipsíus suffragántibus méritis; ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Evangelium. Accessérunt ad Jesum pharisǽi. ut in Dom. xvii. post Pent. p. 436.

Die ix.

S. Franciscæ Viduæ Rom.

Missa. Cognóvi. de Com̃. nec Virg. nec Mart. p. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Franciscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti: concéde, quǽsumus; ut intercessiónis ejus auxílio, Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die x.

Ss. Quadraginta Martyrum.

Introitus. Ps. 33.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. Ps. ibid. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Feriæ.

Epistola. Sancti per fidem. ut in Festo Ss. Fabiani et Sebastiani. die 20. Januarii. pag. 489.

Graduale. Ps. 132. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum! ℣. Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

Evangelium. Descéndens Jesus. de Comm. pag. [17].

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, inténde placátus: ut, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis, et devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum nostrum.

Comúnio. Matth. 12. Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut illíus salutáris capiámus efféctum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dóminum nostrum.

Die xii.

S. Gregorii Papæ, Conf. et Ecclesiæ Doctoris.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Cant. ibid. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Gregórii ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: concéde propitius; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ.

Epistola. Testificor coram Deo. de Communi. pag. [24].

Graduale. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi. p. [25]. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Annue nobis, quǽsumus Dómine: ut intercessióne beáti Gregórii hæc nobis prosit oblátio, quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum nostrum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Deus, qui beátum Gregórium Pontíficem sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propitius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Die xvii.

S. Patritii Episc. et Conf.

Missa. Státuit. ut in Com̃. Conf. Pont. pag. [20]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui ad prædicándam géntibus glóriam tuam, beátum Patrítium, Confessórem atque Pontíficem, míttere dignátus es: ejus méritis et intercessióne concéde; ut, quæ nobis agénda prǽcipis, te miseránte adimplére possímus. Per Dóminum.

Deinde fit com̃em. Feriæ.

Die xviii.

S. Cyrilli Episc. Hierosol., Conf. et Eccl. Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus omnípotens Deus, beáto Cyríllo Pontífice intercedénte: te solum verum Deum, et quem misísti Jesum Christum, ita cognóscere; ut inter oves, quæ vocem ejus aúdiunt, perpétuo connumerári mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ in Quadragesima.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 39.

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Amen dico vobis, non consummábitis civitátes Israël, donec véniat Fílius hóminis. Non est discípulus super magístrum, nec servus super dóminum suum. Súfficit discípulo, ut sit sicut magíster ejus: et servo, sicut dóminus ejus. Si patremfamílias Beélzebub vocavérunt; quanto magis doméstícos ejus? Ne ergo timuéritis eos. Nihil enim est opértum quod non revelábitur; et occúltum quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Et nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere. Sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam.

Credo.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Réspice, Dómine, immaculátam hóstiam, quam tibi offérimus: et præsta; ut méritis beáti Pontíficis et Confessóris tui Cyrílli, eam mundo corde suscípere studeámus. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Sacraménta Córporis et Sánguinis tui, quæ súmpsimus, Dómine Jesu Christe, beáti Cyrílli Pontíficis précibus, mentes et corda nostra sanctíficent: ut divínæ consórtes natúræ éffici mereámur: Qui vivis et regnas.

Ite ad Joseph: et quidquid ipse vobis dixerit. Gen. 41.
Profugum iræ fratris justum deduxit per vias rectas. Sap. 10.
Constituit eum dominum domus suæ. Ps. 104, 21.
Filius accrescens Joseph, filius accrescens. Gen. 49, 22.
Qui custos est domini sui, glorificabitur. Prov. 27.
Tu eris super domum meam et ad tui oris imperium. G. 41.

DIE XIX. MARTII.

IN FESTO

NCTI JOSEPH

ONFESSORIS, SPONSI B. M. V.

ıtum occurrerit in
Passionis, trans-
-it in Feriam se-
mediate sequen-
ıties inciderit in
bdomadam, repo-
in Feria quarta
cam in Albis, tam-
e propria.

troitus. Ps. 91.

J Ustus ut palma
florébit: sicut
cedrus Líba-
ni multiplicábi-
tur: plantátus
ómini, in átriis
nostri.
Bonum est con-
ino: et psállere
, Altíssime.
Patri.

Oratio.

næ Genitrícis tuæ
quǽsumus Dó-
itis adjuvémur:
ssibílitas nostra
, ejus nobis in-
donétur: Qui
nas.

ag. fit com. Fer.

bri Sapiéntiæ.
ccli. 45.

Deo et homini-
ıjus memória in benedictióne est. Similem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsius sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ.

Graduale. Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.
℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

In Missis votiv. post Temp. pasch. usque ad Septuag.

Graduale. Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 1. c.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenirent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Páriet autem fílium: et vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Débitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitútis, supplíciter exorántes: ut, suffrágiis beáti Joseph, Sponsi Genitrícis Fílii tui Jesu Christi Dómini nostri, in nobis tua múnera tueáris; ob cujus venerándam festivitátem laudis tibi hóstias immolámus. Per eúmdem Dóminum.

Communio. Matth. 1. Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est.

Postcommunio.

Adésto nobis, quǽsumus miséricors Deus: et, intercedénte pro nobis beáto Joseph Confessóre, tua circa nos propitiátus dona custódi. Per Dóminum.

Die xxi.

S. Benedicti Abbatis.

Introitus. Ps. 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur dícium: lex Dei ejus in rde ipsíus. Ps. ibid. Noli nulári in malignántibus: que zeláveris faciéntes iquitátem.

Glória Patri.

Oratio.

ntercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Benedícti bbátis comméndet: ut, od nostris méritis non lémus, ejus patrocínio asquámur. Per Dóminum.

Epistola, Graduale, Trais et Evangel. ex Missa. justi, de Comm. Abbat. g. [30].

Offertorium. Ps. 20. Desirium ánimæ ejus tribuísti Dómine, et voluntáte larum ejus non fraudásti m: posuísti in cápite ejus rónam de lápide pretióso.

Secreta.

acris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sans Benedíctus Abbas, quǽnus, in salútem nobis proíre depóscat. Per Dónum nostrum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti beátus Benedíctus Abbas, pro nobis intercedéndo: ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

¶ De Festis Duplicibus, quæ transferri possunt, et veniunt a Dominica Palmarum usque ad Octavam Paschæ, nihil fit; sed post Octavam celebrantur: et tunc in fine Introitus ante Psalmum dicuntur duo Allelúja, et in fine Offertorii, et Communionis, unum Allelúja. Post Epistolam non dicitur Graduale, sed dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúja, ut notatum est in Sabbato in Albis. Et hoc idem observatur in omnibus Festis, quæ celebrantur inter Pascha et Pentecosten. De Duplicibus vero quæ transferri nequeunt, et de Semiduplicibus occurrentibus in Dominicis Palmarum, ultimo triduo Hebdomadæ majoris et triduo Paschæ nihil fit: reliquis diebus a Dominica Palmarum usque ad Octavam Paschæ inclus., fit de eis tantum commemor.

DIE XXV. MARTII.

IN FESTO

ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ V.

Introitus. Ps. 44.

VUltum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

Ps. ib. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 7. b.

IN diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstí estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

le. Ps. 44. Diffúsa
in lábiis tuis: pro-
nedíxit te Deus in
℣. Propter veri-
nansuetúdinem, et
et dedúcet te mi-
déxtera tua.
. Ib. Audi fília, et
inclína aurem tu-
concupívit rex spé-
n. ℣. Vultum tu-
ecabúntur omnes
ebis: fíliæ regum
tuo. ℣. Adducén-
írgines post eam:
ejus afferéntur tibi.
éntur in lætítia, et
ne: adducéntur in
regis.
: Paschali, omissis
et Tractu, dicitur:
, allelúja.
. Ave María, grá-
Dóminus tecum:
tu in muliéribus.
℣. Virga Jesse
rgo Deum et hó-
nuit: pacem Deus
in se reconcílians
nis. Allelúja.
tia S. Evangélii se-
Lucam. Luc. 1. c.
mpore: Missus est
s Gábriel a Deo
em Galilǽæ, cui
zareth, ad Vírgi-
nsátam viro, cui
at Joseph, de do-
, et nomen Vírgi-
Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dñi, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Credo.

Offertorium. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in

muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

In méntibus nostris, quǽsumus Dómine, veræ fídei sacraménta confírma: ut, qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis poténtiam, ad ætérnam mereámur pervenire lætítiam. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Añuntiatióne. pag. 292. vel 321.

Communio. Isai. 7. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio.

Grátiam tuam, quǽsumus Dómine, méntibus nostris infúnde; ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

℥ Si Festum Añuntiationis B. Mariæ Virg. venerit in Dominica privilegiata ante Hebdomadam majorem, transferendum erit in Feriam II. immediate sequentem quocumque Festo æqualis, non autem altioris ritus in eam incidente. Si autem venerit in Hebdomada majori, vel paschali, transferendum erit pari cum privilegio in Feriam II. post Dominicam in Albis, servato ritu Paschali.

Die xxvii.

S. Joannis Damasceni

Conf. et Eccl. Doct.

Introitus. Ps. 72.

Tenuísti manum déxteram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, et cum glória suscepísti me. Ps. Quam bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ad cultum sacrárum imáginum adseréndum, beátum Joánnem cœlésti doctrína et admirábili spíritus fortitúdine imbuísti: concéde nobis ejus intercessióne et exémplo; ut quorum cólimus imágines, virtútes imitémur et patrocínia sentiámus. Per Dñm.

Et fit com. Feriæ occurr. in Quadrag.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. In fraude circumve-

niéntium illum áffuit illi, et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret, et sciret, quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Hæc vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum: descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum, et dedit illi claritátem ætérnam. Hæc pópulum justum, et semen sine queréla liberávit a natiónibus, quæ illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum.

Graduale. Ps. 17. Deus, qui præcínxit me virtúte: et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Qui docet manus meas ad prǽlium: et posuísti, ut arcum ǽreum, bráchia mea.

Tractus. Ibid. Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos. ℣. Confríngam illos, nec póterunt stare: cadent subtus pedes meos. ℣. Proptérea confitébor in natiónibus Dómine, et nómini tuo psalmum dicam.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja. ℣. 1. Reg. 25. Dóminus salvávit manum tuam tibi: quia prǽlia Dómini tu præliáris. Allelúja. ℣. Ps. 143. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prǽlium, et dígitos meos ad bellum. Allelúja.

Extra tempus Paschale.

Graduale. Ps. 17. Deus, qui præcínxit me virtúte: et pósuit immaculátam viam meam. ℣. Qui docet manus meas ad prǽlium: et posuísti, ut arcum ǽreum, bráchia mea.

Allelúja, allelúja. ℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: et déxtera tua suscépit me. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Lucæ 6.

In illo témpore: Factum est et in álio sábbato, ut intráret Jesus in synagógam, et docéret. Et erat ibi homo, et manus ejus déxtera erat árida. Observábant autem scribæ et pharisǽi, si in sábbato curáret: ut invenírent unde accusárent eum. Ipse vero sciébat cogitatiónes eórum. Et ait hómini, qui habébat manum áridam: Surge, et sta in mé-

dium. Et surgens stetit. Ait autem ad illos Jesus: Intérrogo vos, si licet sábbatis benefácere, an male: ánimam salvam fácere, an pérdere? Et circumspéctis ómnibus dixit hómini: Exténde manum tuam. Et exténdit: et restitúta est manus ejus. Ipsi autem repléti sunt insipiéntia, et colloquebántur ad ínvicem, quidnam fácerent Jesu. Credo.

Offertorium. Job. 14. Lignum habet spem: si præcísum fúerit, rursum viréscit, et rami ejus púllulant.

Secreta.

Ut, quæ tibi Dómine offérimus, dona tuo sint digna conspéctu; beáti Joánnis et Sanctórum, quos ejus ópera expósitos in templis cólimus, pia suffragátio conspíret. Per Dóminum.

Communio. Ps. 36. Bráchia peccatórum conteréntur, confírmat autem justos Dóminus.

Postcommunio.

Sumpta nos, quǽsumus Dómine, dona cœléstibus armis tueántur: et beáti Joánnis patrocínia circúmdent Sanctórum unánimi suffrágio cumuláta, quorum imágines evícit in Ecclésia esse venerándas. Per Dóminum nostrum.

Die xxviii.

S. Joañis a Capistrano Conf.

Introitus. Habac. 3. Ego autem in Dómino gaudébo: et exsultábo in Deo Jesu meo: Deus Dñs fortitúdo mea. Ps. 80. Exsultáte Deo adjutóri nostro, jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per beátum Joánnem fidéles tuos in virtúte sanctíssimi nóminis Jesu de crucis inimícis triumpháre fecísti: præsta, quǽsumus; ut spirituálium hóstium ejus intercessióne superátis insídiis, corónam justítiæ a te accípere mereámur. Per eúmdem Dñm.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Léctio libri Sapiéntiæ. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus et complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi, ut vínceret et sciret quóniam ómnium poténtior est

sapiéntia. Hæc vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum: descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum.

Graduale. Ps. 21. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: univérsum semen Jacob glorificáte eum. ℣. Tímeat eum omne semen Israël: quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis.

Tractus. Exod. 15. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus.

℣. Ps. 75. Dóminus cónterens bella: Dóminus nomen est illi.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 58. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: et exsultábo mane misericórdiam tuam. Allelúja.

℣. Quia factus es suscéptor meus, et refúgium meum in die tribulatiónis méæ. Allelúja.

Extra Temp. Pasch.

Graduale. Ps. 21. Qui timétis Dñm, laudáte eum: univérsum semen Jacob glorificáte eum. ℣. Tímeat eum omne semen Israël: quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem paúperis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 58. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: et exsultábo mane misericórdiam tuam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 9.

IN illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei et sanáre infírmos. Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via: neque virgam, neque peram, neque panem, neque pecúniam, neque duas túnicas habeátis. Et in quamcúmque domum intravéritis, ibi manéte, et inde ne exeátis. Et quicúmque non recéperint vos: exeúntes de civitáte illa, étiam púlverem pedum vestrórum excútite in testimónium supra illos. Egréssi autem circuíbant per castélla, evangelizántes et curántes ubíque.

Offertorium. Eccl. 46. Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnándo inimícos úndique, et audívit illum magnus et sanctus Deus.

Secreta.

Sacrifícium, Dómine, quod immolámus, placátus inténde: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ad conteréndas inimicórum insídias nos in tuæ protectiónis securitáte constítuat. Per Dóminum.

Communio. Sap. 10. Decantavérunt, Dñe, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt.

Postcommunio.

Repléti alimónia cœlésti et spirituáli póculo recreáti quǽsumus, omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, nos ab hoste malígno deféndas, et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias. Per Dóminum.

Feria VI.
post Dominicam Passionis.

In Festo
Septem Dolorum B. M. V.

Introitus. Joañ. 19.

Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et Salóme, et María Magdaléne.

Vers. ib. Múlier, ecce fílius tuus: dixit Jesus; ad discípulum autem: Ecce mater tua.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

In Missis votivis dicatur sequens

Oratio.

Intervéniat pro nobis, quǽsumus Dómine Jesu Christe: nunc, et in hora mortis nostræ, apud tuam cleméntiam beáta Virgo María Mater tua; cujus sacratíssimam ánimam in hora tuæ passiónis dolóris gládius pertransívit: Qui vivis et regnas.

Léctio libri Judith.
Jud. 13. c.

Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. Benedícta es tu fília a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram. Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut

non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, pro quibus non pepercísti ánimæ tuæ propter angústias et tribulatiónem géneris tui, sed subvenísti ruínæ ante conspéctum Dei nostri.

Graduale. Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo María, stans juxta crucem Dómini Jesu Fílii tui Redemptóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc crucis fert supplícium, auctor vitæ factus homo.

Tractus. Stabat sancta María, cœli Regína, et mundi Dómina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. ℣. Thren. 1. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

In Missis votivis per Annum.

Graduale. Dolorósa et lacrimábilis es, Virgo María, stans juxta crucem Dómini Jesu Fílii tui Redemptóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, hoc crucis fert supplícium, auctor vitæ factus homo.

Allelúja, allelúja.

℣. Stabat sancta María, cœli Regína, et mundi Dómina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allel.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja.

℣. Stabat sancta María, cœli Regína, et mundi Dómina, juxta crucem Dómini nostri Jesu Christi dolorósa. Allel.

℣. Thren. 1. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Allel.

Sequentia

in Missis votivis omittenda.

Stabat mater dolorósa
Juxta crucem lacrimósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.

Vidit suum dulcem natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.

Eja mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam.
Sancta mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide.
Tui nati vulneráti,
Tam dignáti pro me pati,
Pœnas mecum dívide.
Fac me tecum pie flere,
Crucifíxo condolére,
Donec ego víxero.
Juxta crucem tecum stare,
Et me tibi sociáre
In planctu desídero.
Virgo vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára:
Fac me tecum plángere.
Fac ut portem Christi mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
Fac me plagis vulnerári,
Fac me cruce inebriári,
Et cruóre Fílii.
Flammis ne urar succénsus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die judícii.
Christe, cum sit hinc exíre,
Da per matrem me veníre
Ad palmam victóriæ.
Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 19. c.

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Credo.

Offertorium. Recordáre, Virgo mater Dei, dum stéteris in conspéctu Dómini, ut loquáris pro nobis bona, et ut avértat indignatiónem suam a nobis.

Secreta.

Offérimus tibi preces et hóstias, Dómine Jesu Christe, humíliter supplicántes: ut, qui Transfixiónem dulcíssimi spíritus beátæ Maríæ Matris tuæ précibus recensémus; suo, suorúmque sub cruce sanctórum consórtium multiplicáto piíssimo intervéntu, méritis mortis tuæ, méritum cum beátis habeámus: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ.

Præfatio. Et te in Transfixióne. pag. 292. vel 321.

Communio. Felices sensus beátæ Maríæ Vírginis, qui sine morte meruérunt

martýrii palmam sub cruce Dómini.

Postcommunio.

Sacrifícia, quæ súmpsimus, Dómine Jesu Christe, Transfixiónem Matris tuæ et Vírginis devóte celebrántes: nobis ímpetrent apud cleméntiam tuam omnis boni salutáris efféctum: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ.

In fine Missæ legitur Evangelium Feriæ.

℣ Quando Festum septem Dolorum B. M. V. celebrari nequit hac Feria, transferendum est in Sabbatum immediate sequens, quocumque Festo æqualis, non autem altioris ritus in eo occurrente. Quod si nec in sequ. Sabbato celebrari possit, omittatur.

FESTA APRILIS.

Die ii.

S. Francisci de Paula Conf.

Missa. Justus ut palma. de Com. pag. [28], præter sequ.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Confessórem, sanctórum tuórum glória sublimásti: tríbue quǽsumus; ut, ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus prǽmia felíciter consequámur. Per Dóminum nostrum.

In Quadrag. fit com. Fer.

Epistola. Quæ mihi fuérunt lucra. ut in Festo S. Pauli Eremitæ, pag. 482.

Secreta.

Hæc dona devótæ plebis, Dómine, quibus tua cumulámus altária, beáti Francisci méritis tibi grata, nobísque salutária, te miseránte, reddántur. Per Dñm.

Postcommunio.

Sumpta, Dómine, sacraménta cœléstia: beáto Francísco Confessóre tuo intercedénte, precámur; ut et temporális vitæ subsídia nobis cónferant, et ætérnæ. Per Dóminum.

Die iv.

S. Isidori Episc., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Comm. Doct. pag. [24], cum Credo.

In Quadrag. fit com. Feriæ.

Die v.

S. Vincentii Ferrerii Conf.

Missa. Os justi. de Com. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Vincéntii Confessóris tui méritis et prædicatióne illustráre dignátus es: concéde nobis fámulis tuis; ut et ipsíus instruámur exémplis, et ab ómnibus, ejus

patrocínio, liberémur advérsis. Per Dóminum.
In Quadrag. fit com. Feriæ.

Die xi.

S. Leonis I. Papæ, Conf. et Ecclesiæ Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dño: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Leónis, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.
In Quadrag. fit com. Feriæ.
Epist. Justus cor suum tradet. de Comm. pag. [26].
Graduale. Os justi. cum Tractu Beátus vir. de Com. pag. [25].
Temp. Pasch.: Allelúja, allelúja. ibid.
Evangel. Venit Jesus. ut in Festo Cathedræ S. Petri. pag. 486. Credo.
Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti Leónis, Confessóris tui atque Pontíficis, quæsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut, per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dñm.
Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Leónis, Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Die xiii.

S. Hermenegildi Martyris.

Missa. Protexísti. de Communi. pag. [10], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cœlésti regno terrénum postpónere docuísti: da, quæsumus, nobis; ejus ex-

émplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per Dóminum.

Evangel. Si quis venit ad me. de Communi. pag. [3].

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut sicut tuórum commemoratióne sanctórum temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

℥ Si autem celebretur in Quadrag., dicit. Missa In virtúte. de Comm. unius Mart. non Pont. pag. [6], cum Orationibus, et Evangelio supra dictis: et com. Feriæ occurr.

Die xiv.

S. Justini Martyris.

Introitus. Ps. 118.

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes, sed non ut lex tua: ego autem loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum et non confundébar, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus qui per stultítiam crucis eminéntem Jesu Christi sciéntiam beátum Justínum Mártyrem mirabíliter docuísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut, errórum circumventióne depúlsa, fídei firmitátem consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Ss. Mart. Tiburtii, Valeriani et Maximi.

Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 1.

Fratres: Verbum crucis, pereúntibus quidem stultítia est; iis autem qui salvi fiunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim: perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor hujus sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum: plácuit Deo per stultítiam prædicatió-

nis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam. Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus; et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus. Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redémptio.

Allelúja, allelúja.

℣. 1. Cor. 3. Sapiéntia hujus mundi stultítia est apud Deum, scriptum est enim: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanæ sunt. Allelúja.

℣. Ad Phil. 3. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. Allelúja.

Extra tempus Paschale.

Graduale. 1. Cor. 3. Sapiéntia hujus mundi stultítia est apud Deum, scriptum est enim: Dóminus novit cogitatiónes sapiéntium, quóniam vanæ sunt.

℣. Ibid. 1. Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Allelúja, allelúja.

℣. Phil. 3. Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei. Allelúja.

Post Septuages. omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. 1. Cor. 2. Non judicávi me scire áliquid inter vos nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum.

℣. Lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram. ℣. Quam nemo príncipum hujus sǽculi cognóvit. Si enim cognovíssent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 12.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil opértum est quod non revelétur; neque abscónditum, quod non sciátur. Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur, et quod in aurem locúti estis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his qui occídunt corpus, et post hæc non habent ámplius quid fáciant. Osténdam autem vobis quem timeátis: timéte eum, qui postquam

occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam; ita dico vobis, hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére; multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: omnis quicúmque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Angelis Dei.

Offertorium. 1. Cor. 2. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum, allelúja.

Secreta.

Múnera nostra, Dómine Deus, benígnus súscipe; quorum mirábile mystérium sanctus Martyr Justínus advérsum impiórum calúmnias strénue defféndit. Per Dóminum nostrum.

Pro Ss. Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Secreta.

Hæc hóstia, quæsumus Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus: et víncula nostræ pravitátis absólvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum.

Communio. 2. Tim. 4. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex, allelúja.

Postcommunio.

Cœlésti alimónia reffécti súpplices te, Dómine, deprecámur; ut beáti Justíni Mártyris tui mónitis de accéptis donis semper in gratiárum actióne maneámus. Per Dóminum.

Pro Ss. Mart. Tiburtio, Valeriano et Maximo.

Postcommunio.

Sacro múnere satiáti, súpplices te Dómine deprecámur: ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício, salvatiónis tuæ sentiámus augméntum. Per Dóminum.

Eadem Die.

Sanctorum Mart. Tiburtii, Valeriani et Maximi.

℣ Si venerit in Quadragesima, fit de eis commem. tantum. Si autem post Pascha, dicitur sequens Missa. Quod et in similibus servatur.

Missa. Sancti tui. de Communi. pag. [12], præter sequ.

Orat. ut in Missa præced.

Epistola. Stabunt justi. pag. [10].

Evangelium. Ego sum vitis vera. pag. [11].

Die xvii.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Missa. Protexísti. de Communi. p. [10], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Anicéti, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 16. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis: quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit: vos vero contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gaúdium. Múlier cum parit, tristítiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepérerit púerum, jam non méminit pressúræ propter gaúdium: quia natus est homo in mundum. Et vos ígitur nunc quidem tristítiam habétis, iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum: et gaúdium vestrum nemo tollet a vobis.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Anicéto, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Anicéto, Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

℣ Si hoc Festum celebretur post Pentecosten, tunc Missa erit Sacerdótes Dei. et Evang. Si quis vult. de Com. unius Mart. Pont. 2. loco. p. [4].

Die xxi.

S. Anselmi Episc., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Comm. Doct. pag. [24] cum Credo.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Anselmum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Secreta.

Sancti tui Anselmi nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet: et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem:

Anselmus Pontifex
t Doctor egrégius,
: accédat. Per Dó-
nostrum.

Die xxii.

ris et Caji Pontific.
et Martyrum.

Sancti tui. de Com.
cum Orat. 1. loco.

libri Apocalýpsis
Joánnis Apóstoli.

Apoc. 19.

bus illis: Post hæc
oánnes audívi quasi
urbárum multárum
, dicéntium: Alle-
lus, et glória, et vir-
) nostro est: quia
justa judícia sunt
i judicávit de mere-
ıgna, quæ corrúpit
n prostitutióne sua,
ávit sánguinem ser-
suórum de mánibus
t íterum dixérunt:
. Et fumus ejus
: in sǽcula sæculó-
cecidérunt senióres
uátuor, et quátuor
ı, et adoravérunt
edéntem super thro-
éntes: Amen: Alle-
vox de throno exí-
ens: Laudem dícite
ostro omnes servi
qui timétis eum, pu-
magni. Et audívi
ocem turbæ magnæ,
ocem aquárum mul-tárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúja: quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei: quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi, ut coopériat se býssino splendénti et cándido. Býssinum enim justificatiónes sunt sanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti, qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti sunt.

℣ Si hoc Festum celebretur post Pentecosten, tunc Missa erit Intret in conspéctu tuo. et Oratio BeatórumMártyrum. de Communi plurimor. Mart. extra tempus Pasch. p. [15].

Die xxiii.

S. Georgii Martyris.

Missa. Protexísti. de Communi. p. [10], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum.

Epist. Memor esto. p. [8].

Secreta.

Múnera, Dómine, obláta sanctífica, et intercedénte beáto Geórgio Már-

tyre tuo, nos per hæc a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Geórgio Mártyre tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dñm.

℟ Si hoc Festum celebretur post Pentecosten, Missa erit In virtúte. de Comm. unius Mart., extra temp. Paschale. pag. [6], cum Orationibus supra positis; Evang. vero Si quis venit. pag. [3]. Secunda Oratio (nisi facienda sit com. alicujus Sancti Simplicis) erit A cunctis. Tertia ad libitum.

Die xxiv.

S. Fidelis a Sigmaringa Martyris.

Missa. Protexisti. de Communi unius Mart. tempore Paschali. pag. [10], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Fidélem, seráphico spíritus ardóre succénsum, in veræ fídei propagatióne martýrii palma, et gloriósis miráculis decoráre dignátus es: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut in servítio tuo fidéles usque ad mortem inveníri mereámur. Per Dóminum.

Secreta et Postcommunio ex Missa In virtúte. de Com. unius Mart. extra tempus Paschale. pag. [7].

℟ Si hoc Festum celebrandum sit post Pentec., Missa erit In virtúte. ut in Comm. unius Mart. extra temp. Pasch. pag. [6], præter Orationem ut supra, et Evang. Si quis venit. pag. [3].

Die xxv.

S. Marci Evangelistæ.

Litaniæ majores.

Statio ad S. Petrum.

Ad Processionem dicitur Missa de Rogationibus. p. 365. sine comem. S. Marci: et si contingat transferri Festum S. Marci, non tamen transfertur Processio, nisi quando prædictum Festum occurreret in die Paschatis; tunc enim in Feriam iii. sequ. transferatur.

Introitus. Ps. 63.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúja: a multitúdine operántium iniquitátem, allelúja, allelúja. Ps. ib. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangelístam tuum, ev-

angélicæ prædicatiónis grátia sublimásti: tribue, quæsumus; ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defféndi. Per Dñm.

Léctio Ezechiélis Prophétæ. Ezech. 1. c.

Similitúdo vultus quátuor animálium: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent. Et similitúdo animálium, aspéctus eórum quasi carbónum ignis ardéntium, et quasi aspéctus lampadárum. Hæc erat vísio discúrrens in médio animálium, splendor ignis, et de igne fulgur egrédiens. Et animália ibant, et revertebántur in similitúdinem fúlguris coruscántis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia *sanctórum.* Allel.

℣. *Ps. 20. Posuísti Dómine* super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta: et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes, et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Credo.

Offertorium. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Secreta.

Beáti Marci Evangelístæ tui solemnitáte, tibi múnera deferéntes, quæsumus Dómine: ut, sicut illum prædicátio evangélica fecit gloriósum; ita nos ejus intercéssio et verbo, et ópere tibi reddat accéptos. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Communio. Ps. 63. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Tríbuant nobis, quæsumus Dómine, contínuum tua sancta præsídium: quo beáti Marci Evangelístæ tui précibus, nos ab ómnibus semper tueántur advérsis. Per Dóminum.

℥ Si hoc festum transferendum sit post Pentec., Missa dícitur ut in Festo S. Lucæ Evangelistæ cum Orationibus, Epistola et Evang. ut supra.

Die xxvi.

Ss. Cleti et Marcellini Pont. et Martyrum.

Missa. Sancti tui, Dómine. ut in Comm. plurim. Mart. temp. Pasch. pag. [12], præter Orat. sequ.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum Cleti et Marcellíni nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quæsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

℥ Post temp. Pasch. Missa erit Intret. de Comm. plurim. Mart. extra tempus Paschale. pag. [15].

Die xxviii.

S. Pauli a Cruce Confess.

Introitus. Gal. 2

CHristo confíxus sum cruci: vivo autem, jam non ego: vivit vero in me Christus: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, et trádidit semetípsum pro me, allelúja, allelúja.

Ps. 40. Beátus qui intélli-
it super egénum et paúpe-
em: in die mala liberábit
um Dóminus.
Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad mystérium crucis rædicándum sanctum Pauum singulári caritáte doásti, et per eum novam in cclésia famíliam florécere voluísti: ipsíus nobis ntercessióne concéde; ut assiónem tuam júgiter repléntes in terris, ejúsdem ructum cónsequi mereáur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. S. Vitalis Mart.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui beti Vitális Mártyris tui naalítia cólimus, intercessióe ejus in tui nóminis amóre oborémur. Per Dóminum.

éctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 1.

Fratres: Non misit me Christus baptizáre, sed vangelizáre: non in sapintia verbi, ut non evacuéur crux Christi. Verbum nim crucis pereúntibus quiem stultítia est: iis autem ui salvi fiunt, id est nobis, ei virtus est. Scriptum est nim: Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo. Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor hujus sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam hujus mundi? Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultítiam prædicatiónis salvos fácere credéntes. Quóniam et Judǽi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt: nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Judǽis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam; ipsis autem vocátis, Judǽis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam: quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus; et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Allelúja, allelúja.

℣. 2. Cor. 5. Pro ómnibus mórtuus est Christus: ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est, et resurréxit. Allelúja. ℣. Rom. 8. Si fílii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Allelúja.

Extra tempus Paschale:

Graduale. Gal. 6. Mihi autem absit gloriári, nisi in

cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. 1. Cor. 2. Non judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum.

Allelúja, allelúja.

℣. 1. Petr. 2. Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia ejus. Allel.

Post Septuages., omissis Allelúja. et ℣. sequ., dic.:

Tractus. 1. Petr. 4. Christo ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini: quia qui passus est in carne, désiit a peccátis. ℣. 2. Cor. 4. Semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. ℣. Hebr. 12. Aspiciéntes in auctórem fídei et consummatórem Jesum, qui propósito sibi gaúdio, sustínuit crucem, confusióne contémpta, atque in déxtera sedis Dei sedet.

Evangel. Designávit Dóminus. ut in Festo S. Marci. pag. 543.

Offertorium. Eph. 5. Ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem et hóstiam Deo in odórem suavitátis, allel.

Secreta.

Cœléstem nobis, Dómine, præbeant mystéria hæc passiónis et mortis tuæ fervórem: quo sanctus Paulus, ea offeréndo, corpus suum hóstiam vivéntem, sanctam, tibíque placéntem exhíbuit: Qui vivis et regnas.

Pro S. Vitale Martyre.
Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Comunio. 1. Petr. 4. Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes, allelúja.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, divínum sacraméntum, imménsæ caritátis tuæ memoriále perpétuum: tríbue, quǽsumus; ut sancti Pauli méritis et imitatióne, aquam de fóntibus tuis hauriámus in vitam ætérnam saliéntem, et tuam sacratíssimam passiónem córdibus nostris impréssam móribus et vita teneámus: Qui vivis.

Pro S. Vitale Martyre.
Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum comemoratióne san-

n temporáli gratulá-
fficio; ita perpétuo læ-
aspéctu. Per Dñm.

Eadem Die.
Vitalis Martyris.
a. Protexísti. de Com.
Mart. tempore Pasch.
10], cum Orationibus
positis.

Die xxix.
. Petri Martyris.
a. Protexísti. de Com-
p. [10], præter sequ.
Oratio.
sta, quǽsumus omní-
tens Deus: ut beáti
Mártyris tui fidem cón-
devotióne sectémur;
o ejúsdem fídei dila-
e, martýrii palmam
t obtinére. Per Dñm.
tola. Memor esto, Dó-
n. pag. [8].
Secreta.
es, quas tibi, Dómine,
férimus, intercedénte
Petro Mártyre tuo,
nter inténde: et pro-
tóres fídei sub tua
tióne custódi. Per
num.
Postcommunio.
les tuos, Dñe, custó-
ant sacraménta, quæ
imus: et intercedénte
Petro Mártyre tuo,
contra omnes advérsos tue-
ántur incúrsus. Per Dñm.

¶ Si Festum S. Petri celebrandum sit post Pentecosten, erit Missa Lætábitur justus. de Comm. unius Mart. non Pont. pag. [7], præter Orationes proprias, ut supra, et Evang. Si quis vult post me veníre. pag. [5].

Die xxx.
S. Catharinæ Senensis Virg.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. pag. [36], ritu Pasch., cum Orat. sequ.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui beátæ Catharínæ Vírginis tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ virtútis proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Secreta.

Ascéndant ad te, Dómine, quas in beátæ Catharínæ solemnitáte offérimus, preces, et hóstia salutáris, virgíneo fragrans odóre. Per Dóminum.

Postcommunio.

Ætermitátem nobis, Dómine, cónferat, qua pasti sumus, mensa cœléstis: quæ beátæ Catharínæ Vírginis vitam étiam áluit temporálem. Per Dóminum.

Dominica III. post Pascha.

In Festo

PATROCINII SANCTI JOSEPH,

Confessoris, Sponsi B. M. V.

Introitus. Ps. 32.

ADjútor, et protéctor noster est Dóminus: in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto ejus sperávimus, allelúja, allelúja. Ps. 79. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es: præsta, quǽsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis: Qui vivis.

Deinde fit commem. Dominicæ III. p. Pascha, p. 360.

Léctio libri Génesis.

Gen. 49. c.

Fílius accréscens Joseph, fílius accréscens, et decórus aspéctu: fíliæ discurrérunt super murum. Sed exasperavérunt eum, et jurgáti sunt, inviderúntque illi habéntes jácula. Sedit in forti arcus ejus, et dissolúta sunt víncula brachiórum, et mánuum illíus per manus poténtis Jacob: inde pastor egréssus est, lapis Israël. Deus patris tui erit adjútor tuus, et Omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cœli désuper, benedictiónibus abýssi jacéntis deórsum, benedictiónibus úberum et vulvæ. Benedictiónes patris tui confortátæ sunt benedictiónibus pa-

trum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazarǽi inter fratres suos.

Allelúja, allelúja.

℣. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos, et ero protéctor eórum semper. Allelúja.

℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 3. d.

IN illo témpore: Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum: et descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum: et vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum tríginta, ut putabátur, fílius Joseph. Credo.

Offertorium. Ps. 147. Lauda Jerúsalem Dóminum: quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fíliis tuis in te, allel., allel.

Secreta.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsi patrocínio suffúlti, rogámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut corda nostra fácias terréna cuncta despícere, a te verum Deum perfécta caritáte dilígere: Qui vivis et regnas.

Com̃. Dom. III. p. Pascha.

Communio. Matth. 1. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Divíni múneris fonte refécti, quǽsumus, Dómine Deus noster: ut, sicut nos facis beáti Joseph protectióne gaudére; ita ejus méritis et intercessióne, cœléstis glóriæ fácias esse partícipes. Per Dóminum.

Commem. Domin. III. post Pascha cujus Evang. legitur in fine. p. 361.

℥ Si Festum Patrocinii S. Joseph transferendum sit post Pentec., dic. eadem Missa, detractis tantum̃odo Allelúja ab Introitu, Offertorio, et Comm., ac substituto sequ. Graduali:

Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Allelúja, allelúja.

℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

FESTA MAJI.

Die i.

Ss. Apost. Philippi et Jacobi.

Introitus. 2. Esdr. 9.

CLamavérunt ad te, Dómine, in témpore afflictiónis suæ, et tu de cœlo exaudísti eos, allelúja, allelúja. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Epist. Stabunt justi. de Comm. Mart. temp. Pasch. pag. [10].

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum. Allelúja. ℣. Joann. 14. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Si quo minus dixíssem vobis: Quia vado paráre vobis locum. Et si abíero, et præparávero vobis locum: íterum vénio, et accípiam vos ad meípsum, ut ubi sum ego, et vos sitis. Et quo ego vado scitis, et viam scitis. Dicit ei Thomas: Dómine, nescímus quo vadis: et quómodo póssumus viam scire? Dicit ei Jesus: Ego sum via, véritas, et vita; nemo venit ad Patrem nisi per me. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis: et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum. Dicit ei Philíppus: Dómine, osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. Dicit ei Jesus: Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem. Quómodo tu dicis: Osténde nobis Patrem? Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quæ ego loquor vobis, a meípso non loquor. Pater autem in me manens, ipse facit ópera. Non créditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Alióquin propter ópera ipsa crédite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, ópera quæ ego fácio, et ipse fáciet, et majóra ho-

rum fáciet: quia ego ad Patrem vado. Et quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, hoc fáciam. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Secreta.

Múnera, Dómine, quæ pro Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte deférimus, propítius súscipe: et mala ómnia, quæ merémur, avérte. Per Dñm.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Comunio. Joañ. 14. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum, allelúja: non credis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Quǽsumus Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dñm.

℣ Si Festum Ss. Apost. Philippi et Jacobi transferendum sit post Pentec., dic. eadem Missa, detractis tantummodo omnibus Allelúja ab Introitu, Offertorio, et Communione, et substituto sequ. Graduali:

Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dñe. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii, proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 14. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me? Philíppe, qui videt me, videt et Patrem meum. Allelúja.

Die ii.

S. Athanasii Episc., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Introitus. Eccli. 15.

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum, allelúja, allelúja. Ps. 91. Bonum est confitéri Dño: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Athanásii, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 4. b.

Fratres: Non nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dñm nostrum; nos

autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaúrum istum in vasis fictílibus: ut sublímitas sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur: aporiámur, sed non destitúimur: persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur: dejícimur, sed non perímus: semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli. Ergo mors in nobis operátur, vita autem in vobis. Habéntes autem eúmdem spíritum fídei, sicut scriptum est: Crédidi, propter quod locútus sum: et nos crédimus, propter quod et lóquimur: sciéntes, quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobíscum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

Post temp. Pasch. dicit.:

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo.

℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

Evang. Cum persequéntur. ut in Festo S. Cyrilli Ep. Hieros. p. 521. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum, allelúja.

Secreta.

Sancti Athanásii, Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dñm.

Comunio. Matth. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audí-

is, prædicáte super tecta, allelúja.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Athanásii Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Die iii.

In Festo
Inventionis S. Crucis.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus, allelúja, allelúja. Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, passiónis tuæ mirácula suscitásti: concéde; ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur: Qui vivis et regnas.

In Missis privatis pro com. Ss. Alexandri, Eventii, et Theoduli Mart., ac Juvenalis Episc. et Conf.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum tuórum Alexándri, Evéntii, Theodúli, atque Juvenális natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Phil. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens: in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 95. Dicite in géntibus, quia Dóminus regnávit a ligno. Allelúja.

℣. Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens póndera: quæ sola fuísti digna sustinére regem cœlórum, et Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 3.

IN illo témpore: Erat homo ex pharisǽis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster: nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Dicit ad eum Nicodémus: Quómodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre, et renásci? Respóndit Jesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit ex aqua, et Spíritu sancto, non potest introíre in regnum Dei. Quod natum est ex carne, caro est: et quod natum est ex spíritu, spíritus est. Non miréris quia dixi tibi: opórtet vos nasci dénuo. Spíritus ubi vult spirat, et vocem ejus audis, sed nescis unde véniat, aut quo vadat: sic est omnis qui natus est ex spíritu. Respóndit Nicodémus, et dixit ei: Quómodo possunt hæc fíeri? Respóndit Jesus, et dixit ei: Tu es magíster in Israël, et hæc ignóras? Amen, amen dico tibi, quia quod scimus lóquimur, et quod vídimus testámur, et testimónium nostrum non accípitis. Si terréna dixi vobis, et non créditis: quómodo, si díxero vobis cœléstia, credétis? Et nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto; ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Credo.

Offertorium. Ps. 117. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini, allelúja.

Secreta.

Sacrifícium, Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde: ut ab omni nos éruat bellórum nequítia, et per vexíllum sanctæ Crucis Fílii tui, ad conteréndas potestátis advérsæ insídias, nos in tuæ protectiónis securitáte constítuat. Per eúmdem Dóminum.

Pro Ss. Alexandro etc.
Secreta.

Super has hóstias, quǽsumus Dómine, benedíctio copiósa descéndat: quæ et sanctificatiónem nobis cleménter operétur, et de sanctórum nos solemnitáte lætíficet. Per Dóminum.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Per signum crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster, allelúja.

Postcommunio.

Repléti alimónia cœlésti, et spirituáli póculo recreáti, quǽsumus omnípotens Deus: ut ab hoste malígno defféndas, quos per lignum sanctæ Crucis Fílii tui, arma justítiæ pro salúte mundi, triumpháre jussísti. Per eúmdem Dóminum.

Pro Ss. Alexandro etc.
Postcommunio.

Reféćti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus sanctis tuis Alexándro, Evéntio, Theodúlo, et Juvenále sentiámus efféctum. Per Dñm.

¶ Post tempus Paschale dicitur eadem Missa, sed Introitus, et Communio erunt sine Allelúja, et Graduale ut in Missa Exaltationis, die 14. Septembris.

Eadem Die.
Ss. Alexandri, Eventii et Theoduli Mart., ac Juvenalis Episc. et Conf.

Missa. Sancti tui. de Communi. pag. [12], cum Orationibus supra positis. Extra tempus Pasch. Missa. Sapiéntiam. pag. [16], cum iisdem Orationibus.

Die iv.
S. Monicæ Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Communi. pag. [42], præter sequ.

Oratio.

Deus mœréntium consolátor, et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu; peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

Epist. Víduas honóra. de eodem Comm. pag. [44].

Evang. Ibat Jesus in civitátem. ut Feria v. post Dominicam IV. Quadr. p. 136.

Die v.
S. Pii V. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et

ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis; ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum.

Die vi.

S. Joannis ante Portam Latinam.

Introitus. Ps. 63.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúja: a multitúdine operántium iniquitátem, allelúja, allel.

Ps. ib. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta quǽsumus; ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Epistola. Stabunt justi. de Comm. Mart. temp. Pasch. pag. [10].

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam, vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo.

Credo.

Offertorium. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Communio. Ps. 63. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Refécti, Dómine, pane cœlésti: ad vitam, quæsumus, nutriámur ætérnam. Per Dóminum.

℣ Post temp. Pasch. Missa sumatur ex alio Festo ejusdem Sancti mense Decembri, p. 28. Orationes vero, et Evangelium ut supra in hoc Festo.

Die vii.

S. Stanislai Episc. et Mart.

Missa. Protexísti. ut in Communi unius Mart. Pont. temp. Pasch. pag. [10], cum Orat. sequ.

Oratio.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus; ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Secreta et Postcomm. pro Mart. et Pont. 2. loco.

℣ Post tempus Paschale dícitur Missa. Sacerdótes Dei. de Comm. unius Mart. Pont. 2. loco. pag. [4]. Evangel. Si quis venit. de eodem Comm., 1. loco. pag. [3]. Oratio vero, ut supra posita.

Die viii.

Apparitionis S. Michaëlis Archangeli.

Missa ut infra in Festo Dedicat. S. Michaëlis die xxix. Septembris ritu paschali, nisi venerit post tempus Paschale.

Die ix.

S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Comm. Doct. pag. [24]. Epist. Justus cor suum tradet. 2. loco. pag. [26]. Et dicitur Credo.

Die x.

S. Antonini Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis, méritis adjuvémur: ut, sicut te in illo mirábilem prædicámus; ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Ss. Gordiani et Epimachi Mart., cum Orationibus ut infra.

Eadem Die.

Ss. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Missa. Sancti tui. de Communi. p. [12], præter sequ.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dñm nostrum.

Epistola. Post hæc ego. ut in Festo Ss. Soteris et Caji, xxii. Aprilis. pag. 541.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Gordiáno et Epímacho, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die xii.

Ss. Nerei, Achillei, Domitillæ Virg., atque Pancratii Martyrum.

Introitus. Ps. 32.

Ecce óculi Dómini super timéntes eum, sperántes in misericórdia ejus, allelúja: ut erípiat a morte ánimas eórum: quóniam adjútor, et protéctor noster est, allelúja, allelúja. Ps. ibid. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Semper nos, Dómine, Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii fóveat, quǽsumus, beáta solémnitas: et tuo dignos reddat obséquio. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Stabunt justi. de Communi. pag. [10].

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja. ℣. Te Mártyrum candidátus laudat exércitus, Dómine. Allelúja.

Evangel. Erat quidam régulus. ut in Dominica XX. post Pentecosten. pag. 450.

Offertorium. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Secreta.

Sanctórum Mártyrum tuórum, quǽsumus Dómine, Nérei, Achíllei, Domitíllæ atque Pancrátii sit tibi grata conféssio: quæ et múnera nostra comméndet, et tuam nobis indulgéntiam semper implóret. Per Dóminum.

Communio. Ps. 32. Gauéte justi in Dómino, alleíja: rectos decet collauátio, allelúja.

Postcommunio.

uæsumus Dómine: ut beatórum Mártyrum tuórum Térei, Achíllei, Domitíllæ tque Pancrátii deprecatióibus, sacraménta sancta, uæ súmpsimus, ad tuæ nois profíciant placatiónis ugméntum. Per Dóminum.

Si vero hoc Festum celeretur extra temp. Paschale, lissa erit sequens.

Introitus. Ps. 36.

SAlus autem justórum a Dómino: et protéctor eórum est in émpore tribulatiónis.

Ps. ibid. Noli æmulári in aalignántibus: neque zeléeris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio ut supra.

Epistola. Cōmunicántes. t die xix. Junii in Festo s. Gervasii et Protasii Marrum. pag. 582.

Graduale. Exod. 15. Glo-lósus Deus in sanctis suis, irábilis in majestáte, fácins prodígia. ℣. Déxtera ta, Dne, glorificáta est in irtúte: déxtera manus tua onfrégit inimícos.

Allelúja, allelúja. ℣. Hæc st vera fratérnitas, quæ icit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allel.

Evangelium ut supra.

Offertorium. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta ut supra.

Communio. Matth. 25. Amen dico vobis: quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi.

Postcommunio ut supra.

Die xiv.

S. Bonifacii Martyris.

Missa. Protexísti. de Cōmunius Mart. temp. Pasch. p. [10]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui beáti Bonifácii Mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus

Dómine, Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Bonifácio Mártyre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Die xvi.

S. Ubaldi Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde: et intercessióne beáti Ubáldi, Confessóris tui atque Pontíficis, contra omnes diáboli nequítias déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

Die xvii.

S. Paschalis Baylon Conf.

Missa. Os justi. de Com̃. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum, mirífica erga Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius; ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem et nos percípere mereámur: Qui vivis.

Die xviii.

S. Venantii Martyris.

Missa. Protexísti. de Com̃. unius Mart. temp. Pasch. p. [10], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exaúdi preces pópuli tui, et præsta; ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per Dñm.

Secreta.

Hanc oblatiónem, omnípotens Deus, beáti Venántii mérita tibi reddant accéptam: ut ipsíus subsidiis adjúti, glóriæ ejus consórtes efficiámur. Per Dñm.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, ætérnæ vitæ sacraménta, te humíliter deprecántes: ut, beáto Venántio Mártyre tuo pro nobis deprecánte, véniam nobis concílient, et grátiam. Per Dóminum.

℥ Post temp. Pasch. Missa. In virtúte tua. ut in Comm. unius Mart. non Pont. p. [6]. Orat. ut supra, et Evang. Si quis venit. de Comm. Mart. Pont. pag. [3].

Die xix.

S. Petri Cœlestini Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. pag. [20], præter sequ.

Oratio.

)eus, qui beátum Petrum Cœlestínum ad summi ›ntificátus ápicem subli- ásti, quique illum humili- ti postpónere docuísti: ›ncéde propítius; ut ejus ‹émplo cuncta mundi de- ›ícere, et ad promíssa hu- ílibus prǽmia perveníre fe- citer mereámur. Per Dñm.

Deinde fit comem. S. Pu- entianæ Virg. ex Missa ut ifra.

Evangel. Ecce nos relí- uimus. de Comm. Abbatis. ag. [31].

Eadem Die.

S. Pudentianæ Virg.

Missa. Dilexísti. de Com- uni. pag. [36].

Die xx.

S. Bernardini Senensis Confessoris.

Missa. Os justi. de Com- uni. p. [26], præter sequ.

Oratio.

)ómine Jesu, qui beáto Bernardíno, Confessóri 10, exímium sancti nóminis ii amórem tribuísti: ejus, uǽsumus, méritis et inter- essióne, spíritum nobis tuæ ilectiónis benígnus infún- e: Qui vivis et regnas.

Evangel Ecce nos relí- uimus. de Comm. Abbatis. ag. [31].

Die xxv.

S. Gregorii VII. Pap. et Cf.

Missa. Státuit. de Comm. pag. [20]. præter Orat. et Evangel.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium, Confessórem tu- um atque Pontíficem, pro tuénda Ecclésiæ libertáte, virtúte constántiæ roborá- sti: da nobis, ejus exémplo et intercessióne, ómnia ad- versántia fórtiter superáre. Per Dóminum.

Pro commem. S. Urbani Papæ et Martyris.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípo- tens Deus; ut, qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessióni- bus adjuvémur. Per Dñm.

Evang. Vigiláte. de Com- muni. pag. [23].

Pro S. Urbano. Secreta.

Hæc hóstia, Dómine quǽ- sumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque san- ctíficet. Per Dóminum.

Pro S. Urbano. Postcommunio.

Reféсti participatióne mú- neris sacri, quǽsumus Dómine, Deus noster: ut,

cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Urbáno, Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Urbani Papæ et Mart.

Missa pro temporis diversitate ut in fine Missalis.

Die xxvi.

S. Philippi Nerii Conf.

Introitus. Rom. 5.

CAritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per inhabitántem Spíritum ejus in nobis. Ps. 102. Bénedic ánima mea Dómino: et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut, cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Eleutherii Papæ et Mart. Oratio. Infirmitátem. ex Missa. Státuit. de Comm. pag. [2].

Epistola. Optávi. ut in Festo S. Thomæ de Aquino, Confess. et Eccl. Doct. die vii. Martii. pag. 516.

Graduale. Ps. 33. Venite fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.
℣. Accédite ad eum, et illuminámini: et fácies vestræ non confundéntur.

Allelúja, allelúja.
℣. Thren. 1. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.

Tempore Paschali, omissis Graduali et Versu, dicitur:

Allelúja, allelúja.
℣. Ibid. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.
℣. Ps. 38. Concáluit cor meum intra me: et in meditatióne mea exardéscet ignis. Allelúja.

Evangel. Sint lumbi. de Communi. pag. [27].

Offertorium. Ps. 118. Viam mandatórum tuórum cucúrri, cum dilatásti cor meum.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, inténde placátus: et præsta; ut illo nos igne Spíritus sanctus inflámmet, quo beáti Philíppi cor mirabíliter penetrávit. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Communio. Ps. 83. Cor meum, et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Postcommunio.

Cœléstibus, Dómine, pasti delíciis: quǽsumus; ut

Philíppi Confessóris
néritis et imitatióne,
er éadem, per quæ ve-
r vívimus, appetámus.
Dóminum nostrum.

Eadem Die.
eutherii Papæ et Mart.
mp. Pasch. Missa. Pro-
ti. pag. [10]. Extra hoc
us Missa. Státuit. de
muni. pag. [2].

Die xxvii.
Mariæ Magdalenæ de
Pazzis Vírginis.
sa. Dilexísti. de Com.
. pag. [36], præter Orat.

Oratio.

us, virginitátis amátor,
ui beátam Maríam Mag-
nam Vírginem, tuo amó-
accénsam, cœléstibus
decorásti: da, ut quam
a celebritáte venerá-
puritáte et caritáte imi-
r. Per Dóminum.
fit comem. S. Joannis
e et Mart. ex Missa.
rdótes. de Com. p. [4].

Eadem Die.
oannis Papæ et Mart.
mp. Pasch. Missa. Pro-
ti. de Comm. pag. [10].
a hoc tempus Missa.
rdótes. de Com. p. [4].

Die xxviii.
S. Augustini Episc. et Conf.
Introitus. Ps. 131.

SAcerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum non avértas fáciem Christi tui.
Ps. ib. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatióne et miráculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontíficis, veræ fídei luce illustráre dignátus es: concéde; ut, ipso interveniénte, errántium corda ad veritátis tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dñm.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 2.

Fratres: Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortátio enim nostra non de erróre, neque de immundítia, neque in dolo, sed sicut probáti sumus a Deo, ut crederétur nobis Evangélium: ita lóquimur, non quasi homínibus placéntes, sed Deo, qui probat corda nostra. Neque enim aliquán-

do fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis; neque in occasióne avarítiæ: Deus testis est: nec quæréntes ab homínibus glóriam, neque a vobis, neque ab áliis; cum possémus vobis óneri esse ut Christi Apóstoli: sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat fílios suos. Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras; quóniam caríssimi nobis facti estis. Mémores enim estis, fratres, labóris nostri, et fatigatiónis: nocte ac die operántes, ne quem vestrum gravarémus, prædicávimus in vobis Evangélium Dei.

Graduale. Ps. 131. Sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. ℣. Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequenti, dic.

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Evang. Designávit. ut in Festo S. Marci Evang. die xxv. April. pag. 543.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Sacrifícium tibi offérimus, Dómine, in solemnitáte beáti Augustíni Pontíficis et Confessóris tui humíliter deprecántes: ut oves, quæ periérunt, ad unum ovíle revérsæ, hoc salutári pábulo nutriántur. Per Dñm.

Communio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

ostcommunio.
salutári reffécti: te
ine súpplices exo-
t éadem, beáti Au-
ntervenénte suffrá-
nni loco nómini tuo
mmolétur. Per Dó-
ostrum.

Die xxx.
cis Papæ et Mart.
Pasch. Missa. Pro-
ag. [10]. Extra hoc
Missa. Státuit. de
i. pag. [2].

Die xxxi.
elæ Mericiæ Virg.
Dilexísti. de Com.
g. [36]. præter Ora-
qu.

Oratio.
ui novum per beá-
Angelam sacrárum
collégium in Ec-
a floréscere voluí-
obis ejus interces-
gélicis móribus ví-
terrénis ómnibus
, gaúdiis pérfrui
r ætérnis. Per Dó-
ostrum.
ommem. S. Petro-
rg.

Oratio.
nos, Deus salutá-
oster: ut, sicut de
etronillæ Vírginis
ivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Secreta.

Hóstia, Dómine, quam tibi beátæ Angelæ memóriam recoléntes offérimus, et nostræ pravitátis véniam implóret, et grátiæ tuæ nobis dona concíliet. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Petronilla.
Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dñm.

Postcommunio.

Cœlésti alimónia reffécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut beátæ Angelæ précibus et exémplo, ab omni labe mundáti, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Pro S. Petronilla.
Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Eadem Die.
S. Petronillæ Virginis.
Missa. Vultum tuum. de Comm. Virg. pag. [38].

Faciant mihi sanctuarium, et ha-
bitabo in medio eorum. Ex. 25,8
INRI
Haurietis aquas in gaudio
de fontibus salvatoris. Is. 12,3

Feria VI. post Octavam Ss. Corp. Christi.

In Festo

SACRATISSIMI CORDIS JESU.

Introitus.
Jer. in Thren. c. 3.

Miserébitur secúndum multitúdinem miseratiónum suárum: non enim humiliávit ex corde suo, et abjécit fílios hóminum: bonus est Dóminus sperántibus in eum, ánimæ quærénti illum, allelúja, allelúja.

Ps. 88. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, præcípua in nos caritátis ejus benefícia recólimus; eórum páriter et actu delectémur, et fructu. Per eúmdem Dñm.

Léctio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi: convérsus est furor tuus, et consolátus es me. Ecce Deus salvátor meus, fiduciáliter *agam, et non timébo:* quia *fortitúdo mea, et* laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris: et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: meméntóte quóniam excélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit, annuntiáte hoc in univérsa terra. Exsúlta, et lauda habitátio Sion: quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Graduale. Jer. Thren. 1. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

℣. Joann. 13. Cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 11. Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam.

Graduale. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam: et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: et qui consolarétur, et non invéni.

Tractus. Ps. 21. Ego autem sum vermis, et non homo: oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.
℣. Omnes vidéntes me, derisérunt me: locúti sunt lábiis, et movérunt caput.
℣. Sicut aqua effúsus sum, et dispérsa sunt ómnia ossa mea: factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 29. Dómine Deus meus, clamávi ad te, et sanásti me: eduxísti ab inférno ánimam meam. Allelúja.
℣. Convertísti planctum meum in gaúdium mihi: conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 19. f.

IN illo témpore: Judǽi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites, et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Credo.

Offertorium. Ps. 102. Bénedic ánima mea Dómino, et noli oblivísci omnes retributiónes ejus, qui replet in bonis desidérium tuum, allelúja.

Secreta.

Tuére nos, Dómine, tua tibi holocaústa offeréntes: ad quæ, ut fervéntius corda nostra præparéntur, flammis adúre tuæ divínæ caritátis: Qui vivis.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam: et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: et qui consolarétur, et non invéni, allelúja.

Postcommunio.

Pacíficis pasti delíciis, et salutáribus sacraméntis, te súpplices exorámus, Dómine Deus noster: ut qui mitis es, et húmilis corde, nos a vitiórum labe purgátos, propénsius fácias a supérbis sǽculi vanitátibus abhorrére: Qui vivis et regnas.

'ESTA JUNII.

Die ii.

rum Marcellini, Petri
rasmi Martyrum.

Introitus. Ps. 33.
Lamavérunt justi, et
Dóminus exaudívit
eos: et ex ómnibus
iónibus eórum libe-
os. Ps. ibid. Benedí-
minum in omni tém-
emper laus ejus in
o. ℣. Glória Patri.

Oratio.

qui nos ánnua bea-
um Mártyrum tuó-
rcellíni, Petri atque
solemnitáte lætifi-
æsta quǽsumus; ut,
gaudémus méritis,
ámur exémplis. Per
m nostrum.

ola. Non sunt condí-
in Festo Ss. Marty-
yphonis et Soc. die
mbris.

uale. Ps. 33. Clama-
justi, et Dóminus ex-
eos: et ex ómnibus
iónibus eórum libe-
os. ℣. Juxta est Dó-
is, qui tribuláto sunt
et húmiles spíritu
t.
ija, allelúja.
. 15. Ego vos elégi
do, ut eátis, et fru-
fferátis: et fructus
máneat. Allelúja.

Evang. Cum audiéritis. ex Missa. Intret. de Com. p. [16].

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Hæc hóstia, quǽsumus Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus: et víncula nostræ pravitátis absólvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum.

Communio. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

Postcommunio.

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício, salvatiónis tuæ sentiámus augméntum. Per Dóminum.

Die iv.

S. Francisci Caracciolo Confessoris.

Introitus. Ps. 21 et 68.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei: quóniam zelus domus tuæ comédit me.

Ps. 72. Quam bonus Israël Deus: his, qui recto sunt corde! ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum, novi Ordinis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dñm.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 4.

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Graduale. Ps. 41. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus. ℣. Ps. ib. Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 72. Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. Allelúja.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 64. Beátus quem elegísti, et assumpsísti: inhabitábit in átriis tuis. Allel. ℣. Ps. 111. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúja.

Evangelium. Sint lumbi. de Communi. pag. [27].

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Secreta.

Da nobis, clementíssime Jesu: ut præclára beáti Francísci mérita recoléntes, eódem nos, ac ille, caritátis igne succénsi, digne in circúitu sacræ hujus mensæ tuæ esse valeámus: Qui vivis et regnas.

Communio. Ps. 30. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abscondísti timéntibus te!

Postcommunio.

Sacrosáncti sacrifícii, quǽsumus Dómine, quod hó-

die in solemnitáte beáti Francísci tuæ obtúlimus majestáti, grata semper in méntibus nostris memória persevéret, et fructus. Per Dóminum nostrum.

Die v.

S. Bonifacii Episc. et Mart.

Introitus. Isai. 65.

EXsultábo in Jerúsalem, et gaudébo in pópulo meo: et non audiétur in eo ultra vox fletus et vox clamóris. Elécti mei non laborábunt frustra, neque generábunt in conturbatióne: quia semen benedictórum Dómini est, et nepótes eórum cum eis.

Ps. 43. Deus aúribus nostris audívimus: patres nostri narravérunt opus, quod operátus es in diébus eórum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem populórum, beáti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis zelo, ad agnitiónem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 44.

Laudémus viros gloriósos, *et paréntes nostros in generatióne sua.* Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sǽculo. Domínántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum. Hómines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum: et sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis. Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et genera-

tiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet ecclésia.

Graduale. 1. Petri 4. Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. ℣. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus spíritus, super vos requiéscet.

Allelúja, allelúja.

℣. Isai. 66. Declinábo super eum quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam. Allelúja.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Isai. 66. Lætámini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea omnes, qui dilígitis Dóminum. Allelúja. ℣. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum: cognoscétur manus Dómini servis ejus. Allelúja.

Evangelium. Videns Jesus. ut in Festo Omnium Sanctorum die i. Nov.

Offertorium. Ps. 15. Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: providébam Deum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi ne commóvear.

Secreta.

Super has hóstias Dómine, quǽsumus benedíctio copiósa descéndat: quæ et sanctificatiónem nostram misericórditer operétur, et de sancti Bonifácii Mártyris tui atque Pontíficis fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

Communio. Apoc. 3. Qui vícerit, dabo ei sedére mecum in throno meo: sicut et ego vici, et sedi cum Patre meo in throno ejus.

Postcommunio.

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: quǽsumus; ut nobis sancti Bonifácii, Mártyris tui atque Pontíficis, pia non desit orátio, cujus nos donásti patrocínio gubernári. Per Dóminum nostrum.

Die vi.

S. Norberti Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta quǽsumus; ut, ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum nostrum.

Die ix.

Ss. Primi et Feliciani Mart.

Introitus. Eccli. 44.

SApiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sæculum sæculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Justi autem. de Communi. pag. [17].

Graduale. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.
℣. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo: in generatióne et progénie.

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja.

Evangel. Confíteor tibi. ut in Festo S. Mathiæ Apost. die xxiv. Febr. pag. 514.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus, allel.

Secreta.

Fiat tibi, quæsumus Dómine, hóstia sacránda placábilis, pretiósi celebritáte martýrii: quæ et peccáta nostra puríficet, et tuórum tibi vota concíliet famulórum. Per Dóminum.

Communio. Joan. 13. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat.

Postcommunio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni cœléstibus mystériis celebráta solémnitas, indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis acquírat. Per Dóminum nostrum.

Die x.

S. Margaritæ Reginæ Scotiæ.

Missa. Cognóvi. de Com. nec Virg. nec Mart. p. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam Regínam exímia in paúperes caritáte mirábilem effecísti: da, ut ejus intercessióne et exémplo, tua in córdibus nostris cáritas júgiter augeátur. Per Dóminum nostrum.

Die xi.

S. Barnabæ Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætíficas: concéde propítius; ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 11. et 13. c.

In diébus illis: Multus númerus credéntium Antiochíæ convérsus est ad Dóminum. Pervénit autem sermo ad aures ecclésiæ, quæ erat Jerosólymis, super istis: et misérunt Bárnabam usque ad Antiochíam. Qui cum pervenísset, et vidísset grátiam Dei, gavísus est: et hortabátur omnes in propósito cordis permanére in Dómino: quia erat vir bonus, et plenus Spíritu sancto, et fide. Et appósita est multa turba Dómino. Proféctus est autem Bárnabas Tarsum, ut quǽreret Saulum: quem cum invenísset, perdúxit Antiochíam. Et annum totum conversáti sunt ibi in ecclésia: et docuérunt turbam multam, ita ut cognominaréntur primum Antiochíæ discípuli, Christiáni. Erant autem in ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ et doctóres, in quibus Bárnabas, et Símon, qui vocabátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum, et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos.

Graduale. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Allelúja, allelúja.

℣. Joan. 15. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad prǽsides, et ad reges ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, et pater fílium: et insúrgent fílii in paréntes, et morte eos affícient: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. Credo.

Offertorium. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Secreta.

Múnera, Dómine, obláta sanctífica, et intercedénte beáto Bárnaba Apóstolo tuo, nos per hæc a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dñm.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, intercedénte beáto Bárnaba Apóstolo tuo, tibi étiam plácitis móribus dignánter tríbuas deservíre. Per Dóminum nostrum.

℣ Tempore Paschali Missa dicitur ut in Festo S. Marci. pag. 542. præter Orationes, Epistolam et Evangelium quæ dicuntur ut supra.

Die xii.

S. Joannis a S. Facundo Confessoris.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te

tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

Et fit comm. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart. cum Orationibus ex sequ. Missa.

Eadem Die.

Ss. Mart. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii.

Introitus. Ps. 78.

INtret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est.

Ps. ibid. Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii, quǽsumus Dómine, natalítia nobis votíva respléndeant: et quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Epistola. Rememorámini. de Communi. pag. [18].

Graduale. Ps. 78. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est.

℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli: carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 44. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt: et nómina eórum vivent in generatiónem et generatiónem. Allelúja.

Evangelium. Sedénte Jesu. de Communi. pag. [19].

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta.

Pro sanctórum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii sánguine venerándo, hóstias tibi, Dómine, solémniter immolámus, tua mirabília pertractántes: per quem talis est perfécta victória. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 78. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

Postcommunio.

Semper, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Basílidis, Cyríni, Náboris atque Nazárii solémnia ce-

ntes: præsta, quæsu- ut eórum patrocínia r sentiámus. Per Dó- n nostrum.

Die xiii.
tonii de Padua Conf.

Introitus. Ps. 36.

S justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur um: lex Dei ejus in ipsíus. Ps. ibid. Noli ári in malignántibus: zeláveris faciéntes tátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

ésiam tuam, Deus, eáti Antónii Confes- tui solémnitas votíva et: ut spirituálibus r muniátur auxíliis, diis pérfrui mereátur is. Per Dóminum.

stola. Spectáculum. de uni. pag. [28].

duale. Ps. 91. Justus ma florébit, sicut ce- Líbani multiplicábitur no Dómini. ℣. Ad an- indum mane miseri- m tuam, et veritátem per noctem.
lúja, allelúja.
ccli. 45. Amávit eum nus, et ornávit eum: n glóriæ índuit eum. ja.

ngelium. Sint lumbi de Comuni. p. [27].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Præsens oblátio fiat, Dómine, pópulo tuo salutáris: pro quo dignátus es Patri tuo te vivéntem hóstiam immoláre: Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Divínis, Dómine, munéribus satiáti: quǽsumus; ut beáti Antónii Confessóris tui méritis et intercessióne, salutáris sacrifícii sentiámus efféctum. Per Dñm.

Die xiv.
S. Basilii Episc., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Basilíi, Confessóris tui atque Pontíficis, solemnitáte deférimus: et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Epistola. Testíficor. de Communi. pag. [24].

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 14. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, incípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum viginti míllibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Bonum est sal. Si autem sal evanúerit, in quo condiétur? Neque in terram, neque in sterquilínium útile est: sed foras mittétur. Qui habet aures audiéndi, aúdiat. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Sancti Basilíi, Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dñm.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Basilíi, Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

Die xv.

Ss. Mart. Viti, Modesti, atque Crescentiæ.

Introitus. Ps. 33.

Multæ tribulatiónes justórum, et de his ómnibus liberávit eos Dóminus: Dóminus custódit ómnia ossa eórum: unum ex his non conterétur. Ps. ib. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine: sanctis Martýribus tuis Vito, Modésto atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere; ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat caritáte. Per Dóminum.

Epistola. Justórum ánimæ. de Communi. pag. [15].

Graduale. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus in ecclésia sanctórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 144. Sancti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. Revérsi sunt autem septuagínta duo cum gaúdio, dicéntes: Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis: Vidébam sátanam sicut fulgur de cœlo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes, et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci: et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur: gaudéte autem, quod nómina vestra scripta sunt in cœlis.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit vir-

tútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus.

Secreta.

Sicut glóriam divínæ poténtiæ múnera pro sanctis obláta testántur: sic nobis efféctum, Dómine, tuæ salvatiónis impéndant. Per Dóminum nostrum.

Communio. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Postcommunio.

Repléti, Dómine, benedictióne solémni: quǽsumus; ut per intercessiónem sanctórum Mártyrum tuórum Viti, Modésti et Crescéntiæ, medicína sacraménti et corpóribus nostris prosit, et méntibus. Per Dóminum nostrum.

Die xviii.

Ss. Marci et Marcelliani Martyrum.

Introitus. Ps. 36.

SAlus autem justórum a Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 5.

Fratres: Justificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum per Dóminum nostrum Jesum Christum: per quem et habémus accéssum per fidem in grátiam istam, in qua stamus, et gloriámur in spe glóriæ filiórum Dei. Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatiónibus sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

Graduale. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ.

℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja.

℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine, secúti sunt Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. f.

IN illo témpore: Dicébat Jesus scribis et pharisǽis: Væ vobis, qui ædificátis monuménta prophetárum: patres autem vestri occidérunt illos. Profécto testificámini quod consentítis opéribus patrum vestrórum: quóniam ipsi quidem eos occidérunt, vos autem ædificátis eórum sepúlchra. Proptérea et sapiéntia Dei dixit: Mittam ad illos prophétas et apóstolos, et ex illis occídent, et persequéntur: ut inquirátur sanguis ómnium prophetárum, qui effúsus est a constitutióne mundi a generatióne ista, a sánguine Abel usque ad sánguinem Zacharíæ, qui périit inter altáre et ædem. Ita dico vobis, requirétur ab hac generatióne.

Offertorium. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Marco et Marcelliáno, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Commúnio. Matth. 25. Amen dico vobis, quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis: veníte benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum ab inítio sǽculi.

Postcommunio

Salutáris tui, Dómine, múnere satiáti, súpplices exorámus: ut, cujus lætámur gustu, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Marco et Marcelliáno, renovémur efféctu. Per Dóminum.

Die xix.

S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Missa. Dilexísti justítiam. de Communi Virg. p. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Vírginem tuam, extrémo morbo laborántem, pretióso Fílii tui córpore mirabíliter recreáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut, ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. de Ss. Mart. Gervasio et Protasio, cum Orationibus, ut in sequenti Missa propria.

Eadem Die.
Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.

Introitus. Ps. 84.

Loquétur Dóminus pacem in plebem suam: et super sanctos suos, et in eos, qui convertúntur ad ipsum.

Ps. ibid. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petr. 4. c.

Caríssimi: Communicántes Christi passiónibus gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exsultántes. Si exprobrámini in nómine Christi, beáti éritis: quóniam quod est honóris, glóriæ, et virtútis Dei, et qui est ejus Spíritus, super vos requiéscit. Nemo autem vestrum patiátur ut homicída, aut fur, aut malédicus, aut alienórum appetítor. Si autem ut christiánus, non erubéscat: gloríficet autem Deum in isto nómine. Quóniam tempus est, ut incípiat judícium a domo Dei. Si autem primum a nobis: quis finis eórum, qui non credunt Dei Evangélio? Et si justus vix salvábitur, ímpius et peccátor ubi parébunt? Itaque et hi, qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndent ánimas suas in benefáctis.

Graduale. Exodi 15. Gloriósus Deus in sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, inclyta tenens regna cœléstia. Allel.

Evangelium. Descéndens Jesus. de Comuni. p. [17].

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 78. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volati-

libus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Gervásio et Protásio, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Die xx.

S. Silverii Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. pag. [2], præt. Epist. sequ.

Léctio Epístolæ beáti Judæ Apóstoli.

Caríssimi: Mémores estóte verbórum, quæ prædícta sunt ab Apóstolis Dómini nostri Jesu Christi, qui dicébant vobis, quóniam in novíssimo témpore vénient illusóres, secúndum desidéria sua ambulántes in impietátibus. Hi sunt, qui ségregant semetípsos, animáles, spíritum non habéntes. Vos autem caríssimi, superædificántes vosmetípsos sanctíssimæ vestræ fídei, in Spíritu sancto orántes, vosmetípsos in dilectióne Dei serváte, exspectántes misericórdiam Dómini nostri Jesu *Christi in vitam ætérnam.*

Die xxi.

S. Aloisii Gonzagæ Conf.

Introitus. Ps. 8.

Minuísti eum paulo minus ab Angelis: glória et honóre coronásti eum. Ps. 148. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Cœléstium donórum distribútor Deus, qui in angélico júvene Aloísio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti: ejus méritis, et précibus concéde; ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 31. b.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino.

Graduale. Ps. 70. Dómine, spes mea a juventúte mea: in te confirmátus sum ex

útero: de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

℣. Ps. 40. Me autem propter innocéntiam suscepísti: et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 64. Beátus quem elegísti, et assumpsísti: inhabitábit in átriis tuis. Allel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 22. c.

IN illo témpore: Respóndens Jesus, ait sadducǽis: Errátis, nesciéntes scriptúras, neque virtútem Dei. In resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur: sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. De resurrectióne autem mortuórum non legístis quod dictum est a Deo dicénte vobis: Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuórum, sed vivéntium. Et audiéntes turbæ, mirabántur in doctrína ejus. Pharisǽi autem audiéntes, quod siléntium imposuísset sadducǽis, convenérunt in unum: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua. Hoc est máximum, et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: Díliges próximum tuum, sicut teípsum. In his duóbus mandátis univérsa lex pendet, et prophétæ.

Offertorium. Ps. 23. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Secreta.

Cœlésti convívio fac nos, Dómine, nuptiáli veste indútos accúmbere: quam beáti Aloísii pia præparátio, et juges lácrimæ inæstimabílibus ornábant margarítis. Per Dóminum.

Communio. Ps. 77. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo.

Postcommunio.

Angelórum esca nutritos, angélicis étiam, Dómine, da móribus vívere: et ejus, quem hódie cólimus, exémplo, in gratiárum semper actióne manére. Per Dóminum nostrum.

Die xxii.

S. Paulini Episc. et Conf.

Introitus. Ps. 131.

SAcerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David

servum tuum, non avértas fáciem Christi tui.

Ps. ib. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Paulini, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 8. b.

Fratres: Scitis grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do: hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno prióre: nunc vero et facto perfícite: ut quemádmodum promptus est ánimus voluntátis, ita sit et perficiéndi ex eo quod habétis. Si enim volúntas prompta est, secúndum id quod habet, accépta est, non secúndum id quod non habet. Non enim ut áliis sit remissio, vobis autem tribulátio, sed ex æqualitáte. In præsénti témpore vestra abundántia *illórum inópiam súppleat: ut et illórum* abundántia vestræ inópiæ sit suppleméntum, ut fiat æquálitas, sicut scriptum est: Qui multum, non abundávit: et qui módicum, non minorávit.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

Evangel. Nolíte timére. de Comm. Conf. non Pont. pag. [29].

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti tui, quǽsumus Dómine, nos ubíque lætíficent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte

beáto Paulíno, Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum nostrum.

Die xxiii.

In Vigilia S. Joannis Baptistæ.

Introitus. Luc. 1.

NE tímeas, Zacharía, exaudíta est orátio tua: et Elísabeth uxor tua páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem: et erit magnus coram Dómino: et Spíritu sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ: et multi in nativitáte ejus gaudébunt. Ps. 20. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: et super salutáre tuum exsultábit veheménter. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat: et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Secunda Oratio de S. Maria. Concéde. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa. p. 357.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. Jerem. 1.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Et dixi: A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Joann. 1. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. ℣. Hic venit ut testimónium perhibéret de lúmine, paráre Dómino plebem perféctam.

✠ Inítium S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1.

Fuit in diébus Heródis, regis Judǽæ, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de fíliábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Erant au-

o ante Deum,
ómnibus man-
istificatiónibus
queréla, et non
s, eo quod es-
h stérilis, et
sissent in dié-
tum est autem,
tio fungerétur
cis suæ ante
dum consuetú-
ótii, sorte éxiit,
póneret, in-
mplum Dómi-
multitúdo pó-
ns foris hora
ruit autem illi
nini, stans a
s incénsi. Et
rbátus est vi-
r írruit super
tem ad illum
timeas, Zacha-
exaudíta est
a: et uxor tua
iet tibi fílium,
men ejus Jo-
t gaúdium tibi,
et multi in na-
audébunt: erit
coram Dómi-
n, et síceram
Spíritu sancto
lhuc ex útero
et multos filió-
convértet ad
eum ipsórum:
det ante illum
virtúte Elíæ:

ut convértat corda patrum in fílios, et incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam.

Offertorium. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta.

Múnera, Dómine, obláta sanctífica: et, intercedénte beáto Joánne Baptísta, nos per hæc a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Secunda Secreta de S. Maria. Tua Dómine. tertia Prótege nos. vel Oblátis. pag. 358.

Communio. Ps. 20. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

Postcommunio.

Beáti Joáñis Baptístæ nos, Dómine, præclára comitétur orátio: et quem ventúrum esse prædíxit, poscat nobis fore placátum, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Secunda Postcomunio de S. Maria. Sumptis Dómine. tertia Quǽsumus, Dómine. vel Hæc nos. pag. 358.

Surge et descende in occursù
Achab regis Israël. III.R.21.
Et volavit ad me unus de
Seraphim. et in manu. Is.6,6.

DIE XXIV. JUNII.

IN FESTO

ATIVITATIS S. JOANNIS BAPT.

Introitus. Isai. 49.

DE ventre matris meæ vocávit me Dóminus nómine meo: et pósuit os me-
ut gládium acútum: sub
uménto manus suæ pro-
it me, et pósuit me quasi
íttam eléctam.
's. 91. Bonum est confi-
i Dómino: et psállere nó-
ni tuo, Altíssime.
Glória Patri.

Oratio.

eus, qui præséntem diem
honorábilem nobis in
ti Joánnis nativitáte fe-
i: da pópulis tuis spiri-
lium grátiam gaudió-
n; et ómnium fidélium
ntes dírige in viam salú-
ætérnæ. Per Dóminum.

.éctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 49.

dite ínsulæ, et atténdite
pópuli de longe: Dómi-
ab útero vocávit me, de
tre matris meæ recordá-
est nóminis mei. Et pó-
os meum quasi gládium
um: in umbra manus
protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam: in pháretra sua abscóndit me. Et dixit mihi: Servus meus es tu, Israël, quia in te gloriábor. Et nunc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Ecce dedi te in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dóminum, et sanctum Israël, qui elégit te.

Graduale. Jerem. 1. Priúsquam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te. ℣. Misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit mihi.

Allelúja, allelúja. ℣. Luc. 1. Tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias ejus. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. f.

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus mise-

ricórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et factum est in die octávo, venérunt circumcidere púerum, et vocábant eum nómine patris sui Zacharíam. Et respóndens mater ejus, dixit: Nequáquam, sed vocábitur Joánnes. Et dixérunt ad illam: Quia nemo est in cognatióne tua, qui vocétur hoc nómine. Innuébant autem patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póstulans pugillárem, scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus. Et miráti sunt univérsi. Apértum est autem íllico os ejus, et lingua ejus, et loquebátur benedícens Deum. Et factus est timor super omnes vicínos eórum: et super ómnia montána Judǽæ divulgabántur ómnia verba hæc: et posuérunt omnes qui audíerant in corde suo, dicéntes: Quis, putas, puer iste erit? Etenim manus Dómini erat cum illo. Et Zacharías pater ejus replétus est Spíritu sancto, et prophetávit, dicens: Benedíctus Dóminus Deus Israël, quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Non dicitur Credo. nisi in Ecclesia propria, vel nisi venerit in Dominica, aut infra Octav. Corporis Christi: sed in die Octava dicitur propter Octavam Apostolorum.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Tua, Dómine, munéribus altária cumulámus: illíus nativitátem honóre débito celebrántes, qui Salvatórem mundi et cécinit adfutúrum, et adésse monstrávit, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Communio. Luc. 1. Tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus.

Postcommunio.

Sumat Ecclésia tua, Deus, beáti Joánnis Baptistæ generatióne lætítiam: per quem suæ regeneratiónis cognóvit auctórem, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

℟ Infra Octavam S. Joannis, et in ipso die Octavæ fit idem Officium quod in die. Sed infra Octavam post Orationem diei dicitur secunda Oratio de S. Maria Concéde nos. tertia contra persecutores Ecclesiæ, vel pro Papa. pag. 357.

Die xxv.

S. Gulielmi Abbatis.

Missa. Os justi. de Comm. Abbatis. pag. [30], præter Orat. sequ.

Oratio.
qui infirmitáti no-
:, ad teréndam salú-
, in sanctis tuis ex-
, et præsídium collo-
ı nobis ita beáti Gu-
bbátis mérita vene-
ejúsdem excipiámus
ı, et vestígia prose-
Per Dóminum.
coñem. Octav. Na-
S. Joannis Bapt.
t supra. pag. 589.

Die xxvi.
nnis et Pauli Mart.

Introitus. Ps. 33.
Jltæ tribulatiónes
justórum, et de his
ómnibus liberávit
inus: Dóminus cu-
nnia ossa eórum:
ĸ his non conteré-
ib. Benedícam Dó-
in omni témpore:
aus ejus in ore meo.
a Patri.

Oratio.
mus, omnípotens
: ut nos gemináta
odiérnæ festivitátis
quæ de beatórum
et Pauli glorifica-
océdit; quos éadem
pássio vere fecit
nános. Per Dómi-
trum.
coñem. Octavæ S.
Oratio. Deus, qui
m diem. pag. 589.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44. b.

HI viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum: et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet ecclésia.

Graduale. Ps. 132. Ecce quam bonum, et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. ℣. Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Allelúja, allelúja.

℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Nihil autem opértum est, quod non revelétur: neque abs-

cónditum, quod non sciátur. Quóniam, quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: et quod in aurem locúti estis in cubículis, prædicábitur in tectis. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post hæc non habent ámplius quid fáciant. Osténdam autem vobis quem timeátis: timéte eum, qui postquam occíderit, habet potestátem míttere in gehénnam. Ita dico vobis: hunc timéte. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio, et unus ex illis non est in oblivióne coram Deo? Sed et capílli cápitis vestri omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus pluris estis vos. Dico autem vobis: Omnis quicúmque conféssus fúerit me coram homínibus, et Fílius hóminis confitébitur illum coram Angelis Dei.

Offertorium. Ps. 5. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, quóniam tu, Dómine, benedíces justo: Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Pro Octava S. Joañis Baptistæ. Secreta. Tua, Dómine. pag. 590.

Communio. Sap. 3. Et si coram homínibus torménta passi sunt, Deus tentávit eos: tamquam aurum in fornáce probávit eos, et quasi holocaústa accépit eos.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Joánnis et Pauli solémnia celebrántes, sacraménta cœléstia: præsta, quǽsumus; ut quod temporáliter gérimus, ætérnis gaúdiis consequámur. Per Dóminum nostrum.

Pro Octava S. Joañis Baptistæ. Postcommunio. Sumat Ecclésia tua. pag. 590.

℟ Si sequens Festum S. Leonis venerit in Dominica, Missa dicitur de Domin. cum comm. S. Leonis et S. Joannis; et in Sabbato præced. dicitur Missa de Vigilia Apostolorum: secunda Oratio de S. Joanne, tertia de B. Maria. Concéde nos. pag. 357.

Quocumque vero alio die venerit Festum S. Leonis, fit de eo, cum commem. Octavæ S. Joañis et Vigiliæ. In ecclesiis autem collegiatis dicuntur duæ Missæ, una de Festo, cum commem. S. Joannis, et B. Mariæ: alia de Vigilia, cum

B. Mariæ. Concéde
cclésiæ tuæ. vel pro
us ómnium fidélium.

Die xxviii.
s II. Papæ et Conf.
Sacerdótes tui. de
Conf. Pont. p. [22],
rat. et Evangel.

Oratio.

qui beátum Leónem
tíficem sanctórum
méritis coæquásti:
propítius: ut, qui
oratiónis ejus festa
us, vitæ quoque
exémpla. Per Dó-
ostrum.
omm. Octav. S. Jo-
Oratio. Deus, qui
m diem. pag. 589.
Vigiliæ Ss. Apo-
.
Præsta, quǽsumus.
.
éntia sancti Evan-
úndum Matthǽum.
Matth. 25.
témpore: Dixit Je-
scípulis suis pará-
nc: Homo péregre
ens, vocávit servos
trádidit illis bona
uni dedit quinque
álii autem duo, álii
m, unicuíque se-
própriam virtútem,
tus est statim. Abiit
i quinque talénta

accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui.

Secreta.

Annue nobis, quǽsumus Dómine, ut intercessióne beáti Leónis hæc nobis prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delicta. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Joanne. Secreta. Tua, Dómine. pag. 590.

Pro Vigilia Ss. Apost. Secreta. Munus pópuli. p. 595.

Postcommunio.

Deus, qui ánimæ fámuli tui Leónis ætérnæ beatitúdinis prǽmia contulísti: concéde propítius; ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, ejus apud te précibus sublevémur. Per Dóminum.

Pro S. Joañe. Postcomm. Sumat Ecclésia tua. p. 590.

Pro Vigilia Ss. Apost. Postcommunio. Quos cœlésti. pag. 595.

In fine legitur Evangelium Vigiliæ ibid.

Eadem Die.

In Vigilia Ss. Apostolorum Petri et Pauli.

Introitus. Joañ. 21.

DIcit Dóminus Petro: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas ubi volébas: cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget, et ducet quo tu non vis: hoc autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus esset Deum.

Ps. 18. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Secunda Oratio et tertia, ut in superiori rubrica notatur.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 3.

IN diébus illis: Petrus et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introëúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat, ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, alleva-

vit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum, ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi.

Graduale. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.
℣. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 21. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis, díligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei íterum: Simon Joánnis, díligis me? Ait illi: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tértio: Simon Joánnis, amas me? Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio, Amas me? et dixit ei: Dómine, tu ómnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Amen, amen dico tibi: cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas ubi volébas: cum autem senúeris, exténdes manus tuas, et álius te cinget, et ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificatúrus esset Deum.

Offertorium. Ps. 138. Mihi autem nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Secreta.

Munus pópuli tui, quæsumus Dómine, apostólica intercessióne sanctífica: nosque a peccatórum nostrórum máculis emúnda. Per Dóminum.

Communio. Joañ. 21. Simon Joánnis, díligis me plus his? Dómine, tu ómnia nosti: tu scis, Dómine, quia amo te.

Postcommunio.

Quos cœlésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum.

Suscitabo super eas pasto-
rem unum, qui . . Ez. 34.
Pontifex. Lev. 21.
Pastor meus. Is. 44.
Ne pastic. III. Esd. 5.
Suscitabo. I. Reg. 2.
Et dabo clavem domus Da-
vid super humer. . . Is. 22.

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTO

SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Introitus. Act. 12.

Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum: et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum. Ps. 138. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Et non fit commem. de S. Paulo, quia Oratio est communis; nec de Octava S. Joannnis Baptistæ.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 12.

In diébus illis: Misit Heródes rex manus, ut afflíceret quosdam de ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judǽis, appósuit ut apprehénderet et Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab ecclésia ad Deum pro eo. Cum autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus: et custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit: et lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, et cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me. Et éxiens sequebátur eum, et nesciébat quia verum est, quod fiébat per Angelum: existimábat autem se visum vi-

dére. Transeúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem: quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum: et contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni exspectatióne plebis Judæórum.

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. ℣. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 16. b.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autemElíam, álii vero Jeremíam, aut unum ex prophétis. Dicit illis Jesus: Vos autem quem me esse dícitis? Respóndens Simon Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es, Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cœlis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cœlórum. Et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Credo.

Offertorium. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, apostólica prosequátur orátio: per quam nos expiári tríbuas, et deféndi. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Communio. Matth. 16. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Postcommunio.

Quos cœlésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab omni adversitáte custódi. Per Dóminum.

Die xxx.

In Commemoratione Sancti Pauli Apostoli.

Introitus. 2. Tim. 1.

Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex. Ps. 138. Dómine probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quǽsumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Petri Apostoli.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cœléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, *a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.*

Deinde fit comm. S. Joannis, præterquam in ecclesia propria S. Pauli. Oratio. Deus, qui præséntem diem. pag. 589.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Gal. 1. b.

Fratres: Notum vobis fácio Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici sed per revelatiónem Jesu Christi. Audístis enim conversatiónem meam aliquándo in Judaísmo: quóniam supra modum persequébar Ecclésiam Dei, et expugnábam illam, et proficiébam in Judaísmo supra multos coætáneos meos in génere meo, abundántius æmulátor exsístens paternárum meárum traditiónum. Cum autem plácuit ei, qui me segregávit ex útero matris meæ, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret Fílium suum in me, ut evangelizárem illum in géntibus: contínuo non acquiévi carni, et sánguini: neque veni Jerosólymam ad antecessóres meos Apóstolos: sed ábii in Arábiam; et íterum revérsus sum Damáscum: deinde post annos tres veni Jerosólymam vi-

dére Petrum, et mansi apud eum diébus quíndecim: álium autem Apostolórum vidi néminem, nisi Jacóbum fratrem Dómini. Quæ autem scribo vobis, ecce coram Deo, quia non méntior.

Graduale. Gal. 2. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter gentes: et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi.

℣. 1. Cor. 15. Grátia Dei in me vácua non fuit: sed grátia ejus semper in me manet.

Allelúja, allelúja.

℣. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et doctor géntium, intercéde pro nobis. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 10. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Cavéte autem ab homínibus. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos: et ad præsides, et ad reges ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus. Cum autem tradent vos, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: dábitur enim vobis in illa hora quid lo[...] mini. Non enim vos [...] qui loquímini, sed Spí[...] Patris vestri, qui lóqu[...] in vobis. Tradet autem [...]ter fratrem in mortem [...] pater fílium: et insúr[...] fílii in paréntes, et m[...] eos affícient: et éritis [...] ómnibus propter nomen [...]um: qui autem persev[...]verit usque in finem, [...] salvus erit. Credo.

Offertorium. Ps. 138. [...] autem nimis honoráti [...] amíci tui, Deus: nimis [...]fortátus est principátus [...]rum.

Secreta.

Apóstoli tui Pauli pr[...]bus, Dómine, plebis [...] dona sanctífica: ut quæ [...] tuo grata sunt institúto, [...]tióra fiant patrocínio [...]plicántis. Per Dóminum[...]

Pro S. Petro Apost. Secr[...]

Ecclésiæ tuæ, quæsu[...] Dómine, preces et [...]stias beáti Petri Apó[...] comméndet orátio: ut q[...] pro illíus glória celebrár[...] nobis prosit ad véniam.

Pro S. Joanne Bapt. [...]creta. Tua, Dómine. p. [...]

Præfatio de Apost[...] pag. 294 vel 322.

Commúnio. Matth. 19. A[...] dico vobis, quod vos, [...] reliquístis ómnia, et se[...]estis me, céntuplum [...]

piétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis: beáto Paulo Apóstolo tuo interveniénte, deprecámur; ut quæ pro illíus celebráta sunt glória, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum.

Pro S. Petro. Postcomunio.

Lætíficet nos, Dómine, munus oblátum: ut sicut in Apóstolo tuo Petro te mirábilem prædicámus: sic per illum tuæ sumámus indulgéntiæ largitátem.

Pro S. Joañe Bapt. Postcommunio. Sumat Ecclésia tua. pag. 590.

FESTA JULII.

Dominica I.

Festum Pretios. Sanguinis D. N. J. C.

Introitus. Apoc. 5.

REdemísti nos, Dómine, in sánguine tuo, ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne: et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ps. 88. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti: concéde, quǽsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis, ejus virtúte, deféndi in terris; ut fructu perpétuo lætémur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit comem. Dominicæ, et legitur ejusdem Evangelium in fine.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 9. c.

Fratres: Christus assistens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, idest, non hujus creatiónis; neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus, inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis; quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab

opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant, qui vocáti sunt ætérnæ hæreditátis, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. 1. Joañ. 5. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, Aqua, et Sanguis: et hi tres unum sunt.

Allelúja, allelúja.

℣. Si testimónium hóminum accípimus, testimónium Dei majus est. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam.

Graduale. 1. Joañ. 5. Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Et tres sunt, qui testimónium dant in terra: Spíritus, Aqua, et Sanguis: et hi tres unum sunt.

Tractus. Ephes. 1. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum, secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis.

℣. Rom. 3. Justificáti grátis per grátiam ipsíus, per redemptiónem, quæ est in Christo Jesu. ℣. Quem propósuit Deus propitiatiónem per fidem in sánguine ipsíus.

Tempore Paschali in Missis votivis dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Apoc. 5. Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo. Allelúja.

℣. Exodi 12. Erit autem sanguis vobis in signum: et vidébo sánguinem, et transíbo vos: nec erit in vobis plaga dispérdens. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 19. f.

IN illo témpore: Cum accepísset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spi-

…i ergo (quóniam
erat) ut non re-
n cruce córpora
at enim magnus
ábbati), rogavé-
m, ut frangerén-
crura, et tolle-
nérunt ergo mí-
imi quidem fre-
a, et altérius qui
est cum eo. Ad
m cum venissent,
eum jam mór-
fregérunt ejus
unus mílitum
s ejus apéruit, et
xívit sanguis et
ui vidit, testimó-
íbuit: et verum
nium ejus.

…m. 1. Cor. 10.
dictiónis, cui be-
nonne communi-
inis Christi est?
uem frángimus,
icipátio córporis
?

…ecreta.

divína mystéria,
, quǽsumus, te-
ediatórem Jesum
et super altária
virtútum, asper-
guinis mélius lo-
uam Abel, inno-
eúmdem Dómi-
m.

…Cruce. pag. 280.

Communio. Hebr. 9. Christus semel oblátus est ad multórum exhauriénda peccáta: secúndo sine peccáto apparébit exspectántibus se in salútem.

Postcommunio.

Ad sacram, Dómine, mensam admíssi, haúsimus aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris: sanguis ejus fiat nobis, quǽsumus, fons aquæ in vitam ætérnam saliéntis: Qui tecum vivit.

℣ Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V., aut aliud Festum æqualis vel altioris ritus, de Pretiosissimo Sanguine fiet prima die non impedita a Festo Duplici I. vel II. classis, translato inde juxta rubricas Festo Duplici majori vel alicujus Doctoris Ecclesiæ; de alio vero Duplici vel Semiduplici Dominica occurrente, fit tantum commemoratio etiam in Missa solemni.

Die 1.

In Octava

Nativitatis S. Joannis Bapt.

Missa ut in Festo, p. 589. cum commem. Octavæ Ss. Apostolorum, ut in Missa infra Octavam eorumdem sub die tertia Julii pag. 606. et dicitur Credo. et Præfatio de Apostolis.

Die ii.

In Festo

Visitationis B. Mariæ Virg.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit in sǽcula sæculórum. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Et fit commem. Ss. Mart. Processi et Martiniani in Missis privatis tantum.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas et prótegis: da nobis, et eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Cant. 2. b.

Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ, hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in aúribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja.

℣. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ Christus Deus noster. Allelúja.

equéntia S. Evangélii se-
ndum Lucam. Luc. 1. d.
illo témpore: Exsúrgens
laría, ábiit in montána
festinatióne in civitá-
Juda: et intrávit in do-
n Zacharíæ, et salutávit
abeth. Et factum est,
udívit salutatiónem Ma-
Elísabeth, exsultávit in-
s in útero ejus: et repléta
Spíritu sancto Elísa-
: et exclamávit voce
na, et dixit: Benedícta
nter mulíeres, et bene-
us fructus ventris tui.
nde hoc mihi, ut véniat
er Dómini mei ad me?
e enim ut facta est vox
tatiónis tuæ in aúribus
s, exsultávit in gaúdio
ns in útero meo. Et
ta, quæ credidísti, quó-
n perficiéntur ea, quæ
a sunt tibi a Dómino.
it María: Magníficat áni-
mea Dóminum: et ex-
ávit spíritus meus in
salutári meo. Credo.

ffertorium. Beáta es, Vir-
María, quæ ómnium por-
i Creatórem: genuísti
te fecit, et in ætérnum
manes virgo.

Secreta.

nigéniti tui, Dómine, no-
bis succúrrat humáni-
ut qui natus de Vírgine
ris integritátem non mí-
, sed sacrávit, in Visita-
tiónis ejus solémniis, nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Pro Ss. Martyribus.

Secreta.

Súscipe, Dómine, preces et múnera, quæ ut tuo sint digna conspéctu, sanctórum tuórum précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Præfatio de Beata Maria. Et te in Visitatióne. p. 292. vel 321.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuæ votíva sacraménta: præsta quǽsumus; ut et temporális vitæ nobis remédia præbeant, et ætérnæ. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus.

Postcommunio.

Córporis sacri, et pretiósi sánguinis repléti libámine, quǽsumus Dómine Deus noster: ut quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus. Per eúmdem Dóminum.

Eadem Die.

Ss. Processi et Martiniani Martyrum.

Missa. Sapiéntiam. p. [16]. Epistola. Rememorámini. pag. [18].

Evangelium. Si quis vult. pag. [5]. cum Orat. ut in Missali sub hac die.

Die iii. et iv. Julii.

Infra Octavam Ss. Apost. Petri et Pauli.

Introitus. Ps. 138.

MIhi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Secunda Oratio de S. Maria. Concéde. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa. p. 357.

Epistola. Per manus Apostolórum. ut in Missa votiva de Apost. pag. [52].

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 22. Rogávi pro te, Petre, ut non defíciat fides tua: et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. Allelúja.

Evangelium. Ecce nos relíquimus. pag. [53]. Credo.

Offertorium. Ps. 88. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas nómini tuo sacrándas offérimus, apostólica prosequátur orátio, per quam nos expiári tríbuas, et defendi. Per Dóminum.

Secunda Secreta. Tua, Dómine. tertia Prótege. vel Oblátis. pag. 358.

Præfatio de Apostolis. pag. 294. et 322.

Comunio. Matth. 19. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Quos cœlésti, Dómine, aliménto satiásti: apostólicis intercessiónibus ab

omni adversitáte custódi. Per Dóminum nostrum.

Secunda Postcommunio. Sumptis Dómine. tertia Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos. pag. 358.

Die v.

Ss. Cyrilli et Methodii Pontificum et Confessorum.

Missa. Sacerdótes tui. de Comm. Conf. Pont. p. [22].

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Slavóniæ gentes per beátos Confessóres tuos atque Pontífices Cyríllum et Methódium ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: præsta; ut quorum festivitáte gloriámur, eórum consórtio copulémur. Per Dóminum.

Et fit comem. Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli. p. 606.

Evangelium. Designávit Dóminus. ut in Festo S. Marci Evang. die 25. Aprilis, pag. 543.

Et dicitur Credo propter Octavam Apostolorum.

Offertorium. Ps. 77. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus.

Secreta.

Preces nostras, quǽsumus *Dómine, et tuórum réspice oblatiónes fidélium:* ut tibi gratæ sint in tuórum festivitáte sanctórum, et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium. Per Dñm.

Et dicitur Præf. de Apost. propter Octavam Apost. Petri et Pauli.

Comunio. Matth. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut, qui nobis múnera dignáris præbére cœléstia, intercedéntibus sanctis tuis Cyríllo et Methódio, despícere terréna concédas. Per Dóminum.

Die vi.

In Octava Ss. Apostolorum Petri et Pauli.

Introitus. Eccli. 44. Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapósto-

lum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

Epistola. Hi viri misericórdiæ. ut die xxvi. Junii in Festo Ss. Joannis et Pauli. pag. 591.

Graduale. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. ℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 22. Vos estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: et ego dispóno vobis regnum, ut sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israël. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 14. c.

IN illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et dimíssa turba, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus: erat enim contrárius ventus. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans super mare. Et vidéntes eum super mare ambulántem, turbáti sunt, dicéntes: Quia phantásma est. Et præ timóre clamavérunt. Statímque Jesus locútus est eis, dicens: Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére. Respóndens autem Petrus, dixit: Dómine, si tu es, jube me ad te veníre super aquas. At ipse ait: Veni. Et descéndens Petrus de navícula, ambulábat super aquam, ut veníret ad Jesum. Videns vero ventum válidum, tímuit: et cum cœpísset mergi, clamávit, dicens: Dómine, salvum me fac. Et contínuo Jesus exténdens manum, apprehéndit eum, et ait illi: Módicæ fídei, quare dubitásti? Et cum ascendísset in navículam, cessávit ventus. Qui autem in navícula erant, venérunt, et adoravérunt eum, dicéntes: Vere Fílius Dei es.

Credo.

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta.

Offérimus tibi, Dómine preces et múnera: quæ, ut tuo sint digna conspéctu,

Apostolórum tuórum Petri et Pauli précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Præfatio de Apostolis. pag. 294. vel 322.

Communio. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Postcommunio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum: et Apostolórum tuórum Petri et Pauli patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva. Per Dóminum.

Die viii.

Sanctæ Elisabeth Reginæ Portugalliæ, Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Comm. nec Virg. nec Mart. p. [42]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui beátam Elísabeth Regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis, ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus pacem, ad ætérna gaúdia perveníre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Die x.

Ss. Septem Fratrum ac Rufinæ et Secundæ Virg. et Martyrum.

Introitus. Ps. 112.

Laudáte púeri Dóminum, laudáte nomen Dómini: qui habitáre facit stérilem in domo, matrem filiórum lætántem.

Ps. ibid. Sit nomen Dómini benedíctum: ex hoc nunc, et usque in sǽculum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Epistola. Mulíerem fortem. ut in Comm. nec Virg. nec Mart. pag. [42].

Graduale. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cælum et terram.

Allelúja, allelúja.

℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 12. d.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua, et fratres tui foris stant quæréntes te. At ipse respóndens dicénti sibi, ait: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Et exténdens manum in discípulos suos, dixit: Ecce mater mea, et fratres mei. Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est.

Offertorium. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus.

Secreta.

Sacrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, inténde placátus: et, intercedéntibus sanctis tuis, devotióni nostræ profíciant, et salúti. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 12. Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut intercedéntibus sanctis tuis, illíus salutáris capiámus effectum, cujus per hæc mystéria pignus accépimus. Per Dñm.

Die xi.

S. Pii Papæ et Martyris.

Missa. Státuit. ut in Com. unius Mart. Pont. pag. [2].

Die xii.

S. Joannis Gualberti Abb.

Missa. Os justi. de Comm. Abb. pag. [30], excepto Evangelio ut infra.

Pro commem. Ss. Naboris et Felicis Martyrum.

Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine: ut sicut nos sanctórum Mártyrum tuórum Náboris et Felícis natalítia celebránda non déserunt; ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 5. g.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Ego autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros, benefácite his, qui odérunt vos: et oráte pro persequéntibus et calumniántibus vos; ut

tis fílii Patris vestri, qui
cœlis est: qui solem suum
riri facit super bonos et
alos: et pluit super justos
injústos. Si enim dilígitis
os, qui vos díligunt, quam
ercédem habébitis? nonne
publicáni hoc fáciunt?
t si salutavéritis fratres
estros tantum, quid ám-
lius fácitis? nonne et éth-
ici hoc fáciunt? Estóte
rgo vos perfécti, sicut et
ater vester cœléstis perfé-
tus est.

Pro Ss. Nabore et Felice Mart. Secreta.

Múnera plebis tuæ, quǽsumus Dómine, sanctó-
um Mártyrum tuórum Ná-
oris et Felícis fiant grata
uffrágiis: et quorum triúm-
his tuo nómini offerúntur,
psórum digna perficiántur
t méritis. Per Dóminum.

Pro Ss. Nabore et Felice Mart. Postcommunio.

Natalítiis sanctórum tuórum, quǽsumus Dómi-
e: ut sacraménti múnere
egetáti, bonis, quibus per
uam grátiam nunc fovéur, perfruámur ætérnis.
er Dóminum nostrum.

Eadem Die.

s. Mart. Naboris et Felicis.

Missa. Salus autem. de omm. pag. [18]. Orationes supra.

Die xiii.

S. Anacleti Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. de Comm. unius Mart. Pont. pag. [4].

Evangel. Si quis venit. de eodem Comm. primo loco. pag. [3].

Die xiv.

S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Ecclesiæ Doctoris.

Introitus. Eccli. 15.

In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti: præsta quǽsumus; ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Epistola. Testíficor coram Deo. de Comm. pag. [24].

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Comm. pag. [25]. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Sancti Bonaventúræ, Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti Bonaventúræ, Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus *indulgéntiam* consequámur. Per Dóminum.

Die xv.

S. Henrici Confessoris.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplices exorámus; ut sicut illum grátiæ tuæ ubertáte prævéntum illécebras sǽculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

Die xvi.

Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Maríæ Vírginis: de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis et Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem de-

corásti; concéde propítius; ut cujus hódie commemoratiónem solémni celebrámus offício, ejus muníti præsídiis, ad gaúdia sempitérna pervenire mereámur: Qui vivis et regnas.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 24. c.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminі. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Per te, Dei Génitrix, nobis est vita pérdita data: quæ de cœlo suscepísti prolem, et mundo genuísti Salvatórem. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. d.

In illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Credo.

Offertorium. Recordáre, Virgo mater, in conspéctu Dei, ut loquáris pro nobis bona, et ut avértat indignatiónem suam a nobis.

Secreta.

Sanctífica, Dómine quǽsumus, obláta libámina: et beátæ Dei Genitrícis Maríæ salubérrima intercessióne, nobis salutária fore concéde. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de beata Maria. Et te in Commemoratióne beátæ Maríæ. pag. 292. vel 321.

Communio. Regína mundi digníssima, María Virgo perpétua, intercéde pro nostra pace et salúte, quæ genuísti Christum Dóminum Salvatórem ómnium.

Postcommunio.

Adjuvet nos, quǽsumus Dómine, gloriósæ tuæ Genitrícis, sempérque Vírginis Maríæ intercéssio veneránda: ut quos perpétuis cumulávit benefíciis, a cunctis perículis absolútos, sua fáciat pietáte concórdes: Qui vivis et regnas.

Die xvii.

S. Alexii Confessoris.

Missa. Os justi. de Communi. p. [26], præter sequ.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

1. Tim. 6. b.

Caríssime: Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quod nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta, et quibus tegámur, his conténti simus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem, et in láqueum diáboli, et desidéria multa inutília, et nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum, et perditiónem. Radix enim ómnium malórum est cupíditas: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide, et inseruérunt se dolóribus multis. Tu autem, o homo Dei, hæc fuge: sectáre vero justítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, mansuetúdinem. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam ætérnam.

Evangelium. Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi Abbatum. pag. [31].

Die xviii.

S. Camilli de Lellis Conf.

Introitus. Joañ. 15.

Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ps. 40. Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem: in die mala liberábit eum Dóminus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui sanctum Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári caritátis prærogatíva decorásti: ejus, quǽsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad cœléstem mereámur corónam pervenire. Per Dñm.

Et fit comm. de Ss. Symphorosa et Filiis Mart.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Symphorósæ et filió-

rum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Joánnis Apóstoli. 1. Joan. 3. c.

Caríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres. Qui non díligit, manet in morte: omnis qui odit fratrem suum, homicída est. Et scitis, quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in semetípso manéntem. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: et nos debémus pro frátribus ánimas pónere. Qui habúerit substántiam hujus mundi, et víderit fratrem suum necessitátem habére, et claúserit víscera sua ab eo: quómodo cáritas Dei manet in eo? Filíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, et veritáte.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. *Ps. 111. Beátus* vir, qui *timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.* Allelúja.

Evangelium. Hoc est præcéptum meum. ut in Vigilia unius Apost. pag. [2].

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Secreta.

Hóstia immaculáta, qua illud Dómini nostri Jesu Christi imménsæ caritátis opus renovámus, sancto Camíllo intercedénte, sit contra omnes córporis et ánimæ infirmitátes salutáre remédium, et in extrémo agóne solátium et tutéla. Per eúmdem Dóminum.

Pro Ss. Symphorosa et Filiis. Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Communio. Matth. 25. Infírmus fui, et visitástis me. Amen, amen dico vobis: Quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

Postcommunio.

Per hæc cœléstia aliménta, quæ sancti Camílli

Confessóris tui solémnia celebrántes, pia devotióne suscépimus: da, quǽsumus Dñe; ut in hora mortis nostræ sacraméntis reféсti, et culpis ómnibus expiáti, in sinum misericórdiæ tuæ læti súscipi mereámur: Qui vivis et regnas.

Pro Ss. Symphorosa et Filiis.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Symphorósa et filiis ejus; ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Symphorosæ cum septem Filiis Mart.

Missa. Clamavérunt. ut die x. Martii in Festo Quadraginta Martyr. pag. 518. cum Orationibus ut in Missa præcedenti et except. sequ.

Post Graduale, omisso Tractu dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja.

Evang. Atténdite a ferménto. ut in Festo Ss. Joannis et Pauli Martyrum die xxvi. Junii. pag. 591.

Die xix.

S. Vincentii a Paulo Conf.

Missa. Justus ut palma. de Comuni. pag. [28], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: præsta, quǽsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Evangel. Designávit Dóminus. ut in Festo S. Marci xxv. April. pag. 543.

Die xx.

S. Hieronymi Æmiliani Confessoris.

Introitus. Jer. Thr. 2. c.

Effúsum est in terra jecur meum super contritióne fíliæ pópuli mei, cum defíceret párvulus, et lactens in platéis óppidi.

Ps. 112. Laudáte púeri Dóminum: laudáte nomen Dómini.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, misericordiárum pater: per mérita et intercessiónem beáti Hierónymi, quem órphanis adjutórem

ɔatrem esse voluísti con-
le; ut spíritum adoptió-
, quo fílii tui nominámur
sumus, fidéliter custodiá-
s. Per Dóminum.
't fit commem. S. Marga-
e Virg. et Mart. ex Missa.
exspectavérunt. de Com.
'g. et Mart. pag. [33].

ectio Isaíæ Prophétæ.
Isai. 58. b.

range esuriénti panem
tuum, et egénos, vagós-
: induc in domum tuam:
n víderis nudum, óperi
n, et carnem tuam ne de-
xeris. Tunc erúmpet
ısi mane lumen tuum, et
ıitas tua cítius oriétur,
anteíbit fáciem tuam ju-
ia tua, et glória Dó-
ıi cólliget te. Tunc in-
:ábis, et Dóminus ex-
liet: clamábis, et dicet:
ce adsum; si abstúleris de
dio tui caténam, et de-
ris exténdere dígitum,
loqui quod non prodest.
m effúderis esuriénti áni-
m tuam, et ánimam afflí-
m repléveris, oriétur in
ebris lux tua, et ténebræ
: erunt sicut merídies.
réquiem tibi dabit Dó-
ıus semper, et implébit
endóribus ánimam tuam,
ɔssa tua liberábit, et eris
ısi hortus irríguus, et sic-
fons aquárum, cujus non
ícient aquæ.

Graduale. Prov. 5. Deriv éntur fontes tui foras, et in platéis aquas tuas dívide. ℣. Ps. 111. Jucúndus homo, qui miserétur, et cómmodat: dispónet sermónes suos in judício, quia in ætérnum non commovébitur.

Allelúja, allelúja.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 19. b.

IN illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Discípuli autem increpábant eos. Jesus vero ait eis: Sínite párvulos, et nolíte eos prohibére ad me veníre: tálium est enim regnum cœlórum. Et cum imposuísset eis manus, ábiit inde. Et ecce unus accédens, ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Qui dixit ei: Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicídium fácies: Non adulterábis: Non fácies furtum: Non falsum testimónium dices: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, et dí-

liges próximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adoléscens: Omnia hæc custodívi a juventúte mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in cœlo: et veni, séquere me.

Offertorium. Tobiæ 12. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos: ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Secreta.

Clementíssime Deus, qui véteri hómine consúmpto, novum secúndum te in beáto Hierónymo creáre dignátus es: da, per mérita ipsíus; ut nos páriter renováti, hanc placatiónis hóstiam in odórem tibi suavíssimum offerámus. Per Dóminum nostrum.

Communio. Jac. 1. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: visitáre pupíllos, et víduas in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo.

Postcommunio.

Angelórum pane refécti te, Dómine, supplíciter deprecámur; ut qui ánnuam beáti Hierónymi Confessóris tui memóriam celebráre gaudémus; ejúsdem étiam et exémplum imitémur, et amplíssimum in regno tuo prǽmium obtinére valeámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Margaritæ Virg. et Mart.

Missa. Me exspectavérunt. de Comuni. pag. [33].

Die xxi.

S. Praxedis Virginis.

Introitus. Ps. 118.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Epistola. De virgínibus. de Communi. pag. [38].

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem.

℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Evangelium. Símile est regnum cœlórum thesaúro. De Comm. pag. [41].

Offertorium. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Matth. 13. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quæsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die xxii.

S. Mariæ Magdalenæ Pœnit.

Introitus. Ps. 118.

ME exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Cant. 3. et 8.

Surgam, et circuíbo civitátem: per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem. Num quem díligit ánima mea, vidístis? Paúlulum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam, donec intro-dúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genitrícis meæ. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, per cá-

preas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem.

℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúja.

Evangelium. Rogábat Jesum. ut in Feria v. post Dominicam Passionis. p. 153.

Credo.

Offertorium. Ps. 44. Fíliæ regum in honóre tuo: ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Secreta.

Múnera nostra, quǽsumus Dómine, beátæ Maríæ Magdalénæ gloriósa mérita tibi reddant accépta: cujus oblatiónis obséquium unigénitus Fílius tuus cleménter suscépit impénsum: Qui tecum vivit et regnat.

Communio. Ps. 118. Feci judícium, et justítiam, Dómine, non calumniéntur mihi supérbi: ad ómnia mandáta tua dirigébar, omnem viam iniquitátis ódio hábui.

Postcommunio.

Sumpto, quǽsumus Dómine, único ac salutári remédio, córpore et sánguine tuo pretióso: ab ómnibus malis, sanctæ Maríæ Magdalénæ patrocíniis, eruámur: Qui vivis et regnas.

Die xxiii.

S. Apollinaris Ep. et Mart.

Introitus. Dan. 3.

SAcerdótes Dei benedícite Dóminum: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Dan. ibid. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martýrio consecrásti: tribue nobis, quǽsumus, fámulis tuis: ut cu-

ıs venerándam celebrá-
ıus festivitátem, précibus
jus indulgéntiam conse-
uámur. Per Dóminum.

Et fit com. S. Liborii Ep. Cf.
x Missa Státuit. pag. [20].

.éctio Epístolæ beáti Petri
Apóstoli. 1. Petr. 5.

Caríssimi: Senióres, qui in vobis sunt, óbsecro, con-
énior et testis Christi pas-
iónum: qui et ejus, quæ in
utúro reveláuda est, gló-
iæ communicátor: páscite
ui in vobis est, gregem
)ei, providéntes non coá-
te, sed spontánee secún-
lum Deum: neque turpis
ucri grátia, sed voluntárie:
ıeque ut dominántes in cle-
is, sed forma facti gregis
x ánimo. Et cum apparúe-
it princeps pastórum, per-
ipiétis immarcescíbilem gló-
iæ corónam. Simíliter ad-
)lescéntes, súbditi estóte
enióribus. Omnes autem
nvicem humilitátem insi-
ıuáte: quia Deus supérbis
esístit, humílibus autem dat
rátiam. Humiliámini ígi-
ur sub poténti manu Dei,
ıt vos exáltet in témpore
isitatiónis: omnem sollici-
údinem vestram projicién-
es in eum, quóniam ipsi
ura est de vobis. Sóbrii
stóte, et vigiláte: quia ad-
ersárius vester diábolus,
amquam leo rúgiens cír-
cuit, quærens quem dévo-
ret: cui resístite fortes in
fide: sciéntes eámdem pas-
siónem ei, quæ in mundo
est, vestræ fraternitáti fíeri.
Deus autem omnis grátiæ,
qui vocávit nos in ætérnam
suam glóriam in Christo
Jesu, módicum passos ipse
perfíciet, confirmábit, soli-
dabítque. Ipsi glória, et im-
périum in sæcula sæculó-
rum. Amen.

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 22. c.

In illo témpore: Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Dixit autem eis Jesus: Reges géntium dominántur eórum; et qui potestátem habent super eos, benéfici vocántur. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis, fiat sicut mi-

nor: et qui præcéssor est, sicut ministrátor. Nam quis major est, qui recúmbit, an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum, sicut qui minístrat. Vos autem estis, qui permansístis mecum in tentatiónibus meis: et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo: et sedeátis super thronos, judicántes duódecim tribus Israël.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Réspice, Dómine, propítius super hæc múnera: quæ pro beáti Sacerdótis et Mártyris tui Apollináris comemoratióne deférimus, et pro nostris offensiónibus immolámus. Per Dñm.

Comunio. Matth. 25. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui.

Postcommunio.

Tua sancta suméntes, quǽsumus Dómine, ut beáti Apollináris nos fóveant contínuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Liborii Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. pag. [20].

Die xxiv.

In Vigilia S. Jacobi Apost.

Missa. Ego autem sicut olíva. ut in Vigilia unius Apost. pag. [1].

Et fit comem. S. Christinæ Virg. et Mart. cum Orat. ex Missa. Me exspectavérunt. pag. [33]. et tertia Oratione de S. Maria. Concéde. pag. 357.

℣ Si Festum S. Jacobi Apostoli venerit Feria secunda, de S. Christina fit in Dominica, et de Vigilia fit comem. in Sabbato in Missa S. Apollinaris, ante commem. S. Liborii, pro quo tunc loco Orationis Da quǽsumus. dicatur Oratio. Exaúdi, quǽsumus. pag. [22]. Et in fine legitur Evangelium ejusdem Vigiliæ.

In Cathedralibus et Collegiatis dicuntur duæ Missæ, una de S. Appollinare, cum commem. S. Liborii, Oratio. Da, quǽsumus. sine comem. Vigil., et Evang. ejusdem; altera de Vigilia, sine commem. Sanctorum, cum secunda Oratione, Concéde. tertia, Ecclésiæ. vel pro Papa. pag. 357.

Die xxv.
S. Jacobi Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut Apóstoli tui Jacóbi munita præsídiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum nostrum.

☩ In Missis privatis tantum fit com. S. Christophori Mart. ex Missa. In virtúte. pag. [6].

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
1. Cor. 4. b.

Fratres: Puto, quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et *sitímus*, et nudi *sumus*, et *cólaphis* cǽdimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii, proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. ℣. Joann. 15. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedǽi cum fíliis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic, ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déx-

teram tuam, et unus ad sinístram in regno tuo. Respóndens autem Jesus, dixit: Nescítis, quid petátis. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Dicunt ei: Póssumus. Ait illis: Cálicem quidem meum bibétis: sedére autem ad déxteram meam, vel sinístram, non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Credo.

Offertorium. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Secreta.

Oblatiónes pópuli tui, quǽsumus Dómine, beáti Jacóbi Apóstoli pássio beáta concíliet: et quæ nostris non aptæ sunt méritis, fiant tibi plácitæ ejus deprecatióne. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Coṁunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Beáti Apóstoli tui Jacóbi, quǽsumus Dómine, intercessióne nos ádjuva: pro cujus festivitáte percépimus tua sancta lætántes. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Christophori Martyris.

Missa. In virtúte tua. de Communi. pag. [6].

Die xxvi.

S. Annæ Matris B. M. V.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub honóre beátæ Annæ: de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Epistola. Mulíerem fortem. de Comm. pag. [42].

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem.

℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedi-

t te Deus in ætérnum. Allúja.

Evangelium. Símile est gnum cælórum thesaúro. Comm. pag. [34].

Offertorium. Ps. 44. Fie regum in honóre tuo: titit regína a dextris tuis vestítu deauráto, circúmta varietáte.

Secreta.

acrifíciis præséntibus, quǽsumus Dómine, platus inténde: ut per interssiónem beátæ Annæ, quæ enitrícis Fílii tui Dómini stri Jesu Christi mater stitit, et devotióni nostræ ofíciant, et salúti. Per mdem Dóminum.

Communio. Ibid. Diffúsa t grátia in lábiis tuis: proérea benedíxit te Deus in érnum, et in sǽculum culi.

Postcommunio.

œléstibus sacraméntis vegetáti, quǽsumus Dómi- Deus noster: ut intercesóne beátæ Annæ, quam enitrícis Fílii tui matrem se voluísti, ad ætérnam lútem perveníre mereáur. Per eúmdem Dñm.

Die xxvii.

S. Pantaleonis Martyris.

Missa. Lætábitur justus. Comuni unius Martyris. g. [7].

Die xxviii.

Ss. Nazarii et Celsi Mart., Victoris Papæ et Martyris, ac Innocentii Papæ et Conf.

Missa. Intret. de Comm. plurim. Mart. pag. [15]. præter Orat. et Epist.

Oratio.

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii conféssio beáta commúniat: et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 10. d.

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem: tránstulit illos per mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter, Dñe Deus noster.

Secreta.

Concéde, nobis omnípotens Deus: ut his munéribus, quæ in sanctórum tuórum Nazárii, Celsi, Victóris et

Innocéntii honóre deférimus, et te placémus exhíbitis, et nos vivificémur accéptis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sanctórum Nazárii, Celsi, Victóris et Innocéntii, Dómine, intercessióne placátus: præsta quǽsumus; ut quod temporáli celebrámus actióne, perpétua salvatióne capiámus. Per Dóminum nostrum.

Die xxix.

S. Marthæ Virginis.

Missa. Dilexisti. de Com. pag. [36]. præter Evangel. Intrávit. quod sumitur e Missa Assumpt. B. M. Virg. die xv. Aug. pag. 646.

Et fit comem. Ss. Martyrum Felicis, et Soc., ut in sequ. Missa.

Eadem Die.

Ss. Martyrum

Felicis et Sociorum.

Missa. Sapiéntiam. de Comm. pag. [16]. cum Orationibus sequ.

Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine: ut, sicut pópulus christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis temporáli solemnitáte congaúdet, ita perfruátur ætérna; et quod votis célebrat, comprehéndat effectu. Per Dóminum.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, pro sanctórum Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis commemoratióne deférimus: supplíciter deprecántes; ut indulgéntiam nobis páriter cónferant, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni et Beatrícis cœléstibus mystériis celebráta solémnitas, indulgéntiam nobis tuæ propitiatiónis acquírat. Per Dóminum nostrum.

Die xxx.

Ss. Abdon et Sennen Mart.

Introitus. Ps. 78.

INtret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est.

Ps. ibid. Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc

glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut, sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
2. Cor. 6.

Fratres: Exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in necessitátibus, in angústiis, in plagis, in carcéribus, in seditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in castitáte, in sciéntia, in longanimitáte, in suavitáte, in Spíritu sancto, in caritáte non ficta, in verbo veritátis, in virtúte Dei, per arma justítiæ a dextris et a sinístris: per glóriam et ignobilitátem: per infámiam et bonam famam: ut seductóres, et veráces: sicut qui ignóti, et cógniti: quasi moriéntes, et ecce vívimus: ut castigáti, et non mortificáti: quasi tristes, semper autem gaudéntes: sicut egéntes, multos autem locupletántes: tamquam nihil habéntes, et ómnia possidéntes.

Graduale. Exod. 15. Gloriósus Deus *in sanctis* suis: *mirábilis in majestáte*, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja. ℣. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Allelúja.

Evangelium. Videns Jesus turbas, ascéndit, ut in Festo omnium Sanctorum, 1. Nov.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus.

Secreta.

Hæc hóstia, quǽsumus Dómine, quam sanctórum Mártyrum tuórum natalítia recenséntes offérimus: et víncula nostræ pravitátis absólvat, et tuæ nobis misericórdiæ dona concíliet. Per Dóminum.

Communio. Ps. 78. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

Postcommunio.

Per hujus, Dómine, operatiónem mystérii, et vitia nostra purgéntur: et, in-

tercedéntibus sanctis Martýribus tuis Abdon et Sennen, justa desidéria compleántur. Per Dóminum.

Die xxxi.

S. Ignatii Confessoris.

Introitus. Phil. 2.

IN nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Ps. 5. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: quóniam tu benedíces justo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti: concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Memor esto. de Com. unius Mart. pag. [8].

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini.

℣. Ad annuntiándum mane *misericórdiam* tuam, et *veritátem* tuam per noctem. Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allelúja.

Evang. Designávit Dñs. ut in Festo S. Marci Evang. die xxv. April. pag. 543.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Adsint, Dómine Deus, oblatiónibus nostris sancti Ignátii benígna suffrágia: ut sacrosáncta mystéria, in quibus omnis sanctitátis fontem constituísti, nos quoque in veritáte sanctíficent. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Comunio. Luc. 12. Ignem veni míttere in terram: et quid volo, nisi ut accendátur?

Postcommunio.

Laudis hóstia, Dñe, quam pro sancto Ignátio grátias agéntes obtúlimus: ad perpétuam nos majestátis tuæ laudatiónem, ejus intercessióne, perdúcat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

ESTA AUGUSTI.
Die i.
Petri ad Vincula.
Introitus. Act. 12.
Unc scio vere, quia
misit Dóminus An-
gelum suum, et erí-
ne de manu Heródis,
omni exspectatióne
Judæórum.
138. Dómine, probásti
et cognovísti me: tu
vísti sessiónem me-
t resurrectiónem me-
℣. Glória Patri.
Oratio.
s, qui beátum Petrum
póstolum a vínculis
itum, illǽsum abíre
: nostrórum, quǽsu-
absólve víncula pec-
im; et ómnia mala a
propitiátus exclúde.
óminum.
commem. S. Pauli.
Oratio.
s, qui multitúdinem
entium beáti Pauli A-
i prædicatióne docu-
la nobis, quǽsumus;
us commemoratiónem
is, ejus apud te patro-
sentiámus.
e Ss. Machabæorum
tyr. Oratio.
érna nos, Dómine,
ártyrum tuórum co-
ætíficet: quæ et fídei
nostræ prǽbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Misit Heródes. ut in Festo Ss. Petri et Pauli, die xxix. Junii. p. 597.

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

℣. Solve, jubénte Deo, terrárum, Petre, caténas: qui facis ut páteant cœléstia regna beátis. Allelúja.

Evangelium. Venit Jesus. ut in eod. Festo. pag. 598.

Credo.

Offertorium. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne.

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, intercedénte beáto Petro Apóstolo tuo, vivíficet nos semper, et múniat. Per Dóminum.

Pro S. Paulo. Secreta.

Apóstoli tui Pauli précibus, Dómine, plebis tuæ dona sanctífica: ut quæ tibi tuo grata sunt institúto,

gratióra fiant patrocínio supplicántis.

Pro Ss. Machabæis.

Secreta.

Mystéria tua, Dómine, pro sanctórum Mártyrum tuórum honóre, devóta mente tractémus: quibus et præsidium nobis crescat, et gaúdium. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Communio. Matth. 16. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Postcommunio.

Córporis sacri et pretiósi sánguinis repléti libámine, quæsumus Dómine Deus noster: ut quod pia devotióne gérimus, certa redemptióne capiámus. Per eúmdem Dóminum.

Pro S. Paulo.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis, beáto Paulo Apóstolo tuo interveniénte, deprecámur: ut, quæ pro illíus celebráta sunt glória, nobis profíciant ad medélam.

Pro Ss. Machabæis.

Postcommunio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut quorum memóriam sacraménti participatióne recólimus, fidem quoque perficiéndo sectémur. Per Dóminum.

Eadem Die.

Ss. Machabæorum Mart.

Missa. Clamavérunt. ut in die xviii. Julii in Festo S. Symphorosæ. pag. 616.

Orationes propriæ ut hac die: Offertorium autem et Comm. sumuntur ex Missa Ss. Dionysii et Soc. Mart. die ix. Octobris.

Die ii.

S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Introitus. Luc. 4. c.

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me: evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde.

Ps. 77. Atténdite pópule meus legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per beátum Alphónsum Maríam, Confessórem tuum atque Pontíficem, animárum zelo succénsum, Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: quæsumus; ut ejus salutáribus mónitis edócti, et exémplis roboráti, ad te pervenire felíciter valeámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit comem. S. Stephani Papæ et Mart., cum Orationibus ex sequ. Missa propr.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. Tim. 2.

Caríssime: Confortáre in grátia, quæ est in Christo Jesu: et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére. Labóra sicut bonus miles Christi Jesu. Nemo mílitans Deo implicat se negótiis sæculáribus: ut ei pláceat, cui se probávit. Nam et qui certat in agóne, non coronátur, nisi legítime certáverit. Laborántem agrícolam opórtet primum de frúctibus percípere. Intéllige quæ dico: dabit enim tibi Dóminus in ómnibus intelléctum.

Graduale. Ps. 118. Memor fui judiciórum tuórum a sǽculo, Dómine, et consolátus sum: deféctio ténuit me pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

℣. Ps. 39. Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: veritátem tuam, et salutáre tuum dixi.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 49. Ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes *impietátis: et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus*: et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 34. Ego autem cum mihi molésti essent, induébar cilício: humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur.

℣. Ps. 22. Parásti in conspéctu meo mensam advérsus eos, qui tríbulant me: impinguásti in óleo caput meum, et calix meus inébrians quam præclárus est!

℣. 1. Cor. 9. Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem.

Tempore Paschali, omisso Graduali, dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 132. Ecce quam bonum, et quam jucúndum habitáre fratres in unum: sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aaron. Allelúja.

℣. Joann. 15. Pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Evangel. Designávit Dóminus. ut in Festo S. Marci Evangel. die xxv. Aprilis. pag. 543.

Credo.

Offertorium. Prov. 3. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum da ei. Noli prohibére benefácere eum, qui potest: si vales, et ipse bénefac.

Secreta.

Cœlésti, Dómine Jesu Christe, sacrifícii igne corda nostra in odórem suavitátis exúre: qui beáto Alphónso Maríæ tribuísti et hæc mystéria celebráre, et per éadem hóstiam tibi sanctam seípsum exhibére: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Secreta pro S. Stephano ut in sequenti Missa.

Communio. Eccli. 50. Sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum, quasi ignis effúlgens, et thus ardens in igne.

Postcommunio.

Deus, qui beátum Alphónsum Maríam, Confessórem tuum atque Pontíficem, fidélem divíni mystérii dispensatórem et præcónem effecísti: ejus méritis, precibúsque concéde; ut fidéles tui et frequénter percípiant, et percipiéndo sine fine collaúdent. Per Dóminum.

Postcomunio S. Stephani ut in sequenti Missa.

Eadem Die.

S. Stephani Papæ et Mart.

Introitus. Ps. 131.

Sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. Ps. ibid. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Stéphani, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 20. d.

In diébus illis: A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judǽis, at-

que gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dñm nostrum Jesum Christum.

Graduale. Eccli. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. ℣. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allel.

Evangelium. Si quis vult. de Communi. pag. [5].

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Stéphano, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Coñunio. Matth. 25. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gaúdium Dómini tui.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Stéphano, Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Die iii.

In Festo

Inventionis S. Stephani

Protomartyris.

Missa. Sedérunt. ut supra in Festo ejusdem Sancti. pag. 26, præter Orat. sequ.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, imitári quod cólimus: ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Die iv.

S. Dominici Confessoris.

Introitus. Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde; ut ejus intercessióne temporálibus non de-

stituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Dñm.

Epistola. Testíficor. de Communi Doct. pag. [24].

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

Evangelium. Sint lumbi. de Communi. pag. [27].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: ut méritis beáti Domínici Confessóris tui, nobis profíciant ad medélam. Per Dñm.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui patrocínio sublevémur. Per Dóminum.

Die v.

In Dedicatione
S. Mariæ ad Nives.

Missa. Salve, sancta parens. ut in Missis votivis B. Mariæ Virg. a Pentecoste usque ad Adventum. p. [67].

Et dicitur Credo, et Præfatio de S. Maria. Et te in Festivitáte beátæ Maríæ. pag. 292. vel 321.

Die vi.

In Festo Transfigurationis
D. N. Jesu Chr.

Introitus. Ps. 76.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ: commóta est, et contrémuit terra.

Ps. 83. Quam diécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui fídei sacraménta, in Unigéniti tui gloriósa Transfiguratióne, patrum testimónio roborásti, et adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius: ut ipsíus regis glóriæ nos cohærédes effícias, et

ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit com̃. Ss. Mm. Xysti, Felicissimi et Agapiti.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicíssimi et Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 2. Petr. 1. c.

Caríssimi: Non doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præséntiam: sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte. Et hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem: cui bene fácitis attendéntes, quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco, donec dies elucéscat, et lúcifer oriátur in córdibus vestris.

Graduale. Ps. 44. Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

Allelúja, allelúja.

℣. Sap. 7. Candor est lucis ætérnæ, spéculum sine mácula, et imágo bonitátis illíus. Allelúja.

Evang. Assúmpsit Jesus. ut in Dom. II. Quadrages. pag. 93. Credo.

Offertorium. Ps. 111. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi, allelúja.

Secreta.

Obláta, quǽsumus Dómine, múnera, gloriósa Unigéniti tui Transfiguratióne sanctífica: nosque a peccatórum máculis, splendóribus ipsíus illustratiónis emúnda. Per eúmdem Dñm.

Pro Ss. Martyribus.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Præf. de Nativ. Dñi. Quia per incarnáti. p. 273. vel 314.

Com̃unio. Matth. 19. Visiónem quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Postcommunio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut sacrosáncta Fílii tui Transfiguratiónis mystéria, quæ solémni celebrámus offício, purificátæ mentis intelligéntia consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro Ss. Martyribus. Postcommunio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Xysto, Felicíssimo et Agapíto; ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

Ss. Mart. Xysti et Socior.

Missa. Sapiéntiam. de Communi. pag. [16]. cum Orat. sub hac die.

Die vii.

S. Cajetani Confessoris.

Missa. Os justi. de Comm. pag. [26]. præter Orationes et Evangel.

Oratio.

Deus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis, ejus intercessióne et exémplo, in *te semper* confídere, et sola *cœléstia* desideráre. Per *Dóminum* nostrum.

Pro comm. S. Donati Episc. Mart. Oratio.

Deus, tuórum glória sacerdótum: præsta quǽsumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dñm.

Evangelium. Nemo potest duóbus dóminis. ut in Dom. xiv. post Pent. pag. 431.

Secreta.

Præsta nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut nostræ humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter et mente puríficet. Per Dóminum.

Pro S. Donato. Secreta.

Præsta, quǽsumus Dómine: ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti intercessióne, quem ad laudem nóminis tui dicátis munéribus honorámus, piæ nobis fructus devotiónis accréscat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Cajetáno Confessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Pro S. Donato. Postcommunio.

Omnipotens et miséricors Deus, qui nos sacramen-

tórum tuórum et partícipes éfficis, et minístros: præsta quǽsumus; ut, intercedénte beáto Donáto, Mártyre tuo atque Pontífice, ejúsdem proficiámus et fídei consórtio, et digno servítio. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Donati Episc. et Mart.

Missa. Sacerdótes. ut in Festo S. Apollinaris die xxiii. Julii. pag. 620.

Orat. autem ut in præced. Missa.

Die viii.

Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Martyrum.

Introitus. Ps. 33.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: dívites eguérunt, et esuriérunt: inquiréntes autem Dóminum non defícient omni bono.

Ps. ibid. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Cyríaci, Largi et Smarágdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 2. c.

Fratres: Grátias ágimus Deo sine intermissióne: quóniam cum accepissétis a nobis verbum audítus Dei, accepístis illud, non ut verbum hóminum, sed (sicut est vere) verbum Dei, qui operátur in vobis, qui credidístis. Vos enim imitatóres facti estis, fratres, ecclesiárum Dei, quæ sunt in Judǽa in Christo Jesu: quia éadem passi estis et vos a contribúlibus vestris, sicut et ipsi a Judǽis: qui et Dóminum occidérunt Jesum, et prophétas: et nos persecúti sunt, et Deo non placent, et ómnibus homínibus adversántur; prohibéntes nos Géntibus loqui, ut salvæ fiant, ut ímpleant peccáta sua semper: pervénit enim ira Dei super illos usque in finem.

Graduale. Ps. 33. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: quóniam nihil deest timéntibus eum. ℣. Inquiréntes autem Dóminum, non defícient omni bono.

Allelúja, allelúja.

℣. Sap. 3. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in

arundinéto discúrrent in ætérnum. Allelúja.

Evangel. Eúntes in mundum. ut in Festo S. Francisci Xaverii die iii. Dec. pag. 465.

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et eórum nobis fiat supplicatióne salutáris, pro quorum solemnitáte defértur. Per Dóminum.

Comunio. Marc. 16. Signa autem eos, qui in me credunt, hæc sequéntur: dæmónia ejícient: super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Cyríaco, Largo et Smarágdo, sentiámus efféctum. Per Dóminum.

℥ Si Festum S. Laurentii venerit Feria II., commem. S. Romani fit in Dominica, et de Vigilia in Sabbato, in quo celebratur Fest. Ss. Cyriaci etc. et de ea legitur Evang. in fine. In ecclesiis autem collegiatis dicuntur duæ Missæ, una de Sanctis, in qua Oratio secunda A cunctis nos. pag. [97], tertia ad libitum: et altera de Vigilia cum secunda Oratione de S. Maria. Concéde. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa. pag. 357.

Die ix.

Vigilia S. Laurentii Mart.

Introitus. Ps. 111.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi: cornu ejus exaltábitur in glória. Ps. ib. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et intercessióne beáti Lauréntii Mártyris tui, cujus prævenimus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dñm.

Pro comm. S. Romani Mart.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto Románo Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente.

De S. Maria. Oratio. Concéde. pag. [67].

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te

)eum salvatórem meum: :onfitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor 'actus es mihi, et liberásti :orpus meum a perditióne, ı láqueo linguæ iníquæ, et ı lábiis operántium mendá:ium, et in conspéctu astán:ium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum nultitúdinem misericórdiæ ıóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de nánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, ı rege iníquo, et a lingua njústa: laudábit usque ad nortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 111. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Evangelium. Si quis vult post me veníre. de Comm. pag. [5].

Offertorium. Job 16. Orátio mea munda est: et ideo peto, ut detur locus voci meæ in cœlo: quia ibi est judex meus, et cónscius meus in excélsis: ascéndat ad Dóminum deprecátio mea.

Secreta.

Hóstias, Dómine, quas tibi offérimus, propítius súscipe: et intercedénte beáto Lauréntio Mártyre tuo, víncula peccatórum nostrórum absólve. Per Dóminum.

Pro S. Romano Mart.
Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis, et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi.

De S. Maria. Secreta. Tua Dómine. pag. [68].

Communio. Matth. 16. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Postcommunio.

Da, quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sicut beáti Lauréntii Mártyris tui commemoratióne, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Romano Mart.
Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, inter-

cedénte beáto Románo Mártyre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur.

De S. Maria. Postcom̄unio. Sumptis, Dómine. pag. [68].

Eadem Die.

S. Romani Martyris.

Missa. Lætábitur. de Communi. pag. [7]. cum Orationibus ut supra.

Die x.

S. Laurentii Martyris.

Introitus. Ps. 95.

Confessio et pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. Ps. ibid. Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flammas exstínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 9. b.

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet. Unusquísque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hilarem enim datórem díligit Deus. Potens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis, ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Qui autem adminístrat semen semináinti: et panem ad manducándum præstábit, et multiplicábit semen vestrum, et augébit increménta frugum justítiæ vestræ.

Graduale. Ps. 16. Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte. ℣. Igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Allelúja, allelúja.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est: qui per signum crucis cæcos illuminávit. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet: si autem mórtuum fúerit, multum fru-

'ert. Qui amat áni-
am, perdet eam: et
t ánimam suam in
ıdo, in vitam ætér-
ıtódit eam. Si quis
nístrat, me sequá-
ıbi sum ego, illic et
' meus erit. Si quis
nistráverit, honori-
um Pater meus.
icitur Credo. nisi in
propria, vel nisi
in Dominica.
orium. Ps. 95. Con-
pulchritúdo in con-
jus: sánctitas et ma-
tia in sanctificatió-

Secreta.

quǽsumus Dómine,
era dignánter oblá-
áti Lauréntii suffra-
méritis, ad nostræ
uxílium proveníre
Per Dóminum.
unio. Joañ. 12. Qui
nístrat, me sequá-
bi ego sum, illic et
meus erit.

ostcommunio.

múnere satiáti, súp-
s te, Dómine, de-
r: ut quod débitæ
s celebrámus offí-
cedénte beáto Lau-
lártyre tuo, salva-
ıæ sentiámus aug-
Per Dóminum.
Octav. S. Laurentii
ıdem Missa sicut in
ejus Festo, et post Orationem diei fit comm. de Festo Simplici occurrente: et tertia Oratio dicitur de S. Maria, Concéde. pag. 357.

Sed si occurrat dies Dominica, secunda Oratio erit de Oct., et tertia de Sanctis.

Die xi.

Ss. Tiburtii et Susannæ Martyrum.

Missa. Salus autem. ut in Comm. pag. [18]. Epistola et Evangelium ut in Festo S. Symphorosæ die xviii. Julii. pag. 616. Orationes autem ut infra.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii et Susánnæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Adésto, Dómine, précibus pópuli tui, adésto munéribus: ut quæ sacris sunt obláta mystériis, tuórum tibi pláceant intercessióne sanctórum. Per Dóminum.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptiónis ætérnæ: quod sit nobis, quǽsumus, interveniéntibus sanctis Martýribus tuis, vitæ

præséntis auxílium páriter et futúræ. Per Dóminum.

Die xii.

S. Claræ Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. pag. [36]. Et fit com. Oct. S. Laurentii cum Orat. ut supra. pag. 640.

Die xiii.

Ss. Hippolyti et Cassiani Martyrum.

Missa. Salus autem. ut in Comm. pag. [18]. cum sequ. Orationibus.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beatórum Mártyrum tuórum Hippólyti et Cassiáni veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Réspice, Dómine, múnera pópuli tui, sanctórum festivitáte votíva: et tuæ testificátio veritátis nobis profíciat ad salútem. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sacramentórum tuórum, Dómine, commúnio sumpta nos salvet: et in tuæ veritátis luce confírmet. Per Dóminum nostrum.

Die xiv.

In Vigilia Assumptionis B. M. V.

Introitus. Ps. 44.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia, et exsultatióne. Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quǽsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Octavæ S. Laurentii Mart. ut supra pag. 640.

Deinde S. Eusebii Conf.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Epistola. Ego quasi vitis. ut in Festo B. M. V. de Monte Carmelo, die xvi. Julii. pag. 613.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. d.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Offertorium. Beáta es, Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem: genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo.

Secreta.

Múnera nostra, Dómine, apud cleméntiam tuam Dei Genitrícis comméndet orátio: quam idcírco de præsénti sǽculo transtulísti, ut pro peccátis nostris apud te fiduciáliter intercédat. Per eúmdem Dóminum.

Pro S. Laurentio Mart. Secreta. ut supra. pag. 641.

Pro S. Eusebio. Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum.

Præf. comūnis. pag. 312. vel 323.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Concéde, misericors Deus, fragilitáti nostræ præsídium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis festivitátem prævenímus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro S. Laurentio Mart. Postcommunio ut supra. pag. 641.

Pro S. Eusebio.

Postcommunio.

Refécti cibo potúque cœlésti Deus noster, te súpplices exorámus: ut, in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Eusebii Confessoris.

Missa. Justus ut palma. ut in die xv. Januarii in Festo S. Pauli primi Eremitæ. pag. 482. Orat. ut supra.

Et adduxit arcam Dei de domo
Obededon in civitatem. II. Reg 6,12.
SEDES SAPIENTIÆ
VAS SPIRITUALE
VAS HONORABILE
VAS INSIGNE DEVOTIONIS
Tu gloria Jerusalem, tu lætitia
Israël, tu honorificentia. Jud. 15,10.

DIE XV. AUGUSTI.

IN FESTO

SUMPTIONIS B. MARIÆ V.

Introitus.

GAudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre Maríæ Vírginis: de ssumptióne gaudent et collaúdant Fílium s. 44. Eructávit cor erbum bonum: dico ra mea regi. ria Patri.

Oratio.

lórum tuórum, quæus Dómine, delíctis : ut qui tibi placére us nostris non valé- nitrícis Fílii tui Dóostri intercessióne ır: Qui tecum vivit.

o libri Sapiéntiæ. Eccli. 24.

ibus réquiem quæet in hæreditáte Dórábor. Tunc præcéixit mihi Creátor óet qui creávit me, t in tabernáculo dixit mihi: In Jacob , et in Israël hæreet in eléctis meis díces. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Graduale. Ps. 44. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit rex spéciem tuam.

Allelúja, allelúja.

℣. Assúmpta est María in cœlum: gaudet exércitus Angelórum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10. g.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlier quædam Martha nómine excépit illum in domum suam: et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini, audiébat verbum illíus. Martha autem satagébat circa frequens ministérium: quæ stetit, et ait: Dómine, non est tibi curæ quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi, ut me ádjuvet. Et respóndens, dixit illi Dóminus: Martha, Martha, sollícita es, et turbáris erga plúrima: porro unum est necessárium. María óptimam partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Credo.

Offertorium. Assúmpta est María in cœlum: gaudent Angeli, collaudántes benedícunt Dóminum, allelúja.

Secreta.

Subvéniat, Dómine, plebi tuæ Dei Genitrícis orátio: quam etsi pro conditióne carnis migrásse cognóscimus, in cœlésti glória apud te pro nobis intercédere sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de B. María. Et te in Assumptióne. p. 292. vel 321.

Et dicitur per totam Octavam etiam in festis.

Communio. Luc. 10. Optimam partem elégit sibi María, quæ non auferétur ab ea in ætérnum.

Postcommunio.

Mensæ cœléstis partícipes effécti, implorámus cleméntiam tuam, Dómine Deus noster: ut qui Assumptiónem Dei Genitrícis cólimus, a cunctis malis imminéntibus, ejus intercessióne liberémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

¶ Infra Octavam Assumpt. B. Mariæ, et in ejus die Octava, fit idem Officium, quod in die Festi. Et infra Octavam dicitur secunda Oratio de Spiritu sancto, Deus, qui corda. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa pag. [68].

Dominica infra Oct. Assumpt. B. M. V.

S. Joachim Conf. et Patris ejusdem B. M. V.

Introitus. Ps. 111.

DIspérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi: cornu ejus exaltábitur in glória. Ps. ibid. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui præ ómnibus sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Fílii tui patrem esse voluísti: concéde, quǽsumus; ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

℟ Fit commem. Dominicæ occurrentis nec non Festi ad modum Simplicis recolendi, si occurrat; ac Simplicis occurrentis, sed de hoc ultimo in Missis privatis tantum, et in fine dicitur Evangelium ejusdem Dominicæ.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 31. b.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Graduale. Ps. 111. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus *manet in sǽculum sǽculi.* ℣. *Potens in terra* erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Allelúja, allelúja.
℣. O Jóachim sancte, conjux Annæ, pater almæ Vírginis, hic fámulis confer salútis opem. Allelúja.

Evang. Liber generatiónis. ut in Vigilia Immacul. Concept. B. M. V. pag. 470.

Dicitur Credo. ratione Dominicæ occurr. et Octavæ Assumpt.

Offertorium. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta.

Súscipe, clementíssime Deus, sacrifícium in honórem sancti Patriárchæ Jóachim, patris Maríæ Vírginis, majestáti tuæ oblátum: ut, ipso cum cónjuge sua, et beatíssima prole intercedénte, perféctam cónsequi mereámur remissiónem peccatórum, et glóriam sempitérnam. Per Dñm.

Deinde Secreta Dominicæ occurr.

Præfatio de B. Maria. Et te in Assumptióne. p. 292. vel 321. nisi festum S. Joachim transferatur post Oct. Assumptionis, quia tunc dicitur Præfatio communis.

Com̃unio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super fa-

míliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut per hæc sacraménta, quæ súmpsimus, intercedéntibus méritis et précibus beáti Jóachim patris Genitrícis dilécti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, tuæ grátiæ in præsénti, et ætérnæ glóriæ in futúro partícipes esse mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde Postcommunio Dominicæ occurrentis.

℥ In fine Missæ legitur Evangelium ejusdem Dominicæ.

Die xvi.

S. Hyacinthi Conf.

Missa. Os justi. ut in Com. Conf. non Pont. pag. [26], cum comm. Oct. Assumpt. B. M. V. pag. 645. et S. Laurentii Martyris. p. 640. Et dicitur Credo. propter Oct. Assumpt. B. M. V.

Præfatio de B. Maria V. Et te in Assumptióne. p. 292. vel 321.

Die xvii.

In Octava S. Laurentii Mart.

Introitus. Ps. 16.

Probásti, Dómine, cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas. Ps. ib. Exaúdi, Dómine, justítiam meam: inténde deprecatiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, cui beátus Lauréntius Levíta servívit: ut eódem nos repléti, studeámus amáre quod amávit, et ópere exercére quod dócuit. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Pro Oct. Assumpt. Oratio. Famulórum. ut supra. p. 645.

Epistola. Qui parce séminat. ut in festo S. Laurentii pag. 640.

Graduale. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Allelúja, allelúja. ℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit. Allelúja.

Evang. Amen, amen dico. ut in festo S. Laurentii pag. 640.

Et dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Secreta.

Sacrificium nostrum tibi, Dómine, quǽsumus, beáti Lauréntii precátio sancta concíliet: ut, cujus honóre solémniter exhibétur, ejus méritis efficiátur accéptum. Per Dóminum.

Pro Octava Assumpt. Secreta. Subvéniat. pag. 646.

Et dicitur Præfatio de S. Maria. Et te in Assumptióne. pag. 292. vel 321.

Cōmunio. Matth. 16. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut quos donis cœléstibus satiásti, intercedénte beáto Lauréntio Mártyre tuo, perpétua protectióne custódias. Per Dóminum nostrum.

Pro Oct. Assumpt. Postcommunio. Mensæ cœléstis. pag. 646.

Die xviii.

S. Agapiti Martyris.

Missa. Lætábitur. de Communi. pag. [7]. Evang. Nisi granum fruménti. ut in die x. hujus: Orationes autem erunt sequentes.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártyris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat.

Tertia Oratio de Spiritu sancto. Deus, qui corda fidélium. pag. [68].

Secreta.

Súscipe, Dómine, múnera, quæ in ejus tibi solemnitáte deférimus, cujus nos confídimus patrocínio liberári.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper intervenitóne nos réfove, cujus solémnia celebrámus.

Die xx.

S. Bernardi Abbatis et Eccl. Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ. de Communi. pag. [24], cum Epistola Justus cor suum tradet. pag. [26].

Et fit commem. de Octav. Assumpt. pag. 645. Credo.

Præfatio de S. Maria. Et te in Assumptióne. pag. 292. vel 321.

Die xxi.

S. Joannæ Franc. Fremiot de Chantal Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Communi nec Virginis nec Mart. pag. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, cœléstis grátiæ auxílio, cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. Oct. Assumpt. B. Mariæ V. Oratio. Famulórum. pag. 645.

Et dicitur Credo. ratione Octavæ Assumptionis.

Secreta.

Illo nos amóris igne, quǽsumus Dómine, hæc hóstia salutáris inflámmet, quo beátæ Joánnæ Francíscæ cor veheménter incéndit, et flammis adússit ætérnæ caritátis. Per Dóminum.

Pro Octava Assumpt. Secreta. Subvéniat, Dómine. pag. 646.

Præfatio de S. Maria. Et te in Assumptióne. p. 292. vel 321.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut quos cœléstis panis virtúte satiásti, beáta Joánna Francísca intercedénte, fácias terréna despícere, et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Pro Oct. Assumpt. Postcommunio. Mensæ. p. 646.

Die xxii.

In Octava

Assumptionis B. M. V.

Missa ut in die pag. 645, cum comem. Ss. Timothei, Hippolyti et Symphoriani Martyrum.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine quǽsumus, placátus impénde: et intercedéntibus beátis Martýribus tuis Timótheo, Hippólyto et Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dñm.

Postcommunio.

Divíni múneris largitáte satiáti, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Timótheo, Hippólyto et Symphoriáno, in ejus semper participatióne vivámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

Timothei, Hippolyti et
mphoriani Martyrum.
issa. Salus autem. de
nm. pag. [18], cum Orat.
upra.

Die xxiii.

Philippi Benitii Conf.
issa. Justus ut palma. de
nm. Conf. non Pont.
[28], præter Orat. sequ.

Oratio.

eus, qui per beátum Philíppum Confessórem
m, exímium nobis humitis exémplum tribuísti:
fámulis tuis, próspera
ndi ex ejus imitatióne
pícere, et cœléstia sem-
inquírere. Per Dñm.
t fit commem. Vigiliæ
artholomæi, ubi Festum
sdem celebratur die xxiv.
Si sequens Vigilia S. Bar-
omæi celebratur in die
va Assumptionis, vel in
to S. Philippi: in ecclesiis
edralibus et collegiatis di-
ur duæ Missæ: una de
va vel de S. Philippo, sine
mem. Vigiliæ, et altera de
lia, in qua dicitur Præfa-
ommunis. p. 296 vel 323.

Die xxiii. vel xxiv.

In Vigilia

Bartholomæi Apostoli.

ssa. Ego autem sicut
a. ut in Vigilia unius
st. pag. [1].

Oratio secunda de beata Maria. Concéde. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa. p. 357.

☞ Sequens Festum S. Bartholomæi Apost. celebratur secundum consuetudinem locorum, vel xxiv. vel xxv. Aug. Romæ celebratur die xxv. et de S. Ludovico fit die xxvi. cum commem. S. Zephyrini.

Die xxiv. vel xxv.

S. Bartholomæi Apostoli.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: da Ecclésiæ tuæ, quǽsumus; et amáre quod crédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 12. d.

Fratres: Vos estis corpus Christi, et membra de membro. Et quosdam qui-

dem pósuit Deus in Ecclésia primum apóstolos, secúndo prophétas, tértio doctóres, deínde virtútes, exinde grátias curatiónum, opitulatiónes, gubernatiónes, génera linguárum, interpretatiónes sermónum. Numquid omnes apóstoli? numquid omnes prophétæ? numquid omnes doctóres? numquid omnes virtútes? numquid omnes grátiam habent curatiónum? numquid omnes linguis loquúntur? numquid omnes interpretántur? Æmulámini autem charísmata melióra.

Graduale. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: proptérea pópuli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja. ℣. Te gloriósus Apostolórum chorus laudat, Dómine. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 6. b.

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos, et elégit duódecim ex ipsis (quos et Apóstolos nominávit): Simónem, quem cognominávit Petrum, et Andréam fratrem ejus, Jacóbum et Joánnem, Philíppum et Bartholomǽum, Matthǽum et Thomam, Jacóbum Alphǽi et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Judam Jacóbi, et Judam Iscariótem, qui fuit próditor. Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere, quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Credo.

Offertorium. Ps. 138. Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Secreta.

Beáti Apóstoli tui Bartholomǽi solémnia recenséntes, quǽsumus Dómine: ut ejus auxílio tua benefícia capiámus, pro quo tibi laudis hóstias immolámus. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de Apostolis pag. 294. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes

ecim tribus Israël, dicit
inus.

Postcommunio.

ıptum, Dómine, pignus
edemptiónis ætérnæ:
›bis, quǽsumus; inter-
ente beáto Bartholo-
Apóstolo tuo, vitæ præ-
s auxílium páriter et
æ. Per Dóminum.

Die xxv. vel xxvi.

Ludovici Confessoris.

Introitus. Ps. 36.

S justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur
ium: lex Dei ejus in
e ipsíus. Ps. ibid. Noli
ári in malignántibus:
e zeláveris faciéntes
itátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

ıs, qui beátum Ludo-
ícum Confessórem tu-
de terréno regno ad
stis regni glóriam trans-
i: ejus, quǽsumus, mé-
et intercessióne, Regis
n Jesu Christi Fílii tui
s nos esse consórtes:
ecum.

istola. Justum dedúxit.
ommuni. pag. [6].

aduale. Ps. 91. Justus
lma florébit: sicut ce-
Líbani multiplicábitur
mo Dómini.
d annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 19. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum, et revérti. Vocátis autem decem servis suis, dedit eis decem mnas, et ait ad illos: Negotiámini dum vénio. Cives autem ejus óderant eum: et misérunt legatiónem post illum, dicéntes: Nólumus hunc regnáre super nos. Et factum est, ut redíret accépto regno: et jussit vocári servos, quibus dedit pecúniam, ut sciret quantum quisque negotiátus esset. Venit autem primus, dicens: Dómine, mna tua decem mnas acquisívit. Et ait illi: Euge bone serve, quia in módico fuísti fidélis, eris potestátem habens super decem civitátes. Et alter venit, dicens: Dómine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait: Et tu esto super quinque civitátes. Et alter venit, dicens:

Dómine, ecce mna tua, quam hábui repósitam in sudário: tímui enim te, quia homo austérus es: tollis quod non posuísti, et metis quod non seminásti. Dicit ei: De ore tuo te júdico, serve nequam. Sciébas quod ego homo austérus sum, tollens quod non pósui, et metens quod non seminávi: et quare non dedísti pecúniam meam ad mensam, ut ego véniens, cum usúris útique exegíssem illam? Et adstántibus dixit: Auférte ab illo mnam, et date illi, qui decem mnas habet. Et dixérunt ei: Dómine, habet decem mnas. Dico autem vobis: Quia omni habénti dábitur, et abundábit: ab eo autem, qui non habet, et quod habet, auferétur ab eo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut sicut beátus Ludovícus Conféssor tuus, spretis mundi oblectaméntis, soli regi Christo placére stúduit; ita ejus orátio nos tibi reddat accéptos. Per eúmdem Dñm.

Commúnio. Matth. 24. Beátus servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Deus, qui beátum Confessórem tuum Ludovícum mirificásti in terris, et gloriósum in cœlis fecísti: eúmdem, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ constítue defensórem. Per Dóminum.

Die xxvi.

S. Zephyrini Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei, ut in Comm. unius Mart. Pont. pag. [4], præter Orat. sequ.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Zephyríni, Mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Die xxvii.

S. Josephi Calasanctii Confessoris.

Introitus. Ps. 33.

VEnite, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

Ps. ibid. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu

intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es: præsta quǽsumus; nos ejus exémplo et intercessióne ita fácere et docére, ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Justum dedúxit. de Communi. pag. [6].

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas major est in regno cœlórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cœlórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit.

Offertorium. Ps. 9. Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Secreta.

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: ut ejus nobis fiant supplicatióne propítia, cujus nos donásti patrocínio adjuvári. Per Dóminum.

Communio. Marc. 10. Sínite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos: tálium est enim regnum Dei.

Postcommunio.

Sanctificáti, Dómine, salutári mystério: quǽsumus; ut intercedénte sancto Josépho Confessóre tuo, ad majus semper proficiámus pietátis increméntum. Per Dóminum nostrum.

Die xxviii.

S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct.

Introitus. Eccli. 15. IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno, Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Hermetis Mart. Oratio.

Deus, qui beátum Hermétem Mártyrem tuum virtúte constántiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

Epistola. Testíficor. de Communi. pag. [24].

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Allelúja.

Evangelium. Vos estis sal terræ. de Communi. p. [25].

Credo.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Sancti Confessóris tui Augustíni nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Hermete. Secreta.

Sacrifícium tibi, Dómine, laudis offérimus in tuórum commemoratióne sanctórum: da, quǽsumus; ut, quod illis cóntulit glóriam, nobis prosit ad salútem. Per Dóminum nostrum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus Conféssor tuus Augustínus, et Póntifex, quǽsumus, precátor accédat. Per Dóminum.

Pro S. Hermete. Postcommunio.

Repléti, Dómine, benedictióne cœlésti, quǽsumus cleméntiam tuam: ut, intercedénte beáto Hermréte Mártyre tuo, quæ humíliter gérimus, salúbriter sentiámus. Per Dóminum.

Eadem Die.
Hermetis Martyris.
sa. Lætábitur. ut in
ıni. pag. [7], cum Ora-
ous ut supra.

Die xxix.
In Festo
:ollationis S. Joannis
Baptistæ.

Introitus. Ps. 118.

Oquébar de testimó-
niis tuis in conspé-
ctu regum, et non
ındébar: et meditábar
ındátis tuis, quæ diléxi
. Ps. 91. Bonum est
téri Dómino: et psál-
ıómini tuo, Altíssime.
lória Patri.

Oratio.

cti Joánnis Baptístæ,
ræcursóris et Mártyris
uǽsumus Dómine: ve-
ıda festívitas, salutá-
xílii nobis præstet effé-
Qui vivis et regnas.

commem. S. Sabinæ
Mart. Oratio.

s, qui inter cétera po-
ntiæ tuæ mirácula éti-
sexu frágili victóriam
rii contulísti: concéde
tius; ut qui beátæ Sa-
Mártyris tuæ natalítia
ıs, per ejus ad te ex-
gradiámur. Per Dó-
n nostrum.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.
Jerem. 1. d.

IN diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad Juda ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in colúmnam férream, et in murum ǽreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdótibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, et non prævalébunt; quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 6. c.

IN illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui,

quia dúxerat eam. Dicébat enim Joánnes Heródi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Heródias autem insidiabátur illi, et volébat occídere eum, nec póterat. Heródes enim metuébat Joánnem, sciens eum virum justum et sanctum: et custodiébat eum, et audíto eo multa faciébat, et libénter eum audiébat. Et cum dies opportúnus accidísset, Heródes natális sui cœnam fecit princípibus, et tribúnis, et primis Galilǽæ. Cumque introísset fília ipsíus Herodíadis, et saltásset, et placuísset Heródi, simúlque recumbéntibus; rex ait puéllæ: Pete a me quod vis, et dabo tibi. Et jurávit illi: Quia quidquid petíeris, dabo tibi, licet dimídium regni mei. Quæ cum exísset, dixit matri suæ: Quid petam? At illa dixit: Caput Joánnis Baptístæ. Cumque introísset statim cum festinatióne ad regem, petívit dicens: Volo ut prótinus des mihi in disco caput Joánnis Baptístæ. Et contristátus est rex: propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes nóluit eam contristáre: sed misso spiculatóre, præcépit afférri caput ejus in disco. Et decollávit eum in cárcere. Et áttulit caput ejus in disco: et dedit illud puéllæ, et puélla dedit matri suæ. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus: et posuérunt illud in monuménto.

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Secreta.

Múnera, quæ tibi, Dómine, pro sancti Mártyris tui Joánnis Baptístæ passióne deférimus: quæsumus; ut ejus obténtu nobis profíciant ad salútem. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Sabina. Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beátæ Sabínæ Mártyris tuæ dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum.

Comm̃unio. Ps. 20. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Postcommunio.

Cónferat nobis, Dómine, sancti Joánnis Baptístæ solémnitas: ut et magnífica sacraménta quæ súmpsimus, significáta venerémur, et in nobis pótius édita gaudeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Pro S. Sabina.

Postcommunio.

ivini múneris largitáte satiáti, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, intercedénte beáta Sabína Mártyre tua, in ejus semper participatióne vivámus. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Sabinæ Martyris.

Missa. Me exspectavérunt. ut in Communi. pag. [33], cum Orationibus ut supra.

Die xxx.

S. Rosæ a S. Maria Virg. Limanæ.

Missa. Dilexísti. de Comm. Virg. pag. [36], præter Oration. sequ.

Oratio.

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cœléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Et fit commem. Ss. Felicis et Adaucti Mart. cum Orationibus *ut in sequ. Missa.*

Eadem Die.

Ss. Felicis et Adaucti Mart.

Introitus. Eccli. 44.

Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 10. d.

Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem: tránstulit illos per mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit illos. Ideo justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páriter, Dñe Deus noster.

Graduale. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ.
℣. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Allelúja, allelúja.
℣. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent in ætérnum. Allelúja.

Evangelium. Qui vos audit. ut in Festo Ss. Mart. Viti et Soc., die xv. Junii pag. 579.

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde: et quas in honóre sanctórum tuórum devóta mente célebrat, profícere sibi séntiat ad salútem. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Postcommunio.

Repléti, Dómine, munéribus sacris, quǽsumus; ut intercedéntibus sanctis tuis, in gratiárum semper actióne maneámus. Per Dóminum nostrum.

Die xxxi.

S. Raymundi Nonnati Conf.

Missa. Os justi. ut in Com. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die i.

S. Ægidii Abbatis.

Missa. Os justi. de Communi Abbatum. pag. [30].

Eadem Die.

Ss. Duodecim Fratrum Martyrum.

Missa ut in die xviii. Julii in Festo S. Symphorosæ. pag. 616. præt. Orat. sequ.

Oratio.

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur.

Tertia Oratio. A cunctis. pag. [97].

ro Ss. Martyribus.

Secreta.

téria tua, Dómine, pro anctórum Mártyrum n commemoratióne denente tractémus: quibis et præsídium cret gaúdium.

tia Secreta. Exaúdi ag. [97].

ro Ss. Martyribus.

Postcommunio.

sta, quǽsumus omnítens Deus: ut, quorum riam sacraménti partióne recólimus, fidem e proficiéndo secté-

tia Postcomúnio. Munmúniat. pag. [97].

Die ii.

Stephani Hungariæ egis, Confessoris.

a. Os justi. de Compag. [26], præt. sequ.

Oratio.

éde, quǽsumus, Ecsiæ tuæ, omnípotens ut beátum StéphaConfessórem tuum, regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur glóriósum in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Evangel. Homo quidam nóbilis. ut in Festo S. Ludovici Conf. die xxv. vel xxvi. Augusti. pag. 653.

Secreta.

Réspice, quas offérimus, hóstias, omnípotens Deus: et præsta; ut qui passiónis Domínicæ mystéria celebrámus, imitémur quod ágimus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti Stéphani Confessóris tui fidem cóngrua devotióne sectémur; qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, de terréno regno ad cœléstis regni glóriam méruit pervenire. Per Dóminum nostrum.

Die v.

S. Laurentii Justiniani Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20].

Sapientia ædificavit sibi domum,
excidit columnas septem. Prov. 9. 1.
GLORIA
ALLELUJA
Rursum dimisit columbam ex arca.
At illa venit ad eum . . . Genes. 8.

DIE VIII. SEPTEMBRIS.

IN FESTO

TIVITATIS B. MARIÆ VIRG.

roitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit
cula sæculórum.
44. Eructávit cor meerbum bonum: dico
pera mea regi.
ória Patri.

Oratio.

ulis tuis, quǽsumus
ómine, cœléstis grá-
mus impertíre: ut qui-
eátæ Vírginis partus
t salútis exórdium,
itátis ejus votíva solé-
s, pacis tríbuat incre-
m. Per Dóminum.

Iissis privatis tantum
nm. S. Adriani Mart.

Oratio.

sta, quǽsumus omní-
tens Deus: ut qui beáti
ni Mártyris tui nata-
ólimus, intercessióne
n tui nóminis amóre
émur. Per Dñm.
tio libri Sapiéntiæ.

Prov. 8. c.

iinus possédit me in
ítio viárum suárum,
uam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos, áderam: quando certa lege et gyro vallábat abýssos: quando ǽthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per síngulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo, fílii audíte me: beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quo-

tídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ Christus Deus noster. Allelúja.

✠ Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis: Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eleázar. Eleázar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Credo. Et dicitur per totam Octavam.

Offertorium. Beáta es, Virgo María, quæ ómnium por-

sti Creatórem: genuísti
ıi te fecit, et in ætérnum
ırmanes virgo.

Secreta.

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánis: ut qui natus de Vírgi-, matris integritátem non ínuit, sed sacrávit; in Navitátis ejus solémniis, noris nos piáculis éxuens, latiónem nostram tibi fáat accéptam Jesus Chrius Dóminus noster: Qui cum vivit.

Pro S. Adriano.

Secreta.

Munéribus nostris, quæsumus Dómine, precisque suscéptis: et cœléibus nos munda mystériis, cleménter exaúdi. Per óminum nostrum.

Præfatio de B. Maria. Et in Nativitáte. pag. 292. l 321. quæ dicitur per tom Octavam, etiam in Feis, nisi habuerint propr.

Communio. Beáta víscera aríæ Vírginis, quæ portaerunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuæ votíva saaménta: præsta quæsuus; ut et temporális vitæ bis remédia præbeant, et térnæ. Per Dóminum norum Jesum Christum Fíum tuum: Qui tecum.

Pro S. Adriano.

Postcommunio.

Da, quæsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

℣ Infra Octavam Nativit. B. Mariæ et in die Octava, dicitur Missa sicut in die Festi; sed infra Octavam, quando non fit commemor. Festi Simplicis, dicitur secunda Oratio de Spiritu sancto, Deus qui corda fidélium. tertia Ecclésiæ. vel pro Papa, Deus ómnium. pag. [68].

Eadem Die.

S. Adriani Martyris.

Missa. In virtúte. pag. [6]. Orationes ut in præcedenti Missa.

Dominica
infra Oct. Nativit. B. M. V.
Sanctissimi Nominis
ejusdem B. Mariæ.

Introitus. Ps. 44.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia et exsultatióne. Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut fidéles tui, qui sub sanctissimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gaúdia ætérna perveníre mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit commem. Dominicæ occurr.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 24. c. 23-31

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminí. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúja.

Evangelium. Missus est Angelus. ut in Missa votiva tempore Adventus. p. [62].

Credo.

Offertorium. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Dominicæ.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Deinde fit commem. Dominicæ.

In fine Missæ legitur Evangelium ejusdem Dom.

Die ix.

S. Gorgonii Martyris.

Missa. Lætábitur. ut in Communi. pag. [7], cum sequentibus Orationibus.

Oratio.

Sanctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: et pia fáciat solemnitáte gaudére.

Tertia Oratio de Spiritu sancto. Deus, qui corda fidélium. pag. [68].

Nisi venerit in Dominica, tunc enim tertia Oratio erit de S. Gorgonio Mart.

Secreta.

Grata tibi sit, Dómine, nostræ servitútis oblátio: pro qua sanctus Gorgónius Martyr intervéntor exsístat.

De Spiritu sancto. Secreta. Múnera, quǽsumus. p. [69].

Postcommunio.

Famíliam tuam, Deus, suávitas ætérna contíngat et végetet: quæ in Mártyre tuo Gorgónio Christi Fílii tui bono júgiter odóre pascátur.

De Spiritu sancto. Postcommunio. Sancti Spíritus, Dómine. pag. [69].

Die x.

S. Nicolai a Tolentino Conf.

Missa. Justus ut palma. pag. [28]. Et fit commem. Octavæ Nativit. B. Mariæ. pag. 663.

Et dicitur Credo. et Præfatio de beata Maria. Et te in Nativitáte. pag. 292. vel 321 propter eamdem Oct.

Die xi.

Ss. Proti et Hyacinthi Mart.

Missa. Salus autem. ut in Comm. pag. [18], cum sequ. Orationibus.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur.

Tertia Oratio de Spiritu sancto. Deus, qui corda fidélium. pag. [68].

Nisi venerit in Dominica, tunc enim tertia Oratió erit de Ss. Proto et Hyacintho.

Secreta.

Pro sanctórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi commemoratióne, múnera tibi, Dómine, quæ debémus, exsólvimus: præsta quǽsumus; ut remédium nobis perpétuæ salútis operéntur.

De Spiritu sancto. Secreta. Múnera, quǽsumus. p. [69].

Postcommunio.

Ut percépta nos, Dómine, tua sancta puríficent: beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi, quǽsumus, implóret orátio.

De Spiritu sancto. Postcommunio. Sancti Spíritus. pag. [69].

Die xiv.

In Festo

Exaltationis S. Crucis.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus. Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas: præsta, quǽsumus; ut cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. de Octava Nativit. B. M. V. ut supra, pag. 663.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Phil. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens: in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale. ibid. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

r quod et Deus
lum: et dedit illi
ıod est super o-
ı.
allelúja.
lignum, dulces
lcia ferens pón-
sola fuísti digna
regem cœlórum,
m. Allelúja.

ıtia sancti Evan-
ndum Joánnem.
ınn. 12. e
npore: Dixit Je-
rbis Judæórum:
cium est mundi:
eps hujus mundi
oras. Et ego si
úero a terra, ó-
ım ad meípsum.
n dicébat, signí-
morte esset mo-
Respóndit ei tur-
ıdívimus ex lege,
tus manet in æ-
quómodo tu di-
et exaltári Fílium
Quis est iste Fí-
is? Dixit ergo eis
huc módicum lu-
ıis est. Ambuláte
ı habétis, ut non
ıræ comprehén-
ıi ámbulat in té-
scit quo vadat.
ı habétis, crédite
ut fílii lucis sitis.

um. Prótege, Dó-
ɔem tuam per signum sanctæ crucis, ab insídiis inimicórum ómnium: ut tibi gratam exhibeámus servitútem, et acceptábile fiat sacrifícium nostrum, allelúja.

Secreta.

Jesu Christi Dómini nostri córpore et sánguine saginándi, per quem Crucis est sanctificátum vexíllum: quǽsumus Dómine Deus noster; ut, sicut illud adoráre merúimus, ita perénniter ejus glóriæ salutáris potiámur efféctu. Per eúmdem Dóminum nostrum.

De Octava. Secreta. Unigéniti tui. ut supra. p. 665.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Per signum crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Postcommunio.

Adésto nobis, Dómine Deus noster: et quos sanctæ Crucis lætári facis honóre, ejus quoque perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum.

De Octava. Postcommunio. Súmpsimus Dómine. p. 665.

Die xv.

In Octava

Nativitatis B. Mariæ Virg.

Missa dicit. ut in die, cum comm. S. Nicomedis Mart.

§ Si hodie occurrat Feria Quatuor Temporum, in ecclesiis cathedralibus et collegiatis dicuntur duæ Missæ, una de Octava cum com̃. S. Nicomedis tantum, altera de Feria cum Orationibus assignatis: et in hac Missa, et sequ. Quatuor Temp. dicitur semper Præfatio communis.

Oratio.

Adésto, Dómine, pópulo tuo: ut beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera propítius obláta: quæ majestáti tuæ beáti Nicomédis Mártyris comméndet orátio. Per Dóminum.

Postcommunio.

Puríficent nos, Dómine, sacraménta quæ súmpsimus: et intercedénte beáto Nicoméde Mártyre tuo, a cunctis effíciant vítiis absolútos. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Nicomedis Martyris.

Missa. In virtúte. de Communi. pag. [6], cum Orationibus superius positis.

Dominica III. Septembris.

In Festo

Septem Dolorum B. M. V.

Missa dicitur ut in alio Festo Septem Dolorum posito sub mense Martii p. 532, præter Orationem sequentem, et post Sequentiam additur Allelúja, quod omittendum erit in fine Gradualis.

Oratio.

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam glorіósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Dominicæ occurrentis, et legitur ejus Evangelium in fine.

§ Impedita Domin. III. Septembris ob occursum Festi ritus Duplicis I. vel II. classis vel diei Octavæ Patroni, Titularis, Dedicationis etc. Festum Dolorum transfertur in proximiorem Domin., etiamsi incidat cum Festo ritus Dupl. minoris, (de qua tunc facienda erit Commem. ad instar Simplicis juxta rubricas), dummodo non sit dies Octava Patroni, Titularis, Dedicat. etc. Quod si usque ad Adventum nulla supersit Dominica libera, Festum Septem Dolo-

m ponatur, juxta rubricas, prima die non impedita st Dominicam III. Sept.

Si sequ. Festum Ss. Cornelii et Cypriani venerit in ominica, in ea fit Coṁemor. . Cornelii et Cypriani ac . Euphemiæ etc. Si vero currat in Feria IV. Quatuor mporum, in Missa Ss. Cornelii et Cypriani fit Commem. imum de Feria, postea de . Euphemia etc. Et in Ecsiis cathedralibus et colleatis dicuntur duæ Missæ, a de Ss. Cornelio et Cyiano, in qua fit Commem. Euphemiæ etc., altera de ıta Feria, sine Commemor. nctorum.

Die xvi.

Ss. Cornelii et Cypriani

Pont. et Martyrum.

Missa. Intret in conspéctu o. de Comm. plur. Mart. ıg. [15].

Et fit coṁem. Ss. Euphеiæ, Luciæ et Geminiani art.

Oratio.

Ͻræsta, Dómine, précibus nostris cum exsultatióne ovéntum; ut sanctórum ártyrum Euphémiæ, Lúæ et Geminiáni, quorum em passiónis ánnua deıtióne recólimus, étiam fíi constántiam subsequáur.

Tertia Oratio. A cunctis. ıg. [97].

Secreta.

Vota pópuli tui, quǽsumus Dómine, propítius inténde: et, quorum nos tríbuis solémnia celebráre, fac gaudére suffrágiis.

Tertia Secreta. Exaúdi nos. pag. [97].

Pro coṁ. Ss. Euphemiæ etc.

Postcommunio.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et sanctórum Mártyrum tuórum Euphémiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum festa solémniter celebrámus, contínuis foveámur auxíliis.

Tertia Postcoṁunio. Mundet et múniat. pag. [97].

Eadem Die.

Ss. Mart. **Euphemiæ, Luciæ et Geminiani.**

Missa. Intret. ut in Communi. pag. [15]. Evangel. Descéndens. pag. [17]. Orationes supra positæ.

Die xvii.

In Festo Impressionis sacrorum Stigmatum in corpore S. Francisci Confessoris.

Introitus. Gal. 6.

Mihi autem absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Ps. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi: voce mea ad Dñm deprecátus sum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci, passiónis tuæ sacra stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pœniténtiæ faciámus: Qui vivis et regnas.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Gal. 6. d.

Fratres: Mihi autem absit gloriári nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja. ℣. Franciscus pauper et húmilis, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur. Allelúja.

Evangel. Si quis vult. de Com. unius Mart. pag. [5].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Francísco, ab omni nos culpárum labe purífica. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Deus, qui mira crucis mystéria in beáto Francísco Confessóre tuo multifórmiter demonstrásti: da nobis, quǽsumus; devotiónis suæ semper exémpla sectári, et assídua ejúsdem crucis meditatióne muníri. Per Dóminum.

Die xviii.
phi a Cupertino Conf.

Introitus. Eccli. 1.
lléctio Dei honorá-
bilis sapiéntia: qui-
bus autem apparúe-
visu, díligunt eam in
, et in agnitióne ma-
m suórum.
33. Quam dilécta ta-
ula tua, Dómine vir-
concupíscit, et défi-
ma mea in átria Dó-
℣. Glória Patri.

Oratio.
, qui ad unigénitum
lium tuum exaltátum
, ómnia tráhere dis-
ti: pérfice propítius;
itis et exémplo servá-
Confessóris tui José-
pra terrénas omnes
átes eleváti, ad eum
íre mereámur: Qui
vivit.

Epistolæ beáti Pauli
toli ad Corínthios.
1. Cor. 13.
es: Si linguis hómi-
loquar, et Angeló-
aritátem autem non
, factus sum velut æs
aut cýmbalum tínni-
si habúero prophe-
t nóverim mystéria
et omnem sciéntiam:
búero omnem fidem,
ntes tránsferam, ca-
autem non habúero,
m. Et si distribúero
in cibos paúperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum, ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest. Cáritas pátiens est, benígna est: cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congaúdet autem veritáti: ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas numquam éxcidit: sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur.

Graduale. Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Allelúja, allelúja.
℣. Eccli. 11. Oculus Dei respéxit illum in bono, et eréxit eum ab humilitáte ipsíus, et exaltávit caput ejus. Allelúja.

Evangelium. Símile factum est regnum cœlórum hómini regi. ut in Dom. xix. post Pentecosten. pag. 448.

Offertorium. Ps. 34. Ego autem, cum mihi molésti

essent, induébar cilício. Humiliábam in jejúnio ánimam meam: et orátio mea in sinu meo convertétur.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 68. Ego sum pauper, et dolens: salus tua, Deus, suscépit me. Laudábo nomen Dei cum cántico: et magnificábo eum in laude.

Postcommunio.

Refécti cibo, potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Die xix.

Ss. Mart. Januarii Episc. et Sociorum.

Missa. Salus autem justórum. de Com. plurim. Mart. pag. [18].

Si sequ. Festum Ss. Eustachii et Socior. Martyrum venerit in Quatuor Temporibus, in Ecclesiis cathedralibus et collegiatis dicuntur duæ Missæ: una de Sanctis sine commem. Quatuor Temp. et Vigiliæ: et altera de Quatuor Temporibus cum c[...] Vigiliæ, et tertia Orati[...] cunctis. pag. [97]. Et [...] Missæ non dicitur Evan[...] Vigilia.

Die xx.

Ss. Eustachii et Soc.

Missa. Sapiéntiam s[...]rum. de Comuni plu[...] Mart. pag. [16].

Et fit commemor. V[...] S. Matthæi cum Or[...]bus, ut in sequ. Missa [...] fine Missæ Evangel. [...]dem Vigiliæ.

℟ Si Festum Ss. Eu[...] et Soc. celebretur extra [...]tuor Tempora, in Ec[...] cathedralibus et collegia[...]cuntur duæ Missæ, u[...] Sanctis ut supra, altera [...]gilia ut infra.

Eadem Die.

Vigilia S. Matthæi A[...] et Evangelistæ.

Missa. Ego autem, [...] olíva. pag. [1], præter [...]

Oratio.

Da, quæsumus om[...]tens Deus: ut beát[...] thǽi Apóstoli tui et Ev[...]lístæ, quam præven[...] veneránda solémnita[...] devotiónem nobis au[...] et salútem. Per Dómi[...]

Secunda Oratio de S[...]ria. Concéde. tertia E[...]siæ. vel pro Papa. pa[...]

S. Evangélii se-
am. Luc. 5. c.
ɔore: Vidit Je-
:ánum nómine
:em ad telóni-
: Séquere me.
ɪnibus, surgens
um. Et fecit ei
agnum Levi in
et erat turba
ɪnórum, et alió-
illis erant dis-
Et murmurá-
i, et scribæ eó-
; ad discípulos
cum publicá-
óribus mandu-
is? Et respón-
dixit ad illos:
qui sani sunt
qui male ha-
eni vocáre ju-
:atóres ad pœ-

:reta.
everéntia cúl-
eréntes tibi sa-
Dómine quæ-
áti Matthǽi A-
t Evangelístæ
ujus natalítia
plebs tua sem-
ota deprómat,
percípiat. Per
strum.
unda de B. Ma-
ine. tertia Pró-
el pro Papa.

Postcommunio.

Sancti Apóstoli tui et Evangelístæ Matthǽi, quǽsumus Dómine, supplicatióne placátus: et véniam nobis tríbue, et remédia sempitérna concéde. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio secunda de B. Maria, Sumptis, Dómine. tertia Quǽsumus. vel pro Papa. pag. 358.

Die xxi.

S. Matthæi Apost. et Evang.

Introitus. Ps. 36.

OS justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus.

Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Beáti Apóstoli et Evangelístæ Matthǽi, Dómine, précibus adjuvémur: ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Similitúdo. ut in Festo S. Marci Evangel. pag. 543.

Graduale. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.

℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Allelúja, allelúja.

℣. Te gloriósus Apostolórum chorus laudat, Dómine. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 9.

IN illo témpore: Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthǽum nómine. Et ait illi: Séquere me. Et surgens, secútus est eum. Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes, discumbébant cum Jesu, et discípulis ejus. Et vidéntes pharisǽi, dicébant discípulis ejus: Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat Magister vester? At Jesus aúdiens, ait: Non est opus valéntibus médicus, sed male habéntibus. Eúntes autem díscite quid est: Misericórdiam volo, et non sacrifícium. Non enim veni vocáre justos, sed peccatóres.

Credo.

Offertorium. Ps. 20. Posuísti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Secreta.

Supplicatiónibus Matthǽi Apóstoli angelístæ, quǽsumu mine, Ecclésiæ tuæ c détur oblátio: cujus n ficis prædicatiónibus ditur. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pa vel 322.

Communio. Ibid. est glória ejus in sa tuo: glóriam, et magnu córem impónes super Dómine.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, s méntis, beáto Mat Apóstolo tuo et Evang interveniénte, deprecá ut quæ pro ejus cele sunt glória, nobis profi ad medélam. Per Dómi

Die xxii.

S. Thomæ de Villano

Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de C Conf. Pont. pag. [20]. ter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum mam Pontíficem gnis in paúperes mise diæ virtúte decorásti: sumus; ut, ejus interc ne, in omnes qui te d cántur, divítias mise diæ tuæ benígnus effú Per Dóminum.

Et fit commem. Ss. Martyrum Mauritii et Soc. cum Orationibus ut in sequenti Missa.

Eadem Die.

Ss. Mauritii et Soc. Mart.

Missa. Intret. de Comm. pag. [15], præter sequ.

Oratio.

Annue, quǽsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus, nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 7. c.

IN diébus illis: Respóndit unus de senióribus, et dixit mihi: Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt? Et dixi illi: Dómine mi, tu scis. Et dixit mihi: Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas, et dealbavérunt eas in sánguine Agni. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte in templo ejus: et qui sedet in throno, habitábit super illos: non esúrient, neque sítient ámplius, nec cadet super illos sol, neque *ullus æstus: quóniam Agnus, qui in médio throni* est, reget illos, et dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum: et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum.

Secreta.

Réspice, quǽsumus Dómine, múnera, quæ in sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum commemoratióne deférimus: et præsta; ut, quorum honóre sunt grata, eórum nobis fiant intercessióne perpétua. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstibus refécti sacraméntis et gaúdiis: súpplices te rogámus, Dómine; ut quorum gloriámur triúmphis, protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Die xxiii.

S. Lini Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. unius Mart. Pont. pag. [2], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. S. Theclæ Virg. et Mart. Si vene-

rit in Dominica, in Missa de eadem Dominica fit comm. S. Lini et deinde S. Theclæ.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Theclæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo.

Tertia Oratio. A cunctis. pag. [97].

Secreta.

Múnera tibi Dómine dicáta sanctífica: et intercedénte beáto Lino Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Pro S. Thecla.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ in beátæ Theclæ, Vírginis et Mártyris tuæ, solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári.

Tertia Secreta. Exaúdi nos, Deus. pag. [97].

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Lino, Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Pro S. Thecla.

Postcomunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta Thecla, Vírgine et Mártyre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére.

Tertia Postcomunio. Mundet et múniat. pag. [97].

Eadem Die.

S. Theclæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. ut in Comm. pag. [31], cum Orationibus ut supra.

Die xxiv.

In Festo

B. Mariæ Virg. de Mercede.

Missa. Salve sancta parens. ut in Missis votivis de B. Maria V. a Pentecoste usque ad Adventum. p. [67], præter Orationem sequ. Et dicitur Credo. et Præfatio de B. M. V. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Oratio.

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos christifidéles a potestáte paganórum, nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es: præsta quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne a

mnibus, et capti-
monis liberémur.
em Dóminum.

)ie xxvi.
riani et Justinæ
[artyrum.
alus autem justó-
Comuni plurimor.
g. [18], exceptis
us.
Oratio.
n Mártyrum Cy-
et Justínæ nos,
)veant continuáta
quia non désinis
ntuéri, quos táli-
is concésseris ad-
er Dóminum.
Secreta.
tibi, Dómine, no-
devotiónis offéri-
et pro tuórum tibi
honóre justórum,
alutária, te mise-
ldántur. Per Dó-
strum Jesum Chri-
im tuum: Qui te-

tcommunio.
nobis, quǽsumus
ie: intercedénti-
s Martýribus tuis
et Justína; ut,
contíngimus, pura
piámus. Per Dó-
strum Jesum Chri-
im tuum: Qui te-

Die xxvii.

Ss. Cosmæ et Damiani Martyrum.

Introitus. Eccli. 44. Sapiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Justi autem. ut in Communi. pag. [17].

Graduale. Ps. 33. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
℣. Juxta est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spíritu salvábit.

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est vera fratérnitas, quæ vicit mundi crímina: Christum secúta est, ínclyta tenens regna cœléstia. Allelúja.

Evang. Descéndens Jesus. ut in eodem Comm. p. [17].

Offertorium. Ps. 5. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: quóniam tu, Dómine, benedíces justo: Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti nos.

Secreta.

Sanctórum tuórum nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet, et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Communio. Ps. 78. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

Postcommunio.

Prótegat, quǽsumus Dómine, pópulum tuum et participátio cœléstis indúlta convívii, et deprecátio colláta sanctórum. Per Dóminum nostrum.

Die xxviii.

S. Wenceslai Ducis et Mart.

Missa. In virtúte. de Communi unius Mart. pag. [6], præter Orat. sequ. et Evang. Si quis vult. ex Missa. Sacerdótes Dei. de Communi unius Mart. Pont. pag. [5].

Oratio.

Deus, qui beátum Wencesláum per martýrii palmam a terréno principátu ad cœléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum.

Die xxix.

Dedicationis S. Michaëlis Archangeli.

Introitus. Ps. 102.

BEnedícite Dóminum omnes Angeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. ib. Bénedic ánima mea Dómino: et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 1.

IN diébus illis: Significávit Deus quæ opórtet fieri cito, mittens per Ange-

servo suo Joáñi,
ónium perhíbuit
, et testimónium
isti, quæcúmque
tus qui legit, et
a prophetíæ hu-
vat ea, quæ in ea
nt: tempus enim
Joánnes septem
quæ sunt in Asia.
bis, et pax ab eo,
t qui erat, et qui
est: et a septem
qui in conspéctu
s sunt: et a Jesu
ui est testis fidé-
génitus mortuó-
inceps regum ter-
léxit nos, et lavit
ccátis nostris in
suo.
e. Ps. 102. Bene-
inum omnes An-
poténtes virtúte,
verbum ejus.
c ánima mea Dó-
ómnia interióra
n sanctum ejus.
allelúja.
Míchaël Archán-
de nos in prælio:
eámus in tremén-
Allelúja.
Paschali omitti-
le, et ejus loco di-
allelúja.
Míchaël Archán-
de nos in prælio:
eámus in tremén-
Allelúja.

℣. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descéndit de cœlo. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis putas major est in regno cœlórum? Et ádvocans Jesus párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit: Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis, et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est major in regno cœlórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in nómine meo, me súscipit. Qui autem scandalizáverit unum de pusíllis istis, qui in me credunt, éxpedit ei, ut suspendátur mola asinária in collo ejus, et demergátur in profúndum maris. Væ mundo a scándalis. Necésse est enim ut véniant scándala: verúmtamen væ hómini illi, per quem scándalum venit. Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscíde eum, et prójice abs te: bonum tibi est ad vitam íngredi débilem, vel claudum, quam duas manus, vel

duos pedes habéntem, mitti in ignem ætérnum. Et si óculus tuus scandalízat te, érue eum, et prójice abs te: bonum tibi est cum uno óculo in vitam intráre, quam duos óculos habéntem, mitti in gehénnam ignis. Vidéte ne contemnátis unum ex his pusíllis: dico enim vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei, qui in cœlis est.

Credo.

Offertorium. Apoc. 8. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei, allelúja.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus, supplíciter deprecántes: ut eásdem, angélico pro nobis interveniénte suffrágio, et placátus accípias, et ad salútem nostram proveníre concédas. Per Dóminum.

Communio. Dan. 3. Benedícite omnes Angeli Dómini Dóminum: hymnum dícite, et superexaltáte eum in sæcula.

Postcommunio.

Beáti Archángeli tui Michaëlis intercessióne suffúlti: súpplices te, Dómine, deprecámur; ut quod ore proséquimur, contingámus et mente. Per Dóminum nostrum.

Die xxx.

S. Hieronymi Presb., Conf. et Ecclesiæ Doct.

Missa. In médio Ecclésiæ, de Comm. Doct. pag. [24], præter Orat. sequ. Et dicitur Credo.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

Secreta.

Donis cœléstibus da nobis, quǽsumus Dómine, líbera tibi mente servíre: ut múnera, quæ deférimus, interveniénte beáto Hierónymo Confessóre tuo, et medélam nobis operéntur, et glóriam. Per Dóminum.

Postcommunio.

Repléti alimónia cœlésti, quǽsumus Dómine: ut, interveniénte beáto Hierónymo Confessóre tuo, misericórdiæ tuæ grátiam cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum.

FESTA OCTOBRIS.

Dominica I. Octobris.

In Solemnitate
. Rosarii B. Mariæ Virg.

Introitus.

GAudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ ıríæ Vírginis: de cujus emnitáte gaudent Anli, et collaúdant Fílium i. Ps. 44. Eructávit cor ım verbum bonum: dico o ópera mea regi. Glória Patri.

Oratio.

)eus, cujus Unigénitus per vitam, mortem, et surrectiónem suam nobis útis ætérnæ præmia comrávit: concéde, quǽsuıs; ut hæc mystéria sanssimo beátæ Maríæ Vírıis Rosário recoléntes, et itémur quod cóntinent, et od promíttunt, assequáır. Per eúmdem Dñm.

Et fit comem. Dominicæ urr.

Léctio libri Sapiéntiæ. Prov. 8.

)óminus possédit me in inítio viárum suárum, tequam quidquam fácea princípio. Ab ætérno linátà sum, et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram. Nunc ergo, fílii, audíte me: beáti qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Graduale. Ps. 44. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit Rex spéciem tuam.

Allelúja, allelúja.

℣. Solémnitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave

grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senectúte sua: et hic mensis sextus est illi, quæ vocátur stérilis: quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum. Dixit autem María: Ecce ancílla Dñi, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Credo.

Offertorium. Eccli. 24, 39. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Secreta.

Fac nos, quǽsumus Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: et per sanctíssimi Rosárii mystéria sic vitam, passiónem, et glóriam Unigéniti tui recólere; ut ejus digni promissiónibus efficiámur: Qui tecum vivit.

Et fit commemor. Domin. occurr.

Præfatio de beata M. Vírgine. Et te in solemnitáte. pag. 292. vel 321.

Communio. Eccli. 39. Floréte flores quasi lílium, et date odórem, et frondéte in grátiam, collaudáte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis.

Postcommunio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ, cujus Rosárium celebrámus, quǽsumus Dómine, précibus adjuvémur: ut et mysteriórum, quæ cólimus, virtus percipiátur, et sacramentórum, quæ súmpsimus, obtineátur efféctus: Qui vivis.

Et fit comm. Dom. occurr. et legitur ejusdem Evang. in fine.

Die i.

nigii Episc. et Conf.

. Státuit. de Comm.
Pont. pag. [20].

Die ii.

ngelorum Custodum.

Introitus. Ps. 102.
Enedícite Dóminum
omnes Angeli ejus:
poténtes virtúte, qui
verbum ejus, ad au-
m vocem sermónum
Ps. ib. Bénedic áni-
a Dómino: et ómnia
tra me sunt, nómini
ejus.
ria Patri.

Oratio.
, qui ineffábili pro-
déntia sanctos Ange-
s ad nostram custó-
nittere dignáris: lar-
pplícibus tuis, et eó-
mper protectióne de-
et ætérna societáte
e. Per Dóminum.

éctio libri Exodi.
Exod. 23. d.
dicit Dóminus Deus:
cce ego mittam An-
meum, qui præcédat
ustódiat in via, et in-
at in locum, quem
. Obsérva eum, et
ocem ejus, nec con-
ndum putes: quia non
t cum peccáveris, et
men meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia, quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te: præcedétque te Angelus meus.

Graduale. Ps. 90. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 102. Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam, Tractus, et Tempore Paschali. Allelúja. ut in Missa votiva de Angelis. pag. [51].

Evangel. Accessérunt discípuli ad Jesum. ut die xxix. Sept. pag. 681. Credo.

Offertorium. Ps. 102. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus: minístri ejus, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Secreta.
Súscipe, Dómine, múnera, quæ pro sanctórum Angelórum tuórum veneratióne deférimus: et concéde propítius; ut perpétuis eórum præsídiis, a præséntibus perículis liberémur, et

ad vitam perveniámus ætérnam. Per Dóminum.

Communio. Dan. 3. Benedícite omnes Angeli Dómini Dóminum: hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, divína mystéria, sanctórum Angelórum tuórum festivitáte lætántes: quǽsumus; ut eórum protectióne ab hóstium júgiter liberémur insídiis, et contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Die iv.

S. Francisci Confessoris.

Introitus. Gal. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Ps. 141. Voce mea ad Dóminum clamávi: voce mea ad Dñm deprecátus sum.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam, beáti Francísci méritis, fœtu novæ prolis amplíficas: tríbue nobis, ex ejus imitatióne, terréna despícere, et cœléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Gal 6. d.

Fratres: Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dñi nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Francíscus pauper et húmilis, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur. Allelúja.

Evangel. Confíteor tibi, Pater. ut in Festo S. Mathiæ Apost. die xxiv. Febr. pag. 514.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

ecreta.
tibi, Dómine, di-
sanctífica: et in-
beáto Francísco,
os culpárum labe
er Dóminum.
io. Luc. 12. Fidé-
et prudens, quem
óminus super fa-
m: ut det illis in
ítici mensúram.
communio.
m tuam, quǽsu-
ómine, grátia cœ-
íficet: quam beáti
Confessóris tui il-
voluísti gloriósis
t exémplis. Per
nostrum.

Die v.
di et Soc. Mart.
alus autem. de
Mart. pag. [18],
at. sequ.
Oratio.
ui nos concédis
órum Mártyrum
ácidi et Sociórum
tia cólere: da no-
érna beatitúdine
societáte gau-
Dóminum.
ecreta.
tibi, Dómine, no-
evotiónis offéri-
et pro tuórum
int honóre justó-
bis salutária, te
miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Plácido et Sóciis ejus; ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum.

Die vi.

S. Brunonis Confessoris.

Missa. Os justi. de Com. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Sancti Brunónis Confessóris tui quǽsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto Brunóne Con-

fessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Die vii.

S. Marci Papæ et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de Comm. Conf. Pont. 2. loco. pag. [22], exceptis Orationibus sequ., cum commem. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii Mart.

Oratio.

Exaúdi, Dómine, preces nostras: et, interveniénte beáto Marco, Confessóre tuo atque Pontífice, indulgéntiam nobis tríbue placátus, et pacem. Per Dóminum nostrum.

Pro Ss. Martyribus.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléii beáta mérita prosequántur: et tuo semper fáciant amóre fervéntes.

Tertia Oratio. A cunctis. pag. [97].

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepisse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum.

Pro Ss. Martyribus.

Secreta.

Majestátem tuam nobis, Dómine quǽsumus, hæc hóstia reddat immolánda placátam, tuórum digna postulatióne sanctórum.

Tertia Secreta. Exaúdi. pag. [97].

Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine, fidélibus pópulis sanctórum tuórum semper veneratióne lætári: et eórum perpétua supplicatióne muníri. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus.

Postcommunio.

Sacraméntis, Dómine, muniámur accéptis: et sanctórum Mártyrum tuórum Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléii intercessióne, contra omnes nequítias irruéntes, armis cœléstibus protegámur.

Tertia Postcomunio. Mundet et múniat. pag. [97].

Eadem Die.

Ss. Martyrum Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleii.

Missa. Sapiéntiam. de Comm. pag. [16], cum Orationibus propriis supra notatis.

Die viii.

S. Birgittæ Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Com. nec Virg. nec Mart. p. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cœléstia revelásti: ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

Epist. Caríssime: Víduas honóra. ut in eodem Comm. pag. [44].

Die ix.

Ss. Mart. Dionysii, Rustici et Eleutherii.

Introitus. Eccli. 44.

SApiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sæculum sæculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, *quique illi ad prædicándum géntibus glóriam tuam*, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es: tríbue nobis, quǽsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum nostrum.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 17. c.

IN diébus illis: Stans Paulus in médio Areopági, ait: Viri Athenienses, per ómnia quasi superstitiosióres vos vídeo. Prætériens enim, et videns simulácra vestra, invéni et aram, in qua scriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus, qui fecit mundum, et ómnia, quæ in eo sunt, hic cœli et terræ cum sit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur, índigens áliquo, cum ipse det ómnibus vitam, et inspiratiónem, et ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre super univérsam fáciem terræ, defíniens statúta témpora, et términos habitatiónis eórum, quǽrere Deum, si forte attréctent eum, aut invéniant: quamvis non longe sit ab unoquóque nostrum. In ipso enim vívimus, et movémur, et sumus: sicut et quidam

vestrórum poëtárum dixérunt: Ipsíus enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei, non debémus æstimáre auro, aut argénto, aut lápidi, sculptúræ artis, et cogitatiónis hóminis, divínum esse símile.. Et témpora quidem hujus ignorántiæ despíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eo quod státuit diem, in quo judicatúrus est orbem in æquitáte, in viro, in quo státuit, fidem præbens ómnibus, súscitans eum a mórtuis. Cum audíssent autem resurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam vero dixérunt: Audiémus te de hoc íterum. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam vero viri adhæréntes ei, credidérunt: in quibus et Dionýsius Areopagíta, et múlier nómine Dámaris, et álii cum eis.

Graduale. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 67. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: et delecténtur in lætítia. Allelúja.

Evangel. Atténdite a ferménto. ut in festo S. Joannis et Pauli xxvi. Junii. pag. 591.

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum, allelúja.

Secreta.

Obláta tibi, Dómine, múnera pópuli tui, pro tuórum honóre sanctórum, súscipe propítius, quǽsumus: et eórum nos intercessióne sanctífica. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Dico autem vobis amícis meis: ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, sacraméntis, quǽsumus: ut intercedéntibus beátis Martýribus tuis Dionýsio, Rústico et Eleuthério, ad redemptiónis ætérnæ proficiámus augméntum. Per Dóminum nostrum.

Die x.

S. Francisci Borgiæ Conf.

Missa. Os justi. de Com. Abbat. pag. [30], præter Orationes sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar, et prǽmium: quǽsu-

mus; ut, sicut beátum Franciscum in terréni honóris contémptu, imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes: Qui vivis.

Secreta.

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas sanctus Franciscus, quǽsumus, in salútem nobis provenire depóscat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti beátus Franciscus pro nobis intercedéndo: ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Die xiii.

S. Eduardi Confessoris.

Missa. Os justi. de Com̃. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum æternitátis glória coronásti: fac nos, quǽsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cœlis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum *vivit et regnat.*

Die xiv.

S. Callisti Papæ et Mart.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dñm: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Dan. ib. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos misericórditer per sanctórum tuórum exémpla restaúra. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Epístola. Omnis póntifex. ut in Missa votiva Electionis seu Consecr. Ep. p. [72].

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

Evangel. Nihil est opértum. de Comm. pag. [8].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Mýstica nobis, Dómine, prosit oblátio: quæ nos et a reátibus nostris expédiat, et perpétua salvatióne confírmet. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut reátus nostros múnera sacráta puríficent, et recte vivéndi nobis operéntur efféctum. Per Dóminum nostrum.

Die xv.

S. Teresiæ Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Die xvii.

S. Hedwigis Reginæ Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Com. nec Virg. nec Mart. p. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedwígem a sǽculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis et regnas.

Die xviii.

S. Lucæ Evangelistæ.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Ps. ib. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Intervéniat pro nobis, quǽsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta: qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre portávit. Per Dóminum.

io Epistolæ beáti Pauli
óstoli ad Corínthios.
3. Cor. 8. c.
atres: Grátias ago Deo,
ui dedit eámdem solli-
linem pro vobis in cor-
Titi; quóniam exhorta-
em quidem suscépit:
um sollicítior esset, sua
ntáte proféctus est ad
Mísimus étiam cum illo
em, cujus laus est in
ngélio per omnes ecclé-
non solum autem, sed
rdinátus est ab ecclésiis
es peregrinatiónis no-
, in hanc grátiam, quæ
istrátur a nobis ad Dó-
i glóriam, et destinátam
ntátem nostram: devi-
es hoc, ne quis nos vi-
ret in hac plenitúdine,
ministrátur a nobis.
vidémus enim bona non
m coram Deo, sed éti-
coram homínibus. Mísi-
autem cum illis et fra-
n nostrum, quem probá-
us in multis sæpe sollí-
m esse: nunc autem
to sollicitiórem, confi-
tia multa in vos; sive
Tito, qui est sócius
s, et in vos adjútor; si-
fratres nostri, Apóstoli
esiárum, glória Christi.
ensiónem ergo, quæ est
tátis vestræ, et nostræ
iæ pro vobis, in illos
ndite in fáciem eccle-
um.

Graduale. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

℣. Cœli enárrant glóriam Dei: et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntnm.

Allelúja, allelúja.

℣. Joañ. 15. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Evang. Designávit. ut in FestoS.Marci. die xxv. April. pag. 543. Credo.

Offertorium. Ps. 138. Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Secreta.

Donis cœléstibus da nobis, quǽsumus Dómine, líbera tibi mente servíre: ut múnera quæ deférimus, interveniénte beáto Evangelísta tuo Luca, et medélam nobis operéntur, et glóriam. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Coñunio. Matth. 1. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, quod de sancto altári tuo accépimus, précibus beáti Evan-

gelístæ tui Lucæ sanctíficet ánimas nostras, per quod tuti esse possímus. Per Dóminum nostrum.

Die xix.

S. Petri de Alcantara Conf.

Missa. Justus ut palma. de Comuni pag. [28], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum, admirábilis pœniténtiæ, et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es: da nobis, quǽsumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cœléstia capiámus. Per Dñm.

Epistola. Quæ mihi fuérunt. ut in Festo S. Pauli Eremitæ, die xv. Jan. p.482.

Die xx.

S. Joannis Cantii Conf.

Introitus. Eccli. 18.

Miserátio hóminis circa próximum: misericórdia autem Dei super omnem carnem. Qui misericórdiam habet, docet et érudit quasi pastor gregem suum.

Ps. 1. Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non *stetit*, et in cáthedra pesti*léntiæ* non sedit.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 2. c.

Sic loquímini, et sic fácite, sicut per legem libertátis incipiéntes judicári. Judícium enim sine misericórdia illi, qui non fecit misericórdiam: superexáltat autem misericórdia judícium. Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum? Si autem frater et soror nudi sint, et indígeant victu quotidiáno, dicat autem áliquis ex vobis illis: Ite in pace, calefacímini, et saturámini; non dedéritis autem eis, quæ necessária sunt córpori, quid próderit? Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetípsa.

Graduale. Ps. 106. Confiteántur Dño misericórdiæ ejus: et mirabília ejus fíliis hóminum.

℣. Quia satiávit ánimam inánem: et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Allelúja, allelúja.
. Prov. 31. Manum suam
éruit ínopi: et palmas
as exténdit ad paúperem.
llelúja.

Evangel. Sint lumbi. de
ommuni Conf. non Pont.
ag. [27].

Offertorium. Job. 29. Ju-
ítia indútus sum, et vestívi
e, sicut vestiménto et dia-
émate, judício meo. Ocu-
s fui cæco, et pes claudo:
ater eram paúperum.

Secreta.

Has, quǽsumus Dómine, hóstias sancti Joánnis
:onfessóris tui méritis be-
ignus assúme: et præsta;
t te super ómnia, et omnes
ropter te diligéntes, corde
bi et ópere placeámus.
'er Dóminum.

Communio. Luc. 6. Date,
t dábitur vobis: mensúram
onam, et confértam, et coa-
itátam, et supereffluéntem
abunt in sinum vestrum.

Postcommunio.

Pretiósi córporis et sán-
guinis tui, Dómine, pasti
elíciis, tuam súpplices de-
recámur cleméntiam: ut
ancti Joánnis Confessóris
ii méritis et exémplis, ejús-
em caritátis imitatóres ef-
ècti, consórtes simus et
lóriæ: Qui vivis et regnas.

Die xxi.

S. Hilarionis Abbatis.

Missa. Os justi. de Com̃. Abbat. pag. [30].

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis com̃éndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit comm. Ss. Ursulæ et Soc. Mart. Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster: sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis.

Tertia Oratio. A cunctis. pag. [97].

Secreta.

Sacris altáribus, Dómine, hóstias superpósitas, sanctus Hilárion Abbas, quǽsumus, in salútem nobis provenire depóscat. Per Dñm.

Pro Ss. Martyribus. Secreta.

Inténde, quǽsumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, festivitáte propósita: ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam

contulísti, ita nobis indulgéntiam largiáris.

Tertia Secreta. Exaúdi. pag. [97].

Postcommunio.

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti, beátus Hilárion Abbas pro nobis intercedéndo: ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Pro Ss. Martyribus.

Postcomunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martýribus tuis: ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus.

Tertia Postcomunio. Mundet et múniat. pag. [97].

Eadem Die.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virginum et Mart.

Missa. Loquébar. de Com. Virg. et Mart. pag. [31], cum Orat. ut supra.

Die xxv.

Ss. Martyrum Chrysanthi et Dariæ.

Introitus. Ps. 78.

Intret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sánguinem sanctórum tuórum qui effúsus est.

Ps. ibid. Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quǽsumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dñm.

Epist. Exhibeámus. ut in Festo Ss. Abdon et Sennen Martyrum, die xxx. Julii. pag. 627.

Graduale. Exod. 15. Gloriósus Deus in sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccl. 44. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt: et nómina eórum vivent in generatióne, et generatiónem. Allelúja.

Evangelium. Væ vobis. ut in Festo Ss. Marci et Marcelliani, die xviii. Junii. pag. 581.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit vir-

tem, et fortitúdinem plebi æ: benedíctus Deus, allúja.

Secreta.

Pópuli tui, quǽsumus Dómine, tibi grata sit hóia, quæ in natalítiis sanórum Mártyrum tuórum ırysánthi et Daríæ soléniter immolátur. Per Dóinum nostrum.

Communio. Sap. 3. Et si ram homínibus torménta ıssi sunt, Deus tentávit s: tamquam aurum in forıce probávit eos, et quasi locaústa accépit eos.

Postcommunio.

Mýsticis, Dómine, repléti sumus votis et gaúdiis: æsta, quǽsumus; ut, interssiónibus sanctórum Márrum tuórum Chrysánthi Daríæ, quæ temporáliter gimus, spirituáliter consenámur. Per Dóminum.

Die xxvi.

. Evaristi Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. nius Mart. Pont. pag. [2].

Die xxvii.

Vigil. Ss. Apostolorum Simonis et Judæ.

Introitus. Ps. 78.

Ntret in conspéctu tuo, Dómine, gémitus compeditórum: ... vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: víndica sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est.

Ps. ibid. Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut, sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus; sic ad tua benefícia promerénda, majestátem tuam pro nobis ipsi prævéniant. Per Dñm.

Oratio secunda de S. Maria, Concéde. tertia Ecclésiæ tuæ. vel pro Papa, p. 357.

Epistola. Spectáculum. de Communi Conf. non Pont. pag. [28].

Graduale. Ps. 78. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli: carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Evangelium. Ego sum vitis vera. de Comm. Mart. temp. Paschali. pag. [11].

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis:

exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta.

Munéribus nostris, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum Simónis et Judæ festa præcédimus: te supplíciter deprecántes; ut quæ consciéntiæ nostræ præpediúntur obstáculis, illórum méritis grata reddántur. Per Dóminum.

Secreta secunda de B. Maria, Tua Dómine. tertia Prótege nos. vel pro Papa. pag. 358.

Communio. Ps. 78. Posuérunt mortália servórum tuórum, Dómine, escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ: secúndum magnitúdinem bráchii tui pósside fílios morte punitórum.

Postcommunio.

Sumpto, Dómine, sacraménto supplíciter deprecámur: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis Simóne et Juda, quod temporáliter gérimus, ad vitam capiámus ætérnam. Per Dóminum nostrum.

Postcom̃unio secunda de B. Maria, Sumptis, Dómine. tertia Quǽsumus Dómine. vel pro Papa. pag. 358.

Die xxviii.

Ss. Apost. Simonis et Judæ.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum. Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 4. b.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit: Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem: dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quos-

am autem prophétas, álios
ero evangelístas, álios au-
m pastóres, et doctóres.
d consummatiónem sanctó-
um in opus ministérii, in
dificatiónem córporis Chri-
i; donec occurrámus o-
nes in unitátem fídei, et
gnitiónis Fílii Dei, in vi-
um perféctum, in men-
iram ætátis plenitúdinis
hristi.

Graduale. Ps. 44. Constí-
es eos príncipes super o-
nem terram: mémores
unt nóminis tui, Dómine.
. Pro pátribus tuis nati
nt tibi fílii: proptérea pó-
uli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.
. Ps. 138. Nimis honoráti
nt amíci tui, Deus: nimis
onfortátus est principátus
órum. Allelúja.

Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Joánnem.
Joann. 15. c.

N illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Hæc
ando vobis, ut diligátis ín-
icem. Si mundus vos odit:
itóte, quia me priórem
obis ódio hábuit. Si de
undo fuissétis: mundus,
uod suum erat, dilígeret:
uia vero de mundo non
stis, sed ego elégi vos de
undo, proptérea odit vos
undus. Mementóte sermó-
is mei, quem ego dixi vo-
bis: Non est servus major
dómino suo. Si me perse-
cúti sunt, et vos persequén-
tur: si sermónem meum
servavérunt, et vestrum ser-
vábunt. Sed hæc ómnia fá-
cient vobis propter nomen
meum: quia nésciunt eum,
qui misit me. Si non venís-
sem, et locútus fuíssem eis,
peccátum non habérent:
nunc autem excusatiónem
non habent de peccáto suo.
Qui me odit: et Patrem me-
um odit. Si ópera non fe-
císsem in eis, quæ nemo
álius fecit, peccátum non
habérent: nunc autem et vi-
dérunt, et odérunt et me, et
Patrem meum. Sed ut ad-
impleátur sermo, qui in lege
eórum scriptus est: Quia
ódio habuérunt me gratis.

Credo.

Offertorium. Ps. 18. In o-
mnem terram exívit sonus
eórum: et in fines orbis
terræ verba eórum.

Secreta.

Glóriam, Dómine, sanctó-
rum Apostolórum tuó-
rum Simónis et Judæ per-
pétuam venerántes: quæsu-
mus; ut eam, sacris mysté-
riis expiáti, dígnius celebré-
mus. Per Dóminum nostrum
Jesum Christum Fílium tu-
um: Qui tecum vivit.

Præf. de Apost. pag. 294.
vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis, supplíciter exorámus: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis Simóne et Juda, quæ pro illórum veneránda gérimus passióne, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum.

Die xxxi.

Vigil. Omnium Sanctorum.

Introitus. Sap. 3.

Judicant sancti gentes, et dominántur pópulis: et regnábit Dóminus Deus illórum in perpétuum.

Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Non dicitur Glória in excélsis.

Oratio.

Dómine Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam: et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum nostrum.

Secunda Oratio de Spiritu sancto. Deus, qui corda fidélium. Tertia Ecclésiæ vel pro Papa. pag. [68].

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 5. b.

In diébus illis: Ecce ego Joánnes vidi in médio throni, et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit: et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et cum aperuísset librum, quátuor animália et vigintiquátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas aúreas, plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum: et cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes: et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sa-

piéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem, in sǽcula sæculórum. Amen.

Graduale. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum, laus ejus in ecclésia sanctórum.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 6. c.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti paúperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti qui nunc esurítis: quia saturabímini. Beáti qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium *hóminis. Gaudéte in* illa die, et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cœlo.

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum.

Secreta.

Altáre tuum, Dómine, munéribus cumulámus oblátis: da, quǽsumus; ut ad salútem nostram, ómnium Sanctórum tuórum precatióne, profíciant, quorum solémnia ventúra præcúrrimus. Per Dóminum.

Secunda Secreta de Spiritu sancto. Múnera quǽsumus. Tertia Prótege nos. vel Oblátis, quǽsumus. p. [69].

Communio. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Postcommunio.

Sacraméntis, Dómine, et gaúdiis optátæ celebritátis explétis: quǽsumus; ut eórum précibus adjuvémur, quorum recordatiónibus exhibéntur. Per Dóminum nostrum.

Secunda Postcomunio de Spiritu sancto. Sancti Spíritus. Tertia Quǽsumus Dómine. vel Hæc nos quǽsumus. pag. [69].

Simile est regnum cœlorum
grano sinapis ...
AVE
Simile est regnum cœlorum ho-
mini patrifamilias ... Matth. 20,

DIE I. NOVEMBRIS.

IN FESTO

MNIUM SANCTORUM.

Introitus.

Audeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre
:órum ómnium : de quo-
solemnitáte gaudent
li, et collaúdant Fílium
Ps. 32. Exsultáte justi
ómino: rectos decet
ıdátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

ıípotens sempitérne
'eus, qui nos ómnium
:órum tuórum mérita
una tribuísti celebri-
venerári: quǽsumus;
ɜsiderátam nobis tuæ
tiatiónis abundántiam,
plicátis intercessóri-
ırgiáris. Per Dñm.

tio libri Apocalýpsis
ıti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 7.

liébus illis: Ecce ego
ánnes vidi álterum An-
ı ascendéntem ab ortu
habéntem signum Dei
et clamávit voce ma-
quátuor Angelis, qui-
atum est nocére terræ
ri, dicens: Nolíte no-
:erræ, et mari, neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum. Et audívi númerum signatórum, centum quadragínta quátuor míllia signáti, ex omni tribu filiórum Israël. Ex tribu Juda duódecim míllia signáti. Ex tribu Ruben duódecim míllia signáti. Ex tribu Gad duódecim míllia signáti. Ex tribu Aser duódecim míllia signáti. Ex tribu Néphtali duódecim míllia signáti. Ex tribu Manásse duódecim míllia signáti. Ex tribu Símeon duódecim míllia signáti. Ex tribu Levi duódecim míllia signáti. Ex tribu Issachar duódecim míllia signáti. Ex tribu Zábulon duódecim míllia signáti. Ex tribu Joseph duódecim míllia signáti. Ex tribu Bénjamim duódecim míllia signáti. Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis: stantes ante thronum, et in conspéctu Agni, amícti stolis albis et palmæ in mánibus eórum: et clamábant voce magna, dicéntes: Sa-

lus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórum, et quátuor animálium: et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum, dicéntes: Amen. Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, et virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sǽcula sæculórum. Amen.

Graduale. Ps. 33. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: quóniam nihil deest timéntibus eum. ℣. Inquiréntes autem Dóminum, non defícient omni bono.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 11. Veníte ad me omnes qui laborátis, et oneráti estis: et ego refíciam vos. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti mites: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti estis cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte, et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. Credo.

Offertorium. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori, illi autem sunt in pace.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro cunctórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Communio. Matth. 5. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt: beáti pacífici, quóniam fílii Dei vocabúntur: beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam, quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

Postcommunio.
quǽsumus Dómine, fi-
libus pópulis ómnium
rum semper venera-
etári: et eórum per-
supplicatióne muníri.
óminum.

fra Octavam Missa di-
icut in die Festi. Oratio
a de Spiritu sancto,
ui corda fidélium. Ter-
lésiæ tuæ. vel pro Papa
mnium fidélium p. [68].
tur Credo.

Die ii.

cunda die fit Commem.
m Fidelium Defuncto-
t dicitur Missa Réquiem
m. pag. [110], quæ est
pro Defunctis.
d in Ecclesiis cathedra-
et collegiatis dicuntur
lissæ, una de Octava
ertiam; altera principa-
Defunctis post Nonam.
autem secunda die fue-
ninica, dicta Commem.
m Fidelium Defuncto-
sequenti Feria secunda.

Die iv.

roli Episc. et Conf.

a. Státuit. de Comm.
Pont. pag. [20], præ-
qu.

Oratio.

ésiam tuam, Dómine,
ncti Cároli Confessó-
atque Pontíficis, con-
protectióne custódi:
t illum pastorális sol-
o gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre ferventes. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ omnium Sanctorum. p. 703.

Pro commem. Ss. Vitalis et Agricolæ Mart.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

Credo. ratione Octavæ omnium Sanctorum.

Pro Ss. Martyribus.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Vitále et Agrícola, a cunctis nos defénde perículis. Per Dñm.

Pro Ss. Martyribus.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Vitále et Agrícola, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.

Missa. Sapiéntiam. p. [16], cum supra notatis Orationi-

bus. Epist. vero erit Rememorámini. pag. [18]. Evang. Si quis vult. pag. [5].

Die viii.

In Octava
Omnium Sanctorum.

Dicitur Missa sicut in die, cum commem. Ss. Martyrum Quatuor Coronatorum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Secreta.

Benedíctio tua, Dómine, larga descéndat: quæ et múnera nostra, deprecántibus sanctis Martýribus tuis, tibi reddat accépta, et nobis sacraméntum redemptiónis effíciat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstibus refécti sacraméntis et gaúdiis: súplices te, Dómine, deprecámur; ut quorum gloriámur triúmphis, protegámur auxíliis. Per Dóminum.

Die ix.

In Festo Dedicat. Basilicæ
Ss. Salvatoris.

Missa. Terríbilis. de Com̃. Dedicat. Ecclesiæ. p. [45]. Et dicitur Credo.

Pro comm. S. Theodori M.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Theodóri, Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: præsta nobis ex ejus imitatióne profícere et oratióne fulcíri. Per Dñm.

Secreta.

Súscipe, Dómine, fidélium preces cum oblatiónibus hostiárum: et intercedénte beáto Theodóro Mártyre tuo, per hæc piæ devotiónis offícia ad cœléstem glóriam transeámus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine: intercedénte beáto Theodóro Mártyre tuo; ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Theodori Martyris.

Missa. Lætábitur. de Communi. pag. [7], cum Orationibus ut supra.

Die x.

S. Andreæ Avellini Conf.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotidie in vir-

ùtibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti: concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri; ut perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Ss. Mart. Tryphonis et Soc., cum Orat. ut in sequ. Missa propria.

Eadem Die.

Ss. Mart. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virginis.

Introitus. Ps. 33.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos. Ps. ibid. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii et Nymphæ semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Rom. 8. d.

Fratres: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe, quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis, in libertátem glóriæ filiórum Dei. Scimus enim, quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes: et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri.

Graduale. Ps. 78. Víndica, Dómine, sánguinem sanctórum tuórum, qui effúsus est. ℣. Posuérunt mortália servórum tuórum escas volatílibus cœli, carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 115. Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus. Allelúja.

Evangel. Atténdite a ferménto. ut die xxvi. Junii pag. 591.

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi

grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dñm.

Comunio. Matth. 12. Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cœlis est: ipse meus frater, et soror, et mater est, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Tryphóne, Respício et Nympha; ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Die xi.

S. Martini Episc. et Conf.

Introitus. Eccli. 45.

STátuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum.

Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni, Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Pro S. Menna Mart. Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dñm.

Epistola. Ecce sacérdos, ut in Comm. Conf. Pont. pag. [20].

Graduale. Ps. 44. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Allelúja, allelúja.

℣. Beátus vir, sanctus Martínus, urbis Turónis Epíscopus, requiévit: quem suscepérunt Angeli atque Archángeli, Throni, Dominatiónes et Virtútes. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo lucérnam accéndit, et in abscóndito ponit, neque sub módio: sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Lucérna córporis tui, est óculus tuus. Si óculus tuus fúerit simplex, totum corpus tuum lúcidum erit; si autem nequam fúerit, étiam corpus tuum tenebrósum erit. Vide ergo, ne lumen, quod in te est, ténebræ sint. Si ergo corpus tuum totum lúcidum fúerit, non habens áliquam partem tenebrárum, erit lúcidum totum, et sicut lucérna fulgóris illuminábit te.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Da, misericors Deus: ut hæc salutáris oblátio et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.

Pro S. Menna M. Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit Dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus Dómine Deus noster: ut quorum festivitáte votíva sunt sacraménta, eórum intercessióne salutária nobis reddántur. Per Dóminum.

Pro S. Menna Mart.
Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.
S. Mennæ Martyris.

Missa. Lætábitur. de Communi. pag. [7], cum Orationibus ut supra.

Die xii.
S. Martini Papæ et Mart.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Dan. ibid. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Martíni, Mártyris tui atque Pontíficis, ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Communicántes. ut in Festo Ss. Gervasii et Protasii Mart. die xix. Junii. pag. 582.

Graduale. Ps 8. Glória, et honóre coronásti eum.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Allelúja, allelúja.

℣. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allel.

Evangel. Si quis venit ad me. de Communi. pag. [3].

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto Martino, Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Communio. Ps. 20. Posuisti, Dómine, in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto Martíno, Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum nostrum.

Die xiii.

S. Didaci Confessoris.

Missa. Justus ut palma. ut in Comm. Conf. non Pont. p. [28], præter Orat. sequ.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Die xiv.

S. Josaphat Episc. et Mart.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beáti Jósaphat Mártyris; de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus, ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Epistola. Omnis póntifex. ut in Festo S. Thomæ Cantuar. pag. 32.

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil

roficiet inimícus in eo, et
lius iniquitátis non nocé-
t ei.
Allelúja, allelúja.
. Hic est sacérdos quem
ronávit Dóminus. Alle-
ja.
Evangel. Ego sum pastor
onus. ut in Festo S. Tho-
æ Cantuar. pag. 33.
Offertorium. Joañ. 15. Ma-
rem caritátem nemo ha-
et, ut ánimam suam ponat
uis pro amícis suis.

Secreta.

lementíssime Deus, mú-
nera hæc tua benedi-
ióne perfúnde, et nos in
de confírma: quam san-
us Jósaphat Martyr et
óntifex tuus, effúso sán-
uine, adséruit. Per Dñm.
Communio. Joañ. 10. Ego
im pastor bonus, et cognó-
o oves meas, et cognó-
unt me meæ.

Postcommunio.

píritum, Dómine, fortitú-
dinis hæc nobis tríbuat
ensa cœléstis: quæ sancti
ósaphat Mártyris tui atque
ontíficis vitam pro Ecclé-
æ honóre júgiter áluit ad
ictóriam. Per Dóminum.

Die xv.

S. Gertrudis Virginis.

Missa. Dilexísti. de Comm.
irg. pag. [36], præter Orat.
equ.

Oratio.

Deus, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti: ipsíus méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dñm.

Die xvii.

S. Gregorii Thaumaturgi
Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Evangelium sequ.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marci 11. c.

In illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, et míttere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Proptérea dico vobis: Omnia quæcúmque orántes pétitis, crédite quia accipiétis, et evénient vobis.

Die xviii.

In Dedicatione Basilicarum
Ss. Apost. Petri et Pauli.

Missa. Terríbilis est locus iste. de Comm. Dedic. Eccl. pag. [45].
Et dicitur Credo.

Die xix.

S. Elisabeth Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Comm. pag. [42], præter Orat. sequ.

Oratio.

Tuórum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ Elísabeth précibus gloriósis, fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Et fit comem. S. Pontiani Papæ et Mart.

Orationes ex Missa. Státuit. de Comm. unius Mart. Pont. pag. [2].

Eadem Die.

S. Pontiani I. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2]. Evangel. Nihil est opértum. pag. [8].

Die xx.

S. Felicis de Valois Conf.

Missa. Justus ut palma. de Comm. pag. [28], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Felícem, Confessórem tuum, ex erémo ad munus rediméndi captívos cœlitus vocáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne liberáti, ad cœléstem pátriam perducámur. Per Dñm.

Die xxi.

In Festo

Præsentationis B. M. V.

Missa. Salve sancta parens. ut in votiv. B. Mariæ Virg. p. [67], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et dicitur Credo.

Præfatio de B. Maria. Et te in Præsentatióne. p. 292. vel 321.

Die xxii.

S. Cæciliæ Virg. et Mart.

Introitus. Ps. 118

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte

lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 44. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam: quia concupívit rex spéciem tuam.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam Christo Dómino. Allelúja.

Evang. Símile erit regnum cœlórum. de Comm. p. [32].

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, placatiónis et laudis, quǽsumus: ut, intercedénte beáta Cæcília Vírgine et Mártyre tua, nos propitiatióne tua dignos semper effíciat. Per Dóminum.

Communio. Ps. 118. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, in tuis justificatiónibus, ut non confúndar.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Die xxiii.

S. Clementis Papæ et Mart.

Introitus. Ex Isai. 59. et 57.

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum, non defícient de ore tuo: et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti Cleméntis, Mártyris tui atque Pontíficis, solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Felicitatis Mart. Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur, et précibus. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Phil. 3. et 4.

Fratres: Imitatóres mei estóte, et observáte eos, qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi: quorum finis intéritus: quorum Deus venter est: et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cœlis est: unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia. Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gaúdium meum, et coróna mea: sic state in Dómino, caríssimi. Evódiam rogo et Sýntychen déprecor idípsum sápere in Dómino. Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ.

Graduale. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech.
℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Allelúja, allelúja.
℣. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allel.

Evangelium. Vigiláte. de Communi. pag. [23].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: et intercedénte beáto Cleménte Mártyre tuo atque Pontífice, per hæc nos a peccatórum

rórum máculis emúnda.
Dóminum.
ro S. Felicitate Mart.
Secreta.
ta pópuli tui, Dómine, propitiátus inténde: et s nos tríbuis solémnia bráre, fac gaudére sufiis. Per Dóminum.
mmunio. Matth. 24. Beáservus, quem, cum vét dóminus, invénerit vintem: amen dico vobis, r ómnia bona sua conet eum.
Postcommunio.
rporis sacri, et pretiósi sánguinis repléti libá-, quǽsumus Dómine s noster: ut quod pia tióne gérimus, intercee beáto Clemente Már- tuo atque Pontífice, a redemptióne capiá-. Per Dóminum.
S. Felicitate Martyre.
Postcommunio.
pplices te rogámus, onnípotens Deus: ut, indéntibus sanctis tuis, a in nobis dona multís, et témpora nostra ónas. Per Dóminum.

Eadem Die.
Felicitatis Martyris.
issa. Me exspectavérunt. Communi. pag. [33], cum tionibus ut supra.

Die xxiv.
S. Joannis a Cruce Conf.
Missa. Os justi. de Communi. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Confessórem tuum perféctæ sui abnegatiónis, et crucis amatórem exímium effecísti: concéde; ut ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Chrysogoni Mart., cum Orationibus ut infra.

Eadem Die.
S. Chrysogoni Mart.
Missa. In virtúte tua. de Communi. pag. [6], præter Orat. sequ.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et, intercedénte beáto Chrysógono Mártyre tuo, a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Tui, Dómine, perceptióne sacraménti, et a nostris mundémur occúltis, et ab hóstium liberémur insídiis. Per Dóminum.

Die xxv.

S. Catharinæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. de Communi Virg. et Mart. p. [31], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco, per sanctos Angelos tuos, corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta, quǽsumus; ut ejus méritis et intercessióne, ad montem qui Christus est, perveníre valeámus: Qui tecum vivit.

Die xxvi.

S. Silvestri Abbatis.

Missa. Os justi. de Communi. pag. [30], præter Orationes sequ.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem sǽculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplices exorámus: ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum nostrum.

Pro commem. S. Petri Alexandrini Episc. et Mart. Orationes ex Missa. Státuit. de Communi. pag. [2].

Secreta.

Quǽsumus Dómine, ut dum hæc múnera divínæ majestáti tuæ reverénter offérimus; pia mentis præparatióne et cordis puritáte, beáti Silvéstri Abbátis imitatóres effécti, corpus et sánguinem Fílii tui sancte percípere mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Postcommunio.

Divína dape reféctis tríbue, quǽsumus Dómine, sancti Silvéstri Abbátis vestígiis ita inhærére; ut copiósam mercédem in regno glóriæ tuæ cum sanctis habeámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Petri Alexandrini Episc. et Martyris.

Missa. Státuit. de Communius Mart. Pont. pag. [2].

COMMUNE SANCTORUM.

In Vigilia unius Apostoli.

Introitus. Ps. 51.

EGo autem sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperávi in misericór-ia Dei mei: et exspectábo omen tuum, quóniam bo-um est ante conspéctum anctórum tuórum.

Ps. ibid. Quid gloriáris in alítia: qui potens es in iquitáte?
. Glória Patri.

Oratio.

Da, quǽsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Apó-toli tui, quam prævenímus, eneránda solémnitas, et evotiónem nobis aúgeat, t salútem. Per Dóminum ostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44. et 45.

Benedíctio Dómini super caput justi. Ideo dedit illi Dóminus hæreditátem, et divísit illi partem in tríbubus duódecim: et invénit grátiam in conspéctu omnis carnis. Et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide, et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ, et disciplínæ, et excélsum fecit illum. Státuit ei testaméntum ætérnum, et circumcínxit eum zona justítiæ: et índuit eum Dóminus corónam glóriæ.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 15. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Jam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat dóminus ejus. Vos autem dixi amícos: quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis.

Offertorium. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta.

Apostólici reveréntia cúlminis offeréntes tibi sacra mystéria, Dómine quǽsumus: ut beáti N. Apóstoli tui suffrágiis, cujus natalítia prævenímus, plebs tua semper et sua vota deprómat, et desideráta percípiat. Per Dóminum.

Communio. Ps. 20. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam, et magnum decórem impónes super eum, Dómine.

Postcommunio.

Sancti Apóstoli tui N. quǽsumus Dómine, supplicatióne placátus: et véniam nobis tríbue, et remédia sempitérna concéde. Per Dóminum nostrum.

℥ In Festis Apostolorum, et Evangelistarum, omnia ut suis locis in Proprio Sanctorum.

Commune unius Martyris Pontificis.

Introitus. Eccli. 45.

STátuit ei Dóminus testaméntum pacis, et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N.

Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 1. b.

Caríssimi: Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se. Nemo cum tentátur, dicat, quóniam a Deo tentátur: Deus enim intentátor malórum est: ipse autem néminem tentat. Unusquísque vero tentátur a concupiscéntia sua abstráctus, et illéctus. Deínde concupiscéntia cum concéperit, parit peccátum: peccátum vero cum consummátum fúerit, génerat mortem. Nolíte ítaque erráre, fratres mei dilectíssimi. Omne datum óptimum, et omne donum perféctum desúrsum est, descéndens a Patre lúminum, apud quem non est transmutátio, nec vicissitúdinis obumbrátio. Voluntárie enim génuit nos verbo veritátis, ut simus inítium áliquod creatúræ ejus.

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 20. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis. ℣. Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 14. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et qui non bájulat crucem suam, et venit post me, non potest meus esse discípulus. Quis enim ex vobis volens turrim ædificáre, non prius sedens cómputat sumptus, qui necessárii sunt, si hábeat ad perficiéndum; ne, posteáquam posúerit fundaméntum, et non potúerit perfícere, omnes, qui vident, in-

cípiant illúdere ei, dicéntes: Quia hic homo cœpit ædificáre, et non pótuit consummáre? Aut quis rex itúrus commíttere bellum advérsus álium regem, non sedens prius cógitat, si possit cum decem míllibus occúrrere ei, qui cum vigínti míllibus venit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatiónem mittens, rogat ea, quæ pacis sunt. Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dñm.

Communio. Ibid. Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in ætérnum manébit: et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Dan. 3.

Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: sancti, et húmiles corde laudáte Deum.

Ps. ibid. Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte, et superexaltáte eum in sǽcula. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 1.

Fratres: Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra: ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis; ita et per Chri-

lat consolátio no-
utem tribulámur
exhortatióne et
consolámur pro
olatióne, sive ex-
ro vestra exhor-
salúte, quæ ope-
rántiam earúm-
num, quas et nos
t spes nostra fir-
vobis: sciéntes
sócii passiónum
ritis et consola-
Christo Jesu Dó-
o.

. Ps. 8. Glória et
onásti eum. ℣. Et
eum super ópera
iárum, Dómine.
allelúja.
sacérdos quem
Dóminus. Allel.
tuages., omissis
t ℣. sequ., dicitur
Ps. 111. Beátus
et Dóminum: in
jus cupit nimis.
in terra erit se-
generátio rectó-
icétur. ℣. Glória,
in domo ejus: et
s manet in sǽcu-

tia sancti Evan-
dum Matthǽum.
tth. 16. d.
mpore: Dixit Je-
cípulis suis: Si
post me veníre,
metípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam. Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatiónem pro ánima sua? Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum Angelis suis: et tunc reddet unicuíque secúndum ópera ejus.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Communio. Ps. 20. Posuísti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

℣ Epistolæ, et Evangelia pro Pontifice et Martyre assignata, legi possunt etiam pro Martyre non Pontifice: et quæ infra de Martyre non Pontifice habentur, etiam pro Martyre Pont. Et similiter quæ in una Missa de eodem Communi ponuntur, dici possunt in aliis Missis de eodem Communi.

Commune unius Martyris non Pontificis.

Introitus. Ps. 20.

IN virtúte tua, Dómine, lætábitur justus: et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Ps. ibid. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. In fraude circumveniéntium illum áffuit illi, et honéstum fecit illum. Custodívit illum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, et certámen forte dedit illi ut vínceret, et sciret quóniam ómnium poténtior est sapiéntia. Hæc vénditum justum non derelíquit, sed a peccatóribus liberávit eum: descenditque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsus eos, qui eum deprimébant: et mendáces osténdit, qui maculavérunt illum, et dedit illi claritátem ætérnam, Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 20. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ibid. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis.

Posuísti in cápite ejus
rónam de lápide pre-
so.

Sequéntia sancti Evan-
lii secúndum Matthæum.
Matth. 10. d.

I illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: No-
e arbitrári quia pacem
nerim míttere in terram:
n veni pacem míttere,
d gládium. Veni enim se-
ráre hóminem advérsus
trem suum, et fíliam ad-
rsus matrem suam, et nu-
m advérsus socrum suam:
inimíci hóminis, domé-
ci ejus. Qui amat patrem
t matrem plus quam me,
n est me dignus: et qui
at fílium aut fíliam super
, non est me dignus. Et
i non áccipit crucem su-
, et séquitur me, non est
dignus. Qui invénit áni-
m suam, perdet illam: et
i perdíderit ánimam su-
propter me, invéniet
m. Qui récipit vos, me
ipit: et qui me récipit,
ipit eum, qui me misit.
i récipit prophétam in
mine prophétæ, mercé-
m prophétæ accípiet: et
i récipit justum in nómine
ti, mercédem justi accí-
t. Et quicúmque potum
derit uni ex mínimis istis
icem aquæ frígidæ tan-
n in nómine discípuli: amen dico vobis, non perdet mercédem suam.

Offertorium. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, Dómine.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Coṁunio. Matth. 16. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum coṁemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício; ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 63.

LÆtábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde.

Ps. ibid. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. Tim. 2. et 3.

Caríssime: Memor esto Dóminum Jesum Christum resurrexísse a mórtuis ex sémine David, secúndum Evangélium meum, in quo labóro usque ad víncula, quasi male óperans: sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Jesu, cum glória cœlésti. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris: quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur.

Graduale. Ps. 36. Justus cum cecíderit, non collidétur: quia Dóminus suppónit manum suam. ℣. Tota die miserétur, et cómmodat: et semen ejus in benedictióne erit.

Allelúja, allelúja.

℣. Joann. 8. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris: sed habébit lumen vitæ ætérnæ. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

26-32 Matth. 10. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Et nolíte timére eos, qui occídunt corpus, ánimam autem non possunt occídere: sed pótius timéte eum, qui potest et ánimam et corpus pérdere in gehénnam. Nonne duo pásseres asse véneunt:

et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro? Vestri autem capílli cápitis omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus melióres estis vos. Omnis ergo, qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui in cœlis est.

Offertorium. Ps. 20. Posuísti Dómine in cápite ejus corónam de lápide pretióso: vitam pétiit a te, et tribuísti ei, allelúja.

Secreta.

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum.

Communio. Joañ. 12. Qui mihi minístrat, me sequátur: et ubi sum ego, illic et miníster meus erit.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

¶ Item aliæ Epistolæ, et *Evangelium in Comũni unius Martyris.*

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 1.

Caríssimi: Omne gaúdium existimáte, cum in tentatiónes várias incidéritis: sciéntes, quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet: ut sitis perfécti, et íntegri, in nullo deficiéntes. Si quis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat: et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hǽsitans: qui enim hǽsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur, et circumfértur. Non ergo ǽstimet homo ille, quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo, incónstans est in ómnibus viis suis. Gloriétur autem frater húmilis in exaltatióne sua: dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit: exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit; ita et dives in itinéribus suis marcéscet. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Epistola. Communicántes Christi passiónibus. habetur

in festo Ss. Gervasii et Protasii Mart. die xix. Junii.

Evang. Nisi granum fruménti. habetur in festo S. Laurentii, die x. Augusti.

Commune Martyrum tempore paschali.

De uno Martyre.

Introitus. Ps. 63.

PRotexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúja: a multitúdine operántium iniquitátem, allelúja, allelúja. Ps. ib. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Pro Martyre et Pontifice.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Alia Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 5.

Stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

Vel Epistola B. Pauli Ap. ad Timoth. Memor esto. ut supra in Comm. unius Mart. extra temp. Pasch. pag. [8].

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum. Allel. ℣. Ps. 20. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Joáñem. Joañ. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum, tollet eum; et omnem qui fert fructum, purgábit eum, ut fructum plus áfferat. Jam vos mundi estis propter sermónem, quem locútus sum vobis. Manéte in me: et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite: sic nec vos, nisi in me manséritis. Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit, mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis.

Offertorium. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: et veritátem tuam in ecclésia sanctórum, allelúja, allelúja.

Pro Martyre et Pontifice, Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dñm.

Pro Martyre et Pontifice. Alia Secreta.

Múnera tibi, Dómine, dicáta sanctífica: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, per éadem nos placátus inténde. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum. Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, precibúsque suscéptis: et cœléstibus nos munda mystériis, et cleménter exaúdi. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum. Alia Secreta.

Accépta sit in conspéctu tuo, Dómine, nostra devótio: et ejus nobis fiat supplicatióne salutáris, pro cujus solemnitáte defértur. Per Dóminum.

Communio. Ps. 63. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo: et laudabúntur omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Pro Martyre et Pontifice.
Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre et Pontifice.
Alia Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáto N. Mártyre tuo atque Pontífice, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.
Postcommunio.

Da, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, sicut tuórum commemoratióne sanctórum, temporáli gratulámur offício: ita perpétuo lætémur aspéctu. Per Dóminum nostrum.

Pro Martyre tantum.
Alia Postcomunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quǽsumus Dómine Deus noster: ut cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, sentiámus effectum. Per Dóminum.

℥ Epistola, et Evangelium supradictæ Missæ dicuntur etiam in sequenti Missa: et quæ in sequenti habentur, dici possunt in superiori.

De pluribus Martyribus tempore paschali.

Introitus. Ps. 144.

SAncti tui, Dómine, benedícent te: glóriam regni tui dicent, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Exaltábo te, Deus meus rex: et benedícam nómini tuo in sǽculum, et in sǽculum sǽculi. ℣. Glória Patri.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

Beatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus Dómine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum nostrum.

'ro pluribus Martyribus.
Alia Oratio.

)eus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuóım N. et N. solemnitáte ɛtíficas: concéde propítius; quorum gaudémus mériš, accendámur exémplis. er Dóminum.

éctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli. 1. Petri. 1.

)enedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu hristi, qui secúndum misecórdiam suam magnam ɛgenerávit nos in spem viam, per resurrectiónem ɛsu Christi ex mórtuis, in ɛreditátem incorruptíbim, et incontaminátam, et ımarcescíbilem, conservám in cœlis in vobis, qui virtúte Dei custodímini ɛr fidem in salútem, parám revelári in témpore noíssimo. In quo exsultábiš, módicum nunc si opórt contristári in váriis tentiónibus: ut probátio veræ fídei multo pretiósior ıro (quod per ignem proítur) inveniátur in lauɛm, et glóriam, et honóɛm, in revelatióne Jesu hristi Dómini nostri.

Allelúja, allelúja.

. Sancti tui, Dómine, floɛbunt sicut lílium: et sicut dor bálsami erunt ante te. llelúja.

℣. Ps. 115. Pretiósa in conspéctu Dómini, mors sanctórum ejus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ego sum vitis, vos pálmites: qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potéstis fácere. Si quis in me non mánserit: mittétur foras sicut palmes, et aréscet, et cólligent eum, et in ignem mittent, et ardet. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint: quodcúmque voluéritis, petétis, et fiet vobis. In hoc clarificátus est Pater meus, ut fructum plúrimum afferátis, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Hæc locútus sum vobis, ut gaúdium meum in vobis sit, et gaúdium vestrum impleátur.

Offertorium. Ps. 31. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi: et gloriámini omnes recti corde, allelúja, allelúja.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Martyribus. Alia Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Communio. Ps. 32. Gaudéte justi in Dómino, allelúja: rectos decet collaudátio, allelúja.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Postcōmunio.

Quǽsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Postcōmunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus. Alia Postcōmunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

℣ In Communi Mart. tempore Paschali, alia Epistola et Evangelium.

Epist. Post hæc ego Joánnes. habetur in festo Ss. Soteris et Caji Pont. et Mm. xxii. Aprilis.

Evang. Amen, amen dico vobis, quia plorábitis. habetur in festo S. Aniceti Papæ et Mart., xvii. Aprilis.

℣ In Communi Confessorum, et Virginum, et in aliis Missis tempore Paschali, omnia dicuntur ut infra, addito in Introitu ante Psalmum duplici Allelúja, et in fine Offertorii et Communionis uno Allelúja, ubi non habetur: et omisso Graduali, dicuntur duo Versus cum quatuor Allelúja, ut suis locis ponitur.

ne Plurimorum
Iartyrum
mpus paschale.
ntroitus. Ps. 78.
Itret in conspéctu
tuo, Dómine, gé-
mitus compeditó-
rum: redde vicínis
ptuplum in sinu
ndica sánguinem
tuórum, qui effú-
s. ibid. Deus, ve-
ntes in hæreditá-
polluérunt tem-
tum tuum: posué-
alem in pomórum
. ℣. Glória Patri.

ibus Martyribus
ibus. Oratio.

n Mártyrum, pa-
ie Pontíficum N.
quǽsumus Dómi-
tueántur: et eó-
iéndet orátio ve-
Per Dóminum.

fuerint Pontifices,
tio ut in sequenti

ibri Sapiéntiæ.
Sap. 3.

ánimæ in manu
it, et non tanget
ntum mortis. Visi
lis insipiéntium
stimáta est afflí-
illórum: et quod
t iter, extermíni-
tem sunt in pace.
n homínibus tor-ménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Graduale. Exodi 15. Gloriósus Deus in sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 44. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in generatiónem, et generatiónem. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 21. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prǽlia et seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Tunc dicébat illis: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum. Et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cœlo, et signa magna erunt. Sed ante hæc ómnia injícient vobis manus suas, et persequéntur tradéntes in synagógas et custódias, trahéntes ad reges et prǽsides propter nomen meum: contínget autem vobis in testimónium. Pónite ergo in córdibus vestris non præmeditári quemádmodum respondeátis. Ego enim dabo vobis os, et sapiéntiam, cui non póterunt resístere, et contradícere omnes adversárii vestri. Tradémini autem a paréntibus, et frátribus, et cognátis, et amícis, et morte affícient ex vobis: et éritis ódio ómnibus propter nomen meum: et capíllus de cápite vestro non períbit. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël, ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus, allelúja.

Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Communio. Sap. 3. Et si coram homínibus torménta passi sunt, Deus tentávit eos: tamquam aurum in fornáce probávit eos, et quasi holocaústa accépit eos.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Eccli. 44.

SApiéntiam sanctórum narrent pópuli, et laudes eórum núntiet ecclésia: nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi. Ps. 32. Exsultáte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Si fuerint Pontifices, dicatur Oratio præcedentis Missæ: quod et in sequentibus servetur.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 5. c.

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, et diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo defféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, æquitátem.

Graduale. Ps. 123. Anima nostra, sicut passer, erépta est de láqueo venántium. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus: adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 67. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: et delecténtur in lætítia. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 125. Qui séminant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant, et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 6. c.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis, qui vénerant, ut audírent eum, et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus immúndis, curabántur. Et omnis turba quærébat eum tángere: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes. Et ipse elevátis óculis in discípulos suos, dicébat: Beáti paúperes: quia vestrum est regnum Dei. Beáti qui nunc esurítis: quia saturabímini. Beáti qui nunc fletis: quia ridébitis. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum

tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte in illa die, et exsultáte: ecce enim merces vestra multa est in cœlo.

Offertorium. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória, lætabúntur in cubílibus suis: exaltatiónes Dei in faúcibus eórum, allelúja.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, nostræ devotiónis offérimus: quæ et pro tuórum tibi grata sint honóre justórum, et nobis salutária, te miseránte, reddántur. Per Dóminum nostrum.

Commúnio. Luc. 12. Dico autem vobis amícis meis: Ne terreámini ab his, qui vos persequúntur.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 36.

SAlus autem justórum a Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zelá-veris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 10 f.

Fratres: Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti, magnum certámen sustinuístis passiónum: et in áltero quidem oppróbriis, et tribulatiónibus spectáculum facti: in áltero autem sócii táliter conversántium effécti. Nam et vinctis compássi estis, et rapínam bonórum vestrórum cum gaúdio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliórem, et manéntem substántiam. Nolíte ítaque amíttere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratiónem. Patiéntia enim vobis necessária est: ut voluntátem Dei faciéntes, reportétis promissiónem. Adhuc enim módicum aliquántulum, qui ventúrus est, véniet, et non tardábit. Justus autem meus ex fide vivit.

Graduale. Ps. 33. Clamavérunt justi, et Dóminus

eos: et ex ómni-
ılatiónibus eórum
eos. ℣. Juxta est
his, qui tribuláto
:e: et húmiles spí-
ıbit.
ı, allelúja.
ártyrum candidá-
t exércitus, Dómi-
úja.
eptuagesimam, o-
lelúja, et Versu se-
icitur
ı. Ps. 125. Qui sé-
ı lácrimis, in gaú-
ıt. ℣. Eúntes ibant,
:, mitténtes sémina
Veniéntes autem
cum exsultatióne,
manípulos suos.

:ntia sancti Evan-
índum Matthǽum.
Matth. 24.
témpore: Sedénte
ıper montem Oli-
:essérunt ad eum
secréto, dicéntes:
ıis, quando hæc
: quod signum ad-
i, et consummatió-
i? Et respóndens
xit eis: Vidéte, ne
edúcat. Multi enim
n nómine meo di-
:go sum Christus:
ı sedúcent. Audi-
ı estis prǽlia, et
ı præliórum. Vi-
urbémini. Opórtet enim hæc fíeri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestiléntiæ, et fames, et terræmótus per loca. Hæc autem ómnia, inítia sunt dolórum. Tunc tradent vos in tribulatiónem, et occídent vos: et éritis ódio ómnibus géntibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabúntur multi, et ínvicem tradent, et ódio habébunt ínvicem. Et multi pseudoprophétæ surgent, et sedúcent multos. Et quóniam abundávit iníquitas, refrigéscet cáritas multórum. Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit.

Offertorium. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace, allelúja.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum.

Com̃unio. Matth. 10. Quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, dicit Dóminus: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et intercedéntibus sanctis Martýribus tuis N. et N. cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per Dóminum.

℣ Item aliæ Epistolæ, et Evangelia pro pluribus Martyribus.

Epistola. Réddidit Deus justis mercédem labórum suórum. habetur in festo Ss. Mart. Nazarii et Soc. xxviii. Julii.

Epistola. Justificáti ex fide. habetur in festo Ss. Marci et Marcelliani Mart. xviii. Junii.

Epist. Non sunt condígnæ passiónes. habetur in festo Ss. Martyrum Tryphonis et Soc. x. Nov.

Epistola. Exhibeámus nosmetípsos. habetur in festo Ss. Abdon et Sennen Mart. xxx. Julii.

Epistola. Sancti per fidem. habetur in festo Ss. Fabiani et Sebastiani Mart. xx. Jan.

Epistola. Respóndit unus de senióribus. habetur in festo Ss. Mauritii et Soc. Mart. xxii. Septembris.

Evang. Videns Jesus turbas, ascéndit. habetur in festo Omnium Sanctorum, i. Nov.

Evang. Confíteor tibi Pater. habetur in festo S. Francisci Conf. iv. Oct.

Evang. Væ vobis, qui ædificátis. habetur in festo Ss. Martyrum Marci et Marcelliani, xviii. Junii.

Evang. Qui vos audit, me audit. habetur in festo Ss. Mart. Viti et Soc. xv. Junii.

Evang. Atténdite a ferménto pharisæórum. habetur in festo Ss. Dionysii et Soc. Mart. ix. Octobris.

Commune Confessoris Pontificis.

Introitus. Eccli. 45.

STátuit ei Dóminus testaméntum pacis: et príncipem fecit eum: ut sit illi sacerdótii dígnitas in ætérnum. Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 44. et 45.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Non est invéntus símilis illi, qui conservávit legem Excélsi. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit su-

ıput ejus. Agnóvit
benedictiónibus suis:
vávit illi misericór-
uam: et invénit grá-
oram óculis Dómini.
ficávit eum in con-
regum: et dedit illi
ım glóriæ. Státuit illi
éntum ætérnum, et
illi sacerdótium ma-
et beatificávit illum
ia. Fungi sacerdótio,
ére laudem in nómine
et offérre illi incén-
gnum in odórem sua-

luale. Eccli. 44. Ecce
os magnus, qui in dié-
is plácuit Deo. ℣. Non
éntus símilis illi, qui
váret legem Excélsi.
lúja, allelúja.
109. Tu es sacérdos
rnum, secúndum ór-
Melchísedech. Alle-

Septuages., omissis
ja, et ℣. sequenti, dic.
tus. Ps. 111. Beátus
ıi timet Dóminum: in
ıtis ejus cupit nimis.
tens in terra erit se-
jus, generátio rectó-
enedicétur. ℣. Glória
tiæ in domo ejus: et
ı ejus manet in sǽcu-
éculi.
pore Paschali omitti-
raduale, et ejus loco

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 109. Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja. ℣. Hic est sacérdos, quem coronávit Dóminus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et profectus est statim. Abiit autem qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque. Simíliter et qui duo accéperat, lucrátus est ália duo. Qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terram, et abscóndit pecúniam dómini sui. Post multum vero témporis venit dóminus servórum illórum, et pósuit ratiónem cum eis. Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge serve bone, et fidélis, quia su-

per pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui. Accéssit autem et qui duo talénta accéperat, et ait: Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum. Ait illi dóminus ejus: Euge serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam: intra in gaúdium dómini tui.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Sancti tui, quǽsumus Dómine, nos ubíque lætíficent: ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut de percéptis munéribus grátias exhibéntes, intercedénte beáto N. Confessóre tuo atque Pontífice, benefícia potióra sumámus. Per Dóminum nostrum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 131.

Sacerdótes tui, Dómine, induant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum non avértas fáciem Christi tui.

Ps. ib. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.

Hebr. 7. d.

Fratres: Plures facti sunt sacerdótes, idcírco quod morte prohiberéntur permanére: Jesus autem eo quod máneat in ætérnum, sempitérnum habet sacerdótium. Unde et salváre in perpétuum potest accedéntes per semetípsum ad Deum: semper vivens ad interpellándum pro nobis. Talis enim decébat, ut nobis esset póntifex, sanctus, inno-

impollútus, segregá-
peccatóribus, et ex-
cœlis factus: qui non
necessitátem quotí-
uemádmodum sacer-
prius pro suis delí-
stias offérre, deínde
puli: hoc enim fecit
, seípsum offeréndo,
Christus Dóminus
.

luale. Ps. 131. Sacer-
ejus índuam salutári:
cti ejus exsultatióne
ibunt.
uc prodúcam cornu
: parávi lucérnam
o meo.
úja, allelúja.
. 109. Jurávit Dómi-
t non pœnitébit eum:
sacérdos in ætérnum,
um órdinem Melchí-
. Allelúja.

Septuagesimam, o-
Allelúja, et Versu se-
, dicitur

tus. Ps. 111. Beátus
i timet Dóminum: in
tis ejus cupit nimis.
tens in terra erit se-
jus: generátio rectó-
nedicétur.
lória et divítiæ in
ejus: et justítia ejus
in sǽculum sǽculi.

pore Paschali omitti-
aduale, et ejus loco

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 24. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Illud autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur ventúrus esset, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Ideo et vos estóte paráti: quia qua nescítis hora, Fílius hóminis ventúrus est. Quis, putas, est fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus suus super famíliam suam, ut det illis cibum in témpore? Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, invénerit sic faciéntem. Amen dico vobis, quóniam super ómnia bona sua constítuet eum.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Sancti N. Confessóris tui atque Pontíficis, quǽsumus Dómine, ánnua solémnitas pietáti tuæ nos reddat accéptos: ut per hæc piæ placatiónis offícia, et illum beáta retribútio comitétur, et nobis grátiæ tuæ dona concíliet. Per Dñm.

Cōmunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Deus, fidélium remunerátor animárum: præsta; ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum nostrum.

℥ Item aliæ Epistolæ, et Evangel. pro Confessore Pontifice.

Epist. Omnis Póntifex. habetur in festo S. Callisti Papæ et Mart., xiv. Octobr.

Epist. Mementóte præpositórum. ut in festo S. Nicolai Episc. et Conf., vi. Dec.

Evang. Nemo lucérnam accéndit. habetur in festo S. Martini Episc., xi. Nov.

Evang. Vidéte, vigiláte, et oráte. habetur infra in anniversario electionis seu consecrationis Episcopi.

Commune Doctorum.

Introitus. Eccli. 15.

IN médio Ecclésiæ apéruit os ejus: et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, et intelléctus: stolam glóriæ índuit eum. Ps. 91. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

2. Tim. 4.

Caríssime: Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prǽdica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avér-

l fábulas autem con-
ur. Tu vero vígila,
bus labóra, opus fac
lístæ, ministérium
nple. Sóbrius esto.
ım jam delíbor, et
resolutiónis meæ in-
onum certámen cer-
ursum consummávi,
servávi. In réliquo
a est mihi coróna ju-
quam reddet mihi
ıs in illa die, justus
non solum autem
ed et iis qui díligunt
um ejus.

uale. Ps. 36. Os ju-
litábitur sapiéntiam,
ua ejus loquétur ju-
.
Dei ejus in corde
et non supplanta-
gressus ejus.

úja, allelúja.
i. 45. Amávit eum Dó-
et ornávit eum: sto-
óriæ índuit eum. Al-

Septuagesimam, o-
Allelúja, et Versu se-
dicitur

tus. Ps. 111. Beátus
i timet Dóminum: in
tis ejus cupit nimis.
ens in terra erit se-
us: generátio rectó-
nedicétur. ℣. Glória
tiæ in domo ejus: et
ejus manet in sǽcu-
culi.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 5. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est. Nolíte putáre, quóniam veni sólvere legem, aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis, donec tránseat cœlum et terra, jota unum, aut unus apex non præteríbit a lege, donec

ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis, et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in regno cœlórum: qui autem fécerit, et docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum.

Offertorium. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus, quæ in Líbano est, multiplicábitur.

Secreta.

Sancti tui N. nobis, Dómine, pia non desit orátio: quæ et múnera nostra concíliet; et tuam nobis indulgéntiam semper obtíneat. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, tua sacrifícia dent salútem: beátus N. Conféssor tuus, et Doctor egrégius, precátor accédat. Per Dóminum.

¶ Alia Epistola pro Doctoribus.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 39.

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sǽculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia.

Commune Confessoris non Pontificis.

Introitus. Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus.

Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Conféssóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde

opítius; ut cujus natalítia
imus, étiam actiónes imi-
nur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 31.

eátus vir, qui invéntus
est sine mácula: et qui
ost aurum non ábiit, nec
perávit in pecúnia et the-
aúris. Quis est hic, et lau-
ábimus eum? fecit enim
irabília in vita sua. Qui
robátus est in illo, et per-
ctus est, erit illi glória æ-
rna: qui pótuit tránsgredi,
t non est transgréssus: fá-
ere mala, et non fecit: ídeo
abilíta sunt bona illíus in
ómino, et eleemósynas il-
us enarrábit omnis ecclé-
a sanctórum.

Graduale. Ps. 91. Justus
t palma florébit: sicut ce-
rus Líbani multiplicábitur
n domo Dómini. ℣. Ad an-
untiándum mane miseri-
órdiam tuam, et veritátem
uam per noctem.

Allelúja, allelúja.
℣. Jac. 1. Beátus vir, qui
uffert tentatiónem: quóni-
m cum probátus fúerit, ac-
ípiet corónam vitæ. Alle-
úja.

Post Septuagesimam, o-
issis Allelúja, et Versu se-
uenti, dicitur

Tractus. Ps. 111. Beátus
ir, qui timet Dóminum: in
andátis ejus cupit nimis.
℣. Potens in terra erit se-
men ejus: generátio rectó-
rum benedicétur. ℣. Glória
et divítiæ in domo ejus: et
justítia ejus manet in sæcu-
lum sæculi.

Tempore Paschali omitti-
tur Graduale, et ejus loco
dicitur

Allelúja, allelúja.
℣. Jac. 1. Beátus vir, qui
suffert tentatiónem: quóni-
am cum probátus fúerit, ac-
cípiet corónam vitæ. Alle-
lúja.
℣. Eccli. 45. Amávit eum
Dóminus, et ornávit eum:
stolam glóriæ índuit eum.
Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii se-
cúndum Lucam. Luc. 12. c.

IN illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Sint
lumbi vestri præcíncti, et
lucérnæ ardéntes in máni-
bus vestris, et vos símiles
homínibus exspectántibus
dóminum suum, quando re-
vertátur a núptiis: ut, cum
vénerit, et pulsáverit, con-
féstim apériant ei. Beáti
servi illi, quos, cum vénerit
dóminus, invénerit vigilán-
tes: amen dico vobis, quod
præcínget se, et fáciet illos
discúmbere, et tránsiens mi-
nistrábit illis. Et si vénerit
in secúnda vigília, et si in
tértia vigília vénerit, et ita
invénerit, beáti sunt servi

illi. Hoc autem scitóte, quóniam si sciret paterfamílias, qua hora fur veníret, vigiláret útique, et non síneret pérfodi domum suam. Et vos estóte paráti: quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Refécti cibo, potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

De eodem Communi.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 91.

Justus ut palma florébit, sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini: in átriis domus Dei nostri. Ps. ibid. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 4. b.

Fratres: Spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus. Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infírmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cǽdimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutiónem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caris-

simos móneo: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.

℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt, thesaúrum non deficiéntem in cœlis: quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit. Ubi enim thesaúrus vester est, ibi et cor vestrum erit.

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei.

Secreta.

Præsta nobis, quǽsumus omnípotens Deus: ut nostræ humilitátis oblátio, et pro tuórum tibi grata sit honóre sanctórum, et nos córpore páriter et mente puríficet. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 19. Amen dico vobis: quod vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia aliménta percépimus, intercedénte beáto N. Confessóre tuo, per hæc contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

¶ Item alia Epistola, et Evangelium pro Confessore non Pontifice.

Epistola. Quæ mihi fuérunt lucra. habetur in festo S. Francisci de Paula, ii. Aprilis.

Evang. Homo quidam nóbilis. habetur in festo S. Ludovici Conf., xxv. Aug.

De eodem Communi.

Missa pro Abbatibus.

Introitus. Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Intercéssio nos, quǽsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 45.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ, et disciplínæ.

Graduale. Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.
℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúja.

)see 14. Justus germi-
t sicut lílium: et floré-
n ætérnum ante Dómi-
Allelúja.

equéntia sancti Evan-
secúndum Matthǽum.
Matth. 19. d.

illo témpore: Dixit Pe-
us ad Jesum: Ecce nos
uimus ómnia et secúti
ıs te: quid ergo erit no-
Jesus autem dixit illis:
n dico vobis, quod vos,
ecúti estis me, in rege-
tióne, cum séderit Fi-
hóminis in sede maje-
s suæ, sedébitis et vos
r sedes duódecim, ju-
ntes duódecim tribus
ël. Et omnis, qui relí-
it domum, vel fratres,
oróres, aut patrem, aut
em, aut uxórem, aut fí-
aut agros, propter no-
meum, céntuplum accí-
et vitam ætérnam pos-
oit.

fertorium. Ps. 20. Desi-
um ánimæ ejus tribuísti
ómine, et voluntáte la-
um ejus non fraudásti
: posuísti in cápite ejus
nam de lápide pretióso.

Secreta.

cris altáribus, Dómine,
óstias superpósitas san-
N. Abbas, quǽsumus,
ılútem nobis proveníre
ıscat. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis servus et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Prótegat nos, Dómine, cum tui perceptióne sacraménti beátus N. Abbas, pro nobis intercedéndo: ut et conversatiónis ejus experiámur insígnia, et intercessiónis percipiámus suffrágia. Per Dóminum.

Commune Virginum.

Pro Virgine et Martyre.

Introitus. Ps. 118.

Loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum, et non confundébar: et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis. Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum: confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa: laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. Adducéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti.

℣. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. Adducéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Matth. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso, et sponsæ.

Quinque autem ex eis erant fátuæ, et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus: et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Súscipe Dómine múnera, quæ in beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ, solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum.

Communio. Ps. 118. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, in tuis justificatiónibus, ut non confúndar.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta N. Vírgine et Mártyre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére. Per Dóminum.

Item pro Virgine et Martyre.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 118.

ME exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis. Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quǽsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret:

quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 45. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur. ℣. Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti.
℣. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja.
℣. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.
℣. Sap. 4. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro, quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quæénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile

gnum cœlórum sagé-
issæ in mare, et ex
génere píscium con-
nti. Quam, cum im-
esset, educéntes, et
littus sedéntes, elegé-
oonos in vasa, malos
foras misérunt. Sic
consummatióne sæ-
xíbunt Angeli, et se-
unt malos de médio
um, et mittent eos in
um ignis: ibi erit fle-
stridor déntium. In-
stis hæc ómnia? Di-
ei: Etiam. Ait illis:
mnis scriba doctus in
cœlórum, símilis est
i patrifamílias, qui
t de thesaúro suo no-
vétera.

rtorium. Ps. 44. Diffú-
grátia in lábiis tuis:
érea benedíxit te Deus
rnum, et in sæculum
.

Secreta.

tias tibi, Dómine, beá-
e N. Vírginis et Már-
tuæ dicátas méritis,
nus assúme: et ad per-
m nobis tríbue prove-
ubsídium. Per Dñm.

munio. Ps. 118. Feci
um et justítiam, Dó-
non calumniéntur mi-
érbi: ad ómnia man-
ua dirigébar, omnem
iniquitátis ódio há-

Postcommunio.

Divíni múneris largitáte satiáti, quǽsumus Dómine Deus noster: ut, intercedénte beáta N. Vírgine et Mártyre tua, in ejus semper participatióne vivámus. Per Dóminum nostrum.

℣ Item aliud Evangelium.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisǽi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Qui respóndens ait eis: Non legístis, quia, qui fecit hóminem ab inítio, másculum et féminam fecit eos? et dixit: propter hoc dimíttet homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjúnxit, homo non séparet. Dicunt illi: Quid ergo Móyses mandávit dare libéllum repúdii, et dimíttere? Ait illis: Quóniam Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras: ab inítio autem non fuit sic. Dico autem vobis, quia quicúmque dimíserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónem, et áliam dúxerit, mœchátur:

et qui dimissam dúxerit, mœchátur. Dicunt ei discípuli ejus: Si ita est causa hóminis cum uxóre, non éxpedit núbere. Qui dixit illis: Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi, qui de matris útero sic nati sunt: et sunt eunúchi, qui facti sunt ab homínibus: et sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum. Qui potest cápere, cápiat.

Commune plurium Virginum et Martyrum.

Omnia dicuntur ut supra pro una Virgine et Martyre, exceptis Orationibus, quæ dicuntur ut sequitur: et Epistola, quæ dicitur ut infra in Communi Virg. non Mart. De virgínibus præcéptum Dómini. pag. [38].

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

Secreta.

Inténde, quǽsumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum, N. et N. festivitáte propósita: ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martýribus tuis: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Pro Virgine tantum.

Introitus. Ps. 44.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 10. d. et 11.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed

n Deus comméndat. Uti-
sustinerétis módicum
l insipiéntiæ meæ, sed
upportáte me: æmulor
n vos Dei æmulatióne.
póndi enim vos uni viro
inem castam exhibére
isto.
raduale. Ps. 44. Spécie
et pulchritúdine tua in-
le, próspere procéde, et
na. ℣. Propter veritá-
, et mansuetúdinem, et
tiam, et dedúcet te mi-
liter déxtera tua.
lelúja, allelúja.
Adducéntur regi vírgi-
post eam: próximæ ejus
réntur tibi in lætítia.
lúja.
ost Septuagesimam, o-
is Allelúja, et Versu se-
nti, dicitur
actus. Ibid. Audi fília,
ide, et inclína aurem
n: quia concupívit rex
iem tuam. ℣. Vultum
n deprecabúntur omnes
es plebis: fíliæ regum
nóre tuo. ℣. Adducén-
egi vírgines post eam:
imæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, et
ltatióne: adducéntur in
lum regis.
mpore Paschali omitti-
Graduale, et ejus loco
ur
lelúja, allelúja.
Ibid. Adducéntur regi
nes post eam: próximæ
ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes: sed quinque fátuæ, accéptis lampádibus, non sumpsérunt óleum secum: prudéntes vero accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas. Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: Date nobis de óleo vestro: quia lámpades nostræ exstinguúntur. Respondérunt prudéntes, dicéntes: Ne forte non suffíciat nobis, et vobis, ite pótius ad vendéntes, et émite vobis. Dum autem irent émere, venit sponsus:

et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. Novíssime vero véniunt et réliquæ vírgines, dicéntes: Dómine, Dómine, áperi nobis. At ille respóndens, ait: Amen dico vobis, néscio vos. Vigiláte ítaque, quia nescítis diem, neque horam.

Offertorium. Ps. 44. Fíliæ regum in honóre tuo, ádstitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepisse cognóscit auxílium. Per Dñm.

Comúnio. Matth. 25. Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum in vasis suis cum lampádibus: média autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Item pro Virgine tantum.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 44.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia et exsultatióne. Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 7. e.

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem

tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudéntes: et qui emunt, tamquam non possidéntes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: prætérit enim figúra hujus mundi. Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est, quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est, quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo, cógitat quæ Dómini sunt; ut sit sancta córpore et spíritu: in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44. Concupívit rex decórem tuum, quóniam ipse est Dóminus Deus tuus. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam.

Allelúja, allelúja. ℣. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 44. Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliæ regum in honóre tuo. ℣. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi. ℣. Afferéntur in lætítia, et exsultatióne, adducéntur in templum regis.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja. ℣. Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum. Allelúja. ℣. Sap. 4. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Allelúja.

Evang. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. ut infra. pag. [41]. Vel Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut supra. pag. [37].

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio, pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dñm.

Coñunio. Matth. 13. Símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti

bonas margarítas: invénta autem una pretiósa margaríta, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Commune non Virginum.

Pro una Martyre non Virg.

Introitus. Ps. 118.

Me exspectavérunt peccatóres, ut pérderent me: testimónia tua, Dómine, intelléxi: omnis consummatiónis vidi finem: latum mandátum tuum nimis.

Ps. ibid. Beáti immaculáti in via, qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures. Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu adstántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa: laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de mánibus géntium, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti ini-

m. ℣. Proptérea un-
)eus, Deus tuus, óleo
.
úja, allelúja.
cie tua, et pulchritú-
a inténde, próspere
e, et regna. Allelúja.
Septuagesimam, o-
Allelúja, et Versu se-
dicitur
tus. Veni sponsa Chri-
:ipe corónam, quam
minus præparávit in
m: pro cujus amóre
nem tuum fudísti.
44. Dilexísti justíti-
odísti iniquitátem:
rea unxit te Deus,
ius, óleo lætítiæ præ
ibus tuis. ℣. Spécie
pulchritúdine tua in-
próspere procéde, et

ore Paschali omitti-
aduale, et ejus loco

úja, allelúja.
. Spécie tua, et pul-
ine tua inténde, pró-
procéde, et regna.
a. ℣. Propter veri-
et mansuetúdinem,
ítiam: et dedúcet te
iter déxtera tua. Al-

uéntia sancti Evan-
ecúndum Matthǽum.
Matth. 13. f.
tempore: Dixit Je-
discípulis suis pará-
bolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro, quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sǽculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cœlórum símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

Offertorium. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sǽculum sǽculi, allelúja.

Secreta.

Súscipe, Dómine, múnera, quæ in beátæ N. Mártyris tuæ solemnitáte deférimus: cujus nos confídimus patrocínio liberári. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures. Secreta.

Inténde, quǽsumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. festivitáte propósita: ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti; ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum nostrum

Communio. Ps. 118. Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum: lætábor ego super elóquia tua, quasi qui invénit spólia multa.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et, intercedénte beáta N. Mártyre tua, sempitérna fáciant protectióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures. Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine, intercedéntibus sanctis Martýribus tuis: ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum nostrum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Introitus. Ps. 118.

COgnóvi Dómine, quia ǽquitas judícia tua, et in veritáte tua humiliásti me: confíge timóre tuo carnes meas, a mandátis tuis tímui. Ps. ibid. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Prov. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium

n. Gustávit et vidit, quia
ı est negotiátio ejus:
exstinguétur in nocte
rna ejus. Manum suam
t ad fórtia, et digíti ejus
ehendérunt fusum. Ma-
suam apéruit ínopi, et
ıas suas exténdit ad
erem. Non timébit dó-
suæ a frigóribus nivis:
es enim doméstici ejus
ti sunt duplícibus. Stra-
tam vestem fecit sibi:
us, et púrpura indumén-
ejus. Nóbilis in portis
ejus, quando séderit
senatóribus terræ. Sín-
m fecit, et véndidit, et
ılum trádidit Chana-
Fortitúdo et decor in-
éntum ejus, et ridébit
e novíssimo. Os suum
uit sapiéntiæ, et lex
éntiæ in lingua ejus.
iderávit sémitas domus
et panem otiósa non
édit. Surrexérunt fílii
et beatíssimam prædi-
runt: vir ejus, et laudá-
am. Multæ fíliæ con-
avérunt divítias: tu su-
réssa es univérsas. Fal-
rátia, et vana est pul-
údo: múlier timens Dó-
ım, ipsa laudábitur.
ei de fructu mánuum
um: et laudent eam in
s ópera ejus.

adnale. Ps. 44. Diffúsa rátia in lábiis tuis: pro-
ea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja.

℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Ibid. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 13. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis pará-

bolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro, quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cœlórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta autem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cœlórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sǽculi: exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis: ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei: Etiam. Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in regno cœlórum, símilis est hómini patrifamílias, qui profert de thesaúro suo nova et vétera.

Offertorium. Ps. 44. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dñm.

Communio. Ibid. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus quǽsumus semper interventióne nos réfove; cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

¶ Item alia Epistola pro Vidua.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

1. Tim. 5.

Caríssime: Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua fílios, aut nepótes habet, discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus: hoc enim accéptum est coram Deo. Quæ autem vere vídua est, et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus, et oratiónibus nocte, ac die. Nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc prǽcipe, ut irreprehensíbiles sint. Si quis autem suó-

rum, et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Vídua eligátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit unius viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens, si filios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatiónem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ.

Introitus. Gen. 28.

TErríbilis est locus iste: hic domus Dei est, et porta cœli: et vocábitur aula Dei. Ps. 83. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos, hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exaúdi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.
Apoc. 21.

IN diébus illis: Vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus: et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

Graduale. Locus iste a Deo factus est, inæstimábile sacraméntum, irreprehensíbilis est. ℣. Deus, cui adstat Angelórum chorus, exaúdi preces servórum tuórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 137. Adorábo ad templum sanctum tuum: et confitébor nómini tuo. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur

Tractus. Ps. 124. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in

ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. ℣. Montes in circúitu ejus, et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 137. Adorábo ad templum sanctum tuum: et confitébor nómini tuo. Allelúja. ℣. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachǽus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives: et quærébat vidére Jesum, quis esset: et non póterat præ turba, quia statúra pusíllus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret eum; quia inde erat transitúrus. Et cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum, et dixit ad eum: Zachǽe, festínans descénde; quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertisset. Stans autem Zachǽus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Ait Jesus ad eum: Quia hódie salus dómui huic facta est: eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim fílius hóminis quærere, et salvum fácere, quod períerat. Credo.

Offertorium. 1. Paral. 29. Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérsa: et pópulum tuum, qui repértus est, vidi cum ingénti gaúdio: Deus Israël, custódi hanc voluntátem, allelúja.

Extra Ecclesiam ipsam dedicatam omittitur tota parenthesis.

Secreta.

Annue, quǽsumus Dómine, précibus nostris: (ut quicúmque intra templi hujus, cujus anniversárium dedicatiónis diem celebrámus, ámbitum continémur, plena tibi, atque perfécta córporis et ánimæ devotióne placeámus:) ut, dum hæc vota præséntia réddimus, ad ætérna prǽmia, te adjuvánte, perveníre mereámur. Per Dóminum nostrum.

Communio. Matth. 21. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, ácci-

pit: et qui quærit, ínvenit, et pulsánti aperiétur.

Postcommunio.

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus ætérnum majestáti tuæ prǽparas habitáculum: auxiliáre pópulo tuo supplicánti; ut, quod Ecclésiæ tuæ corporálibus próficit spátiis, spirituálibus amplificétur augméntis. Per Dóminum.

℣ Infra Octavam Dedicationis Ecclesiæ, et in die Octava, dicitur Missa ut supra in die anniversario: sed infra Octavam secunda Oratio dicitur de B. Maria, tertia Ecclésiæ. pag. 357. vel pro Papa, ut post Dominicam in Albis.

℣ In ipsa die Dedicationis Ecclesiæ, Missa dicitur ut supra in anniversario Dedicationis, exceptis Orationibus, quæ dicuntur ut sequitur.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Deus, qui sacrandórum tibi auctor es múnerum, effúnde super hanc oratiónis domum benedictiónem tuam: ut ab ómnibus in ea invocántibus nomen tuum, defensiónis tuæ auxílium sentiátur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus omnípotens Deus: ut in hoc loco, quem nómini tuo indígni dedicávimus, cunctis peténtibus aures tuæ pietátis accómmodes. Per Dóminum.

℣ In ipsa die Dedicationis Altaris dicitur Missa ut supra in anniversario Dedicat. Ecclesiæ, præter Orationes, quarum loco dicuntur sequentes.

Oratio.

Deus, qui ex omni coaptatióne sanctórum, ætérnum tibi condis habitáculum: da ædificatióni tuæ increménta cœléstia; ut, quorum hic relíquias pio amóre compléctimur, eórum semper méritis adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Descéndat, quǽsumus Dómine Deus noster, Spíritus tuus sanctus super hoc altáre: qui et pópuli tui dona sanctíficet, et suméntium corda dignánter emúndet. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Postcommunio.

Omnípotens sempitérne Deus, altáre hoc nómini tuo dedicátum cœléstis vir-

tútis benedictióne sanctífica: et ómnibus in te sperántibus, auxílii tui munus osténde; ut, et hic sacramentórum virtus, et votórum obtineátur efféctus. Per Dóminum nostrum.

℣ Sequentes Missæ votivæ, licet pro Sacerdotis devotione quacumque die dici possint per hebdomadam, quando Festum Duplex non occurrit; hoc tamen passim, nisi rationabili de causa, fieri non debet; sed quoad fieri potest, Missa cum Officio conveniat. Cuique autem diei propria Missa potest assignari: ut Feria ii., nisi dicatur pro Defunctis, Missa de Ss. Trinitate. Feria iii. de Angelis. Feria iv. de Apostolis. Feria v. de Spiritu sancto, vel de Ss. Eucharistiæ Sacramento. Feria vi. de Cruce, vel de Passione Domini. Sabbato de S. Maria. In ipsis non dicitur Glória in excélsis. nec Credo. nisi pro publica Ecclesiæ causa; et tunc, etiamsi dicantur in paramentis violaceis, dicitur Credo. si sit Dominica, non autem Glória in excélsis. In Missa autem beatæ Mariæ in Sabbato, et in Missa Angelorum, dicitur tantum Glória in excélsis. Tempore Paschali in fine Introitus dicuntur duo Allelúja, et in fine Offertorii, et Communionis, additur Allelúja, ubi non habetur.

Missa de Ss. Trinitate.

Introitus. Tob. 13.

Benedícta sit sancta Trínitas, atque indivísa únitas: confitébimur ei, quia fecit nobíscum misericórdiam suam. Ps. 8. Dómine Dóminus noster: quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem: quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
2. Cor. 13. d.

Fratres: Gaudéte, perfécti estóte, exhortámini, idem sápite, pacem habéte, et Deus pacis et dilectiónis erit vobíscum. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

Graduale. Dan. 3. Benedíctus es, Dómine, qui intuéris abýssos, et sedes super Chérubim. ℣. Benedí-

mine, in firma-
et laudábilis in

allelúja.
tus es, Dómine
n nostrórum, et
n sǽcula. Alle-

uagesimam, o-
úja, et Versu se-
tur:
'e Deum Patrem
e Fílium unigé-
íritum sanctum
sanctam et in-
rinitátem, toto
témur, laudá-
benedícimus.
magnus es tu,
nirabília: tu es
℣. Tibi laus,
tibi gratiárum
ula sempitérna,
iitas.
'aschali omitti-
e, et ejus loco

llelúja.
Benedíctus es,
ıs patrum no-
udábilis in sǽ-
ja. ℣. Benedi-
em, et Fílium,
píritu. Allelúja.

sancti Evan-
um Joánnem.
5. d. et 16.
ore: Dixit Je-
ılis suis: Cum
áclitus, quem

ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me: et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Absque synagógis fácient vos: sed venit hora, ut omnis, qui intérficit vos, arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Et hæc fácient vobis, quia non novérunt Patrem, neque me. Sed hæc locútus sum vobis: ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini, quia ego dixi vobis.

Offertorium. Tob. 12. Benedíctus sit Deus Pater, unigenitúsque Dei Fílius, sanctus quoque Spíritus: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Secreta.

Sanctífica, quǽsumus Dómine Deus noster, per tui sancti nóminis invocatiónem, hujus oblatiónis hóstiam: et per eam nosmetípsos tibi pérfice munus ætérnum. Per Dóminum.

Præf. de Ss. Trinitate. Qui cum unigénito Fílio. p. 304. vel 321.

Commúnio. Tob. 13. Benedícimus Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Postcommunio.

Proficiat nobis ad salútem córporis et ánimæ, Dómine Deus noster, hujus sacraménti suscéptio: et sempitérnæ sanctæ Trinitátis, ejusdémque indivíduæ unitátis conféssio. Per Dñm.

Pro Gratiarum Actione.

Dicitur Missa de Ss. Trinitate, vel de Spiritu sancto, vel de B. Maria, additis sequ. Orationibus sub una conclusione.

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesaúrus: piissimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas. Per Dóminum.

Secreta.

Odórem, Dómine, sacrifícii hujus cum gratiárum actiónibus súscipe, et præsta: ut quos exaudíre, et incólumes serváre dignátus es, ab omni in pósterum adversitáte custódias; et in tuo servítio, et amóre concréscant. Per Dóminum.

Postcommunio.

Deus, qui néminem in te sperántem, nímium affligi permíttis, sed pium précibus præstas audítum: pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus, te piíssime deprecántes; ut per hæc quæ súmpsimus, a cunctis éripi mereámur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Missa de Angelis.

Introitus. Ps. 102.

Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Ps. ibid. Bénedic ánima mea Dómino: et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli. Apoc. 5. c.

In diébus illis: Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce ma-

a: Dignus est Agnus, qui
císus est, accípere virtú-
n, et divinitátem, et sapi-
tiam, et fortitúdinem, et
nórem, et glóriam, et be-
dictiónem. Et omnem cre-
íram, quæ in cœlo est, et
per terram, et sub terra,
quæ sunt in mari, et quæ
eo: omnes audívi dicén-
: Sedénti in throno, et
;no, benedíctio, et honor,
glória, et potéstas in sǽ-
la sæculórum. Et quátuor
imália dicébant: Amen.
vigintiquátuor senióres
cidérunt in fácies suas:
adoravérunt vivéntem in
cula sæculórum.

raduale. Ps. 148. Lau-
te Dóminum de cœlis:
idáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes An-
i ejus: laudáte eum o-
es virtútes ejus.
lleluja, allelúja.
Ps. 137. In conspéctu An-
lórum psallam tibi: ado-
bo ad templum sanctum
m, et confitébor nómini
. Allelúja.

ost Septuagesimam, o-
ssis Allelúja, et Versu se-
enti, dicitur:

ractus. Ps. 102. Benedí-
e Dóminum omnes Angeli
s: poténtes virtúte, qui
itis verbum ejus. ℣. Be-
dícite Dómino omnes vir-
es ejus: minístri ejus, qui
itis voluntátem ejus.

℣. Benedícite Dómino ó-
mnia ópera ejus: in omni
loco dominatiónis ejus, bé-
nedic ánima mea Dómino.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 137. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúja.

℣. Matth. 28. Angelus Dómini descéndit de cœlo, et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 1. g.

IN illo témpore: Vidit Jesus Nathánaël veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israëlíta, in quo dolus non est. Dicit ei Nathánaël: Unde me nosti? Respóndit Jesus, et dixit ei: Priúsquam te Philíppus vocáret, cum esses sub ficu, vidi te. Respóndit ei Nathánaël, et ait: Rabbi, tu es Fílius Dei, tu es rex Israël. Respóndit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: majus his vidébis. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis, vidébitis cœlum apértum, et Angelos Dei ascen-

déntes, et descendéntes supra Fílium hóminis.

Offertorium. Apoc. 8. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus, supplíciter deprecántes: ut eásdem, angélico pro nobis interveniénte suffrágio, et placátus accípias, et ad salútem nostram proveníre concédas. Per Dóminum.

Communio. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim, atque Séraphim, Dóminum benedícite in ætérnum.

Postcommunio.

Repléti, Dómine, benedictióne cœlésti, supplíciter implorámus: ut quod frágili celebrámus offício, sanctórum Angelórum atque Archangelórum nobis prodésse sentiámus auxílio. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Alia Missa votiva de S. Michaële Archangelo dici potest, prout in ejus Dedicatione, die xxix. Septembris.

Missa de sanctis Apostolis Petro et Paulo.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amici tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 5. 1.

In diébus illis: Per manus Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulierum, ita ut in platéas ejus-

írmos, et pónerent
lis ac grabátis, ut,
: Petro, saltem um-
s obumbráret quem-
lórum, et liberarén-
infirmitátibus suis.
·ébat autem et mul-
icinárum civitátum
:m, afferéntes æ-
vexátos a spirítibus
is, qui curabántur

ale. Ps. 44. Constí-
: príncipes super o-
erram: mémores e-
ninis tui, Dómine.
pátribus tuis nati
fílii: proptérea pó-
fitebúntur tibi.

ja, allelúja.
38. Nimis honoráti
íci tui, Deus: nimis
ıtus est principátus
Allelúja.
Septuagesimam, o-
lleluja, et Versu se-
dicitur:
ıs. Ps. 125. Qui sé-
in lácrimis, in gaú-
:nt. ℣. Eúntes ibant,
ıt, mitténtes sémina
. Veniéntes autem
cum exsultatióne,
:s manípulos suos.

ıéntia sancti Evan-
:úndum Matthæum.
Matth. 19. d.
témpore: Dixit Pe-
ıd Jesum: Ecce nos
ıus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Offertorium. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

Secreta.

Offérimus tibi, Dómine, preces et múnera: quæ, ut tuo sint digna conspéctu, Apostolórum tuórum Petri et Pauli précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 310. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Prótege, Dómine, pópulum tuum: et Apostolórum tuórum Petri et Pauli patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva. Per Dóminum.

Tempore Paschali dicitur Missa, ut in festo S. Marci, die xxv. Aprilis; præter Orationes, Epistolam et Evangelium, quæ dicuntur ut supra.

Missa de Spiritu sancto.

Introitus. Sap. 1. SPíritus Dómini replévit orbem terrárum: et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Ps. 67. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 8. c.

IN diébus illis: Cum audíssent Apóstoli, qui erant Jerosólymis, quod recepísset Samaría verbum Dei, misérunt ad eos Petrum et Joánnem. Qui cum venissent, oravérunt pro ipsis ut acciperent Spíritum sanctum. Nondum enim in quemquam illórum vénerat, sed baptizáti tantum erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum.

Graduale. Ps. 32. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus eórum: pópulus, quem elégit Dóminus in hæreditátem sibi. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Allelúja, allelúja.
℣. (Hic genuflectitur.) Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 103. Emítte spíritum tuum, et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. ℣. O quam bonus, et suávis est, Dómine, Spíritus tuus in nobis!
℣. (Hic genuflectitur.) Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 103. Emítte spíritum tuum et creabúntur: et renovábis fáciem terræ. Allelúja.

℣. (Hic genuflectitur.) Veni sancte Spíritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 14. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus: qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermónem quem audístis, non est meus; sed ejus, qui misit me, Patris. Hæc locútus sum vobis, apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus sanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia, quæcúmque díxero vobis. Pacem relínquo vobis: pacem meam do vobis: non quómodo mundus dat, ego do vobis. Non turbétur cor vestrum, neque formídet. Audístis quia ego díxi vobis: Vado, et vénio ad vos. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem; quia Pater major me est. Et nunc dixi vobis priúsquam fiat; ut cum factum fúerit, credátis. Jam non multa loquar vobíscum. Venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam. Sed ut cognóscat mundus, quia díligo Patrem, et sicut mandátum dedit mihi Pater, sic fácio.

Offertorium. Ps. 67. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo, quod est in Jerúsalem, tibi ófferent reges múnera.

Secreta.

MÚnera, quǽsumus Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra sancti Spíritus illustratióne emúnda. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Præfatio. Qui ascéndens super omnes cœlos. p. 306. vel 319.

Communio. Act. 2. Factus est repénte de cœlo sonus tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, ubi erant sedéntes: et repléti sunt omnes Spíritu sancto, loquéntes magnália Dei.

Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fœcúndet. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

¶ Ad postulandam gratiam Spiritus sancti, dicitur Missa ut supra, cum sequentibus Orationibus.

Oratio.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum: purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Secreta.

Hæc oblátio, quǽsumus Dómine, cordis nostri máculas emúndet: ut sancti Spíritus digna efficiátur habitátio. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

Postcommunio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus, sanctum nos Spíritum votis promeréri sédulis: quátenus ejus grátia, et ab ómnibus liberémur tentatiónibus, et peccatórum nostrórum indulgéntiam percípere mereámur. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem.

Missa de Ss. Eucharistiæ Sacramento.

Introitus. Ps. 80.

Cibávit eos ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit eos.

Ps. ibid. Exsultáte Deo adjutóri nostro; jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quǽsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 11. c.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens, fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet autem seipsum homo:

e illo edat, et
ɔat. Qui enim
: bibit indígne,
mandúcat, et
údicans corpus

Ps. 144. Oculi
e sperant, Dó-
das illis escam
pportúno.
manum tuam:
ne ánimal be-

lelúja.
Caro mea vere
sanguis meus
s: qui mandú-
rnem, et bibit
iinem, in me
ɔ in eo. Allel.
agesimam, o-
ja, et Versu se-
r:
al. 1. Ab ortu
l occásum, ma-
men meum in
Et in omni loco
et offértur nó-
blátio munda:
n est nomen
tibus.
Veníte, comé-
ıeum: et bíbite
míscui vobis.
aschali omitti-
:, et ejus loco

lelúja.
Cognovérunt
minum Jesum

in fractióne panis. Allelúja. ℣. Joann. 6. Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

Offertorium. Levit. 21. Sacerdótes Dómini incénsum et panes ófferunt Deo, et ídeo sancti erunt Deo suo: et non pólluent nomen ejus.

Secreta.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quæ sub oblátis munéribus mýstice designántur. Per Dóminum nostrum.

Præf. de Nativ. Domini. Quia per incarnáti Verbi. ut in fine Missalis vel p. 314.

Comunio. 1. Cor. 11. Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: ítaque quicúmque manducáverit panem, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini.

Postcommunio.

Fac nos, quǽsumus Dómine, divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósi Córporis et Sánguinis tui, temporális percéptio præfigúrat: Qui vivis.

Missa de S. Cruce.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus.

Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui pretióso sánguine, vivíficæ Crucis vexillum sanctificáre voluísti: concéde, quǽsumus; eos, qui ejúsdem sanctæ Crucis gaudent honóre, tua quoque ubíque protectióne gaudére. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses. Phil. 2.

Fratres: Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

Graduale. Ibid. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. ℣. Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

Allelúja, allelúja.

℣. Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera: quæ sola fuísti digna sustinére regem cœlórum, et Dóminum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Adorámus te
hriste, et benedícimus ti-
i: quia per crucem tuam
edemísti mundum.
. Tuam crucem adorámus
ómine, tuam gloriósam re-
olimus passiónem: mise-
ere nostri, qui passus es
ro nobis.
. O crux benedícta, quæ
ola fuísti digna portáre
egem cœlórum, et Dómi-
um.

Tempore Paschali omitti-
r Graduale, et ejus loco
citur:

Allelúja, allelúja.
. Ps. 95. Dícite in génti-
is, quia Dóminus regná-
t a ligno. Allelúja.
. Dulce lignum, dulces cla-
os, dúlcia ferens póndera:
uæ sola fuísti digna susti-
ere regem cœlórum et Dó-
inum. Allelúja.

Sequéntia sancti Evan-
elii secúndum Matthǽum.
Matth. 20. b.

N illo témpore: Assúmpsit
Jesus duódecim discípu-
s secréto, et ait illis: Ecce
scéndimus Jerosólymam,
Fílius hóminis tradétur
rincípibus sacerdótum, et
ribis, et condemnábunt
m morte; et tradent eum
ntibus ad illudéndum, et
agellándum, et crucifigén-
m, et tértia die resúrget.

Offertorium. Prótege Dómine plebem tuam, per signum sanctæ crucis, ab ómnibus insídiis inimicórum ómnium: ut tibi gratam exhibeámus servitútem, et acceptábile fiat sacrifícium nostrum.

Secreta.

Hæc oblátio, Dómine quǽsumus, ab ómnibus nos purget offénsis: quæ in ara Crucis étiam totíus mundi tulit offénsam. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio. Qui salútem humáni géneris. p. 300 vel 317.

Communio. Per signum crucis de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Postcommunio.

Adésto nobis, Dómine Deus noster: et quos sanctæ Crucis lætári facis honóre, ejus quoque perpétuis defénde subsídiis. Per Dóminum nostrum.

℣ Tempore Paschali, loco primæ Orationis, dicitur sequens

Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem: concéde nobis fámulis tuis; ut resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Missa de Passione D. N. J. C.

Introitus. Phil. 2.

HUmiliávit semetípsum Dóminus Jesus Christus usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen. Ps. 88. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de cœlis ad terram de sinu Patris descendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut in die judícii, ad déxteram tuam audíre mereámur: Venite benedícti: Qui vivis.

Léctio Zacharíæ Prophétæ. Zach. 12. c. et 13.

Hæc dicit Dóminus: Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem, spíritum grátiæ et precum: et aspícient ad me, quem confixérunt: et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, et dicétur: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum: pércute pastórem, et dispergéntur oves: ait Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni. ℣. Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Allelúja, allelúja.

℣. Ave Rex noster: tu solus nostros es miserátus erróres: Patri obédiens, ductus es ad crucifigéndum, ut agnus mansuétus ad occisiónem. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Isai. 53. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. ℣. Et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. ℣. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

plína pacis nostræ
ım: et livóre ejus
ımus.
ıre Paschali omitti-
luale, et ejus loco

ja, allelúja.
rex noster: tu so-
os es miserátus er-
'atri obédiens, du-
ad crucifigéndum,
mansuétus ad oc-
. Allelúja.
glória, hosánna: ti-
phus et victória: ti-
æ laudis, et honó-
ıa. Allelúja.

éntia sancti Evan-
cúndum Joánnem.
Joann. 19. f.
émpore: Sciens Je-
uia ómnia consum-
ıt, ut consummaré-
ıtúra, dixit: Sítio.
ı erat pósitum acé-
n. Illi autem spón-
nam acéto, hyssó-
nponéntes, obtulé-
ejus. Cum ergo ac-
Jesus acétum, di-
summátum est. Et
cápite trádidit spí-
dæi ergo (quóniam
e erat) ut non re-
t in cruce córpora
(erat enim magnus
sábbati), rogavé-
tum, ut frangerén-
m crura, et tolle-
Venérunt ergo mí-
lites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus.

Offertorium. Insurrexérunt in me viri iníqui: absque misericórdia quæsiérunt me interfícere: et non pepercérunt in fáciem meam spúere: lánceis suis vulneravérunt me, et concússa sunt ómnia ossa mea.

Secreta.

Oblátum tibi, Dómine, sacrifícium, intercedénte unigéniti Fílii tui passióne, vivíficet nos semper, et múniat: Qui tecum.

Præf. de Cruce. pag. 300. vel 317.

Communio. Ps. 21. Fodérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Postcommunio.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui hora sexta pro redemptióne mundi crucis patíbulum ascendísti, et sánguinem tuum pretiósum in remissiónem peccatórum nostrórum fudísti: te humíliter deprecámur; ut post

óbitum nostrum, paradísi jánuas nos gaudénter introíre concédas: Qui vivis.

Missa de S. Maria ab Adventu
usque ad Nativit. Domini.

Introitus. Isai. 45.

Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ps. 84. Benedixísti, Dómine, terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dñm.

Léctio libri Isaíæ. Isai. 7. b.

In diébus illis: Locútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz: Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo domus David: Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butýrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Graduale. Ps. 23. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ.

℣. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti

[...]m grátiam apud Deum: [...]e concípies in útero, et [...]ries fílium, et vocábis no[...]n ejus Jesum. Hic erit [...]gnus, et Fílius Altíssimi [...]cábitur, et dabit illi Dó[...]nus Deus sedem David [...]ris ejus: et regnábit in [...]no Jacob in ætérnum, et [...]ni ejus non erit finis. Di[...] autem María ad Ange[...]: Quómodo fiet istud, [...]óniam virum non cognó[...]? Et respóndens Ange[...], dixit ei: Spíritus san[...]s supervéniet in te, et [...]tus Altíssimi obumbrábit [...]. Ideóque et quod nascé[...] ex te Sanctum, vocábi[...] Fílius Dei. Et ecce Elí[...]eth cognáta tua, et ipsa [...]cépit fílium in senectúte [...]: et hic mensis sextus [...]illi, quæ vocátur stéri[...] quia non erit impossí[...] apud Deum omne ver[...]. Dixit autem María: [...] ancílla Dómini, fiat mi[...]cúndum verbum tuum.

[...]rtorium. Ibid. Ave [...], grátia plena: Dómi[...]cum: benedícta tu in [...]ibus, et benedíctus [...]s ventris tui.

Secreta.

[...]ntibus nostris, quǽ[...]us Dómine, veræ fí[...]raménta confírma: [...] concéptum de Vír[...]um verum et hómi[...]itémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis poténtiam, ad ætérnam mereámur perveníre lætítiam. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio. Et te in Veneratióne beátæ Maríæ. p. 308. vel 322. quæ dicitur et in sequentibus Missis de S. Maria, etiam tempore paschali, vel infra quascumque Octavas ejus Missa dicatur.

Communio. Isai. 7. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio.

Grátiam tuam, quǽsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

A Nativitate Domini usque ad Purificationem.

Introitus. Ps. 44.

Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi in lætítia et exsultatióne.

Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti: tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Titum.

Tit. 3. b.

Caríssime: Appáruit benígnitas et humánitas Salvatóris nostri Dei: non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit, per lavácrum regeneratiónis, et renovatiónis Spíritus sancti, quem effúdit in nos abúnde per Jesum Christum Salvatórem nostrum: ut justificáti grátia ipsíus, hærédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ, in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 44 Speciósus forma præ fíliis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi: lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Allelúja, allelúja.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti: Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti. ℣. Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti. ℣. Dum Virgo Deum et hóminem genuísti: et post partum, Virgo, invioláta permansísti.

℣. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. b.

IN illo témpore: Pastóres loquebántur ad ínvicem: Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et venérunt festinántes: et invenérunt Maríam, et Joseph, et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem cognovérunt de verbo, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes, qui audiérunt, miráti sunt: et de his, quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos. María autem conservábat ómnia verba hæc, cónferens in corde suo. Et revérsi sunt pastóres glorificántes, et lau-

lántes Deum in ómnibus
uæ audíerant, et víderant,
icut dictum est ad illos.

Offertorium. Felix nam-
ue es, sacra Virgo María,
t omni laude digníssima:
uia ex te ortus est sol ju-
títiæ, Christus Deus noster.

Secreta.

Munéribus nostris, quæ-
sumus Dómine, preci-
úsque suscéptis: et cœlé-
ibus nos munda mystériis,
t cleménter exaúdi. Per
óminum nostrum.

Communio. Beáta víscera
aríæ Vírginis, quæ porta-
érunt ætérni Patris Fílium.

Postcommúnio.

Hæc nos commúnio, Dó-
mine, purget a crími-
e: et intercedénte beáta
írgine Dei Genitríce Ma-
ía, cœléstis remédii fáciat
sse consórtes. Per eúm-
em Dóminum.

A Purificatione
usque ad Pascha.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta pa-
rens, eníxa puér-
pera regem: qui
cœlum, terrám-
ue regit in sǽcula sæculó-
um. Ps. 44. Eructávit cor
eum verbum bonum: dico
go ópera mea regi.
. Glória Patri.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 24. b.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja.

℣. Num. 17. Virga Jesse flóruit: virgo Deum et hóminem génuit: pacem Deus réddidit, in se reconcílians ima summis. Allelúja.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dic.:

Tractus. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti. ℣. Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti. ℣. Dum Virgo Deum et hóminem genuísti: et post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℣. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. d.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Offertorium. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dñm.

A Pascha usque ad Pentecosten.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit in sǽcula sæculórum, allelúja, allelúja. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 24. b.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum,

in civitáte sanctificáta si-
liter requiévi, et in Jerú-
lem potéstas mea. Et ra-
cávi in pópulo honorificá-
, et in parte Dei mei hæ-
ditas illíus, et in plenitúdi-
sanctórum deténtio mea.
lleluja, allelúja.
Num. 17. Virga Jesse
ruit: Virgo Deum et hó-
nem génuit: pacem Deus
ddidit, in se reconcílians
a summis. Allelúja.
Luc. 1. Ave María, grá-
plena: Dóminus tecum:
nedícta tu in muliéribus.
lelúja.

Sequéntia sancti Evan-
élii secúndum Joánnem.
Joann. 19. e.

N illo témpore: Stabant
juxta crucem Jesu mater
is, et soror matris ejus
ría Cléophæ, et María
gdaléne. Cum vidísset
go Jesus matrem, et di-
pulum stantem, quem di-
ébat, dicit matri suæ: Mú-
r ecce fílius tuus. Deinde
cit discípulo: Ecce mater
a. Et ex illa hora accépit
m discípulus in sua.

Offertorium. Beáta es, Vir-
María, quæ ómnium por-
sti Creatórem: genuísti
i te fecit, et in ætérnum
rmanes Virgo, allelúja.

Secreta.

ua, Dómine, propitiatió-
ne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium, allelúja.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dñm.

A Pentecoste
usque ad Adventum.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit in sǽcula sæculórum. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére: et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 24. b.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María, quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja.

℣. Post partum Virgo invioláta permansisti: Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. d.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas: extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At ille dixit: Quinímo beáti, qui aúdiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Offertorium. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, ad perpétuam, atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem, et pacem. Per Dóminum.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis nos ubíque prótegi; in cujus veneratióne, hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dñm.

℥ In Missis votivis beatæ Mariæ secunda Oratio dicitur de Officio illius diei, et tertia de Spiritu sancto: sed in Sabbato, quando de ea factum est Officium, secunda Oratio erit de Spiritu sancto, tertia Ecclésiæ tuæ, vel pro Papa.

De Spiritu sancto. Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

ecut. Ecclesiæ.
ratio.
uæ, quæsumus
preces placá-
ut, destrúctis
ıs et erróribus
ecúra tibi sér-
:. Per Dñm.

apa. Oratio.
nium fidélium
t rector, fámu-
quem pastórem
e præésse vo-
ius réspice: da
s, verbo et ex-
ıs præest, pro-
d vitam, una
bi crédito, per-
ɔitérnam. Per
strum.

itu sancto.
creta.
ɪuǽsumus Dó-
obláta sanctí-
a nostra sancti
ustratióne e-

ecut. Ecclesiæ.
creta.
s, Dómine, tuis
serviéntes: ut
inhæréntes, et
famulémur, et
Dóminum.

pa. Secreta.
ǽsumus Dómi-
íre munéribus:
tuum N. quem
pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dóminum nostrum.

De Spiritu sancto.
Postcommunio.

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infúsio: et sui roris íntima aspersióne fœcúndet.

Contra persecut. Ecclesiæ.
Postcommunio.

Quǽsumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa. Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Missæ votivæ
pro diversis rebus,

quæ dici possunt quacumque die, nisi fuerit Dominica, vel Officium duplex: sed tamen passim non dicantur, nisi urgenti de causa, ut supra dictum est de aliis Missis votivis.

Missa pro eligendo Summo Pontifice,
Sede vacante.

Dicitur de Spiritu sancto, vel ut sequitur.

Introitus. 1. Reg. 2.

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum, et ánimam meam fáciet: et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Súpplici, Dómine, humilitáte depóscimus: ut sacrosánctæ Románæ Ecclésiæ concédat Pontíficem illum tua imménsa píetas, qui et pio in nos stúdio semper tibi plácitus, et tuo pópulo pro salúbri regímine sit assídue ad glóriam tui nóminis reveréndus. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 4. d. et 5.

Fratres: Adeámus cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam consequámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. *Omnis* namque póntifex ex *homínibus* assúmptus, pro *homínibus* constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona, et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte, et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit, ut póntifex fíeret, sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia.

Graduale. Levit. 21. Póntifex sacérdos magnus inter fratres suos, super cujus caput fusum est unctiónis óleum, et cujus manus in sacerdótio consecrátæ sunt, vestitúsque est sanctis véstibus: débuit per ómnia frátribus similári. ℣. Hebr. 2. Ut miséricors fíeret, et fidélis póntifex ad Deum: ut repropitiáret delicta pópuli.

[A]llelúja.
[℣]. Sacérdos sit
[...]t et ego sanctus
[...]us qui sanctífico
[...]a.
[...]uagesimam, o-
[...]ía, et Versu se-
[...]ur:
Ps. 131. Surge,
réquiem tuam:
sanctificatiónis
[sac]erdótes tui in-
[...]ítiam, et sancti
[...]t. ℣. Propter
[...]m tuum, non
[...]em Christi tui.
[P]aschali omitti-
[...]e, et ejus loco

[A]llelúja.
[℣]. Sacérdos sit
[...]t et ego sanctus
[...]s qui sanctífico
[...]a.
[℣]. Ego sum pa-
[...]t cognósco oves
[c]ognóscunt me
[...]ja.
[...]a sancti Evan-
[...]dum Joánnem.
[Joa]n. 14. b.
[...]pore: Dixit Je-
[...]ulis suis: Si di-
[ma]ndáta mea ser-
[...]rogábo Patrem,
[...]ráclitum dabit
[...]neat vobíscum
Spíritum veri-
mundus non
[...]ere, quia non
videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum; quia apud vos manébit, et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum; et mundus me jam non videt. Vos autem vidétis me, quia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos cognoscétis quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis. Qui habet mandáta mea, et servat ea: ille est, qui díligit me. Qui autem díligit me, diligétur a Patre meo; et ego díligam eum, et manifestábo ei meípsum.

Offertorium. 3. Esdræ 5. Non participéntur sancta, donec exsúrgat póntifex in ostensiónem, et veritátem.

Secreta.

Tuæ nobis, Dómine abundántia pietátis indúlgeat: ut per sacra múnera, quæ tibi reveréntur offérimus, gratum majestáti tuæ Pontíficem sanctæ matris Ecclésiæ regímini præésse gaudeámus. Per Dñm.

Communio. Exodi 29. Veste sancta utétur póntifex, qui fúerit constitútus, et ingrediétur tabernáculum testimónii, ut minístret in sanctuário.

Postcommunio.

Pretiósi córporis et sánguinis tui nos, Dómine,

sacraménto reféctos, mirífica tuæ majestátis grátia de illíus summi Pontíficis concessióne lætíficet: qui et plebem tuam virtútibus ínstruat, et fidélium mentes spirituálium arómatum odóre perfúndat: Qui vivis et regnas.

℣ In die Creationis et Coronationis Papæ, et ejusdem diei Anniversario, dicitur Missa ut in Cathedra B. Petri, die xviii. Januarii, cum Orat. Deus ómnium fidélium. omissis Orationibus Ss. Petri et Pauli: et dicitur Credo.

In Anniversario Electionis seu Consecrationis Episcopi.

Introitus. Ps. 131.

Sacerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum, non avértas fáciem Christi tui. Ps. ibid. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem ecclésiæ N. præésse voluísti, propitius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et *exémplo*, quibus præést, *profícere*; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebrǽos.
Hebr. 5.

Fratres: Omnis póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum: ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis: qui condolére possit iis, qui ignórant, et errant: quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte: et proptérea debet, quemádmodum pro pópulo, ita étiam et pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aaron.

Graduale. Ps. 131. Sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. ℣. Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.

℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja. ℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 13. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vidéte, vigiláte, et oráte: nescítis enim quando tempus sit. Sicut homo, qui péregre proféctus relíquit domum suam, et dedit servis suis potestátem cujúsque óperis, et janitóri præcépit, ut vígilet. Vigiláte ergo (nescítis enim quando dóminus domus véniat: sero, an média nocte, an galli cantu, an mane) ne, cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes. Quod autem vobis dico, ómnibus dico: Vigiláte. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem ecclésiæ N. præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

Comúnio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem ecclésiæ N. præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum.

Missa ad tollendum schisma.

Introitus. Ps. 105.

SAlvos nos fac, Dómine Deus noster, et cóngrega nos de natiónibus: ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. Ps. ib. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui erráta córrigis, et dispérsa cóngregas, et congregáta consérvas: quǽsumus, super pópulum christiánum tuæ uniónis grátiam cleménter infúnde; ut, divisióne rejécta, vero pastóri Ecclésiæ tuæ se úniens, tibi digne váleat famulári. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Ephes. 4.

Fratres: Obsecro vos, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus spíritus, sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus, et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis. Unicuíque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi: donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in virum perféctum, in mensú*ram* ætátis plenitúdinis Chri*sti:* ut jam non simus pár*vuli* fluctuántes, et circumferámur omni vento doctrínæ in nequítia hóminum, in astútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, crescámus in illo per ómnia, qui est caput Christus: ex quo totum corpus compáctum et connéxum per omnem junctúram subministratiónis, secúndum operatiónem in mensúram uniuscujúsque membri, augméntum córporis facit in ædificatiónem sui in caritáte. Hoc ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem non ita didicístis Christum: si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis, sicut est véritas in Christo Jesu Dómino nostro.

Graduale. Ps. 121. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: et abundántia diligéntibus te. ℣. Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 147. Lauda, Jerúsa-

em, Dóminum: lauda De-
m tuum, Sion. Allelúja.

Post Septuagesimam, o-
issis Allelúja, et Versu se-
uenti, dicitur:

Tractus. Ps. 75. Notus in
udǽa Deus, in Israël ma-
num nomen ejus. ℣. Et fa-
tus est in pace locus ejus,
t habitátio ejus in Sion.
. Ibi confrégit poténtias
rcuum, scutum, gládium,
t bellum.

Tempore Paschali omitti-
ır Graduale, et ejus loco
icitur:

Allelúja, allelúja.
. Ps. 147. Lauda, Jerúsa-
em, Dóminum: lauda De-
m tuum, Sion. Allelúja.
. Qui pósuit fines tuos pa-
em, et ádipe fruménti sá-
iat te. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evan-
gélii secúndum Joánnem.
Joann. 17. b.

IN illo témpore: Sublevá-
tis Jesus óculis in cœlum,
lixit: Pater sancte, serva
os in nómine tuo, quos de-
lísti mihi: ut sint unum,
icut et nos. Cum essem
um eis, ego servábam eos
n nómine tuo. Quos dedísti
nihi, custodívi: et nemo ex
is périit, nisi fílius perdi-
iónis, ut Scriptúra impleá-
ur. Nunc autem ad te vé-
io: et hæc loquor in mun-
lo, ut hábeant gaúdium meum implétum in semet-ípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum, ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me: ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint: ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum.

Offertorium. Rom. 15. Det vobis Deus idípsum sápere in altérutrum: ut unánimes uno ore honorificétis Deum nostrum.

Secreta.

Múnera hæc pro unióne pópuli christiáni tibi, Dómine, obláta sanctífica: per quæ unitátis et pacis in

Ecclésia tua nobis dona concédas. Per Dóminum.

Comunio. 1. Cor. 10. Unus panis, et unum corpus multi sumus, omnes qui de uno pane, et de uno cálice participámus.

Postcommunio.

Hæc tua, Dómine, sumpta sacra commúnio: sicut fidélium in te uniónem præsignat; sic in tua Ecclésia unitátis, quǽsumus, operétur efféctum. Per Dóminum nostrum.

Missa pro quacumque necessitate.

Introitus.

Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Dóminus in perpétuum.

Ps. 77. Atténdite, pópule meus, legem meam: inclináte aurem vestram in verba oris mei.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Ineffábilem misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas; et a pœnis, quas pro his merémur, erípias. Per Dóminum nostrum.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.

Jerem. 14.

Si iniquitátes nostræ respónderint nobis: Dómine, fac propter nomen tuum, quóniam multæ sunt aversiónes nostræ: tibi peccávimus. Exspectátio Israël, salvátor ejus in témpore tribulatiónis. Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 43. Liberásti nos, Dómine, ex affligéntibus nos, et eos qui nos odérunt, confudísti. ℣. In Deo laudábimur tota die: et in nómine tuo confitébimur in sǽcula.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris: ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? Allel.

Post Septuagesimam, ~~omissis~~ Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 24. De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. ℣. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei. ℣. Etenim univérsi, qui te exspéctant, non

ındéntur: confundán-
mnes faciéntes vana.

npore Paschali omitti-
raduale, et ejus loco
ır:

elúja, allelúja.

's. 78. Propítius esto,
ne, peccátis nostris:
uando dicant gentes:
st Deus eórum? Alle-

s. 30. Exsultábo et læ-
in misericórdia tua,
iam respexísti humili-
ı meam: salvásti de
sitátibus ánimam me-
Allelúja.

equéntia sancti Evan-
i secúndum Marcum.
Marc. 11. c.

llo témpore: Dixit Je-
s discípulis suis: Ha-
fidem Dei. Amen dico
, quia quicúmque dí-
huic monti: Tóllere,
ttere in mare, et non
áverit in corde suo,
credíderit quia quod-
ue díxerit, fiat, fiet ei.
térea dico vobis: O-
quæcúmque orántes
s, crédite quia accipié-
t evénient vobis. Et
stábitis ad orándum,
tite, si quid habétis ad-
ıs áliquem: ut et Pater
r, qui in cœlis est, di-
t vobis peccáta vestra.
si vos non dimiséri-
ıec Pater vester, qui in cœlis est, dimíttet vobis peccáta vestra.

Offertorium. Ps. 137. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, Dómine: et super iram inimicórum meórum exténdes manum tuam, et salvum me fáciet déxtera tua.

Secreta.

Puríficet nos, Dómine quǽsumus, múneris præséntis oblátio: et dignos sacra participatióne perfíciat. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 118. Meménto verbi tui servo tuo, Dómine, in quo mihi spem dedísti: hæc me consoláta est in humilitáte mea.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus Dómine: ut terrénis afféctibus expiáti, ad supérni plenitúdinem sacraménti, cujus libávimus sancta, tendámus. Per Dóminum.

Missa pro remissione peccatorum.

Introitus. Sap. 11.

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum, quæ fecísti: dissímulans peccáta hóminum propter pœniténtiam, et parcens illis: quia tu es Dóminus Deus noster.

Ps. 56. Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confídit ánima mea. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi, quǽsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános. Rom. 7. d.

Fratres: Condeléctor legi Dei secúndum interiórem hóminem: vídeo autem áliam legem in membris meis, repugnántem legi mentis meæ, et captivántem me in lege peccáti, quæ est in membris meis. Infélix ego homo, quis me liberábit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum.

Graduale. Ps. 78. Propítius esto, Dómine, peccátis nostris, ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 7. Deus judex justus, fortis et pátiens: numquid irascétur per singulos dies? Allelúja.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dic.:

Tractus. Ps. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiónem servi tui. ℣. Si iniquitátes observáveris, Dómine: Dómine, quis sustinébit? ℣. Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 7. Deus judex justus, fortis et pátiens: numquid irascétur per síngulos dies? Allelúja. ℣. Ps. 50. Audítui meo dabis gaúdium, et lætítiam: et exsul ábunt ossa humiliáta. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Pétite, et dábitur vobis: quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem: numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: numquid pórriget illi scorpiónem? Si

sitis mali, no-
a dare fíliis ve-
magis Pater
lo dabit spíri-
eténtibus se?
n. Ps. 101. Dó-
oratiónem me-
or meus ad te

creta.
i, Dómine, pla-
et laudis offé-
delícta nostra
sólvas, et nu-
tu dírigas. Per
strum.
Luc. 11. Pé-
iétis: quǽrite,
: pulsáte, et
is. Omnis enim
ccipit: et qui
nit: et pulsánti

mmunio.
is, ætérne Sal-
t percipiéntes
véniam pecca-
eps peccáta vi-
Dóminum.

issa
dam gratiam
noriendi.
roitus. Ps. 12.
ámina óculos
os, ne umquam
dórmiã in mor-
ne quando di-
meus: Prævá-
eum.

Ps. ibid. Usquequo, Dómine, oblivíscéris me in finem? úsquequo avértis fáciem tuam a me? ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui humáno géneri et salútis remédia, et vitæ ætérnæ múnera contulísti: réspice propítius nos fámulos tuos, et ánimas réfove, quas creásti; ut in hora éxitus eárum, absque peccáti mácula tibi Creatóri suo per manus sanctórum Angelórum repræsentári mereántur. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Romános.
Rom. 14. b.

Fratres: Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit, ut et mortuórum, et vivórum dominétur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? Omnes enim stábimus ante tribúnal Christi. Scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: et omnis lingua confitébitur

Deo. Itaque unusquísque nostrum pro se ratiónem reddet Deo.

Graduale. Ps. 22. Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala: quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 30. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me, et éripe me: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 24. De necessitátibus meis éripe me, Dómine: vide humilitátem meam, et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea. ℣. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei.

℣. Etenim univérsi, qui te exspéctant, non confundéntur: confundántur omnes faciéntes vana.

Temp. Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 113. In éxitu Israël de Ægýpto, domus Jacob de pópulo bárbaro. Allelúja.

℣. Ps. 107. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: cantábo, et psallam tibi, glória mea. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 21. g.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite vobis, ne forte graveńtur corda vestra in crápula, et ebrietáte, et curis hujus vitæ: et supervéniat in vos repentína dies illa: tamquam láqueus enim supervéniet in omnes, qui sedent super fáciem omnis terræ. Vigiláte ítaque, omni témpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis.

Offertorium. Ps. 30. In te sperávi, Dómine; dixi: Tu es Deus meus, in mánibus tuis témpora mea.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, hóstiam, quam tibi offérimus pro extrémo vitæ nostræ, et concéde: ut per eam univérsa nostra purgéntur delícta; ut qui tuæ dispositiónis flagéllis in hac vita attérimur, in futúra réquiem consequámur ætérnam. Per Dóminum.

Communio. Ps. 70. Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus: Deus, docuísti me a juventúte mea: et us-

néctam et sénium,
derelínquas me.

stcommunio.
nus cleméntiam tu-
omnípotens Deus,
ujus virtútem sa-
nos fámulos tuos
confirmáre digné-
n hora mortis no-
præváleat contra
rsárius; sed cum
tuis tránsitum ha-
reámur ad vitam.
inum.

contra paganos.

Introitus. Ps. 43.
Xsúrge, quare ob-
dórmis, Dómine?
exsúrge, et ne re-
péllas in finem:
ciem tuam avértis?
ris tribulatiónem
adhæsit in terra
oster: exsúrge Dó-
juva nos, et líbera
ibid. Deus, aúri-
ris audívimus: pa-
ri annuntiavérunt

a Patri.

Oratio.
tens sempitérne
, in cujus manu
ium potestátes, et
jura regnórum: ré-
auxílium Christia-
ut gentes paganó-
rum, quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Esther.
Esth. 13. c.

IN diébus illis: Orávit Mardochǽus ad Dóminum, dicens: Dómine, Dómine Rex omnípotens, in ditióne enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti, si decréveris salváre Israël. Tu fecísti cœlum et terram, et quidquid cœli ámbitu continétur. Dóminus ómnium es, nec est qui resístat majestáti tuæ. Et nunc, Dómine Rex Deus Abraham, miserére pópuli tui, quia volunt nos inimíci nostri pérdere, et hæreditátem tuam delére. Ne despícias partem tuam, quam redemísti tibi de Ægýpto. Exaúdi deprecatiónem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo, et convérte luctum nostrum in gaúdium, et vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium, Dómine Deus noster.

Graduale. Ps. 82. Sciant gentes, quóniam nomen tibi Deus: tu solus Altíssimus super omnem terram.

℣. Deus meus, pone illos ut rotam, et sicut stípulam ante fáciem venti.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 79. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut salvos fácias nos. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 78. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.
℣. Ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eórum? et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.
℣. Víndica sánguinem servórum tuórum, qui effúsus est: intret in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 79. Excita, Dómine, poténtiam tuam, et veni: ut salvos fácias nos. Allelúja.
℣. Ibid. Deus virtútum convértere, réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam istam: et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 11.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes, quóniam amícus meus venit de via ad me, et non hábeo, quod ponam ante illum: et ille deíntus respóndens, dicat: Noli mihi moléstus esse, jam óstium clausum est, et púeri mei mecum sunt in cubíli, non possum súrgere, et dare tibi. Et si ille perseveráverit pulsans: dico vobis, et si non dabit illi surgens eo quod amícus ejus sit, propter improbitátem tamen ejus surget, et dabit illi quotquot habet necessários. Et ego dico vobis: Pétite, et dábitur vobis: quǽrite, et inveniétis: pulsáte, et aperiétur vobis. Omnis enim qui petit, áccipit: et qui quærit, ínvenit: et pulsánti aperiétur. Quis autem ex vobis patrem petit panem: numquid lápidem dabit illi? Aut piscem: numquid pro pisce serpéntem dabit illi? Aut si petíerit ovum: numquid pórriget illi scorpiónem? Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data dare fíliis vestris: quanto magis Pater vester de cœlo dabit spíritum bonum peténtibus se?

Offertorium. Ps. 17. Pópulum húmilem salvum fácies: et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus præter te, Dómine?

Secreta.

:rifícium, Dómine, quod mmolámus, inténde: ut ugnatóres tuos ab omni s paganórum nequítia, tuæ protectiónis secue constítuas. Per Dóım nostrum.

mmunio. Ps. 118. In sari tuo ánima mea, et in um tuum sperávi: quanícies de persequéntibus udícium? Iníqui persesunt me, ádjuva me, ine Deus meus.

Postcommunio.

otéctor noster áspice Deus: et propugnatóres a paganórum defénde culis; ut, omni perturne submóta, líberis tibi ibus deséviant. Per inum nostrum.

issa tempore belli.

Introitus. Ps. 24.

Eminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, et misericórdiæ tuæ, quæ o sunt: ne umquam ıtur nobis inimíci íbera nos, Deus Isómnibus angústiis Ps. ibid. Ad te, Dóávi ánimam meam: us, in te confído, éscam. Patri.

Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis, implorántibus misericórdiam tuam; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus. Per Dóminum.

Léctio Jeremíæ Prophétæ.
Jerem. 42.

In diébus illis: Accessérunt omnes príncipes bellatórum: dixerúntque ad Jeremíam prophétam: Ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum. Et factum est verbum Dómini ad Jeremíam. Vocavítque omnes príncipes bellatórum, et univérsum pópulum a mínimo usque ad magnum. Et dixit ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël, ad quem misístis me, ut prostérnerem preces vestras in conspéctu ejus: Si quiescéntes manséritis in terra hac, ædificábo vos, et non déstruam; plantábo, et non evéllam: jam enim placátus sum super malo, quod feci vobis. Nolíte timére a fácie regis Babylónis, quem vos pávidi formidátis; nolíte metúere eum, dicit Dóminus: quia vobíscum sum ego, ut salvos vos fáciam, et éruam de manu ejus. Et

dabo vobis misericórdias, et miserébor vestri, et habitáre vos fáciam in terra vestra: dicit Dóminus omnípotens.

Graduale. Ps. 76. Tu es Deus, qui facis mirabília solus: notam fecísti in géntibus virtútem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Israël et Joseph.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 58. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos: et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 58. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: et ab insurgéntibus in me líbera me. Allelúja.

℣. Ibid. Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: et exsultábo mane misericórdiam tuam. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 24.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis, quando hæc erunt? et quod signum advéntus tui, et consummatiónis sæculi? Et respóndens Jesus, dixit eis: Vidéte, ne quis vos sedúcat. Multi enim vénient in nómine meo, dicéntes: Ego sum Christus: et multos sedúcent. Auditúri enim estis prælia, et opiniónes præliórum. Vidéte ne turbémini. Opórtet enim hæc fieri, sed nondum est finis. Consúrget enim gens in gentem, et regnum in regnum, et erunt pestiléntiæ, et fames, et terræmótus per loca. Hæc autem ómnia, inítia sunt dolórum.

Offertorium. Ps. 17. Pópulum húmilem salvum fácies, Dómine, et óculos superbórum humiliábis: quóniam quis Deus præter te, Dómine?

Secreta.

'acrifícium, Dómine, quod
) immolámus, inténde pla-
tus: ut ab omni nos éruat
llórum nequítia, et in tuæ
otectiónis securitáte con-
tuat. Per Dóminum.

Communio. Ps. 30. Inclína
rem tuam: accélera, ut
ípias nos.

Postcommunio.

)eus, regnórum ómnium,
regúmque dominátor,
i nos et percutiéndo sa-
s, et ignoscéndo consér-
s: prætende nobis mise-
:órdiam tuam: ut tran-
illitáte pacis, tua pote-
ite serváta, ad remédia
rrectiónis utámur. Per
óminum nostrum.

Missa pro pace.

Introitus. Eccli. 36.

DA pacem, Dómine, sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles invenián-
r: exaúdi preces servi tui,
plebis tuæ Israël.
Ps. 121. Lætátus sum in
, quæ dicta sunt mihi: in
mum Dómini íbimus.
Glória Patri.

Oratio.

)eus, a quo sancta desi-
déria, recta consília, et
sta sunt ópera: da servis
s illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum.

Léctio libri Machabæórum. 2. Mach. 1.

Frátribus, qui sunt per Ægýptum, Judǽis, salútem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judǽi, et qui in regióne Judǽæ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob, servórum suórum fidélium: et det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem, corde magno, et ánimo voléntí. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem. Exaúdiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 121. Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: et abundántia diligéntibus te. ℣. Fiat pax in virtúte tua, et abundántia in túrribus tuis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 147. Lauda, Jerúsalem, Dóminum: lauda Deum tuum, Sion. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 75. Notus in Judǽa Deus, in Israël magnum nomen ejus.

℣. Et factus est in pace locus ejus, et habitátio ejus in Sion.

℣. Ibi confrégit poténtias árcuum, scutum, gládium, et bellum.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 147. Lauda, Jerúsalem, Dóminum: lauda Deum tuum, Sion. Allelúja.

℣. Qui pósuit fines tuos pacem, et ádipe fruménti sátiat te. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 20. e.

IN illo témpore: Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum: venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis: Pax vobis. Et cum hoc dixísset, osténdit eis manus, et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino. Dixit ergo eis íterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, et ego mitto vos. Hæc cum dixísset, insufflávit, et dixit eis: Accípite Spíritum sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis; et quorum retinuéritis, reténta sunt.

Offertorium. Ps. 134. Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia quæcúmque vóluit, fecit in cœlo et in terra.

Secreta.

Deus, qui credéntes in te pópulos nullis sinis cóncuti terróribus: dignáre preces et hóstias dicátæ tibi plebis suscípere; ut pax a tua pietáte concéssa, christianórum fines ab omni hoste fáciat esse secúros. Per Dóminum nostrum.

Communio. Joan. 14. Pacem relínquo vobis: pacem meam do vobis, dicit Dóminus.

Postcommunio.

Deus, auctor pacis et amátor, quem nosse, vívere, cui servíre, regnáre est: prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos; ut qui in defensióne tua confídimus, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Missa
ro vitanda mortalitate vel tempore pestilentiæ.

Introitus. 2. Reg. 24.

REcordáre, Dómine, testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset
ım manus tua, et non deso-
ẗur terra, et ne perdas o-
ınem ánimam vivéntem.
Ps. 79. Qui regis Israël,
ıténde: qui dedúcis, velut
vem, Joseph.
. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui non mortem, sed pœniténtiam desíeras peccatórum: pópulum
ıum ad te reverténtem pro-
ítius réspice; ut, dum tibi
evótus exsístit, iracúndiæ
ıæ flagélla ab eo clemén-
ɛr amóveas. Per Dñm.

Léctio libri Regum.
2. Reg. 24. c.

N diébus illis: Immísit Dóminus pestiléntiam in
sraël, de mane usque ad
ɛmpus constitútum, et mór-
ıi sunt ex pópulo, a Dan
sque ad Bersabée, septua-
ínta míllia virórum. Cum-
ue extendísset manum su-
m Angelus Dómini super
erúsalem, ut dispérderet
am, misértus est Dóminus
ıper afflictióne, et ait An-
elo percutiénti pópulum:
úfficit: nunc cóntine manum tuam. Erat autem Angelus Dómini juxta áream Aréuna Jebusǽi. Dixítque David ad Dóminum, cum vidísset Angelum cædéntem pópulum: Ego sum qui peccávi, ego iníque egi: isti, qui oves sunt, quid fecérunt? Vertátur, óbsecro, manus tua contra me, et contra domum patris mei. Venit autem Gad prophéta ad David in die illa, et dixit ei: Ascénde, et constítue altáre Dómino in área Aréuna Jebusǽi. Et ascéndit David juxta sermónem Gad, quem præcéperat ei Dóminus. Et ædificávit altáre Dómino, et óbtulit holocaústa et pacífica: et propitiátus est Dóminus terræ, et cohíbita est plaga ab Israël.

Graduale. Ps. 106. Misit Dóminus verbum suum, et sanávit eos: et erípuit eos de morte eórum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: et mirabília ejus fíliis hóminum.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 68. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 102. Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: ne-

que secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Ps. 78. Dómine, ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum: cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia paúperes facti sumus nimis. ℣. Adjuva nos, Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 68. Salvum me fac, Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. Allelúja.
℣. Zach. 8. Salvábo pópulum meum Israël in die malo, et ero eis in Deum, in veritáte et justítia. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 4. g.

In illo témpore: Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus: et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri: et dimísit illam. Et contínuo surgens, ministrábat illis. Cum autem sol occidísset, omnes qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos. Exíbant autem dæmónia a multis, clamántia, et dicéntia: Quia tu es Fílius Dei: et íncrepans non sinébat ea loqui, quia sciébant ipsum esse Christum. Facta autem die egréssus ibat in desértum locum, et turbæ requirébant eum, et venérunt usque ad ipsum: et detinébant illum ne discéderet ab eis. Quibus ille ait: Quia et áliis civitátibus opórtet me evangelizáre regnum Dei: quia ídeo missus sum. Et erat prædicans in synagógis Galilǽæ.

Offertorium. Num. 16. Stetit póntifex inter mórtuos et vivos, habens thuríbulum aúreum in manu sua: et ófferens incénsi sacrifícium, placávit iram Dei, et cessávit quassátio a Dómino.

Secreta.

Subvéniat nobis, quǽsumus Dómine, sacrifícii præséntis oblátio: quæ nos et ab erróribus univérsis poténter absólvat, et a totíus erípiat perditiónis incúrsu. Per Dóminum.

Communio. Luc. 6. Multitúdo languéntium, et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniébant ad eum: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes.

Postcommunio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: et pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líberum, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum. Per Dóminum.

Missa pro infirmis.

Introitus. Ps. 54.

Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exáudi me. Ps. ibid. Contristátus sum in exercitatióne mea: et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium: exaúdi nos pro fámulis tuis infírmis, pro quibus misericórdiæ tuæ implorámus auxílium; ut rédditа sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferant actiónes. Per Dóminum.

¶ Si fuerit pro uno tantum, dicatur semper in singulari.

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 5. c.

Caríssimi: Tristátur áliquis vestrum? oret. Æquo ánimo est? psallat. Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini: et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus: et si in peccátis sit, remitténtur ei. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini.

Graduale. Ps. 6. Miserére mihi, Dómine, quóniam infírmus sum: sana me, Dómine. ℣. Conturbáta sunt ómnia ossa mea: et ánima mea turbáta est valde.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 101. Dómine exaúdi oratiónem meam: et clamor meus ad te pervéniat. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 30. Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor: conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus. ℣. Quóniam defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus. ℣. Infirmáta est in paupertáte virtus mea: et ossa mea conturbáta sunt.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 101. Dómine exaúdi oratiónem meam: et clamor meus ad te pervéniat. Allel.

℣. Ps. 27. In Deo sperávit cor meum, et adjútus sum: et reflóruit caro mea, et ex voluntáte mea confitébor ei. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
Matth. 8.

IN illo témpore: Cum introísset Jesus Capharnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Aúdiens autem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cœlórum: fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres: ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Offertorium. Ps. 54. Exaúdi Deus oratiónem meam, et ne despéxeris deprecatiónem meam: inténde in me, et exaúdi me.

Secreta.

Deus, cujus nútibus vitæ nostræ moménta decúrrunt: súscipe preces et hóstias famulórum tuórum, pro quibus ægrotántibus misericórdiam tuam implorámus; ut, de quorum perículo metúimus, de eórum salúte lætémur. Per Dñm.

Communio. Ps. 30. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia: Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.

Postcommunio.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium: auxílii tui super infírmos fámulos tuos osténde virtútem; ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumes repræsentári mereántur. Per Dñm.

℥ Pro infirmo qui proximus est morti, dicuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui humáno generi et salútis remédia et vitæ ætérnæ múnera contulísti: réspice propítius

nulum tuum infirmitáte cór-
poris laborántem, et áni-
nam réfove, quam creásti;
t in hora éxitus illíus, abs-
ue peccáti mácula tibi
Creatóri suo per manus san-
ctórum Angelórum repræ-
entári mereátur. Per Dó-
minum nostrum.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, hóstiam, quam tibi offérimus pro fámulo tuo in extrémo vitæ constitúto: et concéde, ut per eam univérsa illíus purgéntur delícta; ut, qui tuæ dispositiónis flagéllis in hac vita attéritur, in futúra réquiem consequátur ætérnam. Per Dñm.

Postcommunio.

Quǽsumus cleméntiam tuam, omnípotens Deus, ut per hujus virtútem sacraménti fámulum tuum grátia tua confirmáre dignéris: ut in hora mortis ejus non prævάleat contra eum adversárius; sed cum Angelis tuis tránsitum habére mereátur ad vitam. Per Dóminum.

Missa pro peregrinantibus vel iter agentibus.

Introitus. Ps. 25.

...dime me, Dómi-
ne, et miserére
mei: pes enim me-
us stetit in via recta: in ecclésiis benedícam Dóminum. Ps. ibid. Júdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: et in Dómino sperans non infirmábor.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio. Per Dóminum.

Léctio libri Génesis.

Gen. 28. b.

In diébus illis: Egréssus Jacob de Bersabée, pergébat Haran. Cumque venísset ad quemdam locum, et vellet in eo requiéscere post solis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant, et suppónens cápiti suo, dormívit in eódem loco. Viditque in somnis Dóminum dicéntem sibi: Ego sum Dóminus Deus Abraham patris tui, et Deus Isaac: terram, in qua dormis, tibi dabo et sémini tuo. Eritque semen tuum quasi pulvis terræ: dilatáberis ad Occidéntem, et Oriéntem, et Septentriónem, et Merídiem; et benedicéntur in te, et in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero custos tuus

quocúmque perréxeris, et redúcam te in terram hanc; nec dimíttam nisi compléveró univérsa quæ dixi. Surgens ergo Jacob mane, tulit lápidem, quem supposúerat cápiti suo, et eréxit in títulum, fundens óleum désuper. Vovit étiam votum, dicens: Si fúerit Deus mecum, et custodíerit me in via, per quam ego ámbulo, et déderit mihi panem ad vescéndum, et vestiméntum ad induéndum, reversúsque fúero próspere ad domum patris mei: erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur Domus Dei: cunctorúmque, quæ déderis mihi, décimas ófferam tibi.

Graduale. Ps. 22. Si ámbulem in médio umbræ mortis, non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine. ℣. Virga tua, et báculus tuus, ipsa me consoláta sunt.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 118. Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: ut non dominétur mei omnis injustítia. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 90. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

℣. Super áspidem et basilíscum ambulábis, et conculcábis leónem et dracónem.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 118. Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: ut non dominétur mei omnis injustítia. Allelúja.

℣. Ps. 121. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes, prædicáte, dicéntes: Quia appropinquávit regnum cælórum. Infírmos curáte, mórtuos suscitáte, leprósos mundáte, dǽmones ejícite: gratis accepístis, gratis date. Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris: non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta, neque virgam; dignus enim est operárius cibo suo. In quamcúmque autem civitátem, aut castéllum intravéritis, interrogáte quis in ea di-

sit: et ibi manéte do- exeátis. Intrántes au- n domum, salutáte eam, ntes: Pax huic dómui. quidem fúerit domus ligna, véniet pax vestra r eam: si autem non it digna, pax vestra re- ṫur ad vos. Et qui- que non recéperit vos, ie audíerit sermónes ros: exeúntes foras de o, vel civitáte, excú- púlverem de pédibus ris.

fertorium. Ps. 16. Pér- gressus meos in sémitis ut non moveántur ve- a mea: inclína aurem mihi, et exaúdi verba : miríﬁca misericórdias , qui salvos facis spe- es in te, Dómine.

Secreta.

opitiáre, Dómine, sup- plicatiónibus nostris, et oblatiónes, quas tibi of- nus pro fámulis tuis, gnus assúme: ut viam um et præcedénte grá- ua dírigas, et subse- nte comitári dignéris; e actu atque incolumi- eórum, secúndum mi- córdiæ tuæ præsídia leámus. Per Dóminum rum.

mmunio. Ps. 118. Tu dásti mandáta tua cu- íri nimis: útinam diri- gántur viæ meæ, ad custo- diéndas justificatiónes tuas.

Postcommunio.

Tua, Dómine, sacraménta quæ súmpsimus, fámulos tuos in te sperántes custódiant: et contra omnes advérsos tueántur incúrsus. Per Dóminum.

Missa pro Sponso et Sponsa.

℥ Si benedictio Nuptiarum facienda sit die Dominica, vel alio die Festo, sive de præcepto, sive duplici primæ vel secundæ classis, dicatur Missa de Dominica, vel Festo, cum Glória in excélsis Deo. et Credo. si illa Missa id requirit, et cum commemoratione sequentis Missæ pro Sponso et Sponsa, et reliquis, quæ pro Communione, et complemento benedictionis in ea habentur. Si autem benedictio Nuptiarum facienda sit aliis diebus, etiamsi in iis occurrat Festum duplex majus vel minus, dicatur sequens Missa votiva.

Introitus. Tob. 7. et 8.

Deus Israël conjúngat vos: et ipse sit vobíscum, qui misértus est duóbus únicis: et nunc, Dómine, fac eos plénius benedícere te.

Ps. 127. Beáti omnes qui timent Dóminum: qui ámbulant in viis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Exaúdi nos, omnipotens et miséricors Deus: ut quod nostro ministrátur officio, tua benedictióne pótius impleátur. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 5. d.

Fratres: Mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino: quóniam vir caput est mulíeris: sicut Christus caput est Ecclésiæ: Ipse, salvátor córporis ejus. Sed sicut Ecclésia subjécta est Christo, ita et mulíeres viris suis in ómnibus. Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et seípsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret, mundans lavácro aquæ in verbo vitæ, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid hujúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta. Ita et viri debent dilígere uxóres suas, ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, seípsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit: sed nutrit, et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam: quia membra sumus córporis ejus, de carne ejus, et de óssibus ejus. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, et in Ecclésia. Verúmtamen et vos singuli, unusquísque uxórem suam, sicut seípsum díligat: uxor autem tímeat virum suum.

Graduale. Ps. 127. Uxor tua sicut vitis abúndans in latéribus domus tuæ. ℣. Filii tui sicut novéllæ olivárum in circúitu mensæ tuæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 19. Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto: et de Sion tueátur vos. Allel.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 127. Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

℣. Benedícat tibi Dóminus ex Sion: et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ. ℣. Et vídeas fílios filiórum tuórum: pax super Israël.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 19. Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto: et de Sion tueátur vos. Allelúja.

. Ps. 133. Benedícat vo-
s Dóminus ex Sion: qui
cit cœlum et terram. Allel.

Sequéntia sancti Evan-
élii secúndum Matthǽum.
Matth. 19.

N illo témpore: Accessé-
runt ad Jesum pharisǽi
ntántes eum, et dicéntes:
i licet hómini dimíttere
xórem suam, quacúmque
x causa? Qui respóndens,
it eis: Non legístis, quia
ui fecit hóminem ab inítio,
násculum et féminam fecit
os? et dixit: Propter hoc
imíttet homo patrem, et
natrem, et adhærébit uxóri
uæ, et erunt duo in carne
na. Itaque jam non sunt
luo, sed una caro. Quod
rgo Deus conjúnxit, homo
on séparet.

Offertorium. Ps. 30. In te
perávi, Dómine: dixi: Tu
s Deus meus: in mánibus
uis témpora mea.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómi-
ne, pro sacra connúbii
ege munus oblátum: et cu-
us largítor es óperis, esto
lispósitor Per Dóminum.

℣ Dicto Pater noster. Sacer-
los antequam dicat Líbera
os, quǽsumus Dómine. stans
n cornu Epistolæ versus Spon-
um et Sponsam ante Altare
enuflexos, dicit super eos se-
uentes Orationes.

Orémus. Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assíste: ut quod te auctóre júngitur, te auxiliánte servétur. Per Dóminum nostrum.

Orémus.

Deus, qui potestáte virtútis tuæ de níhilo cuncta fecísti: qui dispósitis univérsitátis exórdiis, hómini ad imáginem Dei facto, ídeo inseparábile mulíeris adjutórium condidísti, ut femíneo córpori de viríli dares carne princípium, docens quod ex uno placuísset instítui, numquam licére disjúngi: Deus, qui tam excelléntì mystério conjugálem cópulam consecrásti, ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum præsignáres in fœ́dere nuptiárum: Deus, per quem múlier júngitur viro, et societas principáliter ordináta, ea benedictióne donátur, quæ sola nec per originális peccáti pœnam, nec per dilúvii est abláta senténtiam: réspice propítius super hanc fámulam tuam, quæ maritáli jungénda consórtio, tua se éxpetit protectióne muníri: sit in ea jugum dilectiónis, et pacis: fidélis et casta nubat in

Christo, imitatríxque sanctárum permáneat feminárum: sit amábilis viro suo, ut Rachel: sápiens, ut Rebécca: longǽva et fidélis, ut Sara: nihil in ea ex áctibus suis ille auctor prævaricatiónis usúrpet: nexa fídei, mandatísque permáneat: uni thoro juncta, contáctus illícitos fúgiat: múniat infirmitátem suam róbore disciplínæ: sit verecúndia gravis, pudóre venerábilis, doctrínis cœléstibus erudíta: sit fœcúnda in sóbole, sit probáta et ínnocens: et ad beatórum réquiem, atque ad cœléstia regna pervéniat: et vídeant ambo fílios filiórum suórum, usque in tértiam et quartam generatiónem, et ad optátam pervéniant senectútem. Per eúmdem Dóminum nostrum.

℣ Tunc Sacerdos reversus ad medium Altaris dicat Líbera nos, quǽsumus Dómine, et reliqua more solito: et postquam sumpserit Sanguinem, communicet Sponsos: et prosequatur Missam.

Communio. Ps. 127. Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum: et vídeas fílios filiórum tuórum: pax super Israël.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnipotens Deus: institúta providéntiæ tuæ pio favóre comitáre: ut quos legítima societáte connéctis, longǽva pace custódias. Per Dñm.

℣ Dicto Benedicámus Dómino, vel si Missæ illius fiat conveniat, Ite missa est, Sacerdos antequam populo benedicat, conversus ad Sponsum et Sponsam, dicat:

Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob sit vobíscum: et ipse adímpleat benedictiónem suam in vobis: ut videátis fílios filiórum vestrórum usque ad tértiam et quartam generatiónem, et póstea vitam ætérnam habeátis sine fine: adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣ Moneat eos Sacerdos sermone gravi, ut sibi invicem servent fidem: orationis tempore, et præsertim jejuniorum ac solemnitatum, casti maneant: et vir uxorem, atque uxor virum diligat: et in timore Dei permaneant. Postea eos aspergat aqua benedicta, et dicto Pláceat tibi, sancta Trínitas, det benedictionem: et legat, ut solitum est, Evang. S. Joannis, In princípio erat Verbum.

ORATIONES DIVERSÆ

cendæ in Missa ad libitum Sacerdotis, cum iis quæ in propriis Missis assignantur, quando non est Festum duplex.

Ad poscenda suffragia Sanctorum. Oratio.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus: ut intercéssio sanctæ Dei Genitrícis Maríæ, sanctorúm-
ıe ómnium Apostolórum,
ártyrum, Confessórum, at-
ıe Vírginum, et ómnium
ectórum tuórum, nos ubí-
ıe lætíficet; ut dum eórum
érita recólimus, patrocí-
a sentiámus. Per eúmdem
óminum nostrum.

Secreta.

blátis, Dómine, placáre
munéribus: et, interce-
nte beáta María semper
írgine, cum ómnibus San-
is tuis, a cunctis nos de-
nde perículis. Per Dñm.

Postcommunio.

úmpsimus, Dómine, beá-
tæ Maríæ semper Vírgi-
s, et ómnium sanctórum
órum memóriam recolén-
s, sacraménta cœléstia:
æsta, quǽsumus; ut quod
mporáliter gérimus, ætér-
s gaúdiis consequámur.
er Dóminum.

Alia Oratio ut supra.

Oratio.

cunctis nos, quǽsumus
Dómine, mentis et córporis defénde perículis: et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In hac Oratione nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ præponuntur sancto Joseph.

Secreta.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster; ut, per hujus sacraménti virtútem, a cunctis nos mentis et córporis hóstibus tueáris; grátiam tríbuens in præsénti, et glóriam in futúro. Per Dñm.

Postcommunio.

Mundet et múniat nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti munus oblátum: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis; a cunctis nos reddat et perversitáti-

bus expiátos, et adversitátibus expedítos. Per eúmdem Dóminum nostrum.

3. Pro omni gradu Ecclesiæ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exaúdi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum.

Secreta.

Da fámulis tuis, Dómine, indulgéntiam peccatórum, consolatiónem vitæ, gubernatiónem perpétuam: ut tibi serviéntes, ad tuam júgiter misericórdiam pervenire mereántur. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Líbera, quǽsumus Dómine, a peccátis et hóstibus fámulos tuos, tibi supplicántes: ut in sancta conversatióne vivéntes, nullis afficiántur advérsis. Per Dóminum nostrum.

4. Pro Papa. Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice: da ei, quǽsumus, verbo et exémplo, quibus præest, profícere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dñm.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, assídua protectióne gubérna. Per Dñm.

Postcommunio.

Hæc nos, quǽsumus Dómine, divíni sacraménti percéptio prótegat: et fámulum tuum N. quem pastórem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti; una cum commísso sibi grege, salvet semper et múniat. Per Dñm.

5. Pro Imperatore. Oratio.

Deus, regnórum ómnium, et christiáni máxime protéctor impérii: da servo tuo imperatóri nostro N. triúmphum virtútis tuæ sciénter excólere; ut qui tua institutióne est princeps, tuo sit semper múnere potens. Per Dóminum.

Si non est coronatus, dicatur: elécto imperatóri.

Secreta.

Súscipe, Dómine, preces et hóstias Ecclésiæ tuæ, pro salúte fámuli tui supplicántis: et in protectióne fidélium populórum, antíqua bráchii tui operáre mirácula; ut, superátis pacis inimícis, secúra tibi servíat

ristiána libértas. Per Dó-
num nostrum.

Postcommunio.

eus, qui ad prædicán-
dum ætérni regis Evan-
lium, Románum impé-
m præparásti: præténde
nulo tuo imperatóri no-
o N. arma cœléstia; ut
x ecclesiárum nulla tur-
tur tempestáte bellórum.
r Dóminum.

Pro Rege. Oratio.

uæsumus, omnípotens
Deus: ut fámulus tuus
rex noster, qui tua mise-
ióne suscépit regni gu-
rnácula, virtútum étiam
nium percípiat incremén-
; quibus decénter ornátus,
vitiórum monstra devi-
re, et ad te, qui via, véri-
, et vita es, gratiósus vá-
at perveníre. Per Dñm.

Secreta.

únera, Dómine quǽsu-
mus, obláta sanctífica;
et nobis Unigéniti tui
rpus et sanguis fiant; et
gi nostro ad obtinéndam
imæ, corporísque salú-
m, et peragéndum injún-
um offícium, te largiénte,
quequáque profíciant.
r eúmdem Dóminum no-
um.

Postcommunio.

æc, Dómine, oblátio sa-
lutáris fámulum tuum
regem nostrum ab ómni-
bus tueátur advérsis: quá-
tenus et ecclesiásticæ pacis
obtíneat tranquillitátem; et
post hujus témporis decúr-
sum, ad ætérnam pervéniat
hæreditátem. Per Dñm.

7. Pro Prælatis, et Congregationibus eis commissis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus: præténde super fámulos tuos, et super congregatiónes illis commíssas, spíritum grátiæ salutáris; et, ut in veritáte tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuæ benedictiónis infúnde. Per Dñm.

Secreta.

Hóstias, Dómine, famulórum tuórum placátus inténde: et quas in honórem nóminis tui devóta mente pro eis celebrámus, profícere sibi séntiant ad medélam. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quos cœlésti récreas múnere, perpétuo, Dómine, comitáre præsídio: et quos fovére non désinis, dignos fíeri sempitérna redemptióne concéde. Per Dóminum.

8. Pro congregatione et familia. Oratio.

Defénde, quǽsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte

famíliam: et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Dóminum.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus, omnípotens Deus, oblatiónem nostræ devotiónis: et per virtútem hujus sacraménti, fámulos tuos a cunctis adversitátibus prótege. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sumptis redemptiónis nostræ munéribus: præsta, quǽsumus miséricors Deus; eórum nobis celebratióne, tuæ protectiónis contra omnes adversitátes subsídium. Per Dóminum.

9. Pro concordia in congregatione servanda. Oratio.

Deus largítor pacis, et amátor caritátis: da fámulis tuis veram cum tua voluntáte concórdiam; ut ab ómnibus, quæ nos pulsant, tentatiónibus liberémur. Per Dóminum.

Secreta.

His sacrifíciis, Dómine quǽsumus, concéde placátus: ut qui própriis orámus absólvi delíctis, non gravémur extérnis. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde: ut, quos uno pane cœlésti satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

10. Contra persecutores Ecclesiæ. Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quǽsumus Dómine, preces placátus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divínis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus Dómine Deus noster: ut, quos divína tríbuis participatióne gaudére, humánis non sinas subjacére perículis. Per Dóminum nostrum.

11. Contra persecutores et male agentes. Oratio.

Hóstium nostrórum, quǽsumus Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum.

Secreta.

Hujus, Dómine, virtúte mystérii, et a própriis mundémur occúltis, et ab inimicórum liberémur insídiis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Protéctor noster áspice Deus, et ab inimicórum nos defénde perículis: ut

omni perturbatióne submóta, líberis tibi méntibus serviámus. Per Dóminum.

12. Pro quacumque necessitate. Oratio.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Secreta.

Da, miséricors Deus: ut hæc salutáris oblátio et a própriis nos reátibus indesinénter expédiat, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut quæ in tui commemoratiónem nos fácere præcepisti, in nostræ profíciant infirmitátis auxílium: Qui vivis et regnas.

13. Pro quacumque tribulatione. Oratio.

Ne despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem: sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus. Per Dóminum.

Secreta.

Súscipe, Dómine, propítius hóstias, *quibus et te placári voluísti*, et nobis salútem poténti pietáte restítui. Per Dóminum.

Postcommunio.

Tribulatiónem nostram, quǽsumus Dómine, propítius réspice: et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte. Per Dóminum nostrum.

14. Tempore famis. Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, piæ supplicatiónis effécium, et famem propitiátus avérte: ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, qui humáni géneris utrámque substántiam, præséntium múnerum et aliménto végetas, et rénovas sacraménto: tríbue, quǽsumus; ut eórum et corpóribus nostris subsídium non desit, et méntibus. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Gubérna, quǽsumus Dómine, temporálibus aliméntis: quos dignáris ætérnis informáre mystériis. Per Dóminum nostrum.

15. Tempore terræmotus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui réspicis terram, et facis eam trémere:

parce metuéntibus, propitiáre supplícibus; ut, cujus iram, terræ fundaménta concutiéntem expávimus, cleméntiam contritiónes ejus sanántem júgiter sentiámus. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, qui fundásti terram super stabilitátem suam, súscipe oblatiónes et preces pópuli tui: ac treméntis terræ perículis pénitus amótis, divínæ tuæ iracúndiæ terróres, in humánæ salútis remédia convérte; ut qui de terra sunt, et in terram reverténtur, gaúdeant se fíeri sancta conversatióne cœléstes. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Tuére nos, Dómine quǽsumus, tua sancta suméntes: et terram, quam vídimus nostris iniquitátibus treméntem, supérno múnere firma; ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum.

16. Ad petendam pluviam.

Oratio.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus: plúviam nobis tríbue congruéntem; ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus. Per Dóminum.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et opportúnum nobis tríbue plúviæ sufficiéntis auxílium. Per Dóminum.

Postcommunio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, plúviam salutárem: et áridam terræ fáciem fluéntis cœléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum.

17. Ad postulandam serenitatem. Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exaúdi: et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus; ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte cleméntiam sentiámus. Per Dóminum.

Secreta.

Prævéniat nos, quǽsumus Dómine, grátia tua semper, et subsequátur: et has oblatiónes, quas pro peccátis nostris nómini tuo consecrándas deférimus, benígnus assúme; ut per intercessiónem sanctórum tuórum, cunctis nobis profíciant ad salútem. Per Dñm.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam: ut inundántiam coërceas

hilaritátem vul-
ɔis impertíri di-
r Dóminum.

ellendas tempe-
s. Oratio.

tua, quǽsumus
, spirituáles ne-
llántur: et aëreá-
dat malígnitas
n. Per Dñm.

ecreta.

tibi, Dómine,
et múnera, pro
enefíciis grátias
et pro conce-
ıper supplíciter
s. Per Dñm.

communio.

ns sempitérne
qui nos et casti-
ıs, et ignoscéndo
præsta supplíci-
t et tranquillitá-
optátæ consola-
nur, et dono tuæ
ıper utámur. Per
ıostrum.

ste animalium.
)ratio.

labóribus hómi-
étiam de mutis
solátia subrogá-
es te rogámus;
ıibus non álitur
ndítio, nostris fá-
non períre. Per
ıostrum.

ecreta.

s, Dómine, placá-
átis: opem tuam
nostris tempóribus clemén-
ter impénde. Per Dñm.

Postcommunio.

Benedictiónem tuam, Dómine, pópulus fidélis accípiat, qua córpore salvétur, et mente: et cóngruam tibi exhíbeat servitútem, et propitiatiónis tuæ benefícia semper invéniat. Per Dóminum nostrum.

20. Pro seipso Sacerdote.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, humilitátis meæ preces benígnus inténde: et me fámulum tuum, quem nullis suffragántibus méritis, sed imménsa cleméntiæ tuæ largitáte cœléstibus mystériis servíre tribuísti, dignum sacris altáribus fac minístrum; ut quod mea voce deprómitur, tua sanctificatióne firmétur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Hujus, Dómine, virtúte sacraménti, peccatórum meórum máculas abstérge: et præsta; ut ad exsequéndum injúncti offícii ministérium, me tua grátia dignum effíciat. Per Dñm.

Postcommunio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui me peccatórem sacris altáribus astáre voluísti, et sancti nóminis tui laudáre poténtiam: con-

céde propitius, per hujus sacraménti mystérium, meórum mihi véniam peccatórum; ut tuæ majestáti digne mérear famulári. Per Dóminum nostrum.

21. Pro petitione lacrimarum. Oratio.

Omnípotens et mitíssime Deus, qui sitiénti pópulo fontem vivéntis aquæ de petra produxísti: educ de cordis nostri durítia lácrimas compunctiónis; ut peccáta nostra plángere valeámus, remissionémque eórum, te miseránte, mereámur accípere. Per Dñm.

Secreta.

Hanc oblatiónem, quǽsumus Dómine Deus, quam tuæ majestáti pro peccátis nostris offérimus, propítius réspice: et produc de óculis nostris lacrimárum flúmina, quibus débita flammárum incéndia valeámus exstínguere. Per Dñm.

Postcommunio.

Grátiam Spíritus sancti, Dómine Deus, córdibus nostris cleménter infúnde: quæ nos gemítibus lacrimárum effíciat máculas nostrórum dilúere peccatórum; atque optátæ nobis, te largiénte, indulgéntiæ præstet efféctum. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

22. Pro remissione peccatorum. Oratio.

Deus, qui nullum réspuis, sed quantúmvis peccántibus, per pœniténtiam pia miseratióne placáris: réspice propítius ad preces humilitátis nostræ, et illúmina corda nostra; ut tua valeámus impléré præcépta. Per Dóminum.

Secreta.

Præsens sacrifícium, Dómine, quod tibi pro delíctis nostris offérimus, sit tibi munus accéptum: et tam vivéntibus, quam defúnctis profíciat ad salútem. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Exaúdi preces famíliæ tuæ, omnípotens Deus: et præsta; ut sancta hæc, quæ a te súmpsimus, incorrúpta in nobis, te donánte, servéntur. Per Dóminum.

23. Pro publice pœnitentibus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, confiténtibus tibi fámulis tuis pro tua pietáte reláxa peccáta: ut non ámplius eis nóceat consciéntiæ reátus ad pœnam, quam indulgéntia tuæ propitiatiónis prosit ad véniam. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Præsta, quǽsumus omnípotens et miséricors De-

: hæc salutáris oblátio
os tuos et a própriis
us indesinénter expé-
et ab ómnibus tueátur
sis. Per Dóminum.

Postcommunio.

ipotens et miséricors
eus, qui omnem áni-
pœniténtem, et confi-
n tibi, magis vis emen-
quam pérdere: réspice
hos fámulos tuos; et
æc sancta sacraménta
úmpsimus, avérte ab
am indignatiónis tuæ,
nia eórum peccáta di-
Per Dóminum.

ro tentatis et tribulatis. Oratio.

s, qui justíficas ímpi-
m, et non vis mortem
tóris, majestátem tu-
pplíciter deprecámur:
nulos tuos de tua mi-
rdia confidéntes, cœ-
rótegas benígnus au-
et assídua protectióne
rves; ut tibi júgiter
éntur, et nullis tenta-
us a te separéntur.
Dóminum.

Secreta.

us, quǽsumus Dómi-
e, virtúte mystérii, et
priis nos munda delí-
et fámulos tuos ab ó-
s absólve peccátis.
Dóminum.

Postcommunio.

Puríficent nos, quǽsumus Dómine, sacraménta quæ súmpsimus: et fámulos tuos ab omni culpa líberos esse concéde; ut qui consciéntiæ reátu constringúntur, cœléstis remédii plenitúdine gloriéntur. Per Dñm.

25. Ad repellendas malas cogitationes. Oratio.

Omnípotens et mitíssime Deus, réspice propítius ad preces nostras: et líbera corda nostra de malárum tentatiónibus cogitatiónum; ut sancti Spíritus dignum fíeri habitáculum mereámur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem.

Secreta.

Has tibi, Dómine, offérimus oblatiónes pro salúte nostra: quátenus ánimas nostras ab immúndis cogitatiónibus purges, illæsásque custódias, et sancti Spíritus grátia illumináre dignéris. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem.

Postcommunio.

Deus, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum: illúmina, quǽsumus, corda nostra grátiæ tuæ splendóre; ut digna ac plácita majestáti tuæ cogitáre semper, et te sincére dilígere valeámus. Per Dóminum.

26. Ad postulandam continentiam. Oratio.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Secreta.

Dirúmpe, Dómine, víncula peccatórum nostrórum: et, ut sacrificáre tibi hóstiam laudis absolúta libertáte, ac munda mente possímus, retríbue quæ ante tribuísti, et salva nos per indulgéntiam, quos dignátus es salváre per grátiam. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Dómine, adjútor et protéctor noster, ádjuva nos: et reflóreat cor et caro nostra vigóre pudicítiæ, et castimóniæ novitáte; ut per hoc sacrifícium, quod tuæ obtúlimus pietáti, ab ómnibus tentatiónibus emundémur. Per Dóminum.

27. Ad postulandam humilitatem Oratio.

Deus, qui supérbis resístis, et grátiam præstas humílibus: concéde nobis veræ humilitátis virtútem, cujus in se formam fidélibus Unigénitus tuus exhíbuit; ut numquam indignatiónem tuam provocémus eláti, sed pótius grátiæ tuæ capiámus dona subjécti. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Hæc oblátio, Dómine quǽsumus, veræ nobis humilitátis grátiam obtíneat: simúlque a córdibus nostris concupiscéntiam carnis et oculórum, atque ambitiónem sǽculi aúferat; quátenus sóbrie, juste, piéque vivéntes, prǽmia consequámur ætérna. Per Dñm.

Postcommunio.

Hujus, Dómine, sacraménti percéptio, peccatórum nostrórum máculas abstérgat: et nos per humilitátis exhibitiónem ad cæléstia regna perdúcat. Per Dóminum nostrum.

28. Ad postulandam patientiam. Oratio.

Deus, qui Unigéniti tui patiéntia antíqui hostis contrivísti supérbiam: da nobis, quǽsumus, quæ idem pie pro nobis pértulit, digne recólere: sicque exémplo ejus, nobis adversántia æquanímiter toleráre. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Múnera nostræ oblatiónis quǽsumus Dómine, súscipe placátus: quæ, ut nobis patiéntiæ donum largíri dignéris, majestáti tuæ devóta

érimus actióne. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Mystéria, Dómine, sacrosáncta quæ súmpsimus, amíssam nobis, quǽsumus, reconcílient grátiam: atque munus patiéntiæ in illátis ómnibus, semper et ubíque protegéndo, impértiant. Per Dóminum nostrum.

29. Ad postulandam caritatem. Oratio.

Deus, qui diligéntibus te facis cuncta prodésse: da córdibus nostris inviolábilem tuæ caritátis affféctum; ut desidéria de tua inspiratióne concépta, nulla possint tentatióne mutári. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, qui nos ad imáginem tuam sacraméntis rénovas et præcéptis: pérfice gressus nostros in sémitis tuis; ut caritátis donum, quod fecísti a nobis sperári, per hæc, quæ offérimus sacrifícia, fácias veráciter apprehéndi. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sancti Spíritus grátia, quǽsumus Dómine, corda nostra illúminet: et perféctæ caritátis dulcédine abundánter refíciat. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus.

30. Pro devotis amicis.

Oratio.

Deus, qui caritátis dona per grátiam sancti Spíritus tuórum fidélium córdibus infudísti: da fámulis et famulábus tuis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, salútem mentis et córporis; ut te tota virtúte díligant, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciant. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus.

Secreta.

Miserére, quǽsumus Dómine, fámulis et famulábus tuis, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ offérimus majestáti: ut per hæc sancta supérnæ benedictiónis grátiam obtíneant, et glóriam ætérnæ beatitúdinis acquírant. Per Dñm.

Postcommunio.

Divína libántes mystéria, quǽsumus Dómine: ut hæc salutária sacraménta illis profíciant ad prosperitátem et pacem; pro quórum quarúmque dilectióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum.

31. Pro inimicis. Oratio.

Deus, pacis caritatísque amátor et custos: da ómnibus inimícis nostris pacem caritatémque veram, et cunctórum eis remissiónem tríbue peccatórum; nosque

ab eórum insídiis poténter éripe. Per Dóminum.

Secreta.

Oblátis, quǽsumus Dómine, placáre munéribus: et nos ab inimícis nostris cleménter éripe, eisque indulgéntiam tríbue delictórum. Per Dóminum.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, éruat a delíctis: et ab inimicórum deféndat insídiis. Per Dóminum.

32. Pro constituto in carcere, vel in captivitate.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum a vínculis absolútum, illǽsum abíre fecísti: fámuli tui in captivitáte pósiti víncula absólve; eúmque ipsíus méritis illǽsum abíre concéde. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Super has, quǽsumus Dómine, hóstias benedíctio copiósa descéndat: quæ captívi hujus víncula solvat, et de ejus liberatióne nos cito lætíficet. Per Dñm.

Postcommunio.

Preces nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exaúdi: et per hæc sacraménta quæ súmpsimus, fámulum tuum a vínculis suæ captivitátis absólve. Per Dóminum nostrum.

33. Pro navigantibus.

Oratio.

Deus, qui transtulísti patres nostros per mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam, laudem tui nóminis decantántes: te supplíciter deprecámur; ut in navi fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, preces famulórum tuórum, cum oblatiónibus hostiárum: et eos, pro quibus tua mystéria celebrámus, ab ómnibus defénde perículis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sanctificáti divíno mystério, majestátem tuam, Dómine, supplíciter deprecámur, et pétimus: ut fámulos tuos, quos donis fácis cœléstibus memorári, per lignum sanctæ crucis, et a peccátis ábstrahas, et a perículis cunctis miserátus erípias. Per Dóminum.

34. Pro salute vivorum.

Oratio.

Præténde, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et has oblatiónes fidélium tuórum, quas tibi pro incolumitáte eórum offérimus, benígnus assúme: et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, præsta, quǽsumus; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dñm.

Postcommunio.

Da fidélibus tuis, quǽsumus Dómine, in tua fide et sinceritáte constántiam: ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte vellántur. Per Dóminum nostrum.

35. Pro vivis et defunctis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, cui soli cógnitus est númerus electórum in supérna felicitáte locándus: tríbue, quǽsumus; ut intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, universórum, quos in oratióne commendátos suscépimus, et ómnium fidélium nómina, beátæ prædestinatiónis liber adscrípta retíneat. Per Dóminum.

Postcommunio.

Puríficent nos, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus, sacraménta quæ súmpsimus: et, intercedéntibus ómnibus sanctis tuis, præsta; ut hoc tuum sacraméntum non sit nobis reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam: sit ablútio scélerum, sit fortitúdo fragílium, sit contra ómnia mundi perícula firmaméntum: sit vivórum atque mortuórum fidélium remíssio ómnium delictórum. Per Dóminum.

MISSÆ PRO DEFUNCTIS.

In Com̃emoratione Omnium Fidelium Defunctorum.

Introitus.

Requiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Ps. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exaúdi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Deinde absolute repetitur Réquiem ætérnam. usque ad Psalmum.

Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor: animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 15. g.

Fratres: Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: et mortále hoc indúere im̃ortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? Ubi est mors stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis vi-

r Dóminum no-
n Christum.

Réquiem ætér-
eis, Dómine: et
a lúceat eis.
. In memória
justus: ab audi-
non timébit.

Absólve, Dómi-
ómnium fidéli-
órum ab omni
ictórum. ℣. Et
llis succurrénte,
evádere judíci-
. ℣. Et lucis
titúdine pérfrui.

quentia.

dies illa,
sæclum in fa-
lla:
vid cum Sibýlla.

mor est futúrus,
udex est ventú-
us,
tricte discussú-
us!

n spargens so-
um
chra regiónum,
nnes ante thro-
um.

bit, et natúra,
rget creatúra,
responsúra.

us proferétur,
tum continétur,
ndus judicétur.

Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.

Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix justus sit secúrus?

Rex treméndæ majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me, fons pietátis.

Recordáre, Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ:
Ne me perdas illa die.

Quærens me, sedísti lassus:
Redemísti crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.

Juste judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.

Ingemísco, tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce Deus.

Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.

Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.

Inter oves locum præsta,
Et ab hœdis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.

Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis:
Voca me cum benedíctis.

Oro supplex, et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Lacrimósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla,
Judicándus homo reus.

Huic ergo parce Deus:
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem. Joann. 5. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Amen, amen dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui aúdient vocem Fílii Dei: et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: et potestátem dedit ei judícium fácere, quia fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, aúdient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem judícii.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam.

Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta.

Hóstias, quǽsumus Dómine, quas tibi pro animábus famulórum, famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fídei christiánæ méritum contulísti, dones et prǽmium. Per Dóminum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine: * Cum sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio.

Animábus, quǽsumus Dómine, famulórum, famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus

as, et tuæ redemptiónis as esse partícipes: Qui s et regnas.

icto Dóminus vobíscum, tur: Requiéscant in pa- R̸. Amen.

t non datur benedictio: dicto secreto Pláceat tibi, ta Trínitas. et osculato ri, legitur Evangelium oannis In princípio erat bum. ut moris est.

In die obitus ı depositionis Defuncti.

Introitus.

Requiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

s. 64. Te decet hymnus, ıs, in Sion, et tibi redır votum in Jerúsalem: údi oratiónem meam, ad mnis caro véniet.

équiem ætérnam.

Oratio.

eus, cui próprium est miseréri semper et páre, te súpplices exorámus ánima fámuli tui N. m hódie de hoc sæculo ráre jussísti: ut non traeam in manus inimíci, ue obliviscáris in finem, júbeas eam a sanctis gelis súscipi, et ad pám paradísi perdúci; ut, a in te sperávit et créit, non pœnas inférni sustíneat, sed gaúdia ætérna possídeat. Per Dñm.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses. 1. Thess. 4. c.

Fratres: Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri, qui spem non habent. Si enim crédimus quod Jesus mórtuus est, et resurréxit; ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de cœlo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in áëra, et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis. V̸. Ps. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vín-

culo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa. pag. [111].

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 11. c.

IN illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus: sed et nunc scio, quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique, Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Michaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam.

Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta.

Propitiáre, quǽsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. pro qua hóstiam laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut per hæc piæ placatiónis offícia, pervenire mereátur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis, Dómine: * Cum sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Cum sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut ánima fámuli tui N. quæ hódie de hoc sǽculo migrávit, his sacrifíciis purgáta, et a peccátis expedíta, indulg[entiam] páriter et réquiem [ca]piat sempitérnam. Per [Dó]minum nostrum.

ertio, septimo, et
:positionis defun-
Iissa ut supra, ex-
onibus, quæ di-
fra.

)ratio.

; Dómine, ut áni-
ıuli tui N. cujus
; diem tértium
ım, vel trigési-
ıemorámus, san-
e electórum tuó-
dignéris consór-
em misericórdiæ
:m infúndas. Per
ostrum.

ecreta.

quǽsumus Dó-
quæ tibi pro áni-
:ui N. offérimus,
ténde: ut remé-
a cœléstibus, in
requiéscat. Per
ıostrum.

:ommunio.

Dómine, preces
pro ánima fá-
ut si quæ ei má-
rrénis contágiis
:, remissiónis tuæ
a deleántur. Per
ıostrum.

In
io Defunctorum.

troitus.

uiem ætérnam
ona eis, Dómine:
: lux perpétua
ıceat eis.

Ps. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exaúdi oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.

Réquiem ætérnam.

Oratio.

Deus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Machabæórum.

2. Mach. 12. g.

IN diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymam, offérri pro peccátis mortuórum sacrifícium, bene et religióse de resurrectióne cógitans (nisi enim eos qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur, et vanum oráre pro mórtuis): et quia considerábat quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo, et salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

℣. Ps. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa. pag. [111].

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 6, d.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de cœlo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autem volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni,
et de profúndo lacu: líbe
eas de ore leónis, ne absó
beat eas tártarus, ne cada
in obscúrum: sed signif
sanctus Michaël repræsé
tet eas in lucem sanctam:
Quam olim Abrahæ pron
sísti, et sémini ejus.
℣. Hóstias et preces ti
Dómine, laudis offérimu
tu súscipe pro animáb
illis, quarum hódie mem
riam fácimus: fac eas, D
mine, de morte transire
vitam.
Quam olim Abrahæ p
misísti, et sémini ejus.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, su
plicatiónibus nostr
pro animábus famulóru
famularúmque tuárum, q
rum hódie ánnua dies a
tur: pro quibus tibi offé
mus sacrifícium laudis;
eas sanctórum tuórum c
sórtio sociáre dignéris. P
Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætér
lúceat eis, Dómine: * C
sanctis tuis in ætérnu
quia pius es.
℣. Réquiem ætérnam d
eis, Dómine: et lux per
tua lúceat eis. Cum s
ctis tuis in ætérnum: q
pius es.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus Dó
ne: ut ánimæ fam
rum, famularúmque t

n, quorum anniversárium
ositiónis diem comme-
rámus; his purgátæ sa-
íciis, indulgéntiam pári-
et réquiem cápiant sem-
érnam. Per Dóminum.

Si pro uno fiat anniversa-
m, prædictæ Orationes di-
tur in singulari numero.

In Missis quotidianis Defunctorum.

Introitus.

REquiem ætérnam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.
Ps. 64. Te decet hymnus, us, in Sion, et tibi reddé- votum in Jerúsalem: ex- di oratiónem meam, ad omnis caro véniet.
Réquiem ætérnam.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.

Oratio.

eus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos ntificáli, seu sacerdotáli ísti dignitáte vigére: præ- , quǽsumus; ut eórum oque perpétuo aggregén- consórtio. Per Dñm.

o defunctis fratribus, pro- iquis, et benefactoribus.

Oratio.

eus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: ǽsumus cleméntiam tu- am; ut nostræ congregatió- nis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine inter- cedénte cum ómnibus san- ctis tuis, ad perpétuæ beati- túdinis consórtium perveni- re concédas.

Pro omnibus fidelibus defunctis. Oratio.

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor: animábus famulórum, fa- mularúmque tuárum remis- siónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgénti- am, quam semper optavé- runt, piis supplicatiónibus consequántur: Qui vivis et regnas.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 14. c.

IN diébus illis: Audívi vo- cem de cœlo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis: ópera enim illórum se- quúntur illos.

Graduale. Réquiem ætér- nam dona eis, Dómine: et lux perpétua lúceat eis.
℣. Ps. 111. In memória æ- térna erit justus: ab audi- tióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómi- ne, ánimas ómnium fidélium

defunctórum ab omni vínculo delictórum.
℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia. Dies iræ, dies illa. pag. [111], ad arbitrium Sacerdotis.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 6. f.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judǽi ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam: et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed signifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.
℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus; fac eas, Dómine, de morte transíre ad vitam.
Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.
Secreta.

Súscipe, Dómine quǽsumus, pro animábus famulórum tuórum pontíficum, seu sacerdótum, quas offérimus hóstias: ut quibus in hoc sǽculo pontificále, seu sacerdotále donásti méritum, in cœlésti regno sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.
Secreta.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc sa-

a salútis nostræ, m remissiónem trí- atórum.

ibus fidelibus de- ctis. Secreta.

s, quǽsumus Dómi- quas tibi pro ani- amulórum, famula- tuárum offérimus, us inténde: ut, qui- i christiánæ méri- ulísti, dones et præ- 'er Dóminum.

unio. Lux ætérna is, Dómine: * Cum tuis in ætérnum: s es.

iem ætérnam dona ine: et lux perpé- at eis.

anctis tuis in ætér- ia pius es.

functis Episcopis, Sacerdotibus.

stcommunio.

quǽsumus Dómine, ábus famulórum pontíficum, seu sa- n, misericórdiæ tuæ a cleméntia: ut ejus, peravérunt et cre- didérunt, ætérnum cápiant, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus; ut ánimæ fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem.

Pro omnibus fidelibus defunctis. Postcommunio.

Animábus, quǽsumus Dómine, famulórum, famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium; ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes: Qui vivis et regnas. ℟. Amen.

Epistolæ, et Evangelia superius posita in una Missa pro defunctis, dici possunt etiam in alia Missa similiter pro defunctis.

ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS.

1. In die depositionis, et anniversario Summi Pontificis, dicitur prima Missa ut supra, pag. [110], præter Orationes, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quǽsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, Dómine quǽsumus, pro ánima fámuli tui N. summi Pontíficis, quas offérimus hóstias: ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum, in cœlésti regno sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum.

Postcommunio.

Prosit, quǽsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. summi Pontíficis, misericórdiæ tuæ imploráta Clementia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit, ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

2. Pro defuncto Episcopo dicitur prima Missa ut supra, pag. [110], Orationes vero ut infra.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus: ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Secreta.

Súscipe, Dómine quǽsumus, pro ánima fámuli tui N. Pontíficis, quas offérimus hóstias: ut, cui in hoc sǽculo pontificále donásti méritum, in cœlésti regno sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Prosit, quǽsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. Pontíficis, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit, ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote dicuntur eædem Orationes, sed ubi dicitur pontificáli, dicatur sacerdotáli, et pro Pontíficis, dicatur Sacerdótis.

t plures, dicatur
n quarta Missa.

scopo Cardinali
icatur: fámulum
píscopum Cardi-
tificáli fecísti di-

bytero Cardinali
mulum tuum N.
m Cardinálem,
fecísti digni-

ono autem Car-
ur Oratio Inclína
æ habetur paulo
nodo: ut ánimam
N. Diáconi Car-
am de hoc sǽ-

uncto Episcopo.
a Oratio.

, Dómine, ut áni-
ámuli tui N. Epí-
n de hujus sǽculi
borióso certámi-
rum tuórum trí-
consórtem. Per
nostrum.

ecreta.

bis, quǽsumus
e, ut ánimæ fá-
Epíscopi hæc pro-
quam immolán-
mundi tribuísti
lícta. Per Dñm.

communio.

fíciis, quǽsumus
otens Deus, pur-
a fámuli tui N.

Epíscopi, ad indulgéntiam et refrigérium sempitérnum perveníre mereátur. Per Dóminum nostrum.

4. Pro defuncto Sacerdote. Et possunt dici pro pluribus in numero plurali.

Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N. sacerdótis, quem in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dñm.

Secreta.

Súscipe, Dómine quǽsumus, pro ánima fámuli tui N. sacerdótis, quas offérimus hóstias: ut, cui sacerdotále donásti méritum, dones et prǽmium. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut ánimam fámuli tui N. sacerdótis in congregatióne justórum ætérnæ beatitúdinis júbeas esse consórtem. Per Dñm.

5. Pro uno defuncto.

Oratio.

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et sanctórum

tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

Annue nobis, quǽsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui hæc prosit oblátio: quam immolándo totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Postcommunio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Dóminum nostrum.

6. Pro una defuncta.

Oratio.

Quǽsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Secreta.

His sacrifíciis, quǽsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ a peccátis ómnibus exuátur, sine quibus a culpa nemo liber éxstitit: ut per hæc piæ placatiónis offícia, perpétuam misericórdiam consequátur. Per Dñm.

Postcommunio.

Invéniat, quǽsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ lucis ætérnæ consórtium: cujus perpétuæ misericórdiæ consecúta est sacraméntum. Per Dóminum.

7. Pro patre et matre Sacerdotis. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Secreta.

Súscipe sacrifícium, Dómine, quod tibi pro animábus patris et matris meæ óffero: eísque gaúdium sempitérnum in regióne vivórum concéde; meque cum illis felicitáti sanctórum conjúnge. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstis participátio sacraménti, quǽsumus Dómine, animábus patris et matris meæ réquiem et lucem obtíneat perpétuam: meque cum illis grátia tua corónet ætérna. Per Dñm.

8. Si pro patre tantum, vel matre tantum, dicatur in singulari. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter ánimæ patris mei (vel matris meæ), ejúsque peccáta dimítte; meque eum (vel eam) in ætérnæ claritátis

gaúdio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe sacrifícium, Dómine, quod tibi pro ánima patris mei (vel matris meæ) óffero: eique gaúdium sempitérnum in regióne vivórum concéde; meque cum illo (vel illa) felicitáti sanctórum conjúnge. Per Dñm.

Postcommunio.

Cœléstis participátio sacraménti, quæsumus Dómine, ánimæ patris mei (vel matris meæ) réquiem et lucem obtíneat perpétuam: meque cum illo (vel illa) grátia tua corónet ætérna. Per Dóminum.

9. Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Oratio.

Deus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Secreta.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe *propitius preces humilitátis nostræ: et animábus* fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum. Per Dñm.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc sacrifícium laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dóminum.

10. Pro his qui in cœmeterio requiescunt. Oratio.

Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt: fámulis et famulábus tuis, et ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per eúmdem Dóminum.

Secreta.

Pro animábus famulórum, famularúmque tuárum, et ómnium catholicórum hic et ubíque in Christo dormiéntium, hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam: ut hoc sacrifício singulári,

víinculis horréndæ mortis exúti, vitam mereántur ætérnam. Per eúmdem Dñm.

Postcommunio.

Deus, fidélium lumen animárum, adésto supplicatiónibus nostris: et da fámulis et famulábus tuis, quorum córpora hic et ubíque in Christo requiéscunt, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per eúmdem Dñm.

11. Pro pluribus defunctis. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: propitiáre animábus famulórum, famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum.

Secreta.

Annue nobis, quǽsumus Dómine, ut animábus famulórum, famularúmque tuárum hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Postcommunio.

Deus, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem: præsta, quǽsumus; ut ánimæ famulórum, famularúmque tuárum, terrénis exútæ contágiis, in tuæ redemptiónis parte numeréntur: Qui vivis et regnas.

12. Alia pro pluribus defunctis. Oratio.

Animábus, quǽsumus Dómine, famulórum, famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: ut eis profíciat in ætérnum, quod in te speravérunt, et credidérunt. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

His, Dómine quǽsumus, placátus inténde munéribus: et quod ad laudem tui nóminis supplicántes offérimus, ad indulgéntiam profíciat defunctórum. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Súpplices, Dómine, pro animábus famulórum, famularúmque tuárum preces effúndimus: obsecrántes; ut quidquid conversatióne contraxérunt humána, et cleménter indúlgeas, et in tuórum sede lætántium constítuas redemptórum. Per Dóminum nostrum.

ORDO
FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM.

ninica, in sacristia
arato sale, et aqua
da, Sacerdos cele-
lissam, vel alius ad
us, alba vel super-
dutus cum stola cir-
primo dicit:
órium nostrum in
e Dómini.
cit cœlum et ter-

absolute incipit ex-
salis.
o te, creatúra sa-
er Deum ✠ vivum,
✠ verum, per De-
ctum: per Deum,
Eliséum prophé-
iam mitti jussit, ut
sterílitas aquæ:
ris sal exorcizá-
útem credéntium:
nibus suméntibus
ánimæ, et córpo-
igiat atque discé-
in quo aspérsum
mnis phantásia et
vel versútia dia-
audis, omnísque
múndus, adjurá-
m, qui ventúrus
re vivos et mór-
culum per ignem.

s. Oratio.
n cleméntiam tu-
mnípotens ætérne

Deus, humíliter implorámus: ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene✠dícere, et sancti✠ficáre tua pietáte dignéris; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis, et córporis: et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ: et dicitur absolute:

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre, et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in a-

quárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde: ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum; ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa: non illic resídeat spíritus péstilens, non aura corrúmpens: discédant omnes insídiæ laténtis inimíci: et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum.

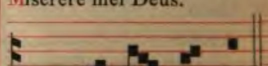
Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel:

Commixtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus invíctæ virtútis auctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor: qui advérsæ dominatiónis vires réprimis: qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas: qui hostíles nequítias poténter expúgnas: te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus: ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices; ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur, terrórque venenósi serpéntis procul pellátur: et præséntia sancti Spíritus nobis, misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dñm. . . in unitáte ejúsdem.

℥ Finita benedictione, Sacerdos celebraturus indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam temp. Pasch. accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam Aspérges me. Et Chorus prosequitur: Dómine, hyssópo etc. ut infra. Interim Celebrans aspergit Clerum, deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalm. Miserére mei Deus.

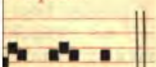
ssópo, et mun-
bis me, et super
ábor.

serére mei, De-
m magnam mi-
tuam.

atri.

ur Ant. Aspér-

phona prædicto
ad aspersionem
ctæ in Dominicis
nnum: excepta
Passione, et Do-
arum, in quibus
Glória Patri. sed
n Miserére. repe-
liate Antiphona
. Excepto etiam
chali, scilicet a
aschæ usque ad
inclus., quo tem-
r sequens

de templo, a
o, allelúja: et
quos pervénit
alvi facti sunt,
llelúja, allelúja.

Confitémini Dó-
m bonus: quó-
ulum misericór-

atri.

Repetitur Antiph. Vidi aquam egrediéntem.

In Dominica vero Trinitatis resumitur Aspérges me, Dómine.

In die sancto Paschæ, et Pentecostes, ubi est fons Baptismalis, fit aspersio cum aqua pridie benedicta in fonte Baptismi, et ante infusionem Olei et Chrismatis accepta.

¶ Finita Antiphona supradicto modo, Sacerdos qui aspersit aquam, reversus ad Altare, stans ante gradus Altaris junctis manibus, dicat:

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
Temp. Paschali additur Allelúja.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exaúdi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exaúdi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cœlis; qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES DIVERSÆ.

Benedictio Agni in Pascha.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægýpto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti: ita bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad laudem tuam súmere desiderámus, per resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et mox aspergat aqua benedicta.

Benedictio ovorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Subvéniat, quǽsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictiónis grátia huic ovórum creatúræ: ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Benedictio panis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene- ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto: ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Alia Benedictio panis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

s vobíscum.
spíritu tuo.
rémus.
sancte, Pater o-
ens, ætérne De-
dícere dignéris
n tua sancta spi-
edictióne: ut sit
uméntibus salus
córporis; atque
nes morbos, et
inimicórum insí-
en. Per Dómi-
um Jesum Chri-
n tuum, panem
de cœlo descén-
vitam et salútem
tecum vivit et
unitáte Spíritus
: per ómnia sǽ-
rum. ℟. Amen.
r aqua benedicta.

tio novorum
uctuum.
ium nostrum in
Dómini.
it cœlum et ter-

s vobíscum.
spíritu tuo.
rémus.
ic, Dómine, hos
ructus N. et præ-
x eis in tuo san-
vescéntur, cór-
imæ salúte poti-
Christum Dómi-
m. ℟. Amen.
ntur aqua bene-

Benedictio ad quodcumque comestibile.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, creatúram istam N. ut sit remédium salutáre géneri humáno: et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat id aqua benedicta.

Benedictio candelarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatiónibus nostris: infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ cru ✠ cis, benedictiónem cœléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti: talémque benedictiónem signáculo sanctæ cru ✠ cis accí-

piant, ut quibuscúmque locis accénsæ sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis; nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postmodum aspergantur aqua benedicta.

Benedictio loci.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Deus omnípotens, locum istum, ut sit in eo sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: et hæc benedíctio máneat super hunc locum, et super habitántes in eo, nunc et in ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Benedictio domus novæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et pro habitatóribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis, Dómine, de rore cœli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad efféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad introítum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, et Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent, eámque et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

Benedictio thalami.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.

Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

Orémus.

éne ✠ dic, Dómine, thálamum hunc: ut omnes itántes in eo, in tua pace sístant, et in tua volun- permáneant, et senént, et multiplicéntur in gitúdinem diérum, et ad na cœlórum pervéniant. r Christum Dóminum noım ℟. Amen.

ostea aspergat thalamum u benedicta.

Benedictio novæ navis.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Qui fecit cœlum et terram.
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ropitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio: pórrige eis, Dómine, déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti supra mare: et mitte sanctum Angelum tuum de cœlis, qui líberet et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt: et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris: transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gaúdio revocáre dignéris: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergat navim aqua benedicta.

BENEDICTIONES AB EPISCOPIS

EL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ.

enedictio sacerdotalium Indumentorum in genere.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Qui fecit cœlum et terram.
Dóminus vobíscum.
Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália et sacerdotália seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis tui fíeri

decrevísti: adésto propítius invocatiónibus nostris: ut hæc induménta sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse- ✠ cráre dignéris: ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exsístant: his quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus seu tentatiónibus malignórum spíritum muníti et defénsi esse mereántur: tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor: inténde propítius preces nostras; et hæc induménta levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, minístris tuis fruénda, tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse- ✠ cráre dignéris: omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta Pontifícibus, Sacerdótibus, et Levítis, in usum tabernáculi fœderis necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti: hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris: atque minístros altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat ipsa induménta aqua benedicta.

Benedictio mapparum et tobalearum, sive linteaminum altaris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exaúdi, Dómine, preces nostras, et hæc linteámina sacri altáris úsui præparáta bene ✠ dícere, et san-

dignéris. Per
ñm nostrum.

rémus.
eus omnípotens,
ÿysen fámulum
nénta et linteá-
per quadragín-
ısti: quæ étiam
et fecit in usum
bernáculi fœde-
dícere, sancti- ✠
onse ✠ cráre di-
linteámina ad
nvolvendúmque
osíssimi Fílii tui
tri Jesu Christi:
vivit et regnat
Spíritus sancti
mnia sǽcula sæ-
℟. Amen.
spergat ea aqua

---

o corporalium.
ium nostrum in
Dómini.
t cœlum et ter-

s vobíscum.
spíritu tuo.
rémus.
sime Dómine, cu-
arrábilis est vir-
nystéria arcánis
celebrántur: trí-
mus; ut hoc lin-
æ propitiatiónis
tióne sanctificé-
ecrándum super

illud Corpus et Sánguinem Dei et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse- ✠ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene ✠ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et Córporis ac Sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus sancti grátia, efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

Benedictio tabernaculi seu vasculi pro sacrosancta Eucharistia conservanda.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnipotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur: ut vásculum hoc pro Córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergit illud aqua benedicta.

Oratio
in Consecratione Episcopi

quæ dicitur cum Oratione Missæ diei sub una conclusione: et similiter Secreta et Postcommunio.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: ut quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur effféctu. Per Dóminum.

Secreta. Consecrator.

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi offérimus pro hoc fámulo tuo: ut propítius in eo tua dona custódias. Per Dóminum.

Consecratus dicit:

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi offérimus pro me fámulo tuo: ut propítius in me tua dona custódias. Per Dóminum.

Infra actionem.
Consecrator.

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus étiam pro hoc fámulo tuo, quem ad Episcopátus órdinem promovére dignátus es, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias, et propítius in eo tua dona custódias; ut, quod divíno múnere consecútus est, divínis efféctibus exsequátur; diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Consecratus dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus étiam pro me fámulo tuo, quem ad Episcopátus órdinem promovére dignátus es, quǽsumus Dómine, ut placátus accípias, et propítius in me tua dona custódias: ut, quod di-

ıúnere consecútus
ʼinis effectibus éx-
diésque nostros in
dispónas, atque ab
lamnatióne nos éri-
ı electórum tuórum
rege numerári. Per
n Dóminum no-
Amen.

ostcommunio.

n, quǽsumus Dómi-
in nobis remédium
ıeratiónis operáre:
ı nos esse pérfice
s, et sic fovéri; ut
mnibus placére va-
Per Dóminum.

Oratio

ıtione S. Ordinum.
:itur cum Oratione
liei sub una conclu-
et similiter Secreta
Postcommunio.

Oratio.

li, quǽsumus Dómi-
súpplicum preces,
et devóto tibi péctore famulántes, perpétua defensióne custódi: ut nullis perturbatiónibus impedíti, líberam servitútem tuis semper exhibeámus offíciis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Secreta.

Tuis, quǽsumus Dómine, operáre mystériis: ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Postcommunio.

Quos tuis, Dómine, réficis sacraméntis, contínuis attólle benígnus auxíliis: ut tuæ redemptiónis efféctum, et mystériis capiámus, et móribus: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus: per ómnia sǽcula sæculórum.

MISSÆ VOTIVÆ PER ANNUM.

Hæ Missæ celebrantur diebus singulis assignatis juxta Apostolicum Indultum generale per Decretum Sacrorum Rituum Congregationis de 5. Julii 1883 loco Missarum Ferialium occurrentium quocumque anni tempore: exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Paschalis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Secunda et tertia Oratio erunt ut in Semiduplicibus pro diversitate temporis. Fiunt quoque Commemorationes de Simplici, ac de Feria cum ejus Evangelio in fine Missæ, prout de iis actum est in respondente Officio Votivo per annum juxta Rubricas Missalis. Dicitur Glória, et omittitur Credo.

Pro Feria II.

De sanctis Angelis.

Missa. Benedícite Dóminum. quæ invenitur inter Missas votivas. pag. [50].

2. et 3. Oratio pro diversitate temporis ut in Semid.

Non dicitur Credo.

Pro Feria III.

De sanctis Apostolis.

Introitus. Ps. 138.

Mihi autem nimis honoráti sunt amíci tui, Deus: nimis confortátus est principátus eórum.

Ps. ibid. Dómine, probásti me, et cognovísti me: tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dñm.

2. et 3. Oratio pro diversitate temporis ut in Semid.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 4. b.

Fratres: Unicuíque nostrum data est grátia secúndum mensúram dona-

nis Christi. Propter quod cit: Ascéndens in altum ptívam duxit captivitá-m: dedit dona homínibus. od autem ascéndit, quid t, nisi quia et descéndit imum in inferióres par- terræ? Qui descéndit, e est et qui ascéndit su-r omnes cœlos, ut implé-t ómnia. Et ipse dedit osdam quidem apóstolos, osdam autem prophétas, os vero evangelístas, áli- autem pastóres, et do-res, ad consummatiónem nctórum in opus ministé-, in ædificatiónem córpo- Christi; donec occurrá-us omnes in unitátem fídei, t agnitiónis Fílii Dei, in irum perféctum, in men-úram ætátis plenitúdinis hristi.

Graduale. Ps. 44. Constí-es eos príncipes super o-nem terram: mémores unt nóminis tui, Dómine. Pro pátribus tuis nati nt tibi fílii: propterea pó-uli confitebúntur tibi.

Allelúja, allelúja.

Ps. 138. Nimis honoráti nt amíci tui, Deus: nimis nfortátus est principátus rum. Allelúja.

Post Septuages., omissis llelúja, et ℣. sequ., dicitur Tractus. Ps. 125. Qui sé-inant in lácrimis, in gaúdio metent. ℣. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 19. d

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit.

Non dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

Secreta.

GlórIam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum perpétuam venerántes: quǽsumus; ut eam, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dóminum.

Præf. de Apost. pag. 294. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis, supplíciter exorámus: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis, quæ pro illórum veneránda gérimus passióne, nobis profíciant ad medélam. Per Dñm.

Tempore Paschali.

Missa ut supra præter sequ.

Introitus. Ps. 63.

Protexísti me, Deus, a convéntu malignántium, allelúja: a multitúdine operántium iniquitátem, allelúja, allel. Ps. ib. Exaúdi Deus oratiónem meam cum déprecor: a timóre inimíci éripe ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Post Epist. Allelúja, allel. ℣. Ps. 88. Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine: étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum. Allel. ℣. Joann. 15. Ego vos elégi de mundo, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat. Allelúja.

Offertorium. Ps. 44. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatióne, allelúja, allelúja.

Communio. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum, allelúja, allelúja.

ROMÆ.

Pro Feria III.

Missa votiva

de Ss. Apost. Petro et Paulo.

Missa. Mihi autem, quæ invenitur inter Missas votivas in Missali Romano. Tempore Paschali dicitur eadem Missa præter Introitum, Graduale, Offertorium et Communionem, quæ sumenda sunt ut supra in Missa votiva de Ss. Apost.

Pro Feria IV.

De S. Joseph, Sponso B. M. V. Confessore et Catholicæ Ecclesiæ Patrono.

Introitus. Ps. 32.

Adjútor, et protéctor noster est Dóminus: in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto ejus sperávimus. Ps. 79. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ

ı elígere dignátus
sta, quǽsumus; ut
rotectórem venerá-
ərris, intercessórem
nereámur in cœlis:
s.

la et tertia Oratio
rsitate temporis ut
uplicibus. Quo tem-
atio A cunctis. di-
eniet, in eadem o-
nomen S. Joseph.

io libri Génesis.
Gen. 49. c.

accréscens Joseph,
s accréscens, et de-
péctu: fíliæ discur-
uper murum. Sed
ıvérunt eum, et jur-
t, inviderúntque illi
s jácula. Sedit in
cus ejus, et disso-
ıt víncula brachió-
mánuum illíus per
ɔoténtis Jacob: inde
egréssus est, lapis
Deus patris tui erit
tuus, et Omnípotens
et tibi benedictióni-
i désuper, benedi-
s abýssi jacéntis de-
ɔenedictiónibus úbe-
vulvæ. Benedictió-
tris tui confortátæ
enedictiónibus pa-
us, donec veníret
um cóllium ætern-
ınt in cápite Joseph,
rtice Nazarǽi inter
suos.

Graduale. Ps. 20. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Allelúja, allelúja.
℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

Post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis.
℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.
℣. De quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos, et ero protéctor eórum semper. Allelúja. ℣. Fac nos innócuam, Joseph, decúrrere vitam: sitque tuo semper tuta patrocínio. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 3. d.

IN illo témpore: Factum est autem cum baptizaré-

tur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum: et descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum: et vox de cœlo facta est: Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum tríginta, ut putabátur, fílius Joseph. Non dicitur Credo.

Offertorium. Ps. 147. Lauda Jerúsalem Dóminum: quóniam confortávit seras portárum tuárum, benedíxit fíliis tuis in te.

Secreta.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsi patrocínio suffúlti, rogámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut corda nostra fácias terréna cuncta despícere, ac te verum Deum perfécta caritáte dilígere: Qui vivis et regnas.

Comunio. Matth. 1. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Postcommunio.

Divíni múneris fonte refécti, quæsumus, Dómine Deus noster: ut, sicut nos facis beáti Joseph protectióne gaudére; ita ejus méritis et intercessióne, cœléstis glóriæ fácias esse partícipes. Per Dóminum.

Pro Feria V.

De Sanctissimo Eucharis[tiæ] Sacramento.

Missa. Cibávit. quæ in[ve]nitur inter Missas voti[vas] pag. [56].

2. et 3. Oratio pro dive[rsi]tate temporis, ut in Sem[...]

Non dicitur Credo.

Præf. de Nativ. Quia [per] incarnáti Verbi mystéri[um] pag. 273. vel 314.

Pro Feria VI.

De Passione D. N. J. C.

Missa. Humiliávit. quæ [in]venitur inter Missas v[oti]vas. pag. [60].

Secunda et tertia Ora[tio] pro diversitate temporis.

Non dicitur Credo.

Præf. de Cruce. Qui sa[lu]tem. pag. 280. vel 317.

Pro Sabbato.

De Immacul. Conceptio[ne] B. Mariæ Virg.

Missa. Gaudens gaudé[bo] ut in Festo die 8. Dec. p. [...]

2. Oratio de Spiritu san[cto]

3. Ecclésiæ. vel pro Pa[pa]

Non dicitur Credo.

In Secreta vero dici[tur] Salutárem hóstiam, qu[am] in commemoratióne Im[ma]culátæ Conceptiónis.

Præf. de B. M. V. Et t[e in] Conceptióne Immacul[áta] pag. 292. vel 321.

MISSÆ

S. SUMMORUM PONTIFICUM S. R. E.

ET ALIORUM SANCTORUM

ALIQUIBUS IN LOCIS CELEBRANDÆ.

Die 4. Decembris.

Barbaræ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. p. [31].

æter Orat. sequ.

Oratio.

INtercéssio, quǽsumus Dómine, beátæ Bárbaræ, Vírginis et Márty-
; tuæ, ab omni nos adver-
áte prótegat: ut per ejus
tervéntum, gloriosíssi-
ım sacrosáncti Córporis
Sánguinis Dómini nostri
su Christi Sacraméntum,
te diem éxitus nostri, per
ram pœniténtiam et pu-
m confessiónem percípere
ereámur: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Et fit commem. Feriæ.

Die 9. Decembris.

S. Eutychiani Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. de Communi, secundo loco, pag. [4].

Et fit commem. Octavæ et Feriæ.

Die 10. Decembris.

Translationis Almæ Domus B. Mariæ V.

Introitus. Gen. 28.

TErríbilis est locus iste: hic domus Dei est, et porta cœli: et vocábitur aula Dei.

Ps. 83. Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Fit comem. Feriæ, et postea S. Melchiadis Papæ et Martyris ex Missa. Státuit. de Comm. pag. [2].

Epistola. In ómnibus réquiem quæsívi. ut in Festo Assumptionis B. M. V. die 15. Aug. pag. 645.

Graduale. Ps. 26. Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini, et vísitem templum ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 83. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: in sǽcula sæculórum laudábunt te. Allelúja.

Evang. Missus est. ut in Missa votiv. temp. Advent. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Ps. 5. Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, múnera in hac sacra domo dignánter obláta: et, beátæ Maríæ Vírginis suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium proveníre concéde. Per Dñm.

Præfatio de B. M. V. Et te in Festivitáte. pag. 292 vel 321.

Communio. Prov. 8. Beátus qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii me. Qui me invénerit, invéniet vitam, et hauríet salútem a Dómino.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti, intercedénte beáta María semper Vírgine, et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Melchiadis Pap. et Mart.

Missa. Státuit. prima loco pag. [2]. Et fit comm. Oct. et Feriæ.

Die 17. Decembris.
S. Lazari Resuscitati
Episc. et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de Comm. Conf. Pont. p. [22]. præter Evang. et Communionem.

Et fit commem. Feriæ.

Evang. Erat quidam languens. de Feria vi. post Domin. iv. Quadrag. p. 138.

Communio. Joan. 11. Videns Dóminus flentes soróres Lázari ad monuméntum, lacrimátus est coram Judǽis, et exclamávit: Lázare, veni foras. Et pródiit ligátis mánibus et pédibus, qui fúerat quatriduánus mórtuus.

Die 18. Decembris.
Exspectationis Partus
B. Mariæ Virg.

Introitus. Isai. 45.

ROráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Ps. 18. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem *suscípere voluisti: præsta supplícibus tuis;* ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Epistola. Locútus est Dóminus. ut in Missa votiva de S. Maria in Adventu. pag. [62].

Graduale. Ps. 23. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. ℣. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Allelúja, allelúja. ℣. Luc. 1. Ecce concípiet, et páriet fílium Jesum Christum. Allelúja.

Evang. Missus est Angelus. ut in Votiva de S. Maria in Adventu. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Ibid. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

IN méntibus nostris, quǽsumus Dómine, veræ fídei sacraménta confírma: ut qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis

Ps. 83. Quam diléсta tabernácula tua, Dómine virtútum! concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti: concéde; ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem Dóminum.

Fit comem. Feriæ, et postea S. Melchiadis Papæ et Martyris ex Missa. Státuit. de Comm. pag. [2].

Epistola. In ómnibus réquiem quæsívi. ut in Festo Assumptionis B. M. V. die 15. Aug. pag. 645.

Graduale. Ps. 26. Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. ℣. Ut vídeam voluptátem Dómini, et vísitem templum ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 83. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine: in sǽcula sæculórum laudábunt te. Allelúja.

Evang. Missus est. ut in Missa votiv. temp. Advent. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Ps. 5. Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Secreta.

Accipe, quǽsumus Dómine, múnera in hac sacra domo dignánter obláta: et, beátæ Maríæ Vírginis suffragántibus méritis, ad nostræ salútis auxílium provenire concéde. Per Dñm.

Præfatio de B. M. V. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Communio. Prov. 8. Beátus qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii me. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine Deus noster: ut sacrosáncta mystéria, quæ pro reparatiónis nostræ munímine contulísti, intercedénte beáta María semper Vírgine, et præsens nobis remédium esse fácias, et futúrum. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Melchiadis Pap. et Mart.

Missa. Státuit. primo loco pag. [2]. Et fit comm. Oct. et Feriæ.

Die 17. Decembris.

S. Lazari Resuscitati

Episc. et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de omm. Conf. Pont. p. [22]. ræter Evang. et Communionem.

Et fit commem. Feriæ.

Evang. Erat quidam lanuens. de Feria vi. post omin. iv. Quadrag. p. 138.

Communio. Joañ. 11. Viens Dóminus flentes soróes Lázari ad monuménum, lacrimátus est coram udǽis, et exclamávit: Lázare, veni foras. Et pródiit gátis mánibus et pédibus, ui fúerat quatriduánus ıórtuus.

Die 18. Decembris.

Exspectationis Partus B. Mariæ Virg.

Introitus. Isai. 45.

Roráte cœli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur tera, et gérminet Salvatórem. Ps. 18. Cœli enárrant glóiam Dei, et ópera mánuum jus annúntiat firmaménım. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum uum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ.

Epistola. Locútus est Dóminus. ut in Missa votiva de S. Maria in Adventu. pag. [62].

Graduale. Ps. 23. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. ℣. Quis ascéndet in montem Dómini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus, et mundo corde.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 1. Ecce concípiet, et páriet fílium Jesum Christum. Allelúja.

Evang. Missus est Angelus. ut in Votiva de S. Maria in Adventu. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Ibid. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

In méntibus nostris, quǽsumus Dómine, veræ fídei sacraménta confírma: ut qui concéptum de Vírgine Deum verum et hóminem confitémur; per ejus salutíferæ resurrectiónis

potentiam, ad ætérnam mereámur pervenire lætítiam. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio. Et te in Exspectatióne. pag. 292. vel 321.

Cōmunio. Isaiæ 7. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium: et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Postcommunio.

Grátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde: ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

℟ Quando hoc Festum occurrit Feria iv. Quatuor Temporum, in fine Missæ legitur Evang. S. Joannis. In princípio erat Verbum.

Die 19. Decembris.

Beati Urbani V. Pap. et Cf.

Missa. Sacerdótes tui. de Comm. Conf. Pont. secundo loco, pag. [22]. cum Orationibus sequentibus.

Oratio.

Deus, qui ad tuénda fórtiter sedis apostólicæ jura, fidémque cathólicam late propagándam, beátum Urbánum Confessórem tuum atque Pontíficem constántia roborásti: fac nos ipsíus præsídiis adjútos ita militánti Ecclésiæ servíre: ut triumphánti consociári mereámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Réspice, Dómine, múnera quæ in beáti Urbáni Confessóris tui et Pontíficis commemoratióne deférimus: ut ejúsdem méritis et medélam nobis operéntur, et glóriam. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster, illam nobis fidem innútriant: quam et apostólica dócuit prædicátio, et beáti Urbáni Confessóris tui atque Pontíficis sollicitúdo custodívit. Per Dóminum nostrum.

Die 26. Decembris.

Commemoratio

Omnium Ss. Martyrum

facienda in Missa S. Stephani.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum commemoratióne lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et intercedéntibus sanctis

ıs tuis, a cunctis
ıde periculis. Per
ı nostrum.

stcommunio.

ɔs commúnio, Dó-
, purget a crímine:
edéntibus sanctis
ıs tuis, cœléstis re-
iat esse consórtes.
inum nostrum.

nemoratio. Oratio.

ui nos concédis ó-
n sanctórum Már-
rum commemora-
lere: da nobis in
eatitúdine de eó-
táte gaudére. Per
nostrum.

Secreta.

tibi, Dómine, no-
devotiónis offéri-
et pro cunctórum
tuórum tibi grata
e, et nobis salu-
miseránte, red-
Per Dóminum no-

tcommunio.

nobis, quǽsumus
ıe, intercedénti-
us sanctis Martý-
ut quod ore con-
pura mente ca-
Per Dóminum.

x Decr. Pii Pp. VI.
i. 1798. pro aliqu.
espons. S. Rituum
die 18. Oct. 1818.
equ. Orationes.

Oratio.

Deus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum: réspice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

¶ Alibi dicuntur modo sequenti:

Oratio.

Deus, qui glorificáris in concílio sanctórum Mártyrum tuórum: réspice ad preces humilitátis nostræ; ut quorum solémnia celebrámus, eórum précibus adjuvári mereámur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, et sanctífica hoc sacrifícium pópuli tui: ut quod

in honórem beatórum Mártyrum tuórum offértur ad glóriam, nobis prosit ad véniam. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut non désinant sancti tui pro nostris tibi supplicáre peccátis, a quibus voluísti pro peccatóribus exorári. Per Dóminum nostrum.

Dom. III. post Epiphaniam.

In Festo

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Introitus. Prov. 23.

Exsúltet gaúdio pater Justi, gaúdeat Pater tuus et Mater tua, et exsúltet quæ génuit te.

Ps. 83. Quam diléꞇta tabernácula tua Dómine virtútum: concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui Maríæ et Joseph súbditus, doméstícam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti: fac nos, utriúsque auxílio, Famíliæ sanctæ tuæ exémplis instrui; et consórtium cónsequi sempitérnum: Qui vivis.

Et fit comm. Domin. III. post Epiph.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Col. 3.

Indúite vos ergo sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi, grátias agéntes Deo, et Patri per ipsum.

Graduale. Ps. 26. Unam pétii a Dómino, hanc requíram; ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. ℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, in sǽcula sæculórum laudábunt te.

allelúja.
Vere tu es Rex
s, Deus Israël
Allelúja.

)tuagesimam, o-
:lúja, et Versu se-
itur:

Ps. 39. Hóstiam
em noluísti, cor-
aptásti mihi.
ústum et pro pec-
postulásti: tunc
vénio.
te libri scriptum
ut fáciam, Deus,
tuam.

: Paschali, omisso
dicitur:

allelúja.
. Beátus homo,
ne, et qui vígilat
ieas quotídie, et
l postes óstii mei.

. 3. Vita nostra
dita cum Christo
lelúja.

tia sancti Evan-
índum Lucam.

uc. 2. f.

is esset Jesus an-
luódecim, ascen-
llis Jerosólymam
consuetúdinem
consummatísque
im redírent, re-
r Jesus in Jerú-
ion cognovérunt
us. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos, et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Et Jesus proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines. Credo.

Offertorium. Luc. 2. Tulérunt Jesum paréntes ejus in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino.

Secreta.

Placatiónis hóstiam offérimus tibi, Dómine, sup-

plíciter deprecántes: ut per intercessiónem Deiparæ Vírginis cum beáto Joseph, famílias nostras in pace et grátia tua fírmiter constítuas. Per Dóminum.

Præf. de Nativ. pag. 273. vel 314.

Communio. Luc. 2. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth, et erat súbditus illis.

Postcommunio.

Quos cœléstibus réficis sacraméntis, fac, Dómine Jesu, sanctæ Famíliæ tuæ exémpla júgiter imitári: ut in hora mortis nostræ, occurrénte gloriósa Vírgine Matre tua cum beáto Joseph; per te in ætérna tabernácula récipi mereámur: Qui vivis et regnas.

In fine legitur Evangelium Dominicæ III. post Epiph.

Die 3. Januarii.

S. Genovefæ Virg.

Introitus.

VEnerémur omnes in Dómino voce, corde, nisu toto sanctitátem Genovéfæ Vírginis, de cujus comemoratióne cum Angelis gaudent pópuli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Beátæ Genovéfæ, Vírginis tuæ, Dómine Deus, gloriósis méritis adjuvémur: ut ejus sacro intervéntu, córporis et ánimæ sanitáte gaudéntes, grátia tua cooperánte salvémur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Fratres: Qui gloriátur. de Communi Virg. pag. [36].

Graduale. O pia sponsa Dei, mœstis auróra diéi, Virgo Francigena, o Virgo, dulcédine plena, ad te clamántes audi, nec sperne rogántes.

℣. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja.

℣. Genovéfa virgo clemens, te precántes áspice, tolle pondus culpæ, preméntes hostes et clades ábige, ægrum corpus et cor gemens salúbriter réfice. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliæ regum in honóre tuo.

:éntur regi vírgi-
:am; próximæ ejus
r tibi.
ìntur in lætítia et
ne, adducéntur in
regis.
pore Paschali.
ı, allelúja.
wéfa virgo cle-
precántes áspice,
dus culpæ, premén-
:s et clades ábige,
:orpus et cor ge-
úbriter réfice. Al-

pro nobis míseris,
Virgo Genovéfa:
ıc in cœlis gaudes
s innúmeris, ful-
túte supérna. Alle-

elium. Símile erit
cœlórum. de Com-
rg. [37].
rium. Prótege nos,
us, Dómine, per mé-
ctæ Genovéfæ, ab
malórum angú-
majestáti tuæ ser-
assídue, tandémque
vidéndum et fruén-
:e velis.

Secreta.

niénte pro nobis
Vírgine Genovéfa,
iam tuam depósci-
omnípotens ætérne
t salútem animárum
ım páriter et córpo-
c hóstia sacrosáncta
efficáciter operétur. Per Dóminum nostrum.

Communio. O Genovéfa, réspice nos pietátis óculo, consors lucis angélicæ, cœlésti clara título, regis assístens vúltui, nos regi reconcília; da nobis sponso pérfrui, sponsa sponsíque fília.

Postcommunio.

Cœlésti pane reføcti humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine Jesu Christe; ut per preces et mérita beátæ Genovéfæ, Vírginis tuæ, véniam delictórum, sospitátem córporum, gratiámque et glóriam ætérnam consequámur animárum: Qui vivis.

Die 23. Januarii.
Desponsationis B. M. V.
cum Sancto Joseph.

Introitus. Sedulius.

Salve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum terrámque regit in sǽcula sæculórum. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Fámulis tuis, quǽsumus Dómine, cœléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium,

Desponsatiónis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Pro commemor. S. Joseph, ubi est concessa.

Oratio.

Sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quǽsumus Dómine, méritis adjuvémur: ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur.

Et fit commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart. ex Missa. Me exspectavérunt. pag. [33].

Epistola. Dóminus possédit me. ut in festo Immac. Conceptionis B. M. V. die viii. Dec. pag. 473.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ Christus Deus noster. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Gaude María Virgo, cunctas hǽreses sola interemísti. ℣. Quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti. ℣. Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 1. c.

Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Hæc autem eo cogitánte, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis ei, dicens: Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Páriet autem fílium: et vocábis nomen ejus Jesum: ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Credo.

Offertorium. Beáta es, Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem: genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Secreta.

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut qui natus de Vírgine matris integritátem non mi-

it, sed sacrávit, in Desponiónis ejus solémniis, nois nos piáculis éxuens, obiónem nostram tibi fáciat céptam Jesus Christus minus noster: Qui tecum vit et regnat.

ro S. Joseph. Secreta.

ébitum tibi, Dómine, nostræ réddimus servitú-, supplíciter exorántes: suffrágiis beáti Joseph onsi Genitrícis Fílii tui su Christi Dómini nostri, nobis tua múnera tueáris, cujus venerándam comemoratiónem, laudis tibi stias immolámus.

Deinde commem. S. Emeentianæ.

Præfatio de B. Maria. Et in Desponsatióne. p. 292. el 321.

Communio. Beáta víscea Maríæ Vírginis, quæ porvérunt ætérni Patris Fíum.

Postcommunio.

úmpsimus, Dómine, celebritátis ánnuæ votiva acraménta: præsta quæsuus; ut et temporális vitæ obis remédia præbeant, et térnæ. Per Dóminum.

Pro S. Joseph.
Postcommunio.

désto nobis, quæsumus misericors Deus: et inrcedénte pro nobis beáto Joseph Confessóre, tua circa nos propitiátus dona custódi.

Postea commem. S. Emerentianæ.

Eadem Die.

S. Ildefonsi Episc. et Conf.

Alicubi dicitur Missa. In médio. ut in Comm. Doctorum. pag. [24]. cum commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart. ut supra.

℣ In Regnis vero Hispanis, et alibi dicitur eadem Missa ut supra, cum sequ. Orat. propr.

Oratio.

Deus, qui per gloriosíssimam Fílii tui matrem beátum Ildefónsum, Confessórem tuum atque Pontíficem, misso de thesaúris cœléstibus múnere decorásti: concéde propítius; ut per ejus preces et mérita, múnera capiámus ætérna. Per eúmdem Dóminum.

Aliæ Orationes sumantur ex Missa. Sacerdótes tui. de Com. Conf. 2. loco. p. [22]. sine Credo.

Die 27. Januarii.

S. Vitaliani Papæ et Conf.

Missa. Státuit. primo loco. pag. [20].

Die 28. Januarii.

S. Juliani Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. p. [20] præter primam Orationem sequ. et Evangelium ut infra.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, in pópulo tuo spíritum caritátis, quo beátum Juliánum, Confessórem tuum atque Pontíficem, replére dignátus es: et concéde; ut cujus festivitátem celebrámus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte thesaurizáre vobis thesaúros in terra, ubi ærúgo, et tínea demolítur, et ubi fures effódiunt, et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesaúros in cœlo, ubi neque ærúgo, neque tínea demolítur, et ubi fures non effódiunt, nec furántur. Ubi enim est thesaúrus tuus, ibi est et cor tuum.

Die 30. Januarii

S. Felicis IV. Papæ et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de Com̃. secundo loco. p. [22].

Die 1. Februarii.

Comemoratio

S. Brigidæ Virginis.

Orat. sumuntur ex Missa. Dilexísti. de Com̃. pag. [36].

Die 3. Februarii.

S. Dionysii Papæ et Conf.

Missa. Státuit. primo loco pag. [20]. Et fit commem. S. Blasii Episc. et Mart. de Comm. unius Mart. Pont. secundo loco. pag. [4].

Eadem Die.

S. Blasii Episc. et Mart.

Introitus.

GAudeámus omnes in Dño, diem festum celebrántes sub honóre sancti Blásii, Mártyris atque Pontíficis: de cujus passióne gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei.

Ps. 47. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Blásium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, in suis perferéndis supplíciis, et in aliórum depelléndis infirmitátibus admirábilem effecísti: concéde propítius; ut illíus et in fide constántiam imi-

in perículis patro-
tiámus. Per Dó-
ostrum.
. Sancti per fidem.
ito Ss. Fabiani et
i, die xx. Januarii
le. Ps. 8. Glória
coronásti eum.
nstituísti eum su-
mánuum tuárum,
, allelúja.
st sacérdos, quem
Dóminus. Alle-
eptuagesimam, o-
elúja, et Versu se-
citur:
. Ps. 111. Beátus
met Dóminum: in
ejus cupit nimis.
s in terra erit se-
: generátio rectó-
dicétur. ℣. Glória
in domo ejus: et
us manet in sǽcu-
li.
lium. Cum perse-
ut in festo S. Cy-
rosolymitani die
rtii. pag. 521.
rium. Sap. 10.
it illum Dóminus
m nímiam: et ab
inferórum edúxit
Secreta.
tibi, Dómine, be-
lásii, Mártyris tui

atque Pontíficis, dicátas méritis, benígnus assúme: et ad perpétuum nobis tríbue proveníre subsídium. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Ps. 88. Semel jurávi in sancto meo: semen ejus in ætérnum manébit, et sedes ejus sicut sol in conspéctu meo, et sicut luna perfécta in ætérnum, et testis in cœlo fidélis.

Postcommunio.

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacraménta subsídium: et præsta; ut beáti Blásii, Mártyris tui atque Pontíficis, méritis et intercessióne, nulla nobis nóceat advérsitas, et nulla dominétur iníquitas. Per Dóminum nostrum.

℥ Alibi legitur Missa. Státuit. vel, pro diversitate indultorum, Missa. Sacerdótes Dei. utraque de Com. pag. [2] et [4] cum Oratione et Evangelio ut supra in Missa præcedenti.

Die 4. Februarii.

Beatæ Joannæ Valesiæ Viduæ.

Introitus. Ps. 30.

Exsultábo et lætábor in misericórdia tua, Dómine, quóniam respexísti humilitátem meam: salvásti de necessitátibus ánimam meam. Ps. ibid. In te

Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in justítia tua líbera me.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ad imitándum beátæ Vírginis Fílii tui Genitrícis virtútes, novum per beátam Joánnam sacrárum vírginum cœtum institui voluísti: ejus méritis, precibúsque concéde; ut per éadem gradiámur virtútum exémpla. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Epístola. Mulíerem fortem. de Comm. nec Virg. nec Mart. pag. [42].

Graduale. Ps. 111. Adhǽsi testimóniis tuis, Dómine: in corde meo abscóndi elóquia tua. ℣. Bonum mihi lex oris tui, super míllia auri et argénti.

Allelúja, allelúja.
℣. Judic. 5. Audíte reges, et aúribus percípite príncipes: ego sum quæ Dómino canam, psallam Dómino Deo Israël. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 118. Exspectábam salutáre tuum, Dómine: et mandáta tua diléxi. ℣. Custodívit ánima mea testimónia tua: et diléxit ea veheménter. ℣. Servávi mandáta tua, et testimónia tua: quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Evang. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito. de Comm. nec Virg. nec Mart. pag. [34].

Offertorium. 2. Paral. 9. Regina postquam vidit domum Dei, et víctimas quas immolábant in domo Dómini, non erat præ stupóre ultra in ea spíritus, dixítque: Sit Dóminus Deus benedíctus, quia díligit pópulum suum, et vult serváre eum in ætérnum.

Secreta.

Da nobis, quǽsumus Dómine, per hæc sancta sacrifícia, regnum tuum, justitiámque ejus semper inquírere: pro cujus adeptióne beáta regína Joánna falláces regni terréni pompas et illécebras incunctánter abjécit. Per Dóminum.

Communio. Ps. 60. Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǽcula: prótegar in velaménto alárum tuárum: quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratiónem meam.

Postcommunio.

Infúnde nobis, Dómine, hujus virtúte sacraménti, sanctam amóris tui suavitátem: ut beátæ Joánnæ intercessióne, superátis ómnibus mundi impediméntis,

tibi uni cum illa adhærére mereámur. Per Dóminum.

¶ Alibi Missa. Cognóvi. de Communi nec Virg. nec Mart. pag. [42]. cum Orationibus ut supra.

Eadem Die.

S. Josephi a Leonissa Conf.

Missa. Justus ut palma. de Comm. p. [28], præter sequ.

Oratio.

Deus, fidélium remunerátor servórum, qui beátum Joséphum exímium in evangélica prædicatióne operárium effecísti: ejus, quǽsumus, intercessióne concéde; ut a grato tibi servítio numquam cessémus in terris, et plenam a te mercédem recipiámus in cœlis. Per Dóminum.

Evangel. Designávit Dóminus. ut in Festo S. Marci Evang. die 25. April. p. 543.

Die 5. Februarii.

Ss. Viginti sex Martyrum Japonensium.

Missa. Sapiéntiam sanctórum. de Communi plurimorum Mart. pag. [16]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ad tui imitatiónem per crucis supplícium primítias fidei *apud Japóniæ gentes, in sanctórum Mártyrum* Petri Baptístæ, Pauli et Sociórum sánguine dedicásti: concéde, quǽsumus; ut quorum hódie solémnia cólimus, excitémur exémplis: Qui vivis et regnas.

Si venerit in Quadrages., fit commem. Feriæ.

Secreta.

Súscipe, Dómine, múnera quæ in sanctórum Mártyrum tuórum Petri Baptístæ, et Pauli cum Sóciis solemnitáte deférimus: et da nobis fámulis tuis; ut eórum méritis in confessióne tui nóminis stábiles inveníri mereámur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Deus, qui crucis mystérium in sanctis Martýribus tuis Petro Baptísta, et Paulo cum Sóciis mirabíliter illustrásti: eórum, quǽsumus, méritis et intercessióne, ita nos per grátiam tuam in fide et caritáte confírma; ut nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum nostrum.

Die 6. Februarii.

Sanctæ Hyacinthæ de Mariscottis Virg.

Missa. Dilexísti. de Comm. Virg. pag. [36].

Oratio.

Deus, qui beátam Hyacíntham Vírginem tuam jugis mortificatiónis, et ca-

ritátis victimam effecísti: ejus nobis exémplo et intercessióne concéde; ut peccáta nostra deflére, et te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadrages., et postea S. Dorotheæ Virg. et Mart. ex Missa. Me exspectavérunt. pag. [33].

Eadem Die.

S. Dorotheæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. de Com. Virg. et Mart. pag. [31].

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus nómine gloriósa Virgo et Martyr Doróthea multórum génera tormentórum superávit: te supplíciter exorámus: ut ejus intervéntu cuncta perícula vincámus, ipsámque in nostris necessitátibus célerem adjutrícem sentiámus. Per Dóminum.

Si venerit in Quadrages., fit commem. Feriæ.

Die 9. Februarii.

S. Zosimi Papæ et Conf.

Missa. Státuit. primo loco. pag. [20].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima, et postea S. Apolloniæ Virg. et Mart. ut in Comm. p. [31]. ex Missa Loquébar.

Die 11. Februarii.

Apparitionis B. Mariæ Virg. Immaculatæ.

Introitus. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cœlo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: súpplices a te quǽsumus: ut ejúsdem Vírginis apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem Dóminum.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 11. 12.

Apértum est templum Dei in cœlo: et visa est arca testaménti ejus in templo ejus; et facta sunt fúlgura, et voces, et terræmótus, et grando magna. Et signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus, et in ca-

ite ejus coróna stellárum
uódecim. Et audívi vocem
agnam in cœlo dicéntem:
unc facta est salus et vir-
ıs et regnum Dei nostri et
otéstas Christi ejus.

Graduale. Cant. 2. Flores
pparuérunt in terra nostra,
mpus putatiónis advénit,
ox túrturis audíta est in
rra nostra.

. ibid. Surge, amica mea,
eciósa mea, et veni: co-
mba mea in foramínibus
etræ, in cavérna macériæ.

Allelúja, allelúja.

. Osténde mihi fáciem tu-
m, sonet vox tua in aúri-
us meis: vox enim tua dul-
is, et fácies tua decóra.
llelúja.

Post Septuagesimam, o-
issis Allelúja, et Versu se-
uenti, dicitur:

Tractus. Jud. 15. Tu gló-
ia Jerúsalem, tu lætítia Is-
aël, tu honorificéntia pó-
uli nostri. ℣. Tota pulchra
s, María, et mácula origi-
ális non est in te.

. Felix es, sacra Virgo
aría, et omni laude dignís-
ima, quæ serpéntis caput
irgíneo pede contrivísti.

Tempore Paschali.

Allelúja, allelúja.

. Cant. 2. Flores apparué-
unt in terra nostra. Alle-
ja. ℣. Vox túrturis audíta
st. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Credo.

Offertorium. Luc. 1. Ave grátia plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus.

Secreta.

Hóstia laudis, quam tibi, Dómine, per mérita gloriósæ et Immaculátæ Vírginis, offérimus, sit tibi in odórem suavitátis, et nobis optátam cónferat córporis et ánimæ sanitátem. Per Dóminum nostrum.

Præf. de B. M. V. Et te in Conceptióne Immaculáta. pag. 292. vel 321.

Communio. Ps. 64. Visitásti terram et inebriásti

eam, multiplicásti locupletáre eam.

Postcommunio.

Quos cœlésti, Dómine, aliménto satiásti, súblevet déxtera Genitrícis tuæ Immaculátæ: ut ad ætérnam pátriam, ipsa adjuvánte, perveníre mereámur: Qui vivis et regnas.

Eadem Die.

S. Antheri Papæ et Mart.

Missa. Státuit. primo loco. pag. [2].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die 12. Februarii.

S. Telesphori Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. secundo loco. pag. [4].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die 13. Februarii.

S. Gregorii II. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. primo loco. pag. [20].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Eadem Die.

S. Catharinæ de Ricciis Virginis.

Missa. Dilexisti. de Comm. Virg. pag. [36]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tuo amóre succénsam, passiónis contemplatióne claréscere voluísti: ejus intercessióne concéde; ut passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur: Qui vivis et regnas.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die 14. Februarii.

S. Agathonis Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. primo loco. pag. [20].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadrages. et postea S. Valentini Mart. ut in Missali. pag. 512.

Die 16. Februarii.

Beati Gregorii X. Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. primo loco. pag. [20].

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis religiónis zelo, et apostólicis curis amplificásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut fídei, et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

17. Februarii.
ini Papæ et Mart.
Státuit. de Comm.
ıco. pag. [2].
:ommem. Feriæ, si
n Quadragesima.

Eadem Die.
æ D. N. J. Chr.
ı Ægyptum.

Introitus. Matth. 2.
'gelus Dómini ap-
ɔáruit in somnis Jo-
;eph, dicens: Surge,
e púerum, et ma-
s, et fuge in Ægý-
s. 54. Ecce elongávi
et mansi in solitú-
Glória Patri.

Oratio.
tor in te sperántium,
;, qui Unigénitum
Redemptórem no-
ɛx Heródis gládio
Ægýptum erípere
concéde nobis fá-
is, beatíssima sem-
ine, ejus matre Ma-
:cedénte; ut ab ó-
mentis et córporis
: liberáti, ad cœlé-
riam perveníre me-
Per eúmdem Dó-
ıostrum.
ıdragesima comem.

Isaíæ Prophétæ.
Isai. 19. c.
ɔus illis clamábunt
óminum a fácie tribulántis, et mittet eis salvatórem et propugnatórem, qui líberet eos. Et cognoscétur Dóminus ab Ægýpto, et cognóscent Ægýptii Dóminum in die illa, et colent eum in hóstiis, et in munéribus, et vota vovébunt Dómino, et solvent. Et percútiet Dóminus Ægýptum plaga, et sanábit eam, et reverténtur ad Dóminum, et placábitur eis, et sanábit eos Dóminus Deus noster.

Graduale. Ps. 90. Angelis suis Deus mandávit de te: ut custódiant te in ómnibus viis tuis. ℣. In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum.

Allelúja, allelúja.
℣. Matth. 2. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Matth. 2. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum. ℣. Et esto ibi, usque dum dicam tibi. ℣. Futúrum est enim, ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. Matth. 2.

IN illo témpore: Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens: Surge, et áccipe púerum, et matrem ejus, et fuge in Ægýptum, et esto ibi, usque dum dicam tibi: futúrum est enim, ut Heródes quærat púerum ad perdéndum eum. Qui consúrgens accépit púerum, et matrem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur, quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum.

Credo.

Offertorium. Isai. 19. Cognoscétur Dóminus ab Ægýpto, et cognóscent Ægýptii Dóminum in die illa, et colent eum in hóstiis et in munéribus, et vota vovébunt Dómino, et solvent.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus, supplíciter deprecántes: ut, qui cum beatíssima matre Vírgine María in Ægýptum exsul deférri voluísti; éxsules nos, eádem beáta Vírgine intercedénte, ad cœléstem pátriam benígnus perdúcas: Qui vivis et regnas.

Præfatio de Nativitate Domini. pag. 273. vel 314.

Comunio. Matth. 2. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis: ut adimplerétur, quod dictum est a Dómino per prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum.

Postcommunio.

Largíre sénsibus nostris, omnípotens Deus: ut per temporálem Fílii tui fugam, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Die 18. Februarii.

S. Conradi Placentini Conf.

Missa. Justus ut palma. de Communi Conf. non Pont. pag. [28].

Evangel. Ecce nos relíquimus. de Comuni Abbat. pag. [31].

Die 25. Februarii.

S. Felicis III. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. primo loco. pag. [20].

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadragesima.

Die 26. Februarii.

S. Margaritæ de Cortona.

Missa. Cognóvi. de Communi. p. [42]. praeter seq.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, si venerit in Quadrag., et tertia Oratio A cunctis. p. [97].

Epistola. Surgam, et circuíbo. ut in festo S. Mariæ Magdalenæ, die xxii. Julii. pag. 619.

Secreta.

Placatiónis hóstia, quam tibi offérimus, Dómine, beátæ Margarítæ interveniénte suffrágio, optátæ nobis indulgéntiæ plenitúdinem elargiátur. Per Dñm.

Postcommunio.

Uberes, Dómine, sanctæ tuæ Margarítæ lácrimæ durítiem nostri cordis emólliant: ut per hujus virtútem sacraménti débitas reátibus flammas incessánti fletu exstinguámus. Per Dñm.

Alia Missa.

Introitus. Ps. 76.

Numquid obliviscétur miseréri Deus, aut *continébit in ira sua misericórdias suas? Et dixi:* Nunc cœpi: hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Ps. ibid. Voce mea ad Dóminum clamávi: voce mea ad Deum, et inténdit mihi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui fámulam tuam Margarítam de perditiónis via ad salútis trámitem misericórditer deduxísti: eádem nobis miseratióne concéde; ut quam prius errántem sectári non erubúimus, mox pœniténtem ímpigre sequi gloriémur. Per Dóminum.

In Quadrages. commem. Feriæ.

Epistola. Surgam et circuíbo. ut in Festo S. Mariæ Magdalenæ die xxii. Julii. pag. 619.

Graduale. Eccli. 51. Liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. ℣. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

Tractus. Cantic. 2. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit. ℣. Flores apparuérunt in terra nostra: tempus putatiónis advénit, vox túrturis audíta est in terra nostra.

℣. Jer. 31. In caritáte perpétua diléxi te: ídeo attráxi te, míserans tui.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 15. c.

IN illo témpore: Murmurábant pharisǽi et scribæ, dicéntes: Quia hic peccatóres récipit, et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam, quæ períerat, donec invéniat eam? Et cum invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens: et véniens domum, cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat? Dico vobis, quod ita gaúdium erit in cœlo super uno peccatóre pœniténtiam agénte, quam super nonagínta novem justis, qui non índigent pœniténtia. Aut quæ múlier habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter, donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam? Ita dico vobis: gaúdium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte.

Offertorium. Rom. 5. Ubi abundávit delíctum, superabundávit grátia: ut sicut regnávit peccátum in mortem, ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam.

Secreta.

Placatiónis hóstia, quam tibi offérimus, Dómine, beátæ Margarítæ interveniénte suffrágio, optátæ nobis indulgéntiæ plenitúdinem elargiátur. Per Dñm.

Communio. Luc. 15. Gaúdium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte.

Postcommunio.

Uberes, Dómine, sanctæ tuæ Margarítæ lácrimæ durítiem nostri cordis emólliant: ut per hujus virtútem sacraménti débitas reátibus flammas incessánti fletu exstinguámus. Per Dñm.

Feria III.
post Domin. Septuagesimæ.
Orationis D. N. J. Chr.

Introitus. Ps. 54.

COr meum conturbátum est in me, et formído mortis cécidit super me. Timor et tremor venérunt super me. Ps. 68. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti, ad tentatiónum perícula superánda: concéde propitius; ut nos oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Hebr. 5.

Christus non semetípsum clarificávit, ut póntifex fíeret: sed qui locútus est ad eum: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia: et quidem cum esset Fílius Dei; dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam: et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo póntifex juxta órdinem Melchísedech.

Graduale. Ps. 87. Repléta est malis ánima mea, et vita *mea inférno appropinquávit.* ℣. *Æstimátus sum cum* descendéntibus in lacum, factus sum sicut homo sine adjutório.

Tractus. Ps. 68. Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. ℣. Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me. ℣. Ps. 21. Ne discésseris a me: quóniam tribulátio próxima est: quóniam non est qui ádjuvet.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 22. d.

In illo témpore: Egréssus Jesus ibat, secúndum consuetúdinem, in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et cum pervenísset ad locum, dixit illis: Oráte, ne intrétis in tentatiónem. Et ipse avúlsus est ab eis, quantum jactus est lápidis, et pósitis génibus orábat dicens: Pater, si vis, transfer cálicem istum a me: verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confórtans eum. Et factus in agonía, prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus, sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Credo.

Offertorium. Ps. 68. Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Secreta.

Hujus sancti sacrifícii méritis, fac nos, quæsumus Dómine, divína institutióne formátos curam oratióni tam efficáciter impéndere, ut Jesus Christus Fílius tuus in éxitu nostro vígiles nos, et a culpa solútos invéniat: Qui tecum vivit.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Comúnio. Matth. 26. Vigiláte, et oráte, ut non intrétis in tentatiónem: spíritus quidem promptus est, caro autem infírma.

Postcommunio.

Refécti alimónia cœlésti, súpplices te rogámus, Pater omnípotens: ut per unigéniti Fílii tui oratiónis virtútem, nos in tantis córporis et ánimæ perículis constitúti, ad cœléstia regna secúre perveníre mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Feria III.
post Domin. Sexagesimæ.
In Commemoratione
Ss. Passionis D. N. J. Chr.

Missa. Humiliávit. votiva de Passione. pag. [60]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humáno géneri, ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsius habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dñm.

Et dicitur Credo. ac Præfatio de Cruce. pag. 280. vel 317.

Feria III.
post Dom. Quinquagesimæ.
Octava
Ss. Passionis D. N. J. Chr.

Missa. Humiliávit. votiva de Passione. pag. [60]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Effúnde super nos, quǽsumus omnípotens Deus, spíritum grátiæ et precum: ut unigéniti Fílii tui Passiónem pio devotiónis afféctu júgiter recólere, et in pópuli tui corde, mónitis et exémplo, imprímere valeámus. Per eúmdem Dñm.

Et dic. Credo. ac Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Feria VI. post Cineres.
Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Introitus. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum

nater sua, parans crucem Salvatóri suo. Ps. 8. Glória et honóre coronásti eum, Dómine: et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória, et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit commem. Feriæ, et dicitur ejusdem Evangelium in fine.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Cant. 3. et 4.

Léctulum Salomónis sexagínta fortes ámbiunt ex fortíssimis Israël: omnes tenéntes gládios, et ad bella doctíssimi: uniuscujúsque ensis super femur suum propter timóres noctúrnos. Férculum fecit sibi rex Sálomon de lignis Líbani. Colúmnas ejus fecit argénteas: reclinatórium aúreum: ascénsum purpúreum: média caritáte constrávit propter fílias Jerúsalem. Egredímini et vidéte, fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus. Quam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis.

Graduale. Eccli. 45. Coróna aúrea super caput ejus: expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.
℣. Ps. 20. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Tractus. Isai. 61. Induit eum Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ, quasi sponsum decorátum coróna.
℣. Isai. 28. Coróna tribulatiónis efflóruit in corónam glóriæ, et sertum exsultatiónis.
℣. Sap. 5. Accépit regnum decóris, diadéma speciéi.

In Missis votivis a Pascha usque ad Pentecosten:

Allelúja, allelúja.
℣. Eccli. 45. Coróna aúrea super caput ejus: expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. Allelúja.
℣. Tibi glória, hosánna: tibi triúmphus et victória: tibi summæ laudis, et honóris coróna. Allelúja.

A Pentecoste usque ad Septuagesimam:

Graduale. Ibid. Coróna aúrea super caput ejus: expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

℣. Ps. 20. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Allelúja, allelúja.

℣. Isaiæ 28. Coróna tribulatiónis efflóruit in corónam glóriæ, et sertum exsultatiónis. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 19.

IN illo témpore: Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus: et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant: Ave Rex Judæórum: et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis: Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo causam. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.

Credo.

Offertorium. Tuam corónam adorámus, Dómine: tuam gloriósam recólimus passiónem.

Secreta.

Tuórum mílitum, rex omnípotens, virtútem róbora: ut quos in hujus mortalitátis stádio unigéniti Fílii tui Coróna lætíficat; consummáto cursu certáminis, immortalitátis bravíum apprehéndant. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Prov. 4. Lætáre, mater nostra, quia dabit Dóminus cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclyta próteget te.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut hæc sacraménta quæ súmpsimus, per sacrosánctæ Fílii tui Corónæ, cujus solémnia recensémus, virtútem, nobis profíciant ad medélam. Per eúmdem Dóminum.

Feria VI.
post Domin. I. Quadrages.
Lanceæ et Clavorum D. N. J. Chr.

Introitus. Ps. 21.

FOdérunt manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea: et sicut aqua effúsus sum.

Ps. ibid. Factum est cor

meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi, et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius; ut qui eorúmdem Clavórum, et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ, et legitur ejusdem Evangelium in fine.

Epistola, Graduale cum Tractu, Evangel. et Offertorium ut in Missa votiva de Passione D. N. J. Chr. pag. [60] et [61].

Et dicitur Credo.

Secreta.

Sanctíficet nos, quǽsumus Dómine, hoc sanctum et immaculátum sacrifícium vespertínum: quod unigénitus Fílius tuus in cruce óbtulit pro salúte mundi: Qui tecum vivit et regnat.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Vidébunt in quem transfixérunt, cum moveréntur fundaménta terræ.

Postcommunio.

Dómine Jesu Christe, qui *temetípsum in cruce holocaústum immaculátum* et spontáneum Deo Patri obtulísti: quǽsumus; ut ejúsdem sacrifícii oblátio veneránda indulgéntiam nobis obtíneat, et glóriam sempitérnam: Qui vivis.

Feria VI. post Domin. II. Quadrages.

Sacratissimæ Sindonis D. N. J. Chr.

Introitus. Phil. 2.

Humiliávit semetípsum Dóminus Jesus Christus usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

Ps. 88. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem annuntiábo veritátem tuam in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, passiónis tuæ vestígia reliquísti: concéde propítius; ut per mortem et sepultúram tuam, ad resurrectiónis glóriam perducámur: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ, et legitur ejusdem Evangelium in fine.

Epistola. Dícite fíliæ Sion. ut in Feria IV. Maj. Hebd. pag. 187.

Graduale. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor meum, et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et non invéni. ℣. Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

Tractus. Isai. 53. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. ℣. Et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum. ℣. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.
℣. Disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
Marc. 15. d.

IN illo témpore: Cum jam sero esset factum, (quia erat Parascéve, quod est ante Sábbatum) venit Joseph ab Arimathǽa, nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Pilátus autem mirabátur, si jam obiísset. Et accersíto centurióne, interrogávit eum, si jam mórtuus esset. Et cum cognovísset a centurióne, donávit corpus Joseph. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto, quod erat excísum de petra, et advólvit lápidem ad óstium monuménti.

Credo.

Offertorium. Ingréssus Aaron tabernáculum, ut holocaústum offérret super altáre pro peccátis filiórum Israël, túnica línea indútus est.

Secreta.

Accépta tibi, Dómine, sint hæc múnera, cui pro mundi salúte grata éxstitit Fílii tui pássio gloriósa. Per eúmdem Dóminum.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Marc. 15. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: quǽsumus; ut per temporálem Fílii tui mortem, quam mystéria veneránda testántur, vitam te nobis dedísse perpétuam confidámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Feria VI.
post Dom. III. Quadrages.
Sacror. Quinque Vulnerum
D. N. Jesu Chr.

Missa. Humiliávit. votiva de Passione. pag. [60]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui passióne, et per quinque vúlnera ejus, sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti: tríbue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscépta vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi Sánguinis fructum cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Feriæ, et legitur ejusdem Evangelium in fine.

Et dicitur Credo.

Secreta.

Majestáti tuæ, quæsumus Dómine, accépta sint dona, in quibus ipsa Unigéniti tui vúlnera tibi offérimus, nostræ prétia libertátis. Per eúmdem Dóminum.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Postcommunio.

Reffécti vitálibus alimóniis, quæsumus Dómine Deus noster: ut qui vúlnera Dómini nostri Jesu Christi hódie devóte cólimus, hæc in nostris córdibus impréssa, móribus et vita teneámus. Per eúmdem Dóminum.

Feria VI.
post Dom. IV. Quadrages.
Pretiosissimi Sanguinis
D. N. Jesu Chr.

Missa ut in Missali Dominica I. mensis Julii. p. 601.

Et fit commem. Feriæ, et dicitur ejusdem Evangelium in fine.

Die 2. Martii.
S. Simplicii Papæ et Conf.

Missa. Státuit. 1. loco. pag. [20]. In Quadrages. fit commem. Feriæ.

Die 3. Martii.
S. Cunegundis Imper. Virg.

Missa. Dilexísti. de Comm. Virg. pag. [36]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátæ Cunegúndi Vírgini tuæ terréna despícere, et ad cœléstis impérii culmen anheláre tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus imitatióne, calcátis mundi illécebris, ad gaúdia ætérna secúri perveníre valeámus. Per Dóminum nostrum.

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Die 4. Martii.

S. Lucii Papæ et Mart.

Missa. Sacerdótes Dei. pag. [4].

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Die 5. Martii.

S. Joannis Josephi a Cruce Confessoris.

Missa. Justus ut palma. pag. [28]. de Comm. 2. loco præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Joáñem Joséphum Confessórem tuum per árduas paupertátis, humilitátis et patiéntiæ vias cœlésti glória sublimásti: da nobis, quǽsumus; ut carne mortificáti ejus imitémur exémpla, et gaúdiis perfruámur ætérnis. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ in Quadragesima.

Secreta.

Eo caritátis ardóre, quo beátus Joáñes Joséphus Agnum immaculátum, qui ábstulit peccáta mundi, méruit immoláre, fac nos propitiatiónis hóstiam tibi dignánter offérre. Per eúmdem Dóminum.

Postcommunio.

Concéde, quǽsumus, Dómine Jesu Christe: ut quos salutáribus mystériis refícere dignátus es, beáti Joánnis Joséphi exémplo, vivíficæ cruci júgiter adhæréntes, úberem passiónis tuæ fructum percípere mereámur: Qui vivis.

Die 11. Martii.

S. Leandri Episc. et Conf.

Missa. In médio. de Comm. Doct. pag. [24]. Orationes vero ex Missa. Sacerdótes tui. pag. [22].

Non dicitur Credo.

Et fit commem. Feriæ.

℟ Alibi autem dicitur sequ. Oratio.

Oratio.

Deus, qui ariánam pravitátem doctrína sancti Confessóris tui atque Pontíficis Leándri ex Hispánia propulísti: da plebi tuæ; ut ejúsdem méritis et précibus ab omni errórum et vitiórum labe semper líbera consservétur. Per Dóminum.

Die 15. Martii.

S. Zachariæ Papæ et Conf.

Missa. Státuit. 1. loco. pag. [20].

Et fit commem. Feriæ.

Die 18. Martii.

S. Gabrielis Archangeli.

Introitus. Ps. 102.

BEnedícite Dóminum omnes Angeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad au-

ndam vocem sermónum
s. Ps. ibid. Bénedic áni-
mea Dómino: et ómnia
æ intra me sunt, nómini
ncto ejus.
Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui inter céteros Angelos, ad annuntián-
m incarnatiónis tuæ my-
rium, Gabriélem Arch-
gelum elegísti: concéde
opítius; ut qui festum
s celebrámus in terris,
sius patrocínium sentiá-
s in cœlis: Qui vivis.

Et fit commem. Feriæ, et
citur ejusdem Evangeli-
in fine.

ctio Daniélis Prophétæ. Dan. 9. f.

N diébus illis: Ecce vir Gábriel, quem víderam visióne a princípio, cito
lans tétigit me in témpore
crifícii vespertíni. Et dó-
it me, et locútus est mihi,
xítque: Dániel, nunc
réssus sum ut docérem
, et intellígeres. Ab exór-
o precum tuárum egrés-
s est sermo: ego autem
ni, ut indicárem tibi, quia
r desideriórum es: tu ergo
imadvérte sermónem, et
éllige visiónem. Septua-
ta hebdómades abbre-
tæ sunt super pópulum
m, et super urbem san-
m tuam ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt: et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus: et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est. Et civitátem, et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro: et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio.

Graduale. Ps. 102. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dóminum, et ómnia interióra mea nomen sanctum ejus.

Tractus. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. ℣. Benedícta tu in muliéribus: et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Ecce concípies, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Emmánuel. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℣. Ideóque et quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei.

Tempore Paschali, omissis Graduali, et Tractu, dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 103. Qui facit Angelos suos spíritus: et minístros suos flammam ignis. Allelúja.

℣. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

Evangel. Missus est Angelus. ut in Missa votiva B. M. V. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Apoc. 8. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: et data sunt ei incénsa multa: et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Secreta.

Accéptum fiat in conspéctu tuo, Dómine, nostræ servitútis munus, et beáti Archángeli Gabriélis orátio: ut qui a nobis venerátur in terris, sit apud te pro nobis advocátus in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Communio. Dan. 3. Benedícite omnes Angeli Dómini Dómino: hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Postcommunio

Córporis tui et sá[…] sumptis mystériis Dómine Deus noster, […]cámur cleméntiam: […] Gabriéle nuntiánte, […] natiónem tuam cognó[…] ita ipso adjuvánte, i[…]tiónis ejúsdem be[…] consequámur: Qui […] regnas.

Die 22. Martii

S. Catharinæ Fliscæ A[…]

Viduæ.

Missa. Cognóvi. de […] nec Virg. nec Mart. […] præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam […]rínam in contem[…] Fílii tui passióne di[…]móris igne flagráre […] quǽsumus; ut ipsa i[…]dénte, tuæ in nobis f[…] caritátis accéndas, […]dem passiónis partici[…]gnánter effícias. Pe[…]dem Dóminum.

In Quadrag. fit co[…] Feriæ.

Alia Missa.

Introitus.

Sitívit ánim[…] ad Deum […] vivum; […] véniam et […]rébo ante fáciem De[…]

Ps. ibid. Quemádr[…] desíderat cervus ad […]

ıárum, ita desíderat ánimea ad te Deus.
Glória Patri.

Oratio.

eus, qui beátam Catharínam in contemplánda ii tui passióne divíni aris igne flagráre fecísti: ésumus; ut ipsa intercete, tuæ in nobis flam̃am ritátis accéndas, et ejúsn passiónis partícipes diánter effícias. Per eúmm Dóminum.

Et fit commem. Feriæ in ıadrages.

Epistola. Mulíerem forn. ut in Missa Cognóvi. Communi nec Virg. nec art. pag. [42].

Graduale. Ps. 44. Diffúsa t grátia in lábiis tuis: proérea benedíxit te Deus in érnum. ℣. Propter veritem et mansuetúdinem et stítiam: et dedúcet te mibíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja.

Ps. 72. Quid mihi est in lo: et a te quid vólui su: terram? Defécit caro a et cor meum; Deus dis mei et pars mea Deus ætérnum.

Post Septuagesimam, oissis Allelúja, et Versu seenti, dicitur:

Tractus. Veni sponsa Chriáccipe corónam, quam Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Dilexísti justítiam et odísti iniquitátem: proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 72. Quid mihi est in cœlo: et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum; Deus cordis mei et pars mea Deus in ætérnum.

℣. Ps. 38. Concáluit cor meum intra me; et in meditatióne mea exardéscet ignis. Allelúja.

Evang. Símile est regnum cœlórum. de Communi nec Virg. nec Mart. pag. [43].

Offertorium. Ps. 107. Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum, cantábo et psallam in glória mea.

Secreta.

His sacrifíciis, quǽsumus, omnípotens Deus, propitiátus inténde; et beáta Catharína intercedénte, spíritum in nobis tuæ dilectiónis accénde. Per Dñm.

Communio. Ps. 83. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut quos

tuis reficere dignátus es sacraméntis, intercedénte beáta Catharína, tríbuas pro tui amóre terréna despícere et cœléstium semper participatióne gaudére. Per Dñm.

Eadem Die.

B. Mariæ Virg. de Foggia.

Missa. Salve sancta parens. ut in Missis votivis B. M. V. a Purificatione usque ad Pascha. pag. [65].

Credo. Præf. de B. Maria. Et te in Festivitáte. p. 292. vel 321.

Eadem Die.

S. Catharinæ Vastanensis Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. tantum. pag. [36]. præter Orat. et Evangelium.

Oratio.

Deus, qui eximiæ castitátis privilégio, et virtútum sanctimónia, beátam Catharínam grátia tua multiplíciter decorásti in exémplum fidélium: da fámulis tuis, ejus méritis intercedéntibus, puritátem mentis et córporis; per quam a te promíssam possímus percípere felicitátem. Per Dñm.

In Quadrag. com. Feriæ.

Evangel. Accessérunt ad Jesum. ex Missa. Me exspectavérunt. de Comm. Virg. et Mart. pag. [35].

℣ Alibi Missa. Di[...] de Comm. pag. [36]. [...] Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésia[...] beátæ Catharín[...] ginis claris circum[...] méritis, et gloriósis[...] rásti miráculis: conc[...] bis fámulis tuis; ut [...] plis ejus reformém[...] patrocínio in ómnib[...] vérsis protegámur. P[...] minum nostrum.

Die 28. Martii.

S. Sixti III. Papæ e[...]

Missa. Státuit. 1[...] pag. [20].

Et fit commem. Fe[...]

Eadem Die.

Prodigiosi Sangui[...] D. N. Jesu Chr[...]

Missa ut in Festo P[...] Sanguinis D. N. Jes[...] pag. 601, præter Orat[...]

Oratio.

Deus, qui ad augé[...] nobis tuæ caritá[...] na, novum in Sacra[...] Córporis et Sángui[...] miráculum operári [...] tus es: concéde pro[...] ut qui ex fide te præs[...] cognóscimus et vene[...] reveláta tandem fáci[...] templári mereámur [...] lis: Qui vivis et regn[...]

Die 31. Martii.

S. Balbinæ Virginis.

Iissa. Dilexísti. de Commi. pag. [36].

Die 2. Aprilis.

S. Mariæ Ægyptiacæ.

Iissa. Cognóvi. de Commi. pag. [42]. præter sequ.

Oratio.

lementíssime Deus, qui omnipoténtiam tuam parndo máxime et miseránmanifestas: multíplica per nos misericórdiam am; ut intercedénte beáta aría, quos delictórum caha constríngit, miserátio æ pietátis cleménter ablvat. Per Dóminum.

In Quadrag. com. Feriæ.

Epistola. Surgam et círíbo. ut in Festo S. Mariæ agdalenæ die xxii. Julii. g. 619.

Secreta.

lacatiónis hóstia, quam tibi offérimus, Dómine, átæ Maríæ interveniénte frágio, optátæ nobis inlgéntiæ plenitúdinem lartur. Per Dóminum.

Postcommunio.

beres, Dómine, sanctæ tuæ Maríæ lácrimæ duem nostri cordis emólat: ut per hujus virtútem raménti débitas reátibus nmas incessánti fletu exguámus. Per Dóminum.

Die 5. Aprilis.

Beatæ Julianæ Cornelionensis Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátam Vírginem Juliánam ad promovéndum sanctíssimi Sacraménti cultum mirabíliter inflammásti: tríbue, quǽsumus; ita nos humilitátis ejus vestígia sectári in terris, ut cum ipsa sublimári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Die 6. Aprilis.

S. Sixti I. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2].

Et fit commem. Feriæ in Quadrag.

Tempore Paschali Missa. Protexísti. pag. [10].

Die 7. Aprilis.

S. Cœlestini I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Die 12. Aprilis.

S. Julii I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

In Quadrag. fit commem. Feriæ.

Die 16. Aprilis.

S. Benedicti Josephi Labre Confessoris.

Introitus. Jerem. 12.

R Elíqui domum meam: dimísi hæreditátem meam: inops et pauper ego sum: Dóminus autem assúmpsit me, allelúja, allelúja.

Ps. 41. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat ánima mea ad te Deus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui sanctum Benedíctum Joséphum Confessórem tuum humilitátis stúdio, et paupertátis amóre tibi uni adhærére fecísti: da nobis ejus suffragántibus méritis terréna cuncta despícere, et cœléstia semper inquírere. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum. 1. Tim. 6.

Caríssime: Est quæstus magnus píetas cum sufficiéntia. Nihil enim intúlimus in hunc mundum: haud dúbium quod nec auférre quid póssumus. Habéntes autem aliménta, et quibus tegámur, his conténti simus. Nam qui volunt dívites fíeri, íncidunt in tentatiónem in láqueum diáboli, et d déria multa inutília, et cíva, quæ mergunt hóm in intéritum, et perditiór Radix enim ómnium m rum est cupíditas: quam dam appeténtes, erravé a fide, et inseruérunt se lóribus multis. Tu aute homo Dei, hæc fuge: ctáre vero justítiam, tátem, fidem, caritátem, tiéntiam, mansuetúdir Certa bonum certámen dei, apprehénde vitam ternam.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 112. Quis sicut minus Deus noster, qu altis hábitat, et humília spicit in cœlo et in ter Allelúja.

℣. ibid. Súscitans a te ínopem et de stércore gens paúperem: ut cóll eum cum princípibus, princípibus pópuli sui, lelúja.

Extra tempus pasch

Graduale. Ps. 89. Be vir, cujus est nomen mini spes ejus, et non spéxit in vanitátes, et i nias falsas.

℣. ib. Ego autem mend sum et pauper: Dóm sollícitus est mei. A tor meus, et protéctor m tu es.

elúja, allelúja.
s. 38. Exaúdi oratió-
meam, Dómine, et de-
tiónem meam: aúri-
ércipe lácrimas meas:
iam ádvena ego sum
te, et peregrínus. Al-
l.
t Septuagesimam, o-
s Allelúja, et Versu
nti, dicitur:
ctus. 1. Joañ. 2. No-
lilígere mundum, ne-
a quæ in mundo sunt.
is díligit mundum, non
ritas Patris in eo.
id. Omne, quod est in
lo, concupiscéntia car-
st, et concupiscéntia
rum et supérbia vitæ.
id. Et mundus transit,
ncupiscéntia ejus, qui
n facit voluntátem Dei
t in ætérnum.
ngelium. Si quis vult
me veníre. ut in Com.
Mart. Pont. pag. [5].
ertorium. Hebr. 13.
habémus hic manén-
ivitátem, sed futúram
rimus. Offerámus ergo
m laudis semper Deo
m labiórum confi-
m nómini ejus, alle-

Secreta.

áta múnera, clemen-
ssime Deus, propítius
e: et sancti Benedícti
hi Confessóris tui in-
terveniénte suffrágio, in salútem nobis proveníre concéde Per Dóminum.

Coñunio. Matth. 5. Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt, allelúja.

Postcommunio.

Sacris, Dómine, reficti munéribus: quæsumus; ut sancti Benedícti Joséphi Confessóris tui virtútes imitémur, cujus póscimus méritis adjuvári. Per Dñm.

Die 17. Aprilis.

S. Aniceti Papæ et Mart.

Missa ut in Missali. p. 540.

Extra temp. Pasch. Missa. Sacerdótes Dei. 2. loco. pag. [4].

Die 19. Aprilis.

S. Leonis IX. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Die 23. Aprilis.

Beati Alexandri Sauli Episc. et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui in Ecclésia tua per beátum Alexándrum, Confessórem atque

Pontíficem, reguláris disciplínæ, ac pastorális sollicitúdinis exémpla instauráre dignátus es: fac nos, quǽsumus, ita ejus inhærére vestígiis: ut ad ánimæ salútem júgiter inténti, gaúdia cum ipso assequámur ætérna. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Die 24. Aprilis.
S. Boni Latronis.

Introitus Gal. 6.

NOs autem gloriári opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita et resurréctio nostra: per quem salváti, et liberáti sumus, allelúja, allelúja.

Ps. 66. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui justíficas ímpios, te súpplices exorámus: ut nos benígno intúitu, quo Unigénitus tuus beátum traxit latrónem, ad dignam pœniténtiam próvoces; et illam, quam ei promísit, tríbuas nobis glóriam sempitérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Léctio Isaíæ Prop

Isai. 59.

Ecce non est abb manus Dómini, váre néqueat, neque váta est auris ejus, exaúdiat. Sed ini vestræ divisérunt in et Deum vestrum: cáta vestra absco fáciem ejus a vobis audíret. Manus enim pollútæ sunt sángu dígiti vestri iniquit bia vestra locúta su dácium, et lingua ve quitátem fatur. N qui ínvocet justítiam est, qui júdicet ve confídunt in níhilo quúntur vanitátes: pérunt labórem, et runt iniquitátem.

Allelúja, allelúja. ℣. Dícite in géntibu Dóminus regnávit a Allelúja. ℣. Dulce lignum, clavos, dúlcia feren dera: quæ sola fuísti sustinére regem cœ et Dóminum. Allelúj

✠ Sequéntia S. Evang cúndum Lucam. L

IN illo témpore: U his, qui pendébant nibus blasphemábat dicens: Si tu es Ch salvum fac temetíps nos. Respóndens au

increpábat eum, dicens: que tu times Deum, quod eádem damnatióne es. nos quidem juste, nam ;na factis recípimus: hic ro nihil mali gessit. Et ébat ad Jesum: Dómine, ménto mei, cum véneris regnum tuum. Et dixit Jesus: Amen dico tibi: die mecum eris in parao.

)ffertorium. Ps. 117. Déx-a Dómini fecit virtútem: xtera Dómini exaltávit : déxtera Dómini fecit rtútem: non móriar, sed vam, et narrábo ópera ómini, allelúja.

Secreta.

Iæc oblátio, Dñe, quæsumus, ab ómnibus nos rget offénsis: quæ in ara ıcis étiam totíus mundi it offénsam. Per Dóminm nostrum.

Præf. de Cruce. pag. 280. 317.

Communio. Per signum ıcis de inimícis nostris lí-a nos, Deus noster, allea.

Postcommunio.

désto nobis, Dñe Deus noster: et quos sanctæ ıcis lætári facis honóre, s quoque perpétuis deıde subsídiis. Per Dóminm nostrum.

Die 26. Aprilis.

B. M. V. de Bono Consilio.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes, sub honóre beátæ Maríæ Vírginis, Boni Consílii Matris, de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam Imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes, secúndum cor tuum vívere, et ad cœléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Epistola. Ego quasi vitis. ut in Festo Ss. Nominis B. M. V. pag. 666.

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

℣. Per te, Dei Génitrix, nobis est vita pérdita data, quæ de cœlo suscepísti pro-

lem, et mundo genuísti Salvatórem. Allelúja.

Post temp. Pasch. dicitur: Graduale. Prov. 8. Ego sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus.
℣. Beátus homo qui audit me et vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei.

Allelúja, allelúja.
℣. Qui me invénerit, invéniet vitam, et haúriet salútem a Dómino. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Prov. 8. Meum est consílium, et ǽquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Ego diligéntes me dílígo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.
℣. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii.
℣. Ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

IN illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dñs tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis.

Credo.

Offertorium. Recordáre Virgo Mater, in conspéctu Dei, ut loquáris pro nobis bona: et ut avértat indignatiónem suam a nobis, allelúja.

Secreta.

Sanctífica, Dómine quǽsumus, obláta libámina: et beátæ Dei Genitrícis Maríæ, Boni Consílii Matris, salubérrima intercessióne nobis salutária fore concéde. Per eúmdem Dñm.

Præfatio de B. Maria: Et te in Festivitáte. p. 292 vel 321.

Comunio. Regína mundi dignissima, María, Virgo perpétua, intercéde pro nostra pace et salúte: quæ genuísti Christum Dñm Salvatórem ómnium, allelúja.

Postcommunio.

ljuvet nos, quǽsumus Dómine, gloriósæ tuæ Gerícis, sempérque Vírgi- Maríæ, Matris Boni Con- i, intercéssio veneránda: quos perpétuis cumulá- benefíciis, ea quæ agén- sunt júgiter vidére fá- t, et adimplénda quæ ví- rint convaléscere: Qui is et regnas.

Die 27. Aprilis.

Anastasii I. Pap. et Conf. Iissa. Státuit. de Comm. loco. pag. [20].

Eadem Die.

Peregrini Conf. Ordinis Servorum B. V. M.

Introitus. Ps. 83.

Cor meum, et caro mea exsultavéruntin Deum vivum. Beáti, i hábitant in domo tua, ómine: in sǽcula sæculó- m laudábunt te, allelúja, elúja.

Ps. ibid. Quam diléctа ta- rnácula tua, Dómine vir- um! concupíscit, et dé- ánima mea in átria Dó- . ℣. Glória Patri.

Oratio.

us, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, ma- ram Deíparam, Jesum úlceris médicum mire *isti: da per mérita ip*síus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem, singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Epistola. Beátus vir. de Comm. pag. [27].

Allelúja, allelúja.

℣. Thren. 1. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.

℣. Ps. 38. Concáluit cor meum intra me, et in meditatióne mea exardéscet ignis. Allelúja.

Extra tempus Paschale dicitur:

Graduale. Ps. 83. Mélior est dies una in átriis tuis, super míllia.

℣. Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Allelúja, allelúja.

℣. Thren. 1. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me. Allelúja.

Evangelium. Ecce nos relíquimus. de Comm. Abbat. pag. [31].

Offertorium. Ps. 93. Beátus, quem tu erudíeris, Dómine: et de lege tua docúeris eum, allelúja.

Secreta.

Illibáta hæc sacrifícia bénedic, miséricors Deus: ut, sicut beátus Peregrínus

ante horum celebratiónem amáris lácrimis peccáta quæque plangébat; sic nos te dante contríti, et éadem humíliter defleámus, et débita culpis incéndia felíciter exstinguámus. Per Dóminum nostrum.

Comunio. Luc. 10. Multitúdo languéntium, et qui vexabántur a spirítibus immúndis, veniébant ad eum: quia virtus de illo exíbat, et sanábat omnes, allelúja.

Postcommunio.

Refécti te, Deus, exorámus, ut qui beátum Peregrínum pœniténtiæ, patientiǽque admirábilis egrégium exémplar constituísti: sic nobis pœnitére concédas; ut patiéntes quoque in advérsis, ejus in via terámus vestígia, et te in mercédem habeámus in pátria. Per Dóminum.

℣ Alibi Missa. Justus. de Com. Conf. non Pont. 2. loco. pag. [28]. præter Orat. Deus qui beáto Peregríno. ut supra; et Evangel. Ecce nos relíquimus. de Com. Abbat. p. [31].

Eadem Die.

Beati Petri Canisii Conf.

Missa. Justus ut palma. de Com. [28], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui ad tuéndam cathólicam fidem beátum Petrum Confessórem tuum virtúte et doctrína roborásti: concéde propítius; ut ejus exémplis et mónitis errántium corda ad salútem resipíscant, et fidélium mentes in veritátis confessióne persevérent. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Sanctífica, miséricors Deus, hæc múnera, et præsta: ut sicut Unigénitus tuus holocaústum pro nobis fíeri dignátus est; ita beáti Petri Confessóris exémplo nos júgiter exhibeámus tibi hóstiam laudis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Sacrifícium, Dómine, quod in honórem beáti Petri Confessóris obtúlimus: fidem nostram, spem et caritátem adaúgeat: atque Ecclésiam tuam nova semper prole lætíficet. Per Dóminum nostrum.

Feria VI. post Oct. Paschæ.

Ss. Lanceæ et Clavorum D. N. Jesu Chr.

Missa ut supra. pag. [16.. ritu paschali, addito tamen in Introitu ante Psalm. non duplici, sed triplici, et in fine Offertorii non uno, sed duplici Allelúja.

Dominica I. Maji.

. M. V. divini Pastoris Matris.

Introitus.

GAudeámus omnes in Dómino diem festum celebrántes sub ho-
'e beátæ Maríæ Vírginis
íni Pastóris Matris, de
us solemnitáte gaudent
geli, et collaúdant Fí-
n Dei, allelúja, allelúja.
's. 63. Protexísti me,
us, a convéntu malignán-
n, a multitúdine operán-
n iniquitátem.
Glória Patri.

Orátio.

eus, qui univérsum mundum ineffábili provi-
ntia regis, atque gubér-
: præsta nobis fámulis
s; ut intercedénte beáta
ría semper Vírgine, quæ
ili custódia nos pascit,
hóstibus defénsi, et fru-
s tui dulcédine satiáti,
cœléstem pátriam secúri
ducámur. Per Dóminum.

pistola. Ego quasi vitis.
in Festo B. M. V. de Per-
uo Succursu. pag. [204].

llelúja, allelúja.

Omnes nos quasi oves
ávimus, unusquísque in
m suam declinávit. Alle-
ı.

Virgo gloriosíssima, di-
i Pastóris Mater, réspice
in nos, et dírige nos in viam rectam. Allelúja.

Extra Tempus Paschale.

Graduale. ℣. Pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum.
℣. Omnes nos quasi oves errávimus, unusquísque in viam suam declinávit.

Allelúja, allelúja.
℣. Virgo gloriosíssima, divíni Pastóris Mater, réspice in nos, et dírige nos in viam rectam. Allelúja.

Evang. Stabant juxta. ut in Festo B. M. V. de Perpetuo Succursu. pag. [205].
Credo.

Offertorium. Si quis est párvulus véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis, allelúja.

Secreta.

Præsta quǽsumus, omnípotens Deus, ut précibus beátæ Maríæ semper Vírginis, fidéles tui hóstiam salutárem tibi fervéntius ófferant, et efféctum consequántur. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Cōmunio. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me, et super iram inimicórum meórum extén-

des manum tuam, et salvum me fáciet déxtera tua, allelúja.

Postcommunio.

Grátias tibi reférimus, Dómine, sacro múnere vegetáti, tuam misericórdiam deprecántes, ut ab illécebris carnis, et mundánis oblectaméntis, sub custódia semper Vírginis Maríæ segregáti, cœléstia gaúdia indesinénter appetámus. Per Dóminum nostrum.

Feria II. Rogationum.

B. M. V. de Misericordia.

Missa. Salve sancta parens. ut in Missis votivis B. M. V. a Pascha usque ad Pentecosten. pag. [66]. præter Orat. ut infra, et Evangelium Loquénte Jesu. ex Missa votiva a Pentecoste usque ad Adventum. p. [68].

Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus: concéde nobis, sanctíssima unigéniti Fílii tui matre intercedénte; ut hanc lárgiter in terris, et glóriam cónsequi mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Feriæ ii. Rogationum cum ejus Evangelio in fine. Credo.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Die 4. Maji.

S. Godehardi Episc. et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de Communi pag. [22], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo sanctum Godehárdum doctórem vitæ tribuísti: concéde, quæsumus; ut ejus intercessióne in tuis laúdibus tranquílla prosperitáte lætántes, ab ómnibus liberémur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Hæc oblátio, quæsumus Dómine, intercedénte beáto Godehárdo Epíscopo, nos ab ómnibus peccátis emúndet: et tota virtúte tuis fáciat inservíre mandátis. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Salútis nostræ, Dómine, libántes mystéria: præsta, quæsumus; ut beáti Godehárdi Pontíficis tui nos semper orátio deféndat, et tua ubíque protéctio custódiat. Per Dóminum.

Die 7. Maji.

S. Benedicti II. Papæ et Cf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Die 8. Maji.

Translationis
S. Andreæ Apostoli.

issa ut die 30. Novem-
. pag. 463. accomodata
pori paschali, præter
ientia.

Oratio.

to protéctor, Dómine,
pópuli tui propitiátus et
or: ut, intercedénte be-
Andréa Apóstolo, cujus
nslatiónem celebrámus,
mporália benígnus so-
præbeas, et æternitátis
níssa dona largiáris.
Dóminum.

Secreta.

spice, quæsumus Dó-
mine, múnera, quæ pro
i Andréæ Apóstoli tui
nslatióne deférimus:
plíciter exorámus; ut
adjuvémur suffrágiis,
cujus méritis immolán-
Per Dóminum.

Postcommunio.

íbue Dómine, quæsu-
mus, famíliæ tuæ: ut ex-
atiónem cordis sui, quam
beáti Andréæ Apóstoli
veneratióne percépit, et
ra concélebret, et tota
per mente sectétur. Per
inum nostrum Jesum
istum Fílium tuum: Qui
m vivit.

Die 11. Maji.

S. Alexandri I. Pap. et Mart.

Tempore Paschali: Missa. Protexísti. pag. [10].
Extra Tempus Paschale: Missa. Státuit. 1. loco. p. [2].

Eadem Die.

S. Francisci de Hieronymo Confessoris.

Introitus. Isai. 58.

Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eórum, et dómui Israël peccáta eórum. Temp. Pasch. Allelúja, allelúja. Ps. 67. Ecce dabit voci suæ vocem virtútis: date glóriam Deo super Israël. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Francíscum ad animárum salútem exímium verbi tui præcónem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut legis tuæ mandáta et júgiter scrutémur in corde, et fidéliter opéribus exsequámur. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 2.

Cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapi-

éntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus, et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei. Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos: sapiéntiam vero non hujus sǽculi, neque príncipum hujus sǽculi, qui destruúntur: sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sǽcula in glóriam nostram.

Temp. Pasch. Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

℣. Eccli. 45. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum. Allelúja.

Extra tempus Paschale.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini.

℣. Ad añuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem. Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allelúja.

Evangelium. Sint lumbi vestri. ut in Com̄. pag. [27].

Offertorium. Isai. 61. Misit me Dóminus, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam.

Tempore Paschali. Allelúja.

Secreta.

Múnera, Dómine, quæ de tua bonitáte suscépimus, pro beáti Francísci com̄emoratióne devóte tibi offérimus: supplíciter deprecántes; ut bona étiam ópera de tua cleméntia suscipiámus, quibus justítiam tuam placáre possímus. Per Dóminum nostrum.

Communio. 1. Cor. 9. Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos.

Tempore Paschali. Allelúja.

Postcommunio.

Mensæ tuæ, Dómine, salutáre mystérium, beáto Francísco Confessóre tuo intercedénte, corda nostra puríficet: ut nihil in nobis quod púnias, sed quod co-

ronáre possis, invénias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

℣ Alibi legitur Missa. Os justi. de Communi. pag. [26]. Orationes vero ut supra in Missa præcedente.

Die 14. Maji.

S. Paschalis I. Papæ et Cf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Et fit comm. S. Bonifacii Mart. ut in Missali. pag. 559.

Die 15. Maji.

S. Isidori Agricolæ Conf.

Introitus. Ps. 91.

Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur: plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Temp. Pasch. Allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Bonum est confitéri Dómino: et psállere nómini tuo, Altíssime.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Da nobis, quæsumus miséricors Deus: beáto Isidóro agrícola Confessóre tuo intercedénte, supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémplis, plácita tibi *semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.*

Léctio Epístolæ beáti Jacóbi Apóstoli. Jac. 5.

Fratres: Patiéntes estóte usque ad advéntum Dómini. Ecce agrícola exspéctat pretiósum fructum terræ, patiénter ferens, donec accípiat temporáneum, et serótinum. Patiéntes ígitur estóte et vos, et confirmáte corda vestra, quóniam advéntus Dómini appropinquávit. Ecce beatificámus eos, qui sustinuérunt. Sufferéntiam Job audístis, et finem Dómini vidístis, quóniam miséricors Dóminus est, et miserátor. Confitémini ergo altérutrum peccáta vestra, et oráte pro ínvicem, ut salvémini: multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis: et oratióne orávit, ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit, et cœlum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

Temp. Pasch. Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

Extra Tempus Paschale.

Graduale. Ps. 36. Os justi meditábitur sapiéntiam: et lingua ejus loquétur judícium.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus: et non supplantabúntur gressus ejus.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.

Evangelium. Ego sum vitis vera. ut in Comm. Mart. temp. Pasch. pag. [11].

Offertorium. Ps. 20. In virtúte tua, Dómine, lætábitur justus, et super salutáre tuum exsultábit veheménter: desidérium ánimæ ejus tribuísti ei. Tempore Paschali. Allelúja.

Secreta.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, et has pópuli tui oblatiónes benígnus assúme: ut, intercedénte beáto Isidóro Confessóre tuo, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

Cōmunio. Matth. 19. Amen dico vobis: quod vos, qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis. Temp. Pasch. Allelúja.

Postcommunio.

Sit nobis, Dómine, reparátio mentis et córporis cœléste mystérium: et præsta; ut sancti Isidóri Confessóris tui, cujus exséquimur cultum, sentiámus effectum. Per Dóminum.

¶ Alibi legitur Missa. Os justi. de Communi. pag. [26]. Oratio vero et Evang. ut supra in Missa præced.

Die 16. Maji.

S. Joannis Nepomuceni Martyris.

Tempore Paschali: Missa. Protexísti. ut in Communi unius Mart. pag. [10]. cum Evangelio Nihil est opértum. de Comm. unius Mart. non Pont. pag. [8].

Extra Tempus Paschale. Missa. Lætábitur. de eodem Comm. 2. loco. p. [7]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joáñis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martýrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sǽculo toleráre. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Per hæc tua, Dómine, sacra mystéria illo nos ca-

tis igne accendámur,
inclytus Martyr Joán-
éadem peragéndo fla-
bat. Per Dóminum.

Postcommunio.

íritum, Dómine, fortitú-
dinis hæc nobis tríbuat
sa cœléstis: quæ beáti
tyris tui Joánnis pro sa-
ménti honóre tentátam
stántiam, júgiter áluit
ictóriam. Per Dñm.

Eadem Die.

Joannis Nepomuceni
Martyris.

Pro aliquibus locis.

Introitus. Eccli. 51.

DEdit mihi Dóminus linguam mercédem meam: et in ipsa lau-
o eum. Tempore Pa-
li. Allelúja, allelúja.
s. 38. Dixi: custódiam
meas, ut non delín-
m in lingua mea.
Glória Patri.

Oratio.

eus, qui ob invíctum be-
áti Joánnis sacramen-
siléntium nova Eccle-
tuam martýrii coróna
rásti: da, ut ejus ex-
lo et intercessióne, ori
ro custódiam ponéntes,
is, qui lingua non sunt
i, annumerémur. Per
inum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 21. d.

Stultus a fenéstra respíciet in domum: vir autem erudítus foris stabit. Stultítia hóminis auscultáre per óstium: et prudens gravábitur contumélia. Lábia imprudéntium stulta narrábunt: verba autem prudéntium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum. Dum maledícit ímpius diábolum, maledícit ipse ánimam suam. Susúrro coinquinábit ánimam suam, et in ómnibus odiétur: et qui cum eo mánserit, odiósus erit: tácitus, et sensátus honorábitur.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 25. Beátus, qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja.

℣. Prov. 10. Lingua pravórum períbit: lingua autem sapiéntium est sánitas. Allelúja.

Extra Temp. Paschale.

Graduale. Prov. 11. Qui ámbulat frauduléntur, revélat arcána: qui autem fidélis est ánimi, celat.

℣. Ps. 14. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo, aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Qui non egit

dolum in lingua sua: nec fecit próximo suo malum.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 25. Beátus qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se. Allelúja.

In Missis votivis post Septuages., omissis Allelúja, et ℣. sequ., dicit.:

Tractus. Jac. 1. Si quis putat se religiósum esse, non refrænans linguam suam, sed sedúcens cor suum: hujus vana est relígio.

℣. ibid. 3. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir. ℣. ibid. Omnis enim natúra bestiárum domántur, et dómita sunt a natúra humána: linguam autem nullus hóminum domáre potest.

Evang. Cum audísset Joánnes. ut in Dom. II. Advent. pag. 5.

Offertorium. Eccl. 42. Non dúplices sermónem de revelatióne sermónis abscónditi, et eris vere sine confusióne: et invénies grátiam in conspéctu ómnium hóminum.

Temp. Pasch. Allelúja.

Secreta.

Hæc tua, Dómine, sacra mystéria illum in nobis, quǽsumus, ignem accéndant, quo ínclytus Martyr et Sacérdos tuus Joánnes, ea peragéndo, flagrábat. Per Dóminum.

Communio. Isai. 6. Volávit ad me unus de Séraphim: et in manu ejus cálculus, quem túlerat de altári, et tétigit os meum.

Tempore Paschali. Allelúja.

Postcommunio.

Fragilitátem nostram, Dómine, cœléstis hæc mensa fórtium pane confírmet: qui beáti Mártyris et Sacerdótis tui Joánnis tentátam contra honórem sacraménti constántiam, júgiter áluit ad victóriam. Per Dóminum.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio Conf.

Introitus. 1. Reg. 2.

Dominus paúperem facit, et ditat: humíliat, et súblevat: súscitat de púlvere egénum, et de stércore élevat paúperem: ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat. Tempore Paschali. Allelúja, allelúja.

Ps. 68. Vídeant paúperes, et lætténtur: quǽrite Deum, et vivet ánima vestra: quóniam exaudívit paúperes Dóminus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, in simplicitáte et innocéntia cordis nostri ambuláre: quarum amóre de sinu Ma-

inter beáti Felícis Con-
ıóris tui bráchia descen-
i: Qui vivis et regnas.

tio Epístolæ beáti Pauli
ɔóstoli ad Colosséńses.

Col. 3. b.

ratres: Indúite vos sicut
elécti Dei, sancti et di-
i, víscera misericórdiæ,
ignitátem, humilitátem,
léstiam, patiéntiam. Sup-
tántes ínvicem, et donán-
ʼobismetípsis, si quis ad-
sus áliquem habet que-
ım: sicut et Dóminus do-
it vobis, ita et vos. Su-
ómnia autem hæc, cari-
m habéte, quod est vín-
ım perfectiónis: et pax
isti exsúltet in córdibus
ris, in qua et vocáti estis
uno córpore: et grati
te. Verbum Christi há-
t in vobis abundánter,
mni sapiéntia, docéntes,
commonéntes vosmet-
s psalmis, hymnis, et
ticis spirituálibus, in
tia cantántes in córdibus
ris Deo. Omne quod-
ıque fácitis in verbo, aut
pere, ómnia in nómine
nini Jesu Christi, grá-
agéntes Deo, et Patri
ipsum.

empore Paschali.
lleluja, allelúja.
Ps. 26. Unam pétii a Dó-
o, hanc requíram: ut in-
ıitem *in domo Dómini ó-*
mnibus diébus vitæ meæ: ut vídeam voluptátem Dómini. Allelúja.
℣. Ps. 67. Parásti in dulcédine tua paúperi, Deus. Allelúja.

Extra Tempus Paschale.

Graduale. Ps. 17. Misit de summo, et accépit me: et assúmpsit me de aquis multis. ℣. Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 30. Benedíctus Dóminus, quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta. Allelúja.

Evangel. Confíteor tibi. ut in Festo S. Mathiæ Apost. die xxiv. Febr. pag. 514.

Offertorium. Sap. 10. Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. Temp. Pasch. Allelúja.

Secreta.

Adésto votis nostris, clementíssime Deus: ut hæc oblátio salutáris, quæ in honórem beáti Felícis persólvitur, ad delictórum nostrórum véniam impetrándam in odórem suavitátis ascéndat. Per Dñm.

Communio. Cant. 2. et 3. Diléctus meus mihi, et ego illi: ténui eum nec dimíttam. Temp. Pasch. Allelúja.

Postcommunio.

Exúberet, quæsumus Dómine, in córdibus nostris percépti grátia sacraménti: quæ nos beáti Felícis Confessóris tui imitatióne puríficet, atque intercessióne commúniat. Per Dóminum nostrum.

Die 23. Maji.

S. Joannis Bapt. de Rossi Confessoris.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptístam Confessórem tuum in evangelizándis paupéribus caritáte et patiéntia decorásti: concéde quǽsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Secreta.

Oblátum tibi munus, quǽsumus Dómine, in odórem suavitátis ascéndat: et, sancto Joánne Baptísta Confessóre tuo intercedénte, nos córpore et mente puríficet. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstis Dómine, participátio sacraménti, sancti Joánnis Baptístæ Confessóris tui suffragántibus méritis, fidéles tuos mundet et múniat: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

Alia Missa, ubi est concessa.

Introitus. Deut. 15. 11.

PRæcípio tibi ut apérias manum fratri tuo egéno et paúperi, qui tecum versátur in terra. Allelúja, allelúja.

Ps. 40. Beátus qui intélligit super egénum et paúperem: in die mala liberábit eum Dóminus.

℣. Glória Patri.

Oratio. Deus, qui sanctum, ut supra.

Léctio libri Job.

Job 29. 8.

Vidébant me júvenes, et abscondebántur: et senes assurgéntes stabant. Príncipes cessábant loqui, et dígitum superponébant ori suo. Vocem suam cohibébant duces, et lingua eórum gútturi suo adhærébat. Auris aúdiens beatificábat me, et óculus videns testimónium reddébat mihi: eo quod liberássem paúperem vociferántem, et pupíllum, cui non esset adjútor. Benedíctio peritúri super me veniébat, cor víduæ consolátus sum. Justítia indútus sum: et vestívi me, sicut vestiménto et diadémate

judício meo. Oculus fui cæco, et pes claudo. Pater eram paúperum: et causam quam nesciébam, diligentíssime investigábam. Conterébam molas iníqui, et de déntibus illíus auferébam prædam. Dicebámque: In nídulo meo móriar, et sicut palma multiplicábo dies.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 73. Ne avertátur húmilis factus confúsus, pauper et inops laudábunt nomen tuum. Allelúja.

℣. Prov. 31. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Allelúja.

Extra tempus Paschale dicitur:

Graduale. Eccli. 4. Fili, eleemósynam paúperis ne defraúdes: et óculos tuos ne transvértas a paúpere.

℣. Non te pígeat visitáre infírmum: ex his enim in dilectióne firmáberis. Allelúja, allelúja.

℣. Is. 58. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes ángeli cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ. Et congregabúntur ante eum omnes gentes; et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hœdis. Et státuet oves quidem a dextris suis, hœdos autem a sinístris. Tunc dicet Rex his, qui a dextris ejus erunt: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me: nudus, et cooperuístis me: infírmus, et visitástis me: in cárcere eram, et venístis ad me. Tunc respondébunt ei justi dicéntes: Dómine, quando te vídimus esuriéntem, et pávimus te: sitiéntem, et dédimus tibi potum? Quando autem te vídimus hóspitem, et collégimus te: aut nudum, et cooperúimus te? Aut quando te vídimus infírmum, aut in cárcere, et vénimus ad te? Et respóndens Rex, dicet illis: Amen dico vobis: Quámdiu fecístis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecístis.

Offertorium. Jac. 1. Relígio munda et immaculáta apud Deum et Patrem, hæc est: Visitáre pupíllos et vi-

duas, in tribulatióne eórum, et immaculátum se custodíre ab hoc sǽculo. Allelúja, allelúja.

Secreta. Oblátum tibi munus. ut supra.

Communio. 2. Tim. 2. Servum autem Dómini non opórtet litigáre: sed mansuétum esse ad omnes, docíbilem, patiéntem, cum modéstia corripiéntem eos, qui resístunt veritáti. Allelúja.

Postcommunio. Cœléstis, Dómine. ut supra.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virginis Titulo Auxilium Christianorum.

Missa. Salve, sancta parens. ut in Missa votiva a Pentec. usque ad Advent. pag. [67] præter Orat. sequ. Et dicitur Credo.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsídio muníti, certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

Secreta.

Pro religiónis christiánæ triúmpho hóstias placatiónis tibi, Dómine, immolámus: quæ, ut nobis profíciant, opem auxiliátrix Virgo præstet, per quam talis perfécta est victória. Per Dóminum nostrum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Postcommunio.

Adésto, Dómine, pópulis, qui participatióne córporis et sánguinis tui reficiúntur: ut sanctíssima tua Genitríce auxiliánte, ab omni malo et perículo liberéntur, et in omni ópere bono custodiántur: Qui vivis et regnas.

Die 27. Maji.

S. Joannis I. Papæ et Mart.

Tempore Paschali: Missa. Protexísti. pag. [10]. Extra Tempus Paschale. Missa. Sacerdótes Dei. 2. loco. pag. [4].

Die 28. Maji.

S. Urbani I. Papæ et Mart.

Missa extra temp. Paschale.

Introitus. Ps. 131.

Sacerdótes tui, Dómine, índuant justítiam, et sancti tui exsúltent: propter David servum tuum, non avértas fáciem Christi tui.

Ps. ib. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti Urbáni, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus; ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

Epist. Benedíctus Deus. ut in Communi. pag. [4].

Graduale. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

℣. ibid. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 131. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus. Allelúja.

Evangel. Homo péregre. ut in Communi Conf. Pont. pag. [21].

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Hæc hóstia, Dómine, quæsumus, emúndet nostra delícta: et ad sacrifícium celebrándum, subditórum tibi córpora, mentésque sanctíficet. Per Dóminum.

Communio. Luc. 12. Fidélis *servus et prudens,* quem *constítuit dóminus* super famíliam suam: ut det illis in témpore trítici mensúram.

Postcommunio.

Refécti participatióne múneris sacri, quæsumus Dómine Deus noster: ut, cujus exséquimur cultum, intercedénte beáto Urbáno Mártyre tuo atque Pontífice, sentiámus effectum. Per Dóminum nostrum.

¶ Si vero venerit Tempore Paschali, Missa. Protexísti, pag. [10]. Orationes ut supra.

Die 29. Maji.

S. Bonifacii IV. Pap. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Die 30. Maji.

S. Felicis I. Papæ et Mart.

Temp. Pasch.: Missa. Protexísti. p. [10]. Extra Tempus Paschale: Missa. Státuit. 1. loco. pag. [2].

Eadem Die.

S. Ferdinandi III. Conf.

Castellæ et Legionis Regis, cognomento Sancti.

Missa. Justus ut palma. de Comm. Conf. non Pont. pag. [28], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prǽlia tua, et fídei inimícos superáre dedísti:

concéde; ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis et córporis liberémur. Per Dóminum.

Et fit comem. S. Felicis I. Papæ et Mart. Oratio ex Missa. Státuit. de Communi, 1. loco. pag. [2].

Feria VI.
post Oct. Ss. Corp. Christi.
Sacratissimi Cordis Jesu.

Pro Diœcesi Venetiarum.

Introitus. Cant. 3.

EGredímini, et vidéte fíliæ Sion, regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua in die desponsatiónis ejus, et in die lætítiæ cordis ejus. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus índui, et affectibus inflammári: ut et imágini bonitátis tuæ confórmes, et tuæ redemptiónis mereámur esse partícipes: Qui vivis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Ephes. 3. b.

Fratres: Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc, in géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sǽculis in Deo, qui ómnia creávit. Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in cœlis, et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem: Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti et fundáti, ut possítis comprehéndere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublímitas, et profúndum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Graduale. Matth. 21. Dícite fíliæ Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuétus. ℣. Isai. 42. Non erit tristis, neque turbuléntus: non clamábit, nec audiétur vox ejus foris.

Allelúja, allelúja.

℣. Matth. 11. Díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: et inveniétis réquiem animábus vestris. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam.

Graduale. Ps. 68. Impropérium exspectávit cor me-

:riam: et sustínui
:ontristarétur, et
:t qui consolaré-
invéni.
Ps. 21. Ego au-
:rmis, et non ho-
brium hóminum,
plebis.
vidéntes me, de-
e: locúti sunt lá-
vérunt caput.
qua effúsus sum,
sunt ómnia ossa
m est cor meum
era liquéscens in
tris mei.
Paschali.
allelúja.
Dómine Deus
ávi ad te, et sa-
:duxísti ab inférr-
meam. Allelúja.
rtísti planctum
gaúdium mihi:
saccum meum,
:dísti me lætítia.

tia sancti Evan-
ndum Joánnem.
nn. 15. b.
npore: Dixit Je-
ípulis suis: Sicut
Pater, et ego di-
anéte in dilectió-
i præcépta mea
s, manébitis in
nea, sicut et ego
præcépta servá-
eo in ejus dile-
ctióne. Hæc locútus sum vobis: ut gaúdium meum in vobis sit, et gaúdium vestrum impleátur. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Majórem hac dilectiónem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis. Jam non dicam vos servos: quia servus nescit quid fáciat dóminus ejus. Vos autem dixi amícos: quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis: et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis.

Credo.

Offertorium. 1. Paralip. 29. Dómine Deus, in simplicitáte cordis mei lætus óbtuli univérsa: et pópulum tuum vidi cum ingénti gaúdio tibi offérre donária: Deus Israël, custódi hanc voluntátem cordis eórum, allelúja.

Secreta.

Illo nos igne, quǽsumus Dómine, Spíritus sanctus inflámmet, quem Dóminus noster Jesus Christus e penetrálibus Cordis sui misit in terram, et vóluit vehe-

ménter accéndi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Præf. de Nativ. Domini. pag. 273. vel 314. Et sic dicitur etiam in Missis votivis a Domin. Trinitatis usque ad Septuages. A Septuagesima vero usque ad Pentecosten, Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Ps. 33. Gustáte, et vidéte, quóniam suávis est Dóminus: in ætérnum misericórdia ejus, allelúja.

Postcommunio.

Prǽbeant nobis, Dómine Jesu, divínum tua sancta fervórem: quo dulcíssimi Cordis tui suavitáte percépta, discámus terréna despícere, et amáre cœléstia: Qui vivis et regnas.

Dom. III. post Pentecosten.

Purissimi Cordis B. M. V.

Introitus. Ps. 44.

OMnis glória ejus fíliæ regis ab intus, in fímbriis aúreis, circumamícta varietátibus: adducéntur regi vírgines post eam, próximæ ejus afferéntur tibi. Ps. ibid. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti: concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Et fit commem. Dominicæ occurr.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Cant. 8.

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors dilléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Graduale. Sap. 7. Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis, et imágo bonitátis illíus.

℣. Cant. 6. Ego diléctо meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília.

Allelúja, allelúja.
℣. Luc. 1. Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo. Allelúja.

In Missis votivis a Septuagesima usque ad Pascha, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Luc. 1. Magníficat ánima mea Dóminum.
℣. Et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.
℣. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Tempore Paschali.

Allelúja, allelúja.
℣. Sap. 7. Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis, et imágo bonitátis illíus. Allelúja.
℣. Cant. 6. Ego diléctο meo, et diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 2. g.

IN illo témpore: Dixit mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic: ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis, *quia in his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse?* Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Et mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Credo.

Offertorium. Judith 15. Quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum; ídeo et manus Dómini confortávit te, et eris benedícta in ætérnum.

Secreta.

Majestáti tuæ, Dómine, Agnum immaculátum offeréntes, quǽsumus, ut corda nostra ignis ille divínus accéndat, qui Cor beátæ Maríæ Vírginis ineffabíliter inflammávit. Per eúmdem Dóminum.

Alia Secreta Dominicæ.

Præfatio. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Communio. Cant. 2. Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo.

Postcommunio.

Divínis reécti munéribus te, Dómine, supplíciter exorámus: ut beátæ Maríæ Vírginis intercessióne, cujus puríssimi Cordis solémnia venerándo égimus, a præséntibus perículis liberáti, ætérnæ vitæ gaúdia consequámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio Dominicæ.

In fine legitur Evangelium ejusdem Dominicæ.

Die 1. Junii.

S. Eleutherii I. Pap. et Mart.

Temp. Paschali: Missa. Protexisti. pag. [10]. Extra Tempus Paschale: Missa. Státuit. 1. loco. pag. [2].

Die 2. Junii.

S. Eugenii Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Et fit commem. Ss. Marcellini ac Soc. Mart. ii. Jun. pag. 569.

Eadem Die.

Beatæ Mariæ Annæ a Jesu de Paredes Virginis.

Missa. Dilexísti. de Comm. Virg. pag. [36]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui inter sæculi étiam illécebras beátam Maríam Annam, ut lílium inter spinas, virgináli castitáte, et jugi pœniténtia floréscere voluísti: præsta, quæsumus; ut ejus méritis et intercessióne retrahámur a vítiis, et perfectióra sectémur. Per Dóminum.

Secreta.

Ascéndant ad te, Dómine, quas in beátæ Maríæ Annæ solemnitáte offérimus preces, et hóstia hæc salutáris, virgíneo fragrans odóre. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœlésti alimónia refécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut beátæ Maríæ Annæ précibus et exémplo ab omni labe mundáti, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum nostrum.

Die 6. Junii.

Beati Bertrandi Episcopi et Confessoris.

Missa. Sacerdótes tui. de Comm. Conf. Pont. p. [22]. præter Orat. seq.

Oratio.

Deus, qui beátum Bertrándum, pro Ecclésiæ tuæ júribus ad mortem usque certántem, invícta pastoráli fortitúdine roborásti: præsta fidélibus tuis; ut ad pietátis et religiónis constántiam ejúsdem informéntur exémplis. Per Dóminum.

Secreta.

Sacra dona, quæ tibi, Dómine, reverénter offérimus in commemoratióne beáti Bertrándi, Ecclésiæ tuæ libertátem tueántur: et pacem, et sanctificatiónis nostræ increménta promóveant. Per Dóminum.

Postcommunio.

ræsta, quǽsumus omnípotens Deus: ut in hoem beáti Bertrándi celeta mystéria, ejus virtú imitatóres, et tua proatióne nos dignos effíıt. Per Dóminum.

Die 9. Junii.

Mariæ Virg. de Gratia.

issa. Vultum tuum. ut 'esto Ss. Nominis Mariæ, ninica infra Octav. Natiıtis ejusdem B. M. V., . 665. præter sequ.

Oratio.

eus, qui humáno géneri beátæ Maríæ virginitáte únda reparatiónis grána contulísti: concéde; ut, m grátiæ matrem appelus in terris, ejus felíci sórtio perénniter perámur in cœlis. Per Dñm.

emp. Pasch. Allelúja etc. n Missis votivis B. M. V. ascha usque ad Pentec. . [67].

t fit comm. Ss. Primi et iciani Martyrum, ut in sali. pag. 573. Credo. ræfatio de B. Maria. Et n Festivitáte. pag. 292. 321.

Die 12. Junii.

,eonis III. Papæ et Conf.

issa. Státuit. de Comm. oco. pag. *[20]*.

Et fit commem. Ss. Basilidis ac Soc. Mart. xii. Junii. pag. 576.

Die 15. Junii.

Beatæ Germanæ Cousin Virginis.

Missa. Vultum tuum. de Comm. Virg. 2. loco. p. [38]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam, caritátis et patiéntiæ decóre excéllere disposuísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

Secreta.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut beátæ Germánæ Vírginis tuæ suffúlti præsídio, puris méntibus et mundo corde hæc sacra mystéria operémur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Divíni múneris participatióne refécti, quǽsumus Dómine Deus noster: ut intercedénte beáta Germána Vírgine tua, mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, tibi uni adhærére valeámus. Per eúmdem Dóminum.

Die 16. Junii.

S. Joannis Francisci Regis Confessoris.

Introitus. Luc. 4. Isai. 61. SPíritus Dómini super me: propter quod unxit me: evangelizáre paupéribus misit me, sanáre contrítos corde, prædicáre annum Dómini accéptum, et diem retributiónis. Ps. 9. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: ne obliviscáris paúperum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres, beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte, et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplis instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ prǽmia consequámur. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Fidúciam habúimus. ut in Festo S. Augustini Ep. et Cf. xxviii. Maji. pag. 563.

Graduale. Ps. 91. 67. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem. Allelúja, allelúja. ℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa. Allelúja.

In Missis votivis a Septuagesima usque ad Pascha omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 67. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa. Allelúja. ℣. Justus germinábit sicut lílium, et florébit in ætérnum ante Dñm. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 9. f.

IN illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes, et castélla, docens in synagógis eórum, et prǽdicans Evangélium regni, et curans omnem languórem, et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis: quia erant vexáti, et jacéntes sicut oves

n habéntes pastórem. ınc dicit discípulis suis: ssis quidem multa, ope- rii autem pauci. Rogáte go dóminum messis, ut ttat operários in messem am.

Offertorium. Job. 29. Be- díctio peritúri super me niébat, et cor víduæ con- látus sum: óculus fui cæ- , et pes claudo; pater am paúperum.

Secreta.

aritátis víctima, quam im- molántes offérimus, sit bis, Dómine, te miseránte, opitiábilis; et beáti Joán- s Francísci précibus et éritis, ad obtinéndum pa- éntiæ et caritátis augmén- m, éfficax et salutáris. er Dóminum nostrum.

Comunio. Isai. 52. Quam ılchri super montes pedes ınuntiántis et prædicántis ıcem: añuntiántis bonum, ædicántis salútem!

Postcommunio.

rescat in nobis, Dómine, pietátis tuæ efféctus sa- ıtáris: ut cœlésti pábulo féciti, et sanctórum exém- lis accénsi, ad ætérnæ sa- ıtis portum, te misericór- iter protegénte, et beáto oánne Francísco interce- énte, felíciter perveníre aleámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

B. Mariæ Virg. de Succursu.

Missa. Salve sancta parens. pag. [67]. præter Orationem ut infra, et Evang. Stabant juxta crucem. ex Missa votiva pro tempore Paschali. pag. [67].

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui ad succurréndum humáno géneri beátam Vírginem Maríam unigéniti Fílii tui matrem esse voluísti: da nobis, quǽsumus; ut ea intercedénte, diabólica vitáre contágia, et sincéra tibi mente servíre valeámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et dicitur Credo. et Præf. de B. M. V. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Eadem Die.

S. Bennonis Episc. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20]. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bennónis Pontíficis confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: da nobis ex ejus imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Sanctus tuus, quǽsumus Dómine, Beño Conféssor

et Póntifex nos ubíque lætíficet: ut, dum ejus recólimus mérita gloriósa, apud te semper ejus patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut sancti tui Bennónis Confessóris et Pontíficis, cujus solémnia celebrámus, étiam intercessióne adjuvémur. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Die 20. Junii.

B. M. V. de Consolatione.

Missa. Salve sancta parens. pag. [67]. præter sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui ineffábili providéntia per Genitrícem tuam Maríam ómnia nos habére disposuísti: concéde propítius; ut quam suavíssimo consolatiónis título solémni veneratióne cólimus, ejúsdem auxílio et ope júgiter pérfrui valeámus: Qui vivis et regnas.

Et fit comem. S. Silverii Papæ et Mart. ut in Missali. pag. 583.

Dicitur Credo. et Præfatio de B. M. V. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Dominica ante festum Nativit. S. Joannis Bapt.

B. M. V. sub tit. de Perpetuo Succursu.

Introitus.

Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ Maríæ Vírginis: de cujus solemnitáte gaudent Angeli, et collaúdant Fílium Dei. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui dedísti nobis beatíssimæ Genitrícis tuæ Imáginem de Perpétuo Succúrsu speciáli título venerári: concéde propítius; ita nos inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes continua ejúsdem Immaculátæ sempérque Vírginis Maríæ protectióne muníri, ut ætérnæ tuæ redemptiónis prǽmia cónsequi mereámur. Qui vivis et regnas.

Et fit comem. Dominicæ occurr.

Léctio libri Sapiéntiæ. Eccli. 24.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego ma-

' pulchræ dilectiónis, et ıóris, et agnitiónis, et san- e spei. In me grátia o- ıis viæ et veritátis: in me ınis spes vitæ, et virtútis. ansite ad me omnes qui ıcupíscitis me, et a ge- ratiónibus meis implé- ni. Spíritus enim meus per mel dulcis, et hæré- tas mea super mel et fa- ım. Memória mea in ge- eratiónes sæculórum. Qui lunt me, adhuc esúrient: qui bibunt me, adhuc sí- ent. Qui audit me, non onfundétur: et qui ope- ıntur in me, non peccá- ınt. Qui elúcidant me, vi- ım ætérnam habébunt.

Graduale. Cant. 6. c. Tota ɔrmósa et suávis es, fília ion, pulchra ut luna, elé- a ut sol, terríbilis ut ca- rórum ácies ordináta.

. Judith. 13. 25. Benedíxit Dóminus in virtúte sua, uia per te ad níhilum red- git inimícos nostros.

Allelúja, allelúja.

. Luc. 1. Ave María, grá- a plena: Dóminus tecum: enedícta tu in muliéribus. llelúja.

Post Septuag. omissis Al- elúja, et Versu sequ., dic.:

Tractus. Prov. 8. Ego di- géntes me díligo: et qui ane vígilant ad me, invé- *ent me.*

℣. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et ju- stítia.

℣. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pre- tióso, et genímina mea ar- génto elécto.

Tempore Paschali, omittitur Graduale et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Luc. 1. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Allelúja.

℣. Prov. 8. Beátus homo, qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 19.

IN illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Credo.

Offertorium. Recordáre, Virgo Mater, in conspéctu Dei, ut loquáris pro nobis

bona; et ut avértat indignatiónem suam a nobis.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Vírginis et Matris Maríæ intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Deinde fit com̃. Domin.

Præfatio. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Com̃unio. Regína mundi digníssima, María Virgo perpétua, intercéde pro nostra pace et salúte, quæ genuísti Christum Dóminum Salvatórem ómnium.

Postcommunio.

Adjuvet nos, quǽsumus Dómine, Immaculátæ Genitrícis tuæ sempérque Vírginis Maríæ intercéssio veneránda; ut, quos perpétuis cumulávit benefíciis, a cunctis perículis absolútos sua fáciat pietáte concórdes: Qui vivis.

Deinde fit commem. Dominicæ.

In fine Missæ legitur Evangelium ejusdem Domin.

Die 25. Junii.

S. Gallicani Martyris.

Missa. In virtúte. de Communi. pag. [6], præter Orationem et Evangelium quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui beátum Gallicánum Mártyrem ad tui cognitiónem mirabíliter perduxísti, et per eum novo Ecclésiam tuam caritátis exémplo illustráre dignátus es: concéde propítius; ut ejúsdem précibus et imitatióne, promíssa misericórdibus prǽmia consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ S. Joannis Baptistæ.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10. c.

IN illo témpore: Suscipiens Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et incídit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo præterívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est. Et appropians alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vinum: et impónens illum in juméntum suum, duxit in stábulum, et curam ejus egit. Et áltera die prótulit duos denários, et dedit sta-

ário, et ait: Curam illíus
be: et quodcúmque su-
erogáveris, ego cum red-
o, reddam tibi. Quis ho-
n trium vidétur tibi pró-
ıus fuísse illi, qui íncidit
latrónes? At ille dixit:
i fecit misericórdiam in
ım. Et ait illi Jesus: Va-
et tu fac simíliter.

Die 29. Junii.

Commemoratio
nnium Ss. Apostolorum
facienda in Missa
Ss. Apost. Petro et Paulo.

Oratio.

eus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agni-
ıem tui nóminis veníre
ɔuísti: da nobis eórum
riam sempitérnam et pro-
éndo celebráre, et cele-
ındo profícere. Per Dó-
ıum nostrum.

Secreta.

lóriam, Dómine, sanctó-
rum Apostolórum tuó-
n perpétuam venerántes:
ésumus; ut eam, sacris
stériis expiáti, dígnius ce-
rémus. Per Dóminum.

Postcommunio.

ercéptis, Dómine, sacra-
méntis, supplíciter exo-
nus: ut intercedéntibus
itis Apóstolis tuis, quæ
illórum veneránda gé-
ıus passióne, nobis pro-
fíciant ad medélam. Per Dóminum nostrum.

Aliæ Orationes. Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum commemoratióne lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Múnera, Dómine, quæ pro Apostolórum tuórum commemoratióne deférimus, propítius súscipe: et mala ómnia, quæ merémur, avérte. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum commemoratiónem celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

℣ Alibi ex decreto Pii VI. die 18. Maji 1798. pro aliqu. locis, et responso Sacrorum Rituum Congregationis die 19. Oct. 1818. sumuntur sequentes Orationes.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis: Qui vivis.

Secreta.

Glóriam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuó-

rum perpétuam celebrántes: quǽsumus; ut eámdem, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut fidéles tui venerándas assídue celebrántes sanctórum Apostolórum tuórum passiónes, et cópiam invéniant perpétuæ devotiónis, et salútis ætérnæ suffrágia majóra conquírant. Per Dóminum.

Dominica I.
non impedita post Octavam Ss. Apostol. Petri et Pauli.

In Commemoratione
Omnium Ss. Summorum Pontificum.

Introitus. Ps. 49.

Congregáte illi sanctos ejus, qui ordinavérunt testaméntum ejus super sacrifícia. Et annuntiábunt cœli justítiam ejus: quia Deus tuus ego sum.

Ps. ibid. Deus deórum Dóminus locútus est: et vocávit terram.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis, et amóre domináris: da spíritum sapiéntiæ, suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ; ut de profectu sanctárum óvium fiant gaúdia ætérna pastórum. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. de Dominica occurrente.

Epistola. Mementóte præpositórum. ut in Festo S. Nicolai die vi. Dec. pag. 467.

Graduale. Ps. 131. Sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt. ℣. Illuc prodúcam cornu David: parávi lucérnam Christo meo.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 109. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: tu es sacérdos in ætérnum, secúndum órdinem Melchísedech. Allelúja.

Evangelium. Venit Jesus. ut in Festo Ss. Apost. Petri et Pauli die xxix. Junii pag. 598. Credo.

Offertorium. Ps. 88. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum.

Secreta.

Unigéniti Fílii tui, quam tibi, Deus Pater omnípotens, in honórem sanctórum Pontíficum offérimus, immaculáta hóstia, prosit nobis ad medélam percipiéndam. Per eúmdem Dóm.

:reta Dominicæ.
nio. Ps. 88. Vé-
, et misericórdia
ipso: et in nómine
ábitur cornu ejus.
tcommunio.
ésumus Dómine,
ous pópulis: san-
ontíficum tuórum
ıneratióne lætári;
perpétua suppli-
uníri. Per Dómi-
um.
stcommunio Domi-
rrentis.
legitur Evangel.
Dominicæ.

---

nica II. Julii.
riæ Imperatricis,
Virginis.
ntroitus. Ps. 44.
tum tuum depre-
búntur omnes dí-
tes plebis: addu-
:gi vírgines post
ximæ ejus addu-
i in lætítia, et ex-
. Ps. ibid. Eructá-
eum verbum bo-
o ego ópera mea
Glória Patri.
Oratio.
i beátam Pulché-
Vírginem tuam sin-
stitátis prærogа-
rásti, quique illi
éndam Ecclésiam
mum fídei amó-
re voluísti: con-
céde; ut ejus intercessióne, tibi puris méntibus inhæréntes, ab ómnium hóstium insídiis misericórditer liberémur. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Dominicæ occurrentis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
1. Cor. 7. e.

Fratres: De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quǽrere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quǽrere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit: tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint.

Graduale. Ps. 44. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Allelúja, allelúja.
℣. Fíliæ regum in honóre tuo: ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.
Joann. 17.

IN illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram: opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam: et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti; et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt: quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis: et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere, quia a te exívi, et credidérunt, quia tu me misísti.

Credo. ratione Dominicæ.

Offertorium. Judith 15. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri: quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris.

Secreta.

Accépta tibi sit, Dómine, sacrátæ plebis oblátio pro tuórum honóre sanctórum: quorum se méritis de tribulatióne percepísse cognóscit auxílium. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta de Dominica occurrente.

Comunio. Sap. 4. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Immortális est enim memória illíus, quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines.

Postcommunio.

Satiásti, Dómine, famíliam tuam munéribus sacris: ejus, quǽsumus, semper interventióne nos réfove, cujus solémnia celebrámus. Per Dóminum.

Alia Postcomunio de Dominica occurrente.

In fine legitur Evangel. ejusdem Dominicæ.

Die 3. Julii.

S. Pauli I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco, pag. [20].

Et fit commem. Octavæ Apostolorum. pag. 606.

Eadem Die.

S. Martialis Episc. et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. de Communi. pag. [22]. præter Orat. sequ.

Oratio.
tens sempitérne
, qui beátum Mar-
;onfessórem tuum
ntíficem, plebi tuæ
præésse voluísti:
ıs; ut ejus suffra-
méritis, pietátis
am largiáris. Per
ı nostrum.
commem. Octavæ
rum. pag. 606.

)ie 4. Julii.
ei Episc. et Mart.
ıtroitus. Malach. 2.
ı veritátis fuit in
re ejus, et iníquitas
on est invénta in
ıs: in pace, et in
ambulávit mecum,
avértit ab iniqui-
119. Cum his qui
pacem, eram pací-
um loquébar illis,
bant me gratis.
ı Patri.
Oratio.
qui beáto Irenæo
yri tuo atque Pon-
uísti, ut et veritáte
expugnáret hære-
ıcem Ecclésiæ felí-
firmáret: da, quæ-
lebi tuæ in sancta
constántiam, et
uam nostris con-
póribus. Per Dñm.
commem. Octavæ
rum. pag. 606.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Tímótheum.
2. Tim. 3. et 4.

Caríssime: Pérmane in iis, quæ didicísti, et crédita sunt tibi: sciens a quo didíceris, et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia: ut perféctus sit homo Dei, ad omne opus bonum instrúctus. Testíficor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, insta opportúne, importúne: árgue, óbsecra, íncrepa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelístæ, ministérium tuum imple.

Graduale. Ps. 121. Propter fratres meos, et próximos meos loquébar pacem de te. ℣. Ps. 36. Custódi innocéntiam, et vide æquitá-

tem: quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 6. In multitúdine presbyterórum prudéntium sta, et sapiéntiæ illórum ex corde conjúngere: ut omnem narratiónem Dei possis audíre. Allelúja.

Evang. Ego sum pastor, ut in Dom. II. post Pascha. pag. 359.

Credo. ratione Oct. Apost.

Offertorium. Eccli. 24. Doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum.

Secreta.

Deus, qui credéntes in te pópulos nullis sinis cóncuti terróribus: dignáre preces, et hóstias dicátæ tibi plebis suscípere; ut pax a tua pietáte concéssa, christianórum fines ab omni hoste fáciat esse secúros. Per Dóminum.

Alia Secreta de Octava Apostolorum. pag. 606.

Præf. de Apost. ratione Octavæ.

Communio. Eccli. 24. Vidéte quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem.

Postcommunio.

Deus auctor pacis, et amátor, quem nosse vívere, cui servíre regnáre est: prótege ab ómnibus impugnatiónibus súpplices tuos; ut qui in defensióne tua confídimus, beáti Irenæi Mártyris tui atque Pontíficis intercessióne, nullíus hostilitátis arma timeámus. Per Dóminum nostrum.

Alia Postcommunio de Octava Apostol. pag. 606.

Die 5. Julii.

S. Michaëlis de Sanctis Confessoris.

Introitus. Sap. 4.

Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

Ps. 41. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Misericors Deus, qui sanctum Michaélem Confessórem tuum morum innocéntia, et mirábili caritáte præstáre voluísti: concéde quǽsumus; ut ejus intercessióne a vítiis liberáti, et igne tui amóris succénsi, ad te perveníre mereámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ Apostolorum. pag. 606.

ola. Pone me. ut in
Purissimi Cordis
æ Virg. pag. [198].
iale. Ps. 65. Veníte,
et narrábo, omnes
étis Deum, quanta
imæ meæ.
70. Deus, docuísti
ventúte mea, et us-
nc pronuntiábo mi-
tua.
ija, allelúja.
83. Cor meum et
ea exsultavérunt in
ivum. Allelúja.
gel. Respóndens Je-
in Festo S. Aloysii,
iii. pag. 584.
. ratione Oct. Apost.
orium. Ps. 25. Jú-
, Dómine, quóniam
innocéntia mea in-
sum, et in Dómino
non infirmábor.

Secreta.

hóstia, Dómine, pla-
iónis et laudis, quam
iti tuæ pro sancti
lis honóre solémni-
rimus, et tibi grata,
s salutáris, te mise-
eddátur. Per Dómi-
strum.
Secreta de Octava
lorum. pag. 606.
. de Apost. ratione
.
nio. Prov. 23. Præ-
mi, cor tuum mihi: et óculi tui vias meas custódiant.

Postcommunio.

Cœléstibus donis reffécti, quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus: ut ignem tui amóris, quo sancti Michaélis cor semper exársit, in nobis cleménter accéndas. Per Dóminum.

Alia Postcom̃. de Octava Apostolorum. pag. 606.

Die 7. Julii.

Beati Benedicti XI. Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Benedíctum Pontíficem benedictiónis tuæ grátia ad cœlum sublevásti: pópulum tuum, quǽsumus, nova benedictióne sanctífica; et a cunctis malis im̃inéntibus, ejus méritis et précibus, tua virtúte defénde. Per Dóminum nostrum.

Eadem Die.

S. Laurentii a Brundusio Confessoris.

Introitus. Eccli. 42.

IN sermónibus Dómini ópera ejus: sol illúminans per ómnia respéxit, et glória Dómini plenum est opus ejus.

Ps. 67. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus qui ad árdua quæque pro nóminis tui glória, et animárum salúte beáto Lauréntio Confessóri tuo spíritum consílii et fortitúdinis contulísti: da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere, et cógnita ejus intercessióne perfícere. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 2. Cor. 5.

Cáritas Christi urget nos: æstimántes hoc, quóniam si unus pro ómnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui sunt; et pro ómnibus mórtuus est Christus: ut et qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei, qui pro ipsis mórtuus est et resurréxit. Itaque nos ex hoc néminem nóvimus secúndum carnem. Et si cognóvimus secúndum carnem Christum; sed nunc jam non nóvimus. Si qua in Christo nova creatúra, vétera transiérunt: ecce facta sunt ómnia nova. Omnia autem ex Deo, qui nos reconciliávit sibi per Christum, et dedit nobis ministérium reconciliatiónis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcílians sibi, non réputans illis delícta ipsórum, et pósuit in nobis verbum reconciliatiónis. Pro Christo ergo legatióne fúngimur, tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo. Eum, qui non nóverat peccátum, pro nobis peccátum fecit, ut nos efficerémur justítia Dei in ipso.

Graduale. Exod. 15. Fortitúdo et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem: iste Deus meus, et glorificábo eum.
℣. Dóminus quasi vir pugnátor: omnípotens nomen ejus.

Allelúja, allelúja.
℣. Eccli. 46. Invocávit Altíssimum poténtem in oppugnándo inimícos úndique: et audívit illum magnus et sanctus Deus. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 9.

In illo témpore: Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et misit illos prædicáre regnum Dei et sanáre infírmos. Et ait ad illos: Nihil tuléritis in via: neque virgam, neque pe-

ie panem, neque neque duas túnitis. Et in quammum intravéritis, , et inde ne exeáicúmque non reos: exeúntes de a, étiam púlven vestrórum exstimónium supra ssi autem circuíastélla, evangeliurántes ubíque.

um. Isai. 49. Póm quasi gládium 1 umbra manus cit me, et pósuit agíttam eléctam.

Secreta.

e convívium fac eus, salutáribus lácrimis dignos quod beáto Laucandor suavíssiébat. Per Dómium.

Sap. 8. In conténtium admiráet fácies prínciúntur me.

communio.

is tuæ, Dómine, ɛrna fruitióne saam beátus Lausacro altáris mygustábat. Per Dótrum.

Die 8. Julii.

Beati Eugenii III. Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Da, quǽsumus, omnípotens Deus, beáti Eugénii Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne: ut toto tibi corde famulémur; quia nulla nobis prævalébit hostílitas, si in te veráciter confidámus. Per Dóminum.

Die 9. Julii.

Prodigiorum B. Mariæ V. alicubi sub titulo Reginæ Pacis.

Missa. Salve, sancta parens. de Comũni. pag. [67]. Credo. et Præf. de S. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Eadem Die.

Ss. Nicolai et Sociorum Mart. Gorcomiensium.

Missa. Intret. de Comm. pag. [15], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctórum Mártyrum tuórum Nicolái et Sociórum ejus gloriósum pro fide tua certámen æternitátis laúrea decorásti: concéde propítius; ut eórum méritis et imitatióne cer-

tántes in terris, cum ipsis coronári mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Eadem Die.

Ss. Hieronymi, Antonii et Sociorum Mart. Gorcomiensium.

Missa. Intret. de Comm. p. [15], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beatórum Mártyrum tuórum Hierónymi, Antónii et Sociórum gloriósum pro fide tua certámen æternitátis laúrea decorásti: concéde propítius; ut eórum méritis et imitatióne certántes in terris, cum ipsis coronári mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Fiat tibi, quǽsumus Dómine, hóstia sacránda placábilis, pretiósi celebritáte martýrii: quæ et peccáta nostra puríficet, et tuórum tibi vota concíliet famulórum. Per Dóminum.

Postcommunio.

Præsta nobis, quǽsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Martýribus tuis Hierónymo, António et Sóciis; ut quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Veronicæ de Julianis Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beátam Verónicam Vírginem passiónis tuæ signis mirábilem effecísti: concéde propítius; ut carnem crucifigéntes, ad gaúdia ætérna pervenire mereámur: Qui vivis et regnas.

Secreta.

Súscipe, misericors Deus, quas tibi humíliter offérimus laudis hóstias: et, interveniénte beáta Verónica Vírgine tua, fac eas nobis ad perpétuum provenire subsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Postcommunio.

Cœlésti múnere roborátos fac nos, quǽsumus Dómine Deus noster, beátæ Verónicæ Vírginis tuæ et exémplis instrui, et patrocíniis adjuvári. Per Dóminum nostrum.

Die 11. Julii.

S. Pii I. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. 1. loco, pag. [2].

: 15. Julii.
ivisionis
n Apostolorum.

ntroitus. Ps. 138.
autem nimis ho-
ráti sunt amíci tui,
us: nimis confor-
rincipátus eórum.
Dómine, probásti
gnovísti me: tu
sessiónem meam,
ctiónem meam.
Patri.

Oratio.
ui nos per beátos
olos tuos ad agni-
i nóminis veníre
da nobis eórum
sempitérnam et
lo celebráre, et
o profícere. Per
nostrum Jesum
Fílium tuum: Qui
it.

. Corde enim cré-
n Festo S. Andreæ
e xxx. Nov. p. 463.

le. Ps. 44. Con-
s príncipes super
erram: mémores
ninis tui, Dómine.
átribus tuis nati
ílii: proptérea pó-
tebúntur tibi.
, allelúja.
8. Nimis honoráti
i tui, Deus: nimis
us est principátus
llelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Marcum. Marc. 16. c.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos qui credíderint, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis: serpéntes tollent: et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Et Dóminus quidem Jesus postquam locútus est eis, assúmptus est in cœlum, et sedet a dextris Dei. Illi autem profécti, prædicavérunt ubíque: Dómino cooperánte, et sermónem confirmánte sequéntibus signis.

Credo.

Offertorium. Ps. 18. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba eórum.

Secreta.

Glóriam, Dómine, sanctórum Apostolórum tuórum perpétuam venerántes: quǽsumus; ut eam, sacris mystériis expiáti, dígnius celebrémus. Per Dóminum.

Præfatio de Apostolis. pag. 294. vel 322.

Comunio. Matth. 19. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, sacraméntis, supplíciter exorámus: ut, intercedéntibus beátis Apóstolis tuis, quæ pro illórum veneránda gérimus festivitáte, nobis profíciant ad medélam. Per Dóminum nostrum.

℣ Alibi dicitur eadem Missa cum Orationibus sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam distribútam per orbem terrárum, sanctórum Apostolórum tuórum prædicatióne fundásti: concéde propítius; ut quorum hódie sub una celebritáte recólimus insígnia, eórum in cunctis necessitátibus nostris experiámur suffrágia. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Munéribus nostris, quǽsumus Dómine, suffragántibus sanctis Apóstolis tuis, grátiam tuæ benedictiónis infúnde: ut eísdem participántes, et a peccátis ómnibus expiémur, et cœléstia gaúdia cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Percéptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus; sanctórum Apostolórum tuórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Alia Missa de eodem Festo.

Missa. Mihi autem. ut infra Octavam Ss. Apostol. Petri et Pauli, die iii. Julii. pag. 606. præter Orationem et Evangel.

Oratio.

Deus, qui in tuórum divisióne Apostolórum géntium multitúdinem in unitáte fídei ad agnitiónem tui sancti nóminis convocásti: aures tuæ pietátis Ecclésiæ précibus inclína, et concéde; ut, quorum prædicatióne te cognóvimus, horum obténtu in confessióne veritátis tuæ fidéliter, firmitérque maneámus. Per Dóminum nostrum.

Evangelium. Designávit Dñs. ut in Festo S. Marci Evang. die xxv. Apr. p. 543.

Eadem Die.

Inventio Corp. S. Rosaliæ Virginis.

Missa ut die 4. Septembris. pag. [235].

Die 16. Julii.

In Festo Triumphi S. Crucis.

Introitus. Matth. 25.

VEníte, benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi, allelúja, allelúja.

Ps. 97. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam pópulo in te credénti triúmphum contra inimícos concédere voluísti: quæsumus; ut tua pietáte adorántibus Crucem, victóriam semper tríbuas et honórem: Qui vivis et regnas.

Epistola. Mihi autem ab-. ut in Festo S. Francisci Conf., die iv. Oct. p. 686.

Graduale. Ps. 117. Hæc dies, quam fecit Dóminus, exsultémus, et lætémur in ea.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: déxtera Dómini fecit virtútem.

Allelúja, allelúja.

℣. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo regnant omnes sancti, amícti stolis albis, sequúntur Agnum quocúmque íerit. Allelúja.

Evangelium. Cum audiéritis. ut in Missa Intret. de Communi plur. Mart. extra temp. Pasch. pag. [16].

Credo.

Offertorium. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: déxtera Dómini fecit virtútem: non móriar, sed vivam, et narrábo ópera Dómini.

Secreta.

Sacrifícium, Dómine, quod tibi immolámus, placátus inténde; ut ab omni nos éruat bellórum nequítia; et per vexíllum sanctæ Crucis Fílii tui, ad conteréndas adversariórum insídias, nos in tuæ protectiónis securitáte constítuat. Per eúmdem Dóminum.

Præf. de Cruce. pag. 280. vel 317.

Communio. Tob. 12. Benedícimus Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitébimur ei: quia fecit nobíscum misericórdiam suam.

Postcommunio.

Exaúdi nos: Deus salutáris noster: et per triúmphum sanctæ Crucis a cunctis nos defénde perículis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum.

Die 17. Julii.

Humilitatis B. Mariæ Virg.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, eníxa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit in sǽcula sæculórum. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui humília réspicis, et alta a longe cognóscis: da fámulis tuis humilitátem beátæ Maríæ semper Vírginis puro corde sectári, quæ virginitáte plácuit, humilitáte concépit Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion. Quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Graduale. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris, invénta es mater Salvatóris. ℣. Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tua se clausit víscera factus homo.

Allelúja, allelúja. ℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúja.

Evang. Missus est Angelus, ut in Miss. vot. B. M. V. ab Adventu usque ad Nativit. Domini. pag. [62]. Credo.

Offertorium. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Secreta.

Hæc oblátio, quǽsumus, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María

is humilitátis grá-
ineat: simúlque a
nostris concupi-
carnis et oculó-
ie ambitiónem sǽ-
rat; quátenus só-
e, piéque vivéntes,
onsequámur ætér-
Dóminum.
e B. Maria. Et te in
te. p. 292. vel 321.
nio. Beáta víscera
rginis, quæ porta-
érni Patris Fílium.
stcommunio.
Dómine, sacra-
i percéptio pecca-
ostrórum máculas
: et gloriósæ beá-
e semper Vírginis
ióne, per humilitá-
ad supérna nos re-
úcat. Per Dñm.

adem Die.
IV. Papæ et Conf.
Státuit. 1. loco.

adem Die.
xii Confessoris.
e et toto districtu
Romæ.
ntroitus. Gen. 12.
rédere de terra tua,
: de domo patris
ii, et veni in ter-
m monstrábo tibi.
Oblivíscere pópu-
, *et domum patris*

tui: et concupíscet rex decórem tuum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Aléxium Confessórem tuum in mundi contémptu mirábilem effecísti: præsta, quǽsumus; ut intercessiónis ejus auxílio, fidéles tui terréna despíciant, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum nostrum.

Epistola. Est quæstus magnus. ut in eodem Festo. pag. 614.

Graduale. Jerem. 12. Relíqui domum meam, dimísi hæreditátem meam.
℣. Ps. 72. Quia bonum mihi est adhærére Deo: pónere in Dómino Deo spem meam.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 5. et 131. Introíbo in domum tuam: hæc réquies mea in sǽculum sǽculi: hic habitábo, quóniam elégi eam. Allelúja.

Evang. Ecce nos relíquimus. ut in Comm. Abbat. pag. [31].

Offertorium. Gen. 32. Revértere in terram tuam, et in locum nativitátis tuæ: et benefáciam tibi.

Secreta.

Propítius esto, Dómine, supplicatiónibus nostris: et intercessióne beáti Aléxii Confessóris tui, ómnium nostrum ad te corda con-

vérte; ut a mundánis cupiditátibus expedíti, te solum pura mente sectémur. Per Dóminum nostrum.

Communio. Job. 19. et Ps. 26. Inquilíni domus meæ, et ancíllæ meæ sicut aliénum habuérunt me, et quasi peregrínus fui in óculis eórum: Dóminus autem assúmpsit me.

Postcommunio.

Súmpsimus, Dómine, sacri dona mystérii, humíliter deprecántes: ut beátum Aléxium Confessórem tuum, quem admirábilem in mundi contémptu prædicámus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Die 19. Julii.

S. Vincentii a Paulo Conf. Congreg. Missionis Fundat.

Pro eadem Congregatione.

Introitus. Ps. 131.

Paúperes Sion saturábo pánibus: sacerdótes ejus índuam salutári: et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Ps. ibid. Meménto Dómine David: et omnis mansuetúdinis ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ad salútem paúperum et Cleri disciplínam, novam in Ecclésia tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti: da, quǽsumus; ut eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit, operémur. Per Dóminum nostrum.

In Festo Translationis.

Oratio.

Deus, qui beátum Vincéntium Confessórem tuum, ut tam multis hóminum misériis subveníret, admirábilis misericórdiæ múnere decorásti: concéde propítius; ut in Translatiónis ejus solémniis, caritátem illam, quam ejus sacri cíneres adhuc spirant, felíci æmulatióne appétere, ac de illíus frúctibus ubérius participáre mereámur. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

1. Cor. 1. d.

Vidéte vocatiónem vestram, fratres, quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes: non multi nóbiles: sed quæ stulta sunt mundi, elégit Deus, ut confúndat sapiéntes: et infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia: et ignobília mundi et contemptibília elégit Deus, et ea quæ non sunt, ut ea quæ sunt, destrúeret: ut

étur omnis caro in
u ejus. Ex ipso au-
estis in Christo Je-
actus est nobis sa-
Deo, et justítia, et
tio, et redémptio:
dmodum scriptum
gloriátur, in Dó-
riétur. Et ego, cum
ad vos, fratres,
in sublimitáte ser-
t sapiéntiæ, añún-
bis testimónium
Non enim judicávi
áliquid inter vos,
um Christum, et
cifíxum.

le. Luc. 4. Evan-
paupéribus misit
re contrítos corde.
. Parásti in dul-
a paúperi, Deus.
t verbum evange-
, virtúte multa.
, allelúja.
52. Quam pulchri
ntes pedes annun-
: prædicántis pa-
uuntiántis bonum,
tis salútem. Alle-

is votivis post Se-
nam, omissis Alle-
ersu sequ., dicit.:
. Prov. 31. Ma-
n apéruit ínopi, et
suas exténdit ad
n.
. Beátus qui intél-
*r egénum et paú-*perem: in die mala liberábit eum Dóminus.

℣. Ps. 111. Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat: dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur.

In Festo Transl., et Tempore Paschali omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Isai. 52. Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem: annuntiántis bonum, prædicántis salútem. Allelúja. ℣. Exíte de médio Babylónis: mundámini qui fertis vasa Dómini. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 9.

IN illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes et castélla, docens in synagógis eórum, et prǽdicans Evangélium regni, et curans omnem languórem, et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis, quia erant vexáti et jacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Tunc dicit discípulis suis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Credo.

Offertorium. 3. Reg. 8. Inclínet Dóminus Deus noster corda nostra ad se, ut ambulémus in univérsis viis ejus, et custodiámus mandáta ejus, et cæremónias ejus, et judícia, quæcúmque mandávit pátribus nostris.

Secreta.

Deus, qui beáto Vincéntio divína quotídie celebránti mystéria tribuísti, quod tractábat, imitári: ejus nobis précibus indúlge; ut immaculátam hóstiam offeréntes, ipsi quoque in holocaústum tibi accéptum transeámus. Per Dóminum.

In Festo Translationis.

Secreta.

Obláta, quæsumus Dómine, in Translatióne beáti Vincéntii Confessóris tui dona propítius réspice: ut spíritus dilectiónis tuæ, quo ipse indesinénter exársit, ejus méritis et intercessióne, experiámur augméntum. Per Dóminum.

Communio. Ps. 106. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus fíliis hóminum: quia satiávit ánimam inánem, et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Postcommunio.

Cœléstibus, Dómine, refécti sacraméntis: quæsumus; ut ad evangelizántem paupéribus Fílium tuum [...] tándum beáti Vincéntii [...] ut exémplis provocá[...] ita et patrocíniis adj[...] mur. Per eúmdem Dñ[...]

In Festo Translation[...]

Postcommunio.

Propitiáre, Dómine, f[...] lis tuis: et interced[...] beáto Vincéntio Confes[...] tuo, concéde; ut perfe[...] nis sémitam, ab ipso suáviter propósitam, á[...] semper gressu percú[...] valeámus. Per Dómi[...] nostrum.

Eadem Die.

S. Symmachi Papæ et [...]

Missa. Státuit. de C[...] 1. loco. pag. [20].

Die 24. Julii.

S. Liborii Episc. et C[...]

Missa. Sacerdótes tu[...] Comm. Conf. Pont. 2. [...] pag. [22]. cum com̃em. [...] S. Jacobi Apost. et S. [...] stinæ Virg. et Mart. p[...] Et legitur Evang. [...] in fine.

Eadem Die.

S. Francisci Solani C[...]

Introitus. Os justi. de [...] pag. [26].

Oratio.

Deus, qui plúrimas A[...] ricæ gentes per be[...] Franciscum ad sinum[...]

ésiæ perduxísti: ejus mé-
is et précibus indignatió-
m tuam a peccátis nostris
érte; et in gentes, quæ
non cognovérunt, timó-
m nóminis tui benígnus
mítte. Per Dóminum.

t fiunt comm. ut supra.
eliqua ut in Festo S. Fran-
sci Xaverii, die iii. Dec.
g. 465.

Secreta.

unus, quod tibi offéri-
mus, det nobis, quæsu-
us omnípotens Deus, fídei,
ei, et caritátis augmén-
m: et ut mereámur ásse-
i quod promíttis, interve-
énte beáto Francísco Con-
ssóre tuo, fac nos amáre,
od præcipis. Per Dñm.

Postcommunio.

t sumptis, Dómine, red-
dámur digni munéri-
is: intercedénte beáto
rancísco Confessóre tuo,
c nos tuis semper obedíre
andátis. Per Dóminum.

libi Missa. Os justi. de
ag. [26], præter Orat.
eus, qui plúrimas. ut supra.

Dominica III. Julii.

lemnit. Ss. Redemptoris.

Missa. Gaudens. ut infra
e 23. Oct. pag. [252]. Et
c mmem. Dominicæ et
citur ejus Evangelium in
ne.

Die 27. Julii.

S. Pantaleonis Martyris.

Missa. Lætábitur. de Communi 2. loco. pag. [7]. Sequens Oratio dicitur ubi est concessa.

Oratio.

Deus, qui beátum Pantaleónem Mártyrem tuum vária torménta superáre fecísti, et pro persecutóribus exoráre: concéde propítius; ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum nostrum.

Die 28. Julii.

Ss. Victoris Papæ et Mart., Innocentii I. Papæ et Conf. Nazarii et Celsi Mart.

Missa ut in Missali p. 625. præter Orat. sequ.

Oratio.

Sanctórum tuórum nos, Dómine, Victóris, Innocéntii, Nazárii et Celsi conféssio beáta commúniat: et fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Concéde nobis, omnípotens Deus: ut his munéribus, quæ in sanctórum tuórum Victóris, Innocéntii, Nazárii et Celsi honóre deférimus, et te placémus exhíbitis, et nos vivificémur accéptis. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sanctórum Victóris, Innocéntii, Nazárii et Celsi, Dómine, intercessióne placátus: præsta, quǽsumus; ut quod temporáli celebrámus actióne, perpétua salvatióne capiámus. Per Dóminum nostrum.

Die 29. Julii.

S. Felicis II. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2].

Et fit commem. Ss. Simplicii, Faustini ac Beatricis Mart. pag. 626. dempto nomine Felicis.

Die 9. Augusti.

S. Emygdii Episc. et Mart.

Introitus. Ps. 17.

Commóta est, et contrémuit terra: fundaménta móntium conturbáta sunt, quóniam irátus est eis.

Ps. 49. Invoca me in die tribulatiónis: éruam te, et honorificábis me.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Emýgdium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, idolórum victória et miraculórum glória decorásti: concéde propítius; ut, eo interveniénte, malórum spirítuum fraudes víncere, et coruscáre virtútibus mereámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Vigiliæ S. Laurentii, et S. Romani Mart. pag. 638.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Apoc. 11. c.

In illa hora factus est terræmótus magnus, et décima pars civitátis cécidit: et occísa sunt in terræmótu nómina hóminum septem míllia: et réliqui in timórem sunt missi, et dedérunt glóriam Deo cœli. Væ secúndum ábiit: et ecce væ tértium véniet cito. Et séptimus Angelus tuba cécinit: et factæ sunt voces magnæ in cœlo, dicéntes: Factum est regnum hujus mundi, Dómini nostri et Christi ejus, et regnábit in sǽcula sæculórum: Amen. Et vigintiquátuor senióres, qui in conspéctu Dei sedent in sédibus suis, cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt Deum, dicéntes: Grátias ágimus tibi, Dómine Deus omnípotens, qui es, et qui eras, et qui ventúrus es: quia accepísti virtútem tuam magnam, et regnásti.

Graduale. Ps. 59. Dedísti metuéntibus te significatiónem, ut fúgiant a fácie arcus. ℣. Ut liberéntur dilé-

cti tui: salvum fac déxtera tua, et exaúdi me.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 88. Manus mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. Allelúja.

In Missis votivis post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequ., dicit.:

Tractus. Jer. 3. Non avértam fáciem meam a vobis, et non iráscar in perpétuum. ℣. Isai. 42. Dedi te in fœdus pópuli, et lucem géntium. ℣. Isai. 25. Factus est fortitúdo paúperi, fortitúdo egéno in tribulatióne a.

Temp. Pasch. Allelúja, lelúja.

Jer. 1. Dedi te in civitám munítam, et in colúnam férream, et in mum ǽreum. Allelúja.

Eccli. 39. Date nómini us magnificéntiam, et conémini illi. Allelúja.

Evangel. Cum audiéritis ǽlia. de Com̃. plur. Mart. g. [16].

Offertorium. Ps. 59. Comovísti terram, et conturisti eam: sana contritiós ejus, quia commóta est.

Secreta.

Múnera tibi, Dómine, obláta sanctífica: ut per, intercedénte beáto Eýgdio, Mártyre tuo atque Pontífice, ab ómnibus ánimæ et córporis perículis liberémur. Per Dóminum.

Com̃unio. Ps. 32. Tímeat Dóminum omnis terra: ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Postcommunio.

Sacraménta, quæ súmpsimus, Dómine: per intercessiónem beáti Emýgdii, Mártyris tui atque Pontíficis, sint nobis ad tutaméntum mentis et córporis; et ad misericórdiam tuam efficáciter consequéndam. Per Dóminum nostrum.

Die 11. Augusti.

S. Sixti II. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2].

Et fit comm. Oct. S. Laurentii, ac Ss. Tiburtii et Susannæ Mart. p. 640. et 641.

Eadem Die.

S. Philumenæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. de Communi. pag. [31], cum commemorationibus ut supra.

Die 12. Augusti.

Sanctæ Claræ Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com̃. Virg. pag. [36] præter Orat. sequ.

Oratio.

Fámulos tuos, quǽsumus Dómine, beátæ Vírginis tuæ Claræ votíva natalítia

recenséntes: cœléstium gaudiórum sua fácias interventióne partícipes, et tui Unigéniti cohærédes: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit comm. Oct. S. Laurentii. pag. 640.

Die 13. Augusti.

Beatæ Mariæ Virginis
sub titulo
Refugium Peccatorum.

Missa. Salve. ut in Missis vot. B. M. V. a Pentecoste usque ad Advent. pag. [67], præter Orat. sequ.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui in beáta semper Vírgine María peccatórum refúgium, et auxílium collocásti: concéde; ut ipsa protegénte a culpis ómnibus absolúti, misericórdiæ tuæ efféctum felícem consequámur. Per Dóminum.

Et fit commem. Octavæ S. Laurentii et Ss. Hippolyti et Cassiani Mart. p. 640. et 642. Et dicitur Credo.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Die 14. Augusti.

S. Hormisdæ I. Pap. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Et fit comm. Oct., Vigil. Assumpt. et S. Eusebii in Missali, pag. 640 et 6… cum Evangel. Vigil. in fi…

Eadem Die.

S. Emygdii Episc. et M…

Missa. Státuit. de Com… pag. [2].

Oratio.

Deus, qui beátum Em…dium, Mártyrem tu… atque Pontíficem, idolór… victória et miraculórum… ria decorásti: concéde… pítius; ut, eo interveni… malórum spiríttuum frau… víncere, et coruscáre vi… tibus mereámur. Per … minum nostrum.

Et fit comm. Oct. S. L… rentii, Vigil. Assumpt. S. Eusebii Conf. cum ulti… Evangel. Vigiliæ ut in M… sali. pag. 640. et 642.

Die 16. Augusti.

S. Rochi Confessoris.

Missa. Justus. de Com… Conf. non Pont. pag. [2… præter Orat. sequ.

Oratio.

Pópulum tuum, quǽsum… Dómine, contínua pi… táte custódi: et beáti Ro… suffragántibus méritis, … omni fac ánimæ et córpo… contagióne secúrum. P… Dóminum nostrum.

it commem. Octavæ
ipt. et S. Laurentii, ut
sali. pag. 645. et 640.
lo. et Præf. de Oct.
ibi sumuntur omnia ut
præter Evang. Homo
ı nóbilis. quod sumen-
x Missa S. Ludovici
onf. die 25. vel 26. Aug.
3.

)ie 18. Augusti.
enæ Imperat. Viduæ.

Introitus. Gal. 6.

Ihi autem absit glo-
riári, nisi in cruce
Dómini nostri Jesu
i, per quem mihi
is crucifíxus est, et
ındo.
22. Virga tua et bá-
uus, ipsa me conso-
ınt.
ria Patri.

Oratio.

ine Jesu Christe, qui
cum, ubi crux tua laté-
eátæ Hélenæ revelá-
per eam Ecclésiam
ioc pretióso thesaúro
: ejus intercessióne
le; ut vitális ligni
ætérnæ vitæ prǽmia
uámur: Qui vivis et
.

it commem. Octavæ
ipt. et S. Agapiti Mart.
Iissali. p. 645. et 649.
tola. Mulíerem for-
t in Comm nec Virg.
art. pag. [42].

Graduale. Ps. 44. Vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis: fíliæ regum in honóre tuo.
℣. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi: afferéntur in lætítia, et exsultatióne: adducéntur in templum regis.

Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 111. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Allelúja.

Evangelium. Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. ut in Com̃. Virg. et Mart. p. [34].

Credo. ratione Octavæ Assumpt.

Offertorium. 1. Cor. 2. Non enim judicávi me scire áliud, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum.

Secreta.

Per hæc sacra mystéria concéde nobis, Dómine: ut sicut beátæ Hélenæ misericórditer tribuísti, ut Fílium tuum crucifíxum in corde semper gestáret; ita et nos eum in córdibus nostris perpétuo deferámus. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Assumpt. p. 292. vel 321.

Communio. Cant. 7. Ascéndam in palmam, et apprehéndam fructus ejus.

Postcommunio.

Concéde nobis, miséricors Deus: ut qui salutíferæ crucis tuæ fructu in terra sumus recreáti, per intercessiónem beátæ Hélenæ eódem júgiter pérfrui mereámur in cœlis: Qui vivis et regnas.

℥ Alibi legitur Missa. Cognóvi. de Comm. p. [42]. Oratio prima vero ut in Missa præced.

Eadem Die.

S. Claræ a Cruce de Montefalco Virginis.

Introitus. Gal. 2.

Vivo autem jam non ego: vivit vero in me Christus, qui diléxit me, et trádidit semetípsum pro me.
Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui sanctam Vírginem tuam Claram claríficans, in ipsíus córpore Passiónis tuæ et Trinitátis mystéria miríficis signis renovásti: præsta quæsumus, ejus précibus et imitatióne; sic nos tuæ Passiónis amaritúdinem recordári, ut Trinitátis beatitúdine pérfrui mereámur: Qui cum Patre et Spíritu sancto in Trinitáte vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

Et fit com. Oct. Assumpt. B. Mariæ V. et S. Agapiti Mart. pag. 645. et 649.

Léctio libri Sapiéntiæ. Cant. 8.

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum; quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

Graduale. Gal. 6. Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.
℣. Phil. 1. Mihi vívere Christus est et mori lucrum.

Allelúja, allelúja.
℣. Hebr. 13. Jesus Christus heri, et hódie: ipse et in sǽcula. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 72. Quid mihi est in cœlo? et a te quid vólui super terram?

℣. Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. ℣. Mihi autem adhærére Deo bonum est, pónere in Dómino Deo spem meam: ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, in portis fíliæ Sion.

Tempore Paschali, omisso Graduali cum ℣. et Tractu, dicitur:

Allelúja, allelúja. ℣. 1. Reg. 2. Exsultávit cor meum in Dómino, et exaltátum est cornu meum in Deo meo: dilatátum est os meum super inimícos meos: quia lætáta sum in salutári tuo. Allelúja. ℣. Col. 3. Vita mea abscóndita est cum Christo in Deo. Allelúja.

Evangel. Símile erit regnum cœlórum. de Comm. pag. [32].

Credo. ratione Octavæ.

Offertorium. Ps. 83. Concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini: cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

Secreta.

Adsit nobis quǽsumus, Dómine Jesu Christe, sanctæ Claræ pia, húmilis et devóta supplicátio, in cujus corde prærogatíva mirábili *Passiónis tuæ mystéria renovásti: præsta; ut* virtúte præséntis oblatiónis tuæ Passiónis circa nos benefícia júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas.

Præf. de Oct. Assumpt.

Communio. Ps. 20. Prævenísti eam, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Postcommunio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui frigescénte mundo, ad corda nostra inflammánda in corde sanctæ Claræ Passiónis tuæ mystéria renovásti: concéde propítius; ut ejus précibus et méritis dignos fructus pœniténtiæ faciámus: Qui vivis et regnas.

Die 19. Augusti.

Beati Urbani II. Pap. et Cf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre felíciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestáte tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem Crucis roborásti: concéde; ut ipsíus intercessióne, contra hostes ánimæ nostræ dimicántes in terris,

ætérnæ glóriæ bravíum accípere mereámur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit com. Oct. Assumpt. pag. 645.

Evangelium. Vigiláte. ex Missa. Sacerdótes. de eodem Comm. 2. loco. p. [23].

Credo. et Præf. de Oct.

Secreta.

Pro christiánæ fídei triúmpho hóstias tibi, Dómine, placatiónis offérimus: ut intercedénte beáto Urbáno Confessóre tuo atque Pontífice, quoscúmque nóminis tui hostes superáre valeámus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Spíritum nobis, Dómine, fortitúdinis tríbuat hæc mensa cœléstis; qua reféctus beátus Póntifex Urbánus usque ad montem sanctum tuum alácriter ambulávit. Per Dóminum.

b Eadem Die.

MLudovici Tolosani Episc. et Confessoris.

Missa dicitur ut in Festo S. Gregorii VII. Papæ et Conf., die xxv. Maji. p. 561. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum atque Pontíficem, cœléste regnum terréno præpónere docuísti, ac puritáte illibáta et exímia in paúperes caritáte mirábilem effícere dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, imitári quem cólimus; ut ejúsdem virtútes æmulántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dñm.

Et fit commem. Octavæ Assumpt. pag. 645.

Credo. et Præf. de eadem Octava.

Secreta.

Sacrifícia, Dómine, quæ in honórem sancti Ludovíci, Confessóris tui atque Pontíficis, tuæ offérimus majestáti, nobis sint ad salútem efficácia, et tuæ plácita pietáti. Per Dñm.

Postcommunio.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens Deus, supplíciter exorámus; ut, intercedénte beáto Ludovíco Confessóre tuo atque Pontífice, per hæc sancta, quæ súmpsimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per Dñm.

℥ Alibi legitur Missa. Sacerdótes tui. de Com. p. [22]. Oratio vero prima ut in Missa præcedenti.

Die 27. Augusti.

Transverberationis Cordis S. Teresiæ Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. p. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

:us, qui illibáta præcór-
dia beátæ Vírginis Te-
æ, sponsæ tuæ, igníto
lo transfixísti, et cari-
: víctimam consecrásti:
intervenïénte concéde;
orda nostra ardóre san-
Spíritus férveant, et te
ómnibus super ómnia
gant: Qui vivis et re-
s . . . in unitáte ejúsdem.

ıin. infra Octavam sive
st festum S. Augustini.

M. V. de Consolatione.

Introitus. Ps. 44.

Stitit Regína a dex-
tris tuis in vestítu
deauráto: circúmda-
arietáte.
. ib. Eructávit cor me-
verbum bonum: dico ego
a mea regi.
Glória Patri.

Oratio.

mine Jesu Christe, pa-
ter misericordiárum, et
s totíus consolatiónis:
céde propítius; ut sicut
bos præcíncti, puríssi-
ı Genitrícem tuam Ma-
ı sub Consolatiónis tí-
gaudéntes venerámur
erris, ita perénni ejús-
consórtio pérfrui me-
ıur in cœlis: Qui vivis
egnas.
fit commemor. Domin.
ırr.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 11.

Hæc dicit Dóminus Deus: Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini: spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis; et replébit eum spíritus timóris Dómini. Non secúndum visiónem oculórum judicábit: neque secúndum audítum aúrium árguet: sed judicábit in justítia paúperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ: et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus: et fides cinctórium renum ejus.

Graduale. Ps. 44. Unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis.

Allelúja, allelúja.

℣. Cant. 2. Sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. Allelúja.

Evang. Exsúrgens María. ut in festo Visitat. B. M. V. die 2. Julii pag. 605. Credo.

Offertorium. Recordáre Virgo mater in conspéctu Dei, ut loquáris pro nobis

bona, et ut avértat indignatiónem suam a nobis.

Secreta.

Súscipe Dómine munus, quod tibi offérimus, memóriam recoléntes puríssimæ Vírginis Maríæ, quæ consolátur nos in omni tribulatióne nostra: et præsta; ut mens nostra supérno lúmine sancti Spíritus irradiáta, terréna despíciat, et ad cœléstia semper aspíret. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Comunio. Jerem. 2. Numquid obliviscétur Virgo ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ?

Postcommunio.

Fons vitæ Dómine Jesu, reple mentem nostram torrénte voluptátis tuæ: ut beatíssimæ semper Vírginis Maríæ Consolatiónis matris præsídio, terréna calcántes, cœléstibus semper recreári valeámus: Qui vivis.

Dominica I. Septembris.

Ss. Angelorum Custodum.

Missa ut in Missali die ii. Oct. pag. 685. cum com. Dominicæ, et ejus Evangelio in fine.

Dicit. Credo. per totam Oct.

Die 3. Septembris.

B. M. V. Divini Pastoris Matris.

Missa. Salve, sancta parens. pag. [67], præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pastor bone, qui pro óvibus tuis ánimam dedísti, nosque pópulum tuum, et oves páscuæ tuæ in cruce pendens matri Vírgini commendásti: ipsa interveniénte concéde; ut te pastórem nostrum sequéntes in terris, ad páscua ætérnæ vitæ perducámur in cœlis: Qui vivis.

Credo. et Præf. de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Die 4. Septembris.

S. Rosæ Viterbiensis Virg.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Rosam sanctárum tuárum vírginum collégio aggregáre dignátus es: tríbue nobis, quæsumus; ut ejus précibus et méritis a culpis ómnibus expiémur, et tuæ majestátis consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Eadem Die.

S. Rosaliæ Virginis.

Missa. Dilexísti. de Com. 'irg. pag. [36], præter Orat. equ.

Oratio.

Exaúdi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de eátæ Rosáliæ Vírginis tuæ estivitáte gaudémus, ita iæ devotiónis erudiámur ffféctu; et ejus intercessióe ab iracúndiæ tuæ flagélis misericórditer liberéaur. Per Dóminum.

Pro Regno Siciliæ, alia Oratio.

Deus, qui beátam Rosáliam Vírginem, e regáibus mundi delíciis in mónium solitúdinem transtulíti: concéde propítius; ut, jus méritis et patrocínio, sǽculi voluptátibus in œléstium amórem transfeámur, et ab iracúndiæ tuæ lagéllis misericórditer libeémur. Per Dóminum.

Die 7. Septembris.

. Hadriani III. Pap. et Cf.

Missa. Sacerdótes tui. de omm. Conf. Pont. 2. loco. ag. [22], præter sequ.

Oratio.

Omnípotens mitíssime Deus, qui beátum Hadriáum Confessórem tuum apotólica dignitáte sublimásti, uique illi cœléstis regni jánuam misericórditer aperuísti: tríbue, quǽsumus; ut ejus piis intercessiónibus et præséntis vitæ suffrágia, et ætérna prǽmia cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Secreta.

Hæc múnera nostræ redemptiónis, beáti Hadriáni Confessóris tui atque Pontíficis intervéntu deprecámur, omnipotens Deus, cleménter accípias; quátenus per hæc, vitiórum labe depúlsa, sempitérnæ beatitúdinis múnere pérfrui valeámus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Sacrosáncti Córporis et Sánguinis tui dápibus refécti, mísericors Deus, cleméntiam tuam supplíciter exorámus: ut mundi hujus erróribus renuntiántes, interveniénte beáto Hadriáno Confessóre tuo atque Pontífice, quæ tibi plácita sunt, toto mentis desidério perquirámus, ac te donánte, opéribus impleámus: Qui vivis et regnas.

Die 9. Septembris.

S. Sergii I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Et fit commem. Octavæ Nativit. B. Mariæ, et S. Gorgonii Mart., ut in Missali. pag. 663 et 667.

Eadem Die.

S. Petri Claver

Confess. e Soc. Jesu.

Introitus. Ps. 106.

SAtiávit Dóminus ánimam inánem: sedéntes in ténebris et umbra mortis, vinctos in mendicitáte et ferro.

Ps. ibid. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui abréptos in servitútem Nigrítas ad agnitiónem tui nóminis vocatúrus, beátum Petrum mira in eis juvándis caritáte et patiéntia roborásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut quæ Jesu Christi sunt quæréntes, próximos ópere et veritáte diligámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Octavæ Nativit. B. Mariæ, et S. Gorgonii Mart., ut in Missali, pag. 663 et 667.

Léctio Isaíæ Prophétæ.

Isai. 58. b.

Hæc dicit Dóminus: Dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exaúdiet: clamábis, et dicet: Ecce adsum. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies.

Graduale. Ps. 71. Liberábit paúperem a poténte, et paúperem cui non erat adjútor. Parcet paúperi et ínopi, et ánimas paúperum salvas fáciet.

℣. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: et honorábile nomen eórum coram illo.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 9. Exsúrge Dómine Deus: exaltétur manus tua: ne obliviscáris paúperum. Tibi derelíctus est pauper: órphano tu eris adjútor. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Isaiæ 61. Misit me Dóminus ut medérer

contrítis corde, et prædicárem captívis indulgéntiam.
℣. 1. Cor. 9. Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucrifácerem.
℣. Omnibus ómnia factus sum, ut omnes fácerem salvos.

Temp. Pasch.: Allelúja, allelúja.
℣. Ps. 123. Anima nostra sicut passer erépta est de láqueo venántium: láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. Allelúja.
℣. Ps. 84. Prope timéntes eum salutáre ipsíus: ut inhábitet glória in terra nostra. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10. e.

IN illo témpore: Legisperítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próximus? Suscípiens autem Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Accidit autem ut sacérdos quidam descénderet eádem via: et viso illo prætérívit. Simíliter et levíta, cum esset secus locum, et vidéret eum, pertránsiit. Samaritánus autem quidam iter fáciens, venit secus eum: et videns eum, misericórdia motus est. Et apprópians alligávit vúlnera ejus, infúndens óleum et vinum: et impónens illum in juméntum suum, duxit in stábulum, et curam ejus egit. Et áltera die prótulit duos denários, et dedit stabulário, et ait: Curam illíus habe; et quodcúmque supererogáveris, ego cum rediero, reddam tibi. Quis horum trium vidétur tibi próximus fuísse illi, qui íncidit in latrónes? At ille dixit: Qui fecit misericórdiam in illum. Et ait illi Jesus: Vade, et tu fac simíliter.

Credo. ratione Octavæ.

Offertorium. Job. 29. Eo quod liberássem paúperem vociferántem, et pupíllum, cui non esset adjútor, benedíctio peritúri super me veniébat, et cor víduæ consolátus sum. Oculus fui cæco, et pes claudo. Pater eram paúperum.

Secreta.

Caritátis víctima, quam immolántes offérimus, sit nobis, Dómine, te miseránte, propitiábilis: et beáti Petri précibus et méritis, ad obtinéndum patiéntiæ et caritátis augméntum, éfficax et salutáris. Per Dóminum nostrum.

Secreta de Octava Nativ. B. M. V. et de S. Gorgonio Mart., ut in Missali. p. 665 et 667.

Præfatio de B. M. V. Et te in Nativ. p. 292. vel 321.

Comunio. Ezech. 34. Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus. Quod períerat, requíram; et quod abjéctum erat, redúcam; et quod confráctum fúerat, alligábo; et quod infírmum fúerat, consolidábo.

Postcommunio.

Crescat in nobis, Dómine, tuæ pietátis effectus salutáris: ut cœlésti pábulo nutríti ætérnæ vitæ corónam, beáto Petro intercedénte, felíciter assequámur. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio de Octava Nativit. et de S. Gorgonio Mart., ut in Miss. pag. 665 et 667.

Die 10. Septembris.

S. Hilari I. Papæ et Conf.

Missa. Sacerdótes tui. 2. loco. pag. [22].

Et fit commem. Octavæ Nativit. B. M. V.

Dicitur Credo et Præfatio Octavæ.

Die 13. Septembris.

Beatæ Nothburgæ Virg.

Missa. Dilexísti. de Com. Virg. p. [36], præt. Orat. seq.

Oratio.

Prætende, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléstis auxílii: ut méritis et exémplo beátæ Nothbúrgæ Vírginis te toto corde perquírant; et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Dóminum.

Et fit comm. Oct. Nativ. B. M. V.

Et dicitur Credo et Præf. de Octava.

Secreta.

Cœléstem nobis præbeant hæc mystéria, quæsumus Dómine, medicínam: et, intercedénte beáta Nothbúrga Vírgine tua, vítia nostri cordis expúrgent. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Auxiliéntur nobis, Dómine, sumpta mystéria: et intercedénte beáta Nothbúrga Vírgine tua, sempitérna protectióne confírment. Per Dóminum nostrum.

Die 20. Septembris.

S. Agapiti I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. 1. loco pag. [20].

Et fit commem. Vigiliæ S. Matthæi Apost. ac legitur ejus Evangelium in fine

Septembris.
mi Ep. et Mart.
átuit. de Comm.
Pont. pag. [2],
istolam Justum
Comuni unius
Pont. pag. [6].
. Ss. Mm. Mau-
. ut in Missali.

Septembris.
. Papæ et Mart.
tátuit. 1. loco.

II. Octobris.
tis B. Mariæ V.
Sedulius.
, sancta parens,
a puérpera re-
: qui cœlum, ter-
it in sǽcula sæ-

actávit cor meum
num: dico ego
regi.
Patri.
Oratio.
i de beátæ Ma-
ginis útero Ver-
Angelo nuntián-
suscipere vo-
sta supplícibus
vere eam Geni-
crédimus, ejus
rcessiónibus ad-
Per eúmdem Dó-
trum.

Et fit commem. Dominicæ occurrentis.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Eccli. 24. c

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris: et flores mei, fructus honóris et honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis: in me omnis spes vitæ, et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini. Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

Graduale. Isai. 11. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet.

℣. Et requiéscet super eum Spíritus Dómini.

Allelúja, allelúja,

℣. Isai. 7. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 2. f.

IN illo témpore: Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos, et interrogántem eos. Stupébant autem omnes qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis ejus. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit mater ejus ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Názareth: et erat súbditus illis. Credo.

Offertorium. Matth. 1. Cum esset desponsáta mater ejus María Joseph, invénta est in útero habens de Spíritu sancto.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ semper Vírginis, Unigéniti tui matris intercessióne, ad perpétuam atque præséntem hæc oblátio nobis profíciat prosperitátem, et pacem. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Communio. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.

Postcommunio.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine: et, intercedénte beáta Vírgine Dei Genitríce María, cœléstis remédii fáciat esse consórtes. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In fine legitur Evangel. ejusdem Dominicæ.

Dominica III. Octobris. Puritatis B. Mariæ Virg.

Introitus. Sedulius.

SAlve, sancta parens, enixa puérpera regem: qui cœlum, terrámque regit in sǽcula sæculórum. Ps. 44. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. ℣. Glória Patri.

Oratio.

...quǽsumus omnípo-
...ns ætérne Deus: ut
...imæ Vírginis Maríæ
...érrimam virginitátem
...a celebritáte venerán-
...ejus intercessióne puri-
...m mentis et córporis
...nsequámur. Per Dómi-
...um nostrum.

Et fit commem. Dominicæ ...curr.

Léctio libri Sapiéntiæ. Cant. 2. c.

En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, ...mica mea, colúmba mea, ...ormósa mea, et veni. Jam ...nim hiems tránsiit, imber ...ábiit, et recéssit. Flores ...apparuérunt in terra nostra: tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum. Surge amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ: osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in aúribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Graduale. Cant. 2. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias.

℣. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter *lília.*

Allelúja, allelúja.

℣. Cant. 6. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et ingréssus Angelus ad eam, dixit: Ave grátia plena: Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. Quæ cum audísset, turbáta est in sermóne ejus: et cogitábat, qualis esset ista salutátio. Et ait Angelus ei: Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam apud Deum: ecce concípies in útero, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, et Fílius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris ejus: et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem María ad Angelum: Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus, dixit ei: Spíritus

sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Credo.

Offertorium. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Secreta.

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas: ut qui natus de Vírgine, matris integritátem non mínuit, sed sacrávit, in puritátis ejus solémniis, nostris nos piáculis éxuens, oblatiónem nostram tibi fáciat accéptam Jesus Christus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat.

Præfatio de B. Maria V. Et te in Festivitáte. p. 292. vel 321.

Communio. Benedícta et venerábilis es, Virgo María: quæ sine tactu pudóris invénta es mater Salvatóris.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quæsumus, puríssimæ Vírginis Maríæ patrocíniis nos ubíque prótegi, in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum nostrum.

In fine legitur Evangelium ejusdem Dominicæ.

Eadem Dominica.

Dedicationis

Omnium Ecclesiarum

alicuj. Diœc. vel Congreg.

Missa. Terríbilis. ut in Comm. pag. [45].

Ubi facienda est Comm. Dedicat. Eccl. Cathedralis, hæc fit ut sequ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum tuum poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes qui illuc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

Deus, qui sacrandórum tibi auctor es múnerum: effúnde super oratiónis domum benedictiónem tuam: ut ab ómnibus in ea invocántibus nomen tuum, defensiónis tuæ auxílium sentiátur. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut in loco, quem nómini tuo indígni dedicávimus, cunctis peténtibus aures tuæ pietátis accómmodes. Per Dóminum.

)ominica IV. Octobris.
acrarum Reliquiarum.

Introitus. Ps. 33. MUltæ tribulatiónes justórum, et de his ómnibus liberábit Dóminus: Dóminus cudit ómnia ossa eórum: ım ex his non conteré-. Ps. ibid. Benedícam Dóıum in omni témpore: ıper laus ejus in ore meo. Glória Patri.

Oratio.
ropitiáre, quǽsumus Dómine, nobis fámulis tuis, sanctórum tuórum, quoı hic habéntur relíquiæ, patrocínia venerámur, rita gloriósa: ut eórum intercessióne, ab ómni- semper protegámur ad-sis. Per Dóminum.

.éctio libri Sapiéntiæ. Sap. 3.
stórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget s torméntum mortis. Visi ıt óculis insipiéntium ri: et æstimáta est afflí- éxitus illórum: et quod obis est iter, extermíni-: illi autem sunt in pace. si coram homínibus tornta passi sunt, spes illóı immortalitáte plena est. paucis vexáti, in multis ıe disponéntur: quóniam us tentávit eos, et invé- illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Graduale. Exodi. 15. Gloriósus Deus in sanctis suis: mirábilis in majestáte, fáciens prodígia. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificáta est in virtúte: déxtera manus tua confrégit inimícos.

Allelúja, allelúja. ℣. Eccli. 44. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in generatiónem, et generatiónem. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. Matth. 5.

IN illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum, docébat eos, dicens: Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti mites: quóniam ipsi possidébunt terram. Beáti qui lugent: quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti qui esúriunt et sitiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Beáti misericórdes: quóniam ipsi misericórdiam consequéntur. Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Beáti pacífici: quóniam fílii Dei vocabúntur. Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum. Beáti estis cum maledíxerint vobis, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte, et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus, allel.

Secreta.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in sanctórum tuórum commemoratióne deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, eórum qui tibi placuérunt, méritis adjuvémur. Per Dóminum.

Communio. Sap. 3. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ: visi sunt *óculis* insipiéntium mori, *illi* autem sunt in pace.

Postcommunio.

Quæsumus, Dómine, salutáribus repléti mystériis: ut, quorum solémnia celebrámus, eórum oratiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

¶ Alibi dicitur Missa Multæ tribulatiónes. ut supra, p. [243], præter Evangelium sequens.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 20. c.

IN illo témpore: Accessérunt quidam sadducæórum, qui negant esse resurrectiónem, et interrogavérunt Jesum, dicéntes: Magíster, Móyses scripsit nobis: Si frater alicújus mórtuus fúerit habens uxórem, et hic sine líberis fúerit, ut accípiat eam frater ejus uxórem, et súscitet semen fratri suo. Septem ergo fratres erant: et primus accépit uxórem, et mórtuus est sine fíliis. Et sequens accépit illam, et ipse mórtuus est sine fílio. Et tértius accépit illam. Simíliter et omnes septem, et non reliquérunt semen et mórtui sunt. Novíssime ómnium mórtua est et múlier. In resurrectióne ergo, cujus eórum erit uxor? síquidem septem habuérunt eam uxórem. Et ait illis Jesus: Fílii hujus sǽculi nubunt, et tradúntur ad núptias: illi vero,

digni habebúntur sæ- illo, et resurrectióne mórtuis, neque nubent, e ducent uxóres: neque ultra mori póterunt: áles enim Angelis sunt, ilii sunt Dei, cum sint resurrectiónis. Quia resúrgant mórtui, et yses osténdit secus ru- , sicut dicit Dóminum, um Abraham, et Deum ac, et Deum Jacob. Deus em non est mortuórum, vivórum: omnes enim unt ei.

ia Missa de eodem Festo.

Missa. Sapiéntiam. de Comm. plur. Mart. pag. [16]. Oratio vero ut supra de eodem Festo. pag. [243].

Die 1. Octobris.

S. Gregorii Episcopi majoris Armeniæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui per beátum Gregórium, Pontíficem et Mártyrem tuum, Arméniæ gentis pópulum, regémque veræ fídei lucem recípere tribuísti: da Ecclésiæ tuæ de tantis gaudére triúmphis, et apud te méritis ejúsdem et *précibus adjuvári.* Per *Dóminum nostrum.*

Et fit comm. S. Remigii Ep. et Conf., ut in Comm. Conf. Pont. 1. loco. p. [20].

Die 5. Octobris.

S. Gallæ Viduæ.

Missa. Cognóvi. de Com. nec Virg. nec Mart. p. [42], cum Epist. Caríssime: Víduas honóra. pag. [44], et Orat. sequ.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Gallam exímia in paúperes dilectiónis virtúte decorásti: ejus méritis et précibus concéde; ut caritátis ópera exercéntes, misericórdiam tuam cónsequi mereámur. Per Dóminum.

Et fit comem. Ss. Placidi ac Soc. Mart. pag. 687.

Secreta.

Obláti sacrifícii Dómine, virtúte placátus, delícta nostra propítius absólve: qui per Apóstolum tuum Petrum beátæ Gallæ peccáta esse dimíssa, tua miseratióne significáre voluisti. Per Dóminum.

Postcommunio.

Cœléstis Agni pasti delíciis, quæsumus Dómine Deus noster: ut terrénis cupiditátibus expedíti, intercedénte beáta Galla, ad vitam júgiter proficiámus ætérnam. Per Dóminum.

Die 6. Octobris.

S. Mariæ Franciscæ a quinque Vulneribus D. N. J. C. Virginis.

Introitus. Gal. 2.

Christo confíxus sum cruci: vivo autem jam non ego: vivit vero in me Christus.

Ps. 41. Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam Franciscam, Vírginem tuam, imágini Filii crucifíxi confórmem fieri voluísti: ejus nobis méritis et intercessióne concéde; ut in eámdem imáginem transformáti in terris, glorificári cum ipsa mereámur in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Epistola. Surgam, et circuíbo civitátem. ut in Festo S. Mariæ Magdalenæ, die xxii. Julii. pag. 619.

Graduale. Ps. 83. Cor meum, et caro mea exsultavérunt in Deum vivum.

℣. Ps. 72. Quid enim mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea, et cor meum: Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Allelúja, allelúja.
℣. Surréxi, ut aperírem dilécto meo: manus meæ stillavérunt myrrham: et dígiti mei pleni myrrha probatíssima. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. ℣. Ego diléctó meo, et ad me convérsio ejus. ℣. Introdúxit me in cellam vináriam: ordinávit in me caritátem. ℣. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Tempore Paschali:

Allelúja, allelúja.
℣. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. Allelúja.
℣. Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Allelúja.

Evangelium. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. ut in Communi pag. [37].

Offertorium. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Secreta.

Huic cœlésti convívio fac nos, Dómine, vigilántes in fide, ac nuptiáli caritátis veste indútos accúmbere: qui beátam Maríam Franciscam, Vírginem tuam, et

igilántem invenísti, et veiéntem tibi óbviam cum ımpádibus ad cœléstes tuas úptias assumpsísti: Qui vivis et regnas.

Communio. Zach. 9. Quid nim bonum ejus est, aut ∣uid pulchrum ejus, nisi ruméntum electórum, et viıum gérminans vírgines?

Postcommunio.

Angelórum pane nutríti, súpplices te, Dómine, leprecámur: ut qui beátam Maríam Franciscam, Vírgiıem tuam, familiári Angeórum consuetúdine decorásti; ipsíus pia intercessióne, angélicis fácias nos móribus vívere, et ab ómnibus malórum spirítuum insídiis liberári. Per Dñm.

℣ Alibi Missa. Dilexísti. de Communi Virg. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu, qui beátam Maríam Franciscam Vírginem inter céteras dotes in mundi contémptu mirábilem effecísti: ejus, quǽsumus, méritis et intercessióne, concéde nobis terréna despícere, et cœléstia semper inquírere: Qui vivis et regnas.

Secreta.

Accipe, Dómine, múnera, quæ in beátæ Maríæ Franciscæ Vírginis celebritáte deférimus, cujus nos patrocíniis muníri confídimus. Per Dóminum.

Postcommunio.

Quǽsumus, omnípotens Deus: ut qui cœléstia percépimus aliménta, per hæc, beáta María Francisca Vírgine tua exoránte, ab ómnibus liberémur advérsis. Per Dóminum.

Die 7. Octobris.

S. Justinæ Virg. et Mart.

Missa. Loquébar. de Com̃. Virg. et Mart. pag. [31], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Justínæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Marci Papæ et Conf., et Ss. Sergii ac Soc. Mart., ut in Missali. pag. 688.

Die 9. Octobris.

Beati Joannis Leonardi Confessoris.

Introitus. Eccli. 42.

IN sermónibus Dómini ópera ejus: sol illúminans per ómnia respéxit, et glória Dómini plenum est opus ejus. Ps. 95. Cantáte Dómino

cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra.
℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirabíliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti: da nobis fámulis tuis; ita ejus institútis profícere, ut prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

2. Cor. 4.

Fratres: Habéntes administratiónem juxta quod misericórdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicámus occúlta dedécoris, non ambulántes in astútia, neque adulterántes verbum Dei, sed in manifestatióne veritátis commendántes nosmetípsos ad omnem consciéntiam hóminum coram Deo. Quod si étiam opértum est Evangélium nostrum: in iis, qui péreunt, est opértum: in quibus Deus hujus sǽculi excæcávit mentes infidélium, ut non fúlgeat illis illuminátio Evangélii glóriæ Christi, qui est imágo Dei. Non enim nosmetípsos prædicámus, sed Jesum Christum Dóminum nostrum: nos autem servos vestros per Jesum: quóniam Deus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris, ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Omnia enim propter vos; ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne, abúndet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus: sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpátur: tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem. Id enim, quod in præsénti est momentáneum, et leve tribulatiónis nostræ, supra modum in sublimitáte ætérnum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ vidéntur, sed quæ non vidéntur. Quæ enim vidéntur, temporália sunt: quæ autem non vidéntur, ætérna sunt.

Graduale. Ps. 72. et 68. Inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: zelus domus tuæ comédit me. ℣. Isai. 49. Pósuit os meum quasi gládium acútum: in umbra manus suæ protéxit me, et pósuit me sicut sagíttam eléctam.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 70. Tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis. Allelúja.

Post Septuagesimam, o-
iissis Allelúja, et Versu se-
uenti, dicitur:

Tractus. Ps. 54. Contri-
:átus sum in exercitatióne
ıea: et conturbátus sum a
oce inimíci, et a tribula-
óne peccatóris. ℣. Quóni-
m declinavérunt in me ini-
uitátes: et in ira moléstí
rant mihi. ℣. Ego autem
.d Deum clamávi: et Dómi-
ıus salvábit me.

Tempore Paschali, omisso
Fraduali, dicitur:

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 51. Sicut olíva fru-
:tífera in domo Dei, sperávi
n misericórdia Dei in ætér-
ıum: et in sæculum sæculi.
Allelúja.

℣. Ps. 61. In Deo salutáre meum, et glória mea: Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est. Allelúja.

Evangelium. Designávit Dñs. ut in Festo S. Marci Evang. die xxv. Apr. p. 543.

Offertorium. Col. 1. Christi factus sum ego miníster secúndum dispensatiónem Dei, quæ data est mihi, ut ímpleam verbum Dómini.

Secreta.

Súscipe, Dómine, oblatiónem mundam salutáris hóstiæ, et præsta; ut, intercedénte beáto Joánne Confessóre tuo, ubíque géntium júgiter offerátur. Per Dñm.

Communio. Phil. 3. Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta.

Postcommunio.

Pretiósi Córporis, et Sánguinis tui sacris reifécti mystériis, Dómine, adprecámur: ut beáti Joánnis Confessóris tui exémplo, studeámus confitéri quod crédidit, et ópere exercére quod dócuit: Qui vivis et regnas.

Die 10. Octobris.

S. Ludovici Bertrandi Conf.

Missa. Os justi. de Comm. Conf. non Pont. pag. [26], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovícum, Confessórem tuum, per córporis mortificatiónem, et fídei præcónium, sanctórum glóriæ coæquásti: præsta; ut quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum nostrum.

Die 14. Octobris.

S. Callisti I. Papæ et Mart.

Missa ut in Missali. p. 691. Aliquibus in locis loco 1. Orationis dicitur sequ.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere: ad amórem tuum nos

misericórditer per beáti Callísti, Mártyris tui atque Pontíficis, exémpla restaúra. Per Dóminum.

Die 16. Octobris.

Beati Victoris III. Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. 1. loco. p. [20], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui per beátum Victórem Confessórem tuum atque Pontíficem in summa Ecclésiæ dignitáte declinánda eáque tuénda, præclárum humilitátis et fortitúdinis exémplum dedísti: concéde nobis, ejus méritis et imitatióne; hóstium ómnium insídias invicto ánimo superáre. Per Dñm.

Secreta.

Sint tibi plácita, Dómine, pópuli tui votíva sacrifícia: et quod possibílitas nostra impetráre non valet, beáti Victóris Pontíficis et Confessóris suffrágio obtinére mereátur. Per Dñm.

Postcommunio.

Sacramentórum tuórum perceptióne reflécti, súpplices te, Dómine, deprecámur: ut, beáti Victóris Confessóris tui atque Pontíficis, in cujus honóre celebrántur, pia intercessióne, nobis salutária fore concédas. Per Dóminum nostrum.

Die 17. Octobris.

Beatæ Margaritæ Mariæ Alacoque Virginis.

Missa. Dilexísti. de Comm. Virg. pag. [36], præter Orat. sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias cordis tui beátæ Margarítæ Vírgini mirabíliter reveláSti: da nobis ejus méritis et imitatióne; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, jugem in eódem corde tuo mansiónem habére mereámur: Qui vivis et regnas.

Secreta.

Accépta tibi sint, Dómine, plebis tuæ múnera: et concéde; ut ignis ille divínus nos inflámmet, quo de corde Fílii tui emísso beáta Margaríta veheménter æstuávit. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Postcommunio.

Córporis et sánguinis tui, Dómine Jesu, sumptis mystériis: concéde nobis, quǽsumus, beáta Margaríta Vírgine intercedénte; ut supérbis sǽculi vanitátibus exútis, mansuetúdinem et humilitátem cordis tui indúere mereámur: Qui vivis et regnas.

'. Octobris.
ıriæ de Socos
rginis.
exísti. de Comm.
36], præter Orat.

ratio.

nos cónspicis in
culis constitútos
fragilitáte non
istere: concéde
ıt intercedénte
fámula tua, de
tæ flúctibus edú-
'næ salútis por-
ıíre valeámus.
ım.

. Octobris.
e et Sociarum
et Mart.

roitus. Ps. 118.
exspectavérunt
:atóres, ut pér-
:nt me: testimó-
mine, intelléxi:
ımmatiónis vidi
ı mandátum tu-
Ps. ibid. Beáti
in via: qui ám-
ge Dómini.
atri.

ratio.

quǽsumus Dó-
:us noster: san-
inum et Mártỵ-
. Ursulæ et So-
, palmas inces-
ióne venerári; ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Hilarionis Abbat. pag. 695.

Epistola. De virgínibus. de Communi. pag. [38].

Graduale. Ps. 44. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem. ℣. Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

Allelúja, allelúja. ℣. Ibid. Adducéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia. Allelúja.

Evangelium. Símile erit regnum cœlórum. de Comm. pag. [37].

Offertorium. Ps. 44. Afferéntur regi vírgines post eam: próximæ ejus afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne: adducéntur in templum regi Dómino.

Secreta.

Inténde, quǽsumus Dómine, múnera altáribus tuis pro sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum, Ursulæ et Sociárum ejus, festivitáte propósita: ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti, ita nobis indulgéntiam largiáris. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 118. Confundántur supérbi, quia in-

júste iniquitátem fecérunt in me: ego autem in mandátis tuis exercébor, in tuis justificatiónibus, ut non confúndar.

Postcommunio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine: intercedéntibus sanctis Virgínibus et Martýribus tuis; ut, quod ore contíngimus, pura mente capiámus. Per Dñm.

℥ Alibi Missa. Me exspectavérunt. de Comm. pag. [33]. Orationes et Comm. S. Hilarionis Abbatis. pag. 695.

Epist. De virgínibus. ut supra. pag. [38]

Evang. Símile erit regnum cœlórum. ut supra. p. [37].

℥ Alibi Missa. Loquébar. de Communi. pag. [31]. Orationes et Comm. S. Hilarionis Abbatis pag. 695.

Epist. De virgínibus. p. [38].

Die 23. Octobris.

Sanctissimi Redemptoris.

Introitus. Isai. 61.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis: et induménto justítiæ circúmdedit me. Ps. 88. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatiónem et generatiónem.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc benefícia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærére, et ejúsdem redemptiónis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Ephes. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli, in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum, secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia, et prudéntia: ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, se-

eneplácitum ejus,
ɔósuit in eo.

le. Ps. 85. Omnes
ascúmque fecísti,
et adorábunt co-
ómine: et glorifi-
men tuum.
am magnus es tu,
mirabília: tu es
s.

, allelúja.
Deus autem, rex
te sǽcula: operá-
alútem in médio
llelúja.

ptuagesimam, o-
elúja, et Versu
dicitur:

Isai. 53. Vere lan-
stros ipse tulit, et
ostros ipse portá-
Et nos putávimus
leprósum, et per-
Deo, et humiliá-
pse autem vulne-
propter iniquitá-
s: attrítus est pro-
ra nostra.
lína pacis nostræ
n: et livóre ejus
nus.

e Paschali omitti-
iale, et ejus loco

, allelúja.
ex noster: tu solus
s miserátus erró-
obédiens, ductus
rucifigéndum, ut

agnus mansuétus ad occisiónem. Allelúja.

℣. Tibi glória, hosánna: tibi summæ laudis et honóris coróna. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 3. b.

IN illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto; ita exaltári opórtet Fílium hóminis: ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum: sed ut salvétur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non judicátur: qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Credo.

Offertorium. Salus pópuli ego sum, dicit Dóminus: de quacúmque tribulatióne clamáverint ad me, exaúdiam eos: et ero illórum Deus in perpétuum, allelúja.

Secreta.

Súscipe, quǽsumus Dómine, oblátum redemptiónis ætérnæ mystérium: et præsta; ut unigéniti Fílii tui gloriósis méritis inter-

cedéntibus, vivíficet nos semper, et múniat. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de Cruce. Qui salútem. pag. 280. vel 317.

Communio. Ps. 106. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum, allelúja.

Postcommunio.

Córporis tui sacri, ac pretiósi sánguinis, quo redémpti sumus, Dómine Jesu Christe, partícipes effécti: quǽsumus; ut in nobis tua múnera tueáris, atque a præséntis vitæ malis eréptos, ad bona perdúcas sempitérna: Qui vivis et regnas.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Introitus. Ps. 102.

BEnedícite Dóminum omnes Angeli ejus: poténtes virtúte, qui fácitis verbum ejus, ad audiéndam vocem sermónum ejus. Ps. ibid. Bénedic ánima mea Dómino: et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via: concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia, et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Léctio libri Tobíæ.

Tob. 12. b.

IN diébus illis: Dixit Angelus Ráphaël ad Tobiam: Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis, quam thesaúros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam, et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino: et quia accéptus eras Deo, necésse fuit, ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

e. Tob. 8. Ange-
ni Ráphaël appre-
ligávit dǽmonem.
44. Magnus Dómi-
er, et magna virtus

ja, allelúja.
137. In conspéctu
rum psallam tibi:
o ad templum san-
tuum, et confitébor
i tuo, Dómine. Alle-

Missis votivis post Se-
esimam, omissis Alle-
et Versu sequenti, di-
:

ractus. Ps. 148. Laudáte
ninum omnes Angeli
s: laudáte eum omnes
útes ejus.

Ps. 102. Benedícite Dó-
num omnes virtútes ejus:
istri ejus, qui fácitis vo-
tátem ejus.

empore Paschali omitti-
Graduale, et ejus loco
itur:

llelúja, allelúja.

Ps. 102. Bénedic ánima
a Dóminum, et ómnia in-
ióra mea nomen sanctum
s. Allelúja.

Tob. 5. Missus est An-
us Dómini sanctus Rá-
aël a Deo ad Tobíam, et
utávit eum, et dixit: Gaú-
m sit tibi semper. Alle-
.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Joann. 5.

IN illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est autem Jerosólymis probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus autem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam, et movebátur aqua. Et qui prior descendísset in piscínam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Credo.

Offertorium. Apoc. 8. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: et ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dei.

Secreta.

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus, supplíciter deprecántes: ut eásdem, angélico pro nobis interveniénte suffrágio, et placátus accípias, et ad salútem nostram proveníre concédas. Per Dóminum.

Communio. Dan. 3. Benedícite omnes Angeli Dó

mini Dóminum: hymnum dícite, et superexaltáte eum in sǽcula.

Postcommunio.

Dirígere dignáre, Dómine Deus, in adjutórium nostrum sanctum Raphaélem Archángelum: et quem tuæ majestáti semper assístere crédimus, tibi nostras exíguas preces benedicéndas assígnet. Per Dóminum.

Die 25. Octobris.

S. Bonifacii I. Pap. et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Et fit commem. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mart. p. 696.

Die 26. Octobris.

S. Evaristi I. Papæ et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2].

Die 31. Octobris.

S. Siricii Papæ et Conf.

Missa. Sacerdótes. de Communi 2. loco. pag. [22], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Sirícium, Confessórem tuum atque Pontíficem, ecclesiásticæ disciplinæ propagatórem exímium effecísti: da Ecclésiæ tuæ, ejus institútis profícere, et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Et fit commem. Vigiliæ Omnium Sanctorum, ac legitur ejus Evangelium in fine. pag. 700 et 701.

Eadem Die.

S. Wolfgangi Ep. et Conf.

Missa. Sacerdótes. de Communi Conf. Pont. pag. [22], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Wolfgángum Episcopum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

Et fit commem. Vigiliæ Omnium Sanctorum, ac legitur ejus Evangelium in fine. pag. 700 et 701.

Dom. infra Octav. omnium Sanctorum.

B. Mariæ V. de Suffragio.

Missa. Salve sancta parens. pag. [67], præter sequ.

Oratio.

Concéde quǽsumus omnípotens Deus: ut beátæ Maríæ Vírginis suffrágiis intercedéntibus, et fidélium ánimæ indulgéntiam, et nos grátiæ tuæ dona, ac ætérnæ vitæ prǽmia consequámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Et fit com̃. Dom. occurr. et Oct. omnium Sanctorum, ut in Missali. pag. 703.

Et dicitur Credo.

Secreta.

Tua, Dómine, propitiatióne, et beátæ Maríæ Vírginis intercessióne, vivis ad medélam, mortuísque ad suffrágia oblátio hæc profíciat, usque ad ætérnam prosperitátem et pacem. Per Dóminum.

Præfatio de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Postcommunio.

Sumptis, Dómine, salútis nostræ subsídiis: da, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis suffrágiis vivos et mórtuos ubíque prótegi; in cujus veneratióne hæc tuæ obtúlimus majestáti. Per Dóminum.

In fine legitur Evangel. Dominicæ occurrentis.

Dominica II. Novembris.

Patrocinii B. Mariæ Virg.

Missa. Salve, sancta parens. ut in Missis votivis B. Mariæ Virg. a Pentec. usque ad Adventum. p. [67], cum comm. Dom. occurr.

Et dicit. Credo. et Præf. de B. Maria. Et te in Festivitáte. pag. 292. vel 321.

Et in fine Missæ legitur Evang. Dominicæ.

Die 5. Novembris.

S. Zachariæ Patris S. Joannis Baptistæ.

Introitus. Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Vígeat, quǽsumus Dómine, semper in córdibus nostris divínæ tuæ præséntiæ memória, beáti Zacharíæ sanctíssimi Præcursóris tui Patris suffragántibus méritis: ut te super ómnia diligéntes, ad promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, sine offensióne currámus: Qui vivis.

Et fit commemor. Octavæ Omnium Sanctor. p. 703.

Epistola. Beátus vir. de Com̃. Conf. non Pont. p. [27].

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

✠ Inítium S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 1

Fuit in diébus Heródis, regis Judǽæ, sacérdos quidam nómine Zacharías, de vice Abía, et uxor illíus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth. Erant autem justi ambo ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, et justificatiónibus Dómini sine queréla, et non erat illis fílius, eo quod esset Elísabeth stérilis, et ambo processíssent in diébus suis. Factum est autem, cum sacerdótio fungerétur in órdine vicis suæ ante Deum, secúndum consuetúdinem sacerdótii, sorte éxiit, ut incénsum póneret, ingréssus in templum Dómini: et omnis multitúdo pópuli erat orans foris hora incénsi. Appáruit autem illi Angelus Dómini, stans a dextris altáris incénsi. Et Zacharías turbátus est videns, et timor írruit super eum. Ait autem ad illum Angelus: Ne tímeas, Zacharía, quóniam exaudíta est deprecátio tua: et uxor tua Elísabeth páriet tibi fílium, et vocábis nomen ejus Joánnem: et erit gaúdium tibi, et exsultátio, et multi in nativitáte ejus gaudébunt: erit enim magnus coram Dómino: et vinum, et síceram non bibet, et Spíritu sancto replébitur adhuc ex útero matris suæ: et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum: et ipse præcédet ante illum in spíritu, et virtúte Elíæ: ut convértat corda patrum in fílios, et incrédulos ad prudéntiam justórum, paráre Dómino plebem perféctam. Et dícitur Credo. ratione Octavæ.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dñm.

Et fit commemor. Octavæ Omnium Sanctor. pag. 704.

Coñunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Refécti cibo, potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Et fit commemor. Octavæ Omnium Sanctor. pag. 705.

Die 13. Novembris.

S. Nicolai I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Eadem Die.

S. Stanislai Kostkæ Conf.

Introitus. Sap. 4.

Consummátus in brevi, explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Ps. 112. Laudáte púeri Dñm: laudáte nomen Dómini. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui inter cétera sapiéntiæ tuæ mirácula, étiam in ténera ætáte matúræ sanctitátis grátiam contulísti: da, quǽsumus; ut beáti Stanislái exémplo, tempus instánter operándo rediméntes, in ætérnam íngredi réquiem festinémus. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Sapiéntiæ.

Sap. 4. b.

Justus, si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque añórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consumátus in brevi explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum: pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi.

Graduale. Ps. 20. Desidérium cordis ejus tribuísti ei: et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 118. Inítio cognóvi de testimóniis tuis, quia in ætérnum fundásti ea. Allel.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.

Matth. 19. b.

IN illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut ma-

nus eis impóneret, et oráret. Discípuli autem increpábant eos. Jesus vero ait eis: Sínite párvulos, et nolíte eos prohibére ad me veníre: tálium est enim regnum cœlórum. Et cum imposuísset eis manus, ábiit inde. Et ecce unus accédens, ait illi: Magíster bone, quid boni fáciam, ut hábeam vitam ætérnam? Qui dixit ei: Quid me intérrogas de bono? Unus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Dicit illi: Quæ? Jesus autem dixit: Non homicídium fácies: Non adulterábis: Non fácies furtum: Non falsum testimónium dices: Honóra patrem tuum, et matrem tuam, et díliges próximum tuum sicut te ipsum. Dicit illi adoléscens: Omnia hæc custodívi a juventúte mea: quid adhuc mihi deest? Ait illi Jesus: Si vis perféctus esse, vade, vende quæ habes, et da paupéribus, et habébis thesaúrum in cœlo: et veni, séquere me.

Offertorium. Ps. 42. Introíbo ad altáre Dei: ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Secreta.

Angelórum pane, quǽsumus Dómine, beáti Stanislái nos intercéssio dignos effíciat, qui eo méruit angélica manu recreári. Per Dóminum nostrum.

Communio. Eccli. 15. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris* potávit illum.

Postcommunio.

Ut nobis, Dómine, cœléstis, quem súmpsimus, panis sit vitæ: beáto Stanisláo Confessóre tuo intercedénte, quǽsumus; ut panis sit intelléctus, et potus aqua sapiéntiæ salutáris. Per Dóminum nostrum.

Die 14. Novembris.

S. Deusdedit I. Papæ et Cf.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [20].

Die 15. Novembris.

S. Leopoldi Confessoris.

Missa dicitur ut in Festo S. Stephani Regis Hungaríæ Conf., die ii. Septembr. p. 661. præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopóldum, ex principátu et curis sǽculi hujus, immaculátum ad regnum cœléste traduxísti: concéde propítius tua cleméntia; ita nos per hæc temporália dírigi, ut ætérnæ vitæ consórtes effíci mereámur. Per Dóminum nostrum.

Alibi legitur sequens Missa.

Introitus. Ps. 36.

Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquétur judícium: lex Dei ejus in corde ipsíus. Ps. ibid. Noli æmulári in malignántibus: neque zeláveris faciéntes iniquitátem. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui sanctum Leopóldum a sǽculi curis ad cœléstem glóriam transvexísti: concéde, quǽsumus; ita nos per hæc temporália pertransíre, ut ætérnæ vitæ consórtia mereámur. Per Dóminum.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus: fácere mala, et non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Graduale. Ps. 91. Justus ut palma florébit: sicut cedrus Líbani multiplicábitur in domo Dómini. ℣. Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam et veritátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja. ℣. Jac. 1. Beátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. Allel.

Evang. Homo quidam nóbilis. ut in festo S. Ludovici Conf. die 25. Aug. p. 653.

Offertorium. Ps. 88. Véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Secreta.

Laudis tibi, Dómine, hóstias immolámus in tuórum commemoratióne sanctórum: quibus nos et præséntibus éxui malis confídimus, et futúris. Per Dñm.

Cōmunio. Matth. 24. Beátus servus, quem, cum vénerit dóminus, invénerit vigilántem: amen dico vobis, super ómnia bona sua constítuet eum.

Postcommunio.

Refécti cibo, potúque cœlésti, Deus noster, te súpplices exorámus: ut in cujus hæc commemoratióne percépimus, ejus muniámur et précibus. Per Dóminum.

Alibi Missa. Justus ut palma. de Communi. pag. [28], præter sequ.

Oratio. Deus, qui. ut supra.

Epistola. Quæ mihi fuérunt. ut in Festo S. Pauli Eremitæ, die 15. Jan. p. 482.

Evang. Homo quidam. ut supra. pag. 653.

Eadem Die.
Beati Alberti Magni
Episc. Conf.

Missa. Státuit. de Comm. Conf. Pont. pag. [20], præter Orat. sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis ætérnæ salútis beátum Albértum Epíscopum minístrum tribuísti: præsta, quǽsumus; ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Die 19. Novembris.
S. Pontiani I. Pap. et Mart.

Missa. Státuit. de Comm. 1. loco. pag. [2]. Evangel. Nihil est opértum. pag. [8].

Die 26. Novembris.
S. Leonardi a Portu Mauritio
Confessoris.

Introitus. Isai. 58.

Dominus implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit, et eris quasi hortus irríguus, et sicut fons aquárum, cujus non defícient aquæ. Ps. 80. Exsultáte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere et sermóne poténtem effecísti: da quǽsumus; ut per ejus preces et mérita e córdibus nostris contritiónis lácrimas elícere valeámus. Per Dóminum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.
Ephes. 1.

Fratres: Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cœléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte. Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum: secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in diléсto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia, et prudén-

a. Ut notum fáceret no-
is sacraméntum voluntátis
ıæ, secúndum benepláci-
ım ejus, quod propósuit in
, in dispensatiónem ple-
itúdinis témporum, instau-
ire ómnia in Christo, quæ
cœlis, et quæ in terra
ınt in ipso. In quo étiam
nos sorte vocáti sumus
rædestináti secúndum pro-
ósitum ejus, qui operátur
nnia secúndum consílium
oluntátis suæ: ut simus in
udem glóriæ ejus nos, qui
ıte sperávimus in Christo.
ı quo et vos, cum audissé-
s verbum veritátis, (Evan-
élium salútis vestræ) in
ıo et credéntes signáti
itis in Spíritu promissió-
s sancto, qui est pignus
ereditátis nostræ, in red-
nptiónem acquisitiónis in
udem glóriæ ipsíus.

Graduale. Ps. 91. Justus
palma florébit: sicut ce-
us Líbani multiplicábitur
domo Dómini.

Ad annuntiándum mane
isericórdiam tuam, et ve-
tátem tuam per noctem.

Allelúja, allelúja.

Isai. 52. Quam pulchri
per montes pedes annun-
ıntis et prædicántis pa-
m: annuntiántis bonum,
ædicántis salútem. Allel.

Post Septuag., omissis Al-
lúja, et ℣. sequ. dicitur:

Tractus. Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus: et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Tempore Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dic.:

Allelúja, allelúja.
℣. Ibid. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. Allelúja.
℣. Osee 14. Justus germinábit sicut lílium: et florébit in ætérnum ante Dóminum. Allelúja.

✠ Sequéntia S. Evangélii secúndum Lucam. Luc. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et dicébat illis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam. Ite: ecce, ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta: et néminem per viam salutavéritis. In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: Pax huic dómui: et si ibi fúerit

fílius pacis, requiéscet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertétur. In eádem autem domo manéte, edéntes, et bibéntes quæ apud illos sunt: dignus est enim operárius mercéde sua. Nolíte transíre de domo in domum. Et in quamcúmque civitátem intravéritis, et suscéperint vos, manducáte, quæ apponúntur vobis: et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: Appropinquávit in vos regnum Dei.

Offertorium. 2. Cor. 3. Non sumus sufficiéntes cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis: sed sufficiéntia nostra ex Deo est, qui et idóneos nos fecit minístros novi testaménti.

Secreta.

Immaculátam hóstiam tibi, Dómine, offérimus deprecántes; ut sancti Leonárdi Confessóris interveniénte suffrágio, semper in nobis diIécti Fílii tui Passiónis memória persevéret et fructus. Per eúmdem Dñm.

Communio. 2. Cor. 3. Pro Christo legatióne fúngimur tamquam Deo exhortánte per nos. Obsecrámus pro Christo, reconciliámini Deo.

Postcommunio.

Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quǽsumus Dómine, intercedénte sancto Confessóre tuo Leonárdo: ut a culpis expiáti, in electórum número esse mereámur. Per Dóminum.

Die 28. Novembris.

S. Gregorii III. Papæ et Confessoris.

Missa. Státuit. 1. loco. pag. [20].

Eadem Die.

S. Jacobi de Marchia Conf.

Introitus. Ps. 51.

EGo autem sicut olíva fructífera in domo Dei, sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, et in sǽculum sǽculi.

Ps. 111. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus volet nimis.

℣. Glória Patri.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salútem, et peccatóres e vitiórum cœno ad viam virtútis revocándos, sanctum Jacóbum Confessórem tuum Evangélii præcónem exímium effecísti: concéde propítius; ut, ejus intercessióne, a peccátis ómnibus expiáti, vitam consequámur ætérnam. Per Dóminum nostrum.

In Adventu fit commem. Feriæ.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 45.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est. Símilem illum fecit in glória sanctórum, et magnificávit eum in timóre inimicórum, et in verbis suis monstra placávit. Glorificávit illum in conspéctu regum, et jussit illi coram pópulo suo, et osténdit illi glóriam suam. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, et vocem ipsíus, et indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ.

Graduale. 1. Tim. 4. Exemplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritáte, in fide, in castitáte. ℣. Hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et eos, qui te aúdiunt.

Allelúja, allelúja.

℣. Eccli. 49. Gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem. Allelúja.

Evang. Designávit Dóminus. ut supra. pag. [263]

Offertorium. Eccli. 9. In timóre Dei sit tibi gloriátio, et in sensu sit cogitátus Dei: et omnis enarrátio tua in præcéptis Altíssimi.

Secreta.

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi in beáti Jacóbi Confessóris festivitáte deférimus: ut hæc sacrosáncta mystéria nos ipso intercedénte sanctíficent, et ad gaúdia perdúcant sempitérna. Per Dóminum.

Comunio. Matth. 11. Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis: et ego refíciam vos.

Postcommunio.

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus: ut, quos tuis réficis sacraméntis, beáti Jacóbi Confessóris méritis et exémplo, tibi étiam plácitis móribus dignánter deservíre concédas. Per Dóminum nostrum.

℟ Alibi Missa. Os justi. de Com. Conf. non Pont. p. [26], præter Orat. ut supra.

Die 29. Novembris.

S. Gelasii I. Papæ et Conf.

Missa. Státuit. 1. loco. pag. [20].

Et fit commemor. Vigiliæ S. Andreæ Apost. et S. Saturnini Mart., ut in Missali. pag. 460. et legitur Evang. Vigiliæ in fine.

MISSA
IN COMMEMORATIONE SANCTORUM,
QUORUM CORPORA SEU RELIQUIÆ IN ECCLESIIS ASSERVANTUR.

Introitus. Ps. 33. Multæ tribulatiónes justórum, et de his ómnibus liberábit eos Dóminus: Dóminus custódit ómnia ossa eórum: unum ex his non conterétur.

Ps. ib. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. ℣. Glória Patri.

Oratio.

Auge in nobis, Dómine, resurrectiónis fidem, qui in sanctórum tuórum relíquiis mirabília operáris: et fac nos immortális glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Epistola. Hi viri misericórdiæ. ut in Festo Ss. Joannis et Pauli, die xxvi. Junii. pag. 591.

Graduale. Ps. 149. Exsultábunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Ps. ib. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus in ecclésia sanctórum.

Allelúja, allelúja. ℣. Ps. 67. Justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: et delectèntur in lætítia. Allelúja.

Evangelium. Descéndens Jesus de monte. de Comm. plur. Mart. pag. [17].

Offertorium. Ps. 67. Mirábilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ: benedíctus Deus, allelúja.

Secreta.

Implorámus, Dómine, cleméntiam tuam: ut sanctórum tuórum, quorum relíquias venerámur, suffragántibus méritis, hóstia, quam offérimus, nostrórum sit expiátio delictórum. Per Dóminum nostrum.

Communio. Ps. 32. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio.
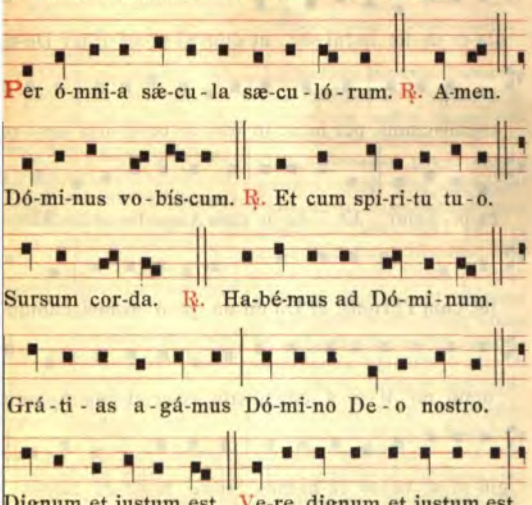
Postcommunio.
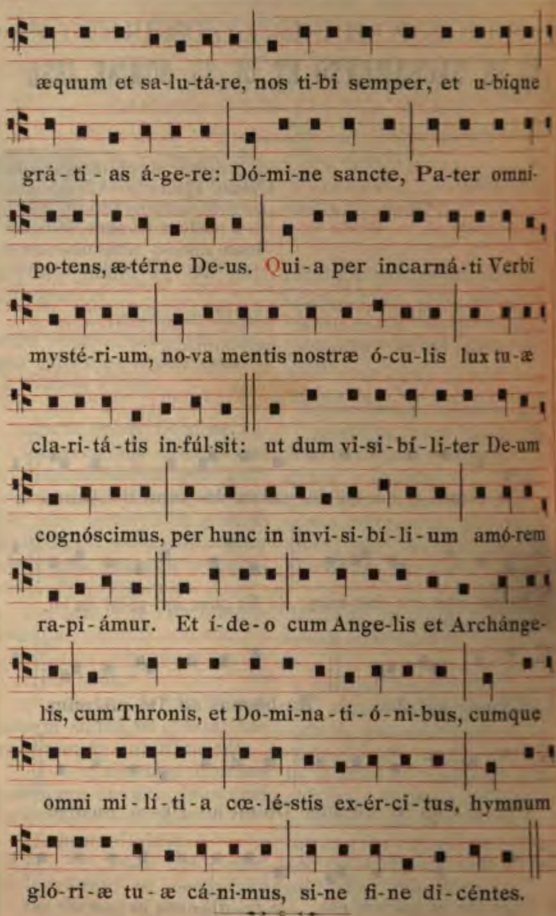
Multíplica super nos, quæsumus Dómine, per hæc sancta, quæ súmpsimus, misericórdiam tuam: ut sicut in tuórum solemnitáte sanctórum, quorum relíquias cólimus, pia devotióne lætámur; ita eórum perpétua societáte, te largiénte, fruámur. Per Dóminum.

IN MISSIS VOTIVIS
)E SS. SACRAMENTO ET DE SS. NOMINE JESU
PRÆFATIO IN TONO FERIALI.

Sacrorum Rituum Con-
gatio, interrogata de modo
endi Præfationem de Na-
tate Domini in Missa Vo-
ı de Ss. Sacramento, die
Febr. 1868 in u. Ratis-
ens. ad dubium III. re-
ndit: Dummodo ea Missa
iva non sit solemnis et
re gravi, id est, dummodo ea cantetur sine Glória et sine Credo, Præfatio de Nativitate canenda est tono feriali. Sacra vero eadem Congregatio indulget, ut ad commoditatem Sacerdotis Missam cantaturi, ad calcem Missalis et ultimo prorsus loco apponi possit Præfatio de Nativitate cum hac rubrica:

Sequens Præfatio cum suo cantu dicitur in Missis
ivis de Ss. Sacramento et de Ss. Nomine Jesu.

æquum et sa-lu-tá-re, nos ti-bi semper, et u-bique
grá - ti - as á-ge-re: Dó-mi-ne sancte, Pa-ter omni-
po-tens, æ-térne De-us. Qui-a per incarná-ti Verbi
mysté-ri-um, no-va mentis nostræ ó-cu-lis lux tu-æ
cla-ri-tá-tis in-fúl-sit: ut dum vi-si-bí-li-ter De-um
cognóscimus, per hunc in invi-si-bí-li-um amó-rem
ra-pi-ámur. Et í-de-o cum Ange-lis et Archánge-
lis, cum Thronis, et Do-mi-na-ti-ó-ni-bus, cumque
omni mi-lí-ti-a cœ-lé-stis ex-ér-ci-tus, hymnum
gló-ri-æ tu-æ cá-ni-mus, si-ne fi-ne di-céntes.

MISSA VOTIVA
FIDEI PROPAGATIONE.

sa a Summo Ponti-
orio Papa XVI. die-
mpeditis pro Diœce-
nibus, in quibus So-
ropagationis Fidei
ituta est, vel in po-
it: cujus Missæ Col-
dere liceat in Missis
urrentibus ejusdem
Festis celebrabun-
tamen ut Collectæ
ndo Festum celebre-
luplici I. Classis, re-
eant sub unica con-
, ad normam Decreti
egationis de Propa-
ide, de die 21. Au-
1.

Introitus. Ps. 66.

Eus misereátur nostri, et benedícat nobis: illúminet vultum suum su- et misereátur no- cognoscámus in ter- tuam, in ómnibus salutáre tuum.

ỽ. Confiteántur tibi Deus: confiteántur ili omnes.

a Patri.

Oratio.

qui omnes hómines salvos fíeri, et ad em veritátis veníre: mitte, quǽsumus, operários in messem tuam, et da eis cum omni fidúcia loqui verbum tuum; ut sermo tuus currat, et clarificétur, et omnes gentes cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum Fílium tuum, Dóminum nostrum: Qui tecum vivit et regnat.

Léctio libri Sapiéntiæ.
Eccli. 36.

Miserére nostri, Deus ómnium et réspice nos, et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum: et immítte timórem tuum super gentes, quæ non exquisiérunt te, ut cognóscant quia non est Deus nisi tu, et enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis, sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus, quóniam non est Deus præter te, Dómine. Innova signa, et immúta mi-

rabília. Glorífica manum, et bráchium déxterum. Excita furórem, et effúnde iram. Tolle adversárium, et afflíge inimícum. Festína tempus, et meménto finis, ut enárrent mirabília tua. Da testimónium his, qui ab inítio creatúræ tuæ sunt, et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt in nómine tuo prophétæ prióres. Da mercédem sustinéntibus te, ut prophétæ tui fidéles inveniántur: et exaúdi oratiónes servórum tuórum, secúndum benedictiónem Aaron de pópulo tuo, et dírige nos in viam justítiæ, et sciant omnes, qui hábitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculórum.

Graduale. Ps. 66. Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: terra dedit fructum suum.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ.

Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia: introíte in conspéctu ejus, in exsultatióne. Allelúja.

Post Septuagesimam, omissis Allelúja, et Versu sequenti, dicitur:

Tractus. Ps. 95. Annuntiáte inter gentes glóriam Dómini, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: terríbilis est super omnes deos.

℣. Quóniam omnes dii géntium dæmónia: Dóminus autem cœlos fecit.

Temp. Pasch.: Allelúja, allelúja.

℣. Ps. 99. Jubiláte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia: introíte in conspéctu ejus, in exsultatióne. Allelúja.

℣. Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: ipse fecit nos, et non ipsi nos. Allelúja.

✠ Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Matth. 9. g.

IN illo témpore: Circuíbat Jesus omnes civitátes, et castélla, docens in synagógis eórum, et prǽdicans Evangélium regni, et curans omnem languórem, et omnem infirmitátem. Videns autem turbas, misértus est eis: quia erant vexáti, et jacéntes sicut oves non habéntes pastórem. Tunc dicit discípulis suis: Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte

ninum messis, ut
erários in messem

rium. Ps. 95. Af-
mino pátriæ gén-
férte Dómino gló-
onórem, afférte Dó-
ɔriam nómini ejus:
stias, et introíte in
is: adoráte Dómi-
itrio sancto ejus.

Secreta.

tor noster áspice
s, et réspice in fá-
risti tui, qui dedit
iónem semetípsum
ibus: et fac, ut ab
s usque ad occásum
:étur nomen tuum
bus, ac in omni loco
:tur, et offerátur nó-
o oblátio munda.
ndem Dóminum.

unio. Ps. 116. Lau-
minum omnes gen-
dáte eum omnes pó-
uóniam confirmáta
er nos misericórdia
véritas Dómini ma-
etérnum.

'ostcommunio.

nptiónis nostræ mú-
e vegetáti: quæsumus Dómine; ut hoc perpétuæ salútis auxílio, fides semper vera profíciat. Per Dóminum nostrum.

Alia Epistola.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.
1. Tim. 2.

Obsecro primum ómnium fíeri obsecratiónes, oratiónes, postulatiónes, gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus: pro régibus et ómnibus qui in sublimitáte sunt, ut quiétam et tranquíllam vitam agámus, in omni pietáte, et castitáte; hoc enim bonum est, et accéptum coram Salvatóre nostro Deo, qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre. Unus enim Deus, unus et mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus: qui dedit redemptiónem semetípsum pro ómnibus, testimónium tempóribus suis: in quo pósitus sum ego prædicátor et apóstolus (veritátem dico, non méntior), doctor géntium in fide et veritáte.
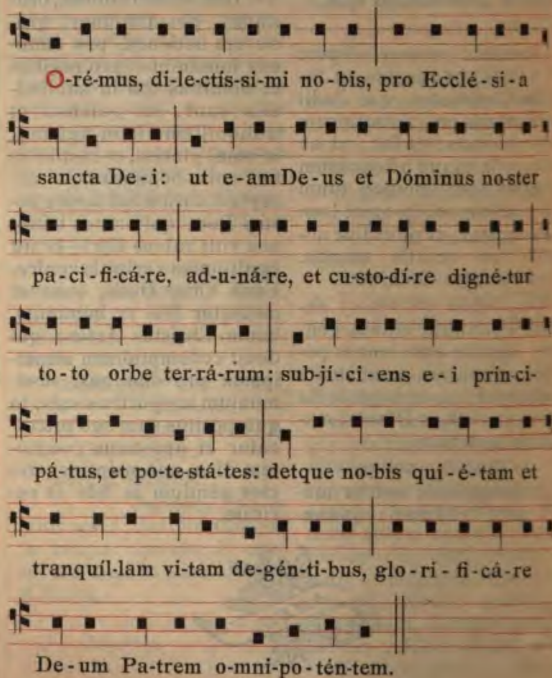
AMEN.

ORATIONES ANTE DETECTIONEM CRUCIS

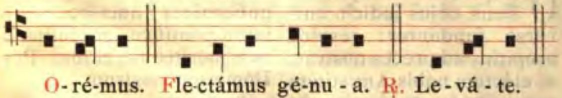
IN MISSA PRÆSANCTIFICATORUM FERIÆ VI. IN PARASCEVE

QUÆ IN MISSALI ROMANO SINE NOTIS INVENIUNTUR HEIC ADDUNTUR AD MAJOREM CELEBRANTIUM COMMODITATEM CUM CANTU.

Sacerdos stans in cornu Epistolæ, incipit absolute junctis manibus:

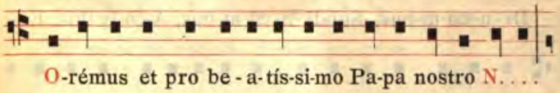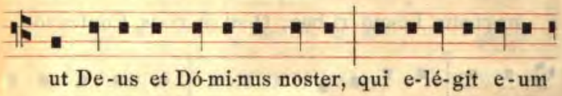

Diaconus. Subdiaconus.

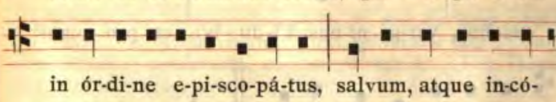

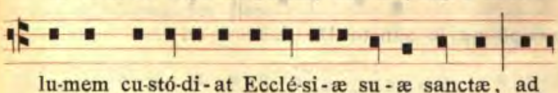
Oratio cantatur in tono feriali Orationis Missæ, extensis manibus. Et hic modus servatur in subsequentibus.

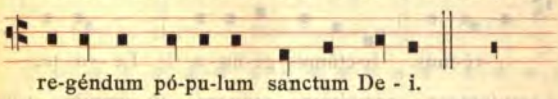
Omnípotens sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo géntibus revelásti; custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclésia tua toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

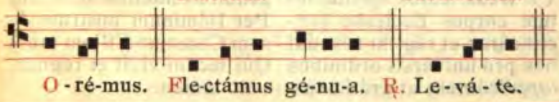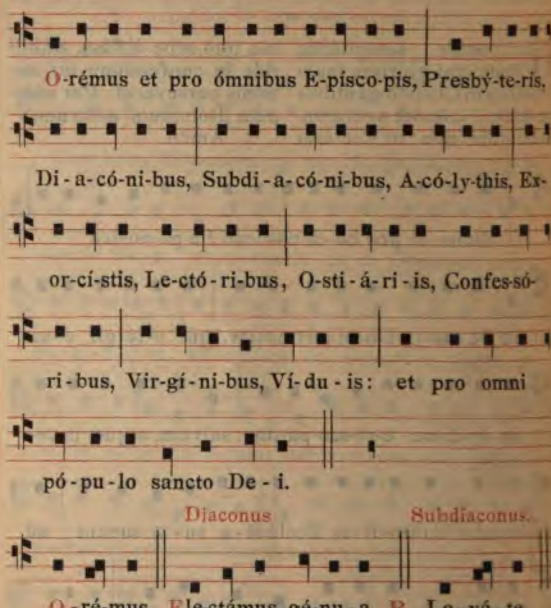

Diaconus. Subdiaconus.

Omnipotens sempitérne Deus, cujus judício univérsa fundántur: réspice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis Antistitem tua pietáte consérva: ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum nostrum.

℟. Amen.

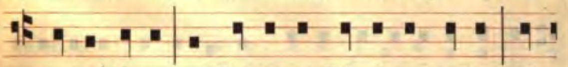

Omnipotens sempitérne Deus, cujus spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur, et régitur: exaúdi nos pro univérsis ordínibus supplicántes; ut grátiæ tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

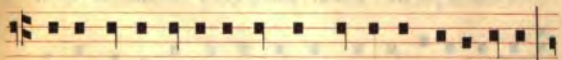
℟. Amen.

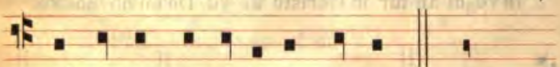
O-ré-mus et pro Christi-a-níssimo * Impe-ra-tó-re

nostro N. . . . ut De-us et Dó-mi-nus noster súb-
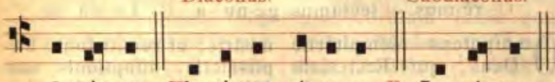

di-tas il-li fá-ci-at omnes bárba-ras na-ti-ó-nes,

ad nostram per-pé-tu-am pa-cem.
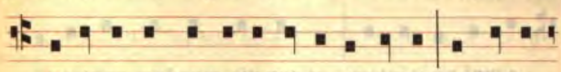
Diaconus. Subdiaconus.

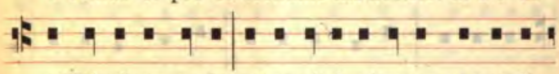
O-ré-mus. Flectámus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum: réspice ad Románum benígnus Impérium; ut gentes, quæ in sua feritáte confídunt, poténtiæ tuæ déxtera comprimántur. Per Dóminum. ℟. Amen.
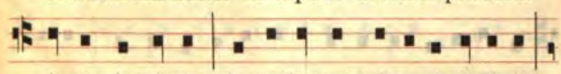
Si non est coronatus, dicatur: * elécto Imperatóre.

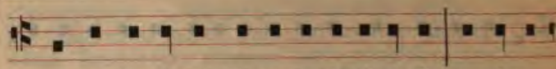
O-rémus et pro ca-techúme-nis nostris: ut De-us

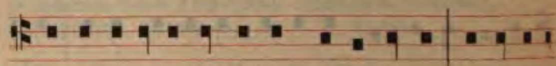
et Dó-mi-nus noster ad-a-pé-ri-at aures præcordi-

ó-rum ip-só-rum, ja-nu-ámque mi-se-ri-córdi-æ,

ut per la-vácrum re-ge-ne-ra-ti-ó-nis ac-cé-pta

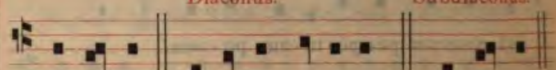

re-mis-si-ó-ne ó-mni-um pecca-tó-rum, et ip-si

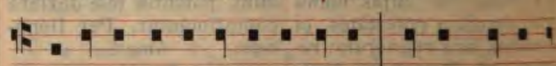
in-ve-ni-án-tur in Christo Je-su Dó-mi-no nostro.

Diaconus. Subdiaconus.

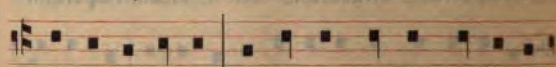

O-ré-mus. Flectámus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam nova semper prole fœcúndas: auge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ fíliis aggregéntur. Per Dóminum nostrum.
℟. Amen.

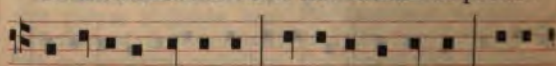
O-rémus, di-le-ctís-si-mi no-bis, De-um Patrem

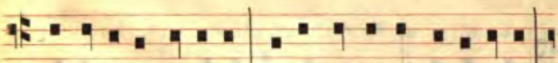
o-mni-po-téntem, ut cunctis mundum purget er-

ró-ri-bus: morbos áu-fe-rat: fa-mem de-pél-lat:

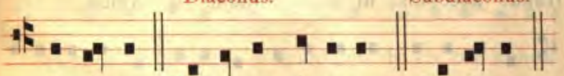

a-pé-ri-at cár-ce-res: vín-cu-la dis-sól-vat: per-e-

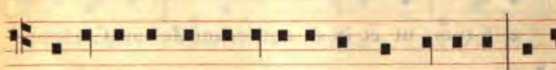

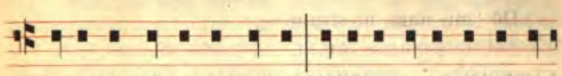

Diaconus. Subdiaconus.

Omnípotens sempitérne Deus, mœstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitátibus suis misericórdiam tuam gaudeant affuísse. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

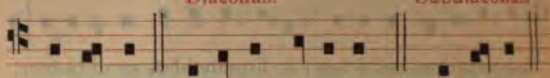

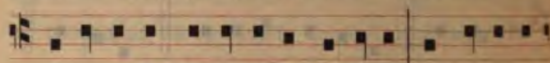

Diaconus. Subdiaconus.

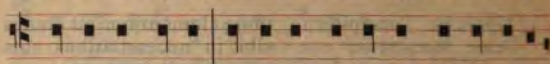

O-ré-mus. Flectámus gé-nu-a. ℟. Le-vá-te.

Omnípotens sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: réspice ad ánimas diabólica fraude decéptas; ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum. ℟. Amen.

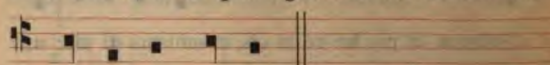
O-ré-mus et pro pér-fi-dis Ju-dǽ-is: ut De-us et

Dó-mi-nus noster áu-fe-rat ve-lá-men de cór-di-bus
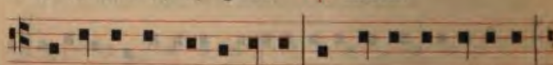

e-ó-rum; ut et ip-si agnóscant Je-sum Christum
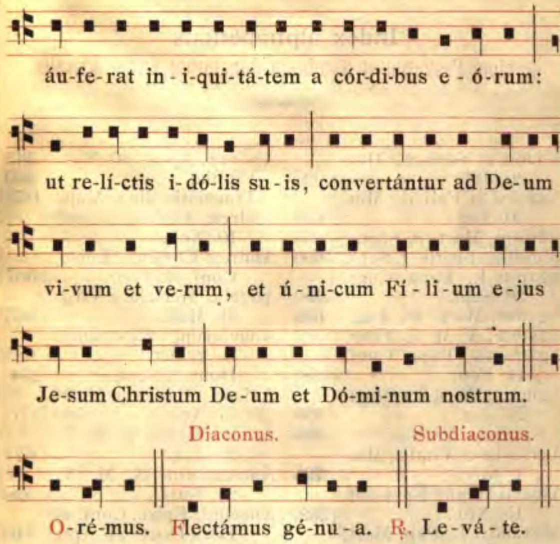

Dó-mi-num no-strum.

Non respondetur Amen, sed statim dicitur:

Omnípotens sempitérne Deus, qui étiam judáicam perfídiam a tua misericórdia non repéllis: exaúdi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcatióne deférimus; ut, ágnita veritátis tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat.
℟. Amen.

O-rémus et pro pa-gá-nis: ut De-us omní-po-tens

Omnípotens sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquíris: súscipe propítius oratiónem nostram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ággrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad laudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum. ℟. Amen.

Index alphabeticus

omnium Festorum et Nominum Sanctorum hujus Missalis.

N.

U.

V.

W.

X.

Z.

Index Missarum votivarum.

Sumptibus FR.PUSTET, Ratisbonæ   Fr M.Schmalzl C.Ss.R inv

